

திருச்சிறைநம்பலம்.

காசிரகசியம்.

ஸ்ரீகைலாசபரமபாதத் திருவாவதி நுறை
ஆதினம மஹாஸகிதானததுக்கு அடிமைபூண்டி-ராஜகும
ஸ்ரீகப்பிரமணியத்தம்பிரான் கவாயிகள் ஆஜ்ஞையிப்படி

ஷே. ஆகீனத்து விதவா ன

LD - MT - MT - LD

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியு ழலமும்

கா.திருச்சிற்றம்பலஞானியார்வர்கள்

இயற்றிய உரையும்,

இனிது

ம-ள-ள-ஸ்ரீ நேமத்தாம்பட்டி

மு. பெ. பெரியகறுப்பனசெட்டியாரவர்கள் கூட்டாளி

ம-ந-ந-ந் இராமச்சந்திரபுரம்

மு அ. ரு. அண்ணாமலைசெட்டியாரவர்கள்

முயற்சியால்

பா. சொக்கலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

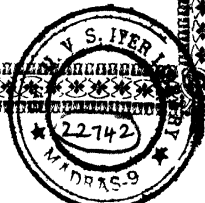
செயல்பாடு

உயர்நீதிமன்றம் அங்கீகரிக்கப்பட்டதில் உறுப்பினர்களைப் பட்டி

உள்ளு ரெண்டு எ ஸ்டா மீ.

1581.

Copy Right

உ

வெற்றிவேலுதருணை.

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

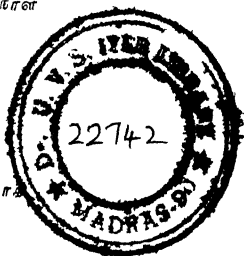
புரட்சி அஷ்டாவதானம்
சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இ ய ற றி ய

நேரிசையாசிரியப்பா.

—o—o—o—

பூரிதைதேமதுப புதுவிருந்தளிமுரல
காரிதைதுறைசைக கண்ணமாநதருளிய
வருங்கயிலாய பரமபடைமுதனனம்
மெய்கண்டதேவா வைகியசாததி
மேயசீராமச்சி வாயமெயக்குரவன
வைதுகமரபின வருந்திருக்கூட்டத
தெய்தியவிலக்கிய விலக்கணநூற்பொருட
சட்டகமென்னத தனியரசியற்றியோன
வட்டார்ப்புவரியோரா வாழத்துமேகமப
வாணரருட்செங் கோனெற்றிடாததம்
கச்சிமானமிடமுதற கரையில்லதபலநூல
விசையினியற்றிய மேதகுபுலமைச
சிவஞானமுநிவ னிவனென இறறைநாள்
அத்தகையாதினத்து வீற்றிருந்த
மாணுயரமபல வாணதேசிக
ஆடிகளகருணையி னளிககக்கிரியை
ஞானமெனவிரு பானமையாகிமுப
பாறகூறாக வேறபுறுதீககை
பெற்றுச்சிவநெறி சறமமபிதழவிலாக
குரிசிலதிரிசிர புரமுறைபுரிதன
ஆஞாருடலைத சீராரத்தனியூ
நாகைமாயூர மாகியவிலைமுதற்
புகலபலசிவதல புராணமின்னன
நிகாசவைஅணிபொருட் டகைமையினெவாக்கும
களிதலைதிறப்பக கண்டமேனமையோன
நளிகடற்றிசைதொறும் நனிதனனிசைசிறுஉ

மேனாடபெருநதமிழ விரகருமவிழைதரு
 மீனாசுநதர விற்றபனசிகா மணி
 ஓதமஆவடுதுறை ஆதினவிததுவான
 தனைககொடுபலகால வினைப்பகைதுமிகும
 பொறபிவாகாசி நற்றலயாததிரைப
 பயனபெறுசீரியோ னயனறருதுறைசைப
 பரினாமததில் ஒருவாத்தவத்தினன
 கரணத்தூய்மையிற் பரிணிதாக்கேயநத
 பத்திநெறியொடு பயிலசைவநெறியின
 வித்தெனவிளங்கும சுப்பிரமணியத
 தம்பிரானரும்பெற்ற கங்கைசூழகாசி
 இராசியமென்னப பராவுறுவடதூல
 தன்னேமுன்னேஞான னுன்னருடபுத்திரப
 பேறறைவிழைந்தான காற்றியபூசனை
 போற்றித்தேவாகோன பாற்றணிஇருத்திய
 தயாநிதியாஞாத தியாகப்பெருமான
 முதற்கிளாசத்த விடங்கமூர்த்திகளையும்
 பதிட்டைசெய்த சதுட்டயசாதனத
 துறைதருங்கூந்த விரதமனைத்தும்
 முறையினமுற்றிய முசுருந்தன்னெனும்
 பெருமையோனென்ன அருமையிற்கொணராது
 பலகுமிநாட்டில் மல்கிப்பிறங்குவான
 செநதமிழமொழியில் தந்திடுகென
 மெய்யுறவிருத்தசெய்யுளாற்புனைவித
 தன்னதனுட்பொரு ளமைவுறத்தெரிககெனப
 பன்னியவாற்றால பைநதமிழப்புலவொன
 னுற்றனுள்பெரியோர் மறறையிநநகரை
 புகழாரரித்தென திகழ்தருகச்சிப
 பதிவருகூரிய மதிஞனவேதாகம
 நூலவகைனஞுணர் சாலபுயரபத்திமை
 அன்புறுந்ருச்சிற மம்பலஞானி
 மனபதைக்குழாமவ வாயமைகளளிதிற
 பெரிதுணர்நதயய உரைவிரித்தியலபெற
 நீடுதென்பரணடி நாடெனுமகடகு
 மங்கலவணியெனத் தங்குமாமதுரை
 சாரநதவிராம சந்திரபுரத்துறை
 அருணாசலவேள அருநதவப்புதல்வன
 தெருணுவலாபால சிறநதுளவனபினன

அண்ணுமலைதிறு வானமுயற்சியால்
விண்ணுடருயிவண் மேவுவான வெஃக
எங்கணுநனபெயா இங்கிதவிறுவி
கிலேதிறுவண்ணு மலையாதீனக
குணருககுடிப்பதி னுணர்தனபுடை
ஆர்த்துனகொளும் பாத்ரககுடிவளா
ஆலிமுத்தெனும்பெய ராண்டகையீனற
சீலவுத்தமத திவவியகுணுளா
தீனையுத்தேராத தாகுருதயாரசன
கனிவொடெஞ்ஞானமும் கலவியறிஞரைக
கண்டுநேசித்துப் பண்டைநடபினனெனச
சீராட்டியாரவம் பாராட்டுமவளளல்
சொக்கலிங்க சுருணதனாடியன
வைச்சுநடாத்தும் அச்சுக்கூடத
தெழுதாவெழுத்தி லியைத்தது
முமுநீர்ப்புவியில் முயன்றுநலகினை

உ

ம-ந-ந-ஸ்

திருளவவுநர்.

இராமசாமி செட்டியாரவர்கள்

இயற்றிய

ஆசிரிய விருத்தம்.

துதிமருவுதனதுபாண மூழுகுவோர பவவினைத, துரிசைத் துமித்துமேலாட்ச
சொல்லுறபுண்ணியம் வரச்செயுங்கங்கைநதி, சூழுகாசி மானமியமெனும்
துங்கவடமொழிதூ விலங்குதிருவாவடு, துறையாதினத்தகுதிசோ
துயசுப்பிரமணிய தம்பிரானைபுளந, தோனறக கொணாநதுதிவய
வீதுமருவுச்சுக்கலை யுணரு மவிதரணனவிபவ, விதவெஜன சேகரனிதம்
மேதகுஞ்சோகொண்ட திரிசிரபுரத்தினுண், மீனாட்சி சுமதரப்போ
விஜயனற்றினக்கொண்டு தெனமொழியினுறசெயத் மெயக்காசி ரகசுடதனத்
விண்ணவாகளபணியமா வடிநீழலீச்சுருறை, வியனுலாங் காஞ்சித்தலப
பதிமருவுமதினுறுத் தமாபரவுமமலசிவ, பத்திசெய சித்ததுவயன
டகாதிருச்சிறும பலப்போகொருவனுனா, பண்புடன் செயல்வையம்
பராவுறம் இராமசாதிரபுரம் வாழ்குண, பரிபாலன அருணாசலப
பாரத்திபனறருபால் னென்னுமஅண்ணுமலை, பகிரதன் முயற்சியெய்து
நீதிமருவு அனகைக்கா நிகாபாத்ரககுடியி, னிலவுமுயராலமுத்தமம்
கேயமாலமாதவப் புத்திரன் விசித்திரன், நிகரில மதியூகியான
நீடியபுகழ்ச்சொக்க லிங்கபூபதியினிசை, நிகழ்ச்சுயந்நிரத்தல்
நீகரும்எழுதா வெழுத்தினிலிசைப்பித்தது, நிலமிசைத்தாதனைரோ.

அட்டவணை.

பக்கம்.	அதிகாரங்கள்.	பாடநெருகை.
க	பாயிரம்	நக
உரு	முதலாவது குருபத்திசொருபமுரைத்த அதிகாரியம்...	சுய
சஉ	உ-வது காசிமானமியமுரைத்த அதிகாரியம். . .	உரு
ருய	ரு-வது திருமால் திருமகளுக்குப்பதேசித்த அதிகாரியம்	நக
ருக	ச-வது சேரமசனமாமுத்தியடைந்த அதிகாரியம் ...	நௌ
சுக	ரு-வது மகாசேனமுத்தியடைந்த அதிகாரியம். . .	நௌ
எக	சு-வது நரநாராயணா நாரதருக்குப்பதேசித்த அதிகாரியம்	உய
அரு	எ-வது பாமசிவனபாவத்தேவியாருக்கு உபதேசித்த } அதிகாரியம்	நய
சுரு	அ-வது பஞ்சக்குரோசபிரதக்ஷணமஸிமையுரைத்த } அதிகாரியம்	உௌ
நக	சு-வது மண்டபனமுத்தியடைந்த அதிகாரியம்.	சுௌ
நயுக	ய - வது பஞ்சக்குரோசபிரதக்ஷணவியலபுரைத்த } அதிகாரியம்	சரு
நருய	யக-வது காசிவாசநியமுரைத்த அதிகாரியம் .	உசு
நருௌ	யஉ-வது மாதேசனமுத்தியடைந்த அதிகாரியம் . .	சச
நசுக	யரு-வது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அதிகாரியம் .	உௌ
நருௌ	யச-வது பிரமணமுதன மூவரும் பூசித்த அதிகாரியம் .	உரு
நசுச	யரு-வது துசுசேநாமுத்தியடைந்த அதிகாரியம் . .	யரு
நசுக	யசு-வது நித்தியயாதநினை விதியுரைத்த அதிகாரியம்	உஉ
நௌக	யௌ-வது காசிதேவி வரமபெற்ற அதிகாரியம்	உய
நயுக	யஅ-வது காமகலைவரலாறுரைத்த அதிகாரியம் . .	நய
நகரு	யக-வது வீரசேனமுத்திபெற்ற அதிகாரியம்	நசு
உௌச	உய-வது புராணிகரியலபுரைத்த அதிகாரியம் ...	உஉ
உகக	உக-வது புண்ணியகோத்தி முத்திபெற்ற அதிகாரியம்	எஅ
உஉௌ	உஉ வது பாத்தக்கமுலாயுரைத்த அதிகாரியம் ..	சய
உருக	உரு-வது தேவாகளுபதேசமபெற்ற அதிகாரியம். . .	அய
உருரு	உச-வது சனாதனன முத்தியடைந்த அதிகாரியம் .	நசு
உசுச	உரு-வது இரணியக்குப்பன முதலோ முத்திபெற்ற } அதிகாரியம்	ருக
உௌஅ	உசு-வது விட்டுணுசருமனுபதேசமபெற்ற அதிகாரியம்	ருஉ
பாயிரமுடிபட பாடநெருகை ..		தயஉ

உ.
கணபதிதூணை.

திருச்சிறறம்பலம்.

காசி ரகசியம்

பாயிரம்.

துண்டிராசவிநாயகாதுதி.

பூமேவுகங்கைநதி யெடுத்தெறிகொக்கரை யெனவொன்

புனிற்றூலோனா

தூமேவுமுத்தமென வதுகாலுஞ்சுவையமுத்த

துளியுமவேணி

யோமேவுமெயவயங்கக காசியிலநதிக கோட்டி.

னொளிரமேவு

மாமேவுமொருகோட்டுத் துண்டிராசககளிறறை

வணக்கஞ்செயவாம்.

இதன பொருள்.

பொலிவுள்ள கங்கைநதியானது, அலைகளால் வீசப்படுகின்ற சங்கத்தைப் போல ஒளிபொருந்திய இளஞ்சுந்திரனும், அச்சங்கம் பெறும் முத்துக்களைப் போல, அச்சந்திரன் பொழியும் மதுரமவாயநத் அமுத்ததுளிகளும், சடையிலும், பிரணவவடிவமான திருமெனியிலும் பிரகாசக்குமபடி காசிப்பதியிலே அக்கங்கைக்கலாககண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஒற்றைக் கொம்பையுடைய துண்டிராச விநாயகக் கடவுளை வணங்குவாம் என்று. (க)

மங்கலம்படப் பூமேவுமென்றா கங்கைநதியென்றது மூத்தபிள்ளையார திருமுடிக் கண்ணதாகிய இன்ப அருடபெருக்கினை கங்கையென்றொழியாது நதியெனமிகுத்துக் கூறினா சத்தனுக்குள்ளன சத்திக்குமுள்ள ஒற்றுமை நயங்கருதி மூத்தபிள்ளையா கிரியாசத்தி கூறாமாகலின் எடுத்தெறியென்றது ஒருசொன்னீர்து, கொக்கரை உவமேயப்பொருள் புனிற்றூலோன என்றது இளம்பிறை அது உவமிகப்படுபொருள் அது காலுமெனபதனை முத்தமென பதனோடும், அமுத்தமெனபதனோடும் தாப்பிசைப் பொருள்கோளரக்கூட்டினும் மையும். சங்கைப்போலும், பிறைவேணியவங்கவெனவும், அச்சமேனே முத்துப்போலும் பிறையின்ற அமுத்ததுளி மெயவயங்க எனவும், உவமநிரனிரையாகக்கொள்க ஓமமேவும் மெய்யென்றது, மூலாதாரத்தின் கண்ணே பிரணவபீடத்திருந்து நாலவகை வாக்கின் சத்திக்கும் காரணமாயுள்ள மூத்தபிள்ளைப்

பெருமான அறபுத்திருவுருவை அது இனப அருடபெருக்கலை செலுத்து
ண்ட மதிகொழுநது ஒழுகிய அமுதத்துளியாற புனைவுற வண்ணம தியா
னித்தார. இந்நூல் இடைபூறின்றி இனிது முடிநது சுதமுறறு நிலவுதல்
வேண்டி, இங்ஙனமன்றி எக்கலைக்கும் பரிணம் உபரதானகாரணமாகிய பிர
ணவமே திருமேனியெனவுங் கூறப்.

விசுவநாயகர்துதி.

சீரூத்தவிடப்பாலும் வலப்பாலும் பசிதாகஞ்செகத்திற்கோம்பும்
பார்பூத்த வன்னபூரணி மநதாகினிதழுவப் பதுமனமாயோன
ரூர்பூத்தபனிமலா தூயப்போற்றெடுப்பக காசினகாதழைப்பமேவு
மோபூத்தவிசகுவ நாயகனடித்தாமரைமலாக ளிறைஞ்சிவாமுவாம்.

(இ - ள்) சராசரப் பிரபஞ்சங்களாகிய ஆனமகோடிகளின் பசியை நீக்கி
யருளும் அன்னபூரணியார, இடப்பக்கத்திலும், அவ்வுயிராகின் தாகத்தை நீக்கி
யருளும் கங்காதேவியார, வலப்பக்கத்திலும் பொருந்த பிரமவிஷணுக்கள் மல
ரால் அாசசித்தது துதிகக்க காசித்தலமானது மேனமேல தழைக்கும்படி எழுந்த
ருளிய விசுவாதா திருவடித்தாமரைகளை வணங்கி வாழ்வாம் ஏறு (உ)

தாரொன்பது—பூந்தான மாலையென்பாருமுளா போற்றெடுப்ப என்
பது ஒரு சொன்னீரவாயவந்த செயவென்னும் வாய்பாட்டு விளையெச்சம
மேவும் எனபதனை, தழுவ, போற்றெடுப்ப, தழைப்ப எனபவற்றோடுங் கூட்டி
விசகுவ நாயகன் என்னும் பெயரோடு முடித்துக்கொள்க

உயிர்களுக்குப் போகமுடடுவிக்கும் வளனற தன்மைகுறிகக அடித்தாமரை
மலரொன்றா,

வாமவார மலராவேண்டுதல் ஒருதலையாதலின் ஈண்டு இறைஞ்சுதற்கு
இருபுடையும் இயைபுபெற்றவாறாயிற்று

அன்னபூரணியார் துதி.

இறையவனிலவெண்ணிறஞ்செந்நிறமுளார முகக்கண்ணை

யிருக்குஞ்சீரு

மறைதருந வளப்பிறைதாழ தருகுழற்பின

னலுமவனளியமரங்கையு

மறைகெழுமு மேதகவும வாயநதுமாதேவியென

மருவிநாளு

நிறைதருபே ருளகொழிக்கு மன்னபூ ரணிமலாததா

ணீனைந்துவாமுவாம்.

(இ - ள்) சிவபெருமான்போலும், வெள்ளை கிறமும் செம்மைகிறமும்
உள்ளே நிரம்பி முகத்தினிடத்துக் கண்ணுக்க காட்டி நிற்கின்ற அழகும, சொல்
லப்படுகின்ற வெள்ளோப் பிறைகோடு நீண்ட குழற்பின்னலும் எரியழல் தங்

செய்கையும் வேதத்தால் துதிக்கப்பட்ட பெருமையும் அமைந்து, மாதேவா என்றதற்கேற்ப மாதேவி என்ற திருநாமம்திரத்தாலும் ஒத்து நின்று, ஆன மாகளுக்கு என்றும் நிறைந்த பேருருளே செய்கின்ற அன்னபூரணியாருடைய மலர்போலும் திருவடிகளைத் தியானித்துக் கெடாத நிலைமையைப்பெறுவாம். (எ-று.) (க)

பெருமான திருமேனிக் கண்ணதாகிய திருநீற்றின் வெண்மையும் ஒளியின் செம்மையுமாகிய சிறழம் பிறையணிந்த சடையுந் திருக்கரத்தினி ளரியழலும் வேதத்தாற் பரவப்படுத்தலும் மாதேவொன்னுந் திருநாமமுமுடையராய் அருள்செய்து நின்றவாறுபோல, அம்மையும் தமது திருவிழியில் வெண்மையுஞ் செவ்வரியுமாகிய அந்தச் செந்நிறமும் பிழைவடிவாகச் செயப்ப்பட்ட தலைக்கோலமணிந்து பின்னப்பட்ட கூந்தலும் எரியழலேந்திய திருக்கரமும் வேதத்தாற் பரவப்படுத்தலும் மாதேவியென்ற திருநாமமுகொண்டு அருள்செய்து நின்று வாழ்க்கைத்துணையாமாறு உலகுணாததியவாறு காணக் இது சிலேடை விசேடணம். பின்னல், சடைக்கும் மாதா குழற்பின்னலுக்கும் பெயராம், மாதேவா என்றசொல் அவாயநிலையாக நின்றது வாழ்க்கைத் துணையாமாறுலகுணாததியதென்து குறிப்பெச்சம், கெழுமுதல்—பரவுதல்.

சபாநாதாதுதி

விலலாருந் திருமேனிமுதலாளு காண்ப்தனறி

விளங்கமமேனிக்

கெல்லாருமாதையாபரணமா யிருப்பவையோ

டெல்லாங்காணச்

செல்லாருமபொழிற்றில்லைமணி மன்றுண்டநவிலு

தேவதேவன

சொல்லாருங்குஞ்சித்ததா னெஞ்சித்ததாளவிதமுருகித்

துதித்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய திருமேனியை, யாவைக்கு முதற்காரணமா யுள்ள சிவகாம சௌந்தரியார் நிரந்தரத் தரிசிப்பதன்றி, விளக்க விளங்கும் அத் திருமேனிக்குப் பிரகாசம்பொருந்திய வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரித்திருக்கும் காட்சியோடு கூடிய அகப்பாட்டுப் புறப்பாட்டுத் திருவடையாளங் களையுலகுங் காணுமபடி மேகந்தங்கிய சோலைகள் குழந்த சிதம்பரத்தின்கண் அழகிய கண்கசையிற் பஞ்சகிருத்திய நடனஞ்செய்கின்ற சபாநாதரது புகழ்மைந்த குஞ்சிதபாதமானது கெஞ்சை இதம்படத்தனவயப்படுத்த உருகித் துதித்துவாழ்வாம் எ-று. (ச)

அகப்பாட்டுப் புறப்பாட்டுத் திருவடையாளங்களை ஆளுண்டயவரசு அருளிய திருவதிக்கைத் திருத்தாண்டகத்திற் பரக்ககாணக், “எல்லாங்காண” எனப்பற்றக் உலகமெல்லாங் காணவென்ப பொருள்விரிப்பாருமுளர், உடை

யானுடைமை யொற்றுமை நயங்குறித்தற்கு “மணிமனது” என்றார் திரோதித்தலை யுணர்த்தற்பொருட்டு “எல்லாரு மாதையாபரணமாயிருப்பவையோ” டெனற்படி. வேதாந்தத்தின் முடிவின்க ணுணர்தாளென்பார “சொல்லாருங் குஞ்சித்தார ளென்றதென்க. உலகுசொல்லெச்சம், அவாயநிலையான வந்தது, காட்டக்காணுந் தரத்ததாகலின். அறம்பொருளினபம் வீடுஎன்னும் பொருட்பேற்றிற்குக் காரணமாதலுடைமையின் “செல்லாரும் பொழிற்றிலலை” என்றா உருகுதல் எனறது தத்துவங்கரைதலை. நெஞ்சென்ற தீண்டுள்ளமென்னும் பொருட்டு பஞ்சகிருத்தியம் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அணுகிரகமென்பன. பிறவுமன்ன.

சிவகாமசவுந்தரியார துதி.

யாதுபுரியினுநதனக்கென்றொன்றும் வேண்டான

புரியுமிறையேபோறசெந்

தாதுபுரிபொதுநடனங்காண்டல புரிவதுமுயிராக

டமக்கேபாககிக

கோதுபுரிபவநதவிராதுகுலவு சிவானந்த

வெள்ளங்குளிரப்பக்காணும்

போதுபுரிகருங்கூந்தற் சிவகாமசவுந்தரிதன்

பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்) எத்தொழிலைச் செய்யினுந் தனக்கொருபயன் கருதாது பிறப்பயன் கருதிச்செய்கின்ற இறைவனைப்போலக் கனக்கசபையி னிடத்தானந்த நடனதரிசனஞ்செய்வது மவவுயிரகலின் பொருட்டேயாகக்கி குற்றத்தை யியற்றுகின்ற பிறப்பை நீங்கி அவவுயிரகல விலக்கமுற்ற பரசிவானந்த வெள்ளத்திற்குளிருமபடி கிருபாநோக்கஞ் செய்கின்ற மலாகன விரும்பும் இயற்கை மணம் மைந்தகரிய கூந்தலையுடைய சிவகாமவல்லியாரது பொன்போலுந் திருவடிகளோடமஸ்கரிக்கின்றேன் என்று

(இ)

இறைவன் அனாதிமல முத்தனதலின் இடரினமையனாகலானும் ஆனந்தமயனாகலின் சுகப்பேறு விழையானாகலானும் தனக்கொப்பாரு மிக்காருமினமையனாகலின் புகழ்விரும்பானாகலானும் பிறாபயன் கருதியே அழகிய திருச்சிறமபலமுடையார புரியும் பஞ்சகிருத்தியமென்பது கருதி “யாதுபுரியினுந் தனக்கென்றொன்றும் வேண்டான” என்றா உயிரகலெனறது விஞ்ஞானகலா, பிரளயாகலா, சகலரென்ற மூவகையணுக்களை. இவற்றை “மூவகையாருயிர்வாக்க மலத்தாகனம் மூலமலத்தார மூன்றுமுடையா” ரென்ற சிவப்பிரகாசத் திருவீருத்தத்தார காரணக். கோதுபுரிபவமெனறது பிறவிக் கேதுவாய காமமவெகுளி மயக்கங்களை. “காமவெகுளி மயக்கமிவைமூன்ற, மூமகெடக் கெடுகோய” எனத் திருவள்ளுவர் கூறலுமிகருத்தேபற்றி என்க. இனிக “கோது புரிபவநதவிராது குலவுசிவானந்த வெள்ளங் குளிரப்ப” என்றதற்கு “ஞாலத்தாரைக்கெட மணிமனதுளாடல காணும்” என்ற சிவப

பிரகாசத்திருவிருத்தத்திற் குரையானுமுணர்ச்சி போது என்றது பொழுதென்ற தன் மருஉ. அஃதீண்டாருபெயராய மலையுணராததி லின்றது. புரிதல் விரு மபுதல், போதுபுரிகருகூடதலென்றதில் போது புரியென வினைமுதலாக வைத் துரைக்கின் மலர்களுக் தம்மணத்தினூறாகு இறைவியார கூடதலினுமணமிறப் பக்கமழதலின் விழைதனோக்கிக் கூறியபடி. இறகனமியற்றை மணமுடைத் தென்பதைப் “பரவி நீவழிபட்டேததும் பரஞ்சுடா திருக்காளத்தி, யரவுரீசச டையார பாகததமாந்த ஞானப்புகழ்கோதை, யீரவீனீரகமுலுமறறே வென வஃது மறறேயெனது” என்ற திருவினையாடற்புராணத்துத் தருமிகுப்பொற் கிழியளித்த படலத்திருவிருத்தத் தானும் அத்தருமிகு இறைவனருளிய “கூடத் தலினறியவுமுளவோ நீயறியும் பூவே” என்ற திருப்பாசுரத்தானும் முணர்க. இனி போதுபுரியென்பத யிரண்டாவதவறையாகக் கொண்டு மலரை விருமபி யணிகின்றவென்ப பொருள் கூறினுமிழக்காது இது சரதனுக்குஞ் சத்திக்கும் பேதம் கூறியபடி.

தக்ஷிணாமூர்த்தி துதி.

வேறு

மாலமராடிவநவெனநடுவன வந்துகொண்டேகுமுனபிரியுஞ்
சீலமராடிவநவீனுநதிகழந் திருமதிமுகமுந்துசசிப
பாலமராடிவாயநிழல்பொருவப் பதிபெருமபேறுளங்கொடுக்க
லாலமராடிவாழ்தருபெருமா னடிமலாக்கனபுசெய்திடுவாம்.

(இ-ள) மயக்கமானது பேராசெய்ய இயமனவநது வாவெனதுசொல்லி யழைத்துக்கொண்டு பேரமுனனம், சொல்லளவில் பிரியேனென்று சொல்லி, பிரிதலாகிய ஒழுகத்ததுநின்றும் தவறாத மாதரது முகவழிகையே நினைத்தி ராது, உச்சிப்போதில் சூரியன எதிரினற கண்ணாடியின் நிழல்புறந்தோன ருது தன்னிலை நின்றறபோல திருவருட பிரகாசத்தினமுன் ஆனமபோதந் தோனருது அருள நிலைபிலகிற்ச சிவபோகத்தையேநாடிக் கல்ல லமரத் தடி யிலே குருமுகூடத்தமாக எழுந்தருளிய பெரியபெருமான திருவடிமலருக்கு அன்புசெய்வாம். எ-று.

(சு)

கோழிகூவிப்போது புலாந்தது என்றறபோல அமராட் வென்ற பாலது, அமராடி யெனத்திரிந்து நின்றது இவ்வனமன்றிப் பெருமபேரா செய்து வாவெனநெனநடுவன வினையேயாக்கி, செய்து எனனும் வாய்பாட் டாற கூறுவாருமுனா. நடுவனவநது வாவெனக்கொண்டு ஏகுமுன, எனக் கூட்டுக் சொல்லளவிற் பிரியேன என்பது முன்னத்தினுணராதலால் வந்தது, எனவே, சொல்வேறு செய்கைவேறு என்பது கருத்து. சீலமரூள எனற்பா லது எதுகைகோக்கித் திரிந்தது. சாதியொருமை முகத்தினது அழகை முகமென்றா. மருட்டைகளன்னும் மெய்ப்பாட்டி மிகுதி குறித்தற்கு. திரு மதி விருப்பத்தைத் தருகின்ற மதி மதியாகிய முகமெனவிரிக்க. திவாவீனுந திகழும் மதியெனக் கூட்டுக். இது உருவக் ஏதுத்தருநிப்பு மதிபோல

முகமென்பாருமுளா, அதுபொருந்தாது, உச்சிப்பால மராடி வாய்மில்பொருவ, என்பது ஓட்டணி. அமராட நடுவனவருகொண்டு ஏகுமுன முகம் உனனாது நில்பொருவ உள்ளீக்கொண்டு அனபுசெய்வாம் எனமுடிக்க. மர அடிமராடியெனத் திரிந்தது. பிரியுஞ் சேலமராடி எனபதற்கு பிரியுஞ் சேலத்தைப் பொருந்தாதவனென்று பொருளகூறுவாருமுளர் (சு)

தண்டபாணிசுவாமிகள் துதி.

எண்டபாணியை நிறததுவமுத்தினுமீயங்
கொண்டபாணியை நிரப்பியுட்புகுத்தினுங்குதும்புள
விண்டபாணியை பூம்பொழிறகாசியுணமேய
தண்டபாணியை யன்றிமற்றாரைபுந்தாமேய.

(இ-ள்) கணக்கிலலாத இருப்பாணிகளை மாரபிறபொருந்த அறைந்தாலும் ஈயத்தை உருக்கி நீர்பொலிநிறைத்து அதனுள்ளே முழுக்கசெய்தாலும் வண்டுகள் வெளிப்படுத்தும் சுரமமைந்த மலாச்சோலைகளையுடைய காசித்தலத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் தண்டபாணி சுவாமிகளை யல்லாமல் வேறொரு தெய்வத்தையும் வணங்கேரம். ஏ-று (எ)

ஈயங்கொண்டபாணி, ஈயத்தையுருக்கிக்கொண்ட பாணி எனக்கொள்க உருக்கி அவாயநிலையால் வந்தது ஈயமென்புழி ஈறு இரண்டனுருபு தொகையாகலின் இயல்பாயிற்று

காலவயிரவா துதி.

வேறு

தளம்பொலிமலரோனாதி வானவாதாழ்ந்தபோற்ற
வுளம்பொலிகாசிமேவு முநிராகளசெயபாவமெல்லாங்
களம்பொலியாதுதண்டங் கண்டறவொழித்துமுத்தி
வளம்பொலிவகையாகால் வயிரவற்கனபுசெய்வாம்.

(இ - ள்) இதழ்களோடுங் கூடிய தாமரைப்பூவையுடைய பிரமணமுதலிய தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்க காசிப்பதியை விருமபி யடைந்த உயிர்களசெய்த பாவத்தையெல்லாம் தண்டருசெய்து முற்றுமொழித்து முத்திச்செல்வத்தை யடையச்செய்கின்ற காலவயிரவக் கடவுளுக்க கன்புசெய்வாம். ஏ-று, (அ)

தளம்பொலி மலாஎன்பது இதழ்களோடுங் கூடிய தாமரைமலரெனக். உளம்பொலிகாசியென்பது உயதலை விருமபின்வரது உள்ளந்தோறும் நிகழும் காசியென்க. இயானிகந்த தக்கதென்றபடி களம்பொலியாது எனபதுவேறு உடற்களத்தைச் சென்றடைந்து துக்கரதுண்க விளைத்தவை துக்காந்து மேலவீணைவித்தவர்க்கு வித்தாக விண்ப்பயன் தொருக்கப்பட்டு நிறநிலைப்பற்றி உடலைக்களமென்றது. உயிர்களைப்பதினை முதலிவளம்பொலி என்றதனோடுங் கூட்டுக.

தூக்காதேவி துதி.

நிறைகடலுதெத்தவப்பி னிகரமுழங்கிப்பாவு
மிறைகெழுகுறமுறும் வெந்தொழினமகிடமஞ்சக்
கறைகெழுபிசிதலுண்கொள கருமகிடஞ்சாயததம்பா
குறையறமுடித்ததெயவக கொற்றியைவண்கஞ்செயவாம்.

(இ-ள்.) நீநிறைந்த கடலை ஆடையாக உடுத்த உலகினகண நிகரிலலா
மல முழக்கமகொண்டு பாய்கின்ற அச்சம்பொருந்திய இயமன செலுத்தும் கொ
டுந்தொழிலையுடைய எருமைக்கடா அஞ்சுமபடி உதிருகலந்த மாமிசத்தை
உணவாக்ககொள்ளும் கரிய மகிடாசூரனை வதைத்துத் தேவாருறைகளை முற
றுமொழித்த தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த தூக்காதேவியை வணங்குவாம் என்று கூ.

கூற்றுவனைக் கூற்றமெனறதும் மகிடாசூரனை மகிடமெனறதும் உயா
தனை அஃறிணைமயக்கம் மிறையெனபது அச்சம்

துண்டிவிநாயகா துதி.

விண்டிராசத்தநாமதொழி தரவிருமபுசத்தவமொன்றே
கொண்டிராசத்தநாமதொழித்தினைக் கூடினீராமதுவுண்ட
வண்டிராசத்தநாமதிதழுட்டுயின் மருவுநீமபுனறகாசித்
துண்டிராசத்தநாவளத்தினை யடிதொழிவலகுளளீரே.

(இ-ள்) உலகத்தவரே தேனுண்டவண்கொள இராககாலத்தில் படுக
கையாக்ககொண்டு நித்திராசெய்கின்ற நூற்றிதழ்த தாமரைபூத்த மதுரம்
வாய்ந்த நீ வளமுள்ள காலித்தலத்தில் எழுகருளியிருக்கும் துண்டிராசரென
ஹம் திருநாமத்தையுடைய யானையைத் திருவடிகண்ணே வணங்குகளா
னல் இராசத்தநாமதருணம் நீங்கி அறிவுடையோரால் விரும்பத்தக்க சத்துவகு
ணமொன்றுமே மேற்கொண்டு ஆணவக்குற்றம் விலகி முத்தியடைவீர்கள்
எறு

(க0)

கொண்டிரெனஹம் வினமுறறை வினயெச்சமாகக்கொள்க. வண்டு
இராத்தயில் தாது சதவிதழ் மருவுநீமபுனல், எனக்கூட்டுக. சத்தாதுசத்த
தாது எனவிரித்தல் விகாரமாயிற்று. சதவிதழ் உறுப்பாகுபெயர். முத
லை ஐயுற்ற சினையைக்கண்ணுறும் என்பதனால் தந்தாவளத்தினை அடிதொ
ழின் எனபுழி, ஏழனுருபு விரிக்கப்பட்டது. இஃது உறுபுமயக்கம் ஆண்டுத்
தகரஹம் மிகாமை புறடையாறகொள்க. துண்டிராச தந்தாவளம் என்பது
தறகுறிப்பணி. மூத்தபிள்ளையாக்குத் துண்டிராசா எனபது, காசிப்பதியை
கவாந்திருந்த துராசதன் எனஹம் அசுரனை அழிக்கும்பொருட்டு உமாதேவி
யார் திருமுகத்து எழுகத் கோப்பிரசாதமே ஐந்து திருமுகமும் பத்துத் திருந்
தொருமுடைய வகிரதுண்ட மூத்ததியாகத் திருக்கோலஞ்சாத்தி அவவசா
னைத் திருவடிக்கீழ் அடக்கியகாலத்து அம்மூத்தபிள்ளைப்பெருமானே கோக்கி

தேவா யாவருங் துதிப்பக்குறித்த திருநாம மந்திரமென்றுணராக இக்கதை யக்
லத்தினைப்பார்க்கவ புராணத்துட்காண்க தாதாவனமென்பது யானே, யானேமு
கத்தினை யுடையாரா யானையென்றா, ஆராவணிவினக,

சுப்பிரமணியா துதி.

இருகூட்டுவளாபறவை யிரண்டுருமிருவருமுள்ளிடத்தானா
வொருகூட்டுவளாபறவையிரண்டுளொன்றுதுவசம்மற்றொன றுர்தியாககி
யருகூட்டுபஞ்சடிமென்பிடியு மா னுந்தழுவவம்போரோறறை
வருகூட்டுதழையாதுபோற்றுவா மிருவினையுமாறவாமே.

(இ-ஊ.) இரண்டுகூண்டில் வளரத்தக்க இருபட்சிகளாகிய அனனத்தின்
மீதும் கருடனமீதும் ஏறுகின்ற பிரம் விஷ்ணுக்களிருவரும் மனத்தில் நாணங்
களொளும்படி ஒருகூட்டில் வளராத சேவலு மயிலுமாகிய பறவைகள் இரண்
டனுள் சேவலொன்றையுங் கொடியாககி மயிலொன்றையும் வாகனமாக
கிகொண்டு பக்கத்துச் செம்பஞ்சு ஊட்டிய திருவடிகளையுடைய பிடியையும்
மாணியுந் தழுவீ வீற்றிருந்த தொருபோரிற் சிறந்த ஏற்றினை இனிவருங் கூட்
டில் துழையாதபடி போற்றிசெய்து இருவினையு மொழிப்பாய் என்று (கக)

பறவைச்சாதி என்று குறித்தற்கு இருகூட்டுவளரென விசேடிக் கப
பட்டது. ஒருகூட்டுவளா பறவை, சூரபன்மனென்னும் பெயருடைய
தோயாகக்கண்ணே வாழ்ந்திருந்த சூரன் பதமனென்னும் ஈரறிவினையு
டைய உயிர சேவலு மயிலுமாகிய புளவடிவேடு போரழிந்த ஞானது வந்த
னவற்றைக் குறித்தது ஆக்கி எனபது முழுமுதற்ருழிலில் படைப்புக காப
பென்னும் இருதொழிற்கும் தலைமைபூண்ட பெருந்தேவராய அப பிரம்விஷ்
ணுக்களிருவரும் வேறொன்று படைத்துக்கொள்வதற்கும் வளர்த்துக்கொள்வதற்
கும் வல்லராயும் அங்ஙனஞ்செய்துக்கொள்ளும் உரிமையாற்றல் இல்லராய்
ஒவ்வொன்றையே ஒவ்வொருவரும் ஊராதிகும் கொடிக்குமாகப் பெற்றமை
யின அவாகண்டு நாண அவவீரணடிதரும் வேறுவேறு அமையக்கடைக்கணித்
துக் கொண்டருளிய இளையபிள்ளையா அளவிலாற்றலைக் குறித்தது. இது
விபரவியைணி ஊட்டுபஞ்சடி வினைத்தொகை பிடியுமானும் தழுவ அமா
ஏறு எனபது தொகை உவமம். பிடியும் மாணும் ஏற்றைக்கண்டஞ்சி அகல
வது இயற்கையாகவும் அதனைமுதது தழுவ அமா ஏறு என்றா இது வீரோ
தவிலக்கணி. வருகடு, இனிவரும் பிறவிகண்ணதாகிய உடல் உயிராகிழவ
னும் பறவைபோல யாக்கைதோறும் திரிதலுண்மையின, சொற்பொருளின்
பம்பெற கூட்டுதழையாது என்னப்பட்டது. “குடம்பை தனித்தொழியப்
புடபந்தத்தே யுடம்போ மிரிடைடபு” என்ற தேவா மறைமொழிநோ
கி போற்றுவாமென்ற வினைமுறை வினையெச்சமாகி இருவினையை மாற
றுதற்குக் காரணமாகிக்கொள்க. கலவினையும் பிறவிக் கேதுவாகலின் இரு
வினையு மாற்றுவாமென்றது. “இருளசேரிருவினையுஞ் சேரா” என்ற தேவா
திருவாணையுது.

நந்திதேவர்வணக்கம்.

மறைமுழுதுமவகுத்துணாத வாதராயணமுனிவன் மதிமாழாந்நு
நிறையகிலநாதனெனநா நாரணனேபிரமமென நிகழத்தலோடு
மறைதருமவவகிலேசன் முனபுநாட்டியசயத் தூணவனேயாக
முறைநிறுவியருளகொழிககு நந்திபிரானடிககமலமுடிகொளவாமே.

எ-து, — எல்லாவேதங்களையும் வரம்பிற்படுத்தி ஒருவரிடத்தன்றித் தாமே
யுணராதவராகிய வாதராயணரென்னும் பெயரையுடைய வியாதமுனிவர அவ்
ததையுத்தானறிவுகலங்கிப் பூணகாததாவாகிய விசுவநாதர் திருமுன்னர்
நாராயணனே பரமபதியென்று கூறுதலும், மேல் பூணகாததாவாகச் சொல்
லப்பட்ட விசுவநாதர் சமஸ்திக்கு முன்பாக நாட்டியுள்ளதாகிய வெற்றிகொ
டித்தமபம் அவ்வியாதனேயாமபடி அவனாத தமது ஆணையானிறுத்திப் பே
ரருள் புரிந்தவராகிய நந்திதேவருடைய மூபாதகமலங்களை யெழுது முடியு
களுசிப்புவெனக் கொள்ளுவாம் எ-று (கஉ)

ப-ம — வேதங்கள் நான்கையன்றி அந் தமென்பது அவ்வேதத்திறுநே
பெறப்படுதலால் பறைமுழுதும் என்று கூறினா “**अथैवा**” என்
பது சுருதிபிரமாணம்.

அந்நாமாயுள்ள வேதங்களை யுணர்வது அந்நாமாயுகாலத்தை யாசிரியத்
துக் காலம் முடிவு பெறுத யுணமையால் வேதமுமுன்னதேயாய முடியும்.
பரிமித்ததானுணராத பாலன்வல்லாத வேதம்-யகூறத் தமது தெய்வத்தன்மை
யா லொருங்குணர்ந்தமையால் வருத்த என்று கூறினா, தெய்வத்தன்மை யெ
ன்பது விஷ்ணுவின்னுடைய அவதாரமாதல் பற்றி யென்க

“**अथैवा**” எனவேத்திறு புழப்பமில் தன்மையுள்ள
மையால், உணர்ந்து என்பதற்குத்தாமே யுணர்ந்து என்று பொருள்கொள்ளப்பட
ட்டது.

சாட்சாதவிஷ்ணுவேயாயினும், பறைந்து வியாசருபங்கொண்டமையால்,
அவ்வுணமைதோன்ற வியாதமுனிவரென்னது பறைசொல்லாயவாதரா
யணரென்று கூறினா

விஷ்ணுவே வியாதமுனிவராயினும், அவத்தை வயத்தானமுங்குமோர
பகுவென்பது தோன்ற மதிமாழாந்து என்று கூறினா. வியாதா பகவானபேர
து அவர்க்கு மூலமாகிய விஷ்ணுவும் பகுவென்பதுதானே போதரும். “**अथैवा**
अथैवा” என்னும் பிரமாணத்தால் பிரம னிகழின
முதலியவர்களோடு விஷ்ணுவு மோரபகுவென்பது வெளிப்பட்டது, பகத்
துவமுள்ள விஷ்ணுவைத் தெய்வத்தன்மையுள்ளவராக மேற்கூறிய தென்னே
யெனின, சிவபெருமானே வழிபட்டு அவருடைய அதிகாரத்தின்கீழ் பரிபால
ன சத்தி தமமிடம் பதியப்பெற்றுக்கொண்டதனாலென்க, எனவே, அததெய
வத்தன்மைஆகநதுகமெனக் கொள்ளப்பட்டது.

‘சாஸ்திரம்மஹாஸ்யம்’

சாஸ்திரம்மஹாஸ்யம்

சாஸ்திரம்மஹாஸ்யம்

சாஸ்திரம்மஹாஸ்யம்

எனனும் மச்சபுராணவாகியத்தால் நான் வியாசரூபியாயப் பிரதிபூதவர் பரபுகங்களினும் சதுராலட்சபி ரமாணங்களால் புராணங்களைச் சங்கிரகித்து அஷ்டாதசவிதமாயப் பூமியிற்பிரகாசிக்கச் செய்கின்றேனெனவும், இப்போ துந் தேவலோகத்தில சதகோடி விஸ்தாரமாய்க் கிடக்கின்றனவெனவும் விஷ்ணுவால் சொல்லப்பட்ட வுண்மை வெளியானதால், விஷ்ணுவே வியாசரென பது துணியப்பட்டது இன்னும் புராணங்கள் பதினெட்டேயன்றிச் சதகோடி விஸ்தாரமாய்க் கிடக்கின்றனவென்னுமுண்மையால் புராணத்தின் முதனூலாகிய வேதம் அநந்தமென்று மேற்கூறினதுநெளத்தின் விளங்குபவராயிற்று.

விசுவதையா ஞநந்தமையொன்றினுனே வந்தவோரே பேரெனமயங்காதவ ழிவியாபகத்தன்மையானுமமை தவுண்மைதோன்ற நிறையகிலநாந்நெனவுகூ றினா

விசுவநாதரென்னுந் திருப்பெயர் றுடைமையால், அம்மூர்த்திகருரிய காகி யென்னுமிடத்தோன்ற எதிர் என்று கூறினா

மணமுததை மீறாகிய தத்துவங்கள் தாமேயாகியும், கடந்த மொப்புவமை யின்றி விளங்குமெயப்பதிக் கெதிரில் பரதத்துவம் கூறப்போத வேற்றுப் பொருளின் சிறுமைதோன்ற நாரணனே பிரம்மென நிகழத்தலோடு மென்று கூறினா நாரணன் என்பது சலாராவதத்திற்கிடக்கு மொருவனென்று பொ ருளபடும. சலாராவமெனவே, பிருதிவி கழிந்த விரண்டாவது தத்துவாதிக் கம் பெறப்படும அதற்குமேலாக தத்துவங்களுள்வாங்கி அவற்றைநோக்குழி யவவவற்றிற்குரிய தெய்வங்களின் முன்னாச சலாராவதேவதை தலையெடுப பது பரியாசமாயமுடியும். சலமதியிற் சுவறுகையால் சலத்துக்காதிக்கம் வர துழிமண்ணு மதன்திட்டான தெய்வமுங்கெடுமாபோல, தீக்கா திக்கமவா துழிச் சலமுமதன்திட்டான தெய்வமுங்கெடும மேலதீயுங்காற்று மாகாயமுமாகிய பூ தங்களும, அவவவற்றிற்குரிய தெய்வங்களு மொன்றி னென்தேற்றமுடைய னவாய வெளிப்படுமாற்றால், சலமாகியதானம் அபாவத்தை யடைந்தபோ து அதனோடு நாசத்தையடைகிற தேவதையைப் பரம்பொருளாக மதித்தல் பேதமையிற் பேதமையெனக் ஆயின், வேதத்தில் நாராயணனே பரம்பொ ருளென்று கூறப்பட்டமையெனனை யெனின், அந்நவேதத்திற்குனே சந்திரன், இரத்திரன் பிரமன் முதலியவாகளும் பரம்பொருள்களாகக் கூறப்படுதலின் அமைவுடைத்தன்றும் அப்படிக்கூறுவ தெனனை யெனின், அவரவர்களுக்குக் கிழிடடவர்களை நோக்கியெனக் சந்திரனிரத்திரன் முதலியவர்களை நோக்கப் பிரமனுக்காதிக் கமும், பிரம்மனைநோக்க விணடுவுக் காதிக் கமுள்வாகு முண் மையால், • அன்றியு மனனோ சிவபெருமானுடைய தனுவாகுத்தன்மையால்,

[illegible]

விசுவநாதனொன்று சொல்லானே பூரண காததாவாந தனமைபெறப்படு
முணமைதோன்ற அறைதருமென்று கூறினா.

பிரமாணஞ்செய்யும்பொருட்டணுகிய வியாதமுனிவருக்குச் செய்மைப் பட்டவராக முண்மைதோன்ற அவ்வகிலேசனென்று கூறினா இன்னும், விசுவநாதனான்பதற்கு மேலீடத்தில் அகிலநாதனாற்படி அவர்க்கே விசுவேசனானும் பேருண்டென்பதை விளக்கும் பொருட்டே அவ்வகிலேசனொன்றொரினும்தையும், செய்மைப்பட்டவரப்படியே யாகாதபடி அவருக் கண்மையராய்த் துசத்தம்பமாகி வியாதமுனிவா நிறைவு தோன்றமுனடி என்று கூறினா

கோந்த விவாதம் பரிஷ்காரப்பட்டுவேறு ஆசனக்ககிடம பெறாமை தோன்ற நாட்டிய என்று கூறினா. எங்ஙனம் பரிஷ்கரிக்கப்பட்டதெனின், விளம்புதும். வியாதமுனிவரால் வேதங்களுையும் புராணங்களுையும் பிறக்கலை யோயு முணாந்த முனிவர்கள், அவற்றற்றறெளிவு பெற்றாராகி யோராகலவியாதனாயடைந்து தேவரீரிடந் கேட்ட வுபதேசங்களை லெமகருச சாதேகமே அதிகரிக்கின்றது ஆகையால் தூணமுகமா பெங்களுக குபதேசித்த லொழிந்து தேவரீருடைய வுள்ளத் துணமைப்பொருளாகத் தெளிந்திருக்கும் பரம பதியாவான இவன என்று பிரமாணித்துக் கூறலவேண்டுமென்று கேட்டனா, அப்போதுவியாதமுனிவர அவர்களைநோக்கி நாராயணனே பரமபதியென்று பிரமாணித்துக் கூறினா அவர்கள் வியாதனா மோக்கித் தேவரீர் காசியில் விசுவநாதா சநிதியினரணவந்து இவ்வாறு சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டனா அதற்கிசைந்து அப்படியே சிவசநிதியில் நின்றுகொண்டு இரண்டு கைகளையு முயர்வெடுத்து நாராயணனே பரம என்று கூறுதலு மிரண்டு கரங்களுந் தம்பித்துத் தம்பமாய் நின்றனா உடனே நந்திபகவான வெளிப்படடுத் தம்பித்துநின்ற வவருடைய விரண்டு கரங்களுையும் வாள் கொண்டு சேதித்தனா அப்போது வியாணுமாதகியுமருவந்து வியாதமுனிவரைப்பார்த்து “*उत्तमोऽयं नृपः शृङ्गारोऽयं नृपः । अस्मिन् शृङ्गारो मयि नृपः शृङ्गारोऽयं नृपः*” என்று கூறினா என்பது, முடனாகியபிராசகே! சத்தியமாயச்சொல்லுகிறேன் கேள் உலகத்துக்கெல்லாம் நானேபதியென்பதுணமை எனக்குப்பதியாவா மஹேசுவரனெற்றறிவாயாக மகாதேவராகிய அவர்கு மேலொருபதிப்பொருள்கிடையாது என்று பெறப்படுதல்க — இவவுபதேசத்தை வியாதமுனிவருக்குசெய்துவிட்டு விஷ்ணுபகவான யதேசசையாய்ச் சென்றனா பின்னா முனிவர்கள் தம்பிருப்பிடஞ் சோந்தனா வியாதமுனிவர நந்திபகவானை லணங்கி அடியோன டாவிரந்து யிரண்டு கரங்களுைய முருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தபடியே அருளப் பெற்றுக்கொண்டனா நந்திதேவா தாமசெய்தருளிய விவாதத்துவதாபனயாண்டு முல்லை நிலைபெற்றிருக்கும்பொருட்டு வியாதமுனிவரையே விசுவநாதா சநிதிக் கெத்தில் வெற்றிக் கொடுத்த தம்பமாக நிறுத்தினா இவவுணமை காசிமானமிய முதலிய நூல்களிறகாண்க

விவாரமய விடயத்தி நோந்தவாதத்தில் வெற்றிநந்திபகவான பக்கல் சாதலால் அவ்வெற்றியைக் காட்டுமற்குறியாக வார நிறுத்துமுறைமை தோன்றச் சயத்துணென்று கூறினா

அவரங்ஙனநாட்டிய துணை அவராறகரங்களுொழிந்து வாயடைந்து தம்பா காரமாயநின்ற வியாதனென்பது தோன்றவவனே யாகவென்று கூறினா சிவ பெருமானுக்கு வாகனமாகிய நந்திபகவான தமக்குள்ளவன்பு மபிமானமுங் கொடியாவாருக்குமுனவாதல் கருதியமைத்தாரென்பதுதோன்றக்கொள்ளினுமமையும், தானுமோரவாகனமாதலா லபிமானமபற்றி விஷ்ணுவே யாண்டடைந்து வியாதருக கறிவுறுத்தியபடி சிவநிதைசெய்வாரைத் தண்டித் தறிவுறுத்தல் விதிமெனப்பது தோன்றமுறை நிறுவியென்று கூறினா.

அறிவுறுத்த வுணர்ந்து வழிபட்டாக கிரங்குதன் முறைமையென்பது
தோவறவருள் கொழிக்குமென்று கூறினா.

பெருமானைத்தாங்கி வாழ்தனமாததிரமேயன்றிச் சைவத்துக்கு முதலா
சிரியருமாக தன்மைதோன்ற நந்திபிரானென்று கூறினா

முடியிற் சூட்டிக்கொள்வது பூவென்பதுதோன்ற அடிக்கமலமென்று கூறி
னா. இன்னும் அவரடியிற் சூடிய கமலமெனினு மொக்கும்.

மலரை முடிப்பது குஞ்சியிலென்பது தோன்ற முடிக்கொள்வாமென்று
கூறினா முடிவுத்தமாங்க மாதலறிக இன்னும், அவா கிருவடியை முடி
மேற்கொள்வாமென்பது முடிமேலிருக்கக்கொள்வாமென்று பொருள்கொ
ண்டு அவா கிருவடிமீழலில் வரிககப்பெற்றா மெனினுடமையும் எம்முடைய
தலையிற் பிரமனெழுதியவெழுத்தை அவாகாலாற்றடைக்கப்பெற்றாக கொ
ண்டேமென்பதும் பொருளும் அவரிடமிருவடிநீண்டை யுடையபெற்றே
மென்பதுமொன்று இன்னும், முடிக்கொள்வாமென்பது நந்திதேவா தரும்
தேவதை யாகலக்கண்டெனத் தரும் என்பது யாவராணுஞ் சிவசாக வகித
தொழுகற் பாலதாங்கிய பதிபிணைய வண்ணியின் சொருபம் அது அப்பதி
யின் காலின்கிழொதுங்கித் திடகமும் அப்பதியொருவருடைய வண்ணியில்
வசிக்க வுரியவல்லலாமைமால் அவராணியில் யாவருமலசிக்கவும், அவரொ
ருவருடைய வண்ணியில் வசிக்காமலிருக்கவுமுள்ள வாதிக்கத்தாற்பதியைச் சா
வரியநதாவென்று வேதநகரும் தரும் சிவன் சாலின்கிழக்கிடப்பித்த தோள்
றவாகனமாபச் சமைத்திருத்தல்காரனாரும் அத்தரும்மத்தினையண்டடிப்பார முடி
யிற்கொள்வதோன்றா லானத்தரும்வடிவமாகிய நந்தி தேவா பாதங்களை
முடியிற் சேரும் பெற்றினைத்தாதலறிக இதனால், வியாததாத தருமமேத
ண்டித்தது என்று கூறுவதும் பொருந்தும்

இவரானவிறா, விபாதமுடிகிய வேதத்திருமுடிப் பெற்றவரும், ஒதாமலு
ணர்ந்தவரு மாதலுணரையாசுபின்னாமலேவற்றாக கூறிய மையாண்டையுமெ
னின், வேதத்திற் புகழப்பெற்றவரும், தெய்வத்தன்மை யுடையவருமாகிய
விஷ்ணுபகவான் பொய்ச்சான்று கூறி மலைப்பாமபாகச் சமைந்ததெனின
வேதத்திற் புகழப்பெற்றவரும், தெய்வத்தன்மையுடையவருமாகிய பிரமதேவா
விஷ்ணுவின்விடம் பொய்யுரைத்துப் பூசையுங் கோயிலும் போகக்கூத்துக்கொ
ண்ட தெனின? பசுக்களாகவு ணமைபாகலின் மலையுற்றமுங்கவியலபாம் (உ
த்யாமரியா வுணாமறவா, விதியாலறியா விமலங்குதல்வா) என்பது பிர
மாணம் இதனால், மறப்புமாததிரமேயன்றி நினைப்பு என்னுந் தெளியுமுடை
யராதல் பெறப்பட்டமையின், வியாத முனிவா நாரணனைப்பமென்று கூறிய
தைமலைந்த கூறினாரெனது தெளிந்த கூறினாரெனினுமமையும் தெளிந்த
கூறுவகால் பொய்யுரைத்தல்யாண்டமைபு மெனின், அதுபொய்யனாரும் என
வனமெனின், வியாதரையடைந்த முனிவர்கள் வேதங்கடையும், பிறகலைகளே
யும் பலகாலவரிடங் கேட்டுமையம் விலகாமையால், மீண்டு மவாக்கு முதற்படி
யே வுணாயாராயினா. பிழைபடக்கூறின விஷ்ணுவையாண்டடைந்தன

மையுணராததுவா ரென்பதறிந்து, அவராலம் முனிவா சுகதேகத்தை யொழித் தற பொருட்டேயவவாறு கூறியதாம். (பொயமையும்வாயமையிடத்த புரை தோத கன்மைபயகருமெனின்) எனனும் பிரமாணமே பீண்டுகருதற்பால் தெனக. விஷ்ணுவே விபாதராதலுண்மையாக, விபாதரை விஷ்ணு விகழந்து புத்தி கூறலயாண்டமையுமெனின், கருத்து வேறுபாடினமையால் பிழைபடா தெனக. வேறுபட்டகாலத்தும பிழையுண்டாகாமையைப் பினசெய்யுளாறகா ண்க. (அரியினாந்தவதாரசீ செயலியாவுமரன்செயலா மாலநியாதகந்தைகூ றந், நிரிவாதுமுடல் வாலதநுணழப்பின் செயலுயிரின்செயலாதத் செய்தி போலும், விரிவாமைந்தோழிலையு மெம்மிறைவன்ருளே மீதபடர்க்கை முன்னிலைத் தன்மையிலுண்டாகிக்ந், தரியாதன்றிராமனுடன்பாகுராமன் சமர் பொருதகதையுலகிற் சாற்றுவினா) எனபது பிரமாணம். விபாதாகூறினது பொயயல்லாமையாகப் பெறப்பட்ட வேராபியாயததால் அவாகுருக கருகன தம்பித்ததும், அவரைத்தூணாகச் சிவசகலிதியினிற்றத்தியதும் யாண்டமையு மெ னின், அவவினையை யவரறுபவிகக வீருததனுலெனக அன்றியும், அவருடன் பாடுமப்படி யொத்திருந்தமைகாணக. எவ்வனமெனின், சிவபரததுவதாபன ருசெயவது சிவபுண்ணியத்திறலையாய வுண்மையால், அதுசெய்தலே பேரூ கக்கொண்டிருந்தவராகலின், சிவநிறதையிற நலைப்படுவா ரடையுங்கதியை வி ளககவும் அது தம்பானிகழப்பெற்றுக் கொண்டன ரென்றறிக. (அன்பிலா ரெல்லாந தமக்குரியரனுடையா - ரென்புமுரியாபிறாக்கு)என்னும்பிரமாணத் தால் எலும்பையும் பிறாகருமேலோர் கொடுப்பரென்று வெளிப்படுமாற்றால் அவற்றைப் பெருமானுககென நாப்பணகு செயவதிலாவாங்கொண்டொழு கியவியாதாதனமை யீழுககடைவதெப்படி? (செயற்கரிய செயவாரபெரி யா) எனபதற்கினஞ்செயதலால், மேதாவியரிது கொண்டே பின்னு மநதயுத் திகளைவரிதது மேலவிஷயங்களைப் பரியாலோசிக்கக்கடவரென நிவவனவினி றுத்தினம். இன்னும் விரிககிறதெருகும்

கா சி வ ண க் க ம்,

வேறு

தானங்களு னுசொறரு லுநதனைமுதலெடுத்தகூறு
மா ன ன க று டைய தா கி மாதேவனவடிவுறாருகரு
ஞா ன ன க ளோடுநலகிநலமுறவைகுமொண்புக
கா ன ன க ளுபொலியுநதெய்வக்காசியைவணக்கஞ்செயவாம்.

(இ஁) எந்தததல மானமியத்தையெடுத்தகூ சொல்பவர்களும், அவற நிற்கு மானமியம் விளங்கும்பொருட்டுத் தன்னையே முதலிலெடுத்தகூ கூறுஞ் சிறப்புடையதாகித் தனபக்கலசாரது மகாதேவரைப் பதிட்டித்து வழிபடு வாராகு ஞானமோட்சங்களை டளித்து எல்லாநலங்களு நிறைந்து பிரகாசிகும் அழகிய பூஞ்சோலைகளால் விளங்குந தெய்வத்தனமைபொருந்திய காசியென னும் பதியைவணங்குவாம் எ-று (கங்)

தெய்வகாசியென்பதனால் தாரகக்ஷேத்ரமென்பது பெற்றும். இந்தப் பதியில் தேகத்தை விடுமுயாகடகு நிரியாணத்தையிற் றீவிகவேசா அவர்கள் வலக்காலை தாரகமந்திரத்தை யுபதேசித்தருளவொன்று வேதமுதலிய கலைகள் சாற்றலால் தாரகமந்திரமென்பது உடனே பாசத்தினின்றுக தாண்டசெய யுமாற்றலுடைய மந்திரமென்றும், அது தசரதனுடைய மூத்தமகன ப்ென்று சிலாசாற்றுவர். அவனுடையபேரை எல்லாமுடையானாகிய பெருமானு பதேசித்தல் அடரது அவனே பாசத்தினமூழ்கி யோனீவாயப்பட டமுங்கியும், பெண்ணடைப பறி கொடுத்து அசுரனவாதையிற்பட்டி நொடும், பின்னாப பலவவதிகளுளாகிச் சாயுந்தியில் வீழ்ந்திருந்து மொழிதலால், அப்பெயா இராமனென்பதேயாக, அது தசரதன் மகனபெரென்பதும்டாது. சமதக்கி னிகமும், வசுதேவனுக்கு மப்பேரையுடைய பிள்ளைஞளவாதலால் தசரதன் மகனைப்போலவே யேனையவிருவரும் விஷ்ணுவின்னுடைய அவதாரங்களாத லால் மூவரும் விஷ்ணுவின்வதாரங்களேயாக, இருவரைக்கழித்ததுஒருவனைக் கொண்டது பிழையாம சமதக்கினிமகன் விஷ்ணுவி னறபாயிசமாதலும், வசு தேவன் மகன் விஷ்ணுவின் சுவேதரோமமொன்றாதுவோககித் தசரதன்மகனை க்கொண்டதெனின், தசரதன் மகனுக்குப் பூவஞானமின்மையும், வசுதேவ னிளைய சேயாகிய கண்ணனுக்குப் பூவஞானமுடைமையும் பெறப்படுதலால் மூவரையும்விடுத்தாக கண்ணனையேன் கொள்ளக்கூடாது? கண்ணன் பூவ ஞானமுடையவனுயிருப்பினும், அவன் விஷ்ணுவின் கறுப்புமயிரொன்றாத னோக்கிக் கழித்தனாபோலும் மறறை யவதாரங்களைச் சிங்கம், ஆமை, மீன், பன்றி குதிரையாதிகளாய் முடிதலா லவற்றையறவே பொழித்தனாபோலும், இவ்வாபாசங்களாலோரவதாரமுஞ் சால்புடைத்தன்றும் இதனால் தசரதராம னை யிழுத்துவிடுத்தது தவறாயமுடிந்தது. அன்றியும், அவதாரபரமாகிய இரா மமந்திரம் தாரகமாகிறபோது மூலமந்திரமாகிய நாராயணமந்திரம் தாரக மாகாததெனின்? மூலமந்திரத்துக்குத் தாரகதவஞ் சித்தியாதபோது அவதார மந்திரத்துக் கவவாதிகமுண்டாமென்பதெப்படடி? மோக்ஷப்பிரதாயகமாகிய மூலமந்திரத்தைநோக்க இராமமந்திரத்துக்கு மோக்ஷப்பிரதாயகமாயித்தது வமி ன்மையும், உடனே பாசவிச்சேதஞ் செய்யுநன்மையால் இராமதாரகத்தை நோக்க மூலமந்திரத்துக் கல்கினமையும் வெளிப்படலால் ஒன்றைநோக்க வொன்றழிந்து இரணமீமந்திரங்களு மவலமாதலசாலும். இவ்வுண்மை விசா ரத்தால் மூலமந்திரமுந் தாரகமந்திரமுமாகிய மோக்ஷமந்திரமொன்றே யாதல் பெறப்படும, அஃது ஏகாக்ஷரமாகிய பிரணவமென்று உண்மைநூலனை ததுவ கூறும் பிரணவம் தாரகமு மோக்ஷமந்திரமுமாயின், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம் போ டசமந்திரமும் தாரகமுமாதலிழக்காமெயெனின், பிரணவமும், ஸ்ரீபஞ்சாட் சரமும் ஏகமேயாகிச் சூகசுமமும், தூலமுமாய் விளங்கிச் சூகசுமபஞ்சாககரம், தூலபஞ்சாககரம் என்று வெளிப்படலால் ஒன்றிலொன்று முரணுவாம். இவ்வுண்மை சூதசங்கிதையிற்காண்க. ஆகவே, ஸ்ரீ விசுவேசராண்டிபதேசித்தரு ளவது தமது ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரமாகிய பிரணவதாரகமென்பது நிச்சயிக்கப்பட்ட து. இவ்வுபதேசத்தைப்பெற்று நீங்குமானமாகிவசாரூப்பியமெய்தல் காசி கண்டமுதலிய நூல்களுரைத்தலால், அச்சிவப்பேற்றை யுதவுமந்திரம் பரசிவ

சம்பந்தமொன்றையன்றி யிதரதேவதா சம்பந்தமொன்று மெய்தாமெதென்க
மாதேவன வடிவுறறாகுஞ் ஞானங்களோடு நலகியெனவிசெய்யுளிற போகத்
மையு மிதனைவிளக்கும். எனவே தன்னிடத்தி னிரியாணத்தைப்பெற்ற போக
குத்தாரகோபதேசத்துடன், அதன்பிரயோசனமாகிய மகாதேவருடைய சா
ருப்பியததையு மருளுந் தகைமைத்தென்பது வெளிப்படை. இன்னும் விரிக
கிற பெருகும்.

கங்காதேவிவணக்கம்.

மாறறவளிப்பானமேவிவாழ்வதையுணர்ந் துவளளல
போறறுறுமவலப்பானமேவிப்புரிந் துவநதாடாநின்றோ
சாறறருவகொடியபாவததளையுறித்தறங்குளெல்லா
மேற்றினைகருளுந் தெய்வக்கங்கையையிறைஞ்சலசெய்வாம்.

இள உமாதேவியார ஸ்வபெருமானுடைய இ—துபாகத்திற் பொருந்தி
வாழ்வதை யறிந்து அவருடைய வலப்பாகத்தையுடையது சங்கற்பஞ்செய்ய
தன்பாலவந்து மூழ்குகின்றவாக்குடைய சொல்லுதற்கரிய கொடுமையை வி
ளைக்குமபாவமாகிய விலகைத்தறித்துப் புண்ணியத்தில் விடுதற்குச் சமஸ்த சிவ
தருமங்களையும் அவர்கட்கு நன்மையுண்டாம்படி யதுகங்கிக்குந் தெய்வத்தன்
மையுடைய கங்கைகாணலும் ருதிருப்பிராபதியை யடைந்திருக்கு மோரபெண்
கொடியையென்பகுவாய் ௧ -று (கசு)

கங்கையைப்பெண்ணென்ற தென்னையெனின, இம்வாழ்க்கு மேனோ
யென்னுந் தாயவயிற்றில் குடிலேனவும், உமையெனவு மிரண்டுபெண்கள
பிறந்தனரெனவும், அவர்களில் ஜெயஷ்டையாகிய குடிலையச சிவத்தினி
டாகத் தேவாக்கள் பிரமஹலோகத்திற்கு வரித்தபோது அவர் பிரமஹதேவ
ரால் சபிக்கப்பட்டு நதிருப்ப பிராபதியையடைந்து சத்தியலோகத்திலேதானே
யிருந்தனரெனவும், பின்னர் பரேதனால் வரிக் கப்பட்டுப் பூமியிலவாதபோது
சிவபெருமான் தரித்தருளினரெனவும் பாடிவதம், பாரதம், இராமாயணமு
தலியவற்றுள் கூறப்படுதல்காண்க இவவுண்மையை யறியாதார் திரிவிக்கிர
மனுடைய பாதநிலைருதமாகிய சலந்தையே சிவனதரித்தாரென்று கூறுவார்.
அது சமுத்திரகாமினியாய விட்டமையும், சிவபெருமான் தரியாமையும் பாடி
வதம் பஞ்சமஸ்கந்தத்திற் பரக்கக்காணலாம் விரிவஞ்சிவிடுததாம் இவவுண்
மை (கங்காதாரணப் பிரகயானம்) என்னு நூலில் இனிது விளங்குமென்க.

அகத்தியர்வணக்கம்.

ஒருமலைபிலத்துவீழ்வுரறிமிககாத்ததுப்பொங்கி
வருமலைவயிறுசசெலலமலாககரங்கவித்திட்டேற்றுப்
பொருமலையொழிந்தோமென்றுபுவிமகள்களிப்பததென்னந்
திருமலையமருந்தெய்வசசெமமலேவன்ககஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) விசதமென்னு மோமலையின் செருக்கழிந்த பாதலத்திற பதுவகவும், மிகைலோபகொணடு பேரிசைச்சலோடு பொருகுவருஞ் சமுத் திரமடங்கலூர் தமது திருவயிறுட்செல்லவும், முறையே தமது மலாபோ லுக்கிருக்காததைமேலவைத்தும், ஆசமனத்தின்பொருட்டு ஏறமும் பூமியின் தென்பாகம் பாரயினறித் தூக்கிக்கொண்டபோது பூமிதேவிகளுண்டாகிய துன்பத்தினிஊது கனிககுமபொருட்டுத் தெனமலையெனனும் பொதிகையின் கண ணைமுநதருளியிருக்கும் தெய்வத்தனமையுடைய அகஸ்தியமகாமுனி வரை வணங்குவாரம். எ-று. (கரு)

திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் வணக்கம்.

திருமடத் தமணரிட்ட செய்யதீ வழுகிமேனி
யுருகிடப் பறறியநகின் றொல்லையவ வுணரோடு
கருகிடப் பறறியனனார் வயிறுமுருங் கலப்பச்செய்த
பொருவரு முததீச்செலவர் பொன்னடி சென்னிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) மதுராபுரியில் சைவமடாலயத்தில திருக்கூட்டத்தோடெழுந் தருளியிருக்கும்போது, சமணர்கள் வஞ்சனையால் அமமடத்திலவைத்த செந்நீர் அவவிடத்தினின்று நீங்கி கூடபாண்டியன் சரீரம் குழையும்படி கூரகோ யாகப்பற்றச்செய்து அவன் வணங்கியபோது அவவிடத்தினின்று நீங்கி அச் சமணர்கள் சபதங்கூற்றெருப்பிலிட்ட அவர்கள் சமயநூலெழுதிய ஏடு விரை விறகருகி எரியும்படிசெய்து அவர் வயிறுமுருங்கும் பறறச்செய்தருளிய சமான் மிலலாத காராகத்தியம், தகூழினாககினி, ஆகவனீயம் எனகிற மூன்றககினி களையும் விதிப்படியுளர்க்கும் விவஞானச்செலவராகிய திருஞானசம்பந்த சுவா மிகள் பொன்போன்றதிருவடிகளைச் சிரசிற்கூட்டிக்கொள்வாரம் எ-று. (கசு)

மூன்று தீயைப் பாதுகாக்கின்ற பிராமணகுலத்தில் அவதரித்தவராகவின் அமமடாலயத்திலவைத்த நெருப்புவிடிக் மூன்றிடத்திறப்பறற்ச செய்தருளினு றானனும் விசித்திராதோன்றக்கூற்றினார்.

“திருமடத்தமணரிட்ட செய்யதீவழுகி மேனியுருகிடப்பற்றி”
எனபத்தருப் பிரமாணம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்;

திருவாலவாய் பண கௌசிகம்,

திருச்சிறமம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய மேவிய
ஐயனையஞ்சலென நருளசெய்யெனீப்
பொய்யாராமணாகொருவுஞ்சடா
பையவேசென்று பாண்டியற்கு வே.

அப்பனாவா யாதியருளினால்
வெப்பனதெனனவன் மேலுறமேதினிக்
கொப்பனான சம்பநதனுரைபததுஞ்
செப்பவல்லவர் தீதிராச்செவவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“அந்நின்றொலையவவமனரோடு கருகிடப்பற்றி
யனனார்வயிறுறுளு கலப்பச்செயத” வெனபதை

அஞ்சமுள்ளத்தராகியு மறிவிலாவமணர்
வெஞ்சுடாப்பெருந்தீயினில் விழுத்தியவேடு
பஞ்சதீயினிறபட்டது படகணடுபயததால
நெஞ்சசோரவும் பிணிகைசோரநிலாநின்றார்.

வேறு.

“அருகாதாமிட்டவேவொங்கச் செனறணையம்போகிற
பெருகுதிக்கதுவவெனது.”

என்று கூறிய பெரியபுராணத்திருவிருத்தங்களுவணாக.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வணக்கம்.

அருப்பினமுலையாள்பாகத தண்ணவாரினிதுமேய
திருப்புகலாருக்கப்போயோகமேயெனறுசெப்பப
பொருப்புமுள்ளருகப்பாடிப் புருந்துபேரினபநதுய்த்த
விருப்புறுபுகழ்சாணுவின வேந்தாதாள வணக்கஞ்செயவாம்.

(இ-ள்.) தாமரை அருமபுபோலும் இளங்கொங்கைகளையுடைய பிரா
ட்டியாரை இடப்பாகத்தி லமைத்த சிவபெருமான எழுந்தருளி யிருக்கும் சர
ணபுரம் எனலும் திருப்புகலாருக்குப் பிரதிநாமமானது சிவயோக புரமெனறு
சொல்லுமபடி மலைகளும் உள்ளருகத்தக்க திருத்தாண்டகத்தைத் திருவாய
மலாநது சிவலிங்கப் பெருமானிற கலந்து சிவானந்தப்பெருவாழ் வெய்திய
மேலேரா வீருமபத்தக்க புகழையுடைய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவடி
களை வணங்குவாம். எ-று. (கள்)

இசைக்கு மலைகளு முருகுமெனபது புராணப்பிரதிதமாகவின தே
வாரப்பண்ணின ‘பெருமைதோன்றப் பொருப்பு முள்ளருகப்பாடியென
றா.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வணக்கம்.

மோகமென்பனவருந்தல் பொருந்தனமற்றவைகளுள்ள
வாகவோர்பகலினள்ள மான்றதோரிரவினள்ளும்
பாகமாற்பதஞ்செனதேற்றும் பரிந்துசெனறுநீர்த்து
மேகநாயகனென்றற் கிழைந்தவர் துணை ததாள்போற்றி.

(இ-ள்.) இவ்வேகமென்பவைகள் அருத்தலும் பொருத்தலும் அவற்றின் உபகரணங்களைத் தேடலுமே பென்று பொருள்படுமபடி நடுப்பக்கிலும், அத்தாரத்திரியிலும் வீடுகடோறுஞ் சென்று அன்னப்பிச்சைவாங்கி வந்து உண்பிக்கவும் விருப்போடு பரவைநாசவாயர் மனைபிற சென்று அவருடையத் தணியச்செய்து சேர்ப்பிக்கவும் சூப்பறவராகிய இவபெருமானே முன்னின்று எவல் செய்யுமபடிக்கு இசைந்தவராகிய தம்பிரான தோழரொன்றுஞ் சுந்தரமூர்த்திகவாயிகளிரண்டு திருவடிகளையும் கமஸகரிப்பாம். எ-று. (கஅ)

பொருந்தலாசைத்தோராகக் கடவுள் முன்னின்று அறுகரெகிப்பாரொனபது வேதாகமத்துணிபாயிருக்க இவ்வாறு பெருமான் முன்னிறதல் கூடுமோ வெனின் திருக்கயிலாயத்தில பிராட்டியாருக்குப் பணிவிடைசெய்து வந்த அனிந்திதை கமலினியென்னும் மாதரிருவரையும் சுந்தரமூர்த்தியடிகள் கண்டு விரும்பியபோது அம்மாதரும் விரும்பினமைபால் நீவிர் பூமியிறமென்றிசையிறந்தது கூடி இன்பாஹபலிப்பீர்களென்று இவபெருமான திருவாய மலாந்த கட்டளையைக்கேட்டு நடுங்கிய சுந்தர மனிதசீரத்தை தெடுத்து யான மயங்குமபோது தேவரீரே எழுந்தருளி ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டபடி திருவாக்களித்தனமயால் இவபிரான முன்னின்று முடித்தாரொன்றுணரக

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் வணக்கம்.

இருபொருள்கல்வி செல்வ மென்பனவன்விரண்டும்
பொருவருந் தம்பிராறகே புணர்த்திமாலயன்முன்னோரு
ளொருவரும் புணர்தற்கொல்லா வுலப்பிரானந்தமுற்ற
வெருவரும் புகழ்சால் வாத லூரர் தாள்விரும்பிவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) கல்விப்பொருள் செல்வப்பொருள் எனனும் பொருள்களிரண்முனையும் சமானமில்லாதவராகிய இவபிரானுக்கே அரப்பணஞ்செய்துவிட்டு திருமால் பிரமனமுதலிய தேவருள் ஒருவரும் அடைதற்கரியதும் அழியாத நிலைமையதுமாகிய சிவாநந்தப் பெருவாழ்வினைப்பெற்று விரும்பத்தக்க புரமுற்ற சிறந்த பூர்வ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவடிகளை விரும்பி வாழ்வாம் எ-று (கஆ)

திருவாசகமும் திருச்சிறைமபலக்கோவையாரும் அழகிய திருச்சிறைமபலமுடையாரோ தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதுமபடிசெய்தலால் தம்பிராறகே கல்வி புணர்த்தி எனறும் குதிரைவாகும்படி கொணடுவந்த பொருள் முழுவதும் திருப்பெருநுதறையில சிவாலயப்பணிமுதலிய சிவபுண்ணியகட்கே உபயோகித்தலால் தம்பிராறகே செல்வம் புணர்த்தி எனறும் “பூமேலயனொடுமாலும் புகலரிதென் நேமாநிற்ப வடிபெனிறுமாகக்” என்றும் திருவாசகத்துண்மையாதலின், மாலயன் முன்னோருளொருவரும் புணர்த்துகொல்லாவுலப்பிலானந்த முற்றவென்றுங் கூறினர்.

தண்ணீர் வணக்கம்.

வேறு.

அன்பதற்கிடமா யவர்ப்ள்ளையா

ரென்பதற்கியை யதநிர்ச்சேயளுநார்

முன்பதற்கணியர் முளைத்தார்பதம்

வனபதற்கிட மாறறியுள்வைகுமே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் அடியார்களசெய்யும் அனபுகு இடமாக எழுந்த 'ருளிய சிவபிரான், எனபொருட்டு உன பிதாவின காலகளை வெடடினமை யரல இனி உனக்கு நான பிதா நீ புத்திரனென்று திருவாய மலராதருளிய தற்குப் பொருந்தும் வண்ணம் முன்னமே, முருகப்பெருமான திருப்பெயரால் வினவருந திருச்சேயளுநாருக்கு அழகுண்டாகத் திருவவதாரஞ்செய்த சண்டேச்சுரநாயனா திருவடிகள் கொடியகுணங்களை யொழித்து சற்குணங் களை வளர்த்து என்மனதில் வீற்றிருக்கும் என்று. (உய)

ஆனமகோடிகள் மனம் வரக்குக்காயங்களுல செய்யும் அனனை அவவவ விடத்தறிந்து, அதுக்கிரகஞ்செய்வா சிவபிரானாகலின அச்சிவபிரானே "அன்ப தற்கிடமாயவ" ரென்றும், சுப்பிரமணியக்கடவுள் சூரபன்மனைச் சங்கரிகளும் பொருட்டு எழுந்தருளியபோது பூதகணங்களோடு வீற்றிருந்து சிவபூசை செயது சிவாநுககிரகத்தைப்பெற்ற திருச்சேயளுநரில் அவதரித்து சிவபூசை புரிந்து திருக்குமார பத்ததைப்பெற்றவா சண்டேச்சுரராதலின, "முன்பதற் கணியர் முளைத்தா" ரென்றுங் கூறினா சேயலலுரா எனபது சேயளுநா ரென்ப போலியாயிற்று சேய=முருகக்கடவுள்=பிள்ளை.

அறுபத்துமூவா வணக்கம்.

முறைகெழுதாமார்க்க முதலியமாராக நானகு

ளிறையருடத் தமக்கொன நேற்றமாராகவகைக்கொண்டே

கறைதருபிறவியாய்த்துக் கருதுபேரினபமுற்ற

பொறைமலி யறுபானமூவா பொன்னடி சென்னிவைப்பாம்.

(இ-ள்) வேதாகமங்களில் முறைமையாகக் கூறிய தாசுமாராகம் சதபு த்ரமாராகம் சகமாராகம் சனமாராகம் என்னும் நானகு மாராகங்களுள் சிவக் டாகுத்தால தங்கனங்களுக்குப் பொருந்திய மாராகங்களைத் தவறுது அது ஷ்டித்து களங்கத்தையுடைய பிறவியை யொழித்து சிவதிகத்தக்க சிவா னுபூதிப் பெருவாழ்வையடைந்த சாந்தலோராகிய அறுபத்து மூவரது பொன போன்ற திருவடிகளைச்செறி சூட்டிக்கொளவாம். என்று (உக)

நமச்சிவாயமுாததி வணக்கம்.

மறைமுதிறவமும்வெள்ளி மால்வரைநகதிப்புத்தேள்

விழைபரம்பரையில்வந்த மெய்கண்டான்வழிமிக்கோங்க

**கழைக்கமுனைக்குவாவுங் கழனிபந்துறைசைநாளுந்
தழைஞ்ஞ நமச்சிவாயன் சந்ததிவாழ்கமாதோ.**

(இ-ள்.) வருஷிக்கும் பருவமுள்ள மேதகன் தவழப்பெற்ற பெருமை
புள்ள ஸ்ரீகைலாசமீதியில் நகதி மெய்பெருமானால் விரும்பத்தக்க திருமாயில்
திருவவதாரஞ்செய்த மெய்கண்ட சிவாசாரியர் சந்ததி மேலுமேலும் வளர
கருமபுகள் கழுமரங்களைப்போல் வளாதற கிடமாயிய வயல்களையுடைய
அழகிய திருவாவதிதையில் சார்வகாலமும் மெய்ஞ்ஞான தழைத்தோன
கும் நமச்சிவாயதேசிகா திருமரபு கீழிவாழ்க. எ-று. (௨௨)

“ வெள்ளிமால்வரைநகதிப்புத்தேள் விழைபரம்பரை” எனபதை
தேவர்பிரானவளர்கயிலைகாவல்பூண்ட திருநகரியவர்கணத்தோர்செல்வர்
பாரிற், பாவியசத்தியஞானதரிசனைகளடிசேர் பரஞ்சோதிமாமுனிகள்
பதியாம்பெண்ணெய், மேவியசீரமெய்கண்டநிலானயாரு விரவுபுகழ்ரு
ணநதிவிறலாசெலவத, தாயிலருணமறைஞானசம்பந்தரிவரிச் சந்தானத்
தெமையாளுநதனமையோரே.

என்று சந்தானசாரியாக்களிலொருவராகிய உமாபதி சிவாசாரியர் திருவா
யமலாநதருளிய சைவசித்தராத தூலகளில் ஒன்றான சிவபிரகாசத் திருவிருத்
தத்தானுமுணாக.

அம்பலவாணதேசிகா வணக்கம்.

வேறு.

தூயவானகுணத்துப் பெருமபுகழ்மைநத சுபபிரமணியதேசிகனு
நேயமோடருகுநினறுகணவெப்பநிறைபெருங்கருணையாறபொலலாத
தீயனேனசிரததூநதிருவடிசூட்டிச் செயிர்முழுதொழுத்தினிதாண்ட
பாயசீர்ததுறைசையமபலவாண பரசிவறகியாதுசெயருவனே

(இ-ள்) பரிசுத்தமும் கெம்பீரமுமுள்ள சதகுணசம்பளனரும் சாவலோ
கங்களும பரவிய கீரத்தியையுடையவருமாகிய இளைப்பட்டத்திருக்கும் சுப
பிரமணியதேசிகரும் அனபோதி சமீபத்திலிருந்து தரிசித்துக் களிப்படைய
நிறைநத தயாவிசேஷத்தால் தூக்குணம் நிறைநத கொடிடவனாகிய எளி
யேன தலையிலும் திருவடி தீடசைசெய்து குற்றமுமுதையும் நீக்கி, படசத்
துடன் ஆண்டருளிய திரிலோகங்களும பரவிய சிறப்புள்ள திருவாவதி
தையில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவசொருபராகிய அம்பலவாண தேசிகொ
னனும் சுவாமிகளுக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வேன எ-று (௨௩.)

கைம்மாறு = பிரதி உபகாரம்.

காசிரகசியம் செய்வித்த சுவாமிகள்.

வேறு

ஆனந்திருவாவதிதென்மறை நமச்சிவாயனடிக்கடிமைப்பூண்டு, ஞான
நெறியடைந்தவனற காசிரயத்திரைபலகானயத்துசெய்தோ, வீன

மினற்குணம்னைத்து மோருக்குகாண்டெனப்பொலிவோ எனண்ணி
லாத, மோனமுனிவர்புகழப்பொலிதவச்சப் பிரமணியமுனிவனென்
போன்.

(இ-ள்.) மேலான்குளிர்த்த திருவாகடுதறையில் எழுந்தருளி யிருக்கும்
நமச்சிவாய தேவருக்கு அடிமைபூண்ட காரணத்தால் சிவஞானசிலையைப்
பெற்றவரும உத்தமநாகிய காசிபாத்தினையை விருப்பத்தோடு பலமுறை
செய்தவரும் உத்தமகுணங்கள் யாவும் சேர்ந்து ஒப்பற்ற திருவுருக்கொண்
டதென்று சொல்லுமபடி விளங்குபவரும் ஞானனுஷ்டாண்டத்தை யுடைய
அளவு கடந்தபெரியோர் புகழும்படி தவத்தால் விளங்குபவருமாகிய சுப்பிர
மணியத் தம்பிரானென்னும் திருநாமம்பெற்றவா. ள்-று. (௨௪)

உரவுமலிகருங்கடல் சூழலோகோபகாரமிதென்றுள்ளத்தோர்ந்து
விரவுவடமொழியைமொழி பெயர்த்தெடுத்ததுச் செகநிழால்விளங்கு
மாறு, கரவுதவிர்சிறப்புடைத்தாய்முத்தறையனளிக்குங்காட்சித்தாய,
பரவுபுகழ்த்திருக்காசி மானமியமாமந்தணத்தைப்பாடுகென்ன.

(இ-ள்) உறுதியுள்ள பெரியகடல் சூழ்ந்த பூவுலகத்தாருக்கு உபகா
மிது வாகுமென்று மனத்தினுணர்ந்து களங்கமில்லாத சிறப்பினையுடைய
தாய தாமராத் தாம மோகூட மெனனும் நான்கு பிரயோசனத்தையும்
கொடுக்கும் காஷியினையுடையதாய வியாபித்த புகழினையுடைய மேலான
காசிமகிமையாகிய ரகசியம் கோவாணபாஷையிலுள்ளதை மொழிபெயர்த்
தெடுத்ததுகொண்டு செவ்விய தமிழினால் யாவருக்கும் விளங்குமபடி பாடு
வாயென்று கட்டளையிட. ள்-று. (௨௫)

அவையடக்கம்.

வேறு

அனைபவனமொழிந்தவார்த்தை யாருமிககுறுதியாகும்
வினையமதுணாநதுபாடும விதஞ்சிறிதுணரேனேனுந
தனையின்பேராசைதூண்ட நானெனுநதனையினீங்கிப்
புனைநருதமிழினாலேபாடிடப் புகுநதேனமனனே.

(இ-ள்) அசுசுப்பிரமணிய முனிவாகூறிய வார்த்தை நிறைந்த ஜீவகோ
டிகளுக்கு மோகூடத்தைபுண்டாக்குமி விரயசம்பதையறிந்து பாடுமவகை
சிறிதும் அறியாதயாறும் சமாணமில்லாத பேராசையினால் தூண்டப்படடு
நான்மென்னும் விலங்கு விடுவித்து அலங்கரிக்கும் செந்தமிழ்ப்பாவினாலே
பாடத்தொடங்கினேன் ள்-று. (௨௬)

இதுவுமது.

மறையவான்றிமறறை வருணருமாட்டியூட்ட
நிறையநுன்காத்துபெம்மா நிலவியகாசுவைப்பின்

**முறைகெழும்புத்தண்ததை மூதறிவினரோயன்றிக்
குறைபலவுடையானது கூறுதலவழக்கானமன்றே.**

(இ-எ.) பிரமண வருணத்தாரனறி மறறைச்சாதியாரும் அபிஷேகித்து நிவேதனஞ்செய்ய, பேதமின்றி அவாகளுக்கு நிறைந்திருபை கூர்ந்து விசுவநாதர் விளங்குகின்ற காரணத்தால் காசித்தலத்தின் மகிமைதவியாக சிவத்தை பேரறிவினையுடையாரோ யல்லாமல் குணதோஷம் பல்வாயுள்ள யானும் பாடுதல் முறைமையாகும் எ-று. (௨௭)

இதுவுமது.

**இலக்கணம்வகுத்தசான்றோ விதிவிலக்கிரண்டனோடு
யிலக்கறவமைதியொன்று வேண்டினு ரொற்றுக்கென்னி
னாககுணமில்லாத்திய நாயினேனவின்றிடும்புன்
குலககவியெலாநதள்ளாது கொள்ளுதற்பொருடடேயன்றே.**

(இ-ஊ.) இலக்கணங்களை வரம்புசெய்த பெரியோர்கள் ஏற்படுத்திய விதிவிலக்கு இரண்டினோடு தளரக்கூடாத வழவமைதியொன்றை ஏறடடுத்திருக்க யாதுகொன்னில நற்குணமில்லாத கொடிய சூழ்வையொத்த சிறியேன சொல்லுகின்ற அறபொழிகளமைந்த செயலுக்களெல்லாம் விலக்கென்றுதள்ளாமல் விதியென்று ஒப்புக்கொள்ளுதற்பொருடடேயாகும். (௨௮)

வேறு

**மொழிதருணமிசவனத்துச் சவுநகமா முனிமுதலாமுனிவர்கேடப
வொழிதருதிக்குடைவாதராயணன்செய் புராணமீரோனபா னுள்ளது
கழிதருமேனமைப்பிரம கைவர்த்தமுன றும்பாகததுமேய
பொழிதருதன்புனற காசி மந்தண்ததைசூதமுநிபுகுன றுன்னேற.**

(இ-ஊ) நற்குணமுள்ள வேதவியாசமகாமுநிவா திருவாய்மலாந்த பதினெண்புராணங்களுள் அதிக மேனமையுள்ள பிரம கைவர்த்தமேனனும் புராணத்தில் மூன்றாண்டத்தில இருக்கின்ற பெருக்கமுள்ள குணீரந்தகவுகா நதியையுடைய காரிகசிவத்தை சூதமுனிவர் னைமிசாரணணியத்தில் மகிமைதவிய சவுநகமுனிவர் முதலாகிய முனிகணங்களை கேட்கும்படி கேட்டனாயிட்டனா எ-று, (௨௯)

**அணையமுநிவா னுணர்த்தவிருபத்தா நத்தியாயமுநன் காயநது
நினையமிளிர்செநயிழாலுணர்த்தனன்மற் றிதையுணர்வோர்நெடும்பார்
மீது, புணையமிகுசெவ்வமொடு வாழ்நதயனாதி யார்பத்ததுமபோகமார்ந்து
தனையலதொன்றொவ்வாத சிவபதம்பின் புருகுதினபஞ்சார்வரமாதேர.**

(இ-ஊ.) அசூதமகாமுனிவா திருவாய்மலாந்த இருபத்தாறு அநதியா யங்களையும் செவ்வையாக ஆராய்ந்துணர்ந்து சிவதிக்குதோறும் அறிவை

விளக்குவனற செந்மிழப்பாவினால கூறினேன இதை ஓதல கேட்டலால் அறிபவர்களை பெரிய பூவுலகத்தில் அகண்ட சம்பத்தோடு வாழந்திருந்து மறுமையில் பிரம் விஷ்ணு முதலாகிய தேவபதங்களில் அளவிறந்தபோகங்களை யனுபவித்து பின்னர் தனக்குத்தனே சமமாகிய பூநீ கயிலாசபத்தையடைந்து சிவநாதானுபவத்தைப்பெறுவார்கள். எ - று (கூய)

இந்நூல் செய்தவர் மகிமையும் அவர்பெயரும்

கூறுகின்றது.

ஓதபெருமபுகழ்க்காசிப் புராணமினிதரைததா னுறையூவா ளொளிபுறநூராகுமககைவிளத்தொட்டி, கோதுவிர்தருமண்ணிபப டிக்கமாமயிலே கோயிலூராதநூராரூர்கண்டதேவி, போதுமலிபு னறறனியூகூரையிராமென்னப புகழினைய தலப்புராணந தமிழிறபு னைந்தோன, மீதுபொலிகிரிசிராமலைமரும பெரியோன மீனாட்சிகுந்த ரநாவலன்புலவரேறே.

(இ-ள) சாறுகளை எடுத்தோத்தக்க விசேஷ மகிமையுள்ள காகிரகி யத்தை விருப்பத்தோடு தமிழ்ப்பாவாகச்செய்தவா யாவரெனில் உறையூர், வாலொளிபுறநூர், திருக்குறுகை, விளத்தொட்டி, மண்ணிபபடிக்கரை, திருமயிலாப்பூர், கோயிலூர், ஆறநூர், திருவாரூர், கண்டதேவி, தனியூர், குரை என்னும் பன்னிரண்டு திருப்பதிகங்களுக்கும் தலப்புராணங்களை, தமிழிறை செய்தவரும் திரிசிராப்பள்ளியில் விருப்போடுவசிகமும் பெரியவரும் மீனாட்சி சுந்தரநாவலரென்னும் திருப்பெயராபெற்று, புலவரேறையுள்ளவருமாம். எ - று, (கூக)

பாயிரமுறநும்.

திருச்சிறமபலம்.

உ
கணபதிதேவ

திருச்சிறைம்பலம்.

முதலாவது

குருபத்தி சொருப முரைத்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிறைம்பலம்.

நலமலீ வளததானமிகக கைமிசவனமென்றோதுங்
தலமலீவாழககைபெற்ற சவுக்கமுரிவராதிங்
குலமலீமுரிவரெல்லாங் குழீஇ யிருந்தருளினுய்க்கும்
புலமலீகுதமேலோற பார்த்திதுபுகலவற்றார்.

(இ-ள) இனபயிக்குந வளபபததில மேலாகிய கைமிசாரணியமென்று
சொல்லும் (பரிசுத்தமுள்ள) இடத்தில் நிறைந்த (சிவயோக) வாழ்வையடைந்த
சவுக்கமுரிவாழ்விய ரிஷிகூட்டங்கள் யாவரும் கூடியிருந்து, அடுத்தவர்களைத்
திருவருள மாகக்கதிற செவதுகினை பூரண ஞானதையுடைய மஹாபுருஷ
ரான குதமுரிவரைப் பார்த்து இதைச் சொல்லத் தொடங்கினர். என்று (க)

அராவணையவன் கூறென்னு முனிவானருளப்பெற்றுப்
புராணமென்றுள்ள யாவும் புகரத்தெளிந்த மேலோய்
கராசலததுரிவைப்போத்த கண்ணுதற பெருமானமேய
தராசலப்பயனாகாசி மானமியஞ் சாற்றலவேணமும்.

(இ-ள) (ஆதி) சேஷ சயனதையுடைய விஷ்ணுதேவர் அமரம் என
ஹம் வியாச மகாமுரிவரால் உபதேசிக்கப்பெற்று புராணங்கள் யாவையும்
களங்கமறத் தெரிந்தனன பெரியோரோ (தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் விடுத்த)
யானைத்தோலைப் போலையாகக் கொண்ட நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ
பெருமான வீற்றிருக்கப்பெற்ற பூமியிலுள்ள தலங்களுக்குப் பிரயோசனமான
காசித்தலத்தின் மஹிமையைத் திருவாய்மலர்வேணமும். என்று. (உ)

ப ம புராணமென்றுள்ள யசவுமென்றது பதினெண்புராணங்களையும்
உப்புராணங்களையும்.

விதிமுதலெவாக்கு மாதிரி டீடமாய் விளம்பிடுவது
மதிசெய்யும் பரமஞானம் வயக்குகாரணமாய் மிக்குப்
பொதித்தருபோகமெல்லாம் புண்ப்பதாயுள்ளகாசிப்
பதியினமான்மிய முகத்தின் றருமழும் புகருமென்பார்.

(இ-ள்.) பிரமாதி தேவர்களுக்கு முதற்பீடமாயும், தன்பெய்கைச் சொன்ன அளவினாலும் யாவராலும் மதித்தலைச் செய்விக்கும் சிவஞானம் வீளக்குதற்கு காரணமாகியும், அதிகமாக நிறைந்த இம்மை மறுமை வீடு என்னும் போகங்களை அதுபவிக்கச் செய்வதாயுமுள்ள காசித்தலத்தின் மானமியம் வாயிலாகத் தருமங்களைக் கட்டியிடவேண்டுமென்றனர். எ-று. (ங)

பதிபசுபாசங்களை மதித்தலைச்செய்யும் பரமஞானமெனப்படாம.

அறத்தினுக்குறவாயுள்ள யுகம்வற்றளவுசெய்கை

திறத்தினமுன னுரைப்பயாங்க டெளிந்தமைதான னுவெய்ய

மறத்தினுக்குறவாய்நனகு நீங்குஞ்செய்யலியினமாண்பு

முறத்தெளிதரமுயன்றோ முறைத்தருளையவென்றார்.

(இ-ள்.) தருமத்துக்குச் சிறைமாயுள்ள யுகங்களையும் அவற்றினனவையும் அவற்றின் செய்கையையும் முறையாக தேவரீர் பூரவத்தில் திருவாய்மலர யாங்கள் தெரிந்தோம். அதுவல்லாமல் கொடிய பாவத்துக்குச் சிறைமாய நன்மையுந் தீமையுந் செயதற்கு இடமாயுள்ள கலியுகத்தினதும் இயல்பையும் உண்மையாகத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சித்தோம் ஐயவே! உரைத்தருள வேண்டுமென்றனர். எ-று (ச)

முனிவரர் வார்த்தைகேட்டு முகமிகமலர்ந்தானகி

வலிதைமார்பின னகூற்றென்னும் வாதராயணன்பாற்கேட்ட

புனிதமிககரையகேள்விப் படியதுபுகல்வேனீவிர்

கனிவோடுகேணமினென்று கட்டுரைத்திடுவானகுதன.

(இ-ள்.) சவுக்காதிமுனிவர் வார்த்தைகளைக் கேட்டு (சூதமுனிவர்) முகமலர்ந்தவராகி இலகுவியை மாபிஷ்டைய விஷ்ணு அம்சமென்று சொல்லத்தகும வியாசமுநிவரிடத்துக் கற்றுணர்ந்த பரிசுத்த மிகுந்த கேள்விப்படி தெரிவிக்கின்றேன் நீங்கள் அன்போடு கேளுங்கெனன்று கட்டளை யிடுகின்றனர். எ-று. (ரு)

முன்னமோர் கறபநதனனின் முதுதினைப் பரவையாவும்

பின்னமே வாமலொன்று பட்டெழீஇப் பெருகின்றாக

வன்னதனுப்பணமாயோ னறிதுயிலமர்ந்தானனன

னின்னறீருந்தினை மெழுகத்தோர் தெய்வகஞ்சம்.

(இ-ள்) பூரவம் ஒரு கந்தத்தில் மிகுந்த அலைகளையுடைய சமுத்திரங்கள் யாவும் பின்னப்படாமல் ஒன்றாக மேலே பெருகிறது அதன் மத்தியில் விஷ்ணுதேவர் அறிதுயில் அமர்ந்தனர் அவரது இன்பமயமாகிய நாயிய் விருந்து ஓர் தெய்வத்தரமரை முளைத்தது. எ-று. (க)

“ அறிதுயில்” எனபது யோக நித்திரை.

அன்னகாரணத்தினாலே யககற்பமபதாமகற்ப

மென்னவோர்நாமம்பூண்டன நெழுகதவப்பதுமின்றும்

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுணாத்த அத்தியாயம், ௨௭

பொன்னவிகடுக்கவேணிப் பூணன்னுளினுலே
நன்னலத்தலகநதோற்று நானமுகன் றோற்றினுலு.

(இ-ள.) அந்தக் காரணத்தினால் அக்கறபம் பதமகம்ப மென்றோர் பெயர் பெற்றது. உண்டாகிய அததாமரை மலரிலிருந்து பொன்போலும் விளங்குகின்ற கொணமைமாலிகை யணிந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபிரானது கருணையினுலே கெடாத வினபத்தை யடைதற்குரிய பிரபஞ்சத்தை யுண்டு பண்ணும் பிரமன் பிறந்தனன், ௨-று. (எ).

பொன்னையுமுட்குந்தேசிற றோற்றியபுகழ்சால்வேதன்
மன்னையுமேதுவான தலைவனையுந்தேறானு
யென்னைஞ்செயலெனறுன்னி யெழுந்தமால்பாதம்போற்ற
வனனைநோனையான்மைந்தற கார்வமோடறையலுற்றான்.

(இ-ள.) பொன்னையும் மயங்கத்தக்க பிரகாசத்தோடுண்டாகிய மிகுந்த புகழையுடைய பிரமன் தன்னையும் தானுண்டாதற்குக் காரணமாகிய சிவ பெருமானையுந் தெளியாதவனாகி அடியேன செய்பத தக்கது யாதென்று சிந்தித்தெழுந்து விஷ்ணுமூர்த்தியின் பாதத்தை வணங்க தாயையொத்த விஷ்ணுமூர்த்தி தனது குமாரனாகிய பிரமனுக் கன்போடுஞ் சொல்லத் தொடங்கினான். ௭-று. (அ)

மைந்தகேள் பிரமனென்று வழங்குவதுனக்குராம
மைந்தலையரவமபூண்ட வண்ணலே நினக்குமெற்கும்
பைந்தழைப்பொழில்சூழெல்லப் பொழிறகுங்காரணங்கான்பற்றி
மைந்தழிபாமலெல்லாம் படையெனநவின் றுனனறே.

(இ-ள) குமாரனே கேட்பாயாக பிரமனென்றுனக்குப் போ வழங்கக் கடவது ஐந்துதலைகளையுடைய சாப்பாபரணராகிய சிவபிரானே! உனக்கு மெனக்கும பசிய இலைகளையுடைய சோலை சூழ்ந்த எல்லா உலகங்களுக்குங் காரணராகும் இனதக் காரணபாயாக அதனால் நீ காததரவாக அபிமானித்து எண்ணி அழிந்துபோகாமல் யாவையுமுண்டாக்குவாயென்று விஷ்ணுமூர்த்தி கட்டளைபிட்டனான். ௭-று. (ஆ)

பொழில் என்பதற்குலஞ்சென்பதை.

“ஏழடையார் பொழில்” என்ற திருக்கோவையாருக்கு நச்சினாக சினியருளாயா னுணாக.

மாயவனவின்மவார்த்ததை மலாமகன்விருப்பிற்கேட்டு
கேயமிக்குடையதந்தாய் நீயுணத்திட்டவாறே
யாயதோசிருட்டியெவ்வா றுக்குவனருடியென்னப்
பாயநீர்ப்படுக்கையனனோ னின்னதுபகாதலுற்றான்.

(இ-ள) திருமால் சொன்னவாததையைப் பிரமன் அன்புடன் கேட்டு என்னிடத் தனது மிகுந்த பிராவே தேவரீர் மொழிந்தபடி யாகவேண்டிய

சிருட்டியை எவ்வண்ணமுண்டாக்குவேன் அருள்வாயென்று கேட்க சிருப பரகடலில் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணுதேவா இதைச்சொல்லாத தொடமைனார். எ-று. (க0)

பிறைமுடிப்பெருமானபாதம் பேணியுட்கொண்டெண்ணிலலா
மறைகளுமுணர்ந்தாராய வகைகொடுசிருட்டிசெய்தி
நிறைதருடபுவனமெல்லா நினைத்தனநினைக்குமுன்னங்
குறைவறமுற்றுமென்று கூறினான் கொண்டல்போவ்வான்.

(இ-ள்.) சாதிரசடாதரரது திருவடிகளை விருப்போடு தியானித்துக் கொண்டு அளவில்லாத வேதங்களை யறிந்து நாலவகையோனிபற்றிய எழு வகைத்தோற்றத்தையும் பூவசிருட்டியில் சிருட்டித்தவாறையுணர்ந்து சிருட்டிசெய்வாய நீ நினைத்தவைகளாகிய அதிகரித்த புவனபேதங்களும் நீ நினைத்த எல்லாப்பொருள்களும் நினைக்கு முன்னம் குறைவில்லாமல் முடியுமென்று நீலமேக வண்ணராகிய திருமால் கட்டளை யிட்டனா. எ-று. (க1)

“ஆறயவகைகொடு” எனபதற்கு, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி எனனும் ஐயறிவோடு மனத்தறிவுஞ் சோந்து ஆற்றிவளவுமுள்ள உயிர்களைக் காரணமாகக் கொண்டென்று பொருள் கூறுவாரு முளா.

நானமுகனதனையோர்ந்து நானமறைத்தலைக்குமெட்டாக
கூனமுகமதியமோலிக் கொற்றவனபொற்றானுன்னி
மான்முகவகவிழுவெல்லா மறைகளுடவடித்துணர்ந்து
தானமுகமலருமாறு தெளிந்துபின்சமைக்க லுற்றான்.

(இ-ள்) பிரமதேவன் அதையறிந்து நான்குவேதங்களின் முடிபுகும் எட்டாத வளைந்த பிறையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய சிவபிரானது பொன்போன்ற திருவடிகளைச் சிறித்தது மயக்கங்கடெ ளல்லா வேதங்களையும் ஆராயநதறிந்து தெளிந்து முகமலாச்சிகொண்டு பின்பு சிருட்டிசெய்யத் தொடங்கினா. எ-று. (க2)

சநகரோசநக்குமாரர் சனாதர்சனாத்தந்நாளு
மனக்காசிபர்மீச ரறுவருந்தோனறத்தோற்றி
மனநலமுடையார்ய மறவர்தமமைக்கொண்டே
தனஞ்ஞவமார்மறறைத தானவர்முதலோர்த்தோற்றி.

(இ-ள்.) சநகா, சநக்குமாரர், சனாதர், சனாத்தர், காசிபர், மீசர் என னும் ஆறு முனிவர்களை உண்டாகக் கத்தமனதுள்ள அம்முனிவரைக்கொண்டு சிறுமைப்பட்டாத தேவர்கள் அசுரர்கள் முதலானோரைச் சிருட்டித்தது (க3)

மறறையவுயிருந்தோற்றி வயங்குமூவிரண்டுகூற
யறறைநாளுற்றயாவு மலர்விழிவிடுத்ததுநோக்கி
யொற்றைமாமேருவில்லி யுபயபாதத்துவைத்த
பறறையேவிநதானெல்லாம் பனகறப்படைத்தல்வல்லான்.

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனாத்த அத்தியாயம். உக

(இ-ள.) மற்றையசீவாகளை வல்லாரு சிருட்டித்து விளங்குகின்ற அறுவகைப்பட்ட இருவகைப் பிரபஞ்சங்களையும் அப்பொழுதே யாவும் மலர் போன்ற தனது கண்களால் பார்வையிட்டு, தனியான பெருமையுள்ள மேரு மலையை வல்லாகவுடைய மகாதேவா இரண்டு பாதங்களில் வைத்த சிந்தனையின் வல்லபத்தை வியந்தன. எவ்வகைச் சிருட்டிகளையும் குற்றமில்லாமல் சிருட்டிக்கவல்லவனாகிய பிரமதேவன். எ-று. (கச)

அறுவகைப்பட்ட இருவகைப்பிரபஞ்சமாவன —

மந்திரம்,பதம், வருணம் என்னும் மூன்றததுவாகும் சத்தப்பிரபஞ்சமெனவும் தத்துவம், புவனம், கலை என்னும் மூன்றததுவாகும் அர்த்தப்பிரபஞ்சமெனவுஞ் சொல்லப்படும்.

அறுவகைக்காலங்களுளோடு கூடிய நாளமுதலிய யாவும்னபாரும், ஐயநீவோடுமனத்தறிவுஞ் சோநது ஆற்றிவளவுமுள்ள உயிவாகக் கெனபாரமுனா.

பின்னருமொருநான்கெனப் பேசுகங்களையுநதநா
ன்னவற்றுடங்கிரேத மடிபணிந்தெழுநதவவேதன
முன்னறிநிறிடகணடநநான முகனதனவதனநோக்கிப
பன்னருநொழினினககுப் பலிதத்தினறாதிபெனறான.

(இ-ள) பின்பு நான்கு யுகங்களையும் சிருட்டித்தனா அவைகளுள் கிரேதாயுக தெய்வமானது பிரமதேவா பாதத்தில் வணங்கி எழுந்து முன்னே நிற்க அபிரமன அதன் முகத்தைப்பார்த்து சொல்வதற்கரிய புண்ணியத்தொழில்கள் இன்றுமுதலாக உனக்குப் பலித்ததென்று கூறினா. எ-று. (கரு)

முதலுக்கமதனைக்கேட்டு மொழிதருமலரினமேய
சுதமிலாயெனக்கெவவேலை தெடரினியற்றினறேன
பதனழியாவெனனான்ற பலருநலவலரோபததி
மதமலையுரித்தபெமமான மலாடியவயக்குவோரே.

(இ-ள) அதனைக் கிரேதாயுக தெய்வம் கேள்வியுற்றுச்சொல்லும் தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கின்ற அழிவிலாத பிரமதேவரே எனக்கு எந்தப்பணிவிடை மேரிடும் செய்கின்றேன. பரிபாகம் கெடாத எனது காலத்தில் பலபேர்களும் நல்லவராவா யானையுரித்தருளிய சிவபெருமானது தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளுக்கு பத்கியை யாவரும் விளங்கச்செய்வார்கள எ-று. (கச)

உடலபிராணநீத்தாருலப்பிலா நன்மைபூண்டா
மிடலகெட்கூறறினறண்ட மேவுதலொழிந்தாகாம
மடலுரிந்தெழுநதசாத நானதெழுததமைத்தநெஞ்சர்
கடல்புரண்டிடினுஞ்சற்றுங் கலங்குருவுண்மையாளர்.

(இ-ள.) தேகாபிமான மிலலாதவரும், கெடாத நன்மையுடையவரும் வலிமையுள்ள எமதண்டனை நீங்கினவரும், காமததைவென்ற சாந்தசீலரும் பஞ்சாககா செபமமுத்திய மனமுடையோரும், சமுத்திரம் புரண்டாலும் சிறிதுங்கலகாத சத்தியஞானத்தை யுடையோரும் எ-று. (கௌ)

கனவிஹரீறுகாணுக் கைதவகொடியோதம்மை
மனநெகச்சமுசாரத்தின வாஞ்சையற்றமுநதுவேரண
முனகர்மறையரைப்பறறி முருக்கிடுவகருமங்காலந
* தனகமைகுணமீம்மூன்றுஞ் சாரதராச்சாரநதசீலா

(இ-ள்.) சொப்பனத்திலும் விபூதிக்கெண்டறியாத வஞ்சகமுள்ள துஷ்டடாகனையும், மனநளருமபடி குடுமப்பபாதுகாப்பில் அபேகைவைத்து அமுந் திகுடப்பவாகனையும், மூடாமுதலாயினோரையும் சம்பந்தித்து காலத்தவமும தீவினையும் வருத்தஞ்செய்யும் அஞ்ஞானத்தால் உள்ளகளிப்பையுடைய மேற சொன்ன மூன்றுகுணங்கனையும் பொருந்தாத உபசாரத் தீலாகள் என்து காலத் திலுண்டாவாகள் எ-று. (கஅ)

என்றதும்ற்றமூன்று மியங்குதநளானண்மேவு
கின்றமைதகவாரே கிளத்தலுமவரோனோர்நது
நன்றமையுதகநகாளுநக ண்ளதிகாரநதக
வென்றிடநததுமென்று வவவுகத் ம்யல்புங்கேண்மின.

(இ-ள.) கிரேதாயுகதெயவம் இவவாறு சொன்னது மறறை மூன்றுயுகங் களும் தத்தவகாலங்களில் நடக்கின்றமையைத் தக்கபடி சொன்னபோது பிரம தேவன ஆராய்ந்து நன்மையுளையுங்களுள் உங்களுடைய சாலத்துக்குத் தக்க அதிகாரத்தை வெற்றிபெற நடத்துங்களுன்றனா அத யுகங்களின இயற்கை யைக் கேட்பீர்களாக எ-று. (கஆ)

சத்தியஞ்செபவடங்கைத் தாங்கிமெய்ஞ்ஞானமேனிப்
பத்திவைவராகியசு + சாலிகைபடிதரப்படுநது
நித்தியசுருணமுடக னிமலனைத்தியானஞ்செயது
மெத்தியவருளினமேவும விளம்பியகிரேதமாதோ.

(இ-ள) கிரேதாயுகதெயவமானது உண்மைப்பொருளை விளக்கும் செப மாலையைக் கையிலே கொண்டு ப்ரஞானமயமான திருமேனியோடு பத்தி வைராகியமென்னுந் கவசம் பூண்டு நித்தியராகவும் சுருணராகவும் மூன்று கண்களையுடையவராகவும் நிராமலராகவும் உள்ள சிவபெருமானைச் சிந்தித்து விரும்பத்தக்க திருவருளில் அடங்கி நிற்கும். எ-று. (உய)

சாதுநீரமையகொள்ளுஞ் செபவடஞ் + சிருக்குததாங்கிக்
கோதுதீர்தருமமேனி குலவுறக்கொண்டொள
மோதுபோதத்தினசாரபே யுறறினிதிருக்குளாளுந்
திதுதீர்தருமிரண்டா முகமெனுந்தெயவம்மா.

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுதாத்த அத்தியாயம். ௩௧

(இ-ள்.) கனகம, கீவிய இரண்டாவதென்னும் திரோதாயுசு நெய்வுமா
னது குறையில்லாத தருமத் திருமேனியை வினவரும்படி, கொண்டு சாதுத்
தன்மை உடையோர்களால் கொள்ளப்படுகின்ற செமராவிகையும் சூடுவை
யையும் கையிற்கொண்டு பெரியோர்கள் எடுத்துரைக்கத்தக்க தருமசம்பந்தத்தை
அடைந்து சந்தேகங்கொண்டிருந்தது. எ-று. (௨௧)

வரிசிலைகொடுங்கூர்வாளி வயங்குவாள் கட்டுவாங்கம்
பரிவுறவேந்திச்சார்தப் பற்றின நியறம்பாவங்க
ஞரிப்பெய்வாய்ந்துதோன்றுங் குரோதமோடுமையாநிற்கு
மரியநூலுணராதோமூன்றா முகமெலுண்ணறறேவே.

(இ-ள்.) அருமையான கலைகளே அறிந்தோர்களைபுடைய மூன்றாவதென்
னும துவாராயுசு தெய்வமானது வரிந்து கட்டிய விலையும் கூடாமையுள்ள கொ
டிய பாணங்களையும் ஒளிபொருதிய வாளையும் கட்டு வாககததையும் பிரியத்
துடன எங்கிள்கொண்டு சாது சம்பந்தமில்லாமல் புண்ணிய பாவங்கலந்த சரி
ரத்தோடு மேலும் மேலும் தோன்றுகின்ற குரோதத்தையுடையதாகி இருந்
தது எ-று (௨௨)

அறம்படுகுறிப்பொன்று மடைவதற்கரியதாய்
மறம்படுமேனிவாய்ந்து வலக்கையானுவுமறறை
நிறம்படுமிடக்கையாறறன குறியையுநிகழப்பற்றிப்
புறம்படுகொடியுநோகும் பொங்குபேயமுதமுதநாகி.

(இ-ள்.) நானகாவதென்னும் கலியுசு தெய்வமானது தருமக் குறிப்பு ஒரு
வகையிலும் காண்பதரியதாகிய பாவத்தையே உடம்பாகப்பெற்று வலதுகையால்
நாககிளையும் இடது கையால் ஆணகுறியையும் பிடித்தக்கொண்டு புறம்பே
பாக்கின்றகொடிய கண்களையும் பேய முகத்தையும் உடையதாகி. எ-று (௨௩)

சத்தியஞானந்த தற்பாசிவனறணீததுப்
பத்திமறுள்ளவாய் பசுக்கள்பால்வைத்தயிததை
பொத்தியகவசத்தோடும் பொலியுநாலாவதென்று
புத்தியிககவருரைக்கப் பொலிகலியுக்கதானமனனே.

(இ-ள்.) போககாமிகளால் எடுத்தப புத்தத்தக்க மேறசொல்லிய கலியா
னது சசிதாங்கு சொருபமும் சுயம்பிரகாசமுமான சிவபிரானுடைய திருவடிக
ளில் அனபுவையாமல் பசுக்களாகிய மறறையோரிடத்தில் அனபுவைத்துஅஞ்ஞா
னமான கவசத்தைப் பூண்டு விளக்கிக்கொண்டிருக்கும். எ-று. (௨௪)

அன்னவெங்கலியெழுந்தாந் கறைந்தசின்னங்ககளோடும்
பன்னரும்றைமுற்றோந்த பனவன்முனடிகருகதுள்ளு
மின்னலீங்கடலுறறென்ன வெயதுயிராததெழுதுவிழ்
தன்னமுழுவகையினறி யழுந்தழைதநகைக்கும்.

(இ-ள்) அபபடிப்பட்ட கொடியகலியானது மேலேகூறிய அடையாளங் களோடு சொல்வதற்கரிய வேதங்கள் முழுவதும் அறிந்த பிரமதேவர்குழுவாகக் கூததாரும் துள்ளும் துண்பக்கடவில் விழுந்தது போன்று பெருமூச்சுவிட்டு எழுந்து மேலேவீழும் அறபமுங் களிப்பில்லாமல் அமுதுகொண்டிருக்கும் பின்பு மிகவும் சிரிக்கும், எ-று. (௨௫)

கொடுங்கலியினையசையபக் குருமலாததவிசினமேலா
னெடுங்கலிலதனைநேககி யுரைப்பருமவிகாரமேலிப்
பிடுங்கருநாணம்போககி யெனமுனநடிததலபெட்டாய
விடுங்குணத்தவவிகின்று வெளியிடம்போதியென்றான,

(இ-ள்) கொடுமையுள்ளகலி இவ்வாறுசெய்ய நிறம்பொருந்திய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவா அடக்கமில்லாத அக்கலியினைப்பார்த்து சொல்லுதற்கரிய விகாரங்கொண்டு நீக்கப்பட்டாதநாணத்தைவிட்டு என்முன்னே விருமபி யாடுகின்றனை குணங்கெட்டவனே இவ்விடத்தில் நின்று வெளியே போவா யென்றனா, எ-று. (௨௬)

எனதலுமெனையெண்ணு தெனசொனையயவென்றன
பொன்றலிலகுணத்தையினனே புகலுவனகேட்டியென்று
மன்றித்திணைசெய்வோரும் கலகததமனமிககோரும்
கன்றலுறறயலான்பனனி கதிராமுலையவாவுவோரும்.

(இ-ள்) இபபடியென்று பிரமதேவா சொன்னபோது எனது சுபாவத்தை யோசியாது ஐயமே யாது கூறினீர் கெடுதலில்லாத எனது குணத்தை இப் போது மொழிகின்றனை கேட்பீரென்று கலிசொல்லுகின்றது அதிக நித்திரா செய்பவரும் கலகப்பிரியரும் காமவிகாரங்கொண்டு பிண்டியையானது பூரித்த குஜங்களை விருமபுவோரும் எ-று. (௨௭)

பரதிரவியங்கொள்வோரும் துரோகமேபயிலுவோரும்
விரவியவஞ்சமாதி மித்திரபேதமீற
வூரவிதிதொழில்செய்வோரு முறவெனக்கர்வாகண்டாய்
மாபிஞ்சசிரமமெல்லாம் வஞ்சமாயுறுமெனனாளில்.

(இ-ள்) அன்னியாபொருளை வஞ்சனையால் அபகரிப்பவரும் துரோகசிக் கையுடையவரும் பொருந்திய வஞ்சனை முதல மித்திரபேத மீறகவுள்ள அஞ்ஞான கிரத்தியங்களைச் செய்வோர்களுமே எனக்கு இஷ்டடராவாரகன மேலும் எனது நாளில் வருணசசிரம் நிலைகள் யாவும்கடமாக முடியும். (௨௮)

அனறியும்பரதகண்டத தடியனேறகிடமிலாமல்
வென்றியென்பகைவாசெயவாரவெனிக்கொடெங்குறுவேனென்று
கன்றியகலியுரைப்பக காகுத்தனுநதிவந்தோ
னென்றியபகைவரியாவ ருநாயெனக்கலியுரைக்கும்.

(இ-ள்) அல்லாமலும் பரதகண்டத்தில் ஜெயமுள்ள எனது விரோதிகள் அடியெனவகிக யிடமில்லாமற் செய்வார்கள வெளிப்பட்டு எவ்விடத்தே போ வேண்டுன்று கலிவருத்தத்தோடுசொல்ல திருமால் நாபிகமலத்திற் பிறந்த பிரம தேவா உண்டாகிய விரோதிகள் யாவா சொல்வாயெனன கலியுகதெயவம் சொல்லுகின்றது, எ-று. (௨௯)

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுடாதத அத்தியாயம். ௩௩

பரவியகாலுநி பண்டிதராலுந்தேறு
வரவியலெனக்குமாற்றா நுறுபுகழ்க்காசிராமம்
வரமலிகவகைநாம் மாதேவநாமஞ்சொல்வோர்
விரவியசிவபுராணம் விருப்போடு படிப்போர்கேட்போர்.

(இ-ள்) எவ்விடத்திலும் விரிந்த காலதேவதைபாலும் வித்துவான்களாலும் தெளியப்படாத வலிமையுள்ள எனக்கு விரோதிகள், மிகுபுகழையுடைய காசியின் பெயரையும் சிரோஷ்ட்டம் நிறைந்த கங்காகதியின் பெயரையும் சிவநாமதையும் சொல்பவர்களும் விரிப்பமுள்ள சிவபுராணங்களை விருப்போடு வாசிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும், எ-று (௩௩)

வீறுகொண்டெழுந்ததாய வேதாந்தசித்தாந்தத்து
மாறுகொண்டிடாமையுற்றோ மனைமகவாஞ்சையற்றோ
கூறுகொண்டெழுந்ததாய வறமெலாந்துவவசெய்வோர்
வேறுகொண்டெழுந்தமற்றை விடயவாதனைகழிப்போர்.

(இ-ள்) மேனமையுள்ள வேதாந்தப் பொருளிலும் ஆகம் சித்தாந்தப் பொருளிலும் பேதபாவனை கொள்ளாதவர்களும் பெண்டிர் பிள்ளைகளிடத்து இச்சையிலலாதவர்களும் வெவ்வேறுகிய தருமங்களை எல்லாம் விளக்கமுறச் செய்பவர்களும் நானுபேதமான விஷய வாதனையைக் கழிப்பவர்களும், எ-று. (௩௪)

இவரொலம்பகைவரென வின்னையுநிரந்தவேத
னவரொலம்பகைவரேயென நறைந்ததுமெய்யாமேனும்
புவாவிராவியதுபோலும் படர்ச்சடைப்பரனசார்புற்ற
தவாவிராவுவரோநினறா செயப்படுதருப்பநாளும்.

(இ-ள்) இவர்களெல்லாம் எனக்கு விரோதிகளென்று கவியுக் தெய்வஞ் சொல்ல பிரமதேவா நகைத்து மேற்சொன்னவர்களெல்லாம் பகைவரென்று நீ சொல்லியது உண்மையாயினும், பிறவிச் சம்பந்தமுடையவர்களைப்போல விரிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவருடசம்பந்தமுள்ள பெரியோர் அடைவாராகளோ உனனாசெய்யப்பட்ட வீமபுச் செய்கைகளை, எ-று. (௩௫)

சிவனடிக்கண்புவைப்போ சிவதருமங்கள்செய்வோர்
சிவனமர்காசிவாழ்வோர் தீர்த்தயாதநிரையுண்மேலாஞ்
சிவனருள்விராவுக்கவகா தீர்த்தயாடிடுவோரோபோற்றிச்
சிவனடியருசசிப்போர்கள் குருபணிவிடைசெய்வோர்கள்.

(இ-ள்) சிவபெருமான திருவடிகளனை அன்பு செய்பவர்களும் சிவ தருமங்களைச் செய்பவர்களும் சிவபிரான விரும்பத்தக்க காசிப்பதியில் வசிப்பவர்களும் தீர்த்தயாதநிரைக்குள் மேலாகிய திருவருள் வடிவமுள்ள கங்கா தீர்த்

தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்பவர்களும் வணங்கி சிவபிரான திருவடியில் பூஜஞ்செய
பவர்களும் குருபணிவிடை செய்பவர்களும். எ-று. (௩௩)

இன்னபலீற்றததாரெல்லா மெயதுரானினதுதிமை
மன்னமற்றொருநீகால மலமெனப்பொலிதலாலே
வுன்னதிகாரததேனே ருட்படல்சரதமேனு
மென்னருங்காசிவைப்பி லிருந்திழற்றிமையிலீ.

(இ-ள.) இத்தனமையான பலவாயுள்ள புண்ணியஞ் செய்பவர்களெல்லாம்
உனது தீமைக்குடன்பட மாட்டார்கள் நீ காலமலமென்று பெயர்பெற்று நிலை
யாக விளங்குதலால் மதறவாகள் உனது அதிகாரத்துக்குட்பட்டிருப்பது உண்
மையாயினும் எனக்குப் பிரியமுள்ள அரிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்க
ளானால் அவர்களைத் தீமையனுகாது. எ-று (௩௪)

காசியிலிருத்தன்முற்ற தெனிலொருகணப்போதேனு
மாசிலாசிரியன்பூசை யாற்றினகமாதலவேண்டும்
பேசியகுரவன்பூசை பெட்டலுமபன்னாச்செயத
மாசிலபுண்ணியத்தாலன்றி வருவதின்றறிதிமைநீ.

(இ-ள.) காசிப்பதியில் நிரந்தரம் வசிக்கமுடியாதென்றால் களங்கமற்ற
குரு பணிவிடைசெய்து ஒரு கணப்போதாயினும் பிரியத்துடனிருக்க வேண்
டும். சொல்லுகின்ற அக்குரு பணிவிடையில் விருப்பம் வருதலும் பலகால
முஞ் செய்த குற்றமற்ற சிவபுண்ணியத்தா லல்லாமல் வேறுவகையில் நேரிடா
தென்று குமாரனே அறிவாயாக எ-று (௩௫)

குருபணிவிடையினாலே குவல்யத்தமமுன்னாய்
வொருவருமபயனகண்கு முறுவதற்கையிலீ
யருவருப்பொழியவாசான் பணிவிடையவாய்ச்செய்தோரே
பொருவருநதருமமெல்லாம் புரிந்தபுண்ணியோயாவார்.

(இ-ள.) குருபணிவிடை செயதலினாலே உலகத்து நீங்குதற்கரிய அறம்
பொருள இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு பிரயோசனமும் கிடைப்பதற்குச் சந
தேகமில்லை அருவருப்பிலல்லாமல் ஆசாரியா பணிவிடைபு விரும்பிச் செய்த
வர்களே சமாமில்லாத எல்லாததருமங்களையுஞ் செய்த புண்ணியமுடைய
ராவார்கள் எ-று. (௩௬)

என்றுமாமறையோன்கூறக் கலியிணையடி தாழ்ந்தேத்தி
நன்றுநீயுரைத்ததாயை குருவெனநவின்மநாம்
மொன்றுகாரணமோவிட்ட குறிகொலோவுரைத்தியென்ன
வன்றுநான்முகத்தோனாய்ந ததுவிரிததுணைக்கலுற்றான்.

(இ-ள.) இப்படியென்று மகிமைபுள்ள பிரமதேவா சொல்ல கலிதேவன்
பிரமனது இரண்டு பாதங்களுக்கும் பணிநது துதித்து ஐயரே! கல்லவாததை

சிதலாவது குருபத்தி சொருபமுடைத்த அததியாயம். ௬௫

கட்டளையிடமா. குருவெனனும் நாமம் காரணப்பெயரோ ! இடுகுறியப்பெயரோ ! சொல்லீர்வென்று கேட்க அப்போது பிரமதேவா ஆராய்ந்து அதனை விரித்துக்கூறத் தொடங்கினா எ-று. (௬௭)

கரைதரு ககாரவன்னங் காரியசித்திசெய்யும்
புரைதரு பாவநாசம் புரிதரும் சகாரவனமை
விரைதரு கடுககைவேணி விமலனேயுகாரவன்னம்
வரைதரு கணேசனிகத மந்திரகந்திதேவாவன்.

(இ-ள்) அறிவுடையோரால் எடுத்துரைக்கத்தக்க குருவெனனும் பத்ததி அமைந்த உயிர் மெய்யடசரம் இரண்டனுள் ககரமெய்யானது எவ்வகைப்பட்ட காரியங்களையும் சித்திக்கச்செய்யும் ரகரமெய்யானது களங்கரூபமான பாவங்களை யொழிக்கும் இவ்விண்ணம் மெய்யடசரங்களில் ஏறிய உகர உயிரானது வாசனை வீசுகின்ற கொன்னறைமாலையணிந்த சடையையுடைய நிரமலரான பர சிவ வாடிவமாக விளங்கும் இம்மந்திரத்திற்கு அதிதேவதையானவா தியானிக்கத்தக்க விநாயக்கடவுள் எ-று. (௬௮)

“இந்த ரகசியானுபவங்களை உததமாசிரியராவ்ணாக”

குரவனேயனனைதகை குரவனேதெயவமற்றுங்
குரவனேயானமுனனாகக் கூறுமைமபகுப்பினாந்
குரவனேபொருளென்னுன்னுங் குணத்தினேனயாவனேனுங்
குரவனேராளாலெலலாந் தெரிந்தவனகுறிககுங்காவே.

(இ-ள்) மகிக்குமிடத்து ஆசாரியரோ ! மாதா, பிதா, குரு, தெயவமாவாரா ஆசாரியரே யானமுதலிய பஞ்சகிருத்தியக் கடவுள்கு மாவா ஆசாரியரே பரம் பொருளென்று தியானிக்கும் குணத்தினையுடையோன யாவனையினும், ஆராயுமிடத்து அவவாசிரியரது அழகியகருணையால் யாவையும் தெரிந்தவனாவன் எ-று.

ப ம. யானமுனனாகக் கூறுமைமபகுப்பினாந் மெனறது சொலபவனுகிய பிரமனோடு விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேச்சுரன், சதாசிவனென்னுங் கடவுளனா

பரமனுககிழைத்தகுறம் மாரிபனபரிந்துதீர்க்குங்
குரவனுககிழைத்தகுறம் குரவனேதீர்ப்பதன்றி
யுரனமிகுபரமனாந் மொழித்திடமுற்றறதென்று
கரவருமறையேனகூறிக் காதையொன்றுகாககலுற்றான்.

(இ-ள்.) கடவுளுக்கஞ்சேத பிழையை ஆசாரியர் விரும்பித்தீர்ப்பார. ஆசாரியருக்குச் செய்த பிழையை அவ்வாசாரியரே தீர்ப்பதல்லாமல் பேரறிவியையுடைய கடவுளாலும் தீர்க்கமுடியாதென்று வஞ்சனையற்ற பிரமதேவா சொல்லி ஒருகதை சொல்லத்தொடங்கினா. எ-று. (௬௯)

வேறு.

திரைபரப்பிப்பெருகிவரு தென்புனற்கோ தாவிரிநற்றீரகதனனி
னுரைமறைமுற்றுணர்ந்தவனும் கிரகவள ராச்சிரமமொன்றுண்டங்கட்

கரையிறவமுனிவர் பலருளாவருட் பயிலமுனிகாதன்மைத்தன
புராயில்குணத்தவனவே ததருமனெனவொருநாமம்பூண்டோ னுள்ளான

(இ-ள்) அலைகள் பெருக்கெடுத்து வருகின்ற தெளிந்த தீர்த்தத்தையுடைய
கோதாவரி நதிக்கரையில் அதனியனஞ் செயததக்க வேதங்களை முழுதும்
உணராதவராகிய ஆங்கிரகமுனிவர ஆசிரமம் ஒன்றுள்ளது அவ்வாசிரமத்தில்
எல்லையிலாத தவஞ்செய்கின்ற பல முனிவருண்டு, அவருள் பயில் முனிவரு
டைய பிரியகுமாரரும் குறமரீங்கிய குணத்தினையுடையவருமாகிய வேதநாம
னெனவும் பெயருள்ளவா ஒருவருண்டு என்று (சுச)

அன்னவனபாலவேதவேதாநதமுமுதையமறுததமையகசுமற,ப
• ன்னருகுசீடாசனபலருடம்பகனென நெருவன மிகுபத்தியாயநதோ
னென்னருமுளரி றுமபூதுகொளகருவனபணிவிடையேயியறறிவா
முவா, னன்னவனறையொருநாளவேததருமன கூவி கவில லுறறான.

(இ-ள்) அவவேத தருமரிடத்து வேதங்களையும் உபபிடதங்களையும் சா
தேக(விபரீத)மற முழுதும் பொருந்தக்கற்ற மாணக்கா சொல்லுதற்கரிய புகழி
னையுடையோர் பலருண்டு அவருள் தீபகனென்னும் பெயரையுடையவன்
யாருமிதென்ன வியப்பென்னும்படி மிகுந்த பகதியுடன் ஆசாரியர் பணிவிடை
செயது வாழ்பவருகிய நற்குணமுடைய அசீடனை ஆசிரியராகிய வேதநாமா
அழைத்துச்சொல்லத் தொடங்கினார் என்று. (சுஉ)

பறபலசீட்டுடசிறந்ததீபகா யானசொன்னபடிக்கேடபாயோ,வற
புறவேறெருகுசீடநகுவவோ வுனாததியெனவடிகளபோற்றிப, பொற
புறுமத்தீபகன்குடடனையிட்ட படிநிற்பேனபூத்தியென்னச, சொறபயி
லமமறைததருமனமக்கிருபத் தொருவருடநதொழுமபாறறெனான.

(இ-ள்) பலமாணக்கருட சிறந்த தீபகனென்பவனை நான் சொல்லியவி
தய கேட்பாயோ, அனபாக வேறெரு சீடனை அழைக்கவோ சொல்லென்று
கேட்க ஆசிரியரது திருவடிகளை வணங்கி அழகியதீபகன, தேவரீர் எவிய ஏவ
றபடி நிற்பேன அதுவே எனக்குக்கடமை என்று சொல்ல புகழையுடைய வேத
நாமா இருபத்தொரு வருஷம் எனக்குத் தொண்டுசெய்ய வேண்டுமென்ற
னார். என்று. (சுங)

அடியனேனாயுள்வனாநின்னெழும்பாற்று வன்புரிவதறையென
நெடியமாமுனிமுனசெய்திவினையாற குட்டமுடனிரமபிறறெனகும்
படியவாவாதகொடுங்கொததையுமா னென்னென்று பகாதலோடு
முடியவோர்தீபகனு னைநதுருகி யிரங்கியிது மொழியலுறறான.

(இ-ள்) அடியேன ஆயுள்பரியந்தம் தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெயவேன
செய்யத்தக்கது இதுவென்று அருளசெய்யவேண்டுமென்று கேட்க மிக்க பெரு
மையையுடைய வேதநாமமுனிவர பூவகாமததால் என்னுடல் முழுவதும்

முதலாவது குருபத்தி சொ்ருபமுனாதத அததியாயம். ௩௭

பெருவியாதி நிறைந்தது, உலகம் விருப்பாத மிகவும் குறையுடம்பாட்டுணை
என்று கட்டளைபிடவும் முழுதுமுணாத தீபகனும் மனங்கனிந்துருகி கண்ணீர்
விட்டமுது இதைச்சொல்லத் தொடங்கினான் எ-று (௪௪)

ஐயநீமுனபுரிந்ததிவீனையை யடியேனுக்களித்தியேற்று
வெய்யதோரூட்டியாயக கொத்தையாயானிருப்பேன மெலிவுதீராதது
செய்யீசுகத்திருத்தியென்றுதொழு திரந்தமுதறேந்தவாசான
மொய்யதீவீனையானேயனுபவித்தது தொலைதவலறி முருங்காதப்பா.

(இ-ள) ஐயமோ? தேவரீர் பூவஜ்ஜனமத்தில செய் தீவீனையை அடியே
னுக்குக் கொடுத்தருளும். நான்பெற்றுக்கொண்டு சொடியுருவுடரோகிராய
குறையுடலோடிருப்பேன நன்னிலைமையுள்ள தேவரீர் தளாச்சிலங்கி சுகமாக
இருப்பீரென்று வணங்கி குறையிரந்து அழுதலையுறிக வேததருமா சூழ்ந்து
கொண்ட தீவீனையையினை நானேயனுபவித்தது தொலைத்தாலல்லாமல் வேறு
காரணத்தால் நீங்காது ஐயமே. எ-று (௪௫)

அன்றியுந்தம் மடிப்பணிசெய சீடருக்குப்பாதகமோ வருள்வாரானறோ
ரொன்றிய்தீவீனையையினைத் துயப்பதினும்பயினைபுறமுமாட்டு
நன்றியிருப்பணிபுரிதல் மிகுதுயராமதுறிக நல்லாயினேன்
யென்றிவீனையுமுத்திய வெனைச்சுமந்து காசுகாகக்கெய்தல்வேண்டும்

(இ-ள) உல்லாமலும் தமக்கேவல செய்கின்ற மாணக்கருக்கு சாதகன
பாதகத்தையோ ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்வார்கள தொடராதகொடுவீனைய
யினை அனுபவிக்குநதுயரத்தைப் பாரகிலும் அதையனுபவிக்கின்றவாசனிடத்
தில நன்மைமிகுந்த பணிவிடைசெய்வது பெருந்தயரமாகும் அது நிக நற
ருணமுடையோனே விரைவாக என்னுடைய தீவீனையுமுதம் போகும்படி
என்னைத் தூக்கிக்கொண்டு சாசித்தலத்துக்குப் போகக்கடவாய். எ-று. (௪௬)

பரமசிவனனக்காதி பீடமெனப்படுகாசிப பதியைமேவும்
வரமலியும் புண்ணியத்தாற நீவீனையோய்லவீனையா மருவுமுத்தி
கிரமமிஃதெனமீட்டுமுனாபயமிகு மகிழ்ச்சியனுயக்கெழுமுசீடன
பிரமமுனிவீனையருத்தமறச்சுமந்து காசுகாபேணிப்புக்கான.

(இ-ள) சிவபெருமானுக்கு ஆகிரீடமென்று சொல்லப்படும் காசிபதி
யை விருமபியடையுரு கிரந்தபுண்ணியத்தினால் பாவம் போயவிடும் புண்ணிய
முண்டாகும் முதலித்திக்கும் முறைமை இதுவாமென்று மறுபடியும் எடுத்து
ச்சொல்ல அநிகசாதோஷமுடையவனாகி வீளங்குகின்ற தீபகன பிரமஞான
முடையவேததருமமுநிவரை வருத்தப்படாமல் தூக்கிக்கொண்டு சாசித்தலத்து
க்கு விருப்பத்தோடும் போனான். எ-று. (௪௭)

முத்திவளமலிகாசுகர்மணிகள னிகைவடபாணமுதிழ்த்துமேனமை
ச்சுசித்திதருகம்பளேசுராபெருஞ்சுந நிதியிறக்கித்தீரத்தக்கங்கை, மெத்தி
யதன்புணைமூழ்கிக் குரவீனையுமாட்டியுயர்விசுவேசனாரூள், பத்தியுடன்
குருவொடும் போயச்சேவித்தப் பதியமர்வானபணிமேறிகொண்டான்.

(இ-ள) மோக்ஷமாகிய செவ்வதைத்தநருகின்ற காகிரகத்திலுள்ள மணி கானிகாகட்டத்தில் வடபாரசித்திலிருக்கும் மேனடைத்தங்கிய சித்திகளைத்தரும் கம்பனேசசாரமெனும் ஆலயத்திலிறக்கி ககாகாதீரத்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து ஆசாரியரையும் ஸநானஞ்செய்துவித்து மேனமயுள்ள விசுவநாதனா தேசுரோடுஞ் சென்றுவணங்கி அததலத்தில் விருப்பிவசிக்கின்றவன குருபணிவிடையை மேற்கொண்டன. எ-று (ச-அ)

வருத்துபிணியாலுடையுமாரியனா டையிறபவனீமயங்குமபோதுந், திருத்துதலின முடைநாறு நீர்லலா வீரமளாயச்செறிந்தபோதும், பொருத்துமுடம்பிடைப்புணணிர் வழிபோதும்ருவருப்புப்பூறாதுகா, கருத்துமகிழ்தலைசிறப்பச சுசிபுரிந்து காததோம்புககடன் மீக்கொண்டான

(இ-ள) துன்பப்படுததுகின்ற குஷ்டரோகத்தினால் மெலிகின்ற ஆசாரியர் வஸ்தித்தில் மலஞ்சேரும்போதும் சீமுதலியவைகளை மாற்றும்போதும் தூக்கநதீர் தன்மேற்படுவதபோதும் ஆசாரியனாத தாங்கிசெழுந்தியபோதும் தரமேல் உதிரம் ஒழுதுப்போதும் அருவரூபபடையாதவனாகி மனத்திலசநதோ டுத்திகரிக்க பரிசுத்தஞ்செய்து திருமேனிபட பாதுகாக்கும் கடமையை மேற்கொண்டன எ-று (ச-க)

ஒருவேளைதீபகர் வருகவரு கென்றழைக்குமுறுசிறறங்கொண்டொருவேளைமாராவியொழிகவொழி கென்றுகாக்குமுதவுபிச்சையை யொருவேளைதுசருமொரு வேளைதுகராதொழிககுமுப்பினறெனனா வொருவேளைசிறிதுணடுமறுக்கு மொருவேளைசினததுடனறுவையும.

(இ-ள) ஒருசமயத்து தீபகனே வாவாவென்றழைப்பா மிக்ககோபங்கொண்டு பெருமபாதகனே என்னெவிடு நீங்கு நீங்கு என்று ஒருசமயத்திற்சொல்வா அவனால்தரப்படும் பிச்சையை ஒருசமயத்திலுண்பா ஒருசமயத்தில் உபபிலலையென்றுசொல்லி உண்ணுதிருப்பா ஒருசமையத்தில் கொஞ்சம் உண்டு மற்றதைவேண்டாமென்பா ஒருசமயம் பெருக்கோபத்தால் அடித்துத் துஷிப்பா எ-று, (ரு0)

ஒதுவித்தகுரவனெதுசெய்யினுநீங் காதபணியுறறிமேவுஞ்சாதுயித்ததத்தீபகற்கிரங்கி விசுவநாதனமாதோடுங், கோதுவித்தமுயலாத வவனெதிருணமகிழ்ச்சியொடுகூடிககற்பப, போதுவித்தவாடைமரை மலரெதுவேண்டினுநதருதும் புகறியென்றான.

(இ-ள) வேதபாடம் ஒதுவித்த ஆசாரியன் யாதுகட்டளை யிடினும்நீங்காது பணிவிடைசெய்து விருமுபினற சாதுததன்மையுள்ள அறிவினையுடைய தீபகனிடத்துக் கருணைகூர்ந்து விசுவநாதர் அன்னபூரணியாரோடீ குற்றமாகிய பொயயறிலிலமுபலாத அததீபகன் எதிரில் மணமகிழ்ச்சியோடு எழுந்தருளி மலர்

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுதைத் அததியாயம். ௩௬

களை யுடைய கற்பகதந்ருவாழககை பீதாமபரததைத்தரித்த விஷ்ணு வரூபகை தாமரைமலரிருக்கும் பிரமன் வாழககை இவைகளில் உனக்கு எதுவேண்டி னுந்ருவேன சொலவாபெனறா, என்று. (௩௧)

ப ம கறபகம் இரதிரனது நெந்த திருவாதலானும் வித்தவாடை திருமாலுக் கன்றி ஏனையோருக்குப் போராவையனருகலானும் மரைமலர் பிரமனுக்கு ஆச னமாதலானும் குறிப்பான அவாவாழககையை யுணரத்திறறு எப்புவனங்களுக் கும இறைவராகலின் சிவாறுபூத்செல்வா அடையும்வீடுபேற்றைக் குறிக்காது ஆசாரியத்தொண்டின் அருமைநோக்கி தமக்குக் கீழுள்ளதேவர்களை பதத்தை விரும்புவாயேல் தருதுமென அவனை விளித்தாரெனவாறாயிற்று

“மரை முதற்குறைவீராம”

என்றபரமபரமகெதிரென ராவனனுமதிப்படிவந்திரப்பேனெ ன்று, நன்றமையபுகன்றனன்று போய்குராவனடிபணிநது நாதன் றேனறி, வென்றவரங் கோடியென்ற னினபிணிதீர்தொழியும்வரம் வேண்டுகோவென, நன்றமையவுரைத்திரநதா னுரியன்பபோது முளத்தழன்றானேறே.

(இ-ள) இப்படி திருவாயமலாந்த விசுவேசாமுன்னே என ஆசாரியா கட டளைப்படி கேட்டுவந்து யாசிப்பேனென்று திருவுளத்துக்கு மிகவும் பொருந்து ம்படி சொல்லிப்போய ஆசாரியா திருவடிவணங்கி விசுவநாதா எழுந்தருளி வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளெனறனா தேவர்களுடைய வியாதிதீரத் தக்கவரம் கேட்கப்போகிறேனென்று திருவுளம்பொருந்தக் கூறி குறையிரந் தன்ன அப்போதும் ஆசாரியா மனதிற்கோப்பங்கொண்டனா என்று (௩௨)

பந்தமுதலறுக்குமொரு பராபரன்பா னையதீருமப்படியோயக் கேட்டல், சந்தமலவென்றுரைத்தா ன்கில் நாயக்கன்திராயோயத்தாழ் ந்துபோற்றி, சந்தமலாகுமுலபாகா நின்வரமவேண்டிலனடியேன கருதென்னசா, சந்தமரும் பணிவிடையேபோதுமென்றான் மறுக் கவுமிண்டடைநதானனேறே.

(இ-ள) ஆனவமலத்தை ஒழித்தருளும் ஒப்பற்ற பரமசிவனிடத்து ருட் டரோய தீருமப்படி வரங்கேட்குதல் முறையல்லவென்று வேததருமமுனிவா சொல்லினா தீபகன் விசுவேசருக்கு எதிரோபோயவணங்கித் துதித்து னுயறகை மணம் வீசுதலையுடைய கூந்தலையாயந்த அன்னபூரணியை இடப்பாகமுடைய வரோ தேவரீர தந்தருளும் வரம் அடியேன் விரும்பேன் நான் சித்தித்தருசிய தேசிகரது அரிய பணிவிடையே போதுமெனறன்ன சிவபெருமான தடுத்த வரங்கேனெனறருள் ஆசாரியரிடம் மறுபடியும் வந்தனன். என்று. (௩௩)

அதிசயமிகக்கடைந்தான்புநின்றுமுமையாளோட்கிலநாதன், மதி யமையுநிருவாண மண்டபஞ்சாராதரியனை மேலவைகியாங்குப், பொ திபலவானவருள்ளரு திருமாலேவிளிக்கவவன்புத்தியென்று, கதியமா பொறகமுலபணிநதானிருத்தியென விருத்தினமேற்சமுறுறறான்.

(இ-ள.) விசுவநாதா திருவுளத்தில் மிக்க அபிசயங்கொண்டு அவவிடத் தில் நின்றும் உமாதேவியோடு புத்திக்கு வியப்பமைந்த முததிமண்டபத்தைச் சேர்ந்து சிமமாதனத்தினமேல் எழுந்தருளி அம்மண்டபத்தில் நிறைந்தேவாகளுக்குள் விஷ்ணுவையழைக்க அவவிஷ்ணுதேவா யாது புத்தி யென்று முததியை விருப்போடு தருகின்ற பொன்மயமான திருவடிகளில் நமஸ்கரித்த னா இவ்விடத்திருப்பாயென்று கட்டளையீட்டு இருக்கச்செய்த மகாதேவா இதைச்சொல்லத்தொடங்கினா. எ-று. (ருச)

திரையெறிக்கோதாவரிதீரத்தமாவான் பெருந்தவத்தானசெயி மொன்றில்லான, வரையனையதோற்றத்தான மறைத்தருமனெனும் பெயரானவளமாரகாசி, யுரைபெறுமான்மியந்தெளிந்தா ஸீங்கு றைவானவனபாலோத்துணர்ந்தபாலன, விராகெழுதீபகனென்பா னவனபணியா னமைக்குழைத்தான மேலு மேலும்.

(இ-ள.) அலைகளை வீசுகின்ற கோதாவரி நதிக்கரையில் வசிப்பவனும் அதிக தவமுடையோனும் யாதொரு களங்கமில்லாதவனும் மலைபோலும் நெ டிருநூரம் காணும் கோத்தியுள்ளோனுமாகிய வேத்தருமனெனும் பெயருடைய முசிவன், முததிவளம்மைந்த காசிப்பதியின் புகழ்பெற்ற மானமியத்தை அறிவ தவனாகி இத்தலத்தில் வசிக்கின்றான் அவனிடத்து வேதமறிந்த மாணக்கன் தீவ ரபக்குவமுள்ள தீபகனென்பவன் குருபணிவிடை செயதலால் நமது (உள்ள ததை) மிகவும் கனிவச்செய்தனன் எ-று. (ருரு)

அனையனெனியாந்தோன்றிக்கேட்டவா மெலாங்கொடுப்போம் றைதியென்றும், வினையமிகுமவன்குரவனபணியொன்றேபோது மென்றான்மீண்டிவந்தோ, வினையவரிதவன்செய்கை யென்றுதிரு வாயமலாந்தரெனடியமாயோன, னுனையவவறகாண்பனெனத் தொ முத்தெழுது தீபகனமுன்றோன்றியினான.

(இ-ள) அத்தீபகனெனினோ யாம், தெரிசனந்தது நீவேண்டியவரங்குளெ ல்லாம் பிரசாதிப்போம் சொல்லென்று கேட்டோம் ஆசாரியபகதியுடைய அத தீபகன் குருபணிவிடையொன்றே போது மென்றனன் நாம் வந்துவிட்டோம் அவன் கருத்து அறியத்தக்கதல்லவென்று திருவாயமலாந்தருளினா. திருமா லும் விரைவாக அவனைக்காண்பேனென்று வணங்குகின்ற அத்தீபகன் முன் னே பிரசன்னமாகினா எ-று. (ருசு)

தேடரியகுருபத்திசிரோமணியாந தீபகனமுன் சென்றமாயோன வீடரியகுருபணிசெய தகிலநாயகற்குவகை மிகுமாசெய்தாய நாடரியமூலநவிலகுரவனிலும் பொருளுரைப்போனவிலவிசேடங் கூடரியவவனினுமெயச்சிவனையுணர்த திடுங்குரவனகுழகனேகான்.

(இ-ள) தேதேற்கரிய குருபத்திசிரோமணியாகிய தீபகனமுன்போன வி ஷ்ணுதேவா நீங்குத்தற்கரிய குருபணிவிடையைச்செய்து விசுவநாதகாச சந்தோ ஷமதிகரிக்கச்செய்தாய நீனைப்பத்தற்கரிய மூலபாடங்கற்பிக்கும் ஆசிரியனைப்பா ராகிலும் பொருளுரைக்கு மாசிரியன்கிறந்தவனும் கிடைத்தற்கரிய அவவாசிரிய னிலும் பரம்பொருளை யறிவிக்கும் தேதிகளே அச்சிவமுகூடத்தமாகும் இதைக் காண்பாயாத். எ-று. (ருள)

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனாதத அததியாயம் சுக

வேததருமனசிவனே யெனததுணிந்து பணிபுரிந்தாயவிகவநா
தன், போதவரவகேடடியெனப் புகலவுமவேண டாதிருந்தாய புல
மைரிகராய, சாத்நினைக்காண்பொருட்டேவந்தனையா னென்றும்
கிழதழையகூறி, யோதநிறததவனமதைந்தா எனிலேசனமுனமு
னம்போலுறமுன்னறே.

(இ-ள.) (மேலும்) வேததருமனைச் சிவபிரானேயென்று சிசுசயித துட்பணி
விடைசெய்தாய விசுவேசா வேண்டிய வரங்களைக்கேளென்று கிருவாயமலா
வும் (ஒன்றும்) வீருமபாதிருந்தாய அறிவாறுபாடோனே உண்பைப்பாடரு
கியித்தமே உணமைபாக யான் வந்தேனென்று, (தீபகன) பெருமகிழ்ச்சி கொ
ள்ளுமபடி சொல்லி சமுத்திரமபோலும் கரியதிருமேரி வாயாத விஷ்ணு
தேவா மறைந்தவராகி விசுவராதா (எழுந்தருளி யிருக்கும்) சாத்தியில் முன்
பேரலடைந்தான் என்று (101)

காசிவசித்திபேறமுறகொடுங்குட்ட மொழிதழுகினகதிப்பபு
வாயந்து, • பேசியகண்ணிரண்டுமயிழித்தகஞாவன நிப்பனைப்பெட
பிதோகி, மாசிரியநீசெய்தசராயத்தாவிக்காசி வசிக்கப்பெற்றேன
கூசியமொப்பிணியொழிந்தேன கணவிழித்தேனென்குணியேயோ
குறையுமின்றல

(இ-ள) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்த நலத்தினால் கொடிய குஷ்டவியாதி
நீங்கி அழகுமிகவிளங்கி கண்களிரண்டையும் விழித்தவேததருமா தீபகனை யன்
பாயப் பார்த்தருளிச் சூறமற்ற நீபண்ணிய உதயியினால் இரத்தக காசித்தலத்தில்
வாசஞ்செய்யப்பெற்றேன நாணத்தக்க குஷ்ட நோயை நீங்கினேன கணவிழி
த்துப்பார்த்தேன எனக்கு (குணியேன) ஒரு குறைவுமில்லை என்று (102)

ஒங்குபெருங்காசியெனுந்தீபத்தா லசித்தைநிஞளுடையுமயா
க்கும், பாங்குபெறுமித்தலவாசப்பலத்து மேலாயபலனென்றிலை
துங்குசடைவிசுவநாயகனிவணபோ லெவணருளவானறனைந்து
தோன்றுந், தாங்குகுணத்தாயென்றுமகிழ்வித்தான் குருவேததரு
மனமாதோ.

(இ-ள) மேனமேலோங்கும் புகழையுடைய காசியென்கிற வீளக்கினால்
பாவாக்கும் அஞ்ஞானமாகிய இருளநீங்கும் நன்னமையை வீளாவிக்கும் இரத
சேந்திரவாசப்பலனுக்கு மேற்பட்டபலன் வேறேகிடையாது தாழ்கின்ற
சடாபாரததையுடைய விசுவேசா இவ்விடத்தைப்போல எவ்விடத்தில் அருள்
சொல்லுமபடி விரைந்து தரிசனந்தருவா காப்பாற்றத்தக்க குணத்தையுடைய
தீபகனேயென்று வேததருமமுனிவா (மாணாக்கனைச்) சடதோஷிக்கச்செய்த
னா. என்று (103)

குருபத்தி சொருபமுனாதத அததியாயமுற்றியது.

ஆக பாயிரமுட்பட திருவிருத்தம் (43)

(இ-எ.) காசித்தலத்தில் எவன விருப்பமவைப்பினும் சிந்திக்கத்தக்க பல தேவகூட்டங்களும் ஆசீர்வாதத்தோடு அவனிடத்து படசமவைத்துச் சேருவார்கள் அவன ஆனந்தரூபியாய் அடியாராக யாவரும் அவன் மகிமையைப்பேசி இன்பமடையும்படி அத்லத்தில் வீற்றிருப்பான் அததனமையினால் அத்லத்திற்கு ஆனந்தவனமென்று யோகிகளும் ஞானிகளும் தினந்தோறும் பெயர் சொல்லுவார்கள் எ-று (௯)

மேவியகாசி நகர்ததியானஞ்செய விறலினன்கூற்றினைக் கடப்பான் பாவியவரங்கள் பறபல நல்கும் படிபலதீர்த்தமுமுளவா லோவியம்ணிமாளிகையவிழுத்தத் துறைபவர் யாவரோயெனினுங் காவியங்கண்ணு ளொருபுறப்பொருமான கழலினைகவநிடுநதகையோர்.

(இ-எ.) விருப்பத்தைத்தருகின்ற காசித்தலத்தைச் சிந்திக்கத்தக்க வல்லமையுள்ளவன் இயம்னைக்கடந்துவிடுவன் அதிகரித்தவரங்கள் பலவற்றைக்கொடுக்கத்தக்க அனேக தீர்த்தங்களும் அத்லத்துள்ளன சித்திரங்கனெழுதிய ரதந மாளிகைகளையுடைய காசிப்பதியில் வசிக்கின்றவர்கள் யாவராயினும் நீலோற் பலமலர்போலும் திருக்கண்களையுடைய அன்னபூரணியாரை வரம்பாக்கதிவடைய விசுவநாதர் உபயபரதங்களிலும் கலக்குநதன்மை யுடையோராவார்கள். எ-று (௧)

அடைதரமுடியாதணித்தலாததேசத் தமர்நதுகாசியைநினைத்தாலு மிடைதருபலபாதகங்களினீங்கி விருமபுஞானத்தினராவர் தடையறநாளுமித்தலத்தன்ன தானஞ்செயபவாபெறுமபேற்றை யுடையநாயகனு மொழிவனோமொழியா தொழிவனோயன்றிகிலனால்.

(இ-எ) போக்ககூடாமல் அதிகதூரதேசத்திலிருந்து, காசிக்ருப்போக்கவெனமிமென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாலும் நெருங்கிய பலபாதகங்களினின்று விடுபட்டு யாவரும் விருமபும் மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைவார்கள் தடையிலலாமல் தினந்தோறு மித்தலத்தில் அன்னதானஞ் செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் பலனை சாவவல்லமையையுடைய விசுவநாதரும் சொல்லுவாரோ சொல்லமுடியாமல் விடுவாரோ யானறிந்திலேன். எ-று (௧)

அன்னியத்தலத்திற் கோடிமாமறையோக கனேகநாளன்னமிட்டதனு மன்னியபலமிக் காசியிலொருவன் வயிறமெழுப்புகிறிதவிய பன்னியபிசசை யிடுதலினுண்டாம் பவத்தினைநிகராதாதென்னின முன்னியவிதற்கு நிகரெனவொன்றை மொழிநருமடவரேயன்றோ.

(இ-எ) வேறுதலத்தில் பெருமைபொருந்திய வேதம் உணர்ந்தகோடி பிராமணர்களுக்கு அனேககாலம் அன்னதானஞ் செயததனாலே கிடைத்த நிலையுள்ள பலனைது இக்காசிப்பதியில் ஒருநாள் ஒருவன் வயிறறிவிட்டதனு டாகிய பசி சிறிது தணியும்பொருட்டு சொல்லுகின்ற ஒரு பிடி அன்னபிதசையிடுவதானுண்டாகின்ற பலனுக்கு ஒவ்வாதிருக்குமானால் சிந்திக்கத்தக்க இக்காசித் தலத்திற்குச் சமமொன்று வேறொரு தலத்தைச் சொல்பவர்களும் அறியாமையுடையோர்களல்லவா எ-று (௧0)

இரண்டாவது காசிமானமியமுறைத் த அததியாயம் சுரு

ஆன்றவிதலததில் வசித்திடவொருவ னவாவுறினதற்குவிக்கிஞ்செய
மானநெஞ்சுடையோன்கிளையொடுமபிதிரர்வகுப்பொடுமளற்றிடைபழு
மேனவிதலததுககேததிரசநி யாசஞ்செய ந்ருப்பவாபெறுமபேருது
ஆனமறமறவாரான மொழிதரமுடிபு முமபாநாயகனவானறே

(இ-ள) மகிமை நிறைந்த இத்தலத்து வாசஞ்செய்யுமபடி ஒருவன் அபேட
சித்தாலதற்கு வீரோதஞ்செய்யுமபடி நினைததமனமுடையவன் சுற்றத்தோடும
பிதிராகளோடும நரசுததில் வீழ்வன் மேனமைதங்கிய இத்தலத்தில் கைத்திர சந
நியாசஞ்செய்யு வசிக்கின்றவர்களடையும் பிரயோசனத்தை நிலைமையாகவே
மேயாவாகளால் எடுத்துரைக்கக்கூடும் அச்சநியாசிகளே தேவதேவராகிய மகா
தேவரல்லவோ, எ-று. (கக)

அன்னியதலத்திற் கொலைகளவாதி யைம்பெரும் பாதகம்புரிந்தோர்
மன்னியகாசி யகத்தடைந்தொழிப்பர் மற்றிதி னிருந்தவைசெய்வோர்
அன்னியவெந்தத தலங்கள்சென்றாலுந் தொலைதராதுவளராதெழுந்து
பன்னியகொடிய நாகெலம்புகுத்திப் பாரழியினுமழியாதால்.

(இ-ள) அன்னியதலத்தில் கொலை களவு முதலிய பஞ்சமகா பாசகங்கள்
செய்தவர்கள், நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வந்து வசித்து நீக்கிக்கொளவார்கள்
இத்தலத்திலிருந்து அப்பாதகங்களைச் செய்வோர் மகிமைநிறைந்த எந்தத்தலங்
களுக்குப் போனாலும் நீங்காது மேனமேலும் வளராதெழுந்து சொல்லுவின்ற
மகாநாகங்களிலே புதிவத்து உலகம் அழிந்தாலும் அழியாமல் நிலைத்திருக்கு
மியலபுடையவர்கள் எ-று (கங)

பூதலத்துள்ள தீரத்தங்களினைத்தும் புகுஉததுளை தாடலினபேறு
காதலினமணிகண்ணிகைப்புனலொருநாட் கலந்துமுழுகிடுபலனெவ்வா
வாதலிற்காசி யகத்தொருகணம்வா ளரவமர்தலினவருபேற்றை
யோதலுற்றிடுபெற்றலங்களுமபறப லுகம்வசிப்பினுமளியாவே

(இ-ள) பூமண்டலத்திலுள்ள தீரத்தங்களெல்லாவற்றிற்குஞ் சென்று
ஸாராஞ்செய்தலின லுண்டாகும் பலன்கள் அனபுடன் மணிகண்ணிசாசுடத்
தில் ஒருநாளடைந்து தீரத்தமாதெலின பலனுக்குச் சமமாகா ஆதலினால் காசி
த்தலத்தில் ஒரு நிமிஷம் சமமாவசித்தலினால் உண்டாகும் பிரயோசனத்தை
எடுக்கிறாக்கத்தக்க பலதலங்களும் பலபலயுகங்கள் வாசஞ்செய்தாலும் தராத
னவாகும் எ-று. (கங)

கண்டமாதிரத்தாற சகலபாதகமுந் தூற்றியிகஞாயர்த்ததுதலிதுவே
யண்டராதியரும் பொன்னுலகாதி யவாவுதலெழிந்திவணம்வா
ரெண்டவாககலியிற காசியினவசிப்பா ரேயலாறகதியெவரடைவார்
வண்டரூப்பொழிலுழித்தலம்பாவ மலைக்கொரு வச்சிராயுதமே.

(இ-ள) * திரித்தமாத்திரத்தில் சகலபாதகங்களையும் நீக்கி மிகவும் உயர்ந்த
நிலையைத்தந்தலால் தேவா முதலானவர்களும் சொர்க்கமுதலான இடங்களை

மாசிவாக் காசிவைப்பின வசித்திடும் வாஞ்சைநாளு
மூசிய தெனக்குமென்றா பிறர்க்கினி மொழிவதென்னே.

(இ-எ) காசித்தலத்தின மகிமைகள் யாவும் (அறிவுடையோரால்) சிந்தி
க்கத்தக்க விசுவராயகா திருவாய்மலர்நதாலல்லாமல், மறையோர சொல்லத்
தகுந தரமுடையவாகுளா களங்கமில்லாத காசித்தலத்தில் வசிக்கவேண்டிய
விரும்பத்தினதோறும் எனக்கு நிறைந்திருக்குமானால் இனிபிறாக்குச் சொல்ல
வேண்டியதாயது. எ-று (௨௧)

நிரமல நமரானிற நெடுமபுகழ்த தலங்களெல்லாம்
பொருமலற நியானுகூடப் பொருந்தியே யமராதிற்பே
னருமையிற பிரிதலோகா லடுப்பிழை மளவிலாத
பெருமையிற சிறந்தகாசிப் பிரிவையா நென்னுமபேனென்.

(இ-எ) அனாதிடேமலரகிதராகிய சிவபெருமான, விரும்பி எழுந்தருளி
இருக்கின்ற பெருமபுகழையுடைய தலங்களெல்லாவற்றிஷை சந்தோஷத்து
டன் யாதுகூடவே நிலைத்துவாசஞ்செயவேன ஒவ்வோர் தலங்களில் அருமை
யாகப் பிரியத்தக்க சமயமநோந்தாலும், அளவுபடாத மகிமையாலுயராத் காசித்
தலத்தைப் பிரிய ஒருக்காலும் விரும்பேனென்று, விஷ்ணுதேவர் மறறைத்தே
வாக்குக்குக் கூறினா எ-று (௨௨)

என்னையா னுரையாநிறப் தென்னையாண் டருளினமேவு
மின்னேநெர் சடிவமோலி விச்சுவராதனராறு
மன்னேநே ருமையாளோடு மரும்பெறன் மகார்களோடு
தன்னேநோ காசிநீங்கான கயிலையிற நணந்தபோதும்

(இ-எ) எனக்குக் காசித்தலத்திலுள்ள விரும்பத்தை யானே எடுத்தக்கூற
வேண்டியதாயது என்னேப் டரிபாலனஞ்செய்து, திருவருளமாரகத்திற செலு
த்தி, நீங்காப்பிரியமுள்ளவரும், மின்னலைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற சடாமருடத்
தையுடையவருமாகிய விசுவராதரும் சாவுபுலனங்கட்குந் தாயாராகிய அன்ன
பூணியாரோடும், பெறுதற்கரிய விராயக்கடவுள்முதலிய புத்திரர்களோடும்
கயிலாச்சிகிரியைப் பிரிந்தகாலத்தும், தனக்குத்தானே சமான்மாகிய மகிமையுள்ள
காசித்தலத்தைப் பிரியமாட்டார் எ-று (௨௩)

பறபல வுரைப்பதெனனை பாகதி யடையவேண்டின
வெறபெனத திரண்டபாவ மிக்கவரெனினும் யார்க்குஞ்
சொறபடு பழியென்குந் துணிபுடைக் கலியினெண்ணு
தற்புதக் காசிமேவி யமாதலே வேணடுமென்னே.

(இ-எ) பலபலவிதமாக(எடுத்த)கூறவேண்டுமாயினுமேலாகிய மோ
கூத்தையடைய வேண்டினால், மலைபோலுங்குவந்த பெருமபாவமுடையவராக
ளாயிருந்தாலும், யாவார்களுக்கு சொல்லத்தக்க நிறையை விளைவிக்குநதுணிபு
டைய கலியுத்தலில் (இப்பெருமபாவம் எவ்வாறு நீங்குமென்று) ஆலோசியாது,
மேனமேலும் மனக்களிப்பையுண்டாக்குவ காசிப்பதியை டுடைந்து வசித்திருக்க
வேண்டும் எ-று. (௨௪)

இரண்டாவது காசிமானமியமுறைத் அததியாயம் சுக

ராகவேதனைக்கடங்காத பாவிமென்பார “வெறபெனத்திரண்டபாவ மிக
கவரெனினு”மென்றும் பரிசுத்தமனமுடையோரையும் பாவஞ்செய்யும்படி பே
சிப்பது கலியுகத்தினியற்கையென்பார “யார்களுஞ் சொற்படுபழியே நலகுந
துணிபுடைக்கலி”எனன்றும் மேற்பிறவி இல்லாமல முத்திசித்திப்பது சத்திய
மென்பார “பரகதியுடையவேண்டினறபுதக்காகிமேவி யமிதலேவேண்டு”மெ
ன்றும் கூறினார்.

என்றுபண்ணவர்முன்னோருக கியம்பிமாயவன்மறைநதா
னனறுதேர்நதனையோகாசி நலமெலா மின னுககேட்டி
யொன்றுபற பலரிவ்வாறே யுரைத்தன ரொன்றுதேற
வனறுமெய்க் குரவனசீடற கன்னதே புகலலுறமுன்.

(இ-ள்) இப்படியென்று தேவாமுதலாயினோருக்குக் கட்டளையிட்டு விஷ
ணுதேவா மறைநதனா (கீ) செய்வையாகத்தெளிநதனையோ இன்னமுங் கேட்பா
யாக அனேகரும் இவ்வண்ணமாகவே காசித்தலத்தின மகிமையைச் சொன
றாகனென்று உண்மை ஞானத்தையுடைய வேததருமமுனிவா (சீடனாய் தீப
கன) தெளியுமவண்ணம் அமமகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினார் என்று (உரு)

காசிமானமியமுறைத் த

அததியாய முறறியது.

சுக அததியாயம் உ-ரஞ் பாயிரம் உ-ளா (திருவிருத்தம் (188))

திருச்சிறைம்பலம்

முனருவது

திருமால் திருமகன்குபதேசித்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிறைம்பலம்

வீங்கிப்பணைத்துப்புடைத்தெழுந்து விம்மிப்பொருமிச்சுணங்கமைந்து
கோங்கிறபொலியு முலைப்பாரங் கொண்டுநுடங்கு மிடைக்கமலை
பாங்கிறபொலியு மணவாளன பதுமமலாததாள பணிந்தெழுந்து
நீங்கிறிறிலளாயருகடைந்து நிறைபேருவப்பி னிதுவினவும்.

(இ-ள்) பூரித்துப்பருமிதங்கொண்டு அடிப்பரத்தெழுந்து பாண்குருநாள வளர்
ந்து சுச்சினைமோழி தேமலபடாபபெற்று கோங்குநம்பைப்போலவளரும் குஜங்
களாங்கு சுமையைச் சுமச்சுலாற்றந்து தளரும் இடையினையுடைய இலக்குமி தே
வியாணவள தனது பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நாயகனாகிய விஷ்ணுதே
வா தாமரை மலரபோன்ற திருவடிகளை வணங்கியெழுந்து நீங்காமல் சமீபத்தி
லிருந்து அநித்யிரியத்தோடு இதை விரிவுகின்றனள் எ-று. (க)

கெடியபுகழோயடியேறகு நிகழாநின்றதோராயங்
கடியவேண்டுமென்னையென்ற கடியதாய கலியுகத்திற
படியவரவுமபல்லுயிரும் பந்தபாசமுழுதொழிந்து
முடியவெதலவீடுபெறு மொழியவேண்டுமறாதின்னே

(இ-ள்) பிரபல கோதடியுடையோரோ அடியெனுக்கு ஓர் சுந்தேகம் உண்
டாயிருக்கின்றது (அதைத் தேவரீர்) நீங்கியருள வேண்டும (அது) யாதெனில
கொடுமையுள்ள கலியுகத்தில் பூமியின்கண் இச்சாசுகிதராகிய பல ஜீவாக்ரம்
கட்டுப்பட்ட பாசங்களமுழுதும் ஒழிந்து கெடுமவண்ணம் எந்தச் (சாத்தனத்
தால்) முததியை யடைவார்கள தடையின்றி இப்பொழுதே (தேவரீர்) திரு
வாயமலரவேண்டுமெ எ-று. (உ)

தானத்தாலோ தவததாலோ சமாதிதியான முதலயோக
மோனத்தாலோ மகததாலோ முழங்கும்புனலாதிதலாலோ
மானத்தாலோ தரியசிவன் மருவுந்தலவாசத்தாலோ
ஞானத்தாலோ பிறவாலோ நவிறல்வேண்டு நயந்தென்றாள்.

(இ-ள்) உத்தமதானங்களைச் செய்தவினாலோ தவங்களைச் செய்தவினாலோ
சமாதிசுத்தவினாலோ தியானமுதலியவைகளாலோ போகாபயிபாசஞ்செய்தவி

ங-வது திருமால் திருமகளுக்குப்பதேசித்த அத்தியாயம். ருசு

னலோ மவுனஞ்சாதித்தலினலோ யாகஞ்செய்தலினலோ ஓலிகுகும் அலிகளையு
டைய தீரத்தங்களில் ஸகரனம் பண்ணுதலினலோ அனவபிரமணங்களால்
இத்தன்மையொன்று அளவிடக்கூடாத சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் தலங்களில்
வாசம்பண்ணுதலாலோ ஞானசாதத்தாலோ பிறமாகக்களாலோ பிரபுத்
துடன் கட்டளையிடவேண்டுமென்றன எ-று. (10)

**எனறுகமலை வினவுதலு மிறும்புகுள்ளத தெழுகிழ்ந்து
குன்றுகுடையாக கொண்டுபொழி கொண்டறமுகத்தகோபால
வினறுதெளிய வினையதமற நெலவாவுயிர்க்கு முறுதியென
நனறுதெரிந்து கேட்டிடம் நங்காயென்று விடைகொடுப்பான.**

(இ-ள்) இவ்வாறு இலககுமிதேவி வினுவியவனவில கோவாததன் கிரிசை
சுருடையாகக்கொண்டு சத்தமேகங்கள் மழைபொழிவதைத்தெழு புகுகூட
டங்களைக்காதருளிய விஷ்ணுமூர்த்தி தமதுள்ளத்தில் ஆசசரியமுண்டாகக் களி
தது இப்பொழுது நீ தெளிவாகவினுவியது எல்லா ஆனமாகளுக்கும் முர்தி
மாக்கமாகுமென்பதை செய்வையாச வறிந்து கேட்டனை இளமை நீநிராத
மாடே என்று உத்தரஞ்சொல்லுகின்றான். எ-று. (11)

**முருதுகிரேத முதலாய மூன்றுநதவிர நான்கதென்ப
பிரதுகலியில் யாவோரும் பெருகுபாவத தனையுண்டு
நநதுமெனையே பிரமமென்று நவிலும்பிறரைப் பிரமமென்று
முருதுதமையே பிரமமென்று முருதுததுத்திரிவா ரொண்டொடியே.**

(இ-ள்) ஒளிபொருந்திய வளையல்களையணிந்த நிலைமுகியே முர்திய
கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபாயுகம், பன்னமம் மூன்று யுகங்காந்தவிர
பிரத்ய நான்காவது கலியுகத்தில் யாவோரும் அச்சரித்த பாவமாகிய விலகரை
பபூட்டிக்கொண்டு லயப்படுகின்ற எவனையே பிரமமென்றும் மற்றத்தேவா
களைப் பிரமமென்றும் போகங்களில் முறப்படுகின்ற தாக்களையே பிரமமென்றுஞ்
சொல்லிக்கொண்டு காலங்கழிப்பார்கள் எ-று. (12)

**வேதநவிலு மைநதெழுத்தும் விளம்பார்நீற்றுக் காப்பணியார்
சாதமணிநத பொழுதறமே தருகணமணிமா லிகைபூணு
ரோதவுலவாப் பெருங்கோத்தி யுமப்பெருமான கூற்றுகைத்த
பாதம்பணியார் வேறுகப் பகாவாப்பு'னவார் பரவுவார்**

(இ-ள்) வேதங்கள் மிகவுமெடுத்துரைக்கின்ற, ஸ்ரீ பஞ்சாங்காததை யு
சரியாகான பிறவியிற்புகாமல் காக்கத்தக்க விபூதியைத்தரியாரான பூண்ட
பொழுதே சத்தியமாகச் சிவபுண்ணியங்களைத் தரத்தக்க உருத்திராகமாலே
யைத்ததியாரான சொல்லுதற்குடங்காத பெருங்கோத்தியுள்ள தேவதேவராகிய
மகாதேவருடைய இயமனை யுதைத்தருளிய திருவடிகளை வணங்குபவர்கள் வேறு
மந்திரங்களைச் சொல்லுவார்கள் வேறு வேடங்களைப் புணுவார்கள் வேறு தே
வர்களைப்பணிவார்கள். எ-று. (13)

பாவம் அதிகரித்தவர்களுக்கு மகாமந்திர செபமும் உருத்தியாகக் தாரணமும் சிவத்தியானமும் வெறுக்குமாதலின, “வேறுகப் பகாவரா புனைவாரா பரவுவாரா என்று” கூறினார்.

இதுவுமுன்னறி—“கனவினா நீறுகாணுக கைதவா” என்றும்

“பிறவியந்தகாக்குவெய்யோன பேரொனிகாட்டலாமோ
மறைகளாவளவைதனனாற நேவரானமனததால்வாக்கா
வறிவருஞ்சோதியெங்கோ னவனறிருநீறுததொண்டின
குறிவழியனறிககாணுங் கொள்கையானல்லனென்றார்.”

“தேறலாதார் தமைக்காழிச் செம்மனோக்கியினிவம்மி
நீறுபூசிக்கணடிகையும் பூண்டுநிநுததெழுததைநது
மூறவோதிப் பாசமொழித துய்மினென்னாவறநோக்கிக்
கூறினார்மறந்துகேட்டிக் குண்டொரியிற கொதித்துணாப்பார்”

என்றுங்கூறிய திருவிளையாடற நிருவிருததங்களுலு முணர்க
வஞ்சமனததிற படிமறொழுக்கின வருணாச்சிரமநிலைநிறபா
ரஞ்சமனையமடடையா ராசைவலைப்பட் டிழிதருவார்
நெஞ்சநலங்கொள்ளாரவேத நிகதைமொழிவார் குரவனடி
தஞ்சமனப்பற றாபுறமாஞ் சார்பேதலைக்கொண்டொழுகுவார்.

(இ-ள) கபடமுள்ள மனததுடன் கூடாவொழுக்க நடைபுள்ளவாகளாய் வருணாச்சிரம நிலைகளில் நிற்பார்கள அன்னம் பேரஹம் மிருதுவான நட்டையையுடைய மாதார்களமேல் வைக்கின்ற ஆசையாகிய வலையிலகப்பட்டுத் திரிவாரகன மனத்தில் நல்ல எண்ணங்கொள்ளார வேதவாக்கியங்களுக்கு நிகதைசொல்வாரகன. அகச்சமயமாகிய சைவசமயசாரங்களை உபதேசுக்கும் ஆசிரியருடைய திருவடிகளையே அடைக்கலமென்று பிடித்துக்கொள்ளாராகன புறச்சமயமாக கங்களையே முதன்மையாகப் பற்றிக்கொண்டு நடப்பாராகன. எ-று (எ)

‘புறமாஞ்சார்பே’யென்று கூறினமையால் அகச்சமயம் வருவிக் கலாயிற்று.
பொய்யவாவிமையனெறி பூண்டு வருணாச்சிரமநிலை
யையதவறிவயிரோம்பு மதுவேபொருளென நகங்கொண்டு
செய்யமுடியாக்கொலைகளவு திறம்புமதுமாநதுதனமுதலா
வெய்யவனைத தும்புரிநதுமலவார விலககாம்பவுததநெறிநிற்பார்

(இ-ள) பொய்ததொழில்களை விருமபி மயக்கமுள்ள பாபமாககங்களை மேற்கொண்டு வருணாச்சிரம ஒழுக்கங்களை வழுவியிறறை வளரப்பதே பொருளாக மனதிற்கொண்டு நல்லோர்களாலே செய்யப்படாத கொலை களவு மதுபானம் பண்ணுதல் முதலாகிய கொடுந்தொழில்கள யாவுஞ்செய்து உழல்வாரகன அறிவுடையோர்களாலே விலகத்தக்க புத்தசமய மராக்கங்களிலே நிற்பாரகன. எ-று. (அ)

நவது திருமால் திருமகளுக்குபதேசித்த அதியாயம். ௧௩

**இனையகொடுமைபுரிததுழை மினையொளிதற்கதியடையும்
வினையமுணர்ந்ததும்பெருமான விதித்ததெய்வமாததலமொன்
றனையபெருமான் போலனைவக கடங்காததகையதவனென்றே
புனையமிளர்வதுழியினும் பொன்றாப்புகழமையுடையதால்.**

(இ-ள்) இதனமையாகிய பாபங்களைச்செய்து உழவுசெய்தவர்கள் எளிதாக முத்தியடையத்தக்க துட்பத்தை யறிந்து ஈழத்து கடவுளாகிய சிவபெருமானுடைய பறப்பதிகைய தெய்வத்தன்மையுள்ள மகாதல மொன்றிருக்கின்றது. அக்கடவுளைப்போல் பிரமாணங்களுக்கடங்காத மனமையுடையது அக்கடவுள் வடிவமாகவே அலங்காரத்துடைய விளங்குவது உழுகாலத்திலும் கெடுதலிலலாத புகழையுடையது. எ-று. (௧)

**வேதமுடியினமநதணமாய் விரவியிருப்பதெஞ்ஞானமும்
போதமுனிவரிதையமலா புகழமுருவதுமுதலி
ராயபொலிவிற்பெருகியலை யறையுமநதாகினியுடைய
தேயவெவருகதொழப்படுவ தெண்ணப்படுவதுயாகாசி.**

(இ-ள்) வேதாந்த மகாவாகியவர்களுக்கு லக்ஷியாராத தருமியமையுள்ளதும், ஞானத்தையுடைய முனிவர்கள் இருதயகமலங்களில் சதாகாலமுந் தங்கியிருப்பதும், பிரபலமிகமொகொண்டு விளங்கத்தோடு பெருகசெய்து அலைகள் முழங்குகின்ற கங்காநதியையுடையதும், பெருமைவாய்ந்த எல்லோராலும் தொழப்படுவதும், யாவராலும் சாதிக்கப்படுவதுமாயுள்ளது காசிப்பதியாகும் எ-று. (2)

**அநதக்காசிவளமபதியி னமாவோவசிப்போருநியாதுறப்போ
முநதக்காணுமதனும் மொழிவோர் நினைப்போரெல்லாரும்
பநதக்காடுமுழுதழித்துப் பரமானந்தக்கடற்படிவா
சநதக்காமமடவாயத்த லச்சீர்சிறிதுசாற்றக்கேள்.**

(இ-ள்) பலவளப்பங்களையுடைய அக்காசித்தலத்தல் இருக்குமபடி விருமபுவோர்களும் வசிப்பவர்களும் இறந்துபோகின்றவர்களும் பெருமையில் முத்தன்மையாகத் தோற்றுவின்ற அப்பதியின் திருநாமங்களைச் சொல்பவர்களும் அநாமங்களைச் செதுப்பவர்களும் ஆகிய எல்லோர்களும் பாசங்களாகிய அடவியை முழுவது மழித்து சிவாநந்தசாகரத்தில் முழுகுவார்கள் பொன்னிறம் வாய்ந்த அழகுதங்கிய இலக்குமியே அத்தலத்தின் சிறப்பை நாம் சிறிது தெரிவிக்கின்றோம் கேட்பவர்க எ-று. (௩)

**காசிமருமபுனமுதற்ற பரங்கள் ஊரூமயோருயிரே
காசிமருமுயிரோதிரே காலனனுக்கானெஞ்ஞானமும்
காசிமருமுயிர்களை கலிகாலத்துணபகன்றிருப்ப
காசிவாணாசிவலோக வாணொன்றுகரையுமறை**

(இ-ள்)* காசித்தலத்திலிருக்கின்ற புலமுதலாங்கிய தாபர உயிர்கள் முழுவதும் சிவயோகத்தி லிருப்பவைகளாகும் காசிபடத்தில் வாசஞ்செய்யும் ஆய

மாகளுக்கு எதிராக இயமன எககாலததிலும் வரமாட்டான் அக்காசித்தலத்திலுள்ள ஆனமவாககங்கள் கலீகாலத்திலுல் உண்டாகிய துன்பங்களையுடைய மாட்டார்கள் அக்காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்வார்களை சிவலோகவாசிகளென்று வேதங்கள் சொல்லும் எ-று (௧௨)

**வாரணசியுளநினைத்தோர் வளமார்கிவசாலோககியரே
வாரணசிவாயமொழிவோர் வளமார்கிவசாமீப்பியரே
வாரணசிதரிசித்தோர் வளமார்கிவசாரூப்பியரே
வாரணசிவசித்தமர்வோர் வளமார்கிவசாயுசியரே**

(இ-ள்) காசிப்பதியை மனதில் நினைத்தவர்கள் எல்லாவளப்பங்களும் நிறைந்த சிவசாலோககியத்தைப் பெறுவார்கள். காசித்தலமென்று வாயினால் சொல்லுவார்கள் எல்லாவளப்பங்களும் நிறைந்த சிவசாமீப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் அக்காசிப்பதியைக் கண்களால் பார்த்தவர்கள் வளப்பங்கள் நிறைந்த சிவசாரூப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் அக்காசிப்பதியில் பிரியத்தோடு வாசஞ்செய்வார்கள் பலவளங்களும் மமைந்த சிவசாயுசியத்தைப் பெறுவார்கள் எ-று (௧௩)

**மறையாதரிக்கும்பவாசீச வளர்க்கக்கேசவிசுவேச
நிறையாதரஞ்செய்க்கேசுனி நிலவாநதவனேசவென
முறையார்துதிகள்புரிந்திவோர் முழுமாமறையினமுடிநடுவுட
பொறையாய்மருவுமொருகாசிப் புரிவாழப்பவர்களாவருமே.**

(இ-ள்) வேதங்களின் ஆதிமத்தியாநதங்களில் பெருமபிரயோசனமாசப் பிரதிபாதிக்கின்ற சமானமில்லாத காசித்தலத்தில் வாழுகின்ற யாவர்களும் வேதங்கள் விருமபத்தக பவாசீசரோ மகிமையாலுயராத கங்காதோசரோ, விசுவநாதேசரோ பூரணநதத்தைச் செயலிக்கின்ற மகேசரோ ஞானப்பிரகாசம் விளங்குகின்ற ஆனந்தவனேசரோ என்று விதியானிறைந்த தோத்திரங்களைச் செய்வார்கள் எ-று. (௧௪)

**அறத்தைவிருமபுமவரோருபா லரியயோகமெனப்புக்குற
திறத்தைவிருமபுமவரோருபாற நெயவஞானமெனுங்கிடிந்த
மறத்தைவிருமபுமவரோருபால வாழக்கொருநதுங்கலவாத
புறத்தைவிருமபுமவரோருபா மவாவர்நாளும்பொலிகாசி**

(இ-ள்) எந்நாளும் மகிமையால் விளங்குகின்ற காசித்தலத்தில் சிவதருமத்தை விருமபுமவர்கள் ஒருபக்கத்திலும், அருமையாகிய சிவயோகமென்று சொல்லத்தக்க உண்மை மராகத்தை விருமபுவோர்கள் ஒருபக்கத்திலும், கோபத்தை பொழித்து நெயவதனமையுள்ள சிவஞானத்தை விருமபுவோர்கள் ஒருபக்கத்திலும், மனையாளுடனிருந்தும் கூடாது புறம்பேயிருக்கும் வானப்பிரஸ்த ஆசிரமத்தை விருமபுவோர்கள் ஒரு பக்கத்திலும் வடுப்பார்கள் எ-று. (௧௫)

**அரியதவத்திவருநதுருக கனறிவெனியாகப்பெருமான
பிரியமிருமானநதவனம் பேணிவாழ்வார்யாவருக்கு**

௩௮௩ திருமால் திருமகளுக்குப் பேதித்த அதறியாயம் ௩௩

முரியகாட்சிவெளிப்பட்டையி னுதவிப்புரததல்செயுமின்னு
தெரியவேறுமொழிவதெவன செப்பிறபொலிந்தபூணமுலையாய்.

(இ-எ) ஆபரணங்களை யணிந்து தங்கக்கண்ணம்போலும் பிரகாகெ
கிலை தனபரங்கையுடைய இலக்குமியே அரிய தபோமராகத்தல சரீரோ
திரியகரணங்கள் வருத்தப்படுகின்ற தீவிரதரபக்குவாக்குக்கல்லாமல் மறறயோ
ருக்குப் பிரசன்னமாகாத சிவபெருமான பெருங்களிப்பை யுண்டாக்குகிற காசி
தலத்தில விருப்போடு வாழ்கின்றவாகள் யாவருக்கும் பிரசாதிப்பதற்குரிய
திருவருட் காட்சியோடு தரிசனங்கொடுத்த அணுகிரகஞ் செயதருளுவார.
இன்னமும் காசிப்பதியின் மகிமை தெரியுமபடி வேறொரு பிரமாணங்கூற வே
ணவேதென்னையுள் எ-று (௧௬)

சேணையளக்கும்பெரும்புகழிற் சிறந்தகாலவயிரவனு
ராணையமெனதுபொலிகாசி யகத்துவாழ்வாகணையவரே
கோணையெறிந்துசெவ்வையுறக சூயிறுதுதண்டம்புரிதக்கார்
பூணையெறிந்துபொருமாது பொருமாரினதபூணமுலையாய்

(இ-எ) ஆபரணங்களை மேலேயெழுப்பிப் பூசிக்காநின்ற குஜமுபநாளை
யுடைய இலக்குமியே நெடுதூரத்தைக் கடந்துசெல்லும் பெரும்புகழையுடை
யகாலவயிரவா தமது காவலிலடங்கி விளங்குகின்ற சாஸியினிடத்து வசிப்போ
யாவருக்கும் பாவங்களை யொழித்து அப்பாவததுக்குத்தகுந்த தண்டனையைச்
செய்ததக்கவா எ-று (௧௭)

ஐயமறையீறளப்பரியா ன்ராயெனையாதியரணுகல்
செய்யவணுகானணுவுமக மேருவாக்சசிறிதாரு
தையலொருபாலவிசுவநா தனமாபபுகழத்தலதெவரு
முய்யவாட்டியூட்டியுப் சரித்துப்போற்றவவந்தருளும்

(இ-எ) முதன்மையான வேதமுடிவுள்ள அளவுபடாதவரும் ஆராயத்
தக்க நான் முதலியதேவர்கள் சமீபிக்கக்கூடாதவரும் அணுவையும் மகம்மேருவெ
ன்று சொல்லுமபடி சூகசுமவடிவங்கொள்ளத்தக்க பாவதிதேவிடாரை யொரு
பாசத்துடையவருமாதிய விசுவரூதப்பெருமான பெரும்புகழ்மொத்த அக்காசிப்
பதியி லெல்லோரும் கடைத்தேற்றமவண்ணமவாகளபிஷேகித்து நிவேதித்து
உபசரித்துத்துதிக்க விருப்பத்துடன் வீற்றிருந்தருளுவா எ-று (௧௮)
வேறு

தருமமுயிரகருளுதலாற தருமவன மிக்கபொருட்
பெருமைமிகக் கொடுத்திடலா லருத்தவனம் பெருங்காம
மருமையறக் கொடுத்திடலாற காமவன மடைவரிய
ஒருமையருடருதித்தான முத்திவன முயர்காசி

(இ-எ) தருமத்தை யுயிரகருக்குணடுபண்ணுதலால் உயராத சாசிப்பதிக
குத தருமவனமென்றும் பெரும்பொருளைக் கொடுத்தலால் அராதவனமென்றும்
பிரபல சுகத்தையெளிதாக்க கொடுத்தலால் ஆனாதவனமென்றும் விடுத்த
சரிய ஓற்றமையோடு திருவருளை யுதவுந்தன்மையால் முத்திவனமென்றும் பெய
ராகும் எ-று (௧௯)

ஆற்றரிய சிவதரும மளவில்பவத தியற்றினரே
சாற்றரிய புகழ்க்காசித் தலத்தமரராய் நாராய்
மாற்றரிய வலிமாவாய் வண்கிறைப்புள் ளாய்ப்பிறவாய்த்
தோற்றரிய உருவமர்ந்து சுகத்தமர்வ ரொருகாசி

(இ-ள.) செயதற்கரிய சிவதருமங்களை எண்ணிலலாத பிறவிகள் தோறும் செயதவாகளே, சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய காசிப்பதியில் தேவர்களாகவும் நரர்களாகவும் நீங்குதற்கரிய வலியுள்ள மிருகங்களாகவும் வலிய நிறகுகளையுடைய பட்சினர்களாகவும் மறறவுபிரங்களாகவும் பிறந்து அரியவடிவங்கொண்டு சுகமடைவார்கள் (ஆதலால்) காசிப்பதியே ஒப்பற்றதாகும். எ-று (20)

நரருநவ மெடுத்தமரி னுகெருமந்தவரு
விரதமரி யதுகருமம் வேண்டாத வுயிராகப்
பரவவமர் தலிற்பலிக்கும் பரமசுகமெனக்கருதி
யுரவுயிரு மாவாசி யுருவாவக்காசி

(இ-ள.) காசிப்பதியில் பிறக்க விருமபுவோரா மானிடவடிவங்கொண்டிருந்தால் குறிக்கத்தக்க சதகருமங்களைத் தவறாது அதுஷ்டிப்பது அருமையாகும் ஆதலால் கருமத்தை விருமபாத உயிர்களாகப் பிறந்திருந்தால் பரமசுகம் எனினில் கிடைக்கும் என்று சித்தித்து வலியிருந்த மிருகமாதிசரீரத்தை அபேக்ஷிப்பார்கள் எ-று (21)

வேறு.

வானயிசைவாழக கையரனை வழுததுதொறுமிப் பெருஞ்சுவர்க்கந
தானமம்வாழ்க கையைவேண்டோந தவாதகாசிப் பெரும்பதியு
ஞ்ஞனமாமா திகள்பலவு ளொன்றும்பெருமபே நருடியெனின்
ஞானமயமாம் பெருங்காசி நலனுமுரைத்தற கடங்குமோ

(இ-ள.) சொர்க்கலோகத்தில் வசிகுரு தேவர்கள் சிவபிரானைத் துதிக்குற தோறும் பிரபலப்போசங்களுக்கிடமாங்கிய வாழ்க்கை யெவசுருக்கு வேண்டுவதில்லை கெடுத்திலலாத காசித்தலத்தில் இழிந்த மரங்களாற் பலவுயிர்களுள் ஒன்றாகப்பிறக்கத்தக்க பெரும் பிரயோசனத்தைக் கட்டாக்கிக் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வார்களானால் ஞானவடிவாக விளங்கும் காசித்தலத்தின் மகிமைபயமான சொல்லக்கூடுமோ கூடாதென்று இலக்குமியே யறிவாயாக (22)

கந்தமூல பலமருந்தி காற்றாலுதிர்ந்த சருகருந்தி
முந்தவெழுதிாத துளியருந்தி முகிழ்க்கும்பசும்பொற கொழுந்த
வந்ததருந்தி யதுவுந்த தம்வார்காசி மாதேவ [ருந்தி
னெந்தவுணவுண டமந்தாலு மெளிதினருளும் வகையுணரார்.

(இ-ள.) காசித்தலத்தில் வசித்து எவ்வகையான சுகபோஜனங்களை உண்டிருந்தாலும், விசுவநாதா எனினாக அதுகிரகங்களின முறையைத் தெரியாதவர்கள் வேறுவேறுபுறங்களில் கிழங்குகளையும் பின்பு பழங்களையும் காற்றாலு திரைத் சரகுகளையும் பசும்புற கொழுந்திலுள்ள நீரத்துளிகளையும் பின்னா புற கொழுந்துகளையும் பிரயத்தின்பின்புறி வாதவைகளையும் உண்டும் பின்னா உணவொத்தொத்தும் வசிப்பார்கள் எ-று (23)

க-திருமால் திருமகளுக்குப்பதேசித்த அத்தியாயம். ௫௭

கொடியதொழிலு மித்தொழிலுங் ருயிறறுமிருங் பறவையெலா
கொடியதவயோ கியர்பொருவ நிகழறஞ்சி நிலாயமர்வ
கடியமலர்கள் பலவீசிக் காமர்கொடியும் பாதவமு
முடியவினையா வைபுமுடித்து முடியாவினபிற மலைப்படுமே.

(இ-ள) கொடுந்தொழிலையும் இழிதொழிலையும் செய்யும் மிருகங்கள் பறவைகள் யாவும் மேலான தபோநிஷ்டாக்களைப்போல அன்னிய உயிர்களுக்கு துன்பஞ்செய்த லொழிந்து ஜீவகருணையோடு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். அழகிய கொடிகளும் சோலைகளும் காசித்தலத்தைக்குறித்து வாசனையுடைய புஷ்பங்களைத்தூவி பந்தமுள்ள வினைகளை யொழித்து ஓப்பொழுதுமழ்யாத முததியிற சேரும் எ-று. (௨௪)

கிருமிகீட முதலாகக் கெழுமுமுயிர்கள் பலினுக்குங்
திருமியுருவொன மடையாது செயிர்தீரினபந தருங்கெடுத்த
கருமிகளும் குறிறகலப்பா கதிபறபலவா ஷுணாப்பதெவன்
பொருமியெழுக பூணுமலையா யென்றானுநி பூகதபிரான.

(இ-ள) புழு கோறபுழு முதலாகிய செந்நூல்களையாவும் இந்நதர்ல திரும் பவும் வேறுதேகம் பெற்றால் களங்கம் நீங்கிய சுகத்தை அக்காசித்தலம் கொடுத்தருளும் சமகருமத்தில் வழுவின காமிகளும் அத்தலத்தையடைந்தால் நுகர்தியுடையவர்கள் பலபலவிதமாகக் கூறுவதிலாது பூரித்தெழுந்து ஆபரணங்களைபணிந்த ரஜ்ஜுமபங்களையுடைய இலக்குமியேயென்று திருமாலகூ றினா எ-று (௨௫)

உந்தியுத்தோன வாய்மொழிகேட் டெலவாவினப மூறறெடுப்பக்
கந்தியுத்த களத்தணங்கு கைகள்சூப்பிக கடுநீமைப்
பந்தியுத்த கலியினுயிர பலவுங்கதிசேர் தலங்கேட்டுப்
புந்தியுத்த பெருமகிழ்வீர போதம்பூத்த திறத்தமர்ந்தாள்.

(இ-ள) நாபிக்கமலத்தையுடைய விஷ்ணுதேவா திருவாரத்தையை கழுரு போறுங் கண்டத்தையுடைய திருமகள் கேளவியுற்று நீங்காச்சுகம் மேலுமேலு மதிக்கிக் இருகரங்களாக் குவித்து கொடிய தீமைகள் விருந்தியாகின்ற கலியுகத்தில் பல சீவர்களும் முததியடைபத்தக்க காசித்தலத்தின் மடுமையைக் கேட்டு மனதிலடங்காத மகிழ்ச்சியோடு ஞானேதயமான தன்மையைப்போல விருமபியிருந்தனர். எ-று. (௨௬)

மனனுங்காசித் தலப்பெருமை மாயோனுதைத் படியிதுவான
முன்னுமனைய தலத்தமரு முதலாகியபுண ணியத்தோடு
மினனுஞ்சடிவத திருமோலி விசுவநாதன பூசனையும்
பன்னுமன்ன பூரணிபூ சனையும்பரிந்து செயல்வேண்டி.

(இ-ள) நிலபெற்ற காசித்தலத்தின் பெருமையை விஷ்ணுதேவா சொல்லிய தன்மை யிதுவாகும் சிவநிகத்தக்க காசிப்பதியில் வசித்தல முதலாகிய புண்ணியத்தோடு பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடத்தையுடைய விசுவேசா பூசையும் வேதங்கள் எடுத்துண்கத்தக்க அன்னபூரணித்தாயார பூசையும் விருப்பத்தோடு செயல்வேண்டி எ-று. (௨௭)

இனைய்பூசை புரிதலில்வா தெய்துமபேறில் வளவென்று
நினையபுலாக்க யானேயோ வல்லேனிற்க நிகழ்மைநதர்
வனையந்தமக்கு மூததமக் குகியடைநதர்க் கெவ்விடரு
துனையவகறியருள்கொழிக்குந் துணடிராச கணபதியை.

(இ-ள்) மேற்சொன்னவர்களுடைய பூசையைச் செய்தலால் வரும் பிரயோசன மிவ்வளவென்று நினைக்கவும் சொல்லவும் நான் வல்லவனன்று அது நிற்க அறிவுவிளங்குகின்ற தீபகனே அவ்விசுவநாதருக்கும் அன்ன பூரணியாருக்கும் மூத்தகுமாரனாகி அடுத்தவர்களுக்கு எவ்வித விக்கினங்களையும் வினாவில் நிவர்த்தித்து கிருபைபாலிகின்ற துணடி விராயகனா என்று (2௨)

ஊட்டிநறிய மோதகன்கொண் டெப்பிறப்பூசை புரிவாரும்
வாட்டியடைநதர்க் கெவ்விடரு மன்னுகரல வயிரவரைப்
பூட்டியடைமர் லிகையன்பிற் பூசிப்பாரும் புகாணதது
மாட்டியருளு மொருதண்ட் மலர்க்கையானேத தொழுவாரும்

(இ-ள்) விருப்போடு பூசைசெய்து மோதகமூதலியவை நிவேதிகுகின்ற வாகனும் அடுத்தவர்களுக்கு எவ்வகைக் கிடுசங்களையும் ஒழித்தருள்கின்ற கால வைரவாக்கு வடைமாலிகை தரித்து அன்போடு பூசைசெய்பவர்களும் குற்றங்கள் முழுமையும் நீக்கித் திருவருள் பாலிகுகின்ற ஒப்பறம்தண்டபாணியை வணங்குவோர்களும். என்று. (2௩)

அடையும்பேறறை யினையதென வளவிட்டுனாக்கும் வல்லொவர்
மிடையுங்கதர்கால் பரிதியழல் விரிஞ்சனமாலா தியனாததோந
தடையுங்காசிப பதியகத்தே சார்ந்துபோற்றி லவரவர்தங்
குடையுநறீ ருலகடைநது குலவிவாழ்நதின் புறுவரால்.

(இ-ள்) அடையும் பலனை இவ்வளவென்று அளவிடக்கூடியவா யாவா நெருங்கிய கிரணங்களை வீசும் சூரியமூர்த்தி அக்கினிதேவா பிரமதேவர் விஷ்ணு தேவா மறதைத்தேவர்களுடைய பதவிகளையும் வீருமபுவோகளை காசித்தலத்தை யடைநது அவரவர்களைப் பூசிப்பாராயின அநதநத தேவர்களுடைய பதவிகளைப் பெற்று இன்புறுவாரகன. என்று (24)

என்றுசூரவன நீபகனுக் கிசைத்தானகேட்டு மிகமகிழ்ந்தா
னனறுகலியே நின்னறற லணுவுங்காசித தமைபுகுதர்
தொன்றுமறறை யிடங்களினின் னுரிமைசெலுத்தி யமொன்று
துன்றும்லரோன விடைகொடுத்தான் ரொழுதுபோய தககலியே.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமென்று வேததருமராகிய ஆசிரியா தீபகனென்னும் மாணுக்கனுக்குக் கூறினா அநநாள தீபகன கேட்டு கனிகூரநனை கலிபுகுஷ்ணே உனது வல்லமை அணுவளவேனும் காசித்தலத்திற் செல்லாது மறறையிடங்களில் உனத்திகாரத்தைச் செலுத்தி இருவென்று பிரமதேவா விடைகொடுத்தனா அக்கலிபுகுஷ்ண பிரமதேவரை வணங்கிச் சென்றனன. என்று. (25)

திருமால் திருமகளுக்குபதேசித்த அததியாயம் முற்றியது.
ஆக அததியாயம் 11-க்கு திருவிருத்தம் ௧௪௭.

திருச்சிறம்பலம்.

நான்காவது சோமசுந்தர முத்தியடைந்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்.

அருமையாய் தவததுயர் தருள்கெழுவேத
தருமன்மாமல ரடியினை தீபகனமுந்நது
பெருமைமேயவிக காசிமான்மியமினும் பேசென்
றொருமைப்பினி லிரப்பவம் முகிவர னுரைப்பான்.

(இ-ள்) அருமையாகச் செய்யும் மகத்தான தவததால் உயர்ந்து திருவருள் வல்லமைபெற்ற வேததருமீமுனிவர பாதங்களில் தீபகனபணிந்து பெருமையுள்ள இக்காசித்தலமகிழையை இன்னமுடேவரீர் திருவாய்மலரவேண்டுமென்று வேறுபடாத அனபோடு பிரார்த்திக்க அவ்வேததருமமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினான் என்று. (க)

இழிந்தசாதிய ராயினும் புண்ணியமியற்றி
கழிந்தமேனமைகூர் சாதியராகுவர் கடையர்
யொழிந்தபாதக மியற்றுக ருயர்ந்தவரெனினும்
பொழிந்ததிமைசரல புலத்தொழிற் புனமையராவார்.

(இ-ள்) தாழ்ந்தஜாதியிற் பிறந்தவராயினும் புண்ணியஞ் செய்வார்களானால் மிகவு முயர்ந்த மேலான ஜாதியிற் பிறந்தவராவார்கள். உயர்ந்தஜாதியிற் பிறந்தவராயினும், மிகவு மிழிந்தமஹாபாதகங்களைச் செய்வாராயின தீமைபிறந்த புலத்தொழிலைச் செய்கின்ற தாழ்ந்தஜாதியராவார்கள். என்று. (உ)

ஞானஞ்சத்தியந் தவமெலா முதலுகண்ணு
மானமாரிரண் டாமயுகந் தருமமேவயங்கு
மானமூன்றெனப் படுமயுகம் யாகமேயமையு
மீனமார்கலி வஞ்சமாதிகுள்பல வியங்கும.

(இ-ள்) முதலாகிய கிரோதாயுசத்தில ஞானம், சத்தியம், தவமுதலானவைகளையாவும்வளரும். பெருமைதங்கிய இரண்டாவதாகிய திரோதாயுசத்தில சமஸ்தததருமங்களும் வளரும். மூன்றாவதாகிய துவாபாயுசத்தில யாகங்களெல்லாம் வளரும். நான்காவதாகிய கலியுசத்தில இழிவுள்ள கபடமாதி பாபங்களையாவும் வளரும். என்று. (ஈ)

கலியினமேயவ ருடம்பையே யுயிரொனகணடி
புலிவதாகிய போகமேயினபென மதித்து

**வலியசெய்கையிற் பரதிரவியங்கவர் வாராய்ப்
பொலிவர்வஞ்சனைக கொள்கலமாகி பெப்போதும்.**

(இ-ள்) கலியுகத்திலிருப்பவர்கள் தேகத்தை ஆனமாவாக்ககண்டு, இடதிரி
மகரணங்கனால் அனுபவிக்கின்ற சிற்றினபதையே முததியின்பமாகமதித்து
மித்திரபேதம் பொருமை வஞ்சனைமுதலிய கொடும்தொழில்களாகிய சாகசு
கன்றிறையும் மரக்கலத்தையொத்தது, என்றானும் பலாதகாரத்தால் அன்னியர்
பொருளை அபகரிக்குந் தொழிலையுடையவராவார்கள் எ-று (ச)

**மறையுணர்ந்தவ ரவ்வழியொழுகிடல் வழுவி
முறைதிறம்பிவன் புலையர்செய் தொழிறற்றமுயன்று
நிறையினெஞ்சராய் நிகழ்சிவ ஞானந்தவராய்ப்
பொறையுடம்பையே யோம்பிவரழ் புனமையாவார்.**

(இ-ள்) வேதார்த்தங்களை அறிந்த பிராமணர்கள் விசிவழிநடப்பதவற்றி
தமதார்த்தத்துக்கு மாறுபட்டு வலியசண்டாளர்கள் செய்யுந் தொழிலில் முயன்று,
உணமையிலலாதமனமுடையராய் விளக்கமுற்ற சிவஞான மில்லாதவராய் பார
மாயுள்ள உடம்பையே பாதுகாத்துவாழ்கின்ற இழிஞ்சராவார்கள், எ-று. (ச)

**ஆதலாற்கலி புகந்தனி லெவ்விடத்தடைநது
ராதலாற்றவ முருற்றினுஞ் சித்தியாகழிநது
போதலாற்புனற் காசியினினனொடும புகுந்தே
வீதலாற்கலி கொடுக்குமோ வைப்புவேறினறே.**

(இ-ள்) ஆதலினால் கலியுகத்தில் எந்தத்தலத்திற்குப்போய் ஆசையுடன
தவம் செய்தாலும் தவம் சித்தியாகாமறகழிநது விடுதலால், கங்காரதியையுடைய
காசித்தலத்தில் இன்னுடனவந்தேன். இதுவல்லாமல், முத்தியைத்தருகின்ற வே
றுதலம் எங்குமில்லை எ-று. (சு)

**இன்னகாசியின் மானமியமியப்புதற் கெளிதோ
வன்னாடரும் புன்னமுடியண்ணலா ரருளான
முன்னமோமறை வேதியன் முததியையுறா
ன்னனர்மேய வக் காதையை நவிலுவன்கேட்டி.**

(இ-ள்) இவ்வண்ணமான காசிப்பதியின் மகிமை சொல்லுதற் கெளிதோ
குமோ அன்னப்பறவை வடிவங்கொண்ட பிரமதேவனால் தேடுதற்கரிய கங்கை
தங்கிய சடாமருடத்தையுடைய சிவபிரானது கருணையினால் பூவத்தில வேதமு
ணர்ந்த ஓர் பிராமணன் முததிபெற்றான் நலமுள்ள அக்கதையைச் சொல்லுகி
றென் கேட்பாயென்று(வேததருமமுனிவர்)தீபகங்குக்குகூறுகின்றனா. எ-று. (ஈ)

**திராகுலாநரு மதையெனுந் திருநித்திர்த்
தனாகுலாமொரு வேதியன் விட்டுணுசரும
னுனாகுலாமறை புணர்ந்தவ னெழுககமிக்குள்ளான
* புனாகுலாநெறி யன்றிமற்றொன்றையும் புரியான்***

சு-வது சோமசன்மாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௬௧

(இ-ள்) அலைகளையுடைய நருமதையென்னு மஹாநதிக்களையில் வசிக
வெற ஒருபிராமணன் விஷ்ணுசருமனென்னும பெயாபெற்றவன் புகழையு
டைய வேதங்களை யுணர்ந்தவன் நல்லொழுக்கத்திற சிறந்தவன் சமாணமில்லாத
சுதகாரியங்களை யல்லாமல் வேறொருதொழிலையுஞ் செய்பாதவன். எ-று. (அ)

திருமனமற்றவன் புத்திரர் திகழ்தருசோம
சருமனக்கினி சருமனென நிருவர்கடயங்கு
மருமனமாமல் ராலினுமறைகணமுற னுணர்ந்தார்
பொருமன் முற்றவுங் கடிந்தவர் புந்திசு-நந்தவரால்.

(இ-ள்) ஞானசம்பத்திறசிறந்த அவவிஷ்ணு சருமன குமாராகள சோம
சருமன் அக்கினிசருமன் என்று இருவர்கள் வீளக்கமுற்ற வாசனையுள்ள தாமரை
மலரில் வசிகும பிரமதேவனைப்பார்க்கிலும் வேதங்களைமுழுதும் அறிந்தவர்கள்
விரோதகுணங்களை முழுதும் கடிந்தவர்கள் புத்திநூடப் முள்ளவர்கள். எ-று. (ஆ)

தடையிலாச்சித்தி பெற்றன னக்கினிசருமன்
அடையமற்றது பெற்றிலன் மறையானவருண்
மிடையுஞ்சோமசன் மாமுகநோக்கிமிக கிளபந்
குடையும்கினி சருமனமிக் கன்பொடுகூறும்.

(இ-ள்.) இவருள் அக்கினிசருமன் அஷ்டமஹாசித்திகளையும் பூரணமா
கப் பெற்றுக்கொண்டான் சோமசருமன் அச்சித்திகளைப் பெற்றதவனுண் சித்
திபெற்றது சோமசருமன்முகத்தை மேலான இன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற அக்கி
னிசருமன்பாத்தது மிகமிகுச்செய்யோடு சொல்லுகின்றான் எ-று. (ஐ)

அஷ்டமஹாசித்திகளாவன, அணிமா, மஃமா, இலக்ஷ், கரிமா, பிராத்தி,
பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசத்துவம் என்பனவாம் இவைகளின் விரிவை திரு
வீளையாடற் புராணத்தில அஷ்டமாசித்தி உபதேசித்த படலத்தாலுணர்க.

சிறியமாதவஞ் செய்யினும் பெரிதெனத்திகழு
நறியகேமலர்க் கொன்றையான் விசக்வநாத
னெறியபேரரு ளெண்மையிற கிடைத்தது நீலவுந்
குறியகாசியை யடைதும்வா வெனவவனகூறும்.

(இ-ள்) அறிவுடையோரால்குறிகத்தக்க காசித்தலத்துக்கு நாமிருவரும்
போவோம் அறபதவஞ்செய்தாலும் மஹத்தாகவினங்கும் தேனறுளிக்கின்ற
கொன்றைமாலையணிந்த விசுவநாயகா பெருங்கருணைகிடைக்கும் ஆதலால் நீரும்
வரவேண்டுமென்று அழைக்க சோமசருமன் சொல்லுகிறான் எ-று. (ஐக)

நம்பியித்தகு நருமதை தீரமே நயந்தேன்
றம்பிவேறொன்றுஞ் சிறந்ததாயுண்டென்று சாரேன்
பம்பிநீர்வள மலியும்க் காசியிற்படர்நீ
கம்பியாதென வுரைத்தனன் வருவதுகருநான்

(இ-ன்.) தக்கிறபபுள்ள நருமதாதிரததில் வசிகும வாழவையேவாழுவெ ன்று நம்பிவருமபினை. தம்பிஅககினிசருமனே வேறோரிடமுஞ் சிறப்பின தாயிருக்குமென நெண்ணிப் போகமாட்டேன நிறைந்த நீர்வளமுள்ள காசுதத லத்தைச் சலனமில்லாமல் நீ அடைவரயாக என்றுகூறினான் பின்னால் தனக்கு வரும் தீமையை உணரமாட்டாத சோமசுருமன். எ-று. (யுஉ)

ஓங்குகாசிமந தணமெலா முன்னேநாளுண்மை
தாங்குதெய்வமார்க் கண்டனும் நெளிந்தவத் தவத்தோன்
வீங்குநீர்மலி யத்தலவெறுககைவைப் பவனோ
பாங்குசோதர மனத்தினும் விரைதரப்படாநதான்.

(இ-ள) உயர்ந்த காசிரகசியங்கள் யாவும் பூவகாலத்தில் சத்தியஞானத் தையுடைய தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த மாரககண்டேயமுனிவராலுணர்ந்த அவ்வக கினிசருமன் அதிகரித்த கவகாப்பிரவாகத்தையுடைய அக்காசிப்பதியில் மென் மேலும் விருப்பமுடையவனாகி அததலத்தை அடையவேண்டுமென்று நினைக்கி னற மனத்தினும் விரைவாகச் சென்றான். எ-று. (யுங்)

தருமமுநதுறப் புரிந்ததா லககினிசருமன்
தருமமாதரு காசியிறறமியனாப்ச் சார்ந்து
தருமநாதனைத் தருமகூப்பப்புன் லாட்டித்
தருமவாஞ்சையிற போற்றியாவகிருந்தான் நவாதே.

(இ-ள) அவ்வககினிசருமன் பூவத்தில் தருமஞ்செய்திருத்தலால் தருமம் நிறைந்த காசிப்பதிக்குத் தனியனாகச்சென்று தருமவடிவாகிய சிவபிரானை அற க்கூப்பமெனவும் கிணற்றுநீரால் அபிஷேகித்து சிவதருமத்தில் விருப்பமுடைய வனாகி அவவிடம் நீங்காது பணிந்திருந்தான். எ-று. (யுச)

தருமதேவதை போற்றிய தருமநாயகன்றன்
தருமமாதரு சரித்திரமுழுவதும் கேட்பான்
தருமமால்விடை யகிலநாயகனெதிர் சார்ந்து
தருமமார்தரப் போற்றுவான் சாற்றுவானறுதிமே.

(இ-ள) அறக்கடவுளால் துதிக்கத்தக்க சிவதருமவடிவான வீசுவநாதரு டைய சரித்திரமுழுவதும் பெரியோர்களால் கேட்பவனாகி தருமவடிவமாகிய விஷ்ணுமாததியை இடப்பமாகக்கொண்ட வீசுவநாதா சநிதியடைந்து சிவதரும நிறையுமபடி வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்பவனான, எ-று. (யுரு)

காமமாதிழைக் குறறமுங் கடிந்தவனாகி
யேமமாவ விருப்புழி முடிவுவந்தெய்தச்
சோமசேகரன் றாகமநதிரஞ் செற்றா
மைமோவிய முத்தியை நயந்துணணினை.

(இ-ள) காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குற்றத்தையும் நீக்கி இன் பவடிவாக அததலத்திலிருக்குங்காலத்து முடிவுகாலமவந்து சம்பவிக்க, சாதிர

ச-வது சோமசன்மாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௬௩

சூடனாகிய விசுவநாதர் தாரகமந்திரத்தை உபதேசித்தருளினா. ஆதலால், அச்ச
மில்லாத முததியை மகிழ்ச்சியுடன் அடைந்தனன். எ-று. (10௬)

இன்னவாறமர்ந் தழற்சரு மன்கதியெய்த
வன்னசோமசன் மாவரையாதிந் ளுதித்து
நன்னம்பேனிய வருந்தவம்பற்பக னடாத்தி
முன்னமேவருஞ் சித்திகண் முழுவதும் பெற்றான்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாகக் காண்பதில் அகவியின்முன் வாசனையெய்து
முத்தியுடைய அவன் தமையானாகிய சோமசருமன் பெரியமலைமுதலான இடநா
ளுக்குப்போய நன்மையோடு விரும்பத்தக்க அரியதவங்களைப் பலகாலஞ்செய்து
சிந்தனைக்கடங்காத சித்திகள் முழுவதையும் பெறுகக்கொண்டனன். எ-று. (10௭)

சித்திபெற்றகா ணத்தினுன் மிக்குளஞ்செருகி
முத்திபெற்றவர் தங்களைநிந்தனை மொழிவான
பத்தியிறிசுவ பணிசெய்வாராக கிடர்பவபடுப்பா
னத்தியிறபெரி தவன்செயுங்கொடுமையா ரளப்பார்.

(இ-ள்) சித்தியடைந்தகாரணத்தால் மிகவுஞ்செருக்கடைந்து முத்திபெற்ற
மகானமாக்களை நிறுத்தெய்வான அன்போடு சிவபணிசெய்கின்றவாகஞ்சூகு பல
விரோதங்களையுஞ் செய்வான் அச்சோமசருமன் செய்ந் கொடுமையை மாவா
அளவிடத்தக்கவாக அவன் செய்யும் பாவமசமுத்திரத்திலும் பெரிதாகும். எ-று (108)

சற்றுமோரப ராதமில்லாரையுஞ் சரிப்பா
ன்றுநன்மைநோ வந்திடுகிலர்தமை யுள்வான்
முறையுல்குர வினரிரு நிதிபெற்றொழிவான்
பற்றுசெல்வத்தர் நல்குவடைதரப் பகர்வான்.

(இ-ள்) அபாரதஞ் சற்றுமில்லாதவாகஞ்சூச சாபங்கொடுப்பான், தன்மை
செய்பவர்களுக்கு அருள் செய்வான். மிகுந்தவறியவரை பெருஞ்செலவமுடை
யோராகச்செய்வான் பெருஞ்செலவமுடையோரைத்தந்திரராகக்குவான். எ-று (109)

தேடுபுத்திர னுளர்தமை யிலரென்ச்செய்வா
னுமெற்றவ ரிலர்தமை யுளரென நவில்வான்
பாடுபெறல் மாதர்தமபெருநலம் படாவான்
கூடுபெற்றியின் பெருமிதமுட்கொடு குளிர்வான்.

(இ-ள்) அருமையாகத்தேடத்தக்க புத்திரசம்பததுடையவர்களை இல்லாத
வாகனாகச்செய்வான். அபுத்திராகளிலலாதவர்களுக்குப் புத்திரருண்டாகும்
படிசெய்வான். பேரழகுள்ள மாதர்களோடு கூடிக்கொப்பான் தனக்குள்ளுமாமா
ததியத்தால் பெருமிதவகொண்டு களிப்பான். எ-று. (110)

அரிமாதவ முயன்றுநான் சித்திகளடைந்தே
ஹரியபோக மெலாமுவப்பூறெழ வுறுவேன

MAHANANOPANISHAYA

22742.

DR. H. V. S. IYER LIBRARY

**பெரியகாசியிற் றம்பிபோய்ப் பெற்றதென்னென்று
விரியவோதுவன் தன்னையேம்தித்தி * மிகையான்.**

(இ-ள.) அரியதவளுசெய்து நான் கித்திகளையடைந்தேன். மகதநானபோகக்
களையெல்லாம் சுநதோஷமேன்மேலு முண்டாரும்படி யனுபவிக்கின்றேன்
பெரியகாசித்தலத்தைத் தம்பி அகினிசருமன் அடைந்து யதுபெற்றா னென்று
தனது பெருமையை விரித்தோதுவன் தன்னையேதானே மதிக்குங் கேடுடையவ
னான. எ-று (௨௧)

**இனையனின்னனஞ் செருக்குழி முடிவுநாளெய்தத்
துனையவிட்டுடம் பொருகடறகரையகந தொடர்ந்து
நினையவாழ்தரு மிலேசசருக்கதிபனாய் நிகழ்ந்தான்
முனையசூலிபே ரருளுரர்க்கீதொன்றோ முறறும்.**

(இ-ள.) இச்சோமசருமன இவவாறு செருக்கடைந்தகாலத்து மரணகா
லம் சம்பவிக் வருத்தத்தோடு உடம்பைவிட்டுப்பிரிந்து கடற்கரையோரத்திலு
ள்ள ஒரு நகரத்தில மிலேசச அரசனாகப் பிறந்திருந்தனன் கூடாமயர்னாலுததை
ததாங்கிய சிவபெருமான கிருபையைப் பெறுதவாகளுக்கு ஈதொருதுன்பமோ
குழும் (இன்னுமனநத முண்டாரும்) எ-று (௨௨)

**திரையுலாங்கடன மிலேச்சனாய்ப் பிறந்தவனறிநிந்து
புனையுலாந்தொழில் போக்கறப் பறபகல்புரிந்து
நனையுலாந்தலை யாளனாயமர்ந்துபின னசுத்து
வனையுலாம்புயத தியமனூர் புககனன்மறுகி.**

(இ-ள.) அலைகளையுடைய கடற்கரையில் மிலேச்சனாகப்பிறந்த சோமசரு
மன பலவிடங்களிலேநது குற்றங்களையுடைய கொடுந்தொழில்களைத் தடைப்ப
டாது பலராளுஞ்செய்து நரைத்தலையுள்ள கிழவனாகி மரணத்தையடைந்து மலை
போலும் புயங்கலையுடைய எமதருமராஜன் வீற்றிருக்கும் எம்புரத்தை வருத்த
த்துடனடைந்தனன். எ-று. (௨௩)

**தண்டமெண்ணில நமனறமர் புரிதரத்தாங்கிக்
கொண்டதுன்பொடு வெருஉக்கொடு குலைகுலைந்துடைந்து
கண்டகும்பியில வீழ்ந்தனன் கறறருந்தவஞ்செய்.
தண்டனயினுஞ் செருசுருற லெறறைக்குமடாதால்.**

(இ-ள.) அளவில்லாததண்டங்களை நமனறாதார்கள செய்யப்பொறுத்தது
துக்கத்தால் மிகப்பயந்து நடுநடுகி னைந்து நரகத்தில் வீழ்ந்தனன் வாசித்தறிந்து
செய்தறகரிய தவங்களைச்செய்து தேவபத்திருப்பவனாயினும் செருக்கடைதல்
என்றைக்குங் கூடாது. எ-று. (௨௪)

**வருத்துகும்பியி லமுநதிவேதனைப்படு மறையோன்
றிருத்துகாசியிற் றம்பிசென்றதுமுயர் தெய்வம்**

* மிகை = கேடு.

AYAYANARUNNAN
SOMERUNNAN 2011

சு-வது சோம்சனமர் முததியுடைந்த அததியாயம். ௧௫

பொருத்துமுததியிற் புருந்தது தம்பியின்பெழுவெறு
கருத்துரைத்துச் செண்ணினன பண்டர்க்கதிர்ப்பால்.

(இ-ள்) உருத்துகின்ற கரகத்திலுமுடி வேதனைப்படுகின்ற சோமசுருமன்
திருத்தமான காசித்தலத்தைத் தமயி அக்கினிசுருமன சோமத்தும் உயாநதவீசுவ
நாதா அருளப்பெற்று முததியுடைந்ததும் தமயியினது விளக்கமும் பூவத்திற
செய்த தருமப்பலனால் மனங்ககிந்து சற்றுநேரஞ் செதித்தனன. எ-று. (௨௫)

காசிபுண்ணினைத் தலும்பெருநரகெவர் கழித்து
விசிமேலெழீஇ மிக்கதோர் பொலியினன்றி நூந்தா
னையாவருங் கூறினாடிதொழு தனைநதார்
பேசியுய்தனன காசியையெனப்பெரி துவந்தான்.

(இ-ள்) காசித்தலத்தை உள்ளத்தில் நினைத்த அளவில் மகாநரகவேதனை
கள் முழுதுமொழித்து மேலெழுந்து பிரபல விளக்கத்துடன் கெம்பிரமாக
இருந்தனன. தேவா முனிவா முதலியோர் ஆரோவதித்தாராக மறறையோர்
அவன் பாதங்களில் பணிந்து சமீபித்தார்கள். காசித்தலத்தை நினைந்து பிழைத்
தேனென்று அச்சோமசுருமன் மிகவுங் களிப்படைந்தனன. எ-று. (௨௬)

தம்பிசொற்படி கேட்டொரு காசியைச்சார்ந்து
நம்பிரமிருந் தோமெனி னன்னுமோநரகம்
வெம்பிவெய்திடர்ப் பட்டனமென்றுமெய் வெயர்த்தர்
கம்பியாவெழுந் தஞ்சலிமுகிழ்த்துளங் கணந்தான்.

(இ-ள்) தமயி சொல்லியபடி கேட்டு ஒப்பற்ற காசித்தலத்திற்குப்பேர்ய
நம்பிக்கையுடன் வசித்திருப்பேனாயின் எனக்கு நரகம் வருமோ கேளாம்பையால்
மிகக்கொடிய துன்பத்தை யடைந்தேனென்று எண்ணி சீரீரம் வெயர்த்து நடுங்கி
எழுந்து இருக்காங்களையும் அஞ்சலிசெய்து மனங்ககிந்துருகினன. எ-று. (௨௭)

நரகவர்தையு நன்னுதன மடநதையா நல்கும்
விரகவாதையு மிக்கபாதகமென விளம்பு
முரகவாதையு முறுகருக்குழியென வுரைக்கும்
கரகவர்தையும் கழிப்பது காசியெனப்பெயரே.

(இ-ள்) நரகங்களாவருகிற உபாதிபையும், நல்ல நெறியையுடைய மா
தர்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற விரகதாப உபாதியையும், பெரும் பாதகமென்று
சொல்லத்தக்க சாபத்தினாலுண்டாகின்ற உபாதியையும், கருப்பாசயப்பை
யென்று சொல்லத்தக்க கரகத்தினாலுண்டாகின்ற உபாதியையும், நிவர்த்திசெய
தருந்தக்கது காசியெனத் திருநாமந்திரமாகும். எ-று. (௨௮)

நினைநகாலையிற் றுயர்கெடுத தருஞ்சுக் கிரப்பிப்
புனைநதேலொரு காசியாங்குறுநர்க்கென புணர்க்கு
நினைநதபோதல் தொழிததிமெந்திர மியம்பிற்
புனைநகாசியென றுரைசெயும் பொற்பின்மந்திரமே.

(இ-ள) நினைதமாததிரததில அரிய துயரத்தை யொழித்து சுகூரத்தி
பைச செயலிக்குமானால், ஒப்பற்ற காசித்தலத்தை அடைந்தோர்க்கு யாது
வந்தசம்பவிக்கும், ஆபத்துவந்தகாலத்து அவ்வாபத்தை யொழிகுமநிர்ம இது
வென்று சொல்லுமிடத்து அலங்காரம்மைந்த காசியென்று சொல்லத்தக்க அழ
குவாயந்த மந்திரமே மகாமந்திரமாகும். எ-று (உக)

என்றுகூறிவீற நிருப்பவன செய்கையை மியமன
கன்றுதூதாக னோககினர் கணகிவந்தோடி
யன்றுமற்றவன நிருமுனமுனாதத்து மவனுங்
கொன்றுதின்றிடு தழலினும் பெருஞ்சினங்கொண்டான்.

(இ-ள) இவ்வாறு சொல்லிச் சுசித்திருக்கின்ற சோமசுருமன செய்கை
யைக் காலதூதாகப்பார்த்துக் கோபித்துக் கணகன் கிவந்த ஓடிப்போய இய
மன் முன்னணுகிச்சொன்ன அளவில் எப்பொருளையும் பின்னப்படுத்திச் சாம
பலாக்குகின்ற நெருப்பைப்பாக்கிலும் அவயியமன கடுங்கோபங் கொண்ட
னன். எ-று. (க0)

கொண்மெற்றவற கூவுதியென்றலுங் குறுகி
மிண்டுதூதர்கள் வருகெனவழைத்தனா லெருவான
மண்கிரகினன மும்மேவாயிடை யுனாதத்து
தண்டிதரங்கிய கடவுண்முன் சாராதனன்னறே.

(இ-ள) கோபங்கொண்டு இவ்விடத்தழையுங்க எவனையென்ற அளவில்
வலிய தூதர்கள் வந்து வரவென்றழைத்தாராக சோமசுருமன பயப்படாதவ
னாக பெருமைநிறைந்த காசிகாசியெனநிற திருநாமத்தையே வாயினுற் சொல்
லிக்கொண்டு தண்டமேவாயி கடவுளாகிய இயமனுக்கு முன்னே சென்ற
னன். எ-று. (கக)

சார்ந்தவனறனை நாகவாதனையெலாநதள்ளிப்
பேர்ந்ததெவ்விதமுனையெனப் பெரிதவனகேட்ப
வார்ந்தகாசியை முன்னிகழ்ந்திததுய ரடைந்தேன
வார்ந்தவிப்பொழு துன்னினேன் யாவையும்றுத்தேன.

(இ-ள) எதிரோவந்த சோமசன்மனையப்பார்த்து நாகவாதனைகள் யாவுங்
கீழப்படுத்தி மேலேவந்து சுசித்திருக்குங் காரணம் யாதெனது கெம்பீரமுள்ள
இயமனகேடக் மகிமை நிறைந்த காசித்தலத்தை முன்னே நிகழ்த்து இவ்வண
னமான துகக்கதை யனுபவித்தேன் உயாச்சி நேரிட்ட இக்காலத்து காசிப்
பதியைச் சித்தித்தேன் எல்லாததுயரங்களை யுந் தடுத்திடுகொண்டேன். எ-று. ()

வார்தல—உயாச்சி

காசிகாசியென றுரைத்திருக்கின்றனனகண்ட
வாசிகைக்குவ னோவெனமற்றமுத தலத்தைப்
பேசியினனவ னரகுபாழ படுக்குமே பிறங்க
வாசிகூறிநாம் விடுவதே கடனெனவறிந்து.

சு-வது சோமசன்மாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம். சுஎ

(இ-ள்) காகிசியெனகிற திருநாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றேன்* உரைத்தபலன அனுபவமாகக் கண்டபடியால் இனி நீக்கிவிடுவதே வென்று சோமசருமனாகிற இன்னும் அதலத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு இச் சோமசருமன நரகத்தைப்பாழாக்குவன. ஆதலால், விளக்கமுற்ற ஆசோவாதஞ் சொல்லி இவனை அனுப்பிவிடுவதே முறைமையென்று அவலியம் ஹணராகது எ-று (௧௬)

செய்யகோலினன் கைதொழுதேகெனச் செப்ப
வையமுற்றவன் பெயாநதுகொல்லீபுர மடைநது
தாய்பாமறைச சூருமன்னமகனாகி
வெய்யதீரார வேதமுற கலைபலப்பினறு.

(இ-ள்) செங்கோலையுடைய இயமன் அஞ்சலிசெய்து பேராய வாருமென்று சொல்ல சந்தேகமுற்ற மனமுள்ள சோமசருமன் ஓம்புரத்தைவிட்டு கொல்லாப்புரமென்னு மகாரகரத்தையடைகது பரிசுத்தத்தையும் மகிழ்வையும் உடைய வேதங்களுையுணர்ந்த பிராமணகுலத்தில் சூருமன்னுநருக்குத் திருக்குமாரனாக அவதரித்து தீக்ருணங்களை நீங்கும்படி வேதங்களுமுதலிய கலைகள் பலவற்றையும பழகி எ-று (௧௭)

ப-ம நீதியன்றி அணுவளவேனும் தண்டனையையாமையின் செய்கோலினனென்றும் சேவகருணையுடையோரால் மறையேயோ அந்நகரத்தின்கண்ணிலலாமையின் கொல்லாப்புரமென்றுங் கூறினார்

தூயகர்சியை யடைந்தொரு கங்கைநீர் தோய்நது
மேயவிசசுவ நாத்தனைவிசால் நேததிரத்தார
ளாயவன்னபூ ரணியுமை தனைப்பணிந்தருச்சித
தேயகாமமுற கடிநதுபே ரின்பமுறறிநந்தான்.

(இ-ள்) பரிசுத்தமுள்ள காகித்தலத்திற்குப்பேராய ஒப்பற்ற கங்கைநீரத்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அததலத்தெழுந்தருளிய விசுவநாதனாயும் வீசாலாகுடி தேவியராகிய அன்னபூரணித்தாயாராயும் வணங்கிபூசைசெய்து பொருந்திய காமமுதலியவைகளை யொழித்தது முத்தியின்பத்தைப்பெற்றனன், எ-று. (௧௮)

ப - ம. பஞ்சமகாபாதங்கு செயதுவாதவராயினும் உடனே ஒழித்து உயாவைத்தருதலின் தூயகாகியென்றும் கங்கைநீரத்தத்துக்கு மேற்பட்டநீரத்த மிலலாமையின் ஒரு கங்கைநீரென்றும்கூறினார்.

இரண்டெழுத்தினாலாகிய காகியென நிசைகரு
மரண்டருந்திரு மந்திரமளற்றினின் நெடுததுத
திரண்டவினபுலா முத்தியிறசோகருமேற சிலம்பு
குரண்டீர்ச்செழுங் காகிமானமியமெவர் குறிப்பார்.

(இ-ள்) இரண்டெழுத்தாலாகிய காகியென்று அறிவுடையோரால் சொல்லத்தக்க காதலைச்செய்த மகாமந்திரமானது நரகத்தினின்றூறுதாய்கி நிறைந்த

இனபவடிவாகிய முததியிற்சோகருமானால் கூவுகின்ற கொக்குகள் வாழும் சம
காதீர்த்ததையுடைய மெருத காதீதலத்தின மகிமையை யாவா மதிக்கவல்ல
வர்கள். எ-று. (நா)

காசிவர்வேன வுணர்த்தலு மதித்திடாக் கயத்தாற
சீசியென்றிட வழனறவ னுறுகதை தேர்ந்தோ
ராசிபுராபுகழ்க் காசியை யவமதிப்பாரோ
வாசியாரினு கனவினுமறநதுமென றுணர்த்தான

(இ-ள்.) தமபியாகிய அககினிசருமன காதீதலத்திறகு வருவீரென்று
'அழைத்தவனவில, இழிந்தகுணத்தால் அவமதித்து யாவரும் சீசியென்று மிகுதி
குமபடி உழன்று பினனா மதித்துப் பேரினபாறுபவம் பெற்ற சோமசருமன
சரித்திரத்தை அறிந்தவர்கள் அதிதோனா ஆசீர்வதித்தற்குரிய சாதுக்களால்
புகழத்தக்க காதீதலத்தைச் சற்றுங் கலவியிலலாதவாகனங் கனவிராயினும்
மறந்தாயினும் அவமதிப்பாராகளோ (பெருமைபாராட்டுவார்களென்று) வேத
'தருமமுனிவர் தீபிகனுக்குக் கூறினதாக் குதமகாமுனிவர் சவுந்தமுரிவர் முதலா
னோர்களுக்கு உணர்த்தினார். எ-று. (நா)

ப - ம. யாவரும் சிரசாகவகித்துப் பெருமை பாராட்டுவார்களென்று கூற
வேண்டியவர் எகிராமரை வினமுகத்தால் அவமதிப்பாரோவென்றுங் கூறினார்.

சோமசன்மா முததியடைந்த அததியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம் ச-க்குத் திருவீருத்தம் - ஈஅச,

திருச்சிறமபலம்,

உ
திரு சிறமப்பலம்

ஐந்தாவது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திரு ச சிறமப்பலம்,

மன்னுகொடுங்கலிகர வன்மையர்னென னுரைக்கேன
முன்னும்புகசந்திகளின் முகிழத்திருக்குஞ் சிலதரும்
பன்னுமுதலிடையதுவும் பரவாது மறைந்துபோ
யினனுமிழிகடையிலறத தியலபுரைக்க வேண்டுவதோ.

(இ-ள்) நிலைத கொடுமைகளையுடைய கலிகாலத்தினு வல்லமையை
யான் யாதென்று கூறுவேன் கருத்ததக்க துவாபாயுடமுடிவும் கலியுகமுதலும்
ஆகிய யுகச்சந்தியில் சில தரும்புகை மறைவாகத்தோற்றும் சொல்லத்தக்க கலியுக
முதலிலும் மத்தியிலும் வெளிப்படாமல் மறைந்துபோம் மேலும் இழிவானகலி
யுகமுடிவில் தருமத்தினியற்கையைச் சொல்லத்தக்கதோ என்று (ச)
கலியுகமுடிவில் தருமங்களின் பெயருமறந்து போமென்பாரா அறத்தியல
புரைக்கவேண்டுவதோ வென்று கூறினார் அந்நபருஞ்சொல்லுகளால் பெறப்பட
மே.

மறையவருக்கடையாள மாரபிடைமுப புரிநூலே
குறையிலபொருளுடையாரே குலத்துநனி யுயர்ந்தவர்க
ளிறையளவும் பொருளில்லா ரிழிகுலத்தரோயாவா [இராம.
முறையெனலோர சிறிபினறி முகிழத்தெழும்வன் கொடுமையெ

(இ-ள்) பிராமணர்களுக்கடையாள மாவது மாரபிணைணிருக்கின்ற முப
புரிநூலொன்றுமேயாம் மிகுந்த சம்பததுடையவர்களே குலத்தில் மிகச் சிறிஷு
ட்டரவாராகன. அறபும பொருளில்லாராகன இழிந்தசாதிபரவாராகன நீதியெ
ன்பது சிறிதுமில்லாமல் மிக்க கொடுமைகள் அதிகமாக உண்டாகும் என்று (1)

மாற்றரியகொடுங்கலியின் மறையவர்கள் னிகைவிறந்துஞ்
சாற்றரியசுவையுணவு தகவிறதும் வயிற்றோம்பிப்
பாற்றரியம்மறையொழுக்கங் கைவிட்டுப் படிற்றொழுக்க
மேற்றரியாதியாபொருளென் றிசைத்துழலுந் திறனடைவார்.

(இ-ள்) நீக்குதற்கரிய கொடுமைகளையுடைய கலியுகத்திலே பிராமணர்கள்
னிகைகளைத் தானாக செய்வது விகசியஞ்செய்தும், சொல்லுதற்கரிய அறசுவை
யோடு கூடிய அணனமுதலிய உணவுகளை அதிகங்களுக்குக்கொடாமல் விற்பது
யிறு ளளாததும், விடக்கூடாத வைதிகரகாரங்களைக் கைவிட்டுக்காபட்டியமான
பாருசரத்தியாதி ஆசாரங்களைக்கைக்கொண்டு விஷனுமுதலாகிய தேவர்களைப்
பரம் பொருளென்று சொல்லிக்கொண்டு உழலுந் தன்மையரவாராகன. என்று (2)

தீரவாசிஎன்றீர்தத விசுவாசஞ் சிறிதுமிலா
தூரதேவததமர்வா வரஞ்சையாபோற சொற்றமாவா
ராரவேயருந்நடையி வன்னரோ யாமிடுவர்
பாரவேதாதியெலாம பழிப்படையு மன்னவாரல்.

(இ-ஊ.) கவகைமுதலிய புண்ணிய நதிககைகளில் வசிககின்றவாகள தீர தத விசுவாசஞ் சிறிதுமிலாதவராவாகள தூரதேவகளில் வசிககின்றவாகள விசுவாசமுடையாபோல வாயிறைசொல்லிககொண்டிருப்பார்கள இவாக னும் அபுண்ணிய தீரததத்திருச சமீபித்தால் மேறசொல்லிய தீரவாசிகள போல விசுவாசமிலாதவராவாகள மகிமையுடைய வேதாதிகலைகள யாவும் அடபியசிககத்தக வருணசகிரம் வியலபைக்கடந்து அரசாகளால் அமமதிககப் படும. எ-று (சு)

முத்துமறைகருலததவர்க ளிகதகைய றெனமொழியிற
பித்துவருணததவாத நிலைபேச வேண்டுவதோ
வந்துகொடுந தீமைபெலாம் வாட்டுகலியுதததுவினை
சிறுது மிறனுடையதொரு திருக்காசியலகலையே.

(இ-ஊ) உராத பிராமணகுலத்தோ இத்தனமையெனது சொன்னால், அதன தீராயுள்ள சாகியாதனமையைப் பேசக்கூடுமோ கொடியதீமைகளையா வுட்கிரணவெது வருததுதறடுமடைய சலியுததில் வினைகளை ஒழிகுகும் வல மையுடையபு ஒப்பற்றுச சிறுத காசிடதலமல்லாமல் வேறேயிலலை. எ-று (ரு)

ப-ம ஏனையகூத்திரியா, வைபியா, ருத்திரா, அநுலோமா, பிறிதிலோமா முதலாயினோ தவகா தபகா நிலைமையினின்றும் மிகவுந தாழ்ந்துவிடுவா ரெனனுங் கருத்தால் பித்து வருணததவாத நிலைபேசவேண்டுவதோ வென்றா.

தீர்ததவளமலிகாசிட திருக்கரில் வசிடாடலே
யாராதபலநநருமெனினு மறைகுவதொன றுளதைய
போராததவறத்தினனாகப் பொலிதருந சிறுதையனாய்ச்
சீர்ததசிவதரிசனமுஞ் செயதமரின மிககபலம்

(இ-ஊ) தீர்ததவளம் நிறைத காசியென்னுந் திருக்கரத்தில் வாசஞ்செய தலே நிறைத பலவகளைத் தருவதாயினும், அவசியமாகச் சொல்லத்தக்கது ஒன்றிருக்கின்றது தீபகனே (யாதெனில்) நிறைத விவதருமங்களைச் செய்த லால் விளக்கமுற்ற சித்தசத்தியுடையவனுடி மேலாகிய *விவதரிசனமுஞ்செயது வசிப்பாராயின அதிகபலனுண்டாகும். எ-று. (சு)

காசிககரிடைவசிடதுங் கடுங்கொலையாதிகள் புரிந்து
வாசிடருமறைநிறைத மறையவாரதியா நிறைத
முகியளிமுரல்குழற்பான முன்னவனுதியா நிறைத
பேசியுழிதருவனென்ற பெறுவதுதான பலதில்லை.

(இ-ஊ) காசிடதலத்தில் வாசஞ்செய்வனயினும், கொடுமையுள்ள கொலை முதலானவற்றைச்செய்து மேலாகியவேதநிறைத, பிராமணாமுதலியோர் நிறைத,

நு-வது மகாசேனன முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எ-து

வண்டுகள் மொய்தது ஒலித்தறகிடமாயுள்ள கூந்தலையுடைய பார்வதிதேவியா
ரை வரம்பாகத்திற கொண்டிருக்கும் சிவபிரான முதலானவர்களுடைய நித்
தை இவைகளையே பேசிக்கொண்டு திரிவானாயின அவன்பெறுவது துன்பமல்லா
மல வேறேயில்லை எ-று. (எ)

இந்தவுரைக் கொஞ்சான்றி விருக்குமொருகதைகேட்டி.
யந்தவளமலிகாசி யணிநகர மினிதாளவோன
பந்தமிகுபெருமபடையான் பருபபதமே பணிதோளான்
வந்தபகை முழுதழிப்பான் மாசேனனெனும் பெயரான்.

(இ-ள்) இவ் வாகவியத்தக கொஞ்சாகுடியாக இருக்கின்ற ஒருகதையைத்
தீபகனேகேட்பாயாக வளப்பங்கள் நிறைந்த அந்தக் காசிதலமெனனும் அழ
கிய நகரத்தை இனப்பதுடன் அரசாளுகின்றவன், கூட்டமாகத் திரண்ட பெருஞ்
சேனையையுடையவன், ஆங்குரியால் மீலையும் பணியற்றுகத் தோள்களையுடைய
வன், எதிர்த்த பகைவர்கள் யாளுநாயும் அழிகுந்ததகவன், மாசேனனெனனும்,
நாமகரணத்தை யுடையவன் எ-று. (அ)

திதியலாக்குணவாம தேவனெனும் குருவுடையா
னோதியுனி ரவனவராததை யொன்றும்கேளாளுகி
மேதினிவாழியிரெல்லா மிகத்தேமப விலைத்திவொன்
மாதியலும்பாதியினுன் மலாப்பாதந தொழுதறியான்.

(இ-ள்) உத்தமகுணங்களையுடைய வாமதேவனெனும் திருநாமமுள்ளா
ரை ஆசிரியராக உடையவன், பலசிலைகளையும் வாசித்தறிந்த அவ்வாசிரியன்
வாரத்தை யொன்றும மகாசேனன் கேளாதவனுதி உலகத்தில் வாழும் உயிர்கள்
யாவும் மிகவருந்தும்படி துன்பப்படுத்தினவான், உமாதேவியாரதங்கிய வரம்பாக
தையையுடைய சிவபிரானது தாமரைமலர்போலாக் திருவடிகளை ஒருக்காலும்
வணங்கியறியாதவன். எ-று. (க)

பிறனிலாடோள்சேரும் பெற்றியினுனென்போது
மறனிலாவிவலியாற பிற்பொருளும் வவவுவான்
ற்றினிலாதமையலைத்துச் சிதம்புபுரி தீமையினுன்
புறனிலாவிவ வொழுக்கம் போற்றியிவனம்தருநாள்.

(இ-ள்) அன்னியன் மனைவியினது தோள்களைச் சேருதல்மையையுடை
யவன் சதாகாலமும் கொடுமைதழுவிய வலிமையினால் அன்னியர்பொருளை அப
கரிப்பான், வலிமையிலலாதவர்களை அலைபடுசெய்து பலவிததுன்பப்படுத்தி
கொடுமையினையுடையவன் விதிக்குத்தவருன் பரபவொழுக்கங்களையே பாதுகா
த்து இவன் காசித்தலத்து வகிக்கும்போது. எ-று. (ஈ)

சிவநேசமுடையானாய்ச் சிவநாமம் புகலவானாய்ச்
சிவமாரும் வெண்ணீரே திகழ்தரப் பூசிடெவானாய்ச்
சிவமர்க்கணமணிமாலை செறிதரப் பூண்டுவொனாய்
சிவமாருகதிருக்காசித் தெய்வயிருப்புடையாய்.

(இ-ள்.) விவரேசமுள்ளவனும், சிவநாமத்தை யுச்சரிப்பவனும், சுபகரம் நிறைந்த திருவெண்ணீற்றை விளங்கும்படி தரிப்பவனும் சிவபெருமானுடைய திருநேத்திரமென்று சொல்லத்தக்க உருத்திராக்ஷமாலையை நெருங்கும்படி தரிப்பவனும், சர்வமங்களுமுடைய சிறந்த காசிப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவேசரிடத்து அன்புடையவனும். ௭-று. (ய௧)

காசிகர்வசிப்பாராக் காணிலவணங்கிவிடாதுய்க்
கூசியவர்பணிவிடையே குறிப்பறிந்து புரிவாறுப்ப்
பேசியமாமறைமுதலாப் பிறங்குதூல் வாஞ்சையனும்
மாசியலாமனத்தானும் வாழ்ந்தனனோர் புலமனன.

(இ-ள்) காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவனாகக்கண்டால் வணங்குகின்றவனும், அடக்கத்துடன் அக்காசித்தலவாசிகளா திருவுள்ளங்குறிப்பறிந்து பணிவிடைசெய்கின்றவனும், சேரலத்தக்க பெருமையுள்ள வேதமுதலாக விளங்கும் கலைகளில் விருப்புடையவனும், களங்கமில்லாத மனமுடையவனுமாக வாழ்ந்திருந்தான மறுதேசத்திலோரரசன். ௭-று. (ய௨)

நினையவினித்திடுமவன்பேர் சுமேதனென நிகழ்த்திவிடா
ரணையனமனு நெறிநடக்கு மறவலியை யுணராறுப்
வினையமிகு படைச்சிறுமை மேவியதொன்றே யுணர்நது
துணையவவன் மேற்பொருவான சூழ்ந்தெழுந்தானமாசேனன்.

(இ-ள்.) நினைத்தமாதிரித்திற களிப்பையுண்டாக்குகிற அவ்வரசன் நாமகரணம் சுமேதனென்று சொல்லுவவராக. அப்பண்ணியவான மறுநீதிவழிநடக்கின்ற தருமத்தினவல்லமையைக் காசித்தலத்தையானும் மகாசேனன் அறியாதவனாகி வினைய மிகுந்த சேனைகள் குறைந்திருக்குங் காரணம் ஒன்றையே யுணர்நது, அச்சுமேதவரசனமேல விரைவாக யுத்தஞ்செய்யும்படி ஆலோசித்தெழுந்தனன். ௭-று. (ய௩)

தீயமாசேனமர் குறித்தடைவன செயல்கேட்டுப்
பாயசீர்ச்சுமேதனும்வெண் ணீற்றொடுகண் மணிபரிதது
மேயவெழுததைநதையும் விதிப்படி யுச்சரித்தெழுந்தான்
றாயகாசியில்வசிப்பா னென்பதுவு முளஞ்சூழ்ந்தான்.

(இ-ள்) கொடிய மகாசேனன் யுத்தஞ்செய்யக்குறித்து வருகின்ற தீயசெயலைப் பரவிய சிறப்புகள் சுமேதவரசனாவ கேள்வியுற்று விபூதி ருத்திராட்சரத்திதது விருமபத்தக பூரீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி யுச்சரித்து யுத்தவியத்தமெழுந்தவன், பகைத்து வருகிற மகாசேனன் பரிசுத்தமுள்ள காசித்தலத்தில் வாசஞ் செய்பவனாக விருக்கின்றானே எனபதை மீன்திலநினைத்தான். ௭-று. (கசு)

காசிகர்வசிப்பாராக் கண்டாறும் வணங்கிடறீர்ந
தாசிரியாவனையுபேர ராறறுவதோ வெனக்கவனறான
பேசியமற்றவறகிரங்கிப் பெருந்திறல் விச்சுவகாதன
மூசியமாற்றல்ந்படைஞர் முரிந்தோடும் படிநினைந்தான்.

நு வது மகாசேனா முததியடைந்த அததியாயம் என

(இ-ஈ) காசித்தலத்தில் வாசஞ்சி பவனா நாம கண்டால் வணங்குதலை
பிரதித்து அவர்களுக்கும் துன்பமுண்டாகும் வண்ணம் சொல்லத்தக்க யுத
களு செய்பவர்களைவிடக் கமேதவர்கள் கவலைகொண்டனர். இய்யாறுகவலை
கொண்ட கமேதகிடைத்து அவ்விராற்றிலயுடைய விசுவராக கருவியசெய்து,
சுடந்தவிராதி மகாசேனனை சேனைத் தே நறு ஒடிப்போகும்படி நிரு
பெய்ததில் நி ததன் 6-22

(கப)

ஐயனிது நினைந் தலு மறக்கடைசெய மாசேனக
ையனிநும படைமுழுதுங் காறறெதிராத் துயயேபோல
வையமிசை நிலைகுலைது மதிமாழாந் தோடியது
வெய்யசெயலுடையா நும வெருவியுடைந் தோடெடுத்தான.

(இ-ஊ) விசுவநாகர் இடத்தப்பிரகாரி கருதியவனில், தருமத்தில் வரு
வியாளுக்களையு மகாசேனனிடைய பெருமபடைகா முழுவதும் பெருங்காற
றலெகிட்டுப் பட்ட மலைய பருவிலேயே நல்ல, பூமியினமேல் நிலைநகங்கி மதிமய
கவி யோடிச் கொடு செனையுள்ள மகாசேன நும பட்டி தோற்ற ஒடிப்
போனான் 6-23

(கக)

போற்றுபெருங்காசிரகா புரூதுபராபவத்தியை
மாற்றும் மகையறியானு வாமதேவனைக்கவிப்
பாற்றுபடைசிலவுடையான் பாறபலவெனபெரும் படையு
மேற்றுமுயலாந் திதற கேதுநீயுடையென்றான்.

(இ-ஊ) திசு கப்பாடும மகனையுள்ள காசிகரத்ததை மகாசேனனடைந்து
தோலவியிலே கடுங்கி ந அவமானமொழுகும் கொடுப்பை அனைத்து வகைய
றியாதாணங் வாமத்தவனொன் றும் ஆசாரியரை மறைத்து ஒடிவிடத்தக்க சில
சேனாக்களையுடைய சேனையிடத்து எம் டைய பெருஞ் சேனைகள் பலவு மெ
கிடுத்து யுத்தநசெய நயலாது ஒடிவிடுதற்குக் காரணம் தேவிரா சொல்லவே
ண்டுமென்று சேட்டான் 6-24

(கச)

உடையனலுங் குரவ் வணாக் துவகையகத்தேயடக்கி
யனாயாபிரானியனை யனையனமிரு படையுடையான்
யினாகெழுதார நீயனை நான் மேவுசிறுபடையுடையான்
புனாயினமிருவலியேரவீ புகலவன்கிலெனெனி நும.

(இ-ஊ) சொல்லவேண்டுமென்ற வனில் ஆசாரியர், திருவருளாலறித்து
சுதோ மத்ததை மாததிலடக்கக் காண்டு, நீ அரசாக்கரசனாவை மமேதனே
டா தேசத்தக்சுன வாசனைப்பொருடைய மாலையுடைய நீ அறிச்சேன்களையுடை
யவன் அவன் வில சேன்களையுடையவன் நீ குற்றமில்லாத பராக்கிரமத்தை
யுடையவன் அவன் அனிலல்லாதவனாயினும் 6-25.

(கசு)

காசிகரவசிப்பாராக கண்டுபணிபவனவேத
வாசியுடையகிலென மலரடிக்கே பனபுடையான்

பேசியகல்லொழுகுடையான பெருந்தெய்வவலிபுடையான
வீசியகாமாதியினுள் மேதகையகல்யியினுள்

(இ-ள்.) அசுக்மேதன காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவரைக்கண்டு வணங்
குணைவன வேதங்களால் எடுத்துக்கூறும் விசுவநாதருடைய தாமரை மலர்
போன்ற திருவடிகளுக்கு அன்புசெய்பவன். சொல்லத்தக்க நல்லொழுககங்களை
புடையவன், தெய்வபலத்திற நிறந்தவன் காமாதிதூகருணங்களை பொழித்தவ
ன் மேலாகிய கலவியை புடையவன் என்று (கக)

அன்னவனுக் கெதிமறைபா வமைந்தவனீயாதலினுள்
மின்னகுவாடபடைபிடித்து விறனமிகுதின பெரும்படைக
ளென்னவுமற்றவறகெதிரா யேகுவதெக்காலுமிலை
முன்னரியவுண்மையிது மொழிந்தன னென்றானுரவன்.

(இ-ள்.) அசுக்மேதனுக்கு விரோத ஒழுகத்திறுள்ளவன் நீ யாதலால்,
மின்போலும் விளங்குகின்ற வாளாயுத்ததைப் பிடித்துக்கொண்டு மிகுந்த பராக
கிரமமுள்ள உணனுடைய பிரபல சேனைகள் யாவும் அசுக்மேதனுக்கு எதிர்த்து
யுத்தத்திறகுச் செலவது ஒருக்காலுமில்லை, நினைத்தற்கரிய சத்தியமதிதுவாகுமெ
ன்று ஆசாரியராகிய வாமதேவமுநீவா கூறினான். என்று (௨௦)

குருவாமதேவன்மொழி யுணமையெனக் கொள்ளானாய்
மருவாத கொடுநதுபாக்கே யாளானமாசேனன்
பெருவாழ்வும் பெருவலிபும் பெருமபுகழும் காசிகளை
யொருவரதசுமேதனுக்கே யுளவாக வுளவாக.

(இ-ள்.) வாமதேவனென்னும் ஆசாரியா திருவாசை உணமையென்று
கொள்ளாதவனாகி சகிக்கப்படாத கொடியதுறாங்களுக்கே ஆளாய் மகாசே
னனென்பவன், அதிகசம்பத்தம் பிரபல பராகிரமமும் பெருமபுகழும் காசிப
பதியினிடத்தது அன்பு நீங்காத சுமேதனுக்கே உண்டாகுக உண்டாகுக என்று (1)

மறைநெறியுங்காசிகர் மானமியழும் கற்பனையே
யிறையிலவன்றன்னொடுபோ றோற்றடைவனவாகையென
முறைநிறுவு குரவனெனா மொழிந்துசினந ததிரீக்தெழுநதான்
பறைகெழுப்பலையினுடும் பண்டுபோற போய்வளைந்தான்.

(இ-ள்.) வேதங்களில் விதித்த நல்லொழுக்கமும், காசித்தல மகிமையும்
கற்பனையாகும், கண்காலத்துக்குள் அசுக்மேதனோடு யுத்தஞ்செய்து வெற்றிய
டைவேனென்று விதிவழியாகக் கட்டளையிட்ட ஆசாரியரொதிரே சொல்லிக்கோ
பித்து ஆர்வாரத்துடனெழுந்த மகாசேனன் வரத்தியங்களுையுடைய பலசேனை
களோடும் முன்போல அசுக்மேதனைச்சுழங்கு கொண்டான். என்று. (௨௨)

சிவநாமமெழுதுபடைக்க கலமேந்தித்திராதசு
சிவநாம முச்சரித்துச் சினந்தெழுசில் படையுடையான்

இவது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௭௫

சிவநாமமே பொருளாத தெளிந்தவனாவனென

சிவநாமமே நவீனஞ் சிதைந்தது மாறவனபடையே.

(இ-ள.) சிவநாமங்களை எழுதிய ஆயுதங்களை உடுத்துக்கொண்டு எப்பொழுதுந் சிவநாமத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு கோபித்தெழுந்த அறபசேனர்களை யுடைய சுமேதன சிவநாமமே உண்மைப்பொருளென்று தெளிந்தவனாவன அச்சிவநாமத்தையே கூற்றிக்கொண்டெந்தாதனைய விஜேந்திரபாகிய மகாசேனன் சேனனை முற்றிடதோடின. எ-று. (௨௩)

முனபோலப்படைசிறந்து முனிகியோடிடக்கண்டு

பினபோயினறிடவென்று பேசவுரிவனாதோடத்

துனபோடிபரப்பவமுஞ் சுட்டிடலானமாதேன

வனபோடுமனமபுண்ணுப் மருவுகாசியிற புருந்தான.

(இ-ள) முன்னோடியதுபோல சேனனை நெடுங்கியோடுதலை மகாசேனன் பார்த்து பின்னையோடி நிற்பாசனென்று சொல்லவும், அவைகள் நிலலாது ஓடிப்போக, துயரத்தோடு அவமானத்திடுதலால் தைரியமில்லாத மனமபுண்ணுவ ததான்வருவ காதத்தத்திற புருந்தான் எ-று. (௨௪)

இவனிலைமையிதுவாக விளிபதுவாபரத்தினுடு

கவாமனவஞ்சகத்திறல்சால் கலிவாதம் புரிந்தெழுந்த

தவாநிலைமை யறச்சாயப்பேன தராதலான கோமபிடுவா

ரவாநிலைமற்றாக வாககுலவென்றுடனற்றைந்து.

(இ-ள.) மகாசேனன் செய்கை இவ்வண்ணமாறுமுடிய மேலான தவாபர யுக்தேவதையோடு வேறுபட்ட மனமும் வஞ்சகத்திலேமிகுந்த திறமையுமுள்ள கவியுபுருஷன் விஜேந்திரகொண்டெழுந்து தப்புகின்றதைய தன்மையை முழு துங்கெடுப்பேன் பூவுலகத்தை செய்வையாகக் காக்கின்ற அரசா தன்மையையும் அவவாறுகருவேனென்று கோபித்துச்சபதம்)சொல்லிக்கொண்டி. எ-று. (௨௫)

விருமபுகமேதனைச்சார மிகநாள் காதத்திருந்து

மருமபுகமையங்கிடையா தச்சமிருந்தெதிர்வந்து

பெரும்புவிபாண் மன்னவிற பேனியடைந்தமுயன்றே

விரும்புனித்ததிடமகொடா திருந்தனையாலிதுகுமே.

(இ-ள) நல்லவர்களால் விருமபத்தக சுமேதனென்னும் அரசனையடை தற்குக் கவிபுருஷன் நெடுநாள் காதத்திருந்தும் அவ்வரசனிடத்து அஞ்சார் மின் மையால் நெருங்கச் சமையங்கிடையாது மிகுந்தபயங்கொண்டு எதிரோ வந்து தமது வடிவத்தைக் காட்டி பெரியவுலகத்தை யாளுகின்ற சுமேதவரசனே யுள்ள விரும்பீத் தொடர முயற்கித்தேன நீ மகாபரிசுத்தத்துதலால் எனக்கு இடங்கொ டாதிருந்தனை இச்சுத்தம் உனக்குத் தகுதியுள்ளதாக விருக்கின்றது. எ-று. (௨௬)

என்றுமொழிதலுநீயா ரெனறாசன் வினாவுதலு

நன்று வினாவினையறத்தை நரசஞ்செய்திடுகலிகா

னென்றுநீயடைவானுரை யுள்ளேனென்றுகூறுகின்ற
கன்றுசினவ கொடுபிடித்துக் காலமாய்முடிகென்றன.

(இ-ள்.) இப்படியென்று கூறியவனவில நீயாரென்று சுமேதவரசன்கேட்க
நல்ல வினையெதனை தருமத்தைக் கெடுக்கிற கலியுகபுருஷன் நான், சனமராக
கமுள்ள உன்னை யடையுமாசைகொண்டு வந்தேன் என்று சொன்னவனவில
பெருங்கோபங்கொண்டு இக்கலியைப்பிடித்து காலவிலங்கு போடும்கள்ளென்று
தனது பரிசனங்களுக்குத்திரவுசெய்தான். என்று (உ.௭)

இதுசெய்யவுமியவனவல்ல நெனவெருவிக் கலிவணங்கி
முதுபுகழோய சிவநாம மொழிவானா யானசாரே
னதுபெரிதோ நின்னும் மறைகுறை யுஞ்சாரேன
கதுமெனவென்றனையிடுதி யெனவேண்டக் கழிகென்றன

(இ-ள்.) விலங்கிடுதற்கு இவன் வல்லவனென்று புகழது கலிபுருஷன்
சுமேதனைவணங்கி, பெருமபுகழுள்ளவனே சிவநாமத்தை யுச்சரிப்பவர்களை யான்
சாரமாதேன அது பெரிதாமோ உன்னுடைய நாமத்தைச் சொல்லவார்களையும்
அனுமாதேன, சீக்கிரமாக எனனை விட்டுவிட்டுவனடிமென்று வேண்டிக்கொ
ள்ள அச்சுமேதவரசன் (இரங்கி) போவென்றனை என்று (உ.௮)

கழிந்தகொடுந் கலியஞ்சிக் காசியொடு சிவநாம
மொழிந்தவரை யடையுமவலி முக்காலத் தினுமிலையென
றிழிந்தமுக மொடுஞ்சாமபி யிருந்ததாற சுமேதனெடு
பொழிந்தசமர் பொரப்போந்த பெல்லாத புரவலன்போல்

(இ-ள்) நீங்கிவிட்டகொடிய கலிபுருஷன் பயந்து காசித்தலத்தையும் சிவ
நாமத்தையும் உச்சரிப்பவர்களைச் சேரும் வல்லமை திரிகாலத்திலும் அமக்கிலை
யென்று தொங்கிப் முகத்துடனவாடி இருந்தனை (சனமராககமுள்ள) சுமேதவ
ரசனெடு சரமாரிபொழிந்த யுத்தஞ் செய்யுமபடிசென்ற துஷ்டனாகிய மகா
சேனனைப் போல என்று (உ.௯)

மானதகான் மனமழிந்த மாசேனனாராயநது
மோனத்தாலுயர்ந்தருந் முன்சென்று பணிநதுமதி
யினதநா னின்வார்தகை யிகந்தேனிக நனமெழுமஞ்
ஞானததாற் கெடுவேனோ நல்லாயென றுறவிரந்தான்.

(இ-ள்.) அவமானத்தால் மனச்சோரவையடைந்த மகாசேனன் ஆலோ
சித்து, ஞானத்தாலுயர்ந்த ஆசிரியராகிய வாமதேவமுனிவாமுன்னே போய்ப்ப
ணிந்து மதிதேட்டால் தேவரீருடைய திருவரகைக்கடாதேன இப்படி உண்டா
கினர் அருஞானத்திலை கெடுவிடுவேனோ, இனி பிழைக்குமவண்ணங் கட்ட
ளை இடுமென்று குறையிரந்தான். என்று. (உ.௧௦)

இராதவனைவேக்கிமன மிரங்கி மெலியாதவருள்
சூரநதுராவன்புகல்வான் துட்டனாகியசேன

நூல்து மகாசேனன் முததியடைந்த அதியாயம் என்

நிரந்தரமிககாசியை நீனைவிகவேசனைப்பணிமெம்

வரந்தருகவகையிறபடிநின் வல்வினைநீதருமென்றான்.

(இ-ள்) குறையிரந்தமாதேனனைப் பார்த்து மனமிறங்கி ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து ஆசாரியாக வரவா, தவ்ந்தனைய மகாசேனனைப் பார்த்தும இவ் காதலத்தை நீ நீதனைசெய விசுவநாதனாவனென ஸ்ரீராமனாகியவர்களைத் தருகின்ற கவகையில் ஸ்ரீராமனருள் செய், உன்னுடைய வல்வினை ஒழித் துவிடுமென்று கட்டளை யிட்டனா. எ-று. (15)

உணமையாசிரிப்பன்வர யுரைத்தமொழி யுட்கொண்டு

வணமைசோ மகனடியது மாநிலநாடு குறுபார

மெணமையாம் வகையிருத்தி யிடர்முழுது மிரித்திடுவான்

தணமையார் குணத்தினுடு சஞ்சரிப்பானாயினா.

(இ-ள்) சத்திய ஞானத்தையுடைய ஆசாரியர் திருவாகாஸ கட்டளை யிட்ட வாக்கியத்தை மனதிற்கொண்டு உதாரத் துவமுள்ள தன்முறைய புயங்கனில் பெரியபூமியைத் தாங்குகின்ற பாரதத்தை விதிப்படி இருத்தி, ஸ்ரீராமத்தாரை வரவா யும் நீக்குமபடிசூ சாரதமுதலிய குணங்களோடு பழகத்தொடங்கினான். எ-று. (16)

கதிருதிக்கு முனமெழுந்து கங்கை நீரிடைப்படிந்து

பிரதலிலெவண ணீறணிந்து பிறங்குறுகண் மணிபூண்டு

மதியமையும் விசுவேசன் மலரடிகா வழிபட்டுப்

பொதியருள்செய் தருளன்ன பூரணியை யுமபணிகது.

(இ-ள்) குரியோதயத்திற்கு (ஐந்து நாழிகைக்கு) முன்னமெழுந்து, கங்கை நதிகரையில் ஸ்ரீராமனருள் செய்து, சீரமுழுதும் விபூதியணிந்து, வீணைமுற்ற உருத்திராமரங்கமாலினை தரித்து, மனத்திலெழுந்தருளத்தக்க விசுவநாதர், தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, நிறைந்தகருணையைச் செபித்த அன்ன பூரணத்தாராயாரையும் பணிகது. எ-று. (17)

மன்னுகா சியைவிருப்பின் வலஞ்செய்து சிவநாமம்

பன்னுவா ரடிபணிகது பறறுவே நில்லாளுய்

முன்னுமா சிரியனைப் முனியினறிப் போய்தொழுது

தன்னுபே ரன்பினனாய்த தூயனாய் பயிலுவான்.

(இ-ள்) கீல்பெற்றகாசிப்பதியை, அதிக பிரியத்தோடு பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, சிவநாமத்தை உச்சரிக்கின்ற பெரியோர்களுடைய திருவடிகளில் வணங்கி, வேறுபற்றுக்களைச் சிந்தியாதவனாகி (யாவரும்) கிந்திக்கத்தக்க ஆசாரியராகிய வரம தேவ முனிவரையும் அன்புடன் போய்வணங்கிக்கொண்டு, நிறைந்த அன்பை யுடையவரையப் பரிசுத்தநடையோடு பழகியிருந்தனன். எ-று. (18)

இன்னபடி சிவநாள் கினிதுபயில் வதுதேவிகது

நன்னலமார் விசுவேசா னாரும்ரு டரப்பெறுப

பன்னிய தீமையெலாம் பாழாகிப் பசுத்தியுற
முன்னிய பேரினப் முற்றிருநதான மாசேனன்

(இ-ள) இந்தப்பிரகாரம் சிலநாள அக்காசித்தலத்தில், மகாசேனன் உத
தம் மாரக்கத்தில் இன்பமாகத் திண்டோறும் நடந்துவருவதை, நிறைந்த ஆநந்த
ரூபராகிய விசுவநாதர் நின்று அநுக்கிரகஞ்செய்த, அவ்வநுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக
கொண்டு சொல்வதற்கரிய (சஞ்சிதமுதலிய) வீணைகளையெல்லாம் பாழ்ப்படுத்தி
மேலாகிய பரஞானத்தையுடையவனாய் நினைத்தற்கரிய முத்தியின்பத்தை உடையத
னன் என்று (௩௫)

மருவுகொடுநீமைபுரி மாசேனனென்பவனும்
வெருவுதவிர நடைவரிய வீட்டினப் படைவனென்ற
பொருவுதவிர் காசிமான மியமபுகலற கெளிதாமோ
வருவுருவச சிவபெருமாத கதவததே மிருவிரூபம்.

(இ-ள) தங்கிய மகாபாதங்களை யெய்த மகாசேனனென்பவன், அச்சமும்
அபாதகப்பலனுண்டாகும் அச்சமொழியும், மோகம் இன்பத்தைப் பெறு
வானாயின, சமாஸ்மில்லாத் காத்தலத்தில் மகிழ்ந்த சொல்வதற்கு அருமையா
கும் அருவத்திருமேனியையும் உருவத்திருமேனியையும் கொண்டிருக்கிற சிவ
பிரபாகர அச்சா சிவபதியில் அங்கவிரூபமாகும் என்று. (௩௬)

ஆதலினற காசிககா வசிப்பவாக னமபுரிந்து
காதலின லுறவேனமும் வேறென்று கருதினரேற
பாதகமா தருமியன்போற படாதபாடுறுவரென
மேதகுமா மறைத்தருமன விரித்துணாததான நீபகற்கே.

(இ-ள) ஆனபடியினால் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்தவரான சிவதருமங்க
ளைச்செய்து (நனமாரக்கத்தில்) விருப்பமுடையவர்களாக வசித்தலவேனமும் அத
ற்குமாறாக நினைப்பவர்களுடைய நிறைந்த பெருமபாவமுள்ள இம்மகாசேனை
ப்போல வேறொருவரால் அநுபவிக்கப்படாத அவமானமுதலிய துயரப்பாடுகளை
அனுபவிப்பரென்று பெருமையுள்ள வேததருமமுனிவர மாணக்கனாகிய தீபகன
க்கு விரிவாகக் கூற்றினர் என்று (௩௭)

மகாசேனன் முததியடைந்த அததியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம் ௫-க்குத் திருவிருத்தம் ௨௨௩.

திருச்சிறதம்பலம்.

திருச்சிறம்பலம்

கூ-வ துநரநாராயணர் நாரதருக்குபதேசித்த

அததியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்

ஆரியனாக உபகண்பணியா வையனேதகதுவ விசாரஞ்
சீரியயோகம் யாகநறவநற நீரததயாததிரைசெபவிரதம்
கூரியதரும் தானமாகிகளைக் குயிறறிடவல்லமை யில்லா
னேரியனமுததி யடைதருதரும் மிதுவெனவுரைத்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்) வேததரும்மெனனும் ஆசாரியர் திருவடிகளை மாணக்கருகிய
திபகனவணங்கி சறகுருவே தத்தவவிசாரணைசெய்தல், கிறாத யோகாடயியாச
ஞ்செய்தல், யாகஞ்செய்தல், மேலாகியதெஞ் செய்தல், உயாகத்திரைததயாததிரை
செய்தல், ஜெபஞ்செய்தல், கல்லவிரதங்களை அனுட்டித்தல், திடப்பமாயி தரும்
ஞ்செய்தல், உததமதானமாகிகளைச்செய்தல், மேறகொணவைகளில ஓய்ந்து
செய்ய வல்லமையிலலாதவன் ஆகியமோகத்ததை அடையத்தக்க உபாய தரும்
மிதுவென்று திருவாயமலர்வேணமும் என்று

*(ச)

கலியுகத்தயிராகண ஞானமுமதறா கைவரு முததியுமடையு
மெலிவறவெனற சொல்லிற்றும பூது விளைத்திடு மருடியெனறிரப்புவன்
வொலிபுகழ்குரவ னுணராததுவனமைநதர் உணமைசோ சபிலமாமுனி
வலிகெழுமரிசொடியெனறெவருமதித்திடப்படுமுயாபெரியோன

(இ-ள்) கலியுகத்தில் ஆனமகோடிகள் உணமைஞானத்தையும், அதனால்
சித்திகின்று முததியையும் எளிதாக அடையுமென்கிற வாகுகியும், ஆசாரியத்தை
உணடுபண்ணும், (அதனுணமையத்) திருவாய மலர்ந்தருள் வேண்டுமென்று,
(திபகன) குறையிரப்ப, வியாபித்த புகழையுடைய வேததரும்முரிவா, உடனே
கேட்பாயாக, உணமைஞானத்தையுடைய மகிமையுள்ள சபிலமுனிவரென்பவா
வல்லமைதங்கிய விஷ்ணுசொருபியென்று யாவராலேயும் மதிக்கத்தக்க செமீர
முள்ள பெரியவா என்று

(௨)

ப-ம. வஞ்சனைகிடமாகிய கலியுகத்தில், உணமைஞானமும் அதன்பிறையோ
சனமாகிய முததியும் அடைதல் அருமையிலருமையாதலின, “ஞானமுமதறா
கைவரு முததியுமடையு மெலிவறவெனற சொல்லிற்றுமபூது விளைத்திடு” மென்று
கூறினா.

அனையமாமுனிவன் பாறசிலமுனிவ ரடைந்தனர் வ்ணங்கியிதுரைப்பார்
வினையமார்மனசுத்தியையலா ஞானம்விளைவதின் மத்தகைஞானம்

புனையவெய்தாது பவம்பலகோடி பொருநதினு முதஞ்சாராது
துனையவச்சுத்தி புறம்வகையெமக்குச் சொல்லெனக் கபிலனோதிடுவான்.

(இ-ள) அங்கயிலம்வறா முனிவரிடத்து சில முனிவராளவாது, பணிந்து
இதைச்சொல்லுகின்றார்கள வினையசம்பததுள்ள சித்தகத்திவந்தா லல்லாமல்
உண்மைஞானமுண்டாகமாட்டாது. அவவுணைஞானம் வராமல் பலகோ
டிசரீர மெடுத்தாலும் முத்திவாராது (ஆதலின்) வினாவாக அச்சித்தகத்தி உண்
டாகிற மாரக்கத்தை பெய்களுக்கது திருவாய்மலர்வேண்டுமென்று கேட்க, கபி
லமுனிவா கட்டினையிடத்தொடங்கினா. எ-று. (ங)

சித்தியென்பதுதான் சத்தியசொருபஞ் சேய்தததா லணிமையா
காது, முத்தியின்விருப்பம் வைத்தவர் பெறுவான் முயன்றிடல் வைக
லும் வேண்டும், பொத்தியமாயை தனைச்சயங்கோடல் புவியிடத்தெளிய
தோவன்று, சத்தியஞானநதமா முகலவனறனைபுபாசித்தலேவேண்டும்.

(இ-ள.) சித்தியென்று சொல்லத்தக்கது சத்தியமாயுள்ள சொருபாறுபவ
மாகும், அச்சொருபாறுபவம் தூரமேயன்றிச் சமீபமாகாது. அவ்வறுபவத்தில்
வீருபபம்வைத்தவர்கள் அதைப்பெறும்பொருட்டு சதா காலமு முயற்சிக்கவேண்
டும். மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற மாயையை வெல்லுதல் பூமியினிடத்து எளி
தன்று. (அதை) வெல்லுஞ்சாதகம் யாதெனில் சச்சிதானந்தருபராகிய முத்தகட
வுளை உபாசனைசெய்யவேண்டும் எ-று (ஈ)

ஆசையொழிதால் விஷயவாசனை யொழியும் விஷயவாசனையொழிந்
தால் மனோலயமவரும் மனோலயமவதால் மாயையொழியுமாதலால் எளியதோ
வனறெனறுகூறினா.

கொடியவந்தனையி லமுத்தியவயிர்கள் குறிக்கொளும் பிறப்பிறப்பஞ்சாக்
கடியதோர்குணத்தை நினைதொறும்வருகதம் கலப்புறுதிருந் திடவிலலைப்
படியவரம்விடைய வாதனைநீததல் பயிலுதலுயிராககரிதாரு
நெடியமா முனிவீர் மெனமெவதனை நீத்தலேதுணிபென வுணர்மின.

(இ-ள.) கொடுமையான பிரபஞ்சவாதனையிலமுத்திய ஆன்மர்கள் குறிக்க
பபடுகின்ற உறபத்திலயத்துக்குப் பயமுறார்கள் அச்சமுள்ள இவ்விழிகுணத்
தை நினைக்கும்போதும் வருத்தமுண்டாகாதுருசகவிலில் உலகத்தை விருமபுகிற
விஷயவாசனை நீங்கும்படி சுத்தவாசனையிற் பழகி வருதல் உயிரகளுக்கு அரு
மையாகும் பெருந்தவமுள்ள முனிவர்களே உபாயமாக அவ்விஷயவாசனையை
நீக்குதலே துணிபென்று தெரிவிக்கலாக எ-று (ஊ)

முத்தியென்பதற்கு மூலமொனததுதான் முன்னவன்றிருவருளதுவும்
பத்தியிறகுரவன பணிவிடைபுகிந்து பனகறுதூல்பலபயின்று
சித்திபெற்றவருக கெய்திடுமென்றித திருவிடைமூடாய்ததிரிபும்
புத்திகெட்டவருக கெய்துமோவிரதப் பூரணமானசாதனமே

(இ-ள.) முத்தியென்று சொல்லுதற்கு மூலகாரணமாயுள்ளது இவ் பெரு
மான திருவருளாகும், அத்திருவருளும் பத்தியோடு ஆசாரியா பணிவிடை
செய்து குற்றமற்ற ஞானசாதகியங்கள், பலவற்றிலும் பழகி, ஒழுக்கம் சித்தித்த

கூவுதுநர்நாராயணாநாரதருக்குபதேசித்தஅத்தியாயம். அக

வகருக்குக் கிடைப்பதன்றி இச்சம்பத்தை யடையாமல் அஞ்ஞானமுடையார யப் பிரபஞ்சத்திலுழல்கின்ற மதிக்கேடையுடையவருக்கு இப்பூரணமான சாத னை கிட்டுமோ (கிட்டாது) என்று. (சு)

வளிதடவரினு மினிதுபாட்டுகெரு மகதியாழ் முனிவரணவா
வொளிகெழுநரா ராயணாமருவு மொப்பிவாச் சிரமதையுற்றுத்
தெளிதருபெரியீ ரெநிபமததாற் சித்தியுஞ் சத்தியமுண்டா
மளிகெழுவிடைய வாத்நையெதன லழிதருமுணாத்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்) (அனுபவமான ஒருகதை சொல்வேன கேளுங்கள்) காமநூ நாம பினமேற் படினும் சுரவகளோடமைந்த கானத்தையுண்டாகும் மகதியாழை யுடைய நாரதமுனிவர அளவில்லாத ஞானப்பிரகாசத்தையுடைய நாரநாராயணர் வீற்றிருக்கின்ற சமானமற்ற ஆச்சிமததையுடைய தெளிவுள்ள மஹாநுபா வரோ எந்த நியமத்தாற் சித்தச்சுத்தியும் அனுபவசித்தியுமுண்டாகும் பழகியவிடைய வாத்நை எந்தச்சாதனைத்தாலுழிந்துவிடும் (தேவரீர்) எட்டளையிடவேண்டும் என்று.

யாவரும்பெண்டு பிள்ளையாதியாபா லியற்றபிமானமென்றுரைக்கு
மேவரும்ராககோட பட்டவராகி வெய்துயிர்த் துழிதருகின்றார்
தாவரும்கங்கா ரத்தினாருரவன் சாததிரம் வருணமாச்சிரமம்
பாவருநியம் மாதிகளிழந்து படுதுயர்க களவிலையென்றும்.

(இ-ள்) (இஃதன்றியும்) எல்லோரும் மனைவி மககள் முதலானவரிடத்து வைக்கும், அபிமானமென்று சொல்லத்தக்க வீரபுபமென்னும் பாம்பினால், கடி க்கப்பட்டவராகி பெருமூச்சுவிட்டுத் திரிவினாராகக் கெடுதலில்லாத அகம்பகாரத் தையுடையவர்களாய் குருவாகியத்தையும், சாததிர உணர்வினையும், வருணாச்சி ரம் நிலைகளையும், பரவிய நல்ல நியமமாதிகளையும், கைவிட்டுச் சதாகாலமும் படுகிற ஆயுதங்களுக் களவில்லாதவராகி, என்று. (அ)

மற்றுமொவ்வொருகோட் பாடுளங்கொண்டு மறுப்பெரும் வாதமே யியற்றிச், சற்றுமோசாந்தத தழுவிவாதிநிவார் தவலரும் கட்டுமுற்றொ ழியி, விறுமாமுத்தி கலப்பதென்றுரைப்பீ ரென்னுமுதகமிகமலர்ந்து பற்றுமாதரத்தினுநதுழாய்ப்பட்டைப் பண்ணவரினிதெடுத்தாரைப்பார்.

(இ-ள்) வேறுவேறுபுள்ள ஒவ்வொருகோட்பாடுகளை மனத்திற்கொண்டு மாறாமல் பிரபலவாதமிட்டவர்களாய்ச் சாந்தத்தை லேசமுந்தழுவாமல் உழல வாகன. கெடுதலில்லாத அப்பந்தம், முழுவதும் விட்டொழிந்து மேலாகியமுத் தியையடைவது, எக்காலமென்று நாரதமுனிவர கேட்க, லல்ல துளசுமாலைய ணிந்த நாரநாராயணர் உண்டாகிய அனபினால், மிகுந்த முகமலாச்சிகொண்டு இனிமையுடன் எடுத்துரைக்கின்றனா, என்று. (சு)

* பருவருங்கலியின விடலரிதாய பந்தபாசங்களைப் போக்கி
யொருவருமுத்தி யடைதாராடைய முபாயமொன் றுண்டதுகேட்டி

மருவருமறைமா முடிநெப்பொலிநது வைகுறுங்காசிமாநகரில்
வெருவருநிடைத்தின வசித்தலேயினப வீடுபேறுறுவதற்குபாயம்.

(இ-ள) துன்பத்துக்கிடமாகிய கலியுகத்தில் விடுதற்கரிதாயிய சம்பந்தமுள்ள பாசங்களைப்பொழித்து ஒருவரும் முத்தியடையமாட்டார்கள். (ஆனால்) அடைகின்ற உபாயமொன்றிருக்கின்றது அவ்வுபாயத்தைக் கேட்பாயாக்கிடத்தற்கரிய வேதங்களின் (ஆதி) மததி அந்தவாசில் விாகுகமாகப் பித்தொழிக்கின்ற மகத்தான காசித்தலத்தில் அசசமில்லாமல் திடத்துடைய வாசஞ்செய்தலே இன்பமயமாகிய மோக்ஷவீட்டை அடைவதற்கு உபாயமாகும். ௭-று (40)

மறைபுடியமர்மா தேவனும்பாமு மலாப்பொகுட் டணையிருப்பவனுங்
கறைகெழுஞ்சித் தண்ணலுமவானோ கணங்களும் வித்தியதாரு
முறைகருடருங்கிம் புருடருஞ்ச முமிழேயிற றாகருமபிறரு
நிறைகெழுவாஞ்சை பொடுபிரியாது நிகழ்காரப் பவிதக்காசி.

(இ-ள) வேதமுடிவில் தங்குகின்ற சிவபிரானும், விஷ்ணுவாகியயானும், தாமரைமலாப்பொகுட்டை இடமாகக்கொள்ளும் பிரமனும், (சத்திருக்களுடைய) உகிரந்தோயாத வச்சிராயுதமேந்திய தேவோதிரனும், தேவகூட்டங்களுக்கும், வித்தியதாராளுக்கும், கருடரும், கிம்புருடாருக்கும், விஷ்கதைக்கக்குகின்ற தந்தைகளையுடைய நாகலோகத்தவரும், மறையேராக்களும், பூரணமாக நிறைந்த பிரியத்தோடு சதாவகிகப்படுவது அக்காசித்தலமாகும். ௭-று (41)

முத்தியாவருக்குங் கொடுப்பமென்றுலகின் முகிழ்த்தபல்கலங்கினுள்
சித்திசேர்பவருக் களித்திடுங்காசித் திருத்தலம் போலுவதிலைப் [ஞஞ்
பத்திசெய்பரம் சிவத்தலமென்றும் பரவுவிட டினுக்கலமென்று
மொத்தியல்பிரமத் தலமென்றுமுரைப்ப வோங்குமவ வானந்தககானம்.

(இ-ள) (வந்து எடுப்பவர்கள்) யாவருக்கும் மோக்ஷத்தைத் தருகிறோமென்று (பராணவர்களால் தெரிவிக்கின்ற) உலகத்திலுண்டாயிருக்கும் அனேக தலங்களுக்குள் மோக்ஷாதுபவத்தியை, அடைபட்டுக்குக் கொடுக்கின்ற சிறந்த காசித்தலத்துக்குச் சமானமொன்றுமில்லை பத்திசெய்தற்கிடமாகிய உயாவுள்ள ஆனந்தகானம் என்னும் அக்காசிப்பதியை பரசிவத்தலமென்றும் விஷ்ணுத்தலமென்றும் பிரமதேவருடைய தலமென்றும் சொல்லுவார்கள். ௭-று. (42)

சிற்சிலர்காசி மான்மியநதெரிநது தீர்தராதாவயின் வசிப்பார்
சிற்சிலர்க்ககை நறுப்புனலாடித் தேவதேவனைப்பணிக் தமர்வார்
சிறசிலரன்ன பூரணியுமையைத் தெரிசனஞ் செய்துவீற்றிருப்பார்
சிறசிலாநம்மைத் துழாய்கொடுபோற்றித் திருத்தகுபத்திசெய்துறைவார்.

(இ-ள) சிலபோ காசித்தலத்தின் மகிமையை யுணர்ந்து விட்டுநீங்காமல் அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்கள் சிலபோ கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தேவதேவராகிய விசுவநாயக்காவணங்கி வடுப்பார்கள் சிலபோ உமா தேவியாராகிய அன்னபூரணியாரைப்பணிக் வடுப்பார்கள் சிலபோ விஷ்ணுவாகிய கமமைத் துளவங்கொண்டு அருசுகித்து சிறப்புற்ற பத்திசெய்து வடுப்பார்கள். (43)

சு-வதுநாநாராயணாநாரதநுக்குபதேசிததஅததியாயம்.அந்

சிறசிலர்துண்டி விராயகர்தம்மைத் தினதொறும் போற்றியேததெடுப்
பார், சிறசிலர்ஞ்மரக் கடவுளவணங்கித் தீவினையொழிந்தினி தமர்வார்
சிறசிலாகால வயிரவறபோற்றிச சிந்தனைமுற்றிடக் காண்பார்
சிறசிலாதண்ட பாணியைவணங்கித் திருவொடும்பொலிந்தினி தமர்வார்.

(இ-எ) சிலபோ துண்டிவிராயக்கடவுளைத் தினதோறும் அருச்சிததத்
துதிப்பார்கள சிலபோ முருக்ககடவுளை வணங்கிக் கொடியவினைகளை நீக்கிச் சக்
மாக வசிப்பார்கள். சிலபோ காலவயிரவரை வணங்கி எண்ணிய எண்ணங் கை
கூடக்கண்டு (வசிப்பார்கள்) சிலபோ தண்டபாணியைப்பணிந்து ஞானசம்பத்
தோடுவிளங்கியபத்த னிருப்பார்கள். ௭-று. (கசு)

சிறசிலாமலைப் போற்றியேததெடுப்பார் சிறசிலாபரிதியைத் தொழுவார்
சிறசிலாவசிப்போக் கிடமுதற்பலவுந் திருத்தக்ககொடுத் துபசரிப்பார்
சிறசிலாமறையோ ராதிபாகருணவு செறிசுவைமொடுமபடைத்துவப்பார்
சிறசிலரெவ்வை வலம்புரிந்தமர்வார் சிறசிலா தியானஞ்செய்திருப்பார்

(இ-எ) சிலபோ அக்கின்தேவரை வணங்கித் துதிப்பார்கள் சிலபோ
சூரியதேவரை வணங்குவார்கள் சிலபோ அததலத்தில் வாஞ்செய்வருந்ரு
விதிமுதலாகிய பலவற்றையும் சிறப்போடுகொடுத்து உபசாரஞ் செய்வார்கள்.
சிலபோ பிராமணர் முதலானவர்களுக்கு உண்டியை (ஆறுவகையாக) நெருங்
யெய்க்கையோடும் படைத்துக் களிப்பார்கள் சிலபோ அத்ததலத்தைப் பிரதக்ஷ
ணஞ்செய்து வதிப்பார்கள் சிலபோ (காடுப்பகையைத்) தியானஞ்செய்து வசிப்
பார்கள். ௭-று. (கசு)

சிறசிலாபிரம சரிமமாலிலேயிற சேர்ந்ததுவினைமுழு தொழிப்பார்
சிறசிலாகிரக நிலைடைந்தடைந்தார திறம்பலற றிடவுபசரிப்பார்
சிறசிலாவானப பிரததமாலிலேயிற சோந்துமாதவத் தினவளாப்பார்
சிறசிலாசநி யாசபேதத்திற சிறத்துபற றறுத்துவீற்றிருப்பார்.

(இ-எ) சிலபோ உயாவுள்ள பிரமசரிய ஆசசிரமத்தைப்பெற்று கொடிய
வினைமுழுவதையும் ஒழித்துவிடுவார்கள் சிலபோ கிரத்ததாசசிரம நிலையைப்பெ
ற்று அததலத்துக்கு வந்தவர்களுடைய துன்பமொழியும்படி உபசாரஞ்செய்வா
ர்கள். சிலபோ மந்ததான வானபிரஸத்தாசசிரம நிலைப்பெற்று பெருந்தவ
த்தை விருத்திசெய்வார்கள் சிலபோர் சாநிபாச ஆசசிரமபேதங்களில் சிறந்தவராகி
பாசபாதங்கோயறுத்து முத்தியின்பதையைடைந்து வசிப்பார்கள். ௭-று. (கசு)

இலலறததமர்வோர் விதித்தகாலத்தி லீணைவிழைச்சுறறலாககாலத்
தொலலறமபயிலும் பிரமசாரியரா யுறறகிலேசனையோற்றி
நல்லறம்பொருந்தித் தீவினைகழித்து நாடுபேரினப்பததினமாவா
ரல்லறங்கிடவிக்காசிமான்மியத்தை யறிதராருமுலுவராவரும்.

(இ-எ.) இலலற தருமத்தை விருமயி வாழ்வோர்கள் விதித்த காலத்தில்
மனையாளுடன் சேர்ந்து விதியாதகாலத்தில் தருமநூலிலே பழகுகின்ற பிரம
சாரியரைப்போல மனைவியுடன் கூடாதிருந்து விசுவநாயகரை வணங்கி நல்ல

சிவதருமங்களைச் செய்து தீவினையை யொழித்து அறிவுடையோரால் குறிகள்
 னற பேரினபாறுபவதையடைந்து அததலத்தில் வபெபாசுகள இக்காசிமாஸ
 மியத்தை யறியாதவர்கள் அல்லலுண்டாகும்படி எவவிடங்களிலும் திரிதலை
 வராகள் எ-று. (௧௭)

**காசிமேவுதலே முததிகாரணமாக் கண்டனம்பேறென்றுங்காணோ
 மாசிலாமணியாய் வயங்ககிலேசன வாய்மொழிக் திவெதைபனறிப
 பேசிலுவாமோ பிறரதனபெருமை பெட்புறாரதமுனிவா
 வாகிசால்காசி மான்மியஞ்சிறிது மலரவனுதியோர் தெளிநதார்**

(இ-ள்) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தலே முததியடைதற்குக்காரண மென்று
 (அறுபவமாகக்) கண்டோம் வேறொரு சாதனமுற காணவில்லை களங்கமில்
 லாத இரத்தினம்போற பிரகாசிகின்ற விசுவநாதா அததலத்தின்பெருமையைத்
 திருவாயமலநதாலன்றி மறமையோர் சொன்னால் அததலபெருமை அடங்
 குமோ, அனபையுடைய நாரதமுனிவனே மோக்ஷலாபத்திலுயராத காலிமகி
 மையைப் பிரமதேவன முதலானோர் சிறிது தெளிகதிருக்கின்றார்கள். எ-று. (1)

**ஆதலிறபிரம ஞானியரானு ரததகுதலததடைவொன்றே
 காதலிறசிறந்த முததியென்றுரைத்தார கலைதெரிநாரதமுனிகேட்
 டோதலிறபொலியு மழைமுடியுணமை யுரைத்தனிரொன்றுகைதொழுது
 சாதலிறுயர்ந்த காசிமாநகரஞ் சாரநதுவாழந் திருந்தனனமாடோ**

(இ-ள்) ஆனபடியினால் பிரமஞானியராயுள்ள நாரதராயணர் அததன
 மையான காசிபாதிபில் வசிட்பதாகிய ஒரு சாதனத்தையே இனபத்தார சிறந்த
 முததியென்று சொன்னார். கலைஞானங்களை யறிந்த நாரதமுனிவர கேட்டு அத
 தியபனத்தால் விளங்குகின்ற வேதாந்தத்துணமையைக் கட்டளையிடவொன்று
 கைதொழுது வணங்கி (விடைபெற்றுக்கொண்டு) எக்காலத்திலும் லயமின்றி
 உயராது மகத்தான காசித்தலத்தையடைந்து வசித்து முததியின்பம் பெற்ற
 னார் எ-று. (௧௯)

**முனிவிற்காடெளிந்திர் கொல்லெனக்கபில முனிவரனுரைத்தனனகேட்
 பனிவிராங்கணரா யவாகஞ்ஞகாசிப பதிபகமேவீவிறறிருநதார் [பெ
 நனியவாமிதனை யுணராதனைகொலவோ நலமலிதீபகவெனரு
 னினியவாசிரியன் நீபகனமகிழ்பூத திணையடிதொழுதுவாழநதன்னே.**

(இ-ள்) முனிவர்களே (நாரதராயணர் நாரதமஹாமுனிவருக்கு உபதே
 சித்த காசிபாதிபின் மகிமையைத்) தெளிந்தீர்களோவென்று கயிலமஹாமுனிவா
 கட்டளையிட்டனார். அதைக் கேளவியுற்று ஆனந்த பாஷ்பம்பொழிகின்ற கண
 கையுடையராய அம்முனிவர்களும காசித்தலத்தையடைந்து முததியின்பம் பெ
 ருந்து வீற்றிருந்தார்கள். யாவரும் பெருமகிழ்ச்சிகொள்ளத்தக்க விமலமகிமையைத்
 தெரிந்தனையோ நனமைநிறைந்த தீபகனையென்று இனபவடிவாகிய வேததரும
 முனிவொன்றும் ஆசிரியர் கூறினார். தீபகன களிகூர்ந்து அவவாசிரியர் உபய
 திருவடிகளையும் வணங்கி இனபுற்றனன் எ-று. (௨0)

**நரநாராயணர் நாரதருக்குபதேசித்தஅத்தியாயம்முற்றியது.
 ஆக அத்தியாயம் ௬-க்கு திருவிருத்தம் ௨௪௪.**

உ

திருச்சிறம்பலம்

ஏழாவது

பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்கு
உபதேசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்,

முனிவர் விடைகொடு முத்திமேவுவான்
முனிவனககாசியைச் சாரந்து வாழ்த்தின
கனிமனம்படைத்தவக கபிலனறன்னிடை
யினிதுசித்தாகளபல ரெயதிப்போற்றினார்.

(இ-ள) முனிகணங்கள் விடைபெற்றுக்கொண்டு மோக்ஷத்தை அடை
யும்பொருட்டு ஒப்பற்ற வளப்பங்களையுடைய காசிபதியைச் சேர்ந்து வாழ்ந்தி
ருந்தாரசன் (அதன்) பின்பு சீவகாருணியமுள்ள மனதையுடைய அந்தக் கயில
மகாமுனிவரிடத்து, இன்பவடிவாகிய சித்தாகணங்களவந்த வணங்கினார்கள். (க)

சித்தர்கள் வந்தமை செப்பவேண்டுமென
முத்தமக்கபிலனாங் குரைத்தகாலையின
முத்தலைக்கவகைநீர் முழங்குகாசியின
மேயத்தவ யியற்றிட விருப்பம் வைத்துளேம்.

(இ-ள.) சித்தாகணங்களே (நீங்கள் என்னிடத்து) வந்தகாரியத்தைச் சொல
லவேண்டிமென்று உத்தமாமுத்தரானபரமசிவ கபிலமகாமுனிவர் கட்டளையிட
டபோது, முத்துக்களையொழுகின்ற அலைகள் முழங்குவ கங்காநீரத்ததையு
டைய காசித்தலத்தில் உண்மைத்தவரு செய்யும்பொருட்டு விருப்பமவைத்திருந்
தெனேம. எ-று. (உ)

ஆயிரையெத்தொழி லாற்றிவைகுறி
முயமாதவமெனச் சுருங்குகுறி
நாயகசாகிய நயின்ற மேலவ
மேயலிம் மந்தனம் விளம்புகென்றனர்.

(இ-ள.) அந்தகாசித்தலத்தில், எந்தசுந்தாரியத்தைச்செய்து வந்தால், பரி
சுத்தமான மகாதவமென்று வேதங்கள்சொல்லும், ஞானநாயகனை சாகியயோக
வியலபை தெரிவித்த மெனமையுடையோரோ, நாயகன் விருப்பிய இரதரசியத்
தைத் திருவாய்மலர்வொன்றனா. எ-று. (ஈ)

என்றலும்கபிலனுள் விரங்கிக்கூறுவான்
கணலில்காசியைக் கருதுஞ் சித்தர்கா
ளொன்றமற்றவவயி னுறைதலேபல
னென்றநுமறையெலா மெடுத்தியம்புமால்.

(இள) இவ்விதமாகச் சொன்னவனவில், கபிலமகாமுனிவா இரககங்கொ
ணறி, கட்டளை இடுகின்றனா. மங்களகரமான காசித்தலத்தைத் தியானிச்சி - ற
சித்தர்களுக்களே அத்தலத்தில், நிராதரம் வாசஞ்செய்தலே, எல்லாப்பலனுதரு
மென்று அரியவேதங்களுயாவும் எடுத்தக்கூறும். 6-று (ச)

ஆயிற்றுமவறிதவ ணமாதலாகுமோ
தாமினுமினியதாந தருமொன்றனை
வாயிற்றுமனத்தினு மதிகருமெயினுங்
காயிற்று மிபற்றுதல கடமையாகுமால்.

(இள) ஒருதொழிலுஞ் செய்பாறு வாசஞ்செய்தலே பலனென்று கூறி
னாரும் அத்தலத்தில் சுமாவடுக்கலாகுமோ தாணையபாக்கிலும் இன்பத்தைத் த
ருவதாகிய ஒருதருமத்தை வாக்கினும், மனத்தினும், கராதினும், துன்பம்
வரினுங்கைவிடாது செய்துவருதலே முறைமையாகும் 6-று. (சு)

முன்றினுமியற்றா முற்றாறதெனி
லென்றிவெகாயத்தா லேனுஞ்செய்தலோ
சான்றிமெ பயன்றருந் தனங்கையுள்ளவர்
தோன்றியபடியெலாந் துணைதுசெய்வரால்.

(இள) மனம், வாக்கு, காயம் என்கிற திரிகரணத்தாலும் ஒருதருமஞ்
செய்யமுடியாதெனில், பொரு நியதேகத்தாலாவது செய்தால் (அது) நெடத் பிர
பேரசனத்தைக் கொடுக்கும் கைவசத்திறநீர்வியமுள்ளவர்கள் மனத்திறனோன்
றிய உயராத தருமங்களுயெல்லாம் வினாவாகச்செய்வார்கள் என்று (சு)

காயத்தாற்செய்யும் புண்ணியமாவன கங்காநீரத்தமாடல், விசுவநாதரைத்
தரித்தல், வலமவருதல், பிலவமெடுத்தல், மாலைதொடுத்தல், விசுவநாதருக்குச்
சாதமுதல்முதலானவைகளாம்.

புகழ்மிகுகாசியிற் பொருந்தியோசினு
திகழ்த்தரு மத்தினைச் செயவரேலவ
நிகழ்வினைத்தேதுமே வினபமெய்துவா
ரகழ்தலிலறமுமொன் றனநதமாகுமால்.

(இள) அதிகபுகழையுடைய காசிப்பதியிலவசித்து விளக்கமுற்ற ஒருசிறிய
தருமத்தைச்செய்வார்களாயின அவர்கள் யாவராலும் இகழ்த்தருசிய பாதகங்களை
யொழித்து தாங்கள்செய்யுந் தருமமும் ஒத்தனநதமாகப்பெருகி மேலாகிய முததி
வினபத்தைப்பெறுவார்கள். 6-று. (ச)

எ. புரமசிவன் பாவதிதேவியாருக்குப்பதேசித்த அகதியாயம். அள

செயப்படுதருமகதைச் சிறந்தகாசியில்
வயப்படுமனபொடு வயக்குவாரேனி
னயப்படு நிலத்தடை நடவீததெனப்
பயப்படுமுலகெலாம பரவிசென்றோர்.

(இ-ஊ.) செயபதக்க உததமதருமகளை, மேலாட காத்தெததில் சினை
நத அனபோடு விளக்கமாகசெயவாரகாரானால் கலவியில் நடவீததெனப்
தருவதுபோல அத்தருமம் சாவலோகங்கடும் வியபித்து மோகப்பலனைக்
கொடுக்கும். ஏ-று (அ)

அறத்தனை யணுகதுணை யா னஞ்செய்பவர்
மறத்தனை யகழந்தருள் வழங்குகாசியி
னிறந்தினைபுறப்புகூஉ நிகழச்செயவாமா
திறத்தினைபுறமர் சித்தர்காளினுமும்

(இ-ஊ) மிக்க தவவலி அமைபையுடைய சித்தர்களுங்களை பாவகளைபெற
பித்தருத் திருவருள் பாலிக்கின்ற காசிப்பதியில் விவதருமங்களை அனுவளவாயி
னுஞ்செயவாரகா சிவசாரூபததையடைந்து அதை விளக்கச்செயவாரகா இஃ
தென்றியும் ஏ-று (அ)

செய்யுமவவறத்தினு சித்தகததிபா
முடியுமெயஞ்ஞானமு முதிக்கு மனனதா
னையுமிப்பிறவிநோய நாசமெய்திடு
மெய்யுமானநதமிக கெழுநதுபொருளுமே.

(இ-ஊ.) செய்த அத்தருமத்தினால், சித்தகத சிபுண்டாகும் அச்சித்தகததி
பால் உய்யச்செய்கிற உண்மை ஞானமுமுதிக்கும் அவ்வுண்மை ஞானத்தால்
வருததுகின்ற இப்பிறவி வியாதி ஒழியும் பிறவியொழிந்தால் சிவந தானு
வம் மேலமேற்பொருதி தேசமும் அவ்வானந்த வடிவமாக்ககாரணம் ஏ-று (அ)

இன்னது துணிதரற வியைந்த வேராகதை
நனனயத்துரைக்குவ னயநது கோட்டிரான
மின்னருகாசியின விருப்பமுட்கொடு
பன்னரும் வினையெலாம பறித்த சித்தாகாள்.

(இ-ஊ) இத்தருமத்தை நிச்சயித்தறப்பொருட்டு நடந்த ஒருகதையைப் பெ
ருவகனிப்புடன கூறுகின்றனே. விசுவாசத்துடன் கேளுங்கள் விளக்கமுற்ற கா
சித்தலத்தில் வசிக்கவேண்டுமென்கிற இஷ்டத்தை மனதிற்கொண்டிருப்பதால்
சொலவதற்கரிய தீவினைகளையாவும் பறித்த(தெறிந்த)சித்தாகளுங்களை ஏ-று (அ)

வெள்ளிமால் வரையமர் விமலநாயக
னெள்ளியபதமல ருமைபணிந்தெழா
வுள்ளியவறங்களெவ வுத்தமத்தல
நள்ளியபுரிவது நவிரியெனறனள.

(இ-ள) பெருமைபொருந்திய வெள்ளியங்கிரியில் விற்றிருக்கின்ற மலரகி தராகிய பரமசிவனுடைய விளக்கமுற்ற பாததாமரையில் உமாதேவியார வணங்கியெழுந்து சிந்திக்கத்தக்க தருமங்களை எகத உத்தமததலத்தில் விருப்பத்துடன் செய்யவேண்டியது கட்டளைபிடவேண்டுமென்றன. எ-று. (௧௩)

என்றலுங்கருணைகூட நிரங்கிக்காசியே
யொன்றியவறம்பல வுஞற்றுதற்கிட
மன்றியுமனுததுணை யானுமேருவாற
கன்றியமருங்குலாய கருதென்றோதுவான்.

(இ-ள) இப்படியென்று கேட்டவளவில் சிவபெருமான கிருபைபாலித்து மனமிறங்கி பொருந்திய தருமங்களைச் செய்தற கிடம காசிப்பதியாகும் அதுவல்லாமலும் அனுவன்வு தருமஞ்செய்தாலும் மேருமலையைப்போல, ஓங்கும் தளரகின்ற இடையையுடைய உமையே இதைச் சிந்திப்பாயாகவென்று மேலுங்கட்டளையிடுகின்றனா எ-று (௧௪)

மாசில்யாமோங்கொளி யாகிவைகலாற
காசியென்றொருபெயா கரைவர்கறறவர்
பேசுமக்காசியிற பிறங்கிவாழ்பவ
ரேசினவ கணங்களை நெண்ணுமாதராய.

(இ-ள) களங்கமுற்ற யாம பிரபல ஜோதிவடிவமாக வாசஞ்செய்தலாக காசியென்ற வெருநிருகாமத்தை அறிவுடையோ சொல்வார்கள, யாவரும் எடுத்தனாகத்தக்க அக்காசித்தலத்தில் விளங்க வாழ்பவர்களைக் குற்றமுற்ற நமது கணநாதர்களென்று உமையே சிந்திப்பாயாக. எ-று (௧௫)

சாற்றமுததலத்திடைத தடாகமாகிய
வாற்றநாபுண்ணிய மளக்கும் வல்லயா
ரேற்றமாபுதியதொன றியற்றும் பேற்றினும்
பேற்றியப்பழையதைப் புதுக்கன மிக்கதே.

(இ-ள) சொல்லுகின்ற அக்காசித்தலத்தில் தடாக முதலாகிய தருமங்களைச் செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் புண்ணியத்தை அளவிடவல்லோ யாவா, உயர்வுள்ள புதியதருமங்களைச்செய்யும் பலனைப்பாக்கிலும் முன்னோரால் பாதுகாததுச சிதைநிற்குகின்ற பழைய தருமங்களைப் புதுப்பித்தல மேலானபுண்ணியமாகும். எ-று. (௧௬)

தளாவறுகேள்வியான் தருமபாதனென்
றுளனொருவணிகனவ் ஐயில்வாழ்பவன
வளரொரு தனமனை வாயுமூலையி
றுளரளிமலர்த்தட மொன்றுண்டாக்கினுன்.

(இ-ள) அக்காசிப்பதியில் வைசியமரபிறபிறந்து தருமபாதனென்று பெயா பெற்றுச்சோலில்லாது தருமநூல்கேட்டு வாழ்பவனொருவனிருந்தனன். உயர்ந்த தனது மாளிகைக்கு வாயுமூலையில் வண்டுகள் மூக்காலுமுற்றகிடமாகிய மலர்களையுடைய ஓர் தடாகத்தை யுண்டிபண்ணான். எ-று. (௧௭)

எ-வது பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குப் பதேசித்த அததியாயம். அக

அன்னதின் மறையவ ராதியாரொடு
முன்னரும் பரம்பசு முதனமற்றுள்ளன
வென்னவும்வந்தவந தினியநீர்கவாந
துன்னருங்களிப்பொடு மொல்லையேருவ.

(இ-ள்) அததடாகத்தில பிராமணா முதலிய பெரியோர்களோடு நினைத்த
மகரிய பாலகமகினை பசுமுதலானவைகளும் பறவைமுதலிய மற்றுள்ள பிராணி
களும் (தாக்கத்தோடு) வந்து இன்பத்தையுடைய தீர்த்தத்தைப் பாணஞ்செய்து
அடங்கா மகிழ்ச்சியுடன் விரைவாகச்செல்லும் என்று. (௭௭)

அத்தருசெல்வனு மமைந்தசெல்வத்து
மெத்தியபோகங்கள் விருமபித துய்குரூர்ட்
பொத்தியமுறபவம் புரிந்ததிமையா
வொத்தியல வறுமைவந துறந்தெனபவே.

(இ-ள்) தருந்த சம்பத்துள்ள அத்தருமபாத்தனும் தனது செல்வப்பெருக்
கால் இன்பம்மயமாகிய நானூபோகங்களையும் பிரியத்தோடனுபவிக்குங் காலத்தில்
மூடப்பட்டிருக்கின்ற முறபிறவியிற செய்த தீவினையையுடைய செல்வத்தைப்
போல ஒத்துவரும் இயல்பினையுடைய வறுமைவந்தடைந்தது என்று. (௭௮)

மிடியதுமேவலு மெலிந்துநாய்களோ
படியறு மறையவன் பான்முநநூறெனுந
கடிதலில் வராகனைக் கைக்கொண்டானவ
னெடிதுநாளாகழித்தபி னோநதுகேட்டனன்.

(இ-ள்) தரித்திரமவந்தசோதலால் தருமபாதன்னெனலும் வைசியன் தளர
ச்சியடைந்து சமராமற்ற வோர பிராமணனிடத்து நீக்கப்படாத தொடாபினை
யுடைய முநூறுவராகன கடனவாங்கிக்கொண்டனன் கடன கொடுத்த அப
பிராமணன் பெருநாளொன்றுததுச சமீபித்துவந்து கடன்கேட்டனன் என்று (௭௯)

கேட்டலும் பொருளிலை கிடைப்பதெங்கினி
வாட்டமின் மறையவ மறையான்புரி
தோட்டலாக் குளத்தினை தோனறக கொண்டுநீ
வேட்டியான் கொள்கடன வீட்டுகென்றன

(இ-ள்) கேட்டவனவில பொருளோகிடையாது இனி எவ்வாறு கிடைக்கும்
தளரச்சியிலலாத பிராமணரோ நான் உண்டாகக்கூடிய இதழ்களையுடையமலாகளுள்ள
தடாகத்தை கடனுக்கு ஈடாகக்கொண்டு விருப்போடு என்கடனை ஒழித்துவிடு
வீராகவென்று சொல்லிக்கொண்டனன் என்று (௮௦)

எனறலுமவையுளா ரிடத் துவேசியன்
செனறன்னெட்டியன் செய்கை கூறியா
ஞ்ஞறவிக குளத்தினை யொப்பிக கொள்வனெற்
கனறலிலெத்துனை காலங்கொள்வது.

(இ-ள) இப்படியென்று தருமபாதன சொன்னபோது அப்பிராமணன தருமசபையாரிடத்துக்குப்போய், வைபவன கட்டனவாங்கியதும், அவனவெட்டிய குளத்தைக் கட்டனுக்கு ஈடாக்கக்கொடுத்தது விடுவதுமாகிய செயல்களைச் சொல்லி, தகுதியுள்ள இக்குளத்தினை கட்டனுக்கு ஈடாக வொப்புக்கொள்வேனென குறைவற்ற எவ்வளவுகாலம் கொள்ளவேண்டிவது. எ-று. (உக)

கூறுநிபென்றலுங் குழீஇயமேலவா
மாறுதீர வணிதனும் வரப்பூரிநது கேட்
தேதீர்குளத்திலோ நுறுகவிட்டிடிந
பேறுசாலகடனறின மிதககும் பேணவே

(இ-ள) தாங்கள் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டபோது அவ்விடத்துக் கட்டியிருந்த மேலோரர்கள் தங்கனிடமவந்த மாறுபாடில்லாத தருமபாத் செட்டியாரை வரவழைத்துக்கேட்டு (உணமை தெரிந்து) துபைத்தைத் தணிப்பிக் கின்ற குளத்தில் ஒரு பெரியகல்லைப்போட்டால் வாங்கிக்கொண்ட கட்டன கழியுமளவும் அக்கல் உள்ளமுடி கழிந்த உடன யாவரும் மகிழும்படி மிகும்கும் எ-று.

அத்தனைநாளவரை யயயரினனதா
மொத்தபினனாவிவற குரியதாகுமாற
சித்தமுற்றொருகலைச் சேத்தயென்றன
ரத்தலையையனவ் வாறுசேர்த்தினன.

(இ-ள) பிராமணரே அக்கல் அழுந்தியிருந்தனவ் காலத்தனவும் குளம் உமமுடையதாகும். அத்தகு பிறகாலத்து இவ்வாததற்கு ஒரு உரியதாகும் மன உறுதியோடு ஒரு கலை குளத்திற் சோப்பிஒன்று சபையாக்கறினா அவ்விடத்து (யாவருங்காண) பிராமணன்வவாறு பெருங்கலையிட்டனன். எ-று. (உக)

பரியகல்லாததம் பரியவிட்டவ
ஊரியசாரனரோரோடு முவரதுகின்றன
னரியகோதனத்தொடு மங்கனோபகத
தெரியவர துண்டது தெளிந்தநீரினை.

(இ-ள) பருங்கல்லாகத்தூக்கவந்தது அப்பிராமணன் குளத்திலமுதல்பட்டி விட்டு அவ்விடத்திலிருக்கின்ற பெரியோர்களோடு களித்து நின்றனன். அரிய கன்றோடு ஓர பகவந்த யாவரும் பராக்குமபடி தெளிவுள்ளதீரத்தத்தைக் குடித்தது எ-று (உச)

கன்றோடுகறவையான் கலந்துநீர்குடித
தொகறிய பெருங்ககா யுறுமுன்னிட்டக
லன்றிசயமென வறனமிதந்தது
பொன்றலி லுரிநும் பூதுகொண்டதே.

(இ-ள) கறவைப்பசு கன்றோடுகலந்து (விடாய நீங்கும்படி) தண்ணீர்குடித்து அருகிலிருக்கின்ற பெரியகரையை அடைத்தரு முன்னமே, (பிராமணனா

எ-வது பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குப்பதேசித்த அததியாயம். ௯௯

போட்ட) கலலானது ஆசசரியமென்று சொல்லுமடியி நீரில் மிதாது. எப
போதுங் குறைவுபடாத் காசித்தலத்தாரபெருங்கனிப்பினைக்கொண்டாராகன. ()

செழுமறையவுகடன் நீர்நததேகுநி

வழுவறுநாயகவிம் மாமலாத்தடம்

பழுத்து நின்னதே படாதி யெனநனா

செழுவிவயுவையுளா ரிருக்கை சேர்ந்தனா.

(இ-ள்) மேலாகிய பிராமணரே உமமுடைய கடனநீர்நதுவிட்டது நீர்
போவீராக களங்கமற்ற செடியாரோ இவ்வுகுமி வசித்தறகிடமாகிய தாமரை
மலர்களையுடைய இ-புளம் களங்கமில்லாமல் உமமுடையதாயவிட்டது நீர்செ
லவீராகவென்று சொல்லி மேலாகிய சபையாராகத் தங்களுடைய வரசலத்தானத
தை அடைந்தாராகன எ-று. (௨௯)

ஆகலிறகாசிமா நகாததாற்றிநி

மேதகு தருமமே மிருதியாவது

போதரு மன்னதாற போகம பூத ம்நெ

காதலினிஃதுறக கலக்கு முத மியோ

(இ-ள்) ஆதலினால் பெருமைதங்கிய காரித்தலத்திற செய்கின்ற சிறந்த
தருமம் மேனமேல் வளரும் அதத்தருமத்தால் மொருநாள்முதிக்கும் பிரியத்தைத்
தருகின்ற அந்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் முதலி சித்திக்கும் எ-று. (௩௦)

உணமையீதுணாம யென நுமபன்கூறினா

வணமைசேருமையவன மகிழ்நது தாமுநதெழிநி

யெணமையே முத மபை பெய்துந காரணம்

தணமைகூட காரியைச் சராதலோ வென்றாள்

(இ-ள்) இது சத்தியமாருமென்று விவபெருமான பார்வதி தேவியாருக்
குத் திருவரயமலாத்தனா ஸீவகோடிகளுக்கு ஞானத்தை உதவுகின்ற அததேவி
யார் மகிழ்நது வணங்கி பெழுந்து அடைந்தோர்களுக்குப் பிரபலசாத்தத்தை
யுண்பெண்ணும் காசிடபதியைச் சேர்தலே முததியடைதற்கு எளிமையான கார
ணமெனநனா. எ-று. (௩௧)

சித்தாகா ஞமையவள் தெனியததேவனு

ரத்தலை யுணாதகிய தறிநது எீரிநிக

கைத்தல நெல்லியிற காசியேகியே

பொத்தலைத் திருமெனப் புகன்றுபோக்கினா.

(இ-ள்) சித்தாகணங்களை உமாதேவியார் தெளியும் வணணம் சிவப
ரஞ்ஜோதியார் அக்கமிலாசத்தி லுபதேசித்ததை யறிந்தோர் இனிக் காசித்தல
த்தைப்படைந்து உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலாகத் துன்பத்தைப் பொழித்துச்
சுகமாக வசிப்பீர்களென்று கபிலமஹாமுனிவர் தெரிவித்து அப்பதிக்ருப் பிரபா
ணப்படுத்தினார். எ-று. (௩௨)

பேக்கியமுனிவனைப் போற்றிவாழ்கதியே
தேக்கிய மகிழ்ச்சியிற் காசிசேர்ந்தன
ராகியவறத்தெர்டு மமர்த்ந வாழ்ந்தனர்
மேகசூயர் முததியின மேவினாரோ.

(இ-ள.) பிரயாணப்படுத்திய கபிலமஹாமுனிவரை வணங்கித் துதித்து
நிறைந்த மகிழ்ச்சியோடு காசித்தலத்தையடைந்து சிவதருமங்களைச் செய்து ஞான
சம்பத்தோடு வாழ்ந்து உயாவுக்குள் உயாவாகிய முததியினபம்பெற்றார்கள் என்று

பரமசிவன பாராவதிதேவியாருக்குப்பதேசித்த

அத்தியாயம் முற்றியது

ஆக அத்தியாயம் எ-ககு திருவிருத்தம் (2 எங்)

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறமப்பலம்.

கருங்குழலுமையான் மீளவுகாள கண்டனைப் பணிந்தெழுந்தவனி
மருங்குழலியை வாதனைப்பட்டு மயங்குவார்க் கின்பவீடிலை
யிருங்குழல்வினை முழுககறாகாசி யிருகவு மினியவேதாத
மொருங்குழலையாச் செயியராயுலோப முற்றம் பாதகாககில்லை

(இ-ள்) சரிய அனகபாரததையுடைய உமாதேவியார திருமபலம் நீல
கண்டராகிய சிவபிரானை வணங்கியெழுந்து பிரபஞ்சத்தில் விடையவாதனைக
ளுளாகி மயக்கங்கொண்டு உழல்பவர்களுக்கும் பெருமை பொருதிய புள
ளாங்குழலோசையும் வீணாகானமும் மாறாதிருக்கின்ற காசித்தலத்தைத் தரிசியா
தவர்களுக்கும் இன்பமயமான வேதாத விசாரணையையாதவர்களுக்கும் உலோ
பத்தனமையுடைய பாதகங்களுக்கும் முத்திடைக்கமாட்டாது என்று. (க)

திருமலிதருமங் காசிமாநகரிற் செயதவேசிறப்பெனத் தெரிந்தேன
ருருமலியதுசெய யாதவராகிக் குலவுமக காசியிலிருந்தே
யுருமலிபாவம் புரிபவர்கொழிவெ னுரைத்திடவேண்டுமென நிரந்தரன்
மருமலிகடுக்கை மாலிகைப்பெருமான மகிழ்ந்திது புகன்றிடலுற்றான்

(இ-ள்) சிறப்பு நிறைந்த தருமத்தை மகத்தான காசிப்பதியிற்செய்வதே
மேனமையென்று தெரிந்துகொண்டேன் உயர்வுள்ள அத்தருமத்தைச் செய்யா
தவர்களாகி விளக்கமுற்ற காசிப்பதியில் இருந்துகொண்டே கொடுமபாவம் செ
ய்பவர்களுக்கு அபபாபம் எவ்வாறு நீங்கும் தேவரீர் சுட்டளையிடவேண்டுமெ
ன்று வேண்டிக்கேட்டுக்கொண்ட உமாதேவியாராப்பார்த்து வாசனை நிறைந்த
கொன்றைமாலிகைத்தித்த சிவபெருமான களிகூரந்து இதைச்சொல்லத் தொட
ங்கினான். என்று. (ங)

நிறையெறிபரவை யுதித்தமாநிலத்திற் செறிதரு முயிரெலம்புரிந்த
கரையெறிபரவங் கழித்ததிடுதானங் காசியேமற்றநின்றது
புரையெறிமனத்தி னியற்றுபாதகமும் போககிடத்தக்கதொன னுண்டால்
வரையெறிமுலையாய் காசியைங்குரோசம் வலஞ்செயலெனறுளங்கோடி.

(இ-ள்) அலைகளை வீசுகின்ற சமுத்திரஞ் சூழாத பெரிய பூமியின் கண்
னே நெருங்கிய எல்லா உயிரகளும் செய்த கணகடந்த பாவத்தை நீக்குமிடம்
காசித்தலமாகும். அக்காசிப்பதியிலிருந்து களங்க மிகுந்த மனதுடன் செய்யத்

தக்க நீவினகளை நீக்குதற்குக் காரணமொன்றிருக்கின்றது. (அதுயாதெனில்) மலைகளை அவமதிக்கத்தக்க குன்றுகளையுடைய பாவத்தியே காசியில் பஞ்சக் குரோசப பிரதக்ஷணஞ்செய்திலென்றே மனத்திற்கொளவாயாக எ-று. (௩)

தண்ணியகுணத்தான் முன்னோட்சயகீ சவ்வியனென்றொரு முனிவன் புண்ணியந்திரண்டாலன்னதோவடிவானபொருநதநம்மடித்தியானத்தா னெண்ணியநமைவந்தேத்தெடுத்தொருநாளியம்புவானென துமாணுககன கண்ணியபவரு ளொருவனவேதாதி கற்றனன் முற்றவுங்கனிந்தே

(இ-ள்) பூங்காலத்தில் சயகீசவ்வியனென்னும் பெயர்பெற்ற ஒரு முனி வன் சாந்தகுணமுள்ளவன், புண்ணியங்கள் யாவுஞ்சோது வொரு வடிவெடுத்ததுபோன்றவன், நமது திருவடியில் அமுந்திய தியானமுடையவன், அறிவுடையோர் கருத்தக்கடமமிடத்து ஒருநாள வந்து தோத்திரஞ்செய்து சொல்லிக்கொண்டனன் (அது யாதெனில்) மதிக்கத்தக்க தனது மாணுககர பலருக்குள் ஒருவன் லேவமுதலான கலைகளை மனம்பதிந்து முழுமையுங் கற்றுக்கொண்டான், எ-று. (௪)

கற்றதற்கியைந்த வொழுக்கமில்லவனாக களவினாற் பிறாபொருள்கவா முற்றவிறறுமுது முலைமடமாதா முயக்கிடையமுநதியு மனைக்குஞ் [நது செறமிககாகருந் தீயகளுண்ணிடுஞ் செறிபலதுரோகமே பயின்று முற்றவெங்கொலையும் புரிதரத்துணிந்தா னுணாககருங் கொடியமரபாவி.

(இ-ள்) வாசித்தநிறத்தற்குத்தக்க நடையிலலாதவனாகி திருட்டினால் அன்னியர்பொருளை அபகரித்து (நாணத்தை) முழுதும் விலைசெய்து திரிசுன்ற குன்றுகளையுடைய மங்கையர்கள் கலவியில் முழுகியும், குணதோஷத்தை நாடாத (கருணையுள்ள) தாயாருக்கும் பெருங்கோபத்தை யுண்டிபண்ணுங் கொடுதன்மையுள்ள மதுபானஞ்செய்தும், அனேகமாயுள்ள வீசுவாச பாதகங்களில் கிரந்தரம் பழகியும் உண்டாகிய கொடிய கொலைத்தொழிலையுஞ் செய்வதற்குத் துணிந்தான் சொல்வதற்கரிய கொடுமரபாவிடைய மாணுககன், எ-று. (௫)

அனையவன்செய்கையனைத்தையுநதெரிந்தியா னச்சுறுத்திடவுமஞ்சாயை நினைவருங்கொடியபாவமேபுரிந்தா னெடுஞ்சினங்கொண்டொருதினத்திற றுனையமற்றவனை நோக்கிநீயிந்தத் தூயகாசியினைவிட்டகறி [முன யினையவிங்குறையிற் சபித்திடுவேனென றிசைத்திடக்கேட்டன ன்கன

(இ-ள்) அக்கொடியவன் செய்கைகளைத்தையும் நான் அறுபவமாகத்தெரிந்து பயப்படுத்தவும் அஞ்சாமல் நினைத்தற்கரிய மகாபாதகங்களையே செய்துவந்தான். ஒருநாள் பெருங்கோபங்கொண்டு உடனே அப்பாதகனைப் பார்த்து பரிசுத்தமான இரத்தக்காசித்தலத்தை விட்டு நீங்கிப்போ இனி இத்தலத்திலிருப்பாயானால் சாபங்கொடுப்பேனென்று, யான் சொல்லக்கேட்டு அவன், நீங்கிவிட்டான், எ-று. (௬)

அ-லது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமைபுனர்த்த அத்தியாயம். கூடு

அகனறவனபேயு மகனருவகாசி யரும்பதிதனைவிடுததேகிப்
புகனறுபலலோர்கும் விநதமால்வரைப்பாற் புருததுதிர் சருகுபக்கணஞ்
துகநதவணமர்நது சிலபகநவஞ்செய் தோங்குகோதாவரிதிராத [செய்
திக்கநதுனமதியோடெய்தியாங்கமராவியறறநுத்வஞ்சின னுள்புரிநதான்.

(இ-ள்) (எனனை)விட்டகன்றவன பேயும் விலகிப்போவதற்கு எண்ணங்
கொள்ளாத மகிமையுள்ள காசித்தலத்தைவிட்டு அப்பாறப்போய், (தனது துண
பத்தைப் பலருக்கு) சொல்லிக் (காசியில் வசித்த புண்ணியத்தால்) பல தபசிக
ளுஞ் சூழத்திடமாடிய உயராத விநதமையை யடைநது (காறறினால்) உதிராதி
ன்ற சருகு பசுஷணஞ்செய்து அவவிடத்தில் வீருப்புடனிருந்து சிலகாலம் தவஞ்
செய்து (அவவிடமவிட்டு) உயராத கோதாவரிக்கணாயை யடைநது அவவிடத்
தில் சித்தகத்தியுடன் வாசஞ்செய்து(மறறையோரா)செய்தறகரிய அரியதவதனைதச
சிலகாலஞ்செய்தனன். என்று. (௭)

ஆயிடைநீங்கி யேகுபுலீமை யருநதிதீர்த்தையுற்று
மாயிருந்தவஞ்செய் தமர்நதன்னசின்னான் மறறுமவ்விடத்துநின்றேகித
தூயவரேத்துஞ் சீபருப்பதத்தைத் தொழுதடைநதாவியினமர்நது
பாயசீரகமுமரக் கடவுளேமதித்துப் பல்பகலருநதவம்புரிநதான்.

(இ-ள்) கோதாவரி நதிக்கரையாகிய அவவிடத்தைவிட்டு மஹாநதியாகிய
வீமை நதிக்கரையைச்சேராது பெருமையுள்ள அருந்தவங்கள் செய்திருந்தனன்
சிலகாலம்பொறுத்து அவவிடத்தைவிட்டுநீங்கி, பெரியோரால் துதிக்கத்தக்க திரு
ப்பருபதமென்னுந் தலத்தைவணங்கி அவவிடத்திறறகவ பரவிய கிறப்புள்ள
முருக்ககடவுளைத் தியானித்துப் பலகாலம் அரிய தவஞ்செய்திருந்தனன் என்று (அ)

அன்னதோரகாலேக காசியினமாராத வகத்தியமாமுனியென்பான்
மின்னகுமோலித தேவர்கடொழுது வேண்டலிறறககணமடைவா
ன்னனலம்பயகருங் காசியைநீத்த நவிலொணு வருத்தமுட்கொண்டு
முன்னருங்காசி காசியென்றுணாதது முன்னினான் பருபதவழியே.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் காசித்தலத்தில் வசித்த அகஸ்திய மகாமுனிவரென
பவா,மின்னலைப்போலும் விளங்குகின்ற மருீடககையுடைய தேவர்கள் வணங்கி
வேண்டிக்கொண்டமையால் தக்ஷணத்திலுள்ள பொதியமலைக்குச் செல்லும்
பொருட்டு, நல்ல முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்குங் காசித்தலத்தைப் பிரிந்த
சொல்லுக்கடங்காத துயரத்தை யுள்ளத்திற்கொண்டு, வினைத்தறகரிய காகிகாசி
யென்று சொல்லிக்கொண்டு திருப்பருபதவழியாகச் சென்றனர். என்று (க)

மரகதமயிலுர் குமாவேட்காணும் வாஞ்சையிற காசியென்றுணாத்தப
பாவுமாமுனிவன் சேறலுமனைப் பருப்பததமருமெனசீட
ஹவுசேர்ச்சகி காசியென்றுணாக்கு மொருதிரு மந்திரஞ்செவியின்
விரவலும்புரிந்த பாவமுறறொழித்து விளக்கமாரதேசோடுமெழுந்தான்.

(இ-ள்) மரகதநிறமுள்ள மயிலை நடாத்தும் முருகப்பெருமானைத் தரிசிக் கவேண்டுமென்ற ஆவலோடு காசி காசியென்று சொல்லிக்கொண்டு துதிக்கத் தக்க பெருமையுள்ள அகஸ்திய மகாமுனிவா செல்லுமபோது, அத்திருப்பருப்பத்த ில் தவஞ்செய்கின்ற எனதுமாணக்கன் மெய்ஞ்ஞானநவகுத்தருகிடமாகிய காசி காசி என்று சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற மகாமந்திரம் காதுகளில் கேட்டமாதிரித் தில் செய்த கொடியபாவங்கள் முழுவதுமொழிந்த மிக்க ஒளிவீசுகின்ற அழ கோடு மெழுகதன்ன. எ-று. (௧௦)

எழுந்தவன்குறிய முனிவரன்பாத மிறைஞ்சியான் காசியின்வசித்துத் தழுந்தாமல்லாப் பாதகம்புரிந்தேன் சறகுரு வெறுத்தெனைக்கடியக் கழுந்துகொணமதியிற் காசியைநீத்துக் கருதுபறபலதலம் வசித்திவ் குருந்தளவாக்கி யுத்தியுணமுனிவா புறறுநோற்றிருந்தன்ன வருந்தி.

(இ-ள்) அவவாறெழுந்த வெனது மாணக்கன் அகஸ்தியமுனிவரது பாதங் களில் வணங்கி அடியோன் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்து தாவருந்தாமல்லாத தீவினைகளைச் செய்தேன் எனதாசிரியராகிய சயங்கவலியமுனிவா கோடித்து எனை நீக்கிவிட தேயுது முழுது மழுங்கிய புத்தியோடு காசித்தலத்தைவிட்டு சிந தனைக்குறிய பலதலங்களிலிருந்து வருந்தி யருந்தவஞ்செய்தேன் சமுத்திரநீரை உழுந்தளவாக உள்ளவகையில் வருவித்து ஆசமனம்போல உட்கொண்ட அகஸ தியமுனிவரே எனநன்ன எ-று. (௧௧)

ஆயதோர்காலை முன்னமெத்தவமயா னாற்றினனோவென்றியென் பாயமாதவீ காசியென றுரைத்துப் படர்ந்தனையதுசெவியேறத் தியபாதகந்தீர்க் தடியனென்னவாத தேசுபெறுறுயந்தன னென்றான மேயமாமுனியுந் கேட்டிதும்பூது விழைதாததன்னுளே மகிழ்ந்தான்.

(இ-ள்) நான் பூவத்தில் என்னதவஞ்செய்தேனோ அறிந்திலேன் அதிப் பிரபலமாகிய பெருந்தவமுள்ள நீர் அந்தக் காலத்தில் காசி காசியென்று சொல் லிக்கொண்டு நடந்தீர் அமமந்திரம் எனசெவியடைந்த மாதிரித்தில் கொடும பாதகம் ஒழிந்து அடியனென், அனவிலலாத வினக்கமுற்றுப் பிழைத்தன னென்றபோது விருப்பமுள்ள (அகஸ்திய) மகாமுனிவருங்கேட்டு மனதில் மேலு மேலும் ஆச்சரியமுண்டாகுமபடி கனித்தனா. எ-று. (௧௨)

இருவருமியவா றளவளாய்மகிழ் மெல்லையிலாயிரங்கோடி யுருகெழுபரிதி யுதயமுற்றென்ன வொள்ளியகுமாரவேடோன்றத் திருவமுற்றிருவ ருமபணிந்தெழுந்து சென்னிமேற் காதவங்குவித்துப் பொருவரும்புளக் மேனியிற்போபபப் போக்கருமகிழ்வொடு கின்றா.

(இ-ள்) அகஸ்தியமகாமுனிவரும் எனது மாணக்கனும் இவ்வண்ணமாக ஒருவருக்கொருவரளவளாவிக்களிக்ஞகாலத்தூப் பிரகாசம்பொருந்திய ஆயிரங் கோடி சூரியர்கள் உதித்ததுபோல வினக்கமுள்ள முருக்ககடவுள் பிரசன்னமாக உள்ளவகனித்து இருவரும் வணங்கியெழுந்து சிரமேலிரண்டு கரங்களைக் குவி த்து மயிரப்புகழ்மென்னும் போரவையுடையவர்களாய் நீங்குத்தற்கரிய மகிழ்ச்சி யோடு கின்றார்கள். எ-று. (௧௩)

அ-வ-து பஞ்சக்குரோசப்பிரதககண மகிமையுடையத அததிரியாயம். கூள

அநதயில்முமரக் கடவுளும்ருள்கூட தகததிரிய முனிவனை நோக்கிச்
செந்தமிழ்மணக்குஞ் செய்வவாய் முனிவா திருத்தகுநாகியை நீதது
வந்தவெனதுயருண் மனத்தினை வருத்த வருநினைபோலுமெய யறிஞர்
சந்தவண்காசித தலத்தினைநீக்கச் சம்ம யெரரோருளானும்.

(இ-ள.) முடிவிலலாத முருகப்பெருமானும் கருணைகூடாது அகஸ்திய
முனிவரைப்பார்த்து செந்தமிழ்மாலை மணக்கின்ற சிவந்தவாயையுடைய முனி
வனை சிறந்த காசித்தலத்தை விடுத்தது வருதுவிட்ட கொடிய துன்பம், மனத்தினைத்
துயரப்படுத்தலால் வருந்துகின்றதுபோலிருக்கின்றது. பேரறிவினையுடையோர்
கூள அழகும் வளமுமமைந்த காசித்தலத்தைப் பிரித்தற்கு ஒருககாலும் சம்மதி
யாகாள். எ-று. (கசு)

காசிமானமியநீ முழுதுணராதலின்க காசியைநீப்பதற்குள்ளம்
கூசியிததுயரங் கொண்டனையுணராக கொடியமாபாவிபர்களாகிற
பேசுபன்னகரோ டதுவுமொன்றாகிப் பிறங்கிடும் விசேடமாகாது
வீசுதெண்டினைநீக்க காசினீத்தல விண்ணவாவேண்டலாலன்றோ.

(இ-ள) நீ, காசிமகிமையை முழுவதும் அறிந்தமையால் அக்காசியை
நீங்கினதற்கு மனம் நாணங்கொண்டு இத்துயரமடைந்தனை அம்மகிமையை
அறியாத மகாகொடுமபாதகர்களுக்கானால் சொல்லத்தக்க பல நகரங்களோடு
அக்காசியும் ஒரிடமாகி விளங்கும், விசேடங்காணாது தெளிந்த அலைகளை வீசு
கின்ற கங்காநீரத்ததையுடைய காசித்தலத்தை நீ நீங்கிவிட்டது தேவர்கள்
(குறை நீங்க அவர்கள்) வேண்டிக்கொண்டமையாலல்லவா எ-று. (கரி)

காசியைநீப்பார காசியையுரைப்பார காசியைக்காணுமாறடைவார்
காசியிலவசிப்பார சிவலொமெமக்குக் கருகரும்பிரியமிககவாகாண
காசியைநீண்டதுவருந்தலைமுனிவ கழுறுதிவேண்டிவென்னக
காசியையடியேன பண்டுபேரறசேரக கடைக்கணித்தருளுகவென்றான.

(இ-ள) காசித்தலத்தைக் கருதுகின்றவரும், காசியென்று (வாயினால்)
உரைப்பவரும், காசித்தலத்தைப் பாரக்கும் வண்ணஞ்செல்பவரும், காசித்தலத்
தில் வசிப்பவரும், இவர்கள் யாவரும் எனக்கு சித்தனைக்கரிய விசுவாசமுள்ள
வர்கள். காசித்தலத்தைப் (பிரிந்ததை) நிரூபித்து முனிவனை வருத்தமடையாதே
வேண்டியவராகளைக் கேட்டுக்கொள்வாயென்று (முருகப்பிரான) திருவாய்
மலர் காசித்தலத்தை முன்போல் அடியேன சோந்திருக்கும்விதம் கடைக்கண
பாலித்தருளவேண்டுமென்றான். எ-று. (கசு)

என்றலுங்கடப்ப மாலிகைத்தோனா னிமையவர்க்கரியமுடித்து
நன்றிபின்னர் வேட்டவாறடைதி நறவமுனிவவென்றுணர்க
வனநவன்றமுடித்து துதித்தனன்விடைபெற நகனநன்னமறையறபா
ராக, கனநலில்காசி நகரிருந்தோருநீ கருகரும்பாதகம்பிரிந்தாய்.

(இ-ள.) இப்படியென்று அகஸ்தியமுனிவா கேட்டபோது கட்டப்பமாலையை
யணிந்த தோள்களையுடைய முருகப்பிரான நீ தேவர்கள் குறையைமுடித்துப்

யினனா அபேகூழித்தபடி (காசிப்பதியை) கலமாக அடைவாயாக பெருகதவமு
ள்ள முகிவனேயென்று திருவாயமலர அப்போது அகஸ்தியமுநிவா (முருகக்கட
வுள்) திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு நீங்கினா, எனது
மாணககளை முருகக்கடவுள் பாரத்துக் கெடுத்திலலாத காசித்தலத்திலிருந்து நீனை
ததற்கரிய மகாபாதகங்களைச் செய்தனை என்று, (௧௭)

அங்குளினதன்று பறபவதலத்து மருநதவமாற்றினையதனா
பொங்குமப்பாவம் போயதனநீங்குப் போகதுதீ தவமபுரிக்காலை
மங்குதலிலலா வகத்தியமுனிவன் வாயமொழி மந்திரம்கேட்டாய்
தங்குமவ்வறததா லன்னபாதகமுன நீனைவிடப் பொலிந்தனையனறே

(இ-ள) அக்காடியிலிருந்து நீங்கிப் பலவாயுள்ள தலங்களில் அரியதவங்களைச்
செய்தனை அத்வங்கனால அப்பெரும் பாதகம் போகவில்லை இவ்விடத்துவந்து
நீ தவஞ்செய்யும்போது நித்தியவாழ்வைப்பெற்ற அகஸ்தியமுநிவன் வாயால்
மொழிந்த காசி காலி என்றும் மந்திரத்தைக்கேட்டனை கேட்ட அதற்குமத்தால்
காசியிற்செய்த பாவங்கள் உன்னைவிடக்கல் நீ விளக்கமுற்றனை என்று (௧௮)

காசியென்றுரைத்த மந்திரம்கேட்டக கருதநம் புண்ணியப்பேற்றான
மாசிலயாங்காட்சி தந்தனநினக்கு மறமுநீகாசியுற மருணூல்
பேசியகூரவன் பணிவிடையாற்றிப் பெட்டினிதமாதியென றுரைத்தான்
கூசிமற்றவனுந் திருவடிதொழுது குறித்திது வினாவுதலுற்றான

(இ-ள) காசியென்றுசொல்லிய மந்திரத்தைக்கேட்ட நீனைத்தற்கரும் புண்
னியப்பலத்தினுலே யாம் களங்கமில்லாத தரிசனங்கொடுத்தோம், நீ காசித்தலத்
தையடைந்து திருவருளவடிவாயுள்ள தூலகளை உபதேசித்த குருபணிவிடையை
விருப்புடன் செய்து சுகமாக வாசஞ்செய்வாயென்று திருவாய மலராதனா
எனது மாணககளை மாணத்துடன் திருவடிகளை வணங்கி மேல் வருவதைக்குறி
த்து வினாவினன, என்று (௧௯)

ஐயனேகாசிப் பதிவயினமர்வா ராற்றரும் பாதகம்புரிந்தாற
செய்யலாங்கமூவா யாதல்தடியேன நெளிதரவருடியென்றிரப்ப
மையனீத்தருளும் விச்சுவராதன மலரடிதொழினரு ளுவனென்
றெய்யமாமயிலவாகனப்பிரானமறைந்தா னென்னைவந்தடுதனைனசீடன்.

(இ-ள) முருகக்கடவுளே காசித்தலத்தில வசிப்பவாகன செய்தற்கரிய
மகாபாதகங்களைச் செய்வார்களானால் செய்யத்தக்க பிராயசசித்தம் யாது அடி
யேன தெனியுமவண்ணம் கட்டளை யிடவேண்டுமென்று குறையிராது பிராத
திகம் மயக்கத்தையொழித்து அருளினன (காசி) விசுவராதா மலாபோன்ற திரு
வடிகளை வணங்கினால் இச்சந்தேகத்தை யொழித்தருள்வாரென்று வேகமாகச்
செல்கின்ற பெருமையுள்ள மயிலவாகனத்தையுடைய முருகக்கடவுள் சொல்லி
மறைந்தருளினா சீடன் காசிப்பதிகஞவந்து எனை யடுத்தனன என்று, (௨௦)

சீடன்வந்துரைப்ப யாவையுந்தெளிந்தேன நெளிதரேன பானிஃதொன
பாடமையுயிரகடுக்கமாந்தாகம் பாற்றிடப்பனமறையுனாகு [றும்

அ-வது பஞ்சக் குரோசபிரதக்கண மகிமையுரைத்த அததியாயம். ௧௯

மாடலங்காசியென னுதீர்ப்பத லமைததுளாய் சாதியாசாரக
தேடருமறம் றிவைகருதாது தெளிசிவஞானமாம் கழுவாய.

(இ-௪) எனது மாணக்கன் வந்துசொல்ல அவலிடத்து டோதவைகள் யாவுந் தெரிமதேன். பெருமைவாயுந் ஆனமாககளுடைய துயரமாயித் தாகத்ததைத் தணித்தருளும்பொருட்டுப் பலவாகிய வேதங்களுலெடுத்துரைக்கத்தக்கவெற்றித் தங்கிய காசித்தலமெனனுந் தண்ணீர்ப்பந்தலை உணடுபண்ணிய சிவபிரானே சாதியாசாரவிலபையும் கிடடுதற்கரிய தருமவியலபையுந் சிவதியாது சிவஞானத் தாலறியத்தக்க இப்பிராயசசித்தமொன்றையும் யான றிக்திலேன என்று (௨௧)

அடியனென்வேதா கமபுராணங்க ளறிந்தவாதமொடுகூடி
நெடியமகாசித் தலத்தறப்பெற்றே னிகழறிவறிவினாமையினு
கொடியவோர்பாவம் புரிதரினிதனைக் குறைத்திடப்படுகழுவாயா
தொடிதாராதனை யருடியென றிரப்ப வொண்கணு யாமுரைத்தனமால்

(இ-௪) அடியென வேதாகமபுராணங்களை யறிந்த பெரியரோடுசேர்ந்து பெருங்கோத்தியுள்ள காசித்தலத்தில் வகிக்கப்பெற்றதுகொண்டேன் புத்திபூர்வ மாயாவது அபுத்திபூர்வமாயாவது ஒரு கொடுமபாவஞ்செய்தால் அப்பாவத்தை நீக்கத்தக்க பிராயசசித்தம் யாது குறைவில்லாது அதனைக்கடடனையிடவேண்டு மென்று அச்சமகேசவியமுனிவன் பிரார்த்திக்க, விளக்கமடைந்த கண்களையுடைய பாவவதியே யாம் தெரிவித்தோம் (அது யாதெனில்) என்று (௨௨)

ஆனந்தமயமாயாமுறைதலினு லானந்தகானமென்றொருபேர்
தானந்தயினறிப் புனைந்தமகாசித் தலத்திடை வசித்திடப் பெற்றா
லீனந்தாமில்லா மறறையதலத்தி னியற்றியபாதகமிரிய
மோனந்தாமுற்றா விடலருங்காசி முழுத்தலத் தம்நீந்துசெய்தினு.

(இ-௪) ஆனந்தவடிவமாக யாம் அதலத்தில் வீற்றிருப்பதால் அக்காரி ஆனந்தகானமென்று ஒரு பெயர்பெற்று எந்நலத்திலும் லயமில்லாமலிருக்கின்றது அப்பதியில் வகிக்கத்தக்க புண்ணியங்கிடத்தால் உயாவுள்ள மறறைய தலங்களிலிருந்து செயதபாவங்களுடைய ஞானஞ்ஞபவத்தையுடைய உத்தமர கள் விட்டு நீங்குதற்கரிய காசித்தலத்திலிருந்து செய்கின்றபாவங்கள் என்று (௨௩)

சிறியதேயெனினும் பெரியதேயெனினுந் தேயத்திடப் படுகழுவாயொன
றறிதரவுரைப்போங் கேட்டிமறறதுவு மறிதாரமந்தணமாமா
னெறிகொள்பாதலமே பூருவிமேலெழுந்த நினைமலங்குறித்தகருங்
குறிகெழுகாசித் தலத்தளவேரைங் குரோசமெனநருமறைகூறும்.

(இ-௪.) சிறிதாகவிருப்பினும் பெரிதாகவிருப்பினும் அவைகள் ஒழியத்த க்க பிராட்சசித்தத்தை யாவரும் தெரியும்படியாகக்கூறுவோம் நீ கேட்பாயாக அப்பிராயசசித்தமும் ஒருவராலறியப்படாத இரகசியமாகும் (எல்லோரு) மதி ததற்குரிய காசித்தலத்தில் விதிவழியாகக் கீழேமுலகமும் பூருவிமேலே காண பட்டுகின்ற மலீரகிதமான மது வடிவமாயுள்ள சிவலிங்கங்கள் தங்குதற்கிடமா ளும் பஞ்சக் குரோசமென்று அரியவேதங்கள் சொல்லும், என்று. (௨௪)

அன்னையொருகாரமுதரினொழியு மமைந்தசஞ்சிதமுமாங்கொழியும்
பின்னருயிருகாவலஞ்செயினொருபான பிறவிசெய்பாதகமாயு
மென்னரு முககால்வலஞ்செயினுறு மியல்பவப்பாதகமகழியும்
பன்னரும்வருடந்தொறுமவலஞ்சூழ்வார் பலனெடுத்தனாககமுறறாதே

(இ-ன) (சிவலிங்கங்கள் நெருங்கியுள்ள) அப்பஞ்சகஞ்சோசத்தை ஒருதரம்
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால், காசியிறசெய்தபாவங்கள் நீங்கும் (அதுவன்றி) கட்டுப
பட்டிருக்கின்ற சஞ்சிதவினையும் ஒழியும். பின்பு இரண்டுதரம் பிரதக்ஷணஞ்
செய்தால் அக்காசியில் பத்துப்பிறவியிறசெய்த பாவங்கள் ளொழியும் மூன்றுதரம்
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால், அக்காசிப்பதியில் நூறு பிறவியிறசெய்த பாவங்கள் ஒழி
யும் வருஷங்கடோறும் பிரதக்ஷணஞ்செய்கின்றவராகக் குண்டாகிய பலனை
எடுத்தனாகக் முடியாது என்று (உரு)

முனிவரவறிதி யென்றனங்கேட்டு முகிழ்த்தகை யொடுநதுதிபுரிந்து
நனிமகிழ்ந்ததுத தனையடுத்திராத நலங்கொள் சீடனுக்கும் துணர்த்தித்
தனியவிரகாசி யைங்குரோசஞ்சூழ தருதின மேற்கொடும்புனிவன்
கனிதருமுத்தி கலந்தனனமடந்தாய் கரைந்தவிதன றிவேறிலையால்

(இ-ன) முனிவனே நீ அறிந்துகொள்ளென்றோம் அச்சயக்சவவியமுனிவ
னகேட்டு இருகரங்களையுங்குவித்துத் தோத்திரஞ்செய்து அதிக சந்தோஷங்கொ
ண்டு தன்னை அடுத்துப் பிரார்த்தித்த நன்மைவாய்ந்த மாணக்கனுக்கும் இந்த ரக
சியத்தைத்தெரிவித்து ஒப்பற்று விளங்குகின்ற காசித்தலத்தில் பஞ்சகஞ்சோ
சப்பிரதக்ஷணஞ்செய்யுந் தொழிலை மேற்கொண்டு அம்முனிவன் முத்தியடைந்
தனன். பாவவதியே (காசியிலிருந்து செய்யும் பாவங்கட்கு மேற்கூறிய) பிரா
யசசித்தத்தை பலலாது வேற்றிடையாதென்றறிவாயாக என்று (உசு)

கடிமலர்க்குமுலாய காசியைங்குரோசந் கருகதுறசகூழநடுமிகுமுவாய
முடிதிரிகாசியியற்றியபாவ முழுமையு மொழிதருமன்றி
மடிதராக்கால வயிரவதண்டம் வகுத்திட வதனிடையப்படுவா
ரொடிதலின்முப்பாறையிரமயாண்டென்றுரைத்திடுந்தெய்வவாண்டளவே

(இ-ன) வாசனைவீசுகின்ற மலர்களையுண்ணிந்த அளகபாரததையுடைய பா
வதியே காசிப்பதியில் பஞ்சகஞ்சோசத்தை மனவுறுதியுடன் பிரதக்ஷணஞ் செய
கின்ற பிராயசசித்தம் முடியுமாலை காசிப்பதியிறசெய்த பாவங்களையும ஒழி
ந்துவிடும். இதுவல்லாமல் வேறேபிராயசசித்தம் யாதென்றால் குறைவுபடாத
தெய்வவாண்டு முப்பதினாயிரம் வருடம் காலவயிரவதண்டனைக்குடன்பட்டு சச்சி
க்கப்படாத துன்பத்தை யனுபவிப்பார்களென்பதேயாமென்றறிவாயாக. என்று ()

பஞ்சகஞ்சோசப்பிரதக்கணமகிமையுரைத்த

அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அதியாயம் அ.ககு பாயிரம் உளபட திருவிருத்தம் (உசுஅ)

திருச்சிறந்தமபலம்

திருச்சிறமப்பலம்.

ஒன்பதாவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறமப்பலம்.

மாலுமயனுங்காணாத வள்ளற்பெருமா னுமையமமை
சாலுங்கருணை முகனோக்கித் தலத்திறசிறந்த காசியிடைக
காலுங்குணத்திற பாதகஞ்செய் கடைஞர்கழுவாய செயலுரைத்தர்
மேலுமதற்கோர் கதையுமெடுத் திசைப்பாங்கேட்டி யெனறிசைப்பான்

(இ-ள.) திருமாலும் பிரமதேவனும் அறியப்படாத அருளவள்ளலாகிய சிவ
பெருமான் உமாதேவியாரது பெருங்கருணையுள்ள திருமுசத்தைப்பார்த்து தலந
களுகஞ் மேலாகிய காசித்தலத்தில் குணசாமானியத்தால் தீவினையைச் செய்கி
ன்ற இழிந்தோர்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்யவேண்டிய செய்கையைக் கூறி
னோம் மேலுமதற்கோர் கதைசொல்லுகின்றோம் கேட்பாயென்று சொல்லத்தொ
டங்கொ. என்று (க)

கோலமாருங்காசியுள்ளன கூசுமாண்ட முனிமைந்தன
ஞாலமேவாக கொடுங்குணத்தா னவினமண்டபனென்றிடம் பெயரான்
சீலமாருவாததுடரொடுஞ் சோந்து தியவேபுரிவான
சாலவருளினீன் மெடுத்தோர் தமமாதறமுன்கொள்ளாதுழலவான்.

(இ-ள.) அழகு நிறைந்த காசித்தலத்தில் வசிப்பவனும் கூசுமாண்டமுனி
வனுடைய குமாரனும் அறியுடையோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத கொ
டிய குணத்தையுடையவனும் மண்டபனென்னும் பெயரையுடையவனுமாகிய
ஒருவன் நற்குணத்தோடு பழகாத துனமாகக்கோடு சோந்து பாபங்களை யே
செய்து பேரன்போடு பெற்றெடுத்த மாதா பிதாக்களுடைய வாக்கியத்தையு
வகொது திரிவான் என்று (உ)

அயலார்பொருளைக் கவர்வதுவு மயலார்மனையைப் புணர்வதுவு
மியலார்குணமாக கொண்டொழுகி யிலங்கும்வருணச் சிரமநிலை
மயலார்குணத்திற கைவிட்டான வளருந்தோறும் பாதகமு
முயலார்நெறிசற நேனுமற உடனேவளர்ந்து பெருத்ததால்.

(இ-ள) பிறாபொருளைத் திருடுவதும், பாதாரகமணஞ்செய்வதும், இயல்
பான குணமாகக்கொண்டு அவவழியிலே நடந்து, வினக்கமுற்ற வருணச்சிரம
நிலையை மயக்கத்திறை கைவிட்டி, தேகவளாசகியோடு பாதகமும் வளராதோ
டகி, சன்மாரக்கம் சற்றுமன்றி அததீவினை நானா குளா பெருகியது என்று. (ங)

கூடாவொழுக்கக தலைநிறு குறிக்குஞ்சிவகட் பாரொடு
நாடாவாச நிற்புகருது டெயாமததிற பொருள்கவர்கது
மாடாதரிக்கும் விலைமாதர் வைஞமனைக டொறும்புகருது
வீடாநிறகு மவர்போக மிதப்பவுண்டு கனித்திடுவான.

(இ-ள) வீரோத நடைகளுக்கு முதனமையாகவிருந்து அநடைக்குத
தக்க சில சினைகதரோடு யாவருமதிகத்தக்க அரசன மனையில் பாதிராததிரி
யில் பிரவேசித்துப் பெருமபொருள்களைத் திருடிவருது திரவியத்தையே விருமயி
நடக்கின்ற தாசிகள் வசிக்ரும வீடுகடோறுஞ்சென்று கெடுதிக்ருக காரணமா
கிய அவர்களுக்குக் கொடுத்தது அவர்களோடுஞ் சேருமின்பதனை அடிக்கடி அது
பவித்துக் களிப்பானாயினன என்று (சு)

ஒருநாள்விலைமா தொருத்திமனை யுட்போய்ப்பரியங் கததமர்வான
செருகாரினற குழவனையாள் செய்யுகதொழிலான மயிமயங்கிய
பருகாரினற பாலெனறப் பைம்பொறகட்டிற் கீழிருந்த
முருகாதாததிற குடித்திட்டான் மூர்க்கர்க்காகா ததும்ண்டோ.

(இ-ள.) ஒரு தினத்தில ஒரு தாசிமனைக்குட்போயக கடடிவின மீதிருந்
கின்றவன செருகி முடிக்கின்ற கூடாதுடைய அததாசியெயுரு சயித்திய உப
சாரததால் புத்திமயங்கி குடிக்கத்தக்க பாலென்று நினைத்து பசும்பொற கடடி
வின கீழிருந்த கள்ளினை ஆசையுடன் எடுத்தது குடித்தனன கொடியோர்களுக்கு
குச செய்யப்படாத காரியமுள்ளதோ. என்று. (ரு)

பின்னருணர்கது கீழிருப்ப தெனனையென்றான் பெருமகிழ்ச்சி
நன்னாரும்ப நினைனுடறகே நலமாருறுதி செயரினைந்தே
முன்னமொருநாம் பிரக்கலதது முருகுநிரப்பி வைத்திருந்தே
வினனமருது சாமிரீ பென்றாளவகுல் விலைசெய்வாள்.

(இ-ள) பின்பு அமமண்டபன ஒருவாறு தெரிந்து கடடிவின கீழிருப்பது
யாதென்றான் அவன பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு உமமுடைய உடம்புக்கு வலிமை
யுண்டாகுமபடி நினைத்து ஒரு தாமபிரபாததிரத்தில் கள்ளை நிறைத்துவைத்திருந்
தேன இன்னமும் உணவீராக சாமியேயென்று அலகுல வியபாரஞ்செய்யும்
அத்தாசி கூறினாள். என்று. (சு)

மீட்டுமருந்திக் களித்திருந்தான் விடியலுணர்கது வெளிவருது
நாட்டுகென்பிற குரியரொடு நவின்றானைய ரதுகேட்டுப்
பாட்டுமறையோ துநாகுலததுப் பிறந்தாயபதித னாயினாய்
கேட்டும்வாளா விருப்போமோ கேட்டைவெளியேபுகளறிடுவோம்.

(இ-ள) மறுபடியுங் குடித்துச் சந்தோஷங்கொண்டு படுத்திருந்த மண்
டபன விடியுநதபின்பு தாசியீட்டைவிட்டு வெளியேவருது தன்னிடத்திற பழகிய
சினைகதரோடு காளுண்டதைச் சொன்னாள் அந்நணபாக்கள் அதைக்கேட்டு

கூ-வது மண்டபன முததியடைந்த அததியாயம். ரக

அததியயனஞ்செய்கின்ற வேதபிராமணா குலத்திற் பிறந்து பதிதனவிட்டாய
நாங்கன கேட்டுச் சுமரவிற்குகமாட்டோம் உனகெட்ட நட்டைய பாவருக்கு
தெரிவித்துவிடுவோம். எ-று (எ)

மறையோர்குலத்து மண்டபனாரன் மதுவண்டனனிந் நகருமோ
நிறையோராத பரததைமனை நேடிப்புருந்தென றுரைப்பேமேற
குறைகூர்நனை யெவச்சேர்ப்பார் கோவுமொறுக்கு மெங்களுக்கு
கறைதீர்செம்பொ னனிகொடுத்தா லுணையோங்கடித்து தாவெனாரா.

(இ-ள்) பிராமணா குலத்திற் பிறந்த மண்டபனைபவன் இந்நகரத்தி
லிருக்கின்ற முறைவிலைமையுணராத ஒருதாசி வீட்டுக்குத் தேடிப்போய் மது
பானஞ்செய்தானென்று தெரிவிப்போமானால் தோஷம் நிறைந்த உன்னைபா
வா சேர்த்துக்கொள்வானா அரகனுந் தண்டனைசெய்வான். எங்களுக்கு
அதிக திரவியங்கொடுத்தால் சொல்லமாட்டோம் சீக்கிரமாகத் தருவாயென
ாராகன. எ-று (அ)

எனற்பொழுது சற்றிருமென நேகியனைய பரததைமனை
யொன்றதுழைந்து நினமனைக்க ண்டைத்தடங்க விலைமடந்தாய் [க
சென்றதினத்து நான்கொடுத்த செய்பொன்பாதம் கொடுவென
கன்றடைந்த மன லுடையக கணிகைவெகுண்டு கட்டுரைப்பாள்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்னபோது சற்றுநேரமிருக்கின்றன அம்
மண்டபன அததாசிவீட்டிற்குப்போய் உள்ளே நுழைந்து விலைமாதே நேற
மையதினத்தில் நான் கொடுத்த திரவியங்களில் நாடிலொருபுக்கு கொடுப்பா
யாக உன்வீட்டிற்குள்ளுண்டது வெளிப்படாதிருக்கு மிதித்தம் வேண்டுமென்று
கேட்க குந்ரம் தங்கிய மனமுள்ள அததாசியானவள் கோபித்துத் திடமாகக்
கூறுகின்றனள். எ-று (க)

பித்தமுதிரப் பெற்றாயோ பேயாறகொள்ளப் பட்டாயோ
சித்தமில்சை யில்லாயோ சீசெயென வுனசெய்தாய்
மத்தவெனது வனப்பினுக்கு மாரவேளும் வழிபடுவான
முத்தநகைசெய் திடினுலக மூன்றமுடிமை யாய்விடுமே.

(இ-ள்.) பெருமபித்தங் கொண்டனையோ, பேயபிடிக்கப் பட்டனையோ,
மனதில் வெட்கமில்லையோ, சீசே! என்ன வாரத்தை கூறினே? அதிகரித்த எனது
அழகினுக்கு மனமதனும் வணங்குவான். முத்தையொத்த தந்தங்கள் வெளிப்
படுமபடி புண்ணைசெய்தால் திரிலோகமுமெனக்கு அடிமையாகிவிடும் எ-று (இ)

இனியதாய வாழ்ந லில்லார்கொருசுற மருத்தினனேற
புனிதமாய வோரிலக்கம் பொன்னுங்கொடுத்த வழிபடுவார்
கனியவுள்ளார் தமக்கருத்திற் கணக்கேதனங்கர கமமுணர்ந்தோ
தனியார்கரு மிருந்தரியாய் தவாதென போக மனுபவித்தாய்.

(இ-ள்) இன்பத்தைதருகின்ற அதரபானங்கிடையாத (காமுகாக்கு) சம
நுநேரம் அதரபானங்கொடுத்தேனால பரிசுத்தமுள்ள இலக்ஷம்பொன் கொடுத்த

து வணங்குவார்கள், மனங்கனிந்து வீரகாகினியால் உருகுபவர்களுக்கு அத்
ரபாணங்கொடுத்தேனெனில், அவர்கள் கொடுக்கும் பொன்னுக்குக் கணக்கேது,
ஒப்பற்ற அனங்காகமமாகிய கொக்கோகநூலை அறிந்தவர்களிருந்த ஊரிலுங்
குடியிருந்தறிபாய நீங்காத எனது சுகத்தை யனுபவித்தாய் (கக)

கௌனலெனீ சுகிதத்தற்கு நிறைபொனின்னுந் தரல்வேண்டு
மன்னதுணராய நேற்றனித்த வதனிறபாதந் தருகென்ற
யென்னமதிபா லிதுசொற்றா யெட்டிவெளியே போரின்றாற் ற்
பின்னருறுதண டமுங்கிடைக்கும் பெறவேண்டிமே னிலலென்றா

(இ-ள) நேற்று என்னை நீ அனுபவித்ததற்கு இன்னமும் பெருமபொருள்
நீகொடுக்கவேண்டுமே நீ அதை உணர்நதாயில்லை நேற்றுக்கொடுத்த திரவி
யத்தில் நாலிலொருபங்கு தருமபடி கேட்டனை என்ன புத்தியால் இந்தவாதத்தை
கூறினை வெளிப்படுத்த தூரத்தில் போய்விடு போகாதிருப்பாயானால் அதிக
தண்டனை கிடைக்கும் பின்பு அதைப் பெறவேண்டுமானால் நின்றபாபொன்
றனை என்று (கஉ)

எனற்பொழுதே வெளிவந்தா னிகலுவார்க்குப் பொன்னில்லை
கனறவெதுசெய யினுஞ்செயமி னென்றானவர்கள் கடுங்கோபந்
துன்றக்கரில் யாவருக்குஞ் சொற்றாபெற்றா முதலாக
வனநன்னகரில் வாழ்நரெலா மழிமண்டபனை வெறுத்தார்கள்

(இ-ள) இப்படியென்று சொன்னபொழுதே(பயந்து)வெளிவந்து விரோ
தஞ் செய்தவர்களுக்குப் பொருளில்லாமையால் வருந்தமபடி யாதுசெய்யினுஞ்
செய்வீர்களென்கூறினான், அவர்கள் பெருங்கோபத்தால் மூடப்பட்டு காசிப்
பட்டணத்திலுள்ள யாவருக்கும் இங்கணத்தியைச் சொன்னார்களென்ற மாதா
பிதா முதலாக அங்கத்திலிருக்கின்ற யாவர்களும் அப்பொழுதே இழிந்த மண்ட
பனை வெறுத்தார்கள் என்று (கங)

* கடுமபாயுள்ளார முதலாகக் காசிவாண ரியாவருங்கை
விடுமபான்மையினு லறவொடுக்கி மெலிந்தாணுணவுக கிடையாமற்
றொடுமபாதகனென நெல்லோருந் துணிந்தபலியு மிடாரானா
நெடுமபாதகருந் கிதுவொன்றோ நிகழவின்னு மனந்தமே.

(இ-ள.) பந்துக்களாயுள்ளார முதலாகக் காசிப்பதியில் வாழ்கின்ற யாவா
ர்களும் (தூஷித்துக்) கைவிட்ட காரணத்தால் ஆகாரமுங்கிடையாமல் மிகவும்
மெலிந்தொடுங்கிய அமமண்டபனைப் பெருமபாதகனென்று யாவரும் சிசயித்
துப் பிச்சையும் போடாதவர்களானாகக் கொடிய பாதகர்களுக்கு ஈதொரு
துன்பமோ நேரிடும் இன்னும் அனந்தமுண்டாகும் என்று. (கச)

“வேறு”

தீயமண்டபனிவவாறு திரிதருநாளினமுன்னு
ளாயதோ களவிற்பாகம் பெறுதவரிருவாணமி

கூவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அததியாயம். ௪௫

மாயமா வெணமவஞ்சித்த மறவனே பெஞ்சுப்பாகநீர்:

பேயுமாய்க் கொடுகொடாயே நெருக்குவெயி கிடாமென்றார்.

(இ-ள்.) கொடிய மண்டபனை னென்று மாயமா மெய்மையாகிய பிலை புங்காலத்தில் இதற்கு முன்னடந்த திருப்புகழ்மொழியைப் பகருபெறாமலிருந்த இரண்டு சோராகன மண்டபனிடமவரது நெருக்கியைப் பெறவருவது வஞ்சித்து வந்துவிட்ட கொடியவனே எங்களுகருண்டாகிய பங்கை விரும்புபுடன் கொடுத்தவிடு கொடாமறபோவாயானால் உன்னைவிடாமல் (அடித்தது) துன்பப்படு ததுவோமென்றார்கள். எ-று. (௪௫)

என்றலும் வெருவினினு னீன்றவன் பாங்கரெயதி

பொன்றமுற களவிறபாக முன்மகனெங்கட்கீயா

என்றவன் தன்பால்வாங்கித் தருதிகாஞல்வேனென்னி

லின்றெமக கொருங்குநீயே கொடுத்திட லியையுமென்றார்.

(இ-ள்.) இப்படி என்று சொன்னவனவில பயங்குநின்ற மண்டபனுக்குப் பிதாவாகிய கூசுமாண்டமுநிவரிடத்து இருவரும்போய உமமுடைய குமாரன கூடயிருந்து நாங்கள் திருடிய பொருளுக்கு உண்டாகிய பங்கை எங்களுக்குக் கொடாமற போயவிட்டான் அவனிடத்தில் நீ வாங்கித்தாரும் நான் சமமதி யேனென்றால் எங்களுக்கு முழுமையும் இப்போதே நீகொடுத்தவிடவேண்டு மென்றார்கள். எ-று. (௪௬)

இருவரு மினைபுகுற வெனசெய்வான் கூசுமாண்டன்

வெருவரு நீவிர்பாவர் விளம்புமி னுண்மையெனரு

னெருவனு விதனெனரு நெருவனகைக் கோனென்றான்

பருவரு மிச்சொற்கேட்டுப் பதைபதைத் தொடுங்கிச் சொல்வான்.

(இ-ள்.) இரண்டு சோராகனும் இவ்வாறு சொல்லக் கூசுமாண்டமுநிவன் பாதுசெய்வான் அச்சத்தைத் தருகின்ற நீங்கள் யாவா உண்மையைச் சொல்லுகின்றீர்கள். ஒருவன் நான் காவிதனென்றான் மறநெருவன் கைக்கோள நென்றான் தன்பதைத்தருகின்ற இவ்வாக்கியத்தைக்கேட்டு நடுநடுக்கி ஒடுங்கிச் சொல்லுகின்றான். எ-று. (௪௭)

என்மக னெடுமிங்கெய்தி னெய்ததாம் பாகமென்றான்

புன்மக னெடுமுவன்பாற் போயினார் பாகம்வேட்டோர்

நன்மகன் சிறிநோக்கி நலிவுசெய் மூன்றுபேரு

மனமகன் தன்பாறசென்று வழக்குரை யாடுமின்கள்.

(இ-ள்.) என்மகனோடு இங்குவருவீர்களானால் பாகம் பெறுவீர்களென்ற னை பாகம் விருமபின் அவ்விருவர்களும் இழிந்த மண்டபனோடு கூசுமாண்ட முநிவரிடத்துப்போனார்கள். அவ்வுத்தமன் அவர்களைக் கோபித்துப்பார்த்து வருகிறதென்ற நீங்கள் மூன்றுபேரும் அரசனிடத்துக்குப்போய இவ்வழக்கைச் சொல்லிக்கொள்ளுங்கொள்ளுங்கள். எ-று. (௪௮)

அனையவன் தண்டஞ்செய்வா னத்தகு தண்டந்தானே
யினையுந் கொடியதிமைக் கியற்றிடு கழுவாயாகு
நினையும்க் கழுவாயாற்றா திருநதி னிரயமேவுந்
துனையவீ தாற்றுமென்று சொற்றும் முனிவர்கோமான.

(இ-ள.) நீதியுள்ள அரசன் உங்களுக்குத் தண்டனைசெய்வான் விதிப்படி செய்கின்ற அததண்டனையே இத்தன்மையான பெருமபாதகஞ்செய்த உங்களுக்கு செயதற்குரிய பிராயசசித்தமாகும். சிந்திக்கத்தக்க அபிராயச சித்தத்தைச் செய்யாதிருந்தால் உங்களுக்கு நரகம் சம்பவிக்கும் வினாவாக இப்பரிகாரத்தைச் செய்வீர்களென்று முனிவர்களுக்குத் தலைவனாகிய கூசுமாண்டன் கூறினான். எ-று. (௧௯)

மண்டபன் வதனநோக்கி மைந்தனாகிய பொல்லாதா
யெண்டப முன்போலேயிவ் விருவரோ டேகிமன்னன்
தண்டனை செய்யப்பட்டார் நவீருநீ செய்தபாவம்
கண்டனை யப்பாலென்பாற கலந்திடல் கருமமெனறான்.

(இ-ள.) மண்டபன் முகத்தைப்பாராது கொடிய குமாரனே விசாரம் நீங்கி முன்போலவே இவ்விருவரோடுசென்று அரசனுடைய தண்டனை செய் யப்படுவாயானால் நீ செய்த பாவம் கண்டிக்கப்படும் அதன்பின்னர் நீ என்னிடத் தில் சோகதுவிதிதல் நியாயமாகுமென்றான் எ-று. (௨௦)

அதுவரை யுனைநானசேரே னகறியென் நகற்றிவிட்டான்
கதுமென நடுநிற்போர்கள் காதுலனாகிய
முதுகை யாவரேனு முனிவொடு வெறுப்பதல்லாற்
பொதுநலந தவிர்வார்கொல்லோ பெயமையாம் பற்றுமேவி.

(இ-ள.) இராஜதண்டனை யாகுமளவும் உன்னையான சோககேன அப்பாற் பெயவிடென்று நீக்கிவிட்டான் நடுநிலையில் நிற்போர்கள் புத்திரன்முதலாகிய அதிக இஷ்டத்தைபுடையவர்கள் யாவராயினும் (திமையைக்கண்டால்) கோபத் தோடு விராவில் வெறுத்ததுவிடுவார்களேயல்லாமல் அசத்தியமாகிய பகதத்துக் குடன்பட்டு நீதியாகிய பிரயோசனத்தைத் தவிரவார்களோ. எ-று. (௨௧)

காசிமா நகரில்வாழ்வோர் காதுலனாகிய யாகப்
பேசியயாவரேனும் பெட்டனர் பாவமென்னிற்
சீசியென் நகற்றுகிறபர் சேர்தினமக்குமபாவ
வாசிவந்திடுமென்றஞ்சி மனமுதன் மூன்றுமொத்தே.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய காசித்தலத்திலு, வாழ்கின்றவர்கள் புத்திரன்முதலாகிய சக சொல்லுகின்ற (விருபமுடையோர்) யாவர்களானும் பாவத்தை விரும பிச செய்வார்களானால் இவர்களைச் சோகநால் நமக்கும பாவம் வந்து சம்பவி கருமென்று பயந்து மனம் வாக்குக் காயங்கென்னுந் திரிகரணமுமொத்துச் சீசெ னன்று நிகதித்து அப்பாலிகளை நீக்கிவிடுவார்களென்று (பார்வதியே யறிவா யாக.) எ-று. (௨௨)

கூ-வது மண்டபன முத்தியடைந்த அததியாயம். எஎ

அன்றவ னெழித்தபின்ன நிருவரு மவணப்பற்றித்
தோன்றரு மிடமொன்றாய்து துணையவ விடத்திலேகிச்
சான்றலெம் பாகதாராய் தண்டிக்கப் படுதியென்று
மான்றநெஞ் சவணைக்கட்டி யடித்தனா மயங்கிவீழ்ந்தான்.

(இ-ள) கூசுமாண்டன நீகிவிட்டபின்பு வந்த விருவரும் மண்டபனை
பிடித்து ஒருவரும் வராத இடமொன்றை ஆலோசித்து அக்விடத்திற்கு விரை
வாக அவனைக்கொண்டுபோய் எங்களுக்குச்சேரவேண்டிய கிரமமான பங்கை
கொடாதிருத்தலால் (எவளால்) இப்போது தண்டிக்கப்படுவாயென்று பாபத்
திலமுடைய மனமுடைய அவனைக் கட்டியடித்தாரான் (அவ்வடிபொறுக்கமாட்
டாமல்) மயங்கி வீழ்ந்தான். எ-று. (உ௬)

வீழ்ந்தவ னுய்யானென்றே யிருவருமிதித்துப் பேர்க்கி
யாழ்ந்தபே ரன்பர்போற்று மண்ணலகித தேசம்புக்குத
யாழ்ந்தன நிருந்தர்பின்பு தாணிவக துதிக்கும்போது
சூழ்ந்தசோ கததானனமை தேருவான றுணையவந்தார்.

(இ-ள) மயங்கி வீழ்ந்த மண்டபன பிழைக்காளென்று அவவிருவர்களு
மவனமிதித்துக் கிடத்திவிட்டு நிறைந்த மெய்யன்பார்களால் வணங்கத்தக்க சிவ
பிரான வீற்றிருக்கின்ற சித்தேசமெனனும் ஆலயத்தில் இரவில் தங்கியிருந்து
மறுகாள் சூரியவுதயகாலத்தில் நீங்காத மூச்சையையுடைய மண்டபனியல
பைத்தெரியும்பொருட்டு விரைவாக வந்தாரான் எ-று. (உ௭)

இருவரும் வருதல்கண்டோ னினனமு மடிப்பாரென்று
மருவரு மூச்சைநீங்கி வல்வினாக தெழுந்தோட்டந்து
பொருவருங் காசிமேனமை புந்தியிற மெளிந்தாராங்கித்
துருவரு னைங்குரோசஞ் சூழ்பவரொடுமபோய்ச் சேர்ந்தான்.

(இ-ள.) நேற்று அடித்துக்கிடத்திய இருவரும் வருவதைக்கண்ட மண்
டபன இன்னமும் அடிப்பார்களென்று எண்ணி பொறுத்ததற்கரிய மூச்சை நீங்கி
விரைவாகவெழுந்து ஓடிப்போய், ஒப்பில்லாத காசித்தல மகிமையை புத்தியிற்
மெளிந்தவரும் தேடிதற்கரிய பஞ்சகஞ்ஞோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்வரு
மாகிய உத்தமர்களோடு சேர்ந்தான். எ-று. (உ௮)

அவரொடு மைங்குரோச மாகியவிலிங்கஞ் சூழ்ந்தா
னிவந்தரு பரவமுற்று யிரிதாச சுததனுகி
கவாபடு மனயில்லானாயக கருத்தம் கேச்சுரத்துத்
தவாபலர் குழுமுந்தெயவச் சாதமண்டபமொன்றுறான்.

(இ-ள்) அவர்களோடு பஞ்சகஞ்ஞோசத்திலுள்ள சிவலிங்கங்களைப் பிர
தக்ஷணஞ் செய்தான் அதிகரித்தபாவங்கள் முழுமையும் நீங்கப் பரிசுத்தத்தை

யடைந்து பேழிக்குன்ற மனமில்லாதவனுக்காததமகேசகர மென்னும் ஆல்பத் தில பெரிபோச்சுங் பலருங்குமினற ஒரு தெய்வச்சாதி மண்டபத்தைச் சேர நதன். எ-று. (உ௬)

அன்னமண் டபத்தையுற்றே னன்றிராத் துயிலானுதி
முன்னமார் நியபொல்லாங்கு முழுமையு நினைந்துதேம்பி
பென்னாஞ் செய்வோமெனதே * யினைதரகரவென்றாத்தத்
† தன்னமும் வேறொப்பறுச் சராகிலா னெழுதுநின்று.

(இ-ன.) அததேவ கூட்டமண்டபத்தையடைந்தவன், அன்றிரவு நித்திரை செய்பாதவனுக்கி முன்னேதான் செயதபாவங்க ளல்லாவற்றையுக் கருதி, துய ர்பபட்டு நாம் யாது செய்வோமென்று இரங்கி ஹாஹரவென்று ஆரவாரித்து அறபகாலமும் வேறொன்றை நினைப்பாதவனுக்கி, எழுந்து வினாதுகொண்டு. எ-று. ()

சிவமுல கனைத்துமேவத திகழுமோரிலிங்க நோக்கிச்
சிவசிவ தேவதேவ சிவசிவ வரமதேவ
சிவசிவ சிவமாதேவ சிவவாகரபுராண
சிவசிவ வென்றடித்தான செறிந்தவ னுறைவார்கண்டார்.

(இ-ன.) எல்லா உலகங்களுக்கும் பங்களமுண்டாவதாக விளங்குகின்ற ஓர் சிவலிங்கவடிவத்தைப்பாராத்து சிவசிவா தேவதேவனே! சாவ மகனத்தக்கும் பங்களமானவனே! வரமதேவனே! சிவசிவமஹாதேவனே! பழமையானே! அரஹசிவனே என்று மண்டபன கூத்தாடினான். அவலிடத்து நெருங்கி வசிப்பவர்கள் பாராதார்கள். எ-று. (உ௮)

மறையுணர் கூசுமாண்டன மைந்தனமண் டபனென்பேரா
நிறைப்பர சிவநேயத்தா நிகழுமைந் குரோசஞ்சூழ்தாரை
முறையிவ ணடைந்துபத்தி முதிர்ச்சியி னடியாநின்றான
குறைவிலன் யாதுமென்று கூறியுண் மகிழ்ச்சியுறார்.

(இ-ன.) வேதங்களை யுணர்ந்த கூசுமாண்ட முநிவருடைய குமாரன், மண்டபனென்னும் பெயரையுடையவன், மேலாக நிறைந்த சிவபத்தி யுள்ளவன். வினக்கமுற்ற பஞ்சகுரோசத்தை விதிவழியாகப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தனன், இவ லிடமவாது சிவநேய முதிர்ச்சியினால் கூத்தாடுகின்றனன், யாதுகுறையுமில் லாதவனென்று அவலிடத்திருக்கின்றவர்கள் சொல்லி உள்ளத்தில மகிழ்ச்சிகொ ண்டார்கள். எ-று. (உ௯)

அன்னவா மகிழ்தல்கண்டா னந்தனா குவத்திறுனறி
முன்னருங் கொடியபாவ முழுமையுஞ் செயதேனைய
வென்னயர் னினிச்செய்வேனென நெழுதுசண் டிகைமாதேவி
நன்னரா லயத்துடபுக்கான பூசனை நயந்துசெய்தான்.

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அததியாயம். ௪௯

(இ-ள்.) அபபெசியோகன் மகிழ்ந்து கூறியதைக்கேட்ட மண்டபன் (அவர்களைப்பார்த்து) ஐயரே நான் பிராமணகுலத்திற் பிறந்து கீனைத்தறைய கொடும பாதகங்கள் எல்லாவற்றையுஞ்செய்தேன். இனி யாது செய்வப்போ கினறேனென்று (சொல்லி) சண்டிகை மாதேவியினுடைய சிறந்த ஆலயத்தக் குள்ளே புருந்து களிப்புடன் யூசை செய்தனன். ௭-று. (௩௦)

துதியோடு கிருத்தமாங்குர தோன்றிடச் செய்துமேவி
மதியக மூன்றாளின மார்க்கத்துஞ் சிவனமஞ்செய்
ததிவிரை வோடுமேவி யகனக ரத்தானததுத

திதிகொளு மொருமருப்புத தெகளிமால் களிற்றைப் போற்றி.

(இ-ள்.) அசசண்டிகை மாதேவி ஆலயத்தில் தோத்திரஞ்செய்து ஆனாதகூதநாடி புத்தி அதிகரித்தலால் மூன்றாளின வருகிற, மாரகங்களைஎல்லாஞ் சிவனமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு அதிசேகிரமாக வீருமபிவந்து மனங்கனிந்து ருகுவினற அந்தமாரகத்தில் (பத்திசெய்வோரை) இரகூழிப்பவரும் ஓற்றைத்தந்ததையுடையவருமாகிய தெகளி விராயகரை வணங்கி. ௭-று. (௩௧)

வலியபா ரேனும்பாது கொடுப்பினும் வாங்கானகி
மெலியவு மாகாரதது விருப்பமு மில்லானகி
மலிபுகழ்க் காசிகாசி யெனறுவா யுரைப்பச்சென்று
பொலியிர மேசம்புககி ராமேசா பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்.) யாவராயினும் ஒருபொருளை வலியக்கொடுத்தாலும் வாங்காத வனாகி சீரம் இளைத்தும் ஆகாரத்தில் இஷ்டமில்லாதவனாகி பெருமபுகழையுடைய காசிகாசி என்கிற திருநாமத்தை வாயினுற சொல்லிக்கொண்டுபோய விளக்கதையுடைய இராமேசமெனவும் ஆலயத்தில் புருந்து இராமேசருடைய பொன்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி ௭-று. (௩௨)

சோமந தரையுட்போற்றித் துதியிசு பத்தியோடு
காமரு சிறப்புவாய்ந்த கபிலதர ராயின்கண்மூழ்கி
மாமரு தெய்வவாரும் வருணசங் கமத்துமூழ்கிப்
பூமலி விசுவநாதன் பொன்னடி வணங்கிப்போற்றி.

(இ-ள்.) சோமநாத சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு மிகுந்த பத்தியுடன் தோத்திரஞ் செய்தவனாகி (அதன் பின்பு) அழகிய சிறப்புள்ள கபிலதரனாயில் ஸநாருஞ்செய்து பின்பு பெருமையுள்ள தெய்வமணம் வீசுகின்ற வருணசங்கமத்தில் ஸநாருஞ்செய்து பொலிவுகிறைந்த விசுவநாதருடைய பொன்போன்றதிருவடிகளை வணங்கித்துதித்தது. ௭-று. (௩௩)

முத்திமண் டபத்துமேவி முன்னியங் கும்வோர்தம்மைப்
பத்தியின் வணங்கித்தானசெய் பாதக மெடுத்தகூழிசு
சித்திபெற் றவர்களிந்தத் தீங்கெலாந் தீர்த்தீர்த்துச்
சுத்திசெய் திடுவீரென்று சொற்றிட வவ்ரொல்வாரால்.

(இ-ள.) பின்பு முதலிமண்டபத்தை யடைந்து அங்குள்ள பெரியோரக னைத் தியானித்து பத்தியினால் வணங்கித் தானசெய்த பாதகங்களை யெடுத்து னைத்து சிவானுபவ சித்திபெற்ற பெரியோரகளை என்னுடைய நீமைகள் யா வும் நீதகுமபடி யொழித்து பரிசுத்தஞ்செய்தருளுவீர்களென்று பிரார்த்திக்க அபபெரியோர்கள் கூறுகின்றார்கள் என்று. (௩௪)

கொடியபா தகமும்பஞ்சக குரோசஞ்சூழ் தலினுன்மாயு
நெடியநீ யதுவுஞ்சூழ்தாய் நிறைசிவ நாமம்வாயிற
குடியவா யிருப்பமேவுங் கொள்கையை யாதலானின
கடியபா தகங்களெல்லாங் கழிந்தன சுத்தனாயு.

(இ-ள்.) மகாபாதகங்கள் யாவும் பஞ்சககுரோசப் பிரதக்ஷணம் செய்த ினால ஒழியும் உயாவுள்ள நீ அந்நப் பிரதக்ஷணமுஞ் செய்தனை. அருள நிறைந்த சிவனாமங்களைச் சதாகாலமும் வாயினால் உச்சரித்துக்கொண்டிருக்குந் தனமையை யடைந்தனை. ஆனபடியால் உனது பெருமபாதகங்கள் யாவும் நீங்கிப் பரிசுத்தமடைந்தனை என்று. (௩௫)

இனியொரு கழுவாயகூற்றம் கிதற்குமே லொன்றுமில்லைப்
புனிதகீ போதியெனனப் புத்தியுண மகிழ்ந்துதந்தை
நனியவரம் படிசொற்றெனனை நலத்தகச சோயினென்றான
கனிவினமற நவருனநத்தை யிவணவாக கனாதிபென்றார்.

(இ-ள) இதற்குமேல் பாவத்தை யொழிக்கும் வழியை எடுத்துரைப்ப தற்கு வேறையொன்றுங்ஙனையாது பரிசுத்தத்தை யடைந்த நீ போகலா மென்று அவர்கள் சொல்ல, மண்டபம் மனதிறக்கித்து எனபிதாவாகிய கூசு மாண்டமுனிவா என்னை வீருமபுமபடிசொல்லி நனமையாக அவர் சோத்துக் கொள்ளச் செய்வீர்களென்று கேட்டுக்கொள்ள அபபெரியோர் கனியோடு உன் பிதாவை இவ்விடத்துக்கு வரச்சொல்வாயென்றனர் என்று (௩௬)

என்றலுந் தொழுதுபோற்றி யிலங்குவெண் ணீறுபூசிக
கனறலி லுருத்திராகக்க கலம்பல வெருகும்பூண்டு
பொன்றலில சிவநாமத்தைப் புகழ்பெற வுச்சரித்து
நின்றவ னவ்வாறேகி நெடியதன் மனைவாய்புகுகான்.

(இ-ள.) இப்படியென்று சொன்ன பெரியோர்களை வணங்கித் துதித்து சரீரத்தில் வீணாக வெண்ணீறுதரித்து மனோவருத்தத்தை யொழிக்கின்ற உரு த்திராக்ஷமாலையுடைய பலவாக விதிப்படி, யணிந்து மாணத்தை யொழிவே னற சிவநாமத்தைப் புகழ்பெறத்தக்கதாக உச்சரித்து நின்ற மண்டபம் அம் முதலிமண்டபத்திலிருந்து சென்று பெரிய தனது மாளிகை வாயிலில் நுழைந் தான். என்று. (௩௭)

வாயிடைப் புக்கபோது வருந்தியின் மெடுத்தவன்னை
யாயிடைக் கண்டுகொண்க னடிபள்ளிந் துனதுமைந்தன்

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எ-று.

**சேயிடைத திரிந்துபாவந தீர்தனை போதுமுற்ற
சீயிடைத தடைசெய்யாம னோடுகண் டுகவென்றான்.**

(இ-ள்.) வாசபடிபில னுழைந்தபோது வருத்தமுற்றுப் பெற்றவனாத் தாயார்பார்த்து நாயகனாகி கூசுமாண்டமுனிவர திருவடிகளில் வணங்கி உமமு டைய குமாரன தூரமான இடங்களில் யாததிரைசெய்து பாவமொழிந்து வந்த னன தேவரீர் தாமதமில்லாமற்போயப் பார்த்தருளவீடுமெனான். எ-று. (௩௮)

**என்றலும் வெளிவந்தனனா நெழிர்சிவ சின்னத்தோடு
நின்றதும் பிறவுநோக்கி நெஞ்சஞ்சற நிளகிரீயிடு
கொன்றிய தென்னையென்றான் முததிமண் டபத்தினுற்று
ருநறனை பழைத்திடுமென வுறறன்னடியே னென்றான்.**

(இ-ள்.) இப்படியென்று மண்டபனுடைய தாயாரசொல்ல, பிற வெளி யிலவந்து குமாரன அழகுவாயந்த சிவசின்னங்களோடு நின்றிருப்பதும் மற்ற கருதிகளையும் பார்த்து மனது சற்றே இரங்கி ரீ யிகவேந்தகாரணம் யாதென றுகேடக முத்திமண்டபத்தில் உள்ள பெரியோர்கள் உமமை அழைத்துவருமபடி சொன்னமையால் அடியேன் வந்தேனென்றான். எ-று. (௩௯)

**அன்னது கேட்டலோடு மருடருண் மனைவியோடு
முன்னருஞ் சிறப்புவாயந்த முததிமண் டபததையுற்றுப்
பன்னரு மங்குமேயோ ரெவரையும் பணிந்துநின்ற
ன்னனல முறவிருத்தி யென்றலு நயநதிருந்தான்**

(இ-ள்.) மண்டபனசொன்ன அவவாரத்தையைக் கேட்டவனவில இரங்கு கின்ற குணமுள்ள பத்தினியோடு கூசுமாண்டமுனிவன் நின்றதற்கரிய சிறப் புள்ள முததிமண்டபத்தைச் சேர்ந்து சொல்லுகக்கடங்கா மகிமையுள்ள அம்மண் டபத்தில் இருக்கின்ற பெரியோர்களெல்லோரையும் வணங்கி நின்றபோது அப் பெரியோர் இருமென்றுசொல்ல விருப்பமு னிருந்தனன். எ-று. (௪௦)

**இருத்தலு மவனைநோக்கி யெண்ணிலாப் பெரியோரியிருந்
திருத்தகு நினதுமைந்தன செய்தபாதகங்க டுந்தரன்
பொருத்தம் துறவழைத்துப் போயநின் தில்லஞ்சேர்தி
வருத்தமொன நேனுங்கொள்ளே லென்றலு மறையோன சொல்வான்.**

(இ-ள்.) அம்மண்டபத்திலிருந்த கூசுமாண்டமுனிவனை அளவிலலாத பெரி யோர் பாவருமபார்த்துச் சிறந்த உமமுடைய குமாரன், செய்தபாதகங்க ளுழிந்தனன். அவனை யுண்புடன அழைத்துக்கொண்டுபோய உமது வீட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளும் யாதொரு களங்கமு மெண்ணவேண்டாமென்றுசொன் னபோது அம்முனிவன் சொல்லுகின்றனன். எ-று. (௪௧)

அளவில்பா தகங்கள்செய்தா னறிவிவாவெனதுமைந்த

௩௯ அளவில்பா யுகமத்திங்கிற காரறிடு கழுவாயாக

**வனவிலை நாகத்தோறு மழுந்திறுந் தீர்தாராத
வனவிலாப பெரியீரெவ்வா நகனறதுமொழிமி னென்றான்.**

(இ-ள்.) அறிவிலாத எனது குமாரன எண்ணிக்கைமீலாத பெரும்பா
தகக்களைச்செய்தான் அப்பாவங்களுக்குத்தகுமபடி செய்கின்ற பிராயச்சித்தமாக
அங்கத யுகங்கள் அளவுபடாத கொடிய நாகங்கள் எல்லாவற்றிலும் அமுக்கிக்
கிடந்தாலும் நீக்காது அப்படியிருக்க எவ்வாறு அப்பாவம் ஒழிந்தது அனவில
லாத மகிமையுள்ள பெரியோராகனே சொல்லியருள்வேண்டுமென்றான். எ-று.)

**எனறதுங் காசியெல்லி யெனனுமைங் குரோசஞ் சூழ்ந்தான
பொன்றலில் பெருமானும் பொய்யற உச்சரிப்பா
னென்றவென ணீறுபூசிக கண்மணி யுவநதுபூண்டான
கொன்றன முன்னஞ்செய்த கொடியபாதக மனைத்தும்.**

(இ-ள்) இப்படியாகச் சொன்னபோது (உமமுடைய குமாரன) காசிப
பதியிலுள்ள பஞ்சகஞ்ஞரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நித்தியராகிய விசுவநாத
ருடைய திருநாமங்களைக் களங்க நீங்கும் விதம் அனபுடனுச்சரித்துச் சரீ
ரம் நிறைய வீழ்த்தரித்து ருத்திராக்ஷமாலிகையைப் பிரியத்தோடு பூண்டிருப
பதால் முன்செய்த கொடுமையுள்ள எல்லாப் பாவங்களையும் ஒழித்துவிட்ட
னன். எ-று (சௌ)

**அன்றியு முரைப்பதொன்றுண் டாகர முழக்கஞ்செய்து
வென்றிசெ யைங்குரோசம் விதிப்படி வலஞ்செய்வோருக்
கொன்றிய மறமுமுண்டோ வுரைத்ததிற் கழுவாயுண்டோ
கன்றிய வையங்கொள்ளேல் காதையொன் றுரைப்பாங்கேட்டி.**

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் உமக்குத் தெரிவிக்கத்தக்கது ஒன்றிருக்கி
றது (யாதெனில்) ஹரஹரவென்கிற தொனியை இடைவிடாதெழுப்பி பாவங்
களை வெல்லத்தக்க பஞ்சகஞ்ஞரோசத்தை விதிவழியாக வலம் வரத்தக்கவர்களுக்கு
அப்பாவங்களுண்டாகுமோ சொல்லிய இதைப்பாக்கிலும் வேறே பிராயச்சித்த
மொன்றிருக்கின்றதேர வருகதுகின்ற சந்தேகத்தை நீர் கொள்ளவேண்டாம்.
(அதுபவமான) ஒரு கதையைச் சொல்லுகின்றோம் கேட்பீராக. எ-று. (சச)

**முந்தியகிரேதத்தனின முனிவில்சாண் டிலலியப்பே
ராதனை நெருவனுள்ளா னறிவின லையநீத்தான
சந்தமா ரணையனுக்கோர் தனையைவந துதித்தானந்தக்
கந்தமார் குழல்விசாலக கண்ணியென நெருபேர் பெற்றாள்.**

(இ-ள்.) முதலாகிய கிரேதாயுத்ததில் நல்லோரால் வீருமபத்தக சாண்
டிலலியென்னும் பெயருள்ள ஒரு பிராமணனிருந்தான் தனதறிவினை சந்
தேக வீரீதங்கொழிந்தவன அழகுவாயாத அப்பிராமணனுக்கு ஓர் பெண்
பிறந்தன வாசனை தங்கிய அனகபாரதையுடைய அப்பெண் விசாலாட்சி
யென்கிற பெயர்பெற்றனன். எ-று (சௌ)

கூ-வது மண்டபன முததியடைந்த அத்தியாயம். ராய்கு

அன்ன புத்திரியைபனனா னவந்திமா கர்வாழ்த்திமை
அன்னருஞ் சுருணலுய சுமந்தனைன பவலுக்கீதான
பன்னரு மனையானனனுர் படர்ந்தனன படர்ந்தபினை
பென்னரும் காமந்தீர விருந்தனள் காசியநகர்.

(இ-ள்) அநதபுத்திரியைப் பிதாவானவன் அவந்திமாக்கரத்தில் வாழுகின்ற
திமையிலலாத சுருணவானுகிய சுமந்தனைனனும் பிராமணனுக்கு விவாகஞ்
செய்து கொடுத்தனை சொல்லுவதற்கரிய (பெருமையுள்ள) சுமந்தன காசியை
விட்டு தனது நகரத்திற்குப்போனான், போனபின்பு அரிய விரகாக்கினி சுமம்
படி அபிராமணமாதா காசியிலிருந்தனை, எ-று. (ச'க)

காசியி லிருந்தமாதா காமபா ணத்தானெந்து
பேசிய மைந்தரென்பார் பல்ரையும் பெட்டுக்கூடி.
வீசிய நாணத்தோடு மிகுபொரு ளுங்கவர்க்கு
மாசியல் குணத்தினுளாய் வைகினா வைகுநாளில்.

(இ-ள்) காசித்தலத்திலிருந்த அபபெண காமபாணத்தால் வருந்தி ஜாதி
பேதத்தை யொழித்து காழகர்கள் பலரையும் வீருமப்பி புணர்ந்து நாணத்தை
யறவொழித்து பெருமபொருள் பறித்துக் களவகமுள்ள குணத்தையுடையவ
ளாய் வசித்தனை அவவாற்றிருக்குளாவில், எ-று (ச'எ)

மயனமுதிரா திவட்டுநல்வி வறியரே யானிரியாரு
மயனக் ரததுளாரு மவாயிவ னழகுக்கேட்டுப்
பயனுற வடைந்துவேணமும் பலவுரை ருதனிக்கூடிச்
செயனமகிழ்க் திருந்தாரிந்தக் தீமையிற சிறந்தாளனனாள்

(இ-ள்) காழகர் யாரும் அதிக மயக்கங்கொண்டு இப்பிராமணமாதுக்
குக் கொடுத்துக் கூடி வறியரானாகள் சமீபக்கரத்திலிருப்பவாகளும் இவனழ
கைக் கேள்வியுற்று வீருமபி காமசுகத்தைப் பெறுமபடி யிவவிடமவந்து வேண
டிய பலவற்றையுங் கொடுத்துச் சோந்து இவளுடைய செய்கையைக் கனித்திருந்
தார்கள இவ்வண்ணமான கொடுமையில் அபபிராமணமாதா சிறந்தாள எ-று (1)

தெள்ளிய மறையோர்மார்க்க சிரமதி யைவருரோச
மொள்ளிதிற சூழப்புககா ருதனிலும் விருப்புளாள்போற
கள்ளியு மனையாமேனி கலத்தலுட் கொண்டுசென்றாள்
வள்ளிய துர்க்காருண்டம் வதிந்தனர் மறையோரியாரும்.

(இ-ள்) தெளிவுள்ள பிராமணர்கள் மாரகழிமாதத்தில் பஞ்சக்குரோசப்
பிரதட்சணத்தை யறிவு விளங்குமபொருட்டுச் செய்ய எத்தனித்தார்கள. அத
னினும் விருப்பமுடையாள் போன்று அபபிராமணருடன் கூடவேணடுமென
னும் எண்ணத்தை மனதிற்கொண்டு அவவஞ்சகியும் யாத்திராபோனாள். வள
ப்பம்மைந்த தூக்காருண்டத்தில் அபபிராமணர்கள் யாவருந் தங்கியிருந்தா
கள், எ-று. (ச'சு)

அனையனும் பிரியாள்வைகி யவர்மனம் வசமாச்செய்து
நினைவரும் பொனபூணதி நினைந்தவா கவர்ந்துகொண்டு
துணையமற நிரண்டாநாளிற றொக்கவும் மறையோரோடுங்
கனைகட லுலகமேததன் கருததம் கேசம்போற்றி.

(இ-ள) அவவஞ்சகியும் பிரியாம லவாகருடனிருந்து சிலர் மனதனை
வசஞ்செய்து நினைத்தற்கரிய பொருள்களையும் ஆபரணதி பலவற்றையும் நினைந்த
வாறு கிரகித்துக்கொண்டு (அவருடனகூடி) இரண்டாநாளில் சூழ்ந்த பிராமண
ருடன் ஒலிககின்ற கடலாறஞ்முப்பட்ட உலகத்தாராறு றுதிககத்தகக காததமகே
சமெனனு மால்யத்தை விராவாகவந்து வணங்கி எ-று. (௫௦)

திசுத்தர மூன்றாநாளிற் றெகளியைச் சேவைசெய்து
புகழ்மிக நாலாநாளிற பொலியிரா மேசம்போற்றி
யகழ்வினை வருணநான மவரோடுஞ் செய்துபின்ன
ரிகழ்தலில் காசிமாச்சீ ரிசைத்திடு மவர்பாறகேட்டாள்.

(இ-ள.) மூன்றாவது தினத்தில் தெளி விபைகரை விளககமாகச்சே
வித்து நாலாவது தினத்தில் மிகபுகழோடு விளங்குகின்ற இராமேசமெனனு
மாலயத்திலிருக்கின்ற இராமேசனாவணங்கி அவஞ்ஞதம் பாவதையொழிப
பதுமாயி தீர்த்தத்தில் முழுச்சாடுதலை அவாகளோடுசெய்து பின்னர புகழுள்ள
காசித்தலத்தின் மகிமையை விரித்துனாகரும் பெரியோர்களிடத்த தாஹு
களேவியுற்றன எ-று (௫௧)

வளமலி காசிவைப்பின மானமியங் கேட்கும்போது
கிளாதரு காசிமேவிப் பாதகங் கெழுமச்செயவோ
ரளவறுங் காலங்கால வயிரவ ராணையாற்றி
னுளபல துயரத்தாழ்வ ருணமையே பெனறல்கேட்டாள்.

(இ-ள) வளப்பம் பிறைந்த காசித்தலத்தின் மகிமையை முறையாகக்
கேட்கும்போது விளககமுற்ற காசித்தலத்திலிருந்து தீவினைகளைச் செய்பவா
கள் காலவைரவருடைய தண்டனைக்குட்பட்டு அளவீலாதகாலம் பலவாயுள்ள
துயரங்களில் சத்தியமாக மூழ்குவார்களென்பதையுங் கேட்டன எ-று (௫௨)

கேட்டலும் வெருவியநதோ வெனசெயதேன் கெட்டேனெயென்
றோட்டரும் வருத்தமேவி யுற்றநல் லறிவுவாய்ப்புற
நீட்டிய பொருள்களெல்லாம் யாவருங் கொள்கொடுத்தாள்
வேட்டதன் றொழிலேந்தது விபிரா தமைவினாவும்.

(இ-ள) இவ்வாறு கேட்டபோது மிகப்பயந்து ஐயோ என்னகாரியஞ்
செய்தேன் கெட்டுவிட்டேனெயென்று நீங்காக்கிசேத்தை யடைந்து புண
ணியபாவங்களைப் பகுக்கும் ஈலலறிவுதோன்றி பாவவழியில் தான் சம்பாதித்த
பொருள்கள் பலவற்றையும் ஈலலோர யாவருங் கொள்ளும்படி கொடுத்து

கூ-வது மண்டபன முததியடைந்த அததியாயம். எய்து

இதற்கு முனவீருமபிய கொடுதொழிலை கைவிட்டு அபபுராணபடனஞ்செய
யும் பெரியோராகிய பிராமணரைப்பார்த்து வினாவுகின்றன. எ-று. (௫௬)

ஐயரே யடியேன்செய்த பாவத்துக களவின்றாகும்
வெய்யவப பாவமபோகரும் விதமெனக் கருணமினென்ன
மையவான முன்னஞ்செய்த மறமெவா மொழிந்துபோய்
தெயயநீ பைங்குரோசஞ சூழ்தலா லெம்மோடென்றா.

(இ-ள்) சுவாமிகளே எளியேனசெய்த தீவினேகளுக் களவுகிடையாது,
கொடிய அப்பார்த்தகங்களை ஒழிக்கத்தரும் வழியை அடியேனுக் கருளவேண்டு
மென்று பிரார்த்திக்க பொருந்தும் விதமாக பஞ்சகஞ்ஞோசப் பிரதக்ஷணத்
தை நீ என்களோடுசெய்தலால் இத்தற்கு முன் மயக்கங்கொண்டு செய்தகொ
டுமபாவங்கள் யாவும் ஒழிந்தனவென்றனா. எ-று. (௫௭)

மேலுமியிப் பாவசெய்கை விழைதரல் வேண்டாவென்று
கோலும் மறையோகூறக் குணங்கொடு பணிந்துபோற்றிச
சாலும் மறைநாநாளிற் கபிலதா னாயின்கணவந்து
மாலும்வெம் பாவமெவலா மாற்றினாள் யிசாலககணணி.

(இ-ள்) இனிமேல் இப்பாவத்தொழில்களை அணுஅணுவும் வீருமபவேண்
டாமென்று கூடியிருந்த அவவேதியா கூற குணமென்றுட்கொண்டு அவா
களை வணங்கித் துதித்து ஐந்தாவது தினத்தில் கபிலதாரைக்குவந்து ஸநாநஞ்ஞ
செய்து மயக்கத்தாறசெய்த அக்கொடுமபாவங்கொல்லாவற்றையும் விசாலாகுழி
என்னும் பிராமணமாதா ஒழித்துவிட்டனா. எ-று. (௫௮)

மற்றமந நின்றாறாள் வருணசங் கமத்தில்வந்து
முற்றவா கியற்றத்தக்க பூசையாதிகண் முடித்து.
கற்றவர் புகழுமுத்தி மண்டபங் கலந்துபற்றென
மற்றவ ருளத்துமேய வகிலநா யகளைப்போற்றி.

(இ-ள்) அக்கபிலதாராயிலிருந்து ஆறாவதுதினம் வருணசங்கமத்துக்கு
வந்து ஸநாநஞ்ஞசெய்து அவவிடத்துச் செய்யத்தக்க பூஜையாதிக் கொண்டாவற்றை
யும்முழுவது முடித்து அறிவுடையார புகழுத்தக்க முத்திமண்டபத்திற்கு வந்து
அகப்பற்று புறப்பற்றுக்களொழிந்த மெய்யடியாருளாத தெழுந்தருளும் விசவ
நாதரை வணங்கி எ-று. (௫௯)

சுத்தியிக கடைந்தாநற்றார் வெறுத்திலர் சூழ்ந்துகொண்டார்
முத்தியு மடைந்தாள்பின்ன ரெனறனாதுபோனமோக
சுத்தியென மகனுஞ்சுத்தி சேர்ந்தனன கொல்லோவென்று
பத்திமா முனிவனகேட்டான் யாவரும் பட்டாங் கென்றார்.

(இ-ள்) விசாலாகுழியென்னும் பிராமணமாதா மிகுந்த பரிசுத்தத்தை
யடைந்தனா. பந்துக்கள் வெறுக்காமல் சூழ்ந்து அங்கேகிரித்தனா. பின்பு முத
தியடைந்தனளென்று அப்பெரியோரைக் கூறக்கேட்டு சிவபக்தியுள்ள கூக

மாண்டமுனிவன் அதுபோலப் பெருமயக்கமுள்ள என்னு ருமாரனும் பரிசுத் தத்தை யடைந்தானோவென்று கேட்டான். பெரியோர்கள் யாவரும் இது உண்மை நூற்றுண்ணிவென்றனர். என்று (௫௭)

உண்மையாயினு மன்னானோ நிறுந்துக் கொள்ளல்வேண்டேன
 * வண்மைசால் பெரியோரென்றான மறவன் வார்த்தைகேட்டுத்
 தண்மைசான் முனிவர்முத்தி மண்டபஞ் சாரந்தேவ
 ரெண்மையே புணமைசொல்வா ரிரிககரின் னையமென்றார்

(இ-ள.) உண்மையானாலும் அமமண்டபங்கிய வெண்குமாரனுடனிருந்து போசனஞ்செய்யமாட்டேன சத்தியத்திற் சிறந்த பெரியோர்களுமென்று கூறிய கூசுமாண்டமுனிவன் வாரததையைக்கேட்டு சாந்தலீலராகிய அப்பெரியோர்கள் இம்முத்திமண்டபத்தில் வீற்றிருக்கின்ற தேவர்கள் உபமுடைய சூதேகம் நீங்குமபடி சத்தியத்தை யெளிதரகத் தெரிவிப்பார்களென்றனர் என்று ()

என்றலு மிரவிதுண்டி யேற்றமார் தண்டபாணி
 மனறவெவ வரமுநலகும் வயிரவா திருமாலேனோ
 ரொனறவங் கொஞ்சாமேயி யுலகெலா முண்மைதேர்ந்து
 கனறல் செயதுயரநீங்கத் தனித்தனி கழறலுறறா.

(இ-ள) இவ்வாறாக அம்முத்திமண்டபத்திலிருந்து பெரியோர்கள் சொன்னபோது, எல்லா உலகத்தாரும் பஞ்சகஞ்சோசப் பிரதக்ஷணத்தின் மகிமை யறிந்து வருத்தமின்ற துன்பத்தினீங்கி இன்பமுறுமவண்ணம் துண்டிராஜகண் பதி, சூரியமூர்த்தி, பெருமைதங்கிய தண்டபாணி, எவவித வரங்களுடைய பூரணமாகத்தருகின்ற வயிரவக்கடவுள், விஷ்ணுதேவா முதலாகிய மறைத்தேவரும் அமமண்டபத்தின் வேறுவேறுபடங்களிலிருந்து தனித்தனியே சொல்லத் தொடங்கினர் என்று (௫௮)

மதித்திடு மைங்குரோசம் வலஞ்செய்யும் வலத்தினுநு
 துதித்திடு காசிமேனமை சொற்றிடக் கேட்டலானும்
 பதித்திடு கொடியபாவம் யாவும்போய்ப் பாறுமென்றான்
 நிதித்திடு தொழினமேற்கொண்ட திகிரியந் தடக்கைச்செம்மல

(இ-ள) உலகத்தை ரக்ஷிக்கின்றதொழிலை மேற்கொண்டு அழகிய அஸ்தத்தத்திற் சக்கரமேந்திய விஷ்ணுதேவா, அறிவுடையாரால் மதிக்கத்தக்க பஞ்சகஞ்சோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்த புண்ணியபலத்தினாலும், துதிக்கத்தக்க காசிமகிமையைச் சொல்லக் கேள்வியுற்றதாலும், நிலைத் கொடுமபாதங்களுள்ள மொழிந்த மண்டபன் பரிசுத்தத்தை யடைந்தன்னென்று கூறினார். என்று. ()

பரசிவ நாமமென்றே பறபல மறையுநகூறும்
 வரமிகு காசிராமம் வாயுரை செய்தலானும்
 புகாரன் விசுவநாதன் பொங்குகோ கேட்டலானும்
 வீரவுபா தகமனைத்தும் வீதரு மென்றானுண்டி.

கூவது மண்டபன் முததியடைந்த அததியாயம். எயுள

(இ-ன) துண்டிராஜகணபதியானவன் பலபல வேதங்களைடுத்துரைக்கி
ன்ற பரசிவநாமமென்று சொல்லத்தக்கதும் பெருவரங்களைக் கொடுக்கத்தக்கது
மாயுள்ள காகியென்னுந் திருநாமநதிரத்தை நிரந்தரம் வரயிறுசொன்னமை
யாலும் திரிபுராரியாகிய விசுவநாதருடைய பெருமபுகழைக் கேட்டமையாலும்
இம்மண்டபன் செய்த கொடுமபாதகங்களைல்லாமொழிந்து சுத்தனானென்று
கூறினன. எ-று (கக)

காகியி னிருந்துபாவங் கருதினோர் செயதோர்யாரு
மாசியல் குமபியெல்லாம் வதிவாரம் விசுவநாதன்
பேசிய வைங்குரோசம் பேணுபு குழவாராகிற
நேசினமேம பவெரெல்லாந் தீராதென்றான தண்டபர்ணி.

(இ-ன) காகிததலத்திலிருந்து பாவஞ்செய்ய நிலைத்தவர்களும செய்த
வாக்குமாகிட இவர்கள், குரமுள்ள கொடிய நரகங்களைல்லாவற்றிலும் அழு
நதி வருந்துவாரானும் நமது விசுவநாதரால் எடுத்துரைக்கின்ற பஞ்சகருடோ
சத்தை விரும்பிப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வாரானின எல்லாத் தீவினைகளுந் கழி
ந்து திருவருட பிரகாசத்தல் மேலாவனென்று தண்டபாணிக் கடவுள் கூறி
னன எ-று. (க௭)

மன்னிய காகிவைப்பின வதிந்துபா தகஞ்செய்வோரைப்
பன்னிய கொடியதண்டம் பண்ணலென நனமையேனுந்
துன்னிய வைங்குரோசஞ் சூழ்நரை யொன்றுஞ்செய்யேன
மன்னிய வுணர்வீரென்று வயிரவன விளம்பினானே.

(இ-ன) நிலபெற்ற மகிமையுள்ள காகிததலத்திலிருந்து பாவங்கள் செய்
கின்றவர்களைப் பிரபலமாகக் கூறுகின்ற கொடுதண்டனைகளைச் செய்தல் என
தியறகையாயினும் நிறைந்த மகிமையுள்ள பஞ்சகருடோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய
வாரை ஒரு துன்பமுஞ் செய்யேன நிலபெற்ற அறிவுடையோரே என்று வயி
ரவக்கடவுள் கூறினன எ-று (க௭)

நல்லினஞ் சேர்தல்காசி வலஞ்செய் னருகாசிச்சீர்
புல்லிய கேட்டலன்ன பூரணி விசுவநாத
னல்லியங் கமலபாத மனபொடு போற்றலின்ன
வல்லியல் பாவமெல்லா மாற்றுமென் றுனமார்த்ததாண்டன.

(இ-ன.) சாதுசங்கசேவைசெய்தல் நாகியில பஞ்சகருடோசப் பிரதக்ஷ
ணஞ்செய்தல் காகிமானிய முழுவதுங் கேட்டல் அன்னபூரணியுடையபுகழ் விசு
வநாதருடையபுகழ் அகவிதழகையுடைய அழகுவாயந்த தாமரைமலையொத்த
பாதங்களில் அனபுடன வணங்கல் இவைகளைச் செய்யின கொடுமபாதகங்
கள யாவும் நீங்குமென்று சூரியதேவன் கூறினன. எ-று. (க௭)

தனித்தனி யிவ்வாறோதி மண்டபன் தவாதபாவ
முனித்தலை மையரேயைங் குரோசஞ்சூழ் முயற்சியாதி

யினிததமற நெவையுஞ்செய்தா னிரிததன்ன பாவமெல்லா
மனிததனென நெண்ணீது வானவனவனகாணென்றார்.

(இ-ள) வேறுவேறு தேவாகளுந் தனித்தனி இவ்வாறு சொல்லி முனி
வர்களே இமமண்டபன பஞ்சகஞ்ஞோசப பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் முதலிய நன
முயற்சிகள் யாவையுஞ் செய்தனன. ஆதலால் கெடாத கொடுமபாதகங்களை
யொழித்தனன. இவ்வே மனிதனெனநெண்ணுதல் பாவமாகும் தெய்வத்தன
மைவாய்தனனென்று கூறினா ள்-று (௬௫)

முத்திமண டபத்துவாரோ மொழிந்தசொற கேட்டாங்குள்ளார்
சத்திய மென்றுதாழ்ந்தார தந்தையு மகிழ்ச்சியுதப
புத்திரன நனையழைத்துப் போயினன குரோசசகுழவே
சித்தியென றுளந்தெளிந்தார செகதலத துள்ளரியாரும்.

(இ-ள) முத்திமண்டபத்திலிருக்கின்ற தேவர்கள் சொன்ன வார்த்தை
யைக்கேட்டு அவ்விடத்திலிருந்தவர்கள் யாவரும் இது உண்மையேயென்று
வணங்குகிறார்கள பிதாவாகிய கூசுமரண்டமுனிவனும் பிள்ளையாகிய மண்ட
பனைப் பெருங்களிப்புடன் அழைத்துக்கொண்டுபோனான் உலகத்தாரொல்லோ
ரும் மகாபாதகங்களை நாசஞ்செய்வது பஞ்சகஞ்ஞோசப பிரதக்ஷணமேயென்று
துணிராதார்கள் ள்-று (௬௬)

மண்டப னம்பொறபாத மருவியின புறறுவாழ்ந்தான
கொண்டவ குழலாய்தோந்தாய கொல்லென வுரைத்தானையன்
பண்டரு மொழியாணமிக மகிழ்ச்சியிற் பரவிப்போற்றி
யெண்டரு கழுவாயுணமை யிறநெனத தெளிந்தேனென்றார்

(இ-ள.) கரியமேகம்போலுங் கூடதலையுடைய உமையே அமமண்டபன
மது அழகிய திருவடியிறகலந்து முத்திபெற்றனன இதைத் தெளிந்தனையோ
வென்று சிவபெருமான கட்டளையிட சுரமமைந்த மொழிகளையுடைய உமா
தேவியார பேரனபோடி வணங்கித் துதித்து எளிதாகச் செய்யும் பிராயச்சித்தத்தி
னுண்மை இதுவாகுமென்று தெளிந்தேனென்றனா ள்-று (௬௭)

மண்டபன முத்தியடைந்த அததியாய முற்றியது.

ஆக அததியாயம் கூ-க்கு திருவிருத்தம். ௩௬௫.

திருச்சிறந்தம் பலம்

திருச்சிறமம்பலம்.

பத்தாவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறமம்பலம்

ஆலமர்கள்த் தண்ணலை யடிதொழுதமமை
கோலமார்தரு காசியைங் குரோசமுஞ் சூழ்தல்
போலவோர்கழு வாயிலையெனறநாள் பூததுச
சாலவோதினை சூழதரு வியல்பஞ்சாற நெனராள்.

(இ-ள்) காளகண்டத்தையுடைய மஹாதேவா பாதங்களில் உமாதேவீ
யார வணங்கி அழகு நிறைந்த காசித்தலத்தில் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணம்
செய்வதற்குச் சமாணமான பிராயசித்தம் வேறே யில்லையென்று திருவருள்
சூரது விபரமாகத் திருவாய்மலராதருளினீர் பிரதக்ஷணம் செய்யவேண்டிய
முறையையுங் கட்டளையிடுமென்று பிரார்த்தித்தனா ள்-று. (க)

எனறபோதினி லெம்பிரானமுறுவலித திமயக
சூனறமாமக ளே குறி கொணடுநீ வினவ
எனறவாமுல கிறகுபகாரமா நவிலவா
மெனறுகூறுத லுறறனனெம்மையா னுடையான

(இ-ள்) இப்படியென்று கேட்ட காலத்தில் எம் தாண்டவராகிய மகா
தேவா புனனகையெது இமாசலராஜகுமாரியே நீ லக்ஷியம் வைத்துக் கொ
ண்டி வினாவதல் நனமையாகும் உலோகோபகாரமாகத் தெரிவிப்போமென்று
சொல்லி என்னை (அனாகியே) அடிமையாகவுடைய சிவபாருசோதி திருவாய்மல
ராத தொடங்கினா ள்-று. (ங)

பதியெனப்படு மெனக்கினிதாகிய பதியாயக
கதியளித்திடுங் காசியைங் குரோசமுஞ் சூழ
மதியுரைத்திடி னைப்பசிகார்த்திகை வயககம்
பொதியுமார்கழி யாய்விம்முனறுமே பொருந்தும்.

(இ-ள்) பதிப்பொருளென்று வேதங்களாலுணரக்கத்தக்க மககு இனப்
மயமாகிய தீமமாகவும் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதாகவுமுள்ள காசிப்பதியில்
பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணம் செய்கின்ற மாதங்களைச் சொல்லுமிடத்து விள
க்கம்மைந்த ஐப்பசி, காசிதினக, மாரகழி ஆகிய விம்முன்று திங்களே தகுதி
யாகும். எ-று. (ஊ)

மாசிபங்குனி சித்திராமந்தவை காசி
யாசிசேருமித் திவகனும்பொருநதுமச் செயலை
நேசியாவெழு தலைச்செயுநாட்குமுன னிகழநாள்
விசிமோதகந துண்டிமால்களிற்றினை விழைநது.

(இ-ள்.) மாசி, பங்குனி, சித்திரா, வைகாசி இஃத மாதங்களிலும் பஞ்சக
ருரோசபிரதக்ஷணஞ் செயல்படாம. அந்தப் பிரதக்ஷணத்தை உத்தேசித்துச்
செய்கின்ற தினத்திற்கு முன்னாலில் பெருமைபொருந்திய துண்டிராஜகணபதி
க்கு வீருப்போடி மோதக்கிவெதனஞ்செய்து எ-று (ச)

போற்றியனறவி சுண்டிராப்பொருந்தினை விழைச்சு
மாறறியுததர நடவையீர மறறைகளாட
லாற்றிக்மையு நினைவியும்பூசைசெய தல்லல்
காற்றினகருண முத்திமண்டபத்தினைக் கலநது.

(இ-ள்.) வணங்கித் துதித்து அன்று அவிகபோசனஞ்செய்து இரவில் பத்
தினியோடு சேராது தனியே சயனித்து, மறுதினத்தில் உத்தரவானியாகச்
செல்லுகின்ற கங்காதீர்த்தத்தில் ஸநாகஞ்செய்து நமமையும் உன்னையும் பூசை
செய்து மனோவருத்தத்தை யொழித்து தரிசித்தோருக் கருளைத்தருகின்ற முத்தி
மண்டபத்தைச் சேர்நது. எ-று (ரு)

மறிகாரமன மாதிமூன்றானும்வெம் மறங்க
ளறிகாரதியற் றினுமறிக தியறறினுமவைகள்
செறிகாரதழித் தருளுகியெனறுசிறந்ததுக்
குறிகாரமிளிர் காப்பெனுஞ்சுகநகரபங்குறி

(இ-ள்) தடுத்தறகரிய மனம் வரக்குக் காயமெனனு மூன்று கரணத்தி
னானு கொடிய பாதகங்களை அபுத்திபூரவமாகச் செய்திருநதநாலும் புத்திபூரவ
மாகச்செய்திருநதநாலும் அவைகள், (அடியேனை) அணுகாதிருக்குமபடி யருள
செய்யவேண்டுமென்று தியானித்துக்கொண்டு விக்ஷிணம் வாராது பெருமை
யோடு பாதுகாக்கின்ற சுகநகரத்தை (விதியாகச்)சொல்லிக்கொண்டு. எ-று.(சு)

பரோபகாரஞ்செய் தலங்குமிக காசியிற்பஞ்சக்
ருரோசயாததிரை செய்கின்றேன சோதியாய்க்குலவி
யரோவிளங்கிலிந கத்தினையகத்துளே நினைநது
சரோருகப்பதந தநதுநகருளென்று சாற்றி.

(இ-ள்) ஏழைகளுக்குப் பொருளமுதலியவைகளைக் கூடுமானது கொடு
த்து அலங்காரமமைந்த இக்காசித்தலத்தில் பஞ்சகருரோசயாததிரை செய்யப்
பொகின்றேன சோதிவடிவமாக வியாபித்து விளங்குகின்ற இலிங்கமூரத்தியே
யென்று மனதிற சிந்தித்துத் தாமரைமலரபோன்ற திருவடிகளைத்தந்து பாது
காததருளவீனொன்பதாகச் சொல்லி. (எ-று) (எ)

கருதுதுண்டிமுன னாயவைமபானறு கணேசா
பொருதுஞ்முத மடிநதவர் வயிரவப்புத்தேன்

ய்-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புணாதத அத்தியாயம். ௩௨௧

**மருவுமாவடி வற்பவாமதிமுடிப் பிராணர்
வெருவுகும்படை விளங்குணையுருத்திரர் பிறரும்.**

(இ-ள.) அறிவுடையோரால் சிவதிகைத்தக துணடிபாஜ கணபதிமுதலாகிய ஐம்பத்தாறு விவாக மூர்த்திகளும், பெரும்போர செயது அச்சத்தை உண்டாக்குதற்கு முதலவனாகியசூரனைக் கொன்ற முருகக்கடவுளும், வயிரவக கடவுளும், கல்லாலவீருக்கத்தடியிற் றங்கிய தட்சிணமூர்த்தியும், சக்திரசேகரரும், அச்சத்தைத் தருகின்ற ருலாயுதம் விளங்கிய கையையுடைய உருத்திர கணங்களும் எ-று. (அ)

**அன்னமூர்பவ னிரியெனும் பதினமர்மற் ருலோன்
பன்னருங்க ிப் பரப்பிடும பன்னிருபதங்கர்
நன்னாமேவிய கவுரிமு னெழுநலமாத
ரென்னரும்பிரி யாதுநாணும் வீற்றிருக்க.**

(இ-ள) அன்னவாகனத்தை நடத்துவனற் பிரமதேவனும், விஷ்ணுவின் தசாவதார மூர்த்திகளும், சக்திரமூர்த்தியும், சொல்லுவதற்கரிய கிரணங்களை விரிகளின் தாததுருமுதலிய பன்னிரண்டு சூரியர்களும், நன்னம்பை வீருமபியகவுரிமுதலாகிய சத்தமாதர்களும், மறைவர்களும் பிரியாது தினந்தோறும் குழுகிருக்க. எ-று. (க)

விஷ்ணுவின் தசாவதாரமாவன மச்சம், கூடாமம், வராகம், நாரசிங்கம், வரமன்னன், பரகராமன், இராமன், பலபத்திரன், கண்ணன், கற்கு என்பனவாம். பன்னிரண்டு சூரியர்களாவார தாததுரு, சககரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான, இரவியன், பகவான், திவசகவான், பூடன், சவீத்திர, துவட்டன், என்பவர்களாம் சத்தமாதர்களாவார கவுரி, அபிராமி, மாயேசகவரி, நாராயணி, வராக, இரதிராணி, சாஸி என்பவர்களாம்

**இருக்கும்விச்சுவ நாதனையிருவினை யனைத்து
முருக்குமமபிகை யன்னபூரணியைமுற குழந்த
பெருக்குமனபொடு பரவசமடைந்தருள் பெற்றுத்
* தருக்கு நீங்குநீரு குவித்தனை தலையிசைக கொண்டு.**

(இ-ள) எழுந்தருளியிருக்கின்ற விசுவநாதனையும், இருவினைப்பகுதிகள் பாலையும் சூழித்தருளும் அன்னபூரணியாரையும் முன்னே பிரதக்ஷணஞ்செய்ந்துபேரணியை பரவசமடைந்து அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு அகங்காரம் நீங்குமபடி இருந்ருங்குளையும் கிரமேற்குவித்து எ-று. (ஃ)

**தண்டபாணியைக கேத்திரபாலனைத தாழ்ந்தது
வண்டருமலா மலிமணி கன்னிகை வதிந்தது
கொண்டகாதலிற் படிந்தமே லெழுந்ததை குவித்துத்
துண்டமாமதி யணிசித்தி யானையைத் தொழுது.**

(இ-ள) தண்டபாணியையும் வயிரவககடவுளையும் வணங்கி வண்டுகள், நீங்காதமலர்கள் நெருங்கிய மணிகாணிகையில் வசித்து நீங்காப் பிரியத்தோடு

மணிகரணிகா தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்து கரைமேல்வந்து இருகரங்களையும் குவித்து பெருமைதங்கிய இளம்பிறையணிந்த சித்திவிநாயகரைப்பணிந்து எ-று.

பாயமாமணி கன்னிகேசன்பதம் பணிந்து
தூயவப்புனற கோட்டிடைத் துலங்குகங்கேசர்
வேயமாரில ளிதைசரா சந்தரின் மலனசீ
ராயபோருட் சோமநாதரையடி வணங்கி.

(இ-ள்) பரவிய பெருமையுள்ள மணிகரணிகேசசுரர் திருவடிகளை வணங்கி பரிசுத்தமுள்ள அமமணிகரணிகாதீர்த்தக் கரையில் விளங்கும் கங்கேசசுரரையும் கருணைநிறைந்த லளிதாசத்தியையும் சராசந்த நின்மலரையும் சிறப்புற பெருங்கருணையுள்ள சோமநாதரையும் திருவடிகளில் வணங்கிக்கொண்டு, எ-று.

தூயதாலப்பி யேசுரர் குலடங்கேசர்
பாயசீருடைத தெசாவசு மேதபண்ணவர்ண்
காயசீருடை வராகமூாத தியரடியார்க்குத்
தியதீர்த்தருள் சண்டிகே தாராராதிருத்தா.

(இ-ள்) பரிசுத்தமுள்ள தாலப்பியேசுரரையும், குலடங்கேசுரரையும், பரவிய சிறப்புள்ள தெசாவசுமேத பண்ணவரையும், நன்மையற்றசிறந்த வராகமூாததியாரையும் அடியாராகருக்குத் துன்பங்களை யொழித்தருள்கின்ற சண்டிகே தாரநாதரையும், எ-று. (க௭)

சங்கமேசுர ரனுமதே சுரநலந தவாத்
துங்கமேவுலோ வர்க்கேசா தோனறுமப்பேர்முற்
றங்கமேவிய கணபதி முதலியோ தம்மைப்
பங்கமேவுறா மலர்கொடு பூசனைபண்ணி.

(இ-ள்) சங்கமேசுரரையும் அனுமதேசுரரையும் நன்மை மாறாது பரிசுத்தமவாயந்த லோலாக்கேசரையும் உண்டாகிய தேவர்களைச் சூழந்து பரிவார தேவர்களாக வீற்றிருக்கின்ற விநாயகர் முதலான தேவர்களையும் பரிசுத்தமுள்ள புடபமுதலிய உபகாண திரவியங்களால் பூசைசெய்து எ-று. (க௮)

மன்னுதூர்க்கைகுண டத்துநீர் படிநதுமாநிலத்து
மின்னுதூர்க்கையைத் தூர்க்கைவிநாயகனறனைப்
பன்னுபூசனை புரிந்துவேதியாககனம் படைத்தது
முன்னுதோத்திர மாதியானித்திரை முருக்கி.

(இ-ள்) நிலப்பெற்ற தூக்காருண்டதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பெரிய உலகத்தில் வீளகமமைந்த தூக்காதேவியையும், தூக்கைவிநாயகனையும் விதிப்படி பூசைசெய்து பிராமணர்களுக்குப் போசனஞ்செய்தித்துச் சிந்திக்கத்தக்க தோத்திர முதலானவைகளால் நித்திரை செய்பாதிருந்து, எ-று. (க௯)

புரியும் யாததிரை யூறொழித்தருளென்று புகனறு
விரியுமேனமைசால் விடுவச்சேனரைப்பதம் பணிந்து

ய-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண விபல்புணாதத அததிரயம். ௩௨௩

**பரியுக்ஷெல்லொற் கருத்தமகேசரைப் பணிநது
தெரியும் புண்ணிய கருத்தமதீர்த்ததீர்தோய்நது.**

(இ-ள்.) செய்கின்ற பஞ்சக்குரோச பாததிகைக்குவரும் வீரோதங்களை நீக்கியருளவொன்று சொல்லி மேலானபெருமையிற் சிறந்த விஷ்ணுவசேனருடைய பாதங்களிலவணங்கி விருமபத்தகக் கெல்லினாலும் எள்ளினாலும் காததமகேசரை அசசிதது வணங்கி யாவரும் அறியத்தக்க புண்ணியவடிவமரகிய காததம தீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து. எ-று. (௧௬)

**கருத்தமப்பெயர்க் கூபத்தைக்கண்டுகை குவிப்போர்
வருத்த நீக்கிடுஞ் சோமநாதரைமணி மன்று
ணிருத்தமாவிரூ பாக்கரைநீலகண் டரைக்கண்
டருத்தமார்தரு பூசணையன்புட னுறறி.**

(இ-ள்) காததமகூபமெனலும் போபெற்ற கிணறறையுந் தரிசித்து கை குவித்து வணங்குகின்ற மவர்களுடைய கிலேசத்தைமாற்றியருளும் சோமநாதரையும், அழகிய சபையினிடத்து நடனஞ்செய்கின்ற வீரபாக்ஷனையும் நீலகண்டரையும் தரிசித்து நிறைந்தபலினைத்தரும் அவர்களை அனபோதி பூசைசெய்து. (௧௭)

**அன்னதேத்தினுஞ் சிராததமே மாதிகளாற்றி
யினனறீர்தர மறையவர்க் கினனமுதூட்டி
மன்னமேவிய கருத்தம கேசநின்னருளா
லென்னலுறுவந் திடினூநீந் குகவெனவிரநது.**

(இ-ள்) அவவிடத்தில் சிராததம் ஓமமுதலானவற்றைசெய்து துன்ப மொழியும்வகையாக பிராடணாகளுக்கு இனியபோசனஞ் செயலித்து நிலையான பிரியத்துடன் வீற்றிருக்கின்ற காததமகேசரோ அடியேனுக்கு என்னதுனபம் வந் தாலும் உனது கருணையினால் நீக்கியருளகவென்று குறையிரநது. எ-று. (௧௮)

**பிராதகாமத்தை யடைந்தவட் பிறங்குநீ ராடித்
தராதலம்புகழ் தருகண நாதர் * சாமுண்டி
பராவுமோக்கவி சுர்கரு ணேசர்பத்திரரோ
யொராதசீர்விக டாதேவி யுனமதத் + வடுகர்.**

(இ-ள்.) பிராதகாமமெனலும் தீர்த்தத்திற்குடபோய் பரிசுத்தமுள்ள தீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து உலகத்தாரால் துதிக்கப்படுகின்ற கணநாதரையும், சாமுண்டிதேவியையும், வணங்கத்தக்க மோக்ஷவீசரையும், கருணேசரையும், பத்திரோசரையும், மாறாத சிறப்புள்ள விகடாதேவியையும், உனமதத் வடுகரையும். எ-று. (௧௯)

**மேயநீலேசர் காலகூடேசா நல்விமலை
யடியநடுகிகே சுராபிருந் கீசரை யடுதது**

நேயமார்தரப் பூசித்து நிறைவல மனிக்குக
தரயதோய்கக தருவசாகரப்புன றுணடி.

(இ-ள.) விருமபத்தக நீலேசனாயும், காலகூடேசனாயும், வீமலாதேவியை யும், நந்திகேசுரனாயும், பிருங்ஞேசனாயும், தரிசித்து பேரனபுடன் பூசையெது பிரபல சுததைத்தருகின்ற கந்தருவசாகரதீரத்தத்தைக கடந்துபோய ௭-று (௨௦)

வீமசண்டியில் வீமசண்டியைத் தொழுதாடிக
காமாசண்டவி நாயகன பரிதிநதருவ
னேமவீசனி ராமனிரத்தாட்சியீசன
ரோயில்பூசனை புரிந்தவருள்செய்த லுதித்து.

(இ-ள.) வீமசண்டிகுபபோய வீமசண்டியை வணங்கி வீமசண்டி தீரத்தத் தில் முழுதி வனப்புவாயநத சண்டவிராயகனாயும், சூரியதேவனையும், கந்தருவ வீ சனாயும், நேமவீசனாயும், இராமேசனாயும், இரத்தாட்சியீசனாயும், களங்கமற்ற பூசையெது அவரகன அருளவேண்டுமென்று தோத்திரமபண்ணி ௭-று. (௨௧)

அங்குருன்றுசென ரெற்றைத்தாட் கணேசனை ய்டைந்து
பொருகுமெள்ளின லரிசியாற பூசனை புரிந்து
தங்குமக நின்று போயச்சிந்து நயிகஞ்சார்ந்து
நங்குதீர்க்கா வீமேசர் வயிரவ நாதர்

(இ-ள.) அவவிடத்து நின்றும்போய ஏகபாதவிராயகனாயெத்து மேலாகி ன்னினிலும் அடசுதையாலும் பூசையெது அவவிடத்து நின்றும்போய ன்னாதி யையடைந்து குற்றமில்லாத மஹாவீமேசனாயும், வயிரவநாதனாயும் ௭-று (௨௨).

ஏயும்வைவரியியல்பூத நாதாசோமேசா
வேயுங்காலநா தனகவாத தீசாகாமேச
ராயுஞ்சுநதர கணேசாபத நிராருட்கணேசா
தோயுமினன்பூ சனையெலாம் விதிப்படிதுலகி

(இ-ள.) பொருநகிய வயிரவீதேவியையும் அழகுள்ள பூதநாதனாயும் சோ மேசனாயும் காலநாதனாயும் கவாதீசனாயும், காமேசனாயும் ஆராயத்தக்க கர தாகணேசனாயும் பத்திரேசனாயும் அருடகணேசனாயும் மேற்கண்ட இத்தே வாகளுடைய பூசைகள் யாவும் விதிவழியாக விளங்கச்செய்து ௭-று (௨௩).

மாண்டதெகளி விராயகர் பொன்னடிவணங்கி
நீண்டகனனன்மோ தகமவலாதிக ணிரப்பிக
கூண்டமற்றவா பாறபதினறுவரைக் கும்பிட
மீண்டவுத்தண்ட நீககலே சுரரடியிறைஞ்சி.

(இ-ள.) மாட்சிமையுள்ள தெகளிவிராயகருடைய பொன்னோனற பா தங்களில் பூசித்து வணங்கி உயாநத கருமபு, மோதகம், அவல் முதலானவை களை நிறைவாகவைத்து நிவேதித்து அவவிராயகா சமீபத்திலுள்ள பதினறு

யி-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புணர்த்த அததியாயம். 11௨௫

கணேசாகளையும் வணங்கி உத்தண்டேசனையும், உகதிலேசனையும் திருவடி
களில் வணங்கி எ-று. (௨௪)

பரவுபார்ப்பு தவமபுரி யிடமெனப்பட்டு
விரவுசிரிரா மேச்சரஞ்சார்தவண விழைந்து
கரவுதிரை வருணநா னங்கனிந்தியற்றி
யுரவுசால்பிண்ட தானமுஞ் சிராததமுமுஞ்றி.

(இ-ள்) துதிக்கத்தக்க பார்ப்புகிடேவி தவஞ்செய்த இடமென்று சொல்
லத்தக்க வியாபித்த புகழையுடைய இராமேசுராததையடைந்து அவவிடத்துக்
களிப்புடன களங்கத்தை நீக்கத்தக்க தீர்த்தத்தில் முழுது உறுதியைத்தந்ததாக
பிண்டப்பிரதானத்தையும் கிராதத்தையுஞ்செய்து எ-று. (௨௫)

சோமநாதனை குளமலம் வில்வதாரமலங்க
காமாபூசனை செயதயிராவதே சுராகட்
டாமமாச்சடைப பாதேசா சததுருக்கேச
ரீமமாடிகு கும்ணேச ரெழிலிராமேசர்.

(இ-ள்) சோமநாதரை வெல்லம், என், வில்வம் இவைகளால் அனுபுடன
விளக்கமாகப் பூசித்து அபிராவதேசனையும், தேனறுளிகும் பூமாலையணிந்த
சடையையுடைய பரதவீசுரனையும், சததுருக்கேசுரனையும் மயானத்திலாடல்
செய்யும் இலக்குமணேசனையும், அழகுவாயந்த இராமேசனையும் எ-று. (௨௬)

ஆனமேன்மைசால் பூமீசர்நகுடேசராதி
யேன்றதேவரைப் பூசித்தாச சந்திவந்தனையே
ருனமேவியி தானமவா சம்பலவுஞ்றித
தோனவர்புரா னுதியாற கணவியிறுநது

(இ-ள்) மாதசுமையுள்ள பூமீசர் நகுடேசா முதலாகத் தங்கிய தேவர்களைப்
பூசையெது பின்பு சந்தியாவந்தனைமுடித்து அழகுபெறுமபடி விருமபத்தக்க
வஸ்திரமுதலிய பலவகையான தானங்களைச்செய்து அறிவதோனமுமபடி ஆரா
யத்தக்க புராணுதி கிரவணத்தால் நித்தினாயொழித்து எ-று. (௨௭)

இராமனன்புசெய தருசசித்துப் பேரமுறிடவிருநத
விராமநாதனை யெண்ணிறம் வழத்தினுமொன்று
மிராமமாபல வினபுமீ வாணையாததிரையு
மிராமலாகநீ யருளெனவேண்டின நிரநது.

(இ-ள்) பூரீராமன அன்போடு பூசையெது வணங்கத்தக்கதாக வீற
நிருநதவரும் சிந்தித்தாலும் துதித்தாலும் அழகு நிறைந்த பலவாயசுகங்களையும்
கொடுத்தருளபவருமாகிய இராமநாதேசுரரை வணங்கி யாததிகாக்கு இடை
யுறுவராமல் அருள்வீரகவென்று வேண்டிக் குறைபிரநது. எ-று. (௨௮)

வீரமேவியர் வழத்தினினை நிறைஞ்சிடவருண
தீரமேவிய விககமெலாதொழல் செய்தே

யீரவானவர் பூசித்ததேவசங் கேசர்

சாரமாகிய திருவடிபூசித்துத் தாழ்ந்து.

(இ-ள்) விரும்பத்தக்க அன்புள்ளவர்கள் துதித்துப் பணியும் வண்ணம்கணக்கெதிரையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கங்களைல்லாவற்றையும் விதிவழியே வணங்கி அன்பையுடைய தேவர்கள் பூசைசெய்த தேவசங்கேசர் இன்பமயமாகிய திருவடிகளை அரசிதது வணங்கி. என்று (௨௯)

பரசுபாணியாம் பிள்ளையைப் பூசித்தப்பாற்போய்

விரகவண்பிரு துவீசன்மென மலர்ப்பதமடைந்து

வரமிருந்தொரு பிருதெனபான பரிமகஞ்செயலாற

காவிலித்தலத திறப்பவர் கதியுறக்கண்டு.

(இ-ள்) மழுவாயுத்ததைக் கரத்திலுடைய வயிரவகடவுளைப் பூசைபுரிந்து அவவிடமவிட்டபாற்போய வியாபித்த புகழ்மைந்த பிருதுவீசருடைய மெல்லிய மலர்போன்ற திருவடிகளை யடுத்த ஒருபிருது என்பவன் அன்புமிருந்து அசுவமேதயாக்குசெய்த காரணத்தால் ஸ்ளங்கமற்ற இடத்தைக் காசித்தலதில் இறப்பவர்கள் முத்தியையடையத் திருக்கணசாததி என்று. (௩௦)

அருளுமண்ணீர் யெனததுநித தாயிடையமைந்த

வெருளிலாசசூ பப்புன்ன மேற்புரோக்கித்துத

தெருள்சூபுமர தம்பத்தைப் பரிசித்துத தீரந்து

கருளுறதருள் கபிலதாரையைச் சென்றுகண்டு.

(இ-ள்) அதுங்கிருக்கு செய்யுங்கடவுள்தேவரீரேயென்று தோத்திரம் பண்ணி அவவிடத்திருக்கின்ற களிப்பைத்தரும் சூபுபதீரத்ததையெடுத்து மேலே புரோட்டித்துக்கொண்டு தெளிவைக்கொடுக்கும் மகிமையுள்ள சூபுபதம்பத்தைக் கையிறை பரிசித்து அப்பாற்போய மயக்கத்தை ஒழிக்கின்ற கபிலதாரையைப் பாராத்து என்று. (௩௧)

ஆடல்செய்தவீர் சிராததமா திகள்பல்வாறறிக

கூடல்சாலிட பததுவ சனாததுநிகூறி

வீடறித்திறை யுறவசித்தவணினு விழைந்து

நாடல்கூர்பிர தக்கணஞ் செய்வது நன்று.

(இ-ள்) அக்கபிலதாரையில் ஸநாநஞ்செய்து சிராததமுதலாகிய பலவற்றையுந் திருத்தமாகச்செய்து அறிவிறகலக்குந் தன்மையுள்ள ரிஷபத்துவசனாதுதித்து அன்றிரவு சித்திரைநீக்கி அவவிடத்திருந்து விருப்புடன அககடவுளை நாடிக்கொண்டு வலம்புரிவது நன்மையாகும் என்று. (௩௨)

சுவாலாநாசின் கரையடைந்து தூபகபில தீர்த்ததம்பார்த

தவாலும்வருண சங்கத்தி னுடியாதிகேசவரைத

தவாத்சங்க மேசுரைத தழைக்குறகருவ விரகபரை

யுவாநலனபிறபூசித்தே யொளிரும்பவைதுவித்தழவி.

10-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண விமஹாத்த அத்திரியம். 11௨௭

(இ-ள்) சுவாலா நாகிங்கராஅடுத்து, பின்பு கபிலதீர்த்தத்தைச் சேவித்து விரும்பத்தக்க வருணசங்கத்தில ஸநாநஞ்செய்து ஆதிசேவனாரையும் சித்தியராகிய சங்கமேசுவராரையும் அருளைத்தழைக்கச் செய்கின்ற கருவவிராயகரையும் பேரனபிஞ்சு பூசைசெய்து விளக்கமுற்ற கோதுமையால் அர்ச்சித்துத் தியானித்து

மருவுபிரக லாதேசர் வயங்குநிரிலோ சனவீசர்

வெருவில்விடது மாதவாமற் றிவரை விழைந்து பூசித்துக்

கருவதகற்றும் பஞ்சநதக கவர்த்தீசரம்ம களகவுரி

பொருவிவிவரைத தரிசித்துப் போற்றுகின்ற வசிட்டேசர்.

(இ-ள்) அவீடத்திருக்கின்ற பிரகலாதேசனாரையும் விளங்குகின்ற திரிலோசன வீசனாரையும் களிப்படைத்தரும் விந்துமாதவனாரையும் அன்புடன் பூசை செய்து பிறவியை ஒழித்தருளும் பஞ்சநதககவர்த்தீசராரையும் மங்களகவுரியுமாகிய இவர்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு துதித்தற்குரிய வசிட்டேசனாரையும். எ-று. (1௧௪)

பன்னுலாமதேவேசர் பருப்பதேசர் மகேசுரரே

பென்னுமிவரை நயநதேத்தி பெழிலார்சித்திவிநாயகரை

மன்னுஞ்சத்தா வரணகண பதியைவணங்கிப் பூசித்து

மின்னுமணிகள் னிகையாடி விசுவேசுரரைத் தரிசித்து.

(இ-ள்) சொல்லுகின்ற வாமதேவேசனாரையும் பருப்பதேசனாரையும் மகேசுரனாரையும் விருப்போடுவணங்கித் துதித்து அழகுநிறைந்த சித்திவிநாயகரையும் சிலைபெற்ற சத்தாவரண கணபதியையும், பணிந்து பூசைசெய்து விளக்கமுள்ள மணிகாணிகையில் ஸநாநஞ்செய்து விசுவநாதரைப் பணிந்து. எ-று. (1௧௫)

ஆனறமுததிமண்டபத்தை யடைந்துதண்ட பாணிதனைச்

சானறநெடுமொ லீனைத்துண்டித் தநதியினைவெவ் வயிரவரை

பேனறகத்திரைப் பஞ்சவிநாயகராயிறைஞ்சிப் பூசித்துத் தண்டும்.

தோனறவொருமுத தாஞ்சுழாது துதித்துத்தியானஞ்செயல்வே

(இ-ள்) சுபகரமநிறைந்த முததிமண்டபத்தைச் சேர்ந்து தண்டபாணியையும் திருமாலையும் துண்டிவிநாயகனாரையும் வயிரவக்கடவுளையும் குரிய தேவரையும் பஞ்சவிநாயகனாரையும் பூசித்து வணங்கி ஒரு பிரதக்ஷணஞ் செய்து தோததிரம் புரிந்து தியானஞ் செயல்வேண்டும். எ-று. (1௧௬)

தேவதேவவிசுவேச செகமேழினூரகுந குருநாத

பாவநாசமாகாசிப் பதிநாயகநின் கிருபையினு

லோவவரிய பாதகங்க ளொழிப்பானபஞ்சக் குரோசத்தை

யாவபிரதக் கணஞ்செய்தே நருளவேண்டுமடியேற்கே.

(இ-ள்) தேவர்களுக்கு அருளசெய்யும் மஹாதேவரே விசுவநாதரே சத்தலோகங்களுக்கும் ஆசாரியரே பாவங்களை யொழிப்பவரே மகிமையுள்ள காசிப்பதிகு நாபகரே தேவரீருடைய சூருணியினால் நீங்குதற்கரிய பாவங்களை ஒழிக்கும் டொருட்டு, பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணம் செய்தேன அடியேனுக்கு அருளசெய்ய வேண்டும். எ-று (1௧௭)

இந்நதப்பிரதக் கணப்பயனா லெண்ணில்பவத்துப் பாதகமு
நததப்பிரிதியிக்காசி நகரில்வசிகளும் பேறநாடி.
முநதக்கொடிய பாதகமேன முனையாவகைநன் மதியளித்தி
யநததொளிரின் னடிக்கலப்பு மருடியெனது தொழுதேத்தி.

(இ-ள்.) அடியேன்செய்த இநதப பிரதக்ஷண பலத்தினாலே அளவிறந்த
பிறவியிற்செய்த தீவினைகள் ஒழிந்துவிடுமபடி செயவீராக, இக்காசிதலத்தில்
நிரந்தரம் வசிக்கத்தக்க பாகவியத்தை யருளவீராக, இனிமேல் கொடிய பாதகங்
கள் உண்டாகாதிருக்கத்தக்க நல்லவிவேகத்தை யருளசெய்வீராக, தேகமுடி
வில், விளங்குகின்ற தேவரீர திருவடிகளிற சோதநருளவீராக, என்று வணங்கித்
துதித்து எ-று (நாசு)

மறையோருண்ண வமுதருததி மாண்பார்தகக ணையுன்கொடுதது
முறையேயிருக்கு மிடஞ்சார்ந்து முன்னுசுவைய வடிசிலமைத
நிறையார்க்கும்பா யுள்ளவரோ டிருந்துபுசிதது விகவேச
னையார்கமலப் பதமுளததே நாட்டியிருததல் விதியாகும்.

(இ-ள்) பிராமணர் உணவுகொள்ளத்தக்க போசனஞ் செய்வித்து, மாட
சிமையுள்ள தக்ஷணைகொடுத்து பின்பு தானிருக்குமிடத்தை யடைந்து அந்ந
வையோடுங் கூடிய பதாரதநங்களையும் அன்னத்தைபுரு சமைப்பித்து பெருமை
பொருதிய பந்துக்களோடிருந்து போசனஞ் செய்து விசுவநாதருடைய தே
னறுபுகின்ற தாமரை மலரையொத்த பாதங்களை மனத்திலிருத்தி நிலைநகச்
செய்வது விதியாகும் எ-று, (நக)

முதனாட்கருதத மேசுரத்தை முறறியமாக விரண்டாநா
ளிதமாவீம சண்டியகத திருக்கமுனறு நாளடைந்து
பதமாரிராமே சுரத்தமர்க் பறறுநாலா நாளறவச
சுதமார்க்பில தாரையிடைத துன்னவைநதா நாடகாசி.

(இ-ள்) முதறறினத்தில் காததம்கேசசுரத்தைச் சூழ்ந்து அனறிரவு அந்
கேவசிப்பாயாக இரண்டாவது தினத்தில் இன்பம் நிறைந்த வீமசண்டியைப்
பிரதக்ஷணஞ் செய்து அனறிரவு அங்கேதங்குக. முனறுநாள இராமேசுரத்தை
பிரதக்ஷணஞ்செய்து அனறிரவு அங்கேதங்குக நாளாநாள் கபிலதாரையை
வலஞ்செய்து அனறிரவு அங்கேதங்குக ஐந்தாநாள காசிப்பதியை அடைந்து
அனறிரவு அங்கேதங்குக. எ-று (சய)

வருணதீரஞ் சண்டிகேத திரமாதாக்கை வளர்கோயி
வருணடினாசேர் வீமசண்டி யருளிராமேச் சுரமிவறறு,
ளொருநாளெதின்ன வசித்தாலு மொழியாப்பாவமனைததும்போய்த
திருநாரணற்குமெட்டாத தெயவககத்சேர்ந தமாவரால்.

(இ-ள்.) வருணதீரம், சண்டிகேததிரம், உயரந்து பெருமைபெற்ற தூரக
சுதேவி ஆய்ம, திருவருளுட்டம் வைத்தவர்கள் சேரத்தக்க வீமசண்டி, அந்ந

யி-வது பஞ்சக்குரோசப பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம். ௩௨௯

கிரகதிற்குரிய இராமேசுவரம், இவ்வைந்திடங்களில் ஒரு காளாயினும் எவ் விடத்தில் வாசஞ்செய்தாலும் வேறுகாரணத்தால் நீக்கப்படாத தீவினைகளால் லாம ஒழிந்தபோய் இலங்குமிராயகனிய விஷ்ணுதேவருக்கும் அணுகக் கூடாத தெய்வத்தன்மையுள்ள மோக்ஷத்தை விருப்புடனடைவாராகன். எ-று. (1)

என்னவருத்தப் பட்டேனு மெம்மாமறையு மெடுத்துரைக்கு
மன்னகாசித் தலத்தெல்லை யைவருரோசஞ் சூழ்வாரேன்
முன்னடைவர் சித்தசுத்தி முழுப்பாதகமு மொழிந்துபோம்
பன்னவரிய மெயஞ்ஞான பாலராகிக கதியடைவார்.

(இ-ள்) எல்லாவேதங்களும் எடுத்துரைக்கத்தக்க அக்காசித்தலத் தெவ் லையில் எவ்வித பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டாயினும் பஞ்சக்குரோசப பிரதட்ச ணஞ் செய்வார்களானால் முன்னே சித்தசுத்தியடைவார்கள் மகாபாதகங்களும் ஒழிந்துவிடும் பின்னர் சொல்லுவதற்கரிய உண்மைஞானத்தைப் பெற்று முத்தி யின்பத்தைப் பெறுவார்கள் எ-று (சஉ)

மாறுதலீர்கா சியிலவாமுவார் மாநீர்க்கங்கை நதிமூழ்கி
பூறுதலீர்விச சுவநாத னோகமுன்ன பூரணியென [நதும்
நுறுமவித்தார் புகனமைத்தாமுந தாண்டுகொருகர குரோசமை
பெறுநிரம்பச் சூழ்வாரேற பிரமசொருப மேயாவார்.

(இ-ள்) களங்கத்தைப் போக்குவனற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவா கள் பெருமைபொருந்திய கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, துன்பத்தை மா றறியருளும் விசுவநாத ரென்றும் உயரவுள்ள அன்னபூரணியென்றும் காமாதி ஆறுகுற்றங்களையும் நீக்கினவார்களாலே சொல்லத்தக்க நமமிருவரையும் பணி ந்து வருஷத்துக்கொருதரம் நிறைந்த பலனைத்தருகின்ற பஞ்சக்குரோசப பிர தட்சணஞ் செய்வார்களானால் அவர்கள் சிவசொருபரவாராகன். எ-று. (சஅ)

பஞ்சக்குரோசப பிரதக்ஷணவியல்புரைத்த
அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் ௪௦௮

திருச்சிறுமலை.

திருச்சிறம்பலம்.

பதினொராவது காசிவாச நியமமுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்

அண்ணலீ துரைத்தலோடு மம்மைகை குவித்துப்போற்றி
பெண்ணருங் காசிமேவி யிருப்பவர் குரோசஞ்சூழ்வோ
ருண்ணலம் பயப்பக்கொள்ளு நியமமுமுரைத்தியெனனக்
கண்ணக னுலகமூய்வான் கழறுவான கருணைமூர்தி.

(இ-ள்) சிவபெருமான பஞ்சககுரோசப் பிரதக்ஷண விபலபத்திருவா
யமலாபதபோது பாவதிதேவியா இருகரங்களையுங் குவித்துத் துதிசெய்து
நினைத்தற்கரிய காசித்தலத்தில் விரும்பிவாழ்பவர்களும், பஞ்சககுரோசப் பிரத
க்ஷணஞ் செய்பவர்களும் மனதுக்கு நன்மையைத் தருமவகையாக அவர்கள்
கொள்ளுகின்ற நியமங்களையும் கட்டளையிடுவீரென்று கேட்க இடமகன்ற உல
கக்க னெல்லாம் பிழைக்கும் பொருட்டிக் கிருபாமூர்த்தியாகிய மஹாதேவா கட
டளையிடுகின்றனா. எ-று. (க)

பராமனை வசித்தல் செய்யார் பரரிடு மன்னமேலார்
பரர்மனை வியர்பால் வார்த்தை வினோதததும் பகாதல்செய்யார்
பராபொருள வாஞ்சைவையார் பரவிகளுறுவு செய்யார்
பரராடை யிடுகிக் கணுக்கிற பதைப்பரார காசிவாழ்வோர்.

(இ-ள்) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் அன்னியா வீட்டில் வசிக்க
மாட்டார்கள் பரானைப் புசிக்கமாட்டார்கள், பிறா மனைவியிடத்து வினோதவா
ர்த்தையும் பேசார்கள், அன்னியா பொருளில் ஆசைவையார்கள், டாவிக்கிட
த்துச் சிநேகஞ் செய்பார்கள், அன்னியா படுகதுபரத்தைப் பாராப்பாராயின மன
நடுங்குவார்கள். எ-று. (உ)

தீயவர்சேர்க்கையாலே சித்தததும்மினமுண்டா
மாயசற்கருமமெல்லாந தீயனவாககும்ற்றா
றாயவருடனேசேர்வார சொற்றிடு நமக்குநம்பரன
மேயகேசுவரகுமரகா வீணரோடுரைத்தல்செய்யார்.

(இ-ள்.) கொடியோருடன் சோதலினாலே மனதிற்களங்க முண்டாகும்.
அக்களங்கமனதுடன் செய்யும் புண்ணியத்தொழில்களையாவும் பாவங்களாக முடி
யும் ஆதலினால் காசியில் வாழ்பவர்கள் பரிசுத்தங்களோடுறையெய்வார வேதங்

கக - வது காசிவாச நியமமுரைத்த அதநியாயம். ௪௩௧

களா லெடுத்தாரைக்கத்தக நமமிடத்திலும் நமமிடத்தில் விருபமுள்ள வீஷ்ணுதேவரிடத்திலும் அனபு செயயாத வீணாகளோடு வாரத்தை சொல்லார கள. எ-று. (௩)

மறைநிகதை சூரவநிகதை மறையுணர் பெரியோர் நிகதை
நிறைசிவதருமநிகதை நிகழ்தருநீரத்தநிகதை
யறைபவரோடுஞ்சேரா ரன்னதுங் கேட்க்கில்லார்
கறைதபு காசிவாழகை கடைப்பிடித் தமராரினறோ.

(இ-ள்) களங்கமறநகாசித்தலத்தில் வசிட்பதை உறுதியென்று பற்றிக் கொண்டு விருப்புடன் வாழுகின்றவர்கள் வேதநிகதை, ஆசாரியாநிகதை, வேதங்களையறிந்த பெரியோர்களுடைய நிகதை, நிறைவாயுள்ள சிவபுண்ணிய நிகதை, சித்தச்சுத்தியைத்தருகின்ற தீர்த்தநிகதை இவைகளைக் காதிறாக்கோள்கள் அந்நிகதைகளைக் கூறுவோரிடத்துஞ் சேராரகன எ-று. (௪)

அன்னியதலத்துச் செய்த பாவங்களனைத்து மானறு
மன்னிய காசிமேவ மறியுமத் தலஞ்செய்பாவ
முன்னியவைகளுரோசஞ் சூழ்தலா லொழியுமாங்குத
துன்னிய மறமொனறனு மொழிகரா தொடிக்கைமாதே.

(இ-ள்) கடகமணிகதையைபுடையஉமையே பிறதலங்களிற்செய்த பாவங்களையாவும் நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தால் ஒழிந்துபோம். அக் காசிப்பதியிற்செய்த எல்லாப் பாவங்களும் சித்திக்கத்தக்க பஞ்சகஞ்சேராசப பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் நீங்கும். அப்பஞ்சகஞ்சேராசப பிரதக்ஷணகாலத்திற் செயற்பாவம் வேறொருகாரணத்தால் அழியாது எ-று. (௫)

மறையவரசா காய்கா சூத்திராவனசண்டாளா
பறையு மறறியாவரேனும் பரகதியடைதல் வேண்டிற்
கறைதபுகாசிமேவிக கனிவினைக ளுரோசஞ் சூழ்து
முறைமையி னமைப்புகிகின முக்கோ யாவருண்மை.

(இ-ள்.) பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், கொடியபஞ்சமா, சொல்லுதற்குரிய மறையர் யாவராயினும் மேலாகியமோட்சத்தைப் பெற வேண்டினால் களங்கமறநகாசித்தலத்தைச்சேரந்து அனபுடன் பஞ்சகஞ்சேராசப பிரதக்ஷணஞ்செய்து விதிவழியாக நமமைப் பூசிப்பார்களாயின் அவர்கள் நித்திய முதநராவாரகன எ-று (௬)

குளிப்பொழிற் காசிமேவிக் குரோசஞ்சூழ் பவாமுன்னாளே
யன்கெழுமறைபோராதி மறுநம் மடியாயார்க்குந்
தெளிதலில் குருடாகுனா செவிடாகுன முடவருமா
கனியறுமிடியாயார்க்குங் கைப்பொருள் கொடுத்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்) குளிந்த சோலைசூழ்ந்த காசித்தலத்தில் வசித்து பஞ்சகஞ்சேராசப பிரதக்ஷணஞ் செய்பவர்கள் வலஞ்செய்வதற்கு முன்னால இரக்கமுள்ள பிராமணர் முதலிய நமத்தியார் பல்ருக்கும், நேத்திர உணர்ச்சியில்லாத அந்தகர்

களுக்கும், கூனாகளுக்கும், செவிடாகளுக்கும், காலிலலாதமுடவாகளுக்கும், ஊமாகளுக்கும், களிப்பற்ற தரித்திராகளுக்கும், மறறடாகளுக்கும் கையிலுள்ள பொருளைக் கொடுக்கவேண்டும். எ-று. (எ)

கேதநிரஞ் சூழவோமணமேற கிடைகொள றயிலமோவல்
சாததிரம் முகனமுககால முழுகறும் பூலீக்கல்
பாததிர கிராதத்திததம் பணல்பிண்ட மிடுதல் வேண்டும்
தோததிர மிகுமியவெல்லா மனந்தமாத துவங்குமென்றும்.

(இ-எ) பஞ்சகஞ்ஞரோசப்பிரதக்ஷணஞ் செய்வோகளை பூமியிற் படுதலுண்ணெனயிடிகு கொள்ளாதிருத்தல், நியம விதியிற்சொல்லியவாறு திரிகாலங்களிலும் ஸநாநஞ்செய்தல், தாமபூலம் போடாதிருத்தல், சறபாததிர கிராதத்ததைத் தினந்தோறுஞ் செய்தல் பிண்டம்போடுதல் இவைகளைச் செய்யவேண்டும் புகழ்பெற்ற இக்கிரியைகளை யாவும் ஒன்று அனந்தமாகவினங்கும். எ-று (அ)

வாமிகுசாசிமேவி வாழதரு பிரமசாரி
கிரகமதுடையோனவானப் பிரததனே கிளாசநியாசி
புரனமிகு யாவரேனு முறவலஞ் சூழல் வேண்டும்
விரவுபாதகங்கண் மூன்றும் விளித்திடுங் கழுவாயீதே.

(இ-எ) அதிகமேனமையுள்ள காசிப்பதியில், வாழ்கின்ற பிரமசாரி, கிரகஸ்தன, வானப்பிரஸ்தன, சாநியாசி ஞானத்தாலுயராதவா யாவராயினும், விசிவழிவலஞ்செயல்வேண்டும் மனம், வாக்குக் காயமெனநூல் திரிகரணங்களாற் செருகின்ற தீவினையை யொழித்தற்குப் பிரயசசித்தம் இதுவேயாகும். எ-று. (க)

வானவா பலாகவாக மரீஇநம் தாண்பேணி
யீனயினறிநுதுவகாசி யெபட்ட முயலாநிற்ப
ருனமில் வசித்தல்குழ்த லுவையிரண்டறஞ்சுத
மானமாரகருணைவேண்டி மாதவம் பாயிவ்வா பலலோர.

(இ-எ) தேவர்கள் பலரும், தேவலோகத்திலிருந்து மமது ஆகவீனையைப் பாதுகாததுச சுகமாகவசித்தாலும், காலியை யடைவவேண்டுமென்று முயற்சிப்பார்கள் காசித்தலத்தில் வசிப்பதற்கும் பஞ்சகஞ்ஞரோசப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வதற்கும் ஆகிய இவையிரண்டிற்கும் மமது கிருபை யுண்டாகவேண்டுமென்று அனேகா பெருந்தவஞ்செய்வார்கள் எ-று (உ)

திருத்தரு காசிவைப்பிற செய்தபுண் ணியபாவங்க
ஞருத்தரு சிறியதேனு முலகத்துப் பெரியதாகும்
பருத்தறவ குடிகொளந்தர்க் கிரகத்திற் பண்ணுமபாவம்
வருத்தமிக கியற்றினாரும் வளர்தரு மறிதாராதல்.

(இ-ன்.) சிறப்புற்ற காசித்தலத்திற்செய்த புண்ணியபாவங்கள் சிறிதாயிருந்தாலும் உலகத்தினிடத்து மிகப்பெரியதாக ஓங்கும். தருமங்கனிக்கரித்து நிலைத்திருக்கிற விசுவகாராலயத்திற்குள் பண்ணுமபாவம் பெருகதுயரங்களைச் செபித்து காண்குநான் வளருமேயன்றிக் கெடுகியுறது. எ-று. (கக)

கக - வது காசிவாச நியமமுணர்த்த அத்தியாயம். ௪௩௩

உறறகேத திரததுச்செயத பாவங்க னொருங்குமாய்க்கும்
பொற்றம மிருக்கையாய புண்ணிய கேத்திரங்கள்
கறறவர் புகழமுநதக கேத்திரங் கத்திதபாவஞ்
செற்றமின் றுயகவகா தீர்த்தின் முருங்கிமழும்.

(இ-ள) அவரவர்கள் வசிக்வினர இடங்களிற்செயத பர்வத்களயாயும் நாம வசிக்வினர புண்ணிய சேஷத்திரங்களை யடைததால் நீங்கிவிடும. அறிவுடையவ ரால் புகழப்படும அத ஸ்தலங்களில், வளராதோங்கிய பாவங்கள் சார்த்ததை புண்டாக்கும் கங்கைக்கரையில் வசித்தால் நரசமாகும். எ-று. (௧௨)

மிருவளா தெய்வகவகா தீர்த்துச்செய்தபாவ
முருவளா காசிகேது மோங்குகா சியிற்செய் பாவந
தருவளா பொழிக்குழநதர்க கிரகத்தைச் சாரமாயு
மருவளர் மலாநீரநதா கிரகஞ்செய மாபாவநதான்.

(இ-ள) ஞானசம்பத்தை யதிகரிக்கச்செய்கின்ற தெய்வீகமுள்ள உயகைக் களாயிற்செயதபாவங்கள் ஒளிவளாகின்ற காசித்தலத்தில் வசித்தால் நீங்கிவிடும. அக்காசியிற்செயத பாவங்கள் பலவிருகூங்கள வளாகின்ற சோலைசூழ்ந்த விசுவ நாதராலயத்தைச்சோந்தால் நரசமாகும். வாக்ஷைவீகம் மலாநீரையுடைய தீர ததங்களமைந்த விசுவாதராலயத்திற்செயத மகாபாவமானது எ-று. (௧௩)

வசகிரப பசைபோலொட்டி மறறதெ னாலும்போகா
தசகற வருததுமென்று மைங்குரோ சததைச்சுழ
நசகத லொழிநதுமாயு மாதலா னலமேவேட்டோர்
பசகிரத் தங்கலபாயும் படிவலம் புரிதலவேண்டும்.

(இ-ள) வேறொருகாரணத்தால் நீங்காது ஆனமாவைத்தொடர்ந்து வசகிர பபசைபோலச் சம்பந்தித்து துன்பப்படுததும் பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷ ணஞ்செய்தால் விரும்பித்தொடரும் அபபாவம் ஒழிந்தபோம். ஆதலால் நன் மையை விரும்பினவா பசிர உதிரங்காலிற் பரவுப்படி பஞ்சக்குரோசத்தை வலஞ் செயதலவேண்டும். எ-று (௧௪)

மன்னிய காசிமுதூர் வசித்ததுமோ ரிடைபூறறாலே
துன்னிய வைங்குரோசஞ் சூழத்தா தொழியுமாயின்
மின்னிய வாங்குமீட்டி மேவுபு சூழல்வேண்டும்
பன்னிய காசிவாசம் பயநததா யிடைச்சேய்ப்போலும்.

(இ-ள) நிலைபெற்ற புகழுள்ள அனந்ததலமாகிய காசிப்பதியில் வாசஞ் செயதவர்கள், ஏதோ ஒருவிதமான தடையினாலே சிவலிங்கங்கள் நிறைந்த பஞ் சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்யாமற் போவார்களானால் வீளக்கமுள்ள அத்லததுக்கு மறுபடியும்பேராய விரும்பத்தக்க அதைப் பிரதட்சணத்தைச்செய்ய வேண்டும். சூழத்தை, பெற்றதாயாரை யடைவதுபோல ஆனமாகக் காசித் தலத்தை யடையவேண்டும். எ-று. (௧௫)

அவிமுத்த நகாமேவி யனைவர்க்கு மிதமேயெண்ணுஞ்
சவிமுத்த நிகமுன்னுன சகலமு மடையாநிற்பன்
குவிமுத்த முலையாய்கேட்டி குலவுகேத திரசநியாசி
செவிமுத்தக கனகையாடித் திருநகர் வலஞ்சூழ்காலை.

(இ-ள) அவிமுத்தமென்னும் காசித்தலத்தையடைந்து எல்லாச்சீவர்களுக்
கும் இன்பத்தையே நினைக்கின்ற ஒளியுள்ள பகுவன், இவ்வுலகவின்ப முதலிய
வெல்லாச்சுகங்களையும் பெறுவன். முத்துமாலையணிந்து குவிந்த குஜங்களையு
டைய உமையேகேட்பாராயக, இக்காசியில் சநியாசஞ்செய்பவன் சாநவிமுனி
வன் காதினால் விடுத்த கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து சிறந்த காசிப்பதியை வல
ஞ்செய்யும்போது. எ-று. (க௬)

பாவமெப் படியுமேவும் பாறுவ தெவவாறெனனி
னுவவச் சந்நியாசிக ககங்கார நாசமொன்றே
மேவருங் கழுவாயாகும் வேறொன்றும் வேண்டிக்கொல்லோ
தாவரு மனையவொன்றே சகலபாதகமும் போக்கும்.

(இ-ள.) எவ்வகையிலும் பாவமவந்து சம்பவிக்கும் அது ஒழிவது எவ்வா
றென்றால் அந்த சந்நியாசிக்கு அகங்கார நாசமொன்றுமே செய்தற்கரிய பிராயச
சித்தமாகும் அதைத்தவிர வேறேயொன்றுஞ் செய்யவேண்டுமோ சகலபாதகங்
களையும் அவகங்கார நாசமொன்றுமே யொழித்தவிரும் எ-று (க௭)

கேட்டுஞ் சாந்தமவாயந்த கேத்திர சந்நியாசி
நாட்டுங் கனகையாடி நம்மைநினனெடு பூசித்துப்
பாட்டுந் துண்டிதண்ட பாணிகேத திரம்புரப்போர
வீட்டுந் தூககைபஞ்ச விராயக ரிவணப்போற்றி.

(இ-ள.) கெடுத்திலலாத பரமசாந்தத்தையடைந்த அந்த ஷேத்திர சந்நி
யாசி மகிமை குறித்தற்கரிய கங்காஸநானஞ்செய்து நம்மையும் உன்னையும் பூசி
த்து பெருமையுள்ள துண்டிராஜ கணபதியும், தண்டபாணியும், வைரவக்கடவு
ளும், தூக்காதேவியும், பஞ்சவிராயகரும் ஆகிய இவர்களைவணங்கி. எ-று. (க௮)

நிலையசி வரணமுன்னு நிகமூர வரணமேழு
மலைவறச் சூழ்ந்துதேவ தேவியர் வணக்கஞ்செய்து
தலைமையன பொடுமிராவொன நிரண்டுமூன நவகுததங்கிந
கலையமை தண்டபாணி காமரு பதம்பூசித்து.

(இ-ள.) நிலைத்தகாசித்தலத்தைச் சிறித்ததுக்கொண்டு விளக்கமுற்ற ஏழு
ஆவரணங்களையும் வலம்வந்து ஆங்காங்குள்ள தேவதேவியாகளைப்பணிந்து முத
னமையான அன்புடன் மூன்றுராதநிரி இரண்டு ராதநிரி அலலது ஒரு ராதநிரி
யாயினும் அவவீடத்து வாசஞ்செய்து கலாவல்லவனுகிய அழகிய தண்டபாணி
யின பாதகளைப்பூசைசெய்து. எ-று. (க௯)

கக - வது காசிவாச நியமமுரைதத அத்தியாயம். ௪௩௫

பலமறை முழங்குதண்ட பாணியே யித்தலத்து
 கலமிசு சநியாசம் புரிநீர்பா னண்புமிக்காய்
 நிலவுமீவ் வைங்குரோச யாததிரை நிரப்புக்கென்று
 குலவுற விரநதுபின்னர் நமைக்குணத திறைஞ்சலவேண்டும்.

(இ-ள்) பலவேதங்களால் பிரதிபாதிப்பதற்குரிய தண்டபாணிகடவுளே
 காசிப்பதியில் நனமைமிகுந்த சநியாசம் செய்பவர்களிடத்து அனபு மிக்கவரோ
 விளக்கமமைந்த இப்பஞ்சககுரோச யாததிரையை முடித்தருளவீனென்று குறை
 யிரந்து அதன்பின்னர் நமமைந்தகுணத்தோடு பணியவேண்டும் என்று. (௨௦)

ப-ம. நமைக்குணத்து என்பதற்கு, தண்டபாணிக்கு கீழ்ப்புறத்திலெழு
 நதருளிய விசுவநாயகரை என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்

பொலிதரு தண்டபாணி பூசனையெற்றுக கெனனின்
 மலிதரு காசியுள்ள வனமெலாம் வெளிப்போகாம
 லொலிதரு வாகுகொண்கள்ளர் னோங்கும பாங்கரின னுஞ்
 சலிதரு தரமிலன்னுன கேதநிர சநியாசி.

(இ-ள்) பேரறிவால் விளங்குகின்ற தண்டபாணிபூசையை யாதுநிமித்தஞ்
 செய்யவேண்டுமெனின் புண்ணியமநிறைந்த காசியிலுள்ள வளப்பங்களையாவும்
 வெளியிற்போகாமல் பாதுகாக்கின்ற வரத்தை நமமிடத்துப்பெற்றுக்கொண்டு
 நமமைவிட்டு நீங்காது சலியாதமனத்துடன் இதலத்திற்கு அவன் சநியாசியாக
 இருத்தலால். என்று. (௨௧)

ஆதலி னவனைப்போற்றி யநுணுகொண் டிடுதலவேண்டுங்
 காதலிக் கழுவாய்வினை முனிவற்குங் கட்டுனாதேதோ
 மேதக வனையானறண்ட பாணியை விழைந்துபோற்றிப்
 போதவைவ குரோசஞ்சூழ்ந்து பொருவருஞ் சித்திபெற்றான்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் அததண்டபாணியை வணங்கி அநுமதிப்பெற்றுக்கொ
 ண்டு பஞ்சககுரோச பிரதக்ஷணஞ்செய்தலவேண்டும் வீருமபத்தரும் இப்பிரா
 யச்சித்தத்தை வீணவல்லவனுடைய நாரதமுனிவனுக்கும் உபதேசித்திருக்கின்றோம்.
 மேனமையுள்ள அமமுனிவன் தண்டபாணியைப் பிரீதியுடன் வணங்கிப் பஞ்சக்
 குரோசப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து ஒப்பற்றசொருபசித்தியடைந்தான் என்று (௨௨)

அறிந்தவ ருள்ளஞ்சில்லோ னைங்குரோ சமுஞ்சுமாராய்ச்
 செறிந்தனா விடப்போகக தீவினை வேறறபாற்றோ
 முறிந்தவெம் பாசத்தோர்க்கே முயற்சியுண டாகும்வெள்வே
 வெறிந்தகண் மடவார்போகத் திழிந்தாழி தருவரேனோர்.

(இ-ள்.) தெரிந்தவர்களுளே சிலபோ பஞ்சககுரோசப் பிரதக்ஷணஞ்
 செய்யாமல் விஷய போகங்களிலமுநிநூகன் தீவினையை அவர்களால் வெ
 லமுடிபுமோ முடியாது கொடியபாசத்தை பொழிக்குந்தரமுடையோர்க்கே

வண்வரத்தகக் முயற்சியுண்டாகும் மற்றையோர் யாவரும் வெள்ளிய வேலைப் பழித்த கண்களையுடைய மாதர்போகங்களிலொழுகி யலைவார்கள. எ-று. (௨௩)

என்னசா தனஞ்செய்தாலு மென்னபர வனைசெய்தாலு
மென்னசாத திரங்கற்றாலு மென்னபுண் ணியஞ்செய்தாலு
மென்னயா கஞ்செய்தாலு மெய்துறார் முத்தியினப
மென்னரும் புகழுங்காசி யெய்திடி னெய்தலுணமை.

(இ-ள) யாதுசாதத்திற் பழகினும், யாதுபாவனைபுரிந்தாலும், எந்த நூலனை உணர்ந்தாலும், யாதுதரும்ஞ செய்தாலும், எந்தயாக்கு செய்தாலும், மோக்ஷசுத்ததைப் பெறமாட்டார்கள். யாவரும் புகழ்ப்பெறுகின்ற காசித்தலத் தையடைந்தால் முதற்பெறுத லுணமையாகும். எ-று. (௨௪)

அளவறுஞ் சனமந்தோறு மாறறிய புண்ணியத்தா
ளவறு பெருமைவாய்ந்த வரும்புகழ்ச சைவனாவா
ளவறு காட்சிநம்மை யாறறுபூ சனையாலெய்து
மளவறு ஞானானந்த மளித்திடி மெளித்தகாசி.

(இ-ள்) எண்ணிறந்த பிறவிகடோறுஞ்செய்த தரும்பலத்தினால் அளவற்ற பெருமையோடு சிறந்த சைவனாகப் பிறப்பான அவ்வாறு பிறந்தசைவன் கெடுங் காலம் நமமைப்புகித்தால் காசிபைத்தரிக்கப்ப பெறுவன அக்காசித்தலமானது அளவற்ற ஆனந்தத்தைக்கொடுக்கின்றஞானத்தை எளிதாக்கத்தரும் எ-று (௨௫)

எத்தலத் துயிராக்குநினனோ டெண்ணையி னொருநாஞ்சென்று
கைத்தல கெல்லிபோலக் காதிடை யுபதேசித்தன
முத்தலம் புகழ்நாளு முழுத்தல மாயகாசி
கத்தல மேயொப்பனறி மறுணடோ வறிதியென்றான்.

(இ-ள) வேறே எந்தத்தலத்திலாவது இறந்துபோன ஜீவகோடிகளுக்கு உன்னோடு நாம் எளிதாகப்போய உள்ளவகை கெல்லிக்கணிபோலக் காதினிடத்து உபதேசிக்கின்றோம் இல்லில் திரிலோகத்தாரும் புகழ்தற்குரிய சிறந்தமகிமையு ளள காசிப்பதியில் சதாகாலமும் மேற்சொல்லியபடி உபதேசிக்கின்றோமாத லால் அதலத்திற்கு அதுவே சமானமல்லாமல் வேறொன்றுள்ளதோ நீயறிவா யென்று சிவபெருமான பாவதிதேவியாருக்குத் திருவாய்மலாந்நனா. (௨௬)

காசிவாசநியமமுரைத்த அத்தியாயம்முற்றும்.

ஆகபடலம் ய்க-க்கு திருவீருத்தம். சாநமஸ.

திருச்சிறமபலம்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது மாதேசன் முத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகெலா மீனறசெல்வியும்பர்தம் பிரானீத்தாழ்ந்து
விலகுபர தகங்களெல்லாம் விதங்கெழுவாய்சொற்றாய்
இலகுமக கழுவாயற்றற கியல்பிலா முடவாரும்
ரலகுதீ குருடர்க்குன ராதியா யாதுசெயவார்.

(இ-ள) சாவலோகங்கோயும் உண்டாகிய உமாதேவியார தேவதேவரா
கிய மஹாதேவரை வணங்குபாதகங்களெல்லாம் விலகி ஒழியத்தக்க பிராயசசித்
ததைக கட்டினையிட்டா வளங்குதலுள்ள அப்பஞ்சக்குரோசப பிரதட்சணஞ்செ
யய சகதியிலலாத முடவாகளும், உடமாகளும், அனேகமாயுள்ள குருடாகளும்,
கூடாமுதலானோர்களும் யாதுசெயவாராகள் எ-று. (க)

தொழிலொன்று மியற்றாராகிச் சுகத்திருக் கின்றமனன்
பொழிகின்ற செல்வமிககோர் பூப்படிம புலகருமேனிக
கழிகின்ற நுகுப்பினல்லா ரிவரெது கடைப்பிடிப்பார்
பிழிகின்ற கடுக்கையண்ணுல் பேசெனப பெருமானபேசும்.

(இ-ள) பிரயாசையைத்தருகின்ற தொழிலொன்றையுஞ் செயயாதவ
ராகி சுகத்திலிருக்கின்ற அரசாகளும், அதிக சம்பததார் சிறந்தவர்களும், புஷ்
பம மேலேபடினும் வாடுகின்ற தேகத்தையும் நாளுகருகான் மறைவனற இடை
யையும் உடைய மாதாகளும் ஆகிய இவர்கள் எந்த உறுதியைப்பற்றிக்கொள
ளுவார்கள், தேன பொருந்திய கொன்றைமாலையணிந்த மஹாதேவரே தே
வரீர் கட்டினையிடவேண்டுமென்று கேட்க, சிவபெருமான சொல்லத்தொடங்
கினர். எ-று. (உ)

சிறுபொருள் கைக்கொண்டோருஞ் செயத்தகு தரும்ஞ்செய்தா
லுறுபொருள் கைக்கொண்டோர்செயத்ததினு முயர்ந்ததோன்று
முறுபொருள் கைக்கொண்டோரு முயாவுறாத தரும்ஞ்செய்யிற்
சிறுபொருள் கைக்கொண்டோர்செய் யத்ததினுஞ் சிறிதாய்த்தீரும்.

(இ-ள) பொருண் மிகுதியிலலாதவர்களும் செயயத்தக்க தருமரகசியங்
ளை விசாரித்துச் செயவார்களாகினை பெருமபொருளை யுடையோர் செயயத்
தரும் தருமத்தைப் பராகளினும் மேனமையுடையதாகத் தோன்றும். பிரபலசம்பத்
தையுடையோர்களும் மேனமையாகாத தருமங்களைச் செயவார்களாயின அற்ப
திரவியங்களை யுடையோரெய்யும் தருமத்தினும் சிறிதாகமுடியும். எ-று. (ங) .

பாததிரம் காலத்தேயம் பகரிவை பாதிபாய்த்து
சாத்திர மறையினாற்றும் தருமஞ்செய் பவர்பாரேனுங்
தோததிர மருவுங்காசி துணனுதற் கையயிலலை
நேததிரம் புணந்துதேம்பி நிரப்புறு மருங்குணல்வாய்.

(இ-ள) பட்டாடையணிந்த குறுவளைத்தாங்காது வருந்தி நாளுக்குநாள்
செத்துவிடுகின்ற இடையையுடைய உமையே சம்பாத்திரத்தையும் புண்ணி
யகாலத்தையும் உத்தமதேசத்தையும் இவைகளெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து வே
தங்களிலுஞ் சாத்திரங்களிலும் வித்ததவாறாக உணர்நது தருமஞ்செய்பவர்கள்
எகருத்தினயோரானும் புகழ்மையே காசித்தலத்தை யடைதற்குச் சந்தேக
மில்லை என்று. (௪)

திருவளர் காசிதன்னிற சிவலிங்கப் பதிட்டைசெய்தல்
குருவளர் தனியுண்டாககல் கூபத டாகஞ்செய்த
துருவளர் கிரகங்கட்டி மறையவர்க் குதவலாதி
வெருவளர் பாவமெல்லாம் வீட்டிவிட மெக்குமன்றே.

(இ-ள.) ஞானசம்பத்தை மிகுதியாயுற்ற காசிப்பதியில் சிவலிங்கப் பிரதி
ட்டைசெய்தல், ஒளியுள்ள ஆலங்கட்டுவித்தல், இன்றுகளையும் குளங்களையும்
உண்டாக்குதல், அலங்காரமமைந்த வீடுகளைக்கட்டி வேதமுணர்ந்த பிராமணா
களுக்குத் தவதன்முதலிய புண்ணியங்களைச் செய்தால் அச்சத்தைவளரச்செய்யும்
பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்கி முத்தியிற்சேரக்கும். என்று. (இ)

காத்திகர் பாதகத்தர் நம்பொணுக் காசிலைப்பி
லேத்திடு மனையொன்றாக்கி மறையவாக சிவரென்னிற
சாத்திர மறையோதவகித தனியமர் நாளொன்றற்குத்
தோததிர மனுவோரோட்டுச் சொன்னகல் கிடுபேறெய்தும்.

(இ-ள.) கடவுளிலையென்கிற காஸ்திவாதிகளும் மகாபாதகஞ்செய்பவா
களும் உண்மையெனக்கொள்ளாத காசித்தலத்தில் புகழ்பெற்ற ஒரு வீடுகட்டி
வேதப்பிராமணர்களுக்குக் கொடுப்பார்களானால் சாஸ்திரங்களையும் வேதங்க
ளையும் உணர்ந்த அப்பெரியோர்கள் வீருமபி அகவிரகத்தில் வசிக்கின்ற நாள
ஒன்றினுக்கு புகழ்பெற்ற மனுகள எட்டுபேருடைய காலத்தையும் பெரியோ
ர்களுக்குச் சொன்னதானவகொடுத்த பலனை அவ்வீடுகட்டித் தானஞ்செய்த
வாகன் பெறுவார்கள். என்று. (௫)

நானமில் காசிமுது ரொருமனை யியற்றிக்
லுனமில் லமவாழ்நான்மிக கோங்குமா பாவத்தேயு
மானவத் தலத்திலங்கை யளவுமண் கொடுப்போர்தாமுந
கானந் கடுக்கையெங்கு நெனமறை கரையாநிற்கும்.

(இ-ள.) உயர்ச்சியுள்ள பெரும்பதியாகிய காசித்தலத்தில் ஒரு வீடுகட்டி
மிகுந்ததாசிரமத்திலுள்ள பெரியோர்களுக்குக் கொடுத்தால் அதில் அவர்கள்

கூ. 'வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எ.ந.க

வாழும்போது கொடுத்தவர்களுடைய பெருமபாதகமொழிகுதுபோகும் ஆயுள் வளரும். மகிமைபுள்ள அத்தலத்தில் உள்ளவகையையு பூமிபைச சதபாததிரா எனஞ்செய்தவர்கள் மனத்தோடு சிறந்த கொணமைமாலையணிந்த நமது வடிவமா வராகவென்று வேதங்கள் கூறும். எ-று. (எ)

அன்னமென் ளிழுதுகனனி யான்மணி மறைபூணுடை
சொன்னம் துள்ளதானக துவங்குகா சிறிகொடுப்பா
ரென்னரு மெமதுகூறே பெய்திடு மின்பமுததி
முன்னழிமர் காதையுண்டா லதீனையு மொழியக்கேடடி.

(இ-ள.) சாதம், திலம், நெய், கனனிகை, பசு, நவமணி, வேதபுத்தகம், ஆபரணம், வஸ்துதிரம், தவகம், மற்றுமுள்ளதானவகளை சிறப்பற்ற காசித்தலத்தில் சதபாததிரத்திற் செய்வார்களானால் செய்வார்கள் யாவராயினும் எனதுவடிவத் தைப்பெறுவார்கள் இன்பமயமான முத்தியுரு சித்திக்ரும இதற்கு முன்னடாத கதை பொன்றிருக்கின்றது. அதீனையு தெரிவிப்போவ கேட்பாடாக. எ-று. (அ)

வருகதீர் குலத்துவந்தான் மாதேச னென்னுமபேரான
பொருவரு மாசாசெய்கை புத்தியுட் பேணானகிக்
கருதுவா னிபமேசெய்வான் கெங்குணவ கைக்கொண்டிள்ளான்
மருவருஞ் செம்பொன்மேரு மலையெனக ருவித்துவைத்தான்.

(இ-ள.) பரமபரையாய் வருகின்ற சூரியகுலத்திற் பிறந்து மாதேசனென னும பெருளுளவன் சமானமில்லாத அரசருடைய நீதியை மனதில் விருமபாத வனாகி சதாசாஸுமுற் சித்தித்தருகிய விபாபாரமே செய்கின்றவன் கொடியரு ணவகளைக் கைக்கொண்டவன் இடமிறக்கிய திரவியங்களைச் சம்பாதித்து மேரு மலையைப்போல்கருவித்தான். எ-று. (க)

கங்கை நீராடனம்மைக் கண்டொழித் திடுதலாதிப்
பங்கமி றொழிவெலாஞ்சொப் பனத்தினுஞ் செய்யானகி
பெங்குமொன றனுக்குமுன்றா யுறுதியோ டிசைத்துசெம்பொன்
சிங்கலி வாதுசேர்த்தான் நீவினையோடுமாதோ.

(இ-ள.) கங்காதீரத்தத்தில் ஸநானஞ்செய்தல் நமமை யன்புடனகண்டு வணங்குதல் முதலிய குற்றமற்ற புண்ணியத்தொழில்களைக் கனவினுஞ் செய்யா தவனாகி யாவராயினும் ஒன்றுக்கு மூன்றாக வட்டிசோத்துக்கொடுக்கும்படி லா பம்பேசி பொருள்களைக்கொடுத்து திரவியங்களைச் சிதைவின்றி பாவக்குவிய லோடு சோத்தான். எ-று. (க)

இனையனுப் வாழுகாளி லில்லவ னிறந்தாளாக
வினையிக் கழருவாயாத வினையக ளொருத்திதன்னை
மனையகஞ் செறியசசேர்த்து மற்றவ ளோடும்வாழ்கா
ளையனு மினையன்செய்கை யறிந்துள்ளே வெறுப்புவைத்தான்.

(இ-ள்) இத்தனமையைய வாழங்காலத்தில் அவன் மனைவி யிறந்துபோனா, புத்திறுப்பும் அழகுமுள்ள ஒருதாசியை தன்வீட்டில் மனையாளாகச் சேர்த்துக்கொண்டு அவனோடு வாழுகாலத்து இவன் துர்க்குணத்தை அவன் நிறகு மனதில் வெறுத்திருந்தனன் என்று. (க6)

தருமமொன் றானுஞ்செய்யான் தன்மவறி தீட்டிவைப்பா
னருமருக தன்னுர்பார்போ யன்புசெய் துணைமைகளான்
வெருவரும பாவியென்றே மேதினி யிழிக்குமென்ன
கருமீக கிவனைக்கடிக் காதலம் பேறுமறறோம்.

(இ-ள்.) யாதொரு தருமததையுஞ் செய்யாமல் திரவியத்தைச் சம்பாதித்து வீணாவதைதிருக்கின்றான். அரிய தேவாமிரத்ததையொத்த பெரியோர்களிடத்திருப்போய அன்புவைத்து நீதியொன்றையுங் கேளாதிருக்கின்றான். அச்சத்தைத்தரும மாபாவி இவனென்று உலகத்தார நிரதைசெய்கிறார்கள். இவனை கூடுதற்கு நான் என்ன பாவஞ்செய்தேன் புத்திரசம்பத்து மில்லாதிருக்கின்றேன். என்று (கஉ)

என்றுளத தெண்ணிமாறாக கவலைபுற றிருந்தாளாக
வொன்றுதன் கருமநீர்த்து மாதேச னுறையுள்வந்தா
ன்னறவ விருக்கைநோக்கி யாபியே யனையாயெனனோ
பொன்றலி யுயரமுறறு யட்டிலிற் புகைபுங்காணென்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மனதில் கிந்தித்து நீங்காக கவலைகொண்டு அத்தாசியிருந்தனன். மாதேசவரசன் தனது விபாபாரத்தொழில் செய்யுமிடத்தைவிட்டு வீட்டிற்குவந்து அவன் முகவாட்டத்துட னிருப்பதைப்பார்த்து என் பிராணனையொத்தமாதே யாதுகாரணமாக நீங்காததுபாடைநனை சமையல் வீட்டில் புகை யெழுமபடியில்லை. என்று. (கங)

பசுவயிற மெழுந்தென்னோ படர்ந்தது பக்தியென்றான்
கசியரு மனத்தினனைக் காரிகை நோக்கியட்டுப்
புசிவினை புரிந்தாலந்தோ பொருட்கேடுண் டாமேயென்றான்
வசிநுனை வாளிறபாயும் வார்த்தைமா தேசனகேட்டு.

(இ-ள்) வயிறற்றபசி அதிகரிக்கின்றது யாதுந - நத்துசொல்வாயென்றான். இரக்கத்துடன் கேழ்க்கின்ற மாதேசனை அவவிலைமாதுபார்த்து சமைத்து உண்டால் ஐயோ? பொருள் நஷ்டட்டமாகுமென்றான். கூடாமையுள்ளவானோப போல துயரப்படுதும் அவவாரத்தையை மாதேசவரசனகேட்டு. என்று (கச)

என்னிது பகர்ந்தாயென்ன வெடுத்தின் சன்மம்பாமே
நன்னிலை சிறிதுமில்லாய நல்லவர் பாலுஞ்சோய்
புனனிலை யடைந்தாய்நினைப் புணர்வது தோடந்தோட
மென்னிலை யிதுவேயென்றான் மாதேச னியம்புகின்றான்.

க2 - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈசக

(இ-ள்.) இது என்னகாரணம் இவ்வாறகூறினபொழுதேகே அருமை பாகவெடுத்த உன் சன்னம் வீணானது கல்லடை சிறிதுமில்லாதிருக்கின்றனை. கல்லோர்களை படுக்கவில்லை, அற்புததன்மை படைந்தனை. உன்னைக்கூடுவது பாவம் பாவம் எனதுவருத்தம் இதுவாருமென்ற மாதைப்பார்த்து மாதேசன் கூறுகின்றனன். எ-று. (கடு)

கருப்பையு முணவுகாடிக் கடிதனை பகத்துச்சேர்க்கும்
பொருப்பைநேர் பொருளானாலும் போக்குதல் செய்வாருண்டோ
விருப்பையப் பொருண்மேல்வைத்தால் விருத்தியா மின்றேலின்ற
மருப்பைநேர் முலையாயெங்கோ வறிந்திது புகன்றாயென்றான்.

(இ-ள்) காரெலியும் ஆகாரத்தை யுத்தேசித்து சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டி பகாலங்களில் தானியமுதலியவற்றை வயலிடத்துள்ள வளைகளிற்சேர்த்துக்கொள்ளும் மலையைப்போத ப் பெரும்பொருளானாலும் வேண்டாமென்று நீக்குவாரிலை பொருளினமீதுவிருப்பமவைத்தால் விருத்தியடையும் இல்லாதிருந்தால் விலகிப்போம் தாமரை யரும்புபோலும் குலுக்களாயுடைய மாதே நீ எவ்விடத்தறிந்து இவ்வாரத்தை கூறினையென்றான். எ-று. (கசு)

விலைமக ளதனைக்கேட்டு வெகுண்டிசே யாதியில்லாய்
நிலையமை காசுவைப்பி னிரம்புபா தகங்கள்செய்வாய்
தலைமைசற் றில்லாய்கின்றைச் சாரிணு நாகஞ்சாரும்
கொலைஞரும் விருமபாததிமை குபிறறிநீ வாழ்தியென்றான்.

(இ-ள்.) அந்த வாககியத்தை கணிகைகளவியுற்று கோபித்து குழந்தை முதலிய சம்பத்திலல்லா திருக்கின்றனை மகிமைதங்கிய காசித்தலத்து வசித்தும் மகாபாதகங்களைச் செய்கின்றனை உத்தமநடை சற்றுமில்லையாடனை கொலைத் தொழில் செய்வோரும் விருமபத்தகாத உலோபமுதலிய கொடுமைகளைச் செயது வாழுகின்றனை உன்னைச் சேர்ந்தாலும் நரகம் சம்பவிக்கும் என்றான். எ-று. (கசு)

பிரியமார் மடந்தாயென்ன பிணக்குநீ கெண்டாய்வேண்டி
னரியதொன் றில்லையென்ற காதையா பரணமாத்
விரியமற் றெதுசொன்னாலும் பொருட்செல் வியம்பாதோம்பு
கரியகட் குயிலேயென்று மாதேசன் கரைந்துகின்றான்.

(இ-ள்.) இஷ்டட்டமுள்ளமாதே நீயேன உளனே வெறுப்படைந்தனை நீ வேண்டினால் அருமையான தொன்றுமில்லை, உனக்கு வஸ்திரம் ஆபரண முதலானவைகள் எது வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அதிக பொருள் செலவாகாதிருக்குமபடி சொல்லுவாயாக கருவரிபடாந்த கண்களையுடைய குயிலையொத்தமா தேயென்று மாதேசன் இரக்கமாகக் கூறினன். எ-று. (கசு)

மன்னர்தங் குலத்துவந்தாய் மாண்பொருண் மிகவுமபெற்றாய்
நன்னாரின் மனையுண்மேலி நான்மறை யாளராகி

யென்னரு துறாவாமே பெத்தவ னேனுமுண்டோ
பின்னரு முறைப்பதென்னோ பேதைகீ போதியென்றான்.

(இ-ள்.) பேரகாமரபிற பிறத்து மாட்சிமையுள்ள பெரும்பொருளுடையாயின அலககாமமுள்ள உனவிட்டில நான்கு வேதகளை யுணர்ந்த பிராமணா முதலிய பாவரும் வந்து சிக்பேரஜனரு செயபலமே எந்தக்காலதிலாவது அவ்வாறு நடந்திருக்கின்றதோ வினாவுவாததையை மேலுமேலும் கூறுவதினா பயன்பாது அறிவிலாதவனே அப்பாற போவாபெனறான். எ-று. (1)

பொதுமகள் வாததைகேட்டுப் புழுங்கிய மனத்தனுகி
யெதுநுவன் றுலுங்கேடப் பினியொழி கவலைபெனறான்
கதுமெனக் காசிமேனமை கறமவர் தம்பாற்கேட்டு
மதுமலாத் தாரோயிக்கு வம்மெனப் போக்கினுனே.

(இ-ள்.) அவ்விஸைமது சொன்னவார்த்தையைக் கேள்வியுற்று வருந்திய மனமுள்ளவனுகி கீயெதைச்சொன்னாலும் சொன்னபடி கேட்கின்றேன் கவலை யொழிவாயெனற மாதேசனைப்பார்த்து காசிரகசிய நருமங்களை அறிந்த பெரியோர்களிடத்து விராவாகச்சென்று கேள்வியுற்று தேன்துளிக்கின்ற மலாமாலையணிந்தவனே பின்பு இவருவருவாயெனற அனுப்பிவிட்டனன். எ-று. (௨0)

சிவகதை கேட்கப்புகார செலவுவா திடுமேயென்று
கவலைகொண் மனத்தனுகிக் கமழ்திரி லோசனைப்பே
ருவமையில் கட்டமுறா ணுக்குறை மேலோர்பாரி
நவவர யுணர்ந்ததுமிக்கு கெகிறும் பூதகொண்டார்.

(இ-ள்.) சிவ சரித்திரத்தைக் கேட்கப்போனால் ஏதாவது பணச்செலவு நேரிடுமென்று கவலையடைந்த மனமுள்ளவனாய் விளக்கமுற்றுச் சமாளமில்லாத தாய்திரிலோசனை கட்டத்தைச் சோதனை அவவிடத்திருக்கின்ற பெரியோ ஒருக்காலும் வராத பாவியாகிய மாதேசன தூதனமாக வருவதைப்பார்த்து பெருக்கை செய்து ஆச்சரியங் கொண்டனன். எ-று. (௨௧)

அனைபவர் தனதுசெய்கை யறிந்தவ மதித்தல்கண்டு
வினைகெடும வருதத்ததோடு மிககெழு கவலையோடு
துணையமா தேசநீங்கான றாரத்தே யிருந்தானாகப்
புனைபவாக கதையுனொன்று போந்தது புகன்றாரனனார்.

(இ-ள்.) அப்பெரியா தான் வருவதையறிந்து அவமதிக்கின்றான் என பதைத் தெரிந்தும் மேனமேலுண்டாகிற கவலையோடும நீவினை கெடுகாலம் சம்பித்தலால் மாதேசன கைப்பிடுபாகாமல் தூரத்தில் உட்காராதனன். அச்சிவ கதைகளுகளு விசித்திரமான ஒருகதை நோந்தது அப்பெரியோர் அக்கதையைச் சொன்னார்கள். எ-று. (௨௨)

குலவிய காசியாழ்வான் குணமிகு நருமபாவ
னிலவிய பொருளைப்பேணு னெடும்புக முறமேபெட்டான்

கூ - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௩௪௩.

**லேவிய பத்தியாயத்தின் கனிவின் தருமஞ்செய்வா
லுலவிய பவஞ்சுவாழ்க்கை புலப்போர் துலப்பானியேறு.**

(இ-ள்.) விளக்கமடைந்த காசிப்பதியில் வாழ்பவனும், கற்குணமுள்ளவனும், பொருள்களை வில்லாதவனும், பெரும்புகழைத்தருகித் தருமத்தை விரும்புவோனும், நிறைந்த சிவபக்தியுள்ளோனும், மனதைக்கனிவிற்குஞ் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்வவனும் அகிரிக்கும் பிரபஞ்ச வாழ்விலமுத்திக்கொடாது வேறுகிக் கனிப்பவனுமாகிய தருமபாலனென்னும் பெயருள்ளானொருவனிருந்தனன். எ-று. (௨௬)

**தருமமே யுலகம்போற்றச் சகலகா ரணமதாரஞ்
தருமமே யழியாதெனறு தாபர மாகிநிற்குக் .
தருமமே தன்னவேட்டோர்க்குச் சவுக்கிய மனைததவல்குந்
தருமமே முத்திசேருஞ் சாதன மென்றுட்கொள்வான.**

(இ-ள்.) தருமமே அறிவுடையோர் பாதுகாகினை எப்பொருட்குங் காரணமாகும் தருமமே எங்கெல்லாம் அழியல்லாது நிலித்தது நிறமும், தன்னை விருமபிச் செய்வோர்க்குத் தருமமே எல்லாச் சுகங்களைபுன் கொடுக்கும், தருமமே முத்தியைப் பெறுதற்குரிய சாதனமாகுமென்று உணரத்திறு கித்தித்தனன். எ-று.

**பொருள்விரும்ப புடைபாறோடிப் புதும்பெரு காதமென்று
மருள்விரும்ப புடைபானின்ப மார்ந்தினி தமருமென்றுந்
தெருள்விரும்ப புடைபானுகிச் செந்தல மறியச்சொல்வான்
மருள்விரும்ப புடைபானுகான மற்றவன் குணம்பார்சொல்வார்.**

(இ-ள்.) பொய்ப்பொருளில் ஆசையுடையோன் (மாண்ம் வந்தால்) வேகமாகச் சென்று கரகத்தைபடைவா னென்றும் மெய்ப்பொருளாகிய நிறுவருளில் விருப்புடையோன், பேரினபாறுபவத்தைப் பூரணமாகப்பெற்று முத்தியடைவானென்றும் (புண்ணியப்பேற்றாலறிதது) மெயஞ்ஞானத்தில் ஆசையுள்ளவனாகி விவேகஞ்ஞானாகது பயனுறும் வண்ணமாகப் போதிப்பான ஒருக்காலும் மயக்கமெறியிற் செல்லாது அப்புண்ணியவாறுடைய சமருணவியல்பையாவர் தெரிவிப்பார்கள். எ-று. (௨௭)

**அன்னவன பொருண்முன்பாவு மறித்திய மென்றுதேர்த்து
பன்னரு மன்னதான முதற்பல தானஞ்செய்து
கன்னகொள் விதவகாத நம்பனை யடைந்தானென்று
மன்னவன் கேட்கச்சொன்னார் மாணவை யிருத்தமேலோர்.**

(இ-ள்.) அப்புண்ணியவான் செல்வமுதலியவரவும் அறித்து போகத்தக்கனவாமென்று தெளித்து சொல்வதற்சரிய மகிமைபுள்ள அன்னதான முதலிய பலவகைத் தானங்களைபுஞ் செய்து (பின்னர்) இன்பவடிவாகிய விசுவகாதர் பாதுகளைச் சேர்ந்தானென்று மாட்சிமைத்தங்கிய சபையினுள்ள பெரியோர், மாதேசவரன் கேட்கும்படி சொன்னார்கள். எ-று. (௨௮)

அன்னது கேட்போதே யரும்பொருட் செல்வேசொற்ற
தின்னதெனறகத்துக்கொண்டான் றன்மனை யிடத்துவந்து
நன்னாகொள புராணங்கேட்டே னவிலுங் துணாந்தேனங்கா
யினனல மறையோர்க்கேற்ற சுவையமு தியறறுகென்றான்.

(இ-ள்.) பெரியோர் கூறிய அகதையைக் கேட்டபோது இச்சுவையை
அரிய பொருட்சுவையைக் குறித்தே சொல்லுகின்றதென்று, மனதில் எண்ணி
னவனாகத் தன்வீட்டிற்குவந்து நலத்தைக்கொண்ட சிவபுராணம் படிக்கக்கே
ட்டேன அதிற் சொல்லிய விஷயங்களைத் தெரிந்தேன பெண்களிற சிறந்துள்
ளவனே. இன்பவாடிவமாகிய பிராமணர்களுக்குத்தக்க அதுசுவையோடுகூடிய
அனைத்தைச்சமைப்பா யென்றான் என்று (உச)

கணிகையு மவவாறுகிக் கலத்தெதிரா படைத்துவைத்து
மணிகெழு தோளாயுணக மாவென வுபசரித்தா
ளணிகிள ரதிதியானே ரடைந்துணி னுண்பேனென்றான்
பணியிடை மடநதை சிலலோ ராவயிற படரச்செய்தான்.

(இ-ள்) விலைமாதும் மாதேசன் சொல்லியபடி சமைத்து உண்பாததிரத்
திற்பரிமாறி அழகுதங்கிய புஜங்கையுடையோனே உண்ணக்கடவையென்று
உபசரித்தான் அதிக கன்மையுள்ள அதிதிகளாயுள்ளோர் வந்து முந்நிபேரசன்
ஞ்செய்தால் நானுண்பேனென்றான் சுருங்கிய இடையினையுடைய அவ்விலை
மாதும், சில நல்லோர் அவ்விடத்து வரும்படி செய்தான். என்று. (உச)

வந்தநல லவாகளபொல்லா மாதேசன் முகத்தைநோக்கி
யிரதமா பாவீவீட்டி லருந்திடே மெனறிந்தா
முந்தவோர் பூதைதனை யழைத்திட மொத்துவானென்
றந்தமாரச சாலமோட வனையனு மிறம்பூதுறறு.

(இ-ள்) உண்ணும்படிக்கு வந்த பெரியா பாவியானமாதேசன் முகத்தை
ப்பார்த்து இக்கொடியோன் மனையிற போசனஞ் செய்யமாட்டோமென்று
போனார்கள். பின்பு ஒரு பூனையையழைக்க, அடிப்பாடுவென்று, எண்ணிக் கொ
ண்டு, அப்பூனை ஓடிப்போக அம்மாதேசனும் ஆசரிபத்தையடைந்து என்று (உச)

வெளிவந்து கொடியையநாயை விரித்தன் னவையுமஞ்சி
யொளிவந்து போயதாக வொள்ளிழை மடந்தைநோக்கிக்
களிவந்த மனத்தாயகாயுந் கைத்ததுன் சேர்ந்தையென்றா
டெளிவந்த வுணர்ச்சிசற்றே சிந்தைகைக் கொளவிருந்தான்.

(இ-ள்) மாதேசன், வீட்டிற்கு வெளியிலவந்து காக்கையையும் காயையும்
அழைக்க அவைகளும் பயந்து ஓடி ஒளித்துக்கொண்டனவாக, விளக்கமுற்ற
ஆபரணங்களைத்தரித்த அவ்விலைமாதும் பார்த்து செல்வச்செருக்குள்ள மனமு
டையோனே உண்ணுதத்தை நாயும் வெறுத்து விட்டதென்றான். தோம்பியை
ததருகின்ற அறிவு பூவ புண்ணியத்தினால் சற்றுநேரம் உதிக்க ஆலோசித்
திருந்தான். என்று. (உச)

கஉ - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். 'எசுரு

காரிகை மிடிச்சுப்போலக் கவ்வற்க தெனிகவென்றான்
சூரிய வுதயங்காறத் துஞ்சிலா திருந்தவன்சேன்
வேரியவ கமலகங்கை விடியலி னனைத் துழுமுதி
பாரியா தவகுமுரஞ்சோந் தறம்பல கேட்டானன்றே.

(இ-ள்.) அவ்விழைமாது மாதேசனைப்பார்த்து தரித்திராகளைப்போல கவ
லைபடைபாதே (புதங்கைய) தேற்றிக்கொன்னெனறான். சூரிய உதயகாலமட்
டும் கித்திராயிலலாதிருந்தவன் வாசனைதங்கிய அழகுள்ள தாமரைமலர்களைபு
டைய கங்காதிர்த்ததில உதயத்துக்குப்போய ஸ்நானஞ் செய்த பெரியோர்
கூட்டத்தை படைத்து பலவாயுள்ள தருமங்களைக் கேள்விபுறறான். எ-று(கஉ)

மறையவ னெருவனுக்கு வதிபவன் சாந்தனைன்பான்
குறையது காசிமேனமை முழுவதுவ குறித்துத்தேர்ந்தான்
பொறையினமா தேசன்கேட்கப் புகலுவா னனந்தசன்ம
நிறைபெரும் புண்ணியததா னோந்ததிக்க காசிவாழ்க்கை.

(இ-ள்.) குறையவற காசிதலத்தின் மகிமை முழுவதும் நிதானமாகத்
தெனிக் சாந்தனைனையும் பெயருள ஒரு பிராமணன் அததலத்தில் வாசஞ்
செய்பவன் பொறுமைபிலலாத மாதேசன் கேட்கும்படி போதிகின்றான் (பா
தெனில்) அனாத பிறவிகடோறும் நிறைவாகச்செய்த புண்ணிய பலத்தினால் இக்
காசி வாழ்க்கை நேரிடடது. எ-று. (கஉ)

சங்கியற் றறத்தினாலே யெய்திடுஞ் சித்தசுத்தி
யாங்கது மேவினயோக மாமத னுலின்பாகும்
பாங்குசே ரிதனைத்தோரப் பரிதகா பொருளையீட்டி
நீங்குவா வறிதேயெல்லா நிரயத்துங் குளிப்பவென்றான்.

(இ-ள்.) இத்தலத்துச் செய்யும் தருமத்தால் சித்தசுத்தியுண்டாம். அச்சித்த
சுத்திகுடைத்தால், சிவயோகந கைகூடும் அநதயோகத்தால் முத்தியினபம் வரும்
முறைபாகக் கிடைக்கத்தக்க இதனைத் தெனியாத பரவிகள பொய்ப்பொருளை
சச்சுகரித்து எல்லா நாகங்களிலும் முழுஞதற்கு வீணாக ஒழிகது போவாராக
ளென்றான். எ-று. (கஉ)

என்றது கேட்டபோதி னினனருள் சிறிதுண்டாகி
மனநலந குழலாள்பாங்கர் வந்தள வளாவிசொலவான்
கன்றலி னினதுமெனனை யேற்றனீ கருத்துட்கொண்டாய்
நனநலெனதுரையேனசொற்றநலமெலாங்கேட்பேனென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்றவாராததையைக்கேட்ட காலத்து இனிய சிவகடா
ட்சம் சிறிதுண்டாகி வாசனை வீசுகின்ற அனகத்தையுடைய அவ்விழைமாதினிடம்
வந்து நண்பு பாராட்டிச் சொல்லுகின்றான். துயரத்தில் நின்றும் எனனை நல
வழியிற் செலுத்தும்படி நீ எண்ணியிருக்கின்றனை இது நனமையல்ல வென்று
ஒருநகலுஞ் சொல்லேன் நீ சொல்லுகின்ற நனனெறியாவுங் கேட்கிறே னெ
ன்றான். எ-று. (கச)

என்னலும் பதியிலாத மியைகுலத் துதித்தமாத
நன்னல நினக்குவாய்ப்ப நானுநற கதியைமேவ
வினன்னல் கடல்யாமென்று மெயதுறா திருக்கவெண்ணி
மன்னவ வுறுதிசொற்றே னென்றனண் மகிழ்ச்சிபூத்தான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொன்னவனவில கணிகையா குலத்தில்வந்த அம்மாத
(மாதேசனைப்பார்த்து) நல்ல சுகமுனக்குண்டாகவும், நான் நல்லகதியடையவும்
துன்பமாகிய சமுத்திரத்தில் நாமிருவரு முழுசிப்போகாதிருக்கவும் ஆலோசி
த்து அரசனே உணமையைத் தெரிவித்தேனென்றன (அதைக்கேட்டி) களி
ப்படைந்தனன் எ-று. (௩௫)

அற்றைநாண் முதனமாதேச னலைபுன்ற கனகையாடிப்
பற்றைவே ரறுக்குநீறு கணமணி யொடுபரித்துக்
கற்றைவரா சடிவத்தெம்மைக் கைதொழு திறைஞ்சிப்போற்றிப்
பொற்றைமா ளிகைசோகாசிப் புராணமுள் ஞ்வப்பிறகேட்பான்.

(இ-ள்.) அன்றுமுதலாக மாதேசவரசன் அலைகளையுடைய கனகாதீரத்த
த்தில் ஸநாகஞ்செய்து பந்தமாகிய வேரைக் களையத்தகும வீழ்கியையும் உருத்
திராகக்கதையும் பூண்டு கற்றையாக நீண்ட சடையையுடைய என்னைக் கைக்கு
வித்து வணங்கித் துதித்து சாளரங்களையுடைய மாளிகை நெருங்கிய காசிமான
மியத்தை மனங்களிப்புக கேட்பானாயினன். எ-று. (௩௬)

காசிமான மியமுநதெய்வக் காசியின் வசிப்பேராபேறு
மாசிலா நமமைப்பூசை வயக்கலா லடையுமாண்புந
கூசியே காலனகாசி குறுகிடா தகலுஞ்சீரும்
பேசிய குரோசஞ்சூழப் பெற்றவ ரடையுமின்பும்.

(இ-ள்) காசிப்பதியின் பெருமையும் தெய்வத்தன்மையுள்ள அப்பதியில்,
வாசஞ்செய்வவர்களுடையும் பிரயோசனமும், களங்கமில்லாத நமமைப் பூசை
செய்தலாலுண்டாகும் பலனும், இயமன் பயந்து காசிப்பதிக்கு வராதிருக்கின்ற
சிறப்பும், வேதங்கள் எடுத்தனாகத்தக்க பஞ்சகஞ்ஞோசப் பிரதட்சணஞ் செய்
பவர்களுடையுஞ் சுகமும் எ-று. (௩௭)

காசியி னிருநதுபாவங் கருதினோ செயதேரியாரு
மாசிய லாதகால வயிரவா தங்கைப்பட்டு
மூசிய தண்டமெல்லா முறறுமேற மழிந்துநொந்து
சீசியென் றியாருமெளந்த திகைத்துழ ளவவாத்துன்பும்.

(இ-ள்.) கசித்தலத்திலிருந்து பாவஞ் செயயவேண்டுமென்று நினைத்த
வார்களும், நினைத்தவாறு செய்தவர்களும், குற்றமில்லாத காலவயிரவா ஆக்கி
னைக்குடனப்பட்டு நெருங்கிய பலவாயுள்ள தண்டனைகண் முழுமையும்டைந்து
மிகுவருத்தத்தால் நொந்து சீசீ (துஷ்டனே) என்று யாவரும் நிகழ்க்க மனந
தின்கத்து உழலத்தக்க அளவுபடாத துயரத்தையும். எ-று. (௩௮)

க2-வது மாதேசன முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈசுள்

மற்றுள் வணத்துநதேர்தான போனநாட் கிரககமவைததான்
சற்றுள் வருணமேலோங்கித் தழைத்தது தவாதுமேனி
முற்றுள் தெனறுகூற முகிழத்தது முநிராதவன்பு
கற்றுள் முதியோர்பாவகாக கலந்தது காமாநெஞ்சம்.

(இ-ஈ.) மற்றுமுள்ள துயரங்கள் யாவையுநதெளிந்த மாதேசன், (புண்ணி
யஞ்செய்யாது டாவஞ்செய்து) கழிந்தபோன நாளைக்குறித்து இரக்கங்கொண்
டனன். உள்ளடங்கியிருந்த திருவருள், மேலேயெழுந்த பரவியது, கெடுத்தே
யடையாது சரீரமுழுவதும் விபாபித்ததென்று சொல்லுமபடி போனபுதோன்றி
யது, வாசித்தறிந்த பெரியோரிடத்துச் (சதாகாலமும்) இருக்கவேண்டுமென்று
அழகியநெஞ்சம் நினைத்தது எ-று. (நக)

உண்மைபின் மிககோராய் வொருசுய தேசனமைந்தன்
வண்மைசற நேனுமில்லென மாதேச னெனுமபோ பெற்றேன்
பெண்மைபிற கழிந்ததெனொன்றும் பெற்றிலேன் பாவியெனமிக
கெண்மைபிற சிறந்தேனன்றி யிருந்ததென சரித்தமென்று.

(இ-ஈ) சிறந்தசத்தியவானாகிய கடதேசன குமாரனாகப்பிறந்து, மாதேச
னென்கிறபெயர்பெற்று சற்றும் பரோபகாரமில்லாதவனாகிய பெண்மைக்குண
த்தையடைந்து வீணாகித்தேன ஒரு நண்பையு மடைந்திலென் பாவியானேன்
இழிகுணங்களுககுள் மிகவுமிழிந்த குணத்தைப்பெற்றேன், எனச்சித்திரம் அழ
காயிருக்கின்றது. எ-று.* (ச0)

தனக்குப் தேசஞ்செய்த தாக்குழ வினைவியந்து
மனக்கிளி தாயவெல்லா வறங்களுந் வயங்கச்செய்வான
புனக்கிளி யனையாயநந்தக் கோயிலைப் புதுக்கிநாளு
முனக்கிளி தாய்செம்பொற் கோயிலை யொளிரச்செய்து.

(இ-ஈ.) தனக்கு உண்மையுபதேசஞ்செய்த, புட்பங்களைச் சூழிய அளசபா
ரத்தைபுடைய அவலிலைமாத்ரி னறசெய்கையை, நினைந்து உள்ளே ஆசசரியங்
கொண்டு, மனதிற்கு இன்பத்தைத்தரும் எல்லாத் தருமங்களையுஞ் செய்பவனாகி,
தினைக்கொல்லையிலவாழுவ கிளிப்பிள்ளைபோன்ற உமையே நமது ஆலயத்தைக்
கனகத்தரப்புதுக்கி சந்தமுமுனக்குப் பிரியமாயுள்ள செம்பொன்மயமாங்கிய
ஆலயத்தையும் விளங்கக்கட்டி. எ-று. (சக)

நந்தன் வனங்களாகி நறுமலாத தடங்களாக்கி
யந்தமில் பொழில்களாகி யன்னசத திரவங்களாக்கிச்
சந்தனை முனிவர்மேவத தஞ்சுநு மடமுண்டாக்கிப்
பந்தமுற தறுகங்கோசப் பதிடடையும் பலவுண்டாக்கி.

(இ-ஈ) பூந்தோட்டங்களை யுண்டாக்கி, நல்ல (தாமரை முதலிய) மலா
களுண்டாகத்தக்க தடாகங்களை யுண்டிபண்ணி, அனேகவகையான சோலைக
ளைவைத்து, அனை சத்திரங்களைக் கட்டி அழகுவாயந்த மகாமுநிவர்கள் வசிக

கச, சிறந்ததிருமடங்களைக் கட்டி, (ஆணவாதி) பாசங்களை முழுவதையு நீக்கத்தக்க
நமது வடிவாகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை பலவாகச் செய்து. எ-று. (௪௨)

சித்திரம் பிறங்குமாறு திகழ்மனை யொன்றுண்டாககிப
பத்திரிற் சிறந்தோனாய் சுதபசி யெனபாறகீத
கோத்தமை பாவமெல்லாங் கொழுந்தெரி படுபஞ்சாக
வித்தக வினபமுறான மினனை யாய்மாதேசன்.

(இ-ள்.) அனேக சித்திரங்கள் விளங்குமாறு பிரகாசிக்கின்ற ஒரு வீடுகட
வேத்துச் சிவபத்திரிற் சிறந்தவனாய் சுதபசி யென்பவனுக்குத் தானஞ்செய்து
பாவக்கூட்டங்க ளெல்லாவற்றையும் கொழுந்துவிட்டு எரிசின்ற நெருப்பிற்
பட்ட பஞ்சுபோலாகுமாறு தகித்து ஞானமயனாகி மாதேசன முத்தியடைந்தனன்
மின்போன்றொளிருமுமையே. எ-று. (௪௩)

சூட்டிய பொருளானமுத்தி யெய்தின னொருமாதேசன்
சூட்டிய பொதுமின்னுந் கோதிலா முத்திபெற்றான்
கூட்டிய பொருளினுலே கைக்கொண்டா நாகஞ்சில்லோர்
பூட்டிய பொலங்கொம்பன்னு யுணரொன்றான் பூதநாதன்.

(இ-ள்.) சம்பாதித்த திருவியத்தால் மாதேசன ஒப்பற்ற முத்தியடைந்த
னன். புண்ணியஞ் செய்வித்த விலைமாதும் களங்கமற்ற மோட்சத்தையடைந்
தனன் உண்டாகிய பொருளிலவைத்த ஆசையாலே சிலபோ நாகத்தையடைந்
தாரகள். ஆபரணங்களுண்ட பொற்கொம்பையொத்த உமையே அறிவாயா
கவென்று ஆனமவாக்கங்களுக்குத் தலைவராகிய சிவவிரான திருவாய் மலர்ந்த
னா. எ-று. (௪௪)

மாதேசன முத்தியடைந்த அததியாயமுற்றியது.

ஆக அததியாயம் கஉ-க்கு திருவிருத்தம் சாஎஅ.

திருசெற்றமபலம்

திருச்சிறைமபலம்.

பதினீழுன்றாவது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறைமபலம்.

எண்ணிலாவண்ட முழுதுமின்றளித்த விறைவிநா யகனடிவணங்கித்
தண்ணிலாமோலிப பகவவானந்த சங்கர சம்புமாதேவ
கண்ணிலாகொடிய கூற்றடைந்தநியாக காசிமாந மியமினுமுரைத்தி
யுண்ணிலாவின பமுயிருறவென்றானுமபாதமபிரானமகிழ்ந்துரைப்பான்.

(இ-ள.) அளவில்லாத அண்டங்கள் முழுவதையும் உண்டாக்கிக் காக்கி
ன்ற பராவதி தேவியா ஸ்ரீகயிலாசநாதா பாதங்களிற் பணிந்து குளிரந்த நில
வணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய தேவே, ஆனந்த ரூபரே ஆனமரக்களுக்குச்
சுகத்தைச் செய்பவரே, சம்புவே மஹாதேவரே, தாட்சணியமில்லாத கொ
டிய இயமன வந்தறியமாட்டாத காசித்தல்மகிமையை உள்ளத்தில் விளங்குமின்ப
த்தை ஆனமரக்களடையுமித்தம மேலும் திருவாய்மலாந்தருளவீரென்ற தேவி
யைநோக்கித் தேவதேவராகிய சிவபிரான் கட்டளையிடத்தொடங்கினான். என்று (க)

களவிலாமுனிவ ராகியோருநெருங்குங் காசியா மாநந்தகானந்த
தளவிலாவிலிங்க மளவிலாததீர்த்த மமையும்த தீர்த்தநீர்ப்படிந்து [சார்
தளவிலாப்பொலியுஞ் செய்யவாயமயிலே சாற்றியவிலிங்கங்கண் டிறைஞ
துளவிலாததிருமாலெனமயங்குருவார தொலைபருமவிடையவாதனையில்

(இ-ள) வஞ்சனையிலலாத முனிவாமுதலியே - நெருங்கி வசிக்கப்பெற்ற
ஆனந்தகானமென்னுங் காசிப்பதியில், எண்ணிக்கையில்லாத சிவலிங்கங்களும
அளவிற்றத் தீர்த்தங்களும் உள்ளனவாகும். தந்தங்களாகிய முல்லையருமபுகட்கு
இடமாகவினங்கும் சிவந்தவாயையும் மயிலபோலுஞ் சாயலையுமுடைய உமையே
அத்தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து அச்சிவலிங்கங்களைக்கண்டு வணங்காதவா
கள், பிருகதையின் வடிவமாகிய துளவத்தைத் தரியாதகாலத்து திருமால் மயங்கி
னதுபோல நீக்குதற்கரிய உலகவாசனையில் மயங்கியலைவராகன, என்று (க)

காசியினளவீ நீர்த்தமுண்டவற்றுட் கரிசினமுக கியமெடுகதுரைப்பா
மாசியினனைய தீர்த்தநீர்தோயா ரவரெலங் கயவரேயன்றோ
பேசியமந்தா கினியவற்றதிகம் பெருஞ்ஞக நீர்ப்படிந்தாடின
முகியசகல தீர்த்தமுமவிதியின முழுகினே னுவனமொய்குழலாய்.

(இ-ள) 'காசிப்பதியில் எண்ணிக்கையில்லாத தீர்த்தங்களுள்ளன அவை
களுகளு முக்கியமான தீர்த்தங்களைக் கூறுகின்றேன் அம்முகிய தீர்த்தங்களில்

ஸநாநஞ் செய்பாநவாகஸ்பாவநம் ஞானயிலலாதவர்கனல்லவா அததீரத்தநக
ஞக்குந கங்கைமேலானதாகும் பிரவாகிகினற அந்தக் கங்காதீரத்தத்தில் ஸநா
நஞ்செயதால் சூழநத சாவதீரத்தநகனிலும் விதிப்படி மூழ்கினவனாவனென்று
நெருங்கிட அன்கபாரத்தையுடைய உடையே அறிவாயாக. எ-று. (௬)

மடியினறங்ககை யாதெலொழிநது மற்றைய செயிற்பயனில்லை [பேர
கடியினறம்பொலியு நடுப்பகனமணிகன் னிகைப்புனன மூழ்கிடின மறம்
தொடியினறப்பொலிகை யாய்கதியுண்டாஞ் சுரர்மக பதியயனநருட்க்
கொடியினறப்பொலிவாரிநுடியர்முதலோர்குடையமாதவம்புரிநதிருப்பார்.

(இ-ள்) சோம்பலினல கங்காஸநாநஞ்செயதலைக் கைவிட்டு மறறைய
புண்ணியங்களைச் செயதால் பயனுண்டாகாது. புண்ணியகாலத்தால் விளங்கு
கினற நடுப்பகலிலே மணிகாணிகா தீரத்தத்திலே ஸநாநஞ்செயதால் பாவநக
னொழிநதுபோகும். கங்கணத்தாற பிரகாசிகுதும் கைகளையுடைய உடையே
முத்தியுங்கிடைக்கும் அக்கங்காஸநாநஞ் செய்யவேண்டுமதைக்குறித்து தேவ
ர்களும், தேவேந்திரன், பிரமன், கருடக்கொடியினலே விளக்கமுற்றிருக்கும்
திருமால், முகிவாகன், முதலாயினோகன் பெருந்தவஞ்செய்வார்கள எ-று (௭)

முருகலாப்பஞ்ச நத்தினிலவிடியன முழுகினஞ் சகலசித்திகளும்
பெருகுபாதகமபோய முததியாங்கங்கை பேசிய வருணசங்கமத்தி
லுருகுபேரனபி னாகிகேசவரை புறுபுனல் படிநதுபோற நெடுபெரி
கருகுமெய்யனையானவருண்டஞ்சோநது கனித்தினிதிருநதிடலுணமை.

(இ-ள்.) வாசனேதநமிய மலாக்கையுடைய பஞ்சநததீரத்தத்தில் உதயகால்
ததில் ஸநாநஞ்செயதால் சகலசித்திகளுமுண்டாகும், அன்றியும் பெருமபாத
கன்கொழிநது முததிசித்திகளும். கங்காமகமையோடு லித்திதகூறுவதற்குரிய
வருணசங்கம் தீரத்தத்தில் மனங்கனித்திருக்கின்ற அன்பினலே ஸநாநஞ்செ
யது ஆகிகேசவரைவணங்கித் துதித்தால் நீலநிறமுள்ள திருமேனிவாயநத விஷ
ணுதேவா வகிகளும் வைருண்டபதவியைப்பெற்று மகிழ்ச்சியோடு அவவிடத்துச்
சுகமாகவிருப்பது உணமையாகும். எ-று (௮)

குலடங்கேச ரெதிர் பிரயாகை துளையினு மூவயிறகங்கை
சீலமாயமுனை சங்கமமுழுகிற் சிதைதருங் கருப்படுமவத்தை
ஞாலமேவசிரா னவிசங்கமத்தது நானமெப பநதமுமொழிகரு
மேலவேநல்ல தீரத்தயிச்சிப்போ ரெயதுவர் சித்திகளனைததும்

(இ-ள்.) குலடங்கேசா சநிதிக்கு எதிராக பிரயாகை தீரத்தத்தில் ஸநா
நஞ்செயதாலும் அவவிடத்துக்கூடுகின்ற கங்கையமுனை சங்கமத்தில் ஸநாநஞ்
செயதாலும் பிறவித்தனபம் ஒழிநதுபோகும். அசி எனனும் நதியும் கங்கை
யும் கூடுகின்ற இடத்தில் ஸநாநஞ்செயதால் எவ்வகைப்பநதநகனும் ஒழிநது
போகும். சிறந்த தீரத்தநகனில் ஸநாநஞ்செய்ய விரும்புகின்றவர்கள் சாவகித்தி
களையும் அடைவார்கள். எ-று (௯)

கடவது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அததியாயம். ஈருக

எறிதிரைக்கங்க தீர்த்தீர்த்ததோ யிரும்பலன் கங்கைதோயபலனே
முறிதலீர்த்த மிலிங்கமிக்கலியின் முகித்ததிடு சுபலமுனடாகு
மறிதருமியைவக ணிதகியதீர்த்தம் யாகநீர தீர்த்தமுஞ்சிலவே
செறிபலகரும் மிருப்பினுமினைய தீர்த்தநீர் துளைதலேவேணமெ.

(இ-ள்.) அலைகளேவீககினை நவகார்த்திககையிலுள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்ரீ
நஞ்செயபவர்கள் கருகையில் ஸ்ரீநஞ்செயகினைபலனை புடைவராகன. நிறை
நத மகிமையுள்ள தீர்த்தங்களும் இலிங்கங்களும் இக்கலியுகத்தில் பெரும்பிர
யோசனத்தைக் கொடுப்பனவாகும் மேற்கூறிய தீர்த்தங்கள் நித்தியஸ்ரீநஞ்ஞ
செயகினை தீர்த்தங்களாகும் யாதநீரகாலங்களில் ஸ்ரீநஞ்செயபதக்க தீர்த
தங்களும் சிலவுள்ளன. அனேக சமகரும்மிருந்தாலும் மேற்சொன்ன தீர்த்த
ங்களில் அவசியம் ஸ்ரீநஞ்செயபவேணமெ. எ-று (எ)

வாரணவாசி வசிப்பவர்தீர்த்த மகாலிங்கத் தேடவேண்டுவதி
ஞரணமுதல்வா னவாமுனிவாரு நாடொறுந காசியில்வசிப்பார்
காரணவியுவான பொழினலப்புரிகள் காசியோடேழ்பலவரைக
ளாரணவியபுன னியததவாயக னிருப்பவெக் காவமுறிமோ.

(இ-ள்) காசிப்பதியில் வாசஞ்செயபவர்கள் தீர்த்தங்களையும் மகாலிங்கங்
களையும் தேடவேண்டியதில்லை (எளிதாகநேரிடும்) விஷ்ணுமுதலான தேவாக
ளும் முனிவர்களும் மேற்சொன்ன வீசேடத்தால் தினந்தோறும் காசியில் வா
சஞ்செயவர்கள் உயர்வுள்ள மேகங்கள் சேர்த்தக்கசோலைகளும் பலமலைகளும்
காசியுள்பட சத்தபுரிகளும் சதாகாலமும் அழகுவாயந்த புண்ணியங்களை யுடை
யனவாகி அங்கேயுள்ளவென்று உமையே அறிவாயாக எ-று. (அ)

காசியுண்மேய வறுநகரத்தா காரதவழ வரைபொழிலிடத்தாம்
பேசியினமொழிமா லயனமுதல்யாரும் பெட்டிடங் கொண்டிறைதரநா
மாசியினினளே டானந்தமயமா யமருவநனமைக ள்னைத்தாம்
லீசியினபளிகுந காசியினமற்றை வியனகர் வரைபொழிலினைத்தாம்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திறநங்கிய துவாரகைமுதலாகிய ஆறுபுரிகளிலும் மே
கங்கள் சஞ்சரிககினை மலைகளிலும் சோலைகளிலும் திருமாலும், பிரமனமுதலிய
யாவர்களும் இனப்பவர்க்கியங்களைக் கூறிக்கொண்டு வீருப்போடு வாசஞ்செய
புமபடி களங்கமற்ற நீயும் நாமும் ஆனந்தவடிவமாகப், பறபல சுகந்தனையுங்கொ
டுத்து நித்தியசுகந்தையுந் தருகினை காசித்தலத்திலும் மறறைய புரிகளிலும் சோ
லைகளிலும் மலைகளிலும் அங்கங்கே வீற்றிருப்போம். எ-று. (ஆ)

உரைதருகாசி நகரொருதட்டு மூலகெலா மற்றொருதட்டும்
புரையறவைத்துப் பராததிடற்காசிப் பொலிபெருந கனமவெளியாகு
மறைமகனமுதல்வா னவரொலாகாசி வதிவநமருள்பெறவேண்டித்
துரைதவழனைய காசியைச்சென்று சேவியரா பிறப்பென்னபிறப்பே.

(இ-ள்) எடுத்தனாகத்தக்க காசித்தலத்தை ஒருதட்டிலும் மறறைய உல
கங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒருதட்டிலும் களங்கமற்றவைத்து நிறுத்துப்பாராததால்

காசித்தலத்தின்பாரம் யாவருக்கும் வெளியாகத்தெரியவரும் (உமையே) நமதுவிருப்பையப்பெறவேண்டி பிரமணமுதலியதேவர்கள் யாவரும் காசித்தலத்தில வாசஞ்செய்வார்கள் அலைகளையுடைய கங்காதோத்தத்தோடு கூடிய காசித்தலத்திற் குப்பைய சேவிகரத்தவர்களுடைய பிறவி இழிவுள்ளதாகும் என்று (௧௦)

வேறு

நநதுசு கோதகாரமமே துவரைந காஞ்சிமூதூர்
விந்துமா தவசமீபம் விளங்குகா ரரககாவானோ
வநதுசூழ வடசாராதி வருணையின் காறுமேவு
மிந்துதாழ தாமேலோங்கு மிலவஞ்சூழ மதுரைமாதோ.

(இ-ள) விருத்தியாகின்ற சங்கோத்தாரமென்னுமிடமே துவாரகையாகும் விந்துமாதவா ஆலயத்திற்குச் சமீபமான இடமே காஞ்சிப்பதியாகும் வீளக்கமுற்றாக கருநீறமவாயாத அகராகளும் தேவர்களும் நெருங்கி சூழத்தெய்வமாகிய வடசாரமுதலாக வருணாதீரத்தளவுமுள்ளதும் சந்திரமண்டலம் தாழ்வுபடிமேலுயராத மாளிகைகள் சூழப்பெற்றுள்ளதும் மதுராபுரியாகும். என்று (௧௧)

வளிகெழு திசைச்சோமேச சமீபமன னுறுமயோத்தி
யொளிகெழு மிராமனபூசை யுளுற்றிர மேசமாகித்
துளிகெழு திரைநீர்க்கங்கா துவாரமு மாயதேத்து
களிகெழு வானோசூழங் கவினுடை மாயைவையும்

(இ-ள) வாயுமூலியினுள்ள சோமேசமென்னும் ஆலயத்திற்குச் சமீபத்தில் நிலைபெற்றுள்ளது அயோத்தியாபுரிடாகும் ஒளியையுடைய பூநீராமனபூசைசெய்த காரணத்தால் இராமேசமென்று பெயர்பெற்றுள்ளதும், துளிகளையுடைய அலைகள் நெருங்கிய கங்காதுவாரமென்று பெயர்பெற்றதுமாகிய இடமே விருப்பமுள்ள தேவர்கள் சூழ்ந்து போற்றும் அழகியமாயாபுரியாகும் என்று. (௧௨)

விருத்தகா ளேசக்கீழமெய்க கிருத்திவா சேசமட்டி
பொருத்தமா ரவந்திமேவும் புன்னறியிந நகரமாறுந்
திருத்தமா காசிமேவ மெரிந்தய னதிவானோ
ரருத்தமா போகமோக மவாவியங் கமரானினரா.

(இ-அ) விருத்தகாளேசமென்னும் ஆலயத்திற்குக் கிழக்குத்தல உண்மை ஞானத்தைத் தருகின்ற, கிரத்திவாசேசமென்னும் ஆலயமட்டி அவநதிகாபுரி தங்கியிருக்கும் மேற்சொல்லிய துவாரகை, காஞ்சி, மதுரை, அடோத்தி, மாணா, அவநகி ஆகிய ஆறு நகரங்களும் திருத்தமுள்ள காசித்தலத்திற்குச் சேரக்கிருப்பதை பிரமண முதலிய தேவர்களறிந்து நிறைந்தபயனைத் தருவதாகிய போகபோஷணைப்பெற விரும்பி அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்கின்றார்கள் (1)

தேவரு ளெம்மைப்போலுந் திகழ்தரு சத்திமாருட்,
பூவரு நினைப்போலும் புருடருட் நிருமலப்போலும்

கக வது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அததியாயம். ஈடுக

மேவருந தீரத்தநம்முள் வெண்புடைக் கங்கைபோலுந
தாவருந தலங்கடம்முட டலைமைபெற ததுமாகாசி.

(இ-ள) தேவர்களுக்குள்ளே (சிவபெருமானாயி) எண்ணப்போலவும்
விளக்கத்தைத் தருகின்ற அனேக சத்தங்களுக்குள் அழகு தவகிய (பாடல்தேவி
யாகிய) உண்ணப்போலவும் புருஷர்களுக்குள்ளே விஷ்ணுபோலவும் வி
ருமயி டைத்தநகரிய தீரத்தங்களுக்குள் வெள்ளிய அலைகளையுடைய கங்கைநி
யைப்போலவும் மகிமைநிறைந்த தலங்களுக்குள் உயரடிபெற்றவானது காசிப
தியாகும். எ-று (கச)

மன்னிய வருடகால வுரைமா முத்திலேகும்
பன்னிய சரகாலங்காஞ் சிப்பதி சித்திபண்ணு
மின்னிய வசந்தகால மதுரைமெய்ப்பத்தியாக
முன்னிய கீரீடமிக அனையோக முத்த காபம்போக நம்.

(இ-ள) நிலைபெற்ற வருஷருண்டுவரைய ஆவனையும் புரட்டாட்டியும் துவா
கையி டித்ததால் பெருமை தருகிய முத்தினையோகாடு சொல்லப்படு
கின்ற சரகாலமாகிய ஐப்பதியும், சாரத்தினையும் காணப்படுதலில் வசித்தால்
அஷ்டசித்திகளையும் கொடுக்கும் விளக்கம்மைத்த வசந்தகாலமாகிய மத்தினையு
ம் வைகாசியும் மதுராபுரியில் வசித்தால் உண்மைப்படுத்திய யுண்டாசுகும்
சித்தித்தருகிய கீரீஷம் காலமாகிய ஆனியும் அடியும் அனேகத்தவராயியில்
வசித்தால் (ஆதி ஆனமிகம், ஆதி தெய்வம், ஆதி பரிசுதம்) உயர்ந்த தாப
த்திரவங்களை ஒழித்தருளும். எ-று (க)

அவாதிமே மந்தகால மரமந்தபல பிணியுநீரகஞ்ஞ
சிவாதா சத்தமாழிகுஞ் சிசிகர லகதுமாயை
யுவந்தயாத திரைநாளசொற்றா டறப்பதிகாலபாடி
சிவந்தகா லங்கணமூன்று நிலவுழா ராறுங்காசி.

(இ-ள) மந்தகாலமாகிய மரமந்தியும் தையம் அவநதிசாபுரியில் வசித்
தால் பலவியாடிகளும் ஒழிந்துவிடும் சிவகாலமாகிய மரமந்தியும் பங்குனியும்
மராபுரியில் வசித்தால் கோபத்தை யுண்டிடுகின்றவா டறத்தகுண மோழியு
போகும். அங்கவே பிரியத்தோடு யாதநாளசொற்றா வேண்டிய காலத்தைக் கூற்றி
னோம் உலக உறப்பதிகாலமுதல் மேலேரா விய சாலத்தியம் தத்தும் விளக்கமுற்ற
ஆறுபுகளையும் தன்னிடத்துடையது காசித்தலமாகும். எ-று. (கச)

ஆனபல லுயிரககுமெந்தச சாதினத் தகந்ததிரு
மினவெம் பாவமாயு மெண்ணருந துககநீங்கு
மோனமெயஞ் ஞானானந்த முழுககதி யடையுமென்று
வானவா முனிவாமுன்னைக கிரேதத்து மறிததுவந்து.

(இ-ள) உண்டாகிய பல்ஜீவகோடிகளுக்கும் உணர்ச்சாதனத்தாலே அருங்
காரம் போகும் இழிவைத்தருகின்ற கொடுமபாவங்கள் எவ்வாறுகழியும் கணச

கிலலாத துயரங்கள் எவ்வண்ணம் விலகும் மௌனநிலையுடிக் கின்று சச்சிதா
நாதவடிவத்தைப்பெற்று பரிபூரணமுத்தியை எவ்வாறு அடையும் என்று கிந்தி
த்து முதலாவதாகிய கிரேதாயுகத்தில் தேவர்களும் முனிவர்களுநிரண்டுவரும் (1)

மறைமுடி புண்மைதேர்ந்த மலரவன மாயோனாய்
நிறையிரு வரையும்னபின வினாவினார் நெடியோனாய்நது
குறையற வவந்தியாதி யறுநகரமுங்கொள்காசி
யறைபரம பிரமரூப மெண்ணிய வளிகுமென்றான

(இ-ள்) வேதமுடிவினுள்ள மகாவாக்சியாராதத்தைத் தெரிந்தவரும் ஞா
னநிறைவையுடையவருமாயிய பிரமவிஷ்ணுகக் கிருவனாயும் அனபோதி (பணி
நது) வினாவினார்கள் திருமால் ஆராய்நது நிறைந்த மகிமையுள்ள அவநதிகாபரி
முதலாகிய ஆறு தலங்களையும் தன்னிடத்துடைய காசித்தலமானது பரப்பிரம
வடிவமாகும் அததலமே கிந்தித்தவைகளைத் தருமென்று கூறினார். என்று (1)

புண்ணியம் புரிந்தாரேனும் பாதகம் புரிந்தாரேனும்
கண்ணிய துவரைலீந்தார் நாடரு முத்திசேர்வா
ரெண்ணிய மதுரைமுதூர் யாவாபேர யிறந்திடடாலும்
கண்ணிய யோகாமேவு முத்திகைக கொளவாருணமை.

(இ-ள்) புண்ணியஞ் செய்தவரானாலும் பாவஞ் செய்தவரானாலும் துவர
ரகாபுரியில் மரணமடைவார்களானால் கிட்கிதற்கரிய முத்தியைப்பெறுவார்கள்
கிந்தனைக்குரிய மதுரரபுரியில் எத்தனையையுடையோர் மரணமானாலும் மேலான
சிவயோகவான்களாலே விரும்புதற்குரிய முத்தியைப் பெறுவார்கள் இஃது
ண்மையாகும். என்று (கூ)

ஆயகாஞ் சியினமாண்டாரே லட்டாங்க யோகாமுத்தி
துயவ யோத்திமான்றி துளவினா னுருவஞ்சோவா
மேயச் சுவந்மையை வீதரின முத்தியுண்டாம்
பாயபுண ணியத்தினவாசம் பண்ணின்பெ பயனுநலகும்.

(இ-ள்) மகிமை யுடைத்தாகிய காஞ்சிபுரியில் மரணமடைவார்களானால்
அஷ்டாங்க யோகத்தைப்பெற்றுப் பின்னர் முத்தியுடைவார்கள் பரிசுத்தமுள்ள
அயோத்தியாபுரியில் மரணமானால் துளசிமரீலையினிந்த விஷ்ணுச்சாரூபியத்
தைப்பெறுவார்கள். விரும்பத்தக்க சிறப்புள்ள அவநதிகாபுரியிலும மாயாபுரியி
லும் மரணமடைவார்களானால் முத்தியைப்பெறுவார்கள் பரவிய புண்ணியத்தி
னால் மேற்கண்ட புரிகளில் வாசஞ்செய்பவர்கள் எல்லாப்பலனையும் பெறுவா
ர்கள். என்று. (20)

பாதகர் காணத்திண்டப் பன்னவெக காலமுற்ற
தாதலி னிவையனைத்து மண்ணைப் பெருமானாரான
மோதல்செய் நதிநதங்க ளுத்திகண் முனிவாவானோர்
மேதகு சித்திவேண்டிக காசியை விழைதன்மெய்மை.

கூட-வது சததபுரிமகிமையுரைத்த அததியாயம். ௪௫௫

(இ-ள) பாவிகள், பராக்வாவது பரிசுக்கவாவது அததலங்களின் மகி
மைபைக் கூறவாவது எந்நாளும் கைகூடாது, ஆனபடியால் இப்புகள யாபுய
பெருமையிற் சிறந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற இடங்களாகும். சொல்லு
தற்குரிய அதிகஞ், சந்தங்களும் சதமுதிரங்களும், முரிவார்களும், தேவர்களும்
மேலாமையுள்ள சித்தி முதலிகளை விரும்பி காசிப்பதியைச் சிறித்து வசிப்பது
உண்மையாகும் ௭-று (௨௧)

என்னுடை மனமுந்நதக காசிரீத தேகிறநிலை
மன்னுடை யறத்திராதோமி நென்றுமா மறையேன்சொறமுன
பொன்னுடை யானைக்கஞ்சப் பூவனைப் பேரறிவாழ்த்திக
கொன்னுடை யனையாகாசி குறுகிவாழ்ந் திருந்தாரனறே.

(இ-ன) என்னுடைய நெஞ்சமும் நுநதக காசித்தலத்தைவிடப்பிரிம
தத்தையிலலை நிலைபெற்ற தருமமேவடிவமாய்ப் பீங்களாராயந் தறிவீர்களுன்னு
பிரமதேவன (முரிவார்களுக்கும் தேவார்களுக்கும்) கூறினான் இலக்குமி நாயகன்
விய விஷ்ணுவையும் தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமனையும் வணங்கித்ததித்து
பெருமையிற் சிறந்த அவர்கள் காசித்தலத்தை யடைந்து இன்பமுற்றிருந்தா
கூற, ௭-று. (௨௨)

கரைதரு மவிமுததேசன கரணபவாக கின்பவங்கும்
புரைதவிர விசுவநாதம் போற்றினா பாவம்போகரு
முனாமணி கன்னிகேசந தரிசிப்பா க குணமைந்கு
நராவிடை விரேசவகரணப வாகதற மாதிலகும்.

(இ-ன) சொல்லுதற்குரிய ஆவிமுததேசமென்னுமாலயத்தைத் தரிசிப்ப
வார்களுக்கு எல்லாச்சுக்முங் கிடைக்கும் குற்றமற்ற விசுவநாதத்தைத் துதித்த
வார்களுக்கு பாவங்களொழிந்து போகும் புகழ்தற்குரிய மணிகாணிகேசத்தைத்
தரிசிப்பவர்களுக்கு உண்மை ஞானமுண்டாகும் வெள்ளிய இடப்பவர்களைத்
புடையவிரேசர் வீற்றிருக்கப்பெற்ற விரேசமென்னு மாலயத்தைத் தரிசிப்பவ
ர்களுக்கு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு பலனும் கிடைக்
கும் ௭-று (௨௩)

கண்ணிய கேதாரேசன காட்சியான மரபுநீடும
புண்ணிய கிருத்திவாசன காட்சியாற புகுமேமுத்தி
நண்ணிய விருத்தகரளா காட்சியாற கலிநகர்குரு
தண்ணிய சந்திரேசன காட்சியஞ் ஞானநதாகும்.

(இ-ள) சித்தித்தற்குரிய கேதாரேசராதரிசனத்தால் சந்திவிருத்தியாகும்.
புண்ணிய கீர்த்தியென்னும் பாண்டியனால் உண்டாகிய ஆலயத்தில் வீற்றிரு
கருஞ் சிவபெருமானைத் தரிசித்தால் முதலிகைகூடும். சித்திப்பவா மனத்தி லெ
ழுந்தருளத்தக்க விருத்தகரளேசராதரிசனத்தால் சம்பததுண்டாகும். குளிரநத
சந்திரேசருடைய தரிசனத்தால் அஞ்ஞானங்கெடும். ௭-று. (௨௪)

சீலமார் பிரமேசன்காட் சியாறப்பா தகமுத்தீரு
 ஞாலமா போகமெல்லாந் திரிலோசனேசனக்குங்
 கோலமா ரோங்காரேசன கொடுப்பனென ணியவனைத்தும்
 பாஸமா கட்கபர்த்தி பரவுதன னுருவநல்கும்.

(இ-ள) தவ்வொழுக்கத்தை கிரபுகின்ற பிரமேசருடைய தரிசனத்தால்
 பலதீவினையும் நீங்கிவிடும் உலகத்திலுள்ள நானாவத சுகங்களையும் திரிலோச
 னவீசா தந்தருளுவார் அழகுநிறைந்த ஓங்காரேசகாரா சிந்தித்தவைகள் எல்லா
 வறையும் கொடுத்தருளுவார் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சுவாத்தீசரார் துதிக்கப்
 பெற்ற தனது சொருபத்தைப்பெறச் செய்தருளுவார். எ-று. (௨௫)

அறத்தினை விருத்திசெய்வான தருமேசனக்கினீசன
 நிறத்தைய ரியாகமெல்லாஞ் செய்தமர் பலனைநல்கு
 முறத்தழை யிலிககமின்னு முலப்பினை கொண்டகாசி
 மறச்செய் லொழித்துவாழ்வார் மறலியைக் கடிந்துவாழ்வார்.

(இ-ள) தருமேசனைத் தரிசித்தால் அறம் தழைத்தோங்கும் அககினீச
 னைத் தரிசித்தால் மிகவும் மேலாகிய யாகங்களெல்லாவறையும் செய்து விரு
 மபத்தக பலன கிடைக்கும் அருளை நிரம்பக்கொண்டிருக்கின்ற இலிங்கங்களை
 அளவில்லாமல் தன்னிடத்துடைய காசிப்பதியில் பாவச்செயலையொழித்து வா
 சரு செய்வார்களானால் இயமனைவென்று நித்தியானந்தத்தைப் பெறுவார்
 கள். எ-று (௨௬)

ஆதலாம் காசிவாழ்கை யனைத்தினுஞ் சிறந்ததற்குந்
 கர்தலா லுரைத்தேன்கண்டாய் கருங்குமுற செய்வாய்வெண்பன
 மாதரா பென்றுசொற்றான மாலயற கரியவள்ளல்
 கோதிலாக கரும்புபோலுவ குளிர்மொழி மகிழ்ச்சிபூத்தாள்.

(இ-ள.) ஆனபடியால் காசித்தலவாசம் முதத்சாதனங்க ளெல்லாவற்றி
 லும் சிறந்ததாகும் கரிய அளகபாரத்தையும், வெந்த வாயையும், வெள்ளிய தந்த
 றங்களையுமுடைய பராவதியே நாம் உன்னிடத்துவைத்த பிரியத்தால் இவைக
 ளைக்கூற்றினோமென்று திருமாலும் பிரமணம் காணுதற்கரிய அருளவள்ளலா
 ராகிய சிவபெருமான திருவாய்மலர்ந்தார். குற்றமற்ற கரும்பினிரதம் போ
 லும் இனிமையைத் தருகின்ற திருவாகையுடைய உமாதேவியார் களிகூர்ந்த
 னா. எ-று. (௨௭)

சத்தபுரி மகிமையுரைத்த அததியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம் ௧௩-க்கு திருவிருத்தம். ௫௩௫.

திருச்சிறந்தம் பலம்.

திருச்சிறம்பலம்.

பதினொன்காவது பிரமன் முதலீ மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்

முற்றிய கேள்விச் சவுக்கர் முதலா முனிவோர்மெய்
பற்றியருத்த பராதொருகாசிப் பதிமேனமை
பொற்றியவினனு முள்ளனவெலலா முறையெனனா
கற்றியலனனு னுள்ளமூவரது கரைகின்றன.

(இ-ள்) முதிர்ந்த கேள்வியையுடைய சவுக்கர் முதலாகிய முனிவர்கள் உண்மை ஞானமுள்ள சூதமகாமுரிவரைப்பார்த்து, ஒப்பற்ற காசித்தலத்தினிற் மகிமை இன்னும் உள்ளன யாவையும் உரைத்தருளவீர் என்று கேட்க வாசித்தறிந்த அசுத்த முசிவா திருவுள்ளமூவரது அருளிச்செய்கின்றனா. எ-று. (க)

துன்னியமுநதை யுகத்தாலதைத் சுவாயம்பு
மன்னியகஞ்ச மலாததவிசானமர் வாயுறறுபு
பன்னியவந்தனை நன்றுபுரிந்து பராயேதத்
மின்னியவனன பிதாமகனுமீது விள்வானால்.

(இ-ள்) நிறைந்த பெருமையுள்ள கிரேதாயுகத்திலுள்ள நன்மையுள்ள சுவாயம்பு மறுவரனவா, தாமரை மலரை ஆசனமாக்கக் கொண்டவரும் நிலைபெற்றவருமாகிய பிரமதேவரிடத்துக்கு வந்தது, விதிவழியான வந்தனைகளை நலமுறச்செய்து, வணங்கித்தூக்க, விளக்கமுற்ற அப்பிரமதேவரும் இதைச்சொல்லத்தொடங்கினா. ()

சத்தறிவினப முதற்பெருமானரு டன்னாலே
யெத்தருமங்களு நன்றுதெரிந்துண ரியனமைந்தா
மத்தமடைந்தவா போலெதுவோமனம் வைத்தறறு
யொத்தகருத்துரை யென்றலுமம்மனு வுரைசெய்வான.

(இ-ள்) சசிதானந்த சொரூபரும் முதற் கடவுளருமாகிய மகாதேவா கிருபையினாலே எல்லாத் தருமங்களுையுஞ் செய்வையாக வாராயந்தறிந்த வியலுள்ள குமாரானே உன்மத்தவ கொண்டவாபோன்று எதுவோ ஒரு எண்ணத்தை மனதில் வைத்திருக்கின்றனை உனன்கருத்தைச் சொல்லென்ற வனவீல அமமனு கூறுகின்றனா. எ-று (ங)

வேறு.

மறைமுத லீனத்துமேராந்து மாண்புடை யறஞ்சரித்த
லிழையவ வருமையாகு மிதனினுங் காசியெய்தி

முறைமையின் வசுததலொன்றான முறறுமென றுன்னகோநீதன கறைதப விடைநல்கென்றான காமரு மனுவக்காலே.

(இ-ள) வேதமுதலிய கலைகள் யாவையுமுணர்ந்து மாட்சிமையுள்ள தகு மங்களை நிலைபெறமுடிபபது எனதிறைவரே அரியதாகும் இவவருத்த முறறுவ தைப்பார்க்கிலும் காசித்தலத்திறகுப்பேரய விகியாக வாசஞ்செயதலாகிய ஒரே காரணத்தால் எல்லாததருமங்களும கைகூடுமென்று மனதில் நிச்சயிக்கதேன் கூடுதகம் நீங்குமபடி உத்தரஞ்சொல்லவேண்டுமென்று அழகிய மனுக்கேடுக கொண்டன அந்தசமயத்தில். எ-று (ச)

தென்றிசைக கிறைவனங்குச் சேர்ந்தனன வணங்கவேககி
யொன்றிய செங்கோற்றேவா வுறறதென னுரைத்தியென்று
கன்றியன் மலரோனகேட்ப ஞாலதது மாந்தர்சில்லோர
கன்றிய பாவஞ்செயது கடையரே யாயினாரால்.

(இ-ள) தென்றிசைக கரசனாயுள்ள இயமன் அவவிடமவந்து பணிபு
பிரமதேவா பார்த்து நிலைபெற்ற செங்கோலையுடைய தேவனே இயவிடத்து
க்கு நீ வந்தது யாதென்றுகேட்ப உலகத்தில் சிலமனிதர்கள் வருத்தத்தைத்தரு
கின்ற தீவின்களைச்செயது இழிஞ்ஞாரானாக. எ-று. (இ)

அனையனா முறைபிறறண்ட மாறறிடத தம்மினென்று
வினையமவல வவரேயாய படாதமை விதேதேனாகத
அனையமற தவாகளெல்லாந தொக்கபுண ணியுத்தராகி
வினையமேம படடாரென்று வறிதுமீண்டனரெனறுதா.

(இ-ள.) அப்பாவினை விதிவழி தண்டினைசெயவதற்குக் கொண்டுவா
ருககொன்று சாமாததியமுள்ள தூதர்களை யனுப்பினேன அப்பாவிக்கென
லோரும் விராவில் கிறைந்த புண்ணியத்தை உடையவராகி மிகச்சிறந்து விட
டனரென்று னாதாகன (அவர்களை) விடச்சு சுமமாவந்தனா. எ-று. (ஈ)

சிலரொரு காசிருபஞ் சிந்தித்துங் காசியெனதே
சிலரிடை யறாதுசொற்றுஞ் சிலரதை யடைந்தமாநதுஞ்
சிலரத் தரிடத்துத்தெய்வச் சிவப்பிர திட்டைசெய்துஞ்
சிலாகிறு தானமங்குச் செய்தும்போக் கினராம்பாவம்.

(இ-ள.) அந்தப்பாவிக்குட சிலா காசித்தலத்தைச் சிந்தனை செயதம
சிலா காகிகாசியென்று விடாதுசொல்லியும், சிலா அந்தத்தலத்தை யடைந்து
வாசஞ்செய்தும் சிலா அத்தலத்தில் தெய்வத்தனமையுள்ள சிவலிங்கப் பிரதிஷ்
டை செய்தும் சிலா உபாயதானங்களை அத்தலத்திறசெய்தும் பாவங்களைப்பொழி
த்தனாகளாம். எ-று. (உ)

என்றனர் தூதரிவவா றிருக்கில்பான் யாதுசெய்கே
னென்றவென னதிகாரத்தா லொருபய னில்கைக்கண்டாய்

கசு-வது பிரமன் முதன்முவரும் பூசித்த அததியாயம். ஈடுக

கனறிது நின்றபாகூற ஈனியு வந்தேனென்று
எனைய னிருவருநதன் னருமுக கயிலைபுக்கான.

(இ-ள்) தாதாகள இவ்வாறு சொன்னார்கள இப்படி கிருக்துமானால்
ரண யாது தண்டனைசெய்யக்கூடும் உண்டாகின்ற வெனத்திகாரத்தினால் ஒரு
பிரயோசனமு மில்லாதிருக்கின்றது இதை, தேவாரீரிடத்துச்சொல்ல இவ்விடம்
வாதேனென்றான் அப்போது பிரமதேவன் இராமனும் மறுவுகூடவேவா னை
லாசத்தை யடைந்தான் என்று (அ)

நந்தித னதுஞ்ஞபெற்று நாயக னெதிரேசென்று
பாத்தியின வணங்குகிறப்ப் பார்பான விதியைநோக்கி
புத்திவந தவநீமேய துரைமனு காலனமேவச
சந்திய தெனனைசொற்றி யென்றனு பிரமனசெய்யும்.

(இ-ள்) ஸ்ரீ கைலாசபாவத்தில இருந்திதேவரை (வண்ணி) அநுமதி
பெற்று கைலாசவாசரெதிரோபோய், வரிசையாக அப்புவரும் வணங்குகிறக,
சிவபெருவான் பிரமதேவரைப்பார்த்து விஷ்ணுவின் கர்பிககமலத்துதித்த பிர
மனே நீ வாதகாரணத்தைச் சொல்லாயாக கூவாயம்பு மனவும அமலம விரு
மபிச சிந்தித்துவநத காரணமயாது அதையுஞ் சொல்லவாயென்று திருவாயமலா
கதபோது பிரமதேவா கூறுகின்றனா. என்று (ஆ)

ஆக்கிடு நாளிகெய்தி யடியனே னினபாலனபு
தேக்கிடு பவாயாரென்றேனே நேவநீ யருளிசெய்தாய
தூக்கிடு மறைமுறறோர்நது துணிகுதபா தகங்கெவலராம
போக்கிடு மவரேயென்று புகன்றது விரோதமாக.

(இ-ள்) பிரதம சிருட்டிகாலத்தில் அடியேன இவ்விடம் வந்து தேவாரீரிட
த்து அன்புநிறையசெய்து சிவானந்தத்தை பண்பலிப்பவர் யாவொன்று வினவி
னென ஆராயநுணரத்தக்க வேதங்கள் முழுமையும் தோந்து வைராகியாதது
டன தீவினைகள் யாவையும் ஒழிப்பவர்களே (அதிகாரிக) னென்று மகாதேவ
ரே யருளிசெய்தீர் அவ்வாறருளியதற்கு விரோதமாக என்று (க0)

வேதமா கமங்கைவிட்டு விடையவா தனையிறப்பிடுப
போதமா தரியாரெல்லாப் புனமையும் புரிந்தோரெலலாரு
சீதமா காகிமேவித தீவினை யில்லாராயுன
பாததா மரையினமேவும பரிசன ரானாரைய.

(இ-ள்) வேதாகமவிதியை கைவிட்டுப் பிரபஞ்சவாசனையில முழிஞ்ஞ
னத்தைப் பெறுதவாரி எல்லாக்கொடுமையுஞ் செயதுள்ளோரியாவரும் கூற
காதிரத்தத்தையுடைய காதிரத்தத்தை யடைந்து தீவினைகளை யொழித்து என
தைப்பே தேவாரீருடைய திருவடித்தாமமாயைச்சேரும் அடியவரானார்கள்.என்று.

உள்ளந் னளவும்பாவ முஞ்ற்றினோ காகிமேவி
யென்னரு முத்தரானு லீயமனென செயயவல்லான

விள்ளரு மதுவும்வேத விதிநடத தலினுநகாசி

மெள்ளயாஞ் செல்வாமென்று விளம்பினன விமலவென்றான

(இ-ள்) ஆயுணமுடியுமளவுந தீயின்களைச் செயதவாகன காசித்தலத்தை யடைந்து பெருமையைத்தரத்தக முததியடைவார்களானால் லுபமன யாதசெ யய வல்லவன சொலலுத்தகரிய சுவாயமபு மதுவும் வேதவிதிவழியே நடந்து (தருமஞ்) செய்வதைப்பாக்கிலும் எளிதரக்க காசித்தலத்தை யடையலாமென்று கூறினன, காமலரோ (கேட-ருனவீனொன்று) பிரமனகூறினன என்று (௧2)

முதுமறைக கிழவனவாரத்தை முன்னவன் செவியினேற்று

மதுமலர்ந்த தவிசோயகேட்டி யெதுதெரி தரினமறுமுனை

யதுதெரி தருமறனன தறைபரம பிரமமாகும்

பொதுவுறு மதனுவென்றுந தொழிற்படும புகலுமாயை.

(இ-ள்) அகாசியாகிய வேதத்துக்குரிய பிரமதேவன வாககியத்தை முதற கடவுளாகிய சிவபெருமான திருச்செலியிற்கொண்டு தேனதுளிக்கின்ற தாம ராமலரோ ஆசனமாகக்கொண்ட பிரமனை கேட்பாயாக ஒருவன் எதைத்தெரி நதால் உண்மைப்பொருள் வெளியாகுமோ அதைத்தெரியவேண்டும் அவவுண் மைப்பொருளே வேதங்கள் பிரதிபாதிக்கின்ற பரம்பொருள் எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாயுள்ள அப்பரம்பொருளால் மாயாகாரியங்கள்யாவும் சேட்டித்து வரு வனவாம். என்று. (௧௩)

ஆயதோர் மாயைநின்று மகிலத்த துவமுமாய

காயமுன னாயமாயர் காரியம் பொருளாப்பற்றி

மேய்பல சீவரெல்லாம் விடயவா தனையிறபட்டார்

பாயலீ தொழிக்குமாதே படைத்தனம் காசிவைப்பை.

(இ-ள்) அவவண்ணமுண்டாகிய மாயையிலிருந்து சரீரமுதலிய பிரபஞ்ச தத்துவங்கள் யாவும் உண்டாயின மாயாகாரியப்பிரபஞ்சத்தை உண்மைப் பொ ருளாகப்பற்றிக்கொண்டு விருப்பமுற்ற ஜீவகோடிகளெல்லாம் விடையவாதனை களில் மூழ்கினார்கள் பரவிய இவ்விடையவாதனையை பொழிக்குமவிதமாகவே காசித்தலத்தையுணுபண்ணோம் என்று. (௧௪)

காசிகு நமரகும்பேத மிலையென்று கருதிநாளும்

வாசிகு மறைகளெல்லா மறந்து நஞ்சொருப

நெசிகு மதனையுறா நெடுமபிழை யனைத்துநீங்கிப்

பூசிகு தகையராவார் புகலிதற கையமினதே.

(இ-ள்) காசித்தலத்திற்கும் நமதுவடிவத்திற்கும் பேதஞ்ஈற்றுமில்லையெ ன்றுசிறித்து வேதங்கள் எப்பொழுதும் பிரதிபாதித்துக்கொண்டிருக்கும் (ஆத லால்) அக்காசித்தலம் நமதுவடிவமாகும் விருமபுத்தக அத்தலத்தைப்படைந்தவா கொடுமபாதகங்கள் யாவும் ஒழிந்துஅன்னியரால் பூசிகு நாமுடையவா ரவர்கள், சொல்லத்தக்க இவ்வாரத்தைக்குச்சந்தேகமில்லை, என்று. (௧௫)

கூசு - வது பிரமன் முதன்முதலும் பூசித்தவத்தியாயம். அக

புனிதமல் லாதயாவும் காசியிற் புக்கப்போதே
புனிதமான் கனகையாற்றிற் புகுகதி தாய்களும்
புனிதமாந் தீர்த்தமாகிப் புருமும் கிள்க்கெஞ்ஞானம்
புனிதமே கொடுத்தமேவும் புண்ணிய மறைவல்லோயே.

(இ-ள்.) கங்காதிபிரவாகத்திற் சேர்ந்த கொடிதாங்கிய மதுவும் பரிசுத்த
மான தீர்த்தமயமாகி உடைந்து முழுதும் வாகு, எக்காலத்தும் பரிசுத்தத்தைத்
தருவதுபோல பரிசுத்தமில்லாத எப்பொருளும் காசித்தலத்தையடைந்தபோதே
சுத்தமாகுமென்றறிவாயாக. புண்ணியருபமான வேதங்களில் வல்லவனாகிய
பிரமனே. எ-று. (கசு)

தோதரும் பரிசுவேதி தினடிய வந்ததும்பொனது
யேர்தரு மாறுபோல வினையிலாக் காசிமேய
பேர்தரும் பலவுநகஞ் சொருபமாய்ப் பிறங்குக்கண்டாய்
கார்தரு நிறத்தோலுநி யாயசென கமலத்தோயே.

(இ-ள்.) ஆராயாதறியும் பரிசுவேதியினாலே தொடங்கக் கல்லாப்பொ
ருள்களும் அழகுபெறும்படியான பொனதை (விளங்குக) தன்மைபோல காசித்
தலத்தையடைந்த காமருபங்களையுடைய பலபொருள்களும் நமதுவடிவாக விள
ங்குமென்றறிவாயாக. கருநிறங்கொண்ட விஷ்ணுவின் கர்பிகமலத்திலுண்டா
கிய பிரமனே. எ-று. (கௌ)

காசியைப் புகழாராகி யிகழ்தருங் கயவரெல்லாஞ்
சீசியென நியாருமெள்ளத் திரிதரு புழுத்தநாயாக
கூசிய கரமாயப்பின்னுங் கொடியகு கரமாயநாமை
விசிய கொடியாயமாயநது வீழ்குவா கும்பிதோறும்.

(இ-ள்.) காசியைத்துதியாமல் நிர்தனைசெய்கின்ற மூடாகளியாவரும் சீசீ
யென்று எல்லோரும் நினைக்கும்படி திரிகின்ற புழுத்தநாயாகவும், தொழிற்து
நாணத்தைத் தருகின்ற கழுத்தையாகவும், பின்னுங் கொடுமையுள்ள பன்றியாக
வும், கனமையறியாத கரமாகவும் பிறந்திறந்து பின்பு நாகவகடோறுமுழுகுவா
கன். எ-று. (கௌ)

அரியநஞ் சொருபமாய வாரருட் காசியொன்றே
பெரியவா ரழலாயத்தோன்றிப் பேணுவார் பாவங்கர்ட்டைத்
தெரியவே தகித்துநீறு செயதிடு மென்றறபாவ
மிரியநீக் கிடுதலந்தத் தலக்கலா வெவற்றிறகுண்டே.

(இ-ள்.) அருமையாகிய நமதுவடிவமாகவும், நிறைந்த அருளைத் தருவதாகவு
முள்ள ஓபபற்ற காசிப்பதியானது, விரும்புகின்றவருடைய பாவங்களாகிய அட
வியைப் பிரபலாக்கினி வடிவாகி யாவருங்கண்ணும்படி தகித்து நீறுக்குமாறால்,
பாவ முழுவுதும் நீக்குதல் அக்காசித்தலத்துக்கல்லாமல் வேறே எந்தத்தலங்களுக்
குண்டு. எ-று. (கௌ)

இன்றுதொட் டியமன்காசி யென்றவ நிருத்தூருஞ்
சென்றிடல் கருதானாகச் சென்றின் முன்போனமமாற்
பொன்றுத லொழியாதுள்ளத் தெண்ணிய படிபோய்மேவி
நன்றுசெய மறுவும்வாசஞ் செய்தெல்லா நலமுமார்க்.

(இ-ள.) இன்றுமுதல இயமன், காசியென்று சொன்னவர்கள் வசிகென்ற ஊரிலும் போவதற்கு எண்ணிறக்கக்கடவன்; போவானானு இ முன்போல நம மாற்றணடிகப்படுத்தல் தவறாது நனமையுள்ளகவாய்ப்புமறுவும் மனதில் எண்ணி யபடி காசிக்குப்போய வாசஞ்செயது எல்லாநனமைகளையும் பெறக்கடவன். (1)

நடுவனே மனுவேபூமே னுன்முதத் தவனேநீவி
கமிகியக் காசிசென்று கங்கைநீ ராடிநம்மைப்
பமெலா கொண்டுபோற்றிப் பகருநம் குறியும்பேரால்
வடுவறப் பதிட்டைசெய்து தனித்தனி வயங்கப்போற்றி.

(இ-ள.) இயமனே, கவாயமபுமுதலே, தாமரைமலரில் வசிகென்ற நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனே நீங்கள் (மூவரும்) வீணாவாகக் காசித்தலத்தையடை ந்து கங்காஸநாருஞ்செய்து விசுவநாதரென்னும் நமமை நல்லமலர்களைக்கொண் டாசரித்து உங்களைப்போல நமதுவடிவான சிவலிங்கங்களைக் குற்றமற்றத் தனித்தனி பிரதிட்டைசெய்து அறிவுவிளக்கத்துதித்தது. எ-று (௨௧)

சிவபக லமர்நதுபின்பு திகழுநும பதவிசோமி
னலகிலா னநதமுதத ராகியின புறுவீரென்று
பலதலை யரவம்பூண்ட பாஞ்சுட ரருவிச்செய்யச்
சலசமா மலரோனாதி மூவருந் தாழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள.) சிவநானவாசஞ்செய்து பின்னா, வீளநகிய உங்களைபதவியையடை வீர்கள், (அதன்பின்) அளவிலலாத ஆனந்தத்தைப் பெறுகின்ற சீவனமுத்தராசிக் கித்திருப்பீர்களென்று பலவாகிய சிவருக்கையுடைய அரவபூஷணரான சிவபாரு சோதி திருவாயமலார்தருள், நீரிலுண்டாகும் தாமரைமலரோன முதலிய மூவ ரும் வணங்கித்துதித்தது எ-று. (௨௨)

விடைகொடு காசிபுகு வெண்டிரைக் கங்கையாடி
யடையவெண் ணீறுபூசி யககமா மணியும்பூண்டு
மிடையவைச தெழுத்துமெண்ணி விச்சுவநாதன்ன
நடைகெழு விசாலகண்ணி நற்பதம் பணிநதுபோற்றி.

(இ-ள.) அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு காசித்தலத்திற்குப்போய, வெள்ளிய அலைகளையுடைய கங்காநீரத்தத்தில் ஸநாருஞ்செய்து, நனமையடையுமாறு வீழ்நி தரித்து, பெருமையுள்ள உருத்திராகக் மாலைமையணிந்து, ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தைச் சதாகாலமும் உச்சரித்து விசுவநாதருடையவும் அன்னம்போல நடையுள்ள விசா லாட்சித் தாயாருடையவும் நல்ல திருவடிகளை வணங்கித்துதித்தது. எ-று. (௨௩)

தனித்தனி ததம்பேரா லிலிங்கதா பனமுஞ்செய்து
பனித்தமென் கங்கையாடிப் பனிமல ரெடுத்துச்சூடி.

கசு-வது பிரமன்முதன்முவரும் பூசித்தவத்தியாயம். ஈசுந்

யினிததபல னுணவுமுட்டிக தீபமு மெடுத்துக்காட்டி
யனிததமாம் விடயவாழ்க்கை யகன்றபூ சித்திருந்தார்.

(இ-ள.) தவகள் தவகளபேரினாலே தனிததனி சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து, குளிரந்த கைகாதீரத்தத்தால் அபிஷேகித்து, கலம்மலர்கள் எடுத்து அரசுரித்து, இனிமையுள்ள பலவான உண்டிகளைநிவேசித்து, தீபாராதனைசெய்து அசித்தியமான விஷயசம்பந்தமாயுள்ள வாழ்க்கையொழிந்து பூசித்து வாசஞ்செய்திருந்தனா. எ-று. (௨௪)

இறையவ னுரைத்தவாதே யிங்னனஞ் சிலகாள்வைகி
மறையவன் முதன்முவோரும் வயங்குதம் பதவிபுக்கு
கிமைமகிழ் தினைத்துக்காசி நினைத்தனமா றுதுவாழ்ந்தார்
ரறைகட னுலகிறகாசி போல்வதொன் றமையுங்கொல்லோ.

(இ-ள.) சிவபிரான திருவாய்மலாதவண்ணமே இவ்வாறு சிலகாலம் காசியிலவசித்து, பிரமதேவர்முதலிய மூவரும் விளக்கமுற்ற தத்தமபதவிகளைச் சேரந்து நின்றந்த இன்பத்தில மூழ்கி மாறாது காசித்தலத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டி வாழ்ந்தார்கள். ஒவ்வொன்ற கடலுமுநத உலகத்தில் காசித்தலத்துக்கு ஒப்பாக வேறொன்றிருக்கின்றதோ (என்று சவுக்காதிமுனிவர்களுக்குச் சூதமகாமுனிவா) சொல்லியருளினா. எ-று. (௨௫)

பிரமன்முதன் மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் யசு-க்கு திருவிருத்தம். ஓசுநய.

திருச்சிறந்தம் பலம்

திருச்சிறமபலம்.

பதிவிரந்தாவது துச்சேதாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறமபலம்.

மழையுலாம்பொழிந் மகத்தேயததுறை மறையோன்
விழையுநூலபல தெரிநதொன்று பலவெனவிரிப்பான்
குழையுநெஞ்சமில் கொள்கையனான் துச்சேதா
வுழையடைந்தவர் வாயடங்கிடவெதெ துரைப்பான்.

(இ-ள்) மேகங்கள் தவழப்பெற்ற சோலைசூழ்ந்த மகத்தேசத்திலிருக்கின்ற ஒருபிரமணை, வீருமபுத்தமகுரிய பலநூல்களை யுணர்ந்து ஒருபொருளைப் பல பொருளாக விரித்துக்கூறுவான் இரக்கமில்லாத மனமுடையவன். துச்சேதா வென்கிற நாமமுடையவன் தன்னிடத்திலுள்ள பண்புதான வாயடங்குமவகையாக நியாயங்களெடுத்துக்கூறுவான். எ-று (க)

கற்றகல்வியை மதித்துளச்செருக்கொடு களிப்பான்
கொற்றவாரிய னையும்வமதித்துமேற் கொண்டு
சுற்றமாமறை யவொலாநதோலவியிற றெலையப்
பொற்றவாநில்வென நினையிலைமக்கெனப் பொலிந்தான்.

(இ-ள்) தான்கற்ற கல்வியைத் தானேமதித்து உள்ளச்செருக்கினால் வியப்புறுவான் வல்லமையுள்ள ஆசிரியனையும் அவமதித்து வாதிட்டுக்கொண்டது மன்றி, பெருமைநடைய நடந்தவையுள்ள பிரமணரையவருந் தோலவியினாலே விஷயப் போமபடிக்கு விணவாநில்வென்று நமக்கொருவருக்கு சமானமில்லையென்கிற தருக்குடையவருனான். எ-று (உ)

தருமரோக்கிலை நருக்கினாசவுதசு மாராதத
கருமம்பாவையும் வேறுசெய்தானகந் கரிப்பான்
பொருவிலாவொரு சாதுவேதியனொடும பொருநூ
ரொருவவோட்டினு னித்தொழிலறமென வுபப்பான்.

(இ-ள்) தருமப்பாவை யில்லாதுகித்தனது செருக்கால் வேதசம்பந்தமாயுள்ள சிவோதமாராகத்திலும் ஸமீருதி சம்பந்தமாயுள்ள ஸமாராதமாராகத்திலும் விதித்த கருமங்களெல்லாவற்றினையும் ஒன்றை மறநென்குக வேறுபடத்தக்க நூல்களைச்செய்து அதனால் அகங்காரமவளர்ந்து சமானமற்ற மஹாபுருஷனுனை ஒருசாதுப் பிரமணனுடன் வாதிட்டு உணர்விட்டுப் (பயந்து) அப்பால் ஓடுமவகைசெய்து இப்பாவத் தொழில்களைத் தருமமென்று களிப்பவனுனான். (ங)

கடு-வது துச்சேதா முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௩௬

நெறியவாகெறி யொழுபுநிகழ்கொடு மறையோன்
முறியமேலவ ரிட்டசாபங்களு மூள்
வறியனுய்க்கொடும பிணிகளுநெருக்கலால் வருததஞ்
செறியயாவரு முள்ளுளையுவநாடிச செததான.

(இ-ள்) விதிக்கு விரோதவழியில் தடையின்றி ஈடக்கின்ற அககொடிய பிராமணன் வருந்தும்படி பெரியோர்களால் இட்ட சாபங்களும் சூழ்ந்துகொள்ள வறுமையடைந்து கொடிய வியாதிகளும் மூடிக்கொண்டதனால் அதிக துன்ப முற்று யாவரும் மனதிறகுள்ளே களிகுதும்படி இறந்தனன். ௭-று. (சு)

செததவேதியன் பிரமார்க்கதவருச சிவணி
யொத்ததோரில வுவநதுமாராககதுறு வோரைச
சுததமாவச னிததழைத்தவருயிர தொலைத்துப்
பததமாமுடல் வீக்கிடத்தசைபறித துண்பான.

(இ-ள்) அவவாறு மரணத்தையடைந்த பிராமணன் பிரமார்க்கத் ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு வளராததோரிலவ்மரத்திலிருந்து, அமமாராகத்திற போகின்றவர்களைப் பரிசுத்தமான (பிரிய) வராததையால் வரவழைத்து அவர்களிறந்துபோகும்படி அஸ்திமாமசங்கனால் பந்தப்பட்ட தேகத்தைக்கிழித்துத் தசைகளை யெடுத்துண்பவனான. ௭-று. (சு)

இநதவாறிவ னிலயினமேலமர்தரு மேல்வைச்
சந்தமாமறைக குலத்தினன் * பழிகனாயத தனித்தே
யநதவேராதரு வணமையிறகாசியென றறைந்து
முநதவேகினன் கண்டனனமுதுகொலை மூர்க்கன்.

(இ-ள்) இவ்வீதமாக இப்பிரமார்க்கத்தை இல்லாமரத்திலிருந்து காலத்தில் அழகும் பெருமையுமுள்ள வேதப்பிராமண குலத்திற்பிறந்த ஒருவன் தனியே வழிச்செல்பவனாகி அந் இலவமரத்தின் சமீபத்தில் வருமபோது காகிகாசி என்ற கிற திருநாம மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நடந்தான். பெருங்கொலைபுரியு மூடனாகிய பிரமார்க்கத்தை இதைப்பார்த்தனன் ௭-று. (சு)

காகிகாசியென றறைந்தமந்திரஞ்செயி கலப்பச
சீசியெனசெய்தா மெனறுதநகொடுநதொழில் சிதைத்துக்
கூசிமணணிநீந தவனடிபணித்துகை கூப்பி
யாசிகூறிநீ யாவனெங்கடைகுதி யென்றான்.

(இ-ள்) காகிகாசியென்க்ற (மகா) மந்திரஞ்செய்யில் றழைந்தமந்திரத்தில், இழிந்த நான் என்னகாசியை செயதேனென்று தனது கொடுந்தொழிலை விட்டு அவமானமுற்று பூமியிலிறங்குவது வழிச்செல்லும் பிராமணன் பரதங்க

எல்ல வணங்கி, (இரு) கரங்களைப்பூங்குவீத்து வாழத்ததல்சொல்லி நீர் யாவர் எவ்
விடத்திற்குப் போகின்றீரென்றான். எ-று (எ)

தீர்த்தயாத்நிரா செயபவன்நிருமறைக் குலத்தே
னூர்த்தவன்புரு டோத்தமகேத்திர மகன்று
கார்த்தபைம்பொழிற் காசியையடைதாச் செல்வே
னீர்த்தநீயெவ னிவ்வுருவடைந்ததென னென்றான்.

(இ-ள்.) கான புகழ் நிறைந்த புருஷோத்தம க்ஷேத்ராத்நிராதிவிருக்கும்
பிராமணன் அவிடமவிடத்தோத்தயாத்நிரா செயது வருகின்றேன் மேகந்தங்கிய
சோலைமுறந்த காசித்தலத்தை யடையும்படி செல்கின்றேன் மனிதனாகிழிக
குந்தனமையுள்ள நீ யாவன உனக்கு இந்தவடிவம் வந்த காரணம் யாதென்ற
னான். எ-று. (அ)

ஒங்குமாமகத்ததுயர் மறைக்குலத் துதித்தேன்
நிங்குசால்குணஞ் செறிந்துளேனாமநதுச் சேதா
வாங்குகல்வியாற செருகியாராயும்வ மதித்ததுத்
தேங்குசாபமும் பிணியும்வந்தடாததிடச் செத்தேன்.

(இ-ள்.) உயர்வுள்ள இலக்குமி வசித்தற்கிடமாகிய மகத்தேசத்தில் மே
லான பிராமண குலத்திற்பிறந்து, துச்சேதாவென்னும் பெயாபெற்று, கொ
டுந்தொழிலையே மிகுதியாகச்செய்து கலவிச்செருக்கால் எல்லோராயும் அவம
தித்து, பெரியோர்களிட்ட, சிறைந்த சாபத்துடன் வியாதிகளும் வந்து துன்ப
படுத்தலால் இறந்தபோனேன். எ-று. (க)

கடியதீவினை யியற்றலாறபிரமராக் கதனய்
நெடியவித்தரு வுறுனுனினதுவாய் நிகழ்த்துங்
கொடியமாளிகைக காசிராமஞ்செவிக குறுக
விடியலுற்றதென னளவிலாவெவ்வினை யிருட்டே:

(இ-ள்.) ஆசாரியர் நிறைந்த முதலிய மஹாபாதகங்களைச் செய்தமையால்
பிரமராஷ்ட்ர ரூபத்தைபடைந்து பெரிய இவ்விவமரத்தி லிருந்தேன் உமது
காயிறைகூறிய கொடிகளையுடைய மாளிகைகணெருங்கிய காசியென்கிற மா
திரம் எனது செவியில் துழைந்தமையால் என்னுடைய அளவில்லாத கொடும
பாவமாகிய இருளானது விடியத்தொடங்கியது. எ-று. (கச)

ஆதலானின் தடியிணைபோறறுதற் கமைந்தேன்
காதலாலெனை யுடன்கொடுசெல்லுதி காசிப்
போதலாறபெரும புண்ணியமுனகருமுண டாமே
சாதலாற்கதி யளிப்பதத்தவமன்றோ வென்றான்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் உமது உபயபாதகங்களையும் வணங்கலுற்றேன், காசித்
தலத்திற்குத் தேவரீர் கருணையினால் அடியேனை உடன்கொண்டுபோ யருள்வீர்

ருவது துச்சேதா முத்தியடைந்த அக்தியாயம். ௪௧௭

இறந்தால் முதலியைத் தருகின்றது அதற்குத்தலமாகவின் எண்ணையழைத்துக் கொண்டு போனாலும்கு அதிக புண்ணியங்கிடைக்கு மென்றன. ௭-று. (௧௧)

என்றகாலையி னவனையுமழைத்துட னேகிக்
கன்றறீர்த்தருள் சோணபதிராதி கடந்து
மனறவானவர் செறிச்சுருவளமபொலி காசி
வென்றவெல்லையுற் றன்னவனோடுமவே நியனே.

(இ-ள்) இப்படியென்றுசொல்லியபோது அப்பிரமாராட்சதனையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய், கிலேசத்தை யொழித்தருள்கின்ற சோணபதிரா நதியைத் தாண்டி, நிலப்பெற்றதேவர்கள் கெருகுகுத்தற்குரியதும், பலவளங்கள் நிறைந்ததும் தீவினையெவ்வதுமாயுள்ள காசியெல்லையை வேதியனடைந்தனன்.()

இங்குநிறியென் றவனையாங்கியைபுற நிறுத்தித்
தெங்குதங்கிய தண்பொழிறகாசியுட் சென்று
பொருகுகங்கைநீர் தேரயந்தகிலேசரைப் போற்றி
யவகுமண்சிறி தெடுத்தவந்தவன்மிசைத் தூவி.

(இ-ள்) நீ இவ்விடத்தில் நிற்பாயென்று அப்பிரமாராகத்தனை நிறுத்திவிட்டு, தென்னமரங்கையுடைய குளிர்த் தோலைசூழாத காசித்தலத்திலுள்ளே போய், பெருக்கெடுத்துவரும் கங்காநீரத்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவநாதரை வணங்கி அக்கங்கைக்கரையிலுள்ள மண்ணைக்கையிலெடுத்து வந்து அவன் மேற்போட்டு. ௭-று. (௧௨)

சுத்திபெற்றனை யுட்புகுநதுப்பெனச் சொற்றான்
பத்தியிககவன பதம்பணிந்துள்ளிடைப் படர்ந்து
சித்தியுற்றகி லேசரைச்சேவித்துத் தெனிகுது
முத்திபெற்றனன் பிரமாராகத்தவரு முடித்தே.

(இ-ள்) பரிசுத்தத்தை யடைந்தனை, இனி உள்ளே புகுகது பிழைத்து விடுவாயென்று (அந்தப்பிரமணன்) சொன்னான். அன்பு மிகுந்த அவன் பாதங்களில் வணங்கி உள்ளேபோய் (கங்காஸ்நானஞ்செய்து) விசுவநாதரை வணங்கிச் சிலகாலமிருந்து சித்த சுத்தியடைந்து சித்திகளைப்பெற்று பிரமாராட்சத் வடிவை யொழித்து முத்தியடைந்தனன். ௭-று. (௧௩)

இழிவில்வேதியன் காசியென்றிசைத்திடு வாரத்தை
தழியபேரறத் தாறகொடுவியையொஞ் சாடிக்
கழியவென்றுயா காசியுட்புக்கி லேசர்
பொழியுமின்பத்து மூழ்கினென்றபுகலுவதென்.

(இ-ள) உயாவுள்ள பிரமணன் காசியென்று சொன்னவாகியதை
சூழ்த பெரியதருமத்தால் செவியிறகொண்டு மகாபாதகங்களையாவு முற்றிதோ
டுமபடி அவவாகியவலியால் வென்று மேலாகிய காசிப்பதியினைப்போய
விசுவநாதா பொழிகின்ற பெருங்கருணையில் மூழ்கி (பிரமராட்சதவடிவ) மொ
ழிந்து முத்திபெற்றனென்றால் அதலத்தின் மகிமையை எவ்வாறு சொல்லக்
கூடும் முகிவர்களே யென்று சூதமகாமுகிவா திருவாயமலாநதனா. எ-று (கரு)

துச்சேதா முத்தியடைந்த அததியாயமுற்றியது

ஆக அததியாயம் கரு-கரு திருவிருத்தம், (௩௮௪௩.)

தி ரு ச சி ர த ம ப ல ம.

திருச்சிறம்பலம்

பதினாறாவது நித்தியயாத்திராவிதி யுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்

சத்தியமாமுனிவர்கள் சூதமுனிவரைப்போற்றித் தவாத்காசி
நித்தியயாதிராவிதியை யுரைத்தபொன்பெருமகிழ்ச்சி நிரம்பிவாசம்
பொத்தியமெனமலாகருமலா னுமையமையிதுவினவப் புவனநாதன்.
மெத்தயவானகருணையொடுவிளம்பினவவாறுமகஞ்விளம்புகின்றேன்

(இ-ள்) உணமைஞானமுள்ள சவுட்காதிமுனிவர்கள் சூதமகாமுனிவரை வண
ங்கி, நித்தியமாயுள்ள காசித்தலத்தில் நாடோறு நடக்கவேண்டியநித்யவிதியை
உரைத்தருளவீர் என்று கேட்க, சூதமுனிவர பெருங்களிப்படைந்து இந்நித்தியவி
தியை வரச் சீனநிறைந்த மிருதுவான மலர்கள் முடித்த அளக்கத்தையுடைய உமா
தேவியார கேட்டபோது சிவபெருமான பெருங்கருணையோடு திருவாய்மலர்
தனா அநதப்பிரகாரம் உங்களுக்குக்கூறுகின்றேன் என்றனா என்று. (க)

அண்ணலேகாசிவசிப பதற்கிடையூறளவிலவா மதனோடினப்
நண்ணலேசெயுநதரும புரிபவாகருமுறுமிக நண்ணுநிறகு [இங்
மெண்ணலேதேனுமிலா ந்ருபபதற்கெததொழிலாற்றி யிருத்தல்வேண்
கண்ணலேயுடையேறகுப் புகறியெனசசிவபெருமான் கழறலுற்றான்.

(இ-ள்) பெருமையிற் சிறந்த மகாதேவரே காசித்தலத்தில் வாசஞ்செ
யவதற்கு அளவிறந்த இடையூறு உண்டாகும் வாசஞ்செயவதுடன் சுகத்
தைக்கொடுக்கும் தருமஞ்செய்வருக்கு விரோதம் அதிகமாகும் கவலையொன்று
மணுகாதிருப்பதற்குத் தக்கமுயற்சி யாதுசெய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ண
முள்ள அடியேனுக்கு ஈதென்கூட்டளை யிடுவீர் என்ற (உமாதேவியாரளிப
புறச்) சிவபிரான திருவாய்மலர் தொடங்கினா என்று (உ)

கடருதயமெழுமுனமைங் கடினாயளவெழுநதிருந்து தூயவெண்ணீ
றிடாகலப்புணை துதுணடி ராசவிநாயகனபாத மிறைஞ்சியேத்திப
படரகற்றுமவிசுவேச ரன்னபூரணியெனுநம் படிவமுள்ளி
யடர்விறற்றிண்காலவயி ரவாதண்டபரணியரு னைங்கைப்புத்தேள்.

(இ-ள்) சூரியோதயமாதற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னமெழுந்திருந்து
(விதிப்படிவினாவீதது) சுதமமைந்த விபூதியைத் துயர்மொழியும் வண்ணந்

தரிததுத் துண்டிராஜ கணபதியின் நிருவடிக்களை வணங்கித் ததித்து (பிறவித்) து
ணபத்தை விலக்கும விசுவநாதா அன்னபூரணியென்கிற நமது திருவுருவங்களைத்
தியாரிதது நிறைந்த பராக்ரமமுள்ள காலவயிரவா, தண்டபாணி ஐந்தது கரங்க
ளையுடைய கணபதி. எ-று. (௩)

கேசவன்செங்கதிாப்பரிதி சண்டிகைமற்றிவருருவங் கெழும்வெண்ணி
நேசமிகுசவுசதந்த தாபனநாணம்புரிந்து நீறுபூசி
வாசமலிசநதிதருப் பணமாதியியற்றிமல ராதிநேடிப்
பாசமகணநதியா னத்தொடுமுற்றாவிமண டபத்தைச்சாரந்து

(இ-ள.) திருமால், சிவந்த கிரணங்களுையுடைய சூரியன், தூக்காதேவி,
ஆகிய இவர்கள் வடிவத்தை அழுத்தமாகச்சிந்தித்து அதிகப்பிரியத்தையுண்டாக்கும்
சவுசம், தந்தத்தி, நீராடல (இவைகளை விதிப்படி) செய்து, விபூதிதரித்து, சாதியா
வந்தனம் தாடபணம் (ஜெபம் தியான) முதலியவைகளைச்செய்து புடபமுதவிய
வைகளைச் சம்பாதித்துப்பாசத்தை யொழிக்கும் நமமைத்தியானஞ் செய்தலோடு
முத்தி மண்டபத்தைச்சேராது எ-று (௪)

அங்குமிகுமுகமனெடு துதிபுரிந்துதுண்டியைப்பினைத்துப்போற்றிப்
பொங்குமிடாளைத்துமொழிந் கெனவிரந்துவிசுவேசா பூசையாற்றித்
தங்குபிரதக்கணந்தோத திரம்புரிந்துதண்டபா ணியை பிண்சாரந்து
பொங்குதிருப்பூசைதுதி செய்துபின்புவிசுவேசா திருமுனபோந்து.

(இ-ள.) அமமுத்தி மண்டபத்தில் உபசாரத்துடன், நமமைத்தோதகிரஞ்
செய்து பின்னா துண்டிராஜ கணபதிடைச் சமீபித்து வணங்கி மிகந் திலேசங்
கன்யாவும் ஒழித்தருள்வீரென்று குறையிராது விசுவநாதராகிய நமமைப்பூசித்து
விதிப்படி பிரதட்சணஞ்செய்து தோத்திரமபண்ணி பின்பு தண்டபாணியை
யடைந்து விளக்கமுற்ற பூசையுந் தோத்திரமுஞ்செய்து அதன்பின் விசுவநாத
ராகிய நமது சநிதியிலவாது எ-று. (௫)

பூசித்துமுனமைந்தே மொனபானபன்னென்றுபுத்தற பொருநதுமாறு
நேசித்துவலஞ்சூழ்ந்து விசுவேசமிருந்தர நிமலதேவ
வாசித்துமறைமுழங்குஞ் சகந்தமாறபிரிய வரமதேவ
வோசித்துருபமா தேவபததாககனுகூல வும்பாநாத

(இ-ள்.) நமமைப்பூசைசெய்து ஐந்தது, ஏழு, ஒன்பது, பதினென்று, (பதி
னைந்து, இருபத்தொன்று) என்னுந் தொகைகளிற் கூடுமான பிரதக்ஷணத்தை
அன்புடன் செய்து விசுவநாதரே, மாணணிந்த கரமுடையோரோ மலரகிதராகிய
தேவரே, வேதங்கள் முழக்கத்தோடு பிரதிபாதிப்பதற் கிடமாகிய சகந்தரே
திருமாறப்பிரியரே, வரமதேவரே, மெயஞஞான சொருபரே, மஹாதேவரே,
பகதானுகூலரே தேவதேவரே, எ-று. (௬)

கங்-வது நித்தியயாததினா விதியுணாத அததியாயம். ஈளக

காரணகாரணமதத கனவகமுனகருருக காலகால

பூரணகாசியினுயிர்க ளெவையுமுததிகொடுத்தருளும் புரணவென்று

காரணனாய்விரும்புத துதிபுரிதலறவிருதகி நன்றுமேவப்

பாரணவுயாததினாசு வததுமவுனமபுரிதல் பண்புசும்.

(இ-ள) பிரபஞ்சமாயி காரியத்திற்கு காரணமான மாயாகாரணனே, உனமததோ, மேலானகடவுளே மூடாகளாலே அறியப்படாதவனோ, காலனும் குகாலனோ, சாவபரிபூரணனோ, காசியிலிருக்கு மெல்லாச்சுவாகளுக்கும் மேற் கூந்தலையளிகளினற புரணனோ, என்று விஷ்ணுமுதலாயினோர் விரும்பத்தக்க தோத்திரங்களை வாயினுற சொல்லாமல் மனதில்கொடுத்துக்கொண்டு உலகத்தார் (புகழ்நது) சோதற்கிடமாகிய(பஞ்சகுகுரோசப பிரதக்ஷண)யாததினா காலததில மென்னஞ்செய்வது விதியாகும் எ-று (எ)

இந்ததியமத்தினையாத தினாகருயோனிடையுறென் மேய்யுயாவு
நதவறமபலபுரிபுது சிவத்ததியா லுலோபமெலா நாசமாகு
முதவதுகெழற்றரும வளருமவளரச்சித்தி முகிழ்க்குமநதப
பந்தமறுசித்தியாற பரஞானவானகதியிற படாவானறே.

(இ-ள) மேற்சொல்லிய நியமங்களை யுடையவா காசித்தலத்தவரசனு செ ய்யும் யாததினாக்கு அதிகாரியாவா மேலும் இடையுறென்று வருபவைகள் யாவும் நாசமாகப் பலதருமங்களை யுஞ் செய்வா (அநுவனநிப) பங்கிவதோத்தி ரத்தால் உலோபாதி தூக்குணங்களைல்லாங் கெடுப்பா, அவவுலோபாதி கு ணங்க டெடால், தருமமவிரத்தியாகும் தருமமவளாததால், அணிமாதி சித்தி களுண்டாகும் பந்தத்தை நீக்குகின்ற அந்தச சித்திகளால் பிரமஞானமென கிற மோட்சகதியிற செல்லுவார்கள எ-று (அ)

கலங்குபெருஞ்சமுசார குழிவிழநதுவினைப்பாம்பு கடிக்கப்பட்டோ
ரவங்குபெருமபுகழ் காசி யடைந்தனறிமுததியுற லரியதாகும்
விலங்குபறவைகளகிருமி முதலானபலலுயிரும விலங்காவண்ண
மலங்குதலிலகாசிகர வதிதலானமபதமே மருவலுணமை.

(இ-ள) மனக்கலக்கத்தைத் தரும பெரிய சமுசாரமெனகிற படுகுழியி ல்விழாது தீவினை யெனலும் பாம்பினுற கடிக்கப் பட்டவர்கள், விலக்கமுள்ள பெரும் புகழையுடைய காசித்தலத்தை யடைந்தா லல்லாமல் முததியடைதல் அருமையாகும் மிருகங்களும் பசுநிலங்களும் புழுக்கள முதலாயுள்ள பலவிவரா சிகளும் நீங்காமலிருந்து அலைவற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தால் மதுதிரு வடி யடைதலுணமையாகும். எ-று. (ஆ)

வானவிரதிரனயனமால் சித்தவித்தியாதார்செம மணிசகுட்டுள்ளார்
தானவாகின்னாரகருடர் சாலகடங்கர்க்கரியடகர் தவாவசுக

ளானவர்க்கதிருவாமுனி வராபெருஞ்சாரணமுதனமற றகிலமேய
மானவாமற்றெல்லோருங்காசி கரடைந்தொருவாவாமுனானும்

(இ-ள) தேவர்கள், தேவேந்திரன், பிரமன், திருமால், சித்தா, வீதகியா
தரா நாக லோகவாசிகள், அக்ஷரன், கண்ணன், கருடா, இராட்சதா, இயக்கர்,
அஷ்டவகுகள், கந்திருவா, முனிவா, சாரண முதலானோரும், பூலோகவாசிக
ளும், மறமுள்ளவரும், காசித்தலத்தை, யடைந்து எக்காலத்திலுநீங்காது
வாழத்திருப்பார்கள் என்று (௧௦)

முத்திவிருப்புடையவரே காசியடைவாரமறை மூர்க்காசாரா
சித்தியுறநூல்களபல கறறுலுங்குரவனமொழி செவியேற்றலு
மத்தியிடைபுயிர்ப்படக்கிப பறபலரண் மூழ்கியமந்தாலுமானம்
சுத்தியுறலரிதொருகாற காசியெனச்செறறி டுநுதூய்மைமேவும

(இ-ள) மோக்ஷத்தில் விருப்பமுடையோரே காசித்தலத்தை யடைவா
கள் மறையவாகிய அறிவீனா அடையமாட்டார்கள், சித்தியைக்கொடுக்கத்தக்க
பலசாலதீரங்களை வாசித்தாலும் ஆசாரியா உபதேச வாககியத்தைச் செவியிற்
கேடடாலும், (சுமுருகுநாடிமுழியிலுள்ள) அஸ்தியில் பிராணவாயுதங்க, பல
காலஞ் சமாதி யோகத்திலிருந்தாலும் ஆனமசுத்தியாகிய முத்தியைப் பெறுத
லருமையாகும், காசியென்று ஒருக்காறகூறினால் ஆனம் சுத்தியுண்டாம் என்று

கொங்குவிரி குழற்கோதாய நமமுருவங்காசியெனக் குறித்துக்கோடி
யங்குயிலகாதிருக்குந் தவமபேணிகசாலவலிமிக கடைநுளோரும்
பங்குபெறமுயன்றிடுவ ரதைவின்குமாறுமனம் பறறுதெனறும் [வாரோ.
பொங்குகவையமுதுண்போ மறறதையுண்கதற்குமனம் பொருந்து

(இ-ள) வாசனை வீசுகின்ற அளகத்தையுடைய உமையே மது வடிவ
மேகாசித்தல மென்று நீ மதித்துக்கொள்வாயா, மிக்க காலவலிமை யுள்ளோ
ரும் அக்காசித்தலத்தைப்பிரியாதிருக்க வேண்டுமென்கிற தவத்தை விருமபி முட
வனாதற்கு முயற்சிப்பார்கள் அத்தலத்தைவிட்டு விலக மனம் ஒருக்காலஞ் சம
மதியாது மிக்கமதுமுள்ள அமிரதபானஞ் செய்தவர்கள் வேறுவகையான உண
வுகளை உண்பதற்கு மனஞ்சமமிப்பாரோ (அத்போலவென்றறிவாரா) என்று.

ஆனறபெருங்காசிக் ரவி நகத்ததுறைவாரை யடையானகால்
னென்றபெருமாவைவசப் பட்டியமனாவருந்து மெவருமேலாயத
தேரனறநகநுடகலபப் வாங்கருளவோநீராடு தொழினமேற்கொண்ட
லுன்றநகருமைவாரு மயிமுத்தருரைத்தன்மீ துணமையாமால்.

(இ-ள) மாடசிமைத்தவிய மகிமையுள்ள அவி முததமெனனுங் காசிப்பதி
யில் வசிப்பவர்களை இயமன் அணுகான், வியாபித்த மகா மாயையிறகட்டுப்ப
ட்டு இயமனாவ வருந்துகின்ற எல்லோரும் அத்தலத்தைச் சேருவார்களானால்
அவர்களுக்கு மது அருள்கிடைக்குப்படி அதுகிரகம் செய்வோம் கங்கா ஸ்ரீ

கக-வது நித்தியயாததிரை விதியுரைத்த அததியாயம். ஈளக\

கரு செய்யுநதொழிலேமேற்கொண்டவாகளும் காசித்தலத்தில வசிப்பவர்களும் அவிமுத்தகாத்ரெனறே காமகூறினோம் இவ்வாகியம் உண்மையாகும். எ-று
பரரடிசில்புதித்திடுதல் பரதாரவாஞ்சையுறல் பரர்பொனவெளவல்
பரரபவாதங்கோட லஞசாரந துவேசமுறை படிநிராகம்
பாரிகழப்பலா லுண்டல் கள்ளுண்டனமறையவாரும் பலரைக்கோறல்
பாருயிருநதன னுயிர்போற் பேணுமையிவையாடி பலவுவகுற்றம்.

(இ-ள்) அன்னியாகள் அன்னத்தை உண்ணுதல், பிறாமனை நயத்தல், அன்னிடா பொருளை அபகரித்தல் அன்னியாகளைப்பழித்தல், அஞ்சாரத்தை யதுஷ்டடித்தல், துவேஷங்கொள்ளுதல், பொய்கூறுதல், வீணுகொள்ளுதல், அறிவுடையோர் நிகழ்ச்சையத்தக்க மாமிச போஜனம் பண்ணுதல், மதுபானஞ் செய்தல், பிராமணர் முதலாகிய பலரையுங்கொல்லுதல், அன்னிய உயிர்களைத் தன்னுயிர்போல விரும்பாமை, இவை முதலிய பலவுங் குற்றங்களாம். எ-று.

நீக்கியிலலாதவர்களிடத்திலும், திரவியங்களைப் பாவவழியில் சம்பாதிக்கின்ற வர்களிடத்திலும், குலசார நிலப்பேதிப்பவரிடத்திலும், நல்ல வீரதங்களை விட்டுவிட்டவரிடத்திலும், போஜனஞ்செய்தால் பாவமென்று வித்தறிந்ததல்லாம, இவைகளிலலாதவர்களைப் பரிசோதித்தறிவது அருமை யாதலாலும் பரரடிசில் புதித்திடுதல் குற்றமென்றும், அன்னியர் அகமினிசாக்கியாக விவாங்குசெய்த மனையாளைப் புணராதவர்களைக் காலதூதர்கள் யாதஞ்சரீரத்திலவிட்டு சங்கடப்படாத துயரமுள்ள மராகத்திலே இவர்களை யீழ்த்துக்கொண்டு பேராய் செம்புப்பாணிகளைச் சிலக்கக்காய்ச்சித் தழுவிக் கொள்ளுமபடி செய்வதுமன்றி, செப்புகளை நெருப்பிலிட்டு உரோமத் துவாரங்கடோறும், உள்ளுருகும்படி குத்தித் துயரசெய்வார்களென்றும், வித்திடுந்தலின் பரதாரவாஞ்சையுறல் குற்றமென்றும்

அவரவா சவுக்கியநிமித்தம் சம்பாதித்த திரவியங்களை வஞ்சகமால் வாங்கிக்கொண்டு பின்னர் அவர் துயரக்கடலில் முழுகும்படிசெய்வது பெரும்பாதக மாதலின், பரர்பொன வெளவல் குற்றமென்றும்.

கொடியோர்களுடைய நீக்குணங்களைக் கூறுதலும், பாவமென்று ஒளவையார் கூறியிருத்தலாலும், நிகழ்கூறும் பழக்கமுடையோர், அப்பழக்கவாதனை யால் நல்லோர்களை நிகழ்த்து அதனால் அநிபாதத்ததை யடைந்து கொடுநகங்களில் விழுவராதலாலும் பரரபவாதங் கோடல் குற்றமென்றும்

ஆசாரமில்லாது மலரொடுத்தல் திருமரல்கடல், ஆலயத்திற்குப்போதல், சிவபூசை செய்தல், போஜனஞ்செய்தல், சாதுக்களுக்குப் பணிபுரிதல் முதலிய சமகருமங்களைச் செய்தவர் அபபுண்ணியபலனை யுழைத்து துன்பத்தை யடைவரென்ற வித்திடுந்தலாலும், “பூவுழுதகமும் பழுதேயானுலருடகணுமுனவோகணனி லருவருத்திடுவனை” எனப்படதாலும், அஞ்சாரங் குற்றமென்றும், துவேஷத்தைப் பாராட்டு கின்றவர்கள், பிறரிடத்தினுள் உத்தம் குணங்களைக்

கண்டு நண்புசெய்து சுததவாசனையிற் பழகி இன்பத்தை யஹப்பலியாது தமது காலத்தை வீணாகக் கழித்துத் துன்புறுவாராதலின், துவேசம் குற்றமென்றும் பிறருக்குத் துன்பத்தைத் தருமாயின், மெடமமொழியும் பொய்யுடன் சேரு மென்று பெரியா மொழிக் கிருப்பதை யுணராது அன்னியருக்குத் துயரத்தை யுண்டாக்கும் பொய்யமொழியை மனநதுணிந்து கூறிப்பெரும் பாதகத்தை யடைபவரும் உளராகலின், படிநு குற்றமென்றும், ஆசைக்கடியான் அகிலலோ கத்தினுக்கு மாசற்ற நலவடியானென்றும், ஆமுனிச்சையே மேலுமேலும் பிற பபளிக்கும் வித்தென்றும், ஆசையெனும் பெருங்காற்றாடியிலும் பஞ்செனவு மனதலையுங்கரலெமாசம் வருமென்றும், “அவாவெனப் வெல்லாவுயிராகு மெரு ஞானநுந தவாஅப்பிறப்பினும் வித்தென்றும்,” ஆசைக்கயிறுநிலாடும் பம்பாடெ மன்றும், ஆசாபசாசத்தைத் தூர்த்தியென்றும், ஆசைக்கினைத்தினே நிரத்தாஸிபடவதறி டென்றும் சான்றோ திருவாய மலாநதிருத்தலின், இராகம்குற்றமென்றும் அறிவுடையோர் நிகழ்ச்சையுமபடி புலாஹுணனுதல பாவமெனப்பற்றகுப் பிரமாணம்

பட்டணத்துப் பிள்ளையார் பாடல்.

கொல்லாமற் கொன்றதைத் தினானுமருத்திரந் கோள்களவு
கல்லாமற் கைதவரோடிணங்காமற் கனவினும்பொய்
சொல்லாமற் சொற்களைக்கேளாமற் றேகையா மாயையிலே
செல்லாமற் செலவந தருவாய சிதம்பரதேசிகனே .

சிவஞானதீபம்

கொலையாதி நெறியகனற் றாநநநானே
கூறரிய மேலான ஞானமாகுந்
கொலையாதி யகனற்றொழுகுந் தவங்கடாமே
குற்றமிலா நற்றவமென றுரைக்குநாலுய
கொலையாதி யகற்றியநல லறங்கடாமே
சுவலத்தி லொப்பரிய வறங்களாகுந்
கொலையாதி யகனறுபெறுந் செலவநதானே
கூறினுயிராக கிதமான வாழ்வதாமே.
வெவ்யிரும் பராபானசந நிதியதாரு
மிலங்குமுயி ருடலனைத்து மீசனகோயி
வெவ்யிரு மெமமுயிர்போ வென்றுநோக்கி
யிரங்காது கொன்றருது மிழிவினோரை
வவவியமன றாதாருந் தண்டஞ்செய்து
வல்லிருமை யுருக்கியவா வாயிலவார்த்து
வெவவியதி யெழுநாகில் வீழத்திமாரு
வேதனைசெய திடுவரென வோதுநாலே

ககூ-வது நித்தியபாததிரை விதியுரைத்த அததியாயம்.எஎடு

பதிபகபாசவிளக்கம்.

அம்மாவெனவலற வாருயிரைக கொன்றருநதி

யிம்மானுடொலலா மினபுற றிருக்கினறு

ரம்மாவெனுஞ்சத்தவ கேட்டகனற மாதவாடகும் [தே.

பொயம்மாநிரயமெனறுற புசித்தவாககென சொல்லுவ

கங்கையிற படிநதிட டாலுங் சடவுபோப புசித்தாலு

மன்குலபோற கோடிதானம் வளளலாய் வழங்கினுலு

சங்கையிற லாதான தத்துவ முணாநதிடடாலும்

பொய்குறுபுலாப்புசிப்போனபொயநகடைவனனிறே.

கொலைலா லுதவுமனனங் கூறிற்பே ரமுதமாகும்

கொலையுள லுதவுமனனங் கூறிற்போ விடமதாகும்

புலையாநம்மையிலுண்போன புலையனமாறுபேரிலக னிறே.

கொலைஞாத மனையிலுண்போன கொலைஞனே யாவன

கலையெலா முணாநதினே லுங் கரிசறத தெவிர்தானே லு

மலையென வுயாநதானே லு மனமய லகனறுனே லு

முலகெலாமபுகழ்ப்பலலோராக குதவியகையனே லு

மிலகியவிரககம்மிறேலெழுநகடைவனனிறே.

கொன்றைவேந்தன்.

நேரன்பென்பது கொன்றுதினனாமை.

தீநக்துறள்

கொல்லான்புலாலே மறுததானேகைகூப்பி யெல்லாவுயிருந்தொழும்.

இன்னும் பலநூலிலும் இவ்வாதே கூறியிருத்தலின பாரிசுழப்புலா லுண்டல குறறமெனறும், அறிவுடையோர் நிகழ்குமாறு கள்ளுண்டல குறறமென்பதற் குப பிரமாணம்

கூர்ம்புராணம்.

கள்ளிலைகாவோர் கள்ளினை நுகர்ந்தோரகள்ளருந்துதற் றுடன்படுவோர் கள்ளருந்துநரை மகிழ்நாநகிற கற்பகாலங்கிடந்தழுநி

யெள்ளுறுதீய மலப்புழுவாகி மலத்தினை நுகர்ந்துபினிற்றாது

விளளருங்கொடிய ரௌரவநகின மீட்டுமீட்டுழநதுளளகழிப்பா.

இவ்வாதே பலநூலிலுஞ் சொல்லி யிருத்தலின கள்ளுண்டல குறறமென றும் அநித்திய மாணவந் துக்கமாகவும் அசுத்தமாகவுமுள்ள உலகவாழ்க்கைக்கு விரோதஞ்செய்ப்பா பிரமாணரானாலும் அவர்களைக்கொன்று தாம் வாழநதிருக்க நினைத்து அவ்வாறு செய்கின்றவர்களும உளளனா"தலின, கோறல குறறமெ

னறும், ஜீவகாருணிய மிலலையாயின், கடவுளிடத்துப்பகதியுண்டாகமாட்டாது
கடவுட்பத்தி யிலலையாயின், பாசவைராகசியம் நேரிடாது, பாசவைராகசியங்
கிடையாதாயின் சொரூபஞான முண்டாகமாட்டாது சொரூபஞான மிலலை
யாயின் முத்தி கைகூடாது ஆதலின் பரநாயுரு தன்னுயிர்போற பேணுமை
குற்றமென்றுங் கூறினார்.

குறமயிவையொன்றேனுஞ் சாராமலவிழுத்தநகுற் கொள்வாரேற
சொற்றவொருகுறமமு மிலராகியானந்த சொரூபராவா
முறமவவரேகமதுணமை யைத்தெரிந்துபாவிக்கு முத்தராவா
கற்றசெருகாறகாசி யிகழ்ந்தவாகள்கடுகரு கைகசொளவாரால்.

(இ-ள்) மேற்சொல்லிய குறமங்களுள் ஒரு மணுகாமல காசித்தலத்தில் வசி
ப்பார்களானால் முன்னுள்ள பாவமொழிந்து ஆந்த சொரூபராவார்கள் அவா
களே மறு உணமையானவடிவம் முழுவதும்நிறுது பாவனைசெய்து முத்திபெ
றுவார்கள் தாங்கள் கற்ற கலவிசெருக்கால் சாசியை அவமதித்தவர்கள் கொ
டிய நரகத்தைப் பெறுவார்கள் என்று (கரு)

மூலமுதலாதாரத் தருசசனையாலவிரதம் யான முதன்ஞானத்தாற
சீவமிகுராவலுப தேசத்தாறசிவநாம சிவவணத்தாற
காலவிதிநிச்சயத்தாற புனிதவுணவாறகடுமை கடியின்சொல்லான
மாலவெழுதாமாதி தியானத்தானதசரித் வாளுசையாறாஸ.

(இ-ள்) மூலதாரமுதல் ஆதாரம் ஆறிலும் உள்ள கடவுளாக்ளைப்பாவனை
யாக அருசசித்தலாலும் வைராகசியத்தினாலும், முதன்மையான ஞானகாதகத்
தாலும் தவ்வொழுக்கமுள்ள ஆசாரியர் உபதேசத்தைப் பெறுதலினாலும் சிவ
நாமங்களை நிரந்தரங்கேட்டலினாலும் காலநோற்றம் விதித்த நியமங்களைத்தவறா
துஅதுவுடடித்தலாலும், விதிவழியான ஆகாரத்தாலும், பிறாகொடுமையையும்
ஒழிக்கத்தக்க இனியவாரத்தையாலும், புத்திமயங்கும்படி யெழுந்ன காமாதி
களைஅடக்குதலாலும், நல்லசரியாது சந்தானங்களை விரும்பிடத்தலாலும் என்று (1)

பெரியாறாகுகிரகத்தாற பேணுசதாசாரத்தாற பிறங்குவோரே
யுரியவராகுவாக்கி வசிப்பதற்குத்தவயிலாக் கொட்டாதாகும்
பிரியமிகமலத்தழகப் பன்றியதையுபபதுபோற பித்தவாழ்க்கை
யுரியதெனமயங்கியதை யுலகநிடுவோர்கொருகாலு மொழியாதுன்பம்

(இ-ள்) பெரியோர்களுடைய அனுகிரகத்தினாலும் விரும்பத்தக்கசதாசா
லமுந் தலமுந் ஆசாரத்தாலும் விளங்குபவர்களே காசித்தலத்தில் நித்தியயாதநி
ரை செய்து வசிப்பதற்குரியராவார்கள். மேலேசொல்லிய தவயிலலாதவாவா
சஞ்செய்யக்கூடாது. பன்றியானது பகரவீகாரத்தைச் சதாரினைந்து அதுநேரி
ட்டால் பிரியப்படுவதுபோல, அறிவீனால விரும்பத்தக்க பிரபஞ்சவாழ்க்கையே
நாமனுபவிகத்தக்கதென்றுமயங்கி அதுநேரிடுமபோது களிப்புறவோர்களுக்கு
ததுன்பம் எக்காலத்திலும் விலகாது, என்று. (கஎ)

கூ-வது நித்தியயாததிரா விதிபுராத்த வததியாயம்.எஎ

மண்ணுசைபெண்ணுசை பொன்னுசையுடையவாகண் மதிமாழாநது
விண்ணுசைகொளுங்காசி யாசையுறும்மூன்றுள் விலகாவொன்றி
ண்ணுசையுடையவா மதுவேண்டார்முன்னினு நாஞ்சொற்றலு
மெண்ணுசைகொள்ளார்மற நவாபிறவிதானபி னுக்கோ ரீறுண்டாமோ.

(இ-ள்) மண், பெண், பொன் என்ன மூன்றிலும் வீருபபம் வைப்பவ
ர்கள், தேவர்களாலே வீருமபத்தக்க காசித்தல ஆசையைப்புகழிமாங்கியுங் கொ
ள்ளார்கள் மேற்கொண்ட மூன்றுசையில் இரண்டாசை புண்ணியவசத்தால்
நீங்கி ஒன்றையுடையவாகனும் அக்காசித்தல வீருப்பங்கொள்ளார்கள். நாமே
பிரசன்னமாகி அததலமெனையாக் கூற்றினும் அதைச்சரிதிகிலின்ற ஆசையுங்
கொள்ளார்கள் அததன்மை யுடையோராத பிறவிததுயாததை அனவீடக்கூடு
மோ (கூடாது) என்று (கூட)

அநுநதவததாமகாசிக்க ரடைநதுமுமையேசிறிது மறவுசெயுராயப
பொருநதமறமேபுரிவா சிறிதுமறமெண்ணது புரிந்தபோதுந்
திருந்தகொருமுப்பதின யிரவருடந்தியவளு செறிவார்பின்று
பிருநதவதற்கபராத ரெமக்கபராதாபுரிந்தோனென்றுமுணமை.

(இ-ள்) உமாதேவியே சிலா அரியதவத்தினுல காசித்தலத்தில் வரசுருடு
யுட்பபெற்றும் சிலபுண்ணியமுஞ் செய்வாதவாராசி முழுவதும் பாவமேசெய்வார
பின்வருவதை எண்ணுங் சிறிது பாவஞ்செய்தமே ரதிலும் முப்பதினயிரந் தெய
வவருடம் சரலவிரவருடைய சூலத்தால் கொடுந்தயாததை யனுபவிப்பார்கள
அக்காலத்தும் ஈதுன்மையாகும் (சிலா) அததலத்திற்கும் எனக்கும் அபராத
ஞ்செய்வார்கள் என்று. (கூ)

இன்னுமுயருனகுகும்வயி ரவறகுமினி கணபதிக்கு மிமையோயாராகு
மன்னுமுலகுள்ளார்க்கு மபராதம்புரிந்தவராய மயங்காநிறபா
துன்னுமிதனாகாசித் தலவாசமெளிதன்று சொற்றோமின்னும்
பன்னுவதென்னோதருமா தருமவிசாரம்புரிநல பண்புமேவும

(இ-ள்) மேலும் மகிமையுள்ள உனக்கும் வைரவக்கூவுளுக்கும் விளக்க
முற்ற கணபதிக்கும் எல்லாதேவர்களுக்கும் பூலோகவாசிகளுக்கும் அபராதம்
செய்பவர்களாகி மயங்குவார்கள் இத்தக்காரணத்தால் நெருங்கிய மகிமையுள்ள
காசித்தலவாசம் எளிதல்லவென்று கூற்றினும் விரிவாகச்சொல்லவேண்டுவதி
யாது அததலத்திலிருந்து பாவபுண்ணிய விசாரனை செய்வார்களானால் நற்குண
முண்டாகும் என்று (உ)

சித்தமுதல்யுகங்காசி ஞானமுளாராகுதவுமுத்தி திருந்திரண்டி
லாராதமாநநானமுளா ருத்தடைவாமூன்றிலெமை யருச்சித்தேத்தி
யோராதபெருநநானமினி துதவுநாமறமதையுமவ ருறறநானகிற
கூத்தசிறுதானமா யினுங்கொடுப்போபாமுத்தி கூடுவாரால்.

(இ-௭.) சிறப்புள்ள முதல யுகத்தில் காசிதலத்தில் வசிப்பவா ஞானத்தி னால் முத்திபெறுவார்கள் இரண்டாவது யுகத்தில் மீறாத யாகமும் தானமும் அததலத்திற் செய்பவர்கள் முத்தியடைவார்கள். மூன்றாவது யுகத்தில் நமமையருசெடுத்து துதிபுரிந்து மகாதானங்களை அததலத்தில் செய்தால் முத்தியடைவார்கள். நான்காவது யுகத்தில் எளிய தானங்களானும் செய்பவா முத்திபெறுவார்கள். என்று. (௨௧)

சுத்தியெனலாசையற லதுசிறிதுண்டாமெனினூர் துயரத்தாழ்த்தும் பதையுறக்காசிவசிப பவாவயிரோமபிமெபொருட்டுப பண்புசான்ற சித்தியுடையவாபாலே சென்றிரக்ககடவாமிகச சோப்பானெண்ணி லெத்திசையுமெடுத்திழைக்க வளற்றமுந் தவாருணாதி மிலங்கிழாயே.

(இ-௭) காசிதலத்தில் வசிப்பவர்களுக்குச் சுத்தமாவது ஆசையொழி தலாம். அவ்வுரைச் சிறிதிருந்தாலும் துயரக் (கடலி) லாழத்தும், விசுவநாதருக்கு அன்புசெய்பவா பசியைச் சுகுமபொருட்டு உத்தம குணத்தாலுயர்ந்த கிரகஸ்தந் ரிடத்திற்குப்போய (வேண்டியவைகளை) யாசித்து வரக்கடவர்கள் அதை விட்டு பபொருளைச் சோத்துக்கொள்ளுமாபடி எண்ணி (அலைவார்களானால்) எவவுலக ததாரு மெடுத்து நிரூபிப்பதற்குரிய நரகத்தழுநதுவ றொன்றியக்கடவாய விளக்க முற்ற ஆபரணங்களைத்தரித்த பாவத்தியே என்று. (௨௨)

நித்தியயாததினா விதியுரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். ௧௬-க்கு திருவிருத்தம். ௫௬௭.

திருச சிற ம ப ல ம.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதினேழாவது காசிதேவி வரம்பெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புதுமதிமுடித்த செஞ்சடைப்புராணன் பொன்னடித்தாமரைவணங்கி
முதுபுகழிரிகே சுவவனததுமையாண முன்னிருந்தெங்கனவாழமுதலே
குதுகலப்பஞ்சக குரோசமாவிலிங்கங் சுவலையங்காசியென்றுரைக்க[ன].
மதுமலர்க்குழலி பெயரொடுமபொலிய வா,ததென னுரையெனவுரைப்பா

(இ-ள்) மூன்றாயிறையணிந்த சிவந்த சடையையுடைய பழையோனா
கிய மஹாதேவரது அழகியதாமரை மலர்போலாக திருவடிகளைப் பெரும்புகழு
ள்ள அரிகேசுவனத்தினிடத்து உமாதேவியார பணிபுது, முன்னன்று அடியே
யுக்குடைய இனப்பாழவுக்கு முதற்பொருளே, இன்பத்தை விளைவிக்கும் பரு
சுக்குரோசத்திலுள்ள சிவலிங்கங்களை அறிவுடைபோர காலியென்று சொல்ல
தேனெழுது மலரணிந்த கூதலையுடைய (ஒரு) பெண்பெயர்பெற்று விளங்
குக்காரணம் யாது (அவ்வுண்மையைத் தேவரி) திருவாய்மலரத்தருளவீரென
று பிரார்த்திக்க, சிவபிரான் கட்டளை யிடுகின்றனா எ-று. (க)

தரைபுகழிமய மடைநதைகேளுமே சுத்தியசொரபாமாயிலிங்க
முறைபெறுசத்தி யோனியாமயாமே யோதருமபெருமபுகழிலிங்கம்
புரைதவிரிவையே புகலபிரகிருதி புருடனமினையமநதணமே
வரையறவெல்லா மறைகளுமுறைக்கு மறறிதற்கையமொன்றினறே.

(இ-ள்) உலகத்தார் புகழ்ப்பெற்ற, இமாசலாங்குமாரியே கேட்பாயாக,
நாயிருவரும் உண்மையடிவாகிய அடைபாளமாக விருப்போம், புகழ்ப்பெற்ற
சுத்தியாகிய நீயே ஆவுடையார் வடிவமாக விளங்குகின்றனை சொல்லுகடங்கா
பபெரும்புகழிமைந்த நாடே இலிங்கவடிவாக விளங்குகின்றோம் களங்கமற்ற
இவ்வடிவங்களே பிரகிருதியாகவும் புருடத்துவமாகவும் விளங்கும் இந்த இரக
சியத்தை அளவற்ற எல்லாவேதங்களும் எடுத்துக்கூறுவனவாம் இதற்கு யாதொ
ருசுத்தேகமுமில்லை. எ-று (உ)

நிறைபரசிவமே நிகழ்பரம்பிரம் நிலவுவண்புகழ்ப்பரமானமா
கறைதபுகாட்சிக கவுத்துவமார்பன கமலமேலிருப்பவனென்று

மறைதருமாயை விததையோடவிததை யருளுமையலேகடறபிறந்தாள்
குறையறுக்கேமர் எனெறுநாடோறுங் கூறுமாலவீறுமாமறையே.

(இ-ள்) எவ்விததும் நிறைந்த பரசிவமானது வீணக்கமுற்ற பரமபொருளெனவும் பரப்பிரமமெனவும், பெருமபுகழ்மனந்த பரமானாவெனவும், குற்றமற்ற காட்சியுள்ள கவுஸ்துபமணி மாபஞ்சு விய விஷ்ணுமூர்த்தி யெனவும், தாமரைமலரமீதிருக்கின்ற பிரமனெனவும், சுத்தமாயாசத்தி எனவும் அசுத்தமாயாசத்தி எனவும் (ஆனமர்களுக்கு) அருள்செய்கின்ற உமா தேவி, எனவும் திருப்பாறகடலிற்பிறந்த இலக்குமிதேவி, எனவும் நிறைந்த கலைநாண்முள்ள சரசுவதிதேவி, எனவும், பெயர்பெற்று விளங்குமென்று பெருமபுகழ்முள்ள வேதங்கா சதாநாலமும் கூறுவனவாம் எ-று (௩)

நலமலிநாமே யானந்தமாவிருப்போர் நவிலரும்பெருமபுகழ்க்காசிக
கிலகுறுசதவி யெனறுமோரபோமற நிலிங்கமென்றும்மொருபோர்
முலகமறறிதனா மடவரறெயரிட் நொகருமக்காசியைமறைகள்
குலவயிழுத்த மாநந்தவனமைங் குரோசசொரூபமாவிலிங்கம்.

(இ-ள்) நிறைந்த இன்பவடிவாகிய நாமிருவருமே அநந்தரூபமாக வீரூப போம, சொல்லுதற்கரிய பெருமபுகழ்முள்ள அக்காசித்தலத்திற்கு ஒளியையுடைய சத்திருபமென்றும் இலிங்கரூபமென்றும் பெயருண்டு இடதக் காரணத்தால் அறிவுடையா அக்காசிக்குட பெண்பெயரிட்டு மொழிவராகள் அத்தலத்தை வேதங்கா அவிழுத்தமென்றும், ஆனந்தவனமென்றும், பஞ்சகுகுரோசசொரூப மகாலிங்கமென்றும் எ-று (௪)

உருத்திரவாசம் விட்டுணுவாச முலகெலாமபடைந்தவனவாசந
திருத்தகுவாரா ணசியெனவுகாருந திகழ்திடடானமுநானும் [னறும்
பொருத்தமாட்டா துருவுநினனெடுநாம போறறுமெய்யடியவாக்கெ
வருத்தமேவரம் லோமபிடவீந்த வண்ணமாவிருப்ப துமயிலே.

(இ-ள்) உருத்திர வாசஸ்ததான்மென்றும் திருமால் வாசஸ்ததான்மென்றும் பிரமதேவன் வாசஸ்ததான்மென்றும் திருத்தமுற்ற வாராணசி யென்றும் கூறுவா, மயிலிப்பாறுரு சாயலையுடைய உமையே நம்மை வணங்கும் மெய்யனபர்கள் வருத்தமுறாது பாதுகாப்பதற்கு நீ யெந்தத்திருமேனி கொண்டனையோ அந்தத்திருமேனிக்கு நாம் அதிஷ்டானமாக விளங்குவோமென்றறிவாயாக. எ-று (௫)

கிளரொளிக்கங்கா கேசவாதிருமுற கெழீஇயவிழுத்தநாயகனைத
தளாவறத்தியானஞ் செய்திடிற்காசி தந்திடுமவசுத்தமாபலனை
வளமலிதருது வாதசியுதய மறிதிரைக்கங்கையைப்போற்றில்
விளாத்தபுத்தா தருமத்திறசென்று மிகப்பிரகாசிகுமாதேர்.

கன-வது காசிதேவி வரம்பெற்ற அத்தியாயம். ௫௮௮

(இ-௭) பேரொளியை யுடைய கங்காகேசவம் திருமுடினே சென்று
அவிமுத்தநகரகேச சோவினறித தியானஞ்செய்தால் கசித்தலத்தில் வாச
ஞ்செய்ததனால் வந்த பெருமபலனைக் காசிதேவி தருவள நிறைந்த வளப்பத
தைத்தருவினற துவாதசி யுத்தத்தில் அடுத்ததெல்லுந் அலைகளையுடைய கங
கையில் ஸநாநஞ்செய்து அநந்தியைத் துதித்தால் கூடாந்தபுத்தி சிவதருமத்தில்
நிலைத்து மிகவும் பிரகாசித்தாக் கொண்டிருக்கும் என்று (௬)

தக்கநாற்றோற்றத் துயிரொலங்காசித் தாவரசங்கமமாகி
மிககவானகம்மைய விரும்பியேயமரும விளங்கியகாசிமாநகர்க்குத்
தொக்கக்கேத்திரமே மூர்த்தியேயென்று சொல்வதிறப்பயனெவனதற்குப்
புகழ்பேர்திகா ரமமெவனென்று புகன்றிறுதபுகலுதுங்கேட்டி.

(இ-௭) பொருந்திய அண்டஜம் சுவேதஜம் சராயுஜம் உறயிஜம் என்
னும் நல்லவகைத் தோற்றங்களுையுடைய உயிரகளிப்பாவும் பிறதலங்களிற செ
ய்த புண்ணியத்தால் காசித்தலத்தில் தாவரசங்கமங்களாகப் பிறந்து மிகச்சிற
ந்தமுத்தியை விரும்பி வசித்திருக்கும் வளங்கமுற்றமகிழையுள்ள காசிப்பதிக்குப்
பொருந்திய தலவிசேடத்தாற பயனயாது மூர்த்திவிசேடத்தாற பாலையாது
அத்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் தன்மை பெய்வாறென்று சொல்லுமிடத்துக் கூறு
கின்றோம் கேட்பாயாக. (௭-து) (6)

கேதகிரூப மாகியகாசி கெழுமியசீவாககுப்பந்த
மாததிரம்போகச் செவாககுமாதார மயமெனும்பகுதியேவயற்கு
மூர்த்திப்புகமா யவிமுத்தேச்சகராத முழுப்பெருஞ் சேவையாவினப்
பூர்த்திசெய்திமொன் மறத்திலுக்கருவடி பூண்டவென்கலியுகத் துதித்தோ.

(இ-௭) தலவடிவாகிய காசியானது தன்னையடைந்த ஜீவாநுக்குப் பங்
தங்களை மாததிரம் ஒழித்துவிடும் யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய பிரகிருதியை விள
க்கக்கொண்டிருக்கும் அவிமுத்தேச்சகர மூர்த்தியானவா, சமமைத்தரிக்கு மெய்
யடியார்களுக்கு ஆனந்தபூர்த்தி செய்தருளுவா, பாவங்களை நண்புராரட்டி
வளர்க்கின்ற கொடிய கலியுகத்திற பிறந்தவர்கள் என்று (௮)

சிறசிலர்தரும் வாரத்தைகளாதார சிறசிலர் துகக்கமேசுமந்தார
சிறசிலரடங்கா விடரெனத்திரிவார சிறசிலருலோபமேபூண்டார
சிறசிலரபாதாரந்திரவியகதுச செறிதருவாஞ்சையிக்குள்ளார
சிறசிலாசரதி கருமங்கள்கெட்டார சிறசிலாமறைநிறைகடபிரிவார்.

(இ-௭) சிலபோ தருமச்சாரபாயுள்ள வாரத்தையுங் கேளாதவர்கள் சில
போ துயரங்களுையே மனதிற சுமந்தவர்கள் சிலபோ முறைக்கடங்காத காழு
சராயத் திரிவார்கள் சிலபோ உலோபகுணத்தை யுடையவர்கள் சிலபோ பா
தார கமனஞ்செய்பவர்கள் சிலபோ அன்னியர் பொருளில் பேராசையுள்ள
வர்கள் சிலபோ ஜாதியாசாரங் கெட்டவர்கள் சிலபோ வேதநிறை செய்ப
வர்கள் என்று (௯)

இன்னராயுழவின முத்தராகுதன்மற நெனநெனதன னுளதனுநாநது
நன்னர்வானகாசி தனையடைநதவர்க்கு நமருளானமம்போககி
முன்னர்வானகதியைத் தநகிடுநெடிய முடியுடைவானவாபலரு
மன்னவர்களை யடைநதுதாழ்ந்தெழுந்தி தறைதரலுறறனாமுன்னாள்.

(இ-ள) இத்தனமையராக உழுவவர்களானால் இவர்கள் முததியடைதல்
எக்காலமென்று நனமையும் பெருமையுமுடைய காசிதேவியானவள் தன் மன
ததி லுணர்ந்து தன்னிடத்துவந்து சேரநதவர்களுக்கு நமது கிருபையினால்
பாவத்தை யொழித்து மேலாகிய முததியை முன்னேகொடுப்பாள். பூவகால
ததில் கீண்டமுடியையுடைய தேவாக ளெல்லோரும் பிரமதேவனே உடைநது
பணிந்தெழுந்து இதைச்சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று (௧௦)

பன்னருலஞ்சார் காசியென்றுரைக்கும் பைந்தொடிவநதுதநசாரதார
முன்னருமறையோர்க் கொன்றவனோ னு மூடராயுழலபவனோ
பன்னரும்பாப்பாபசுததுரோ ஞ்செயபாதகனோ னும்வெவவினசா [ர்.
லென்னரும்ருவவிடங்கொடுத்தளிப்பதென்னையோமுத்தியென்றிசைததா

(இ-ள) சொல்லுவதற்கரிய நனமையுள்ள காசிதேவியென்று சொல்ல
பபிம பசியவனையலை யணிந்தமாத், தன்னை அடுத்தவர்கள் நினைத்தற்கரிய
பிராமணகொலை செய்தவர்களானாலும் அஞ்ஞானத்தால் உலகநடையிலுழல்
பவரானாலும் பிராமணருக்கும் பசுக்களுக்கும் துரோகஞ் செய்கின்ற பாவிக
ளானாலும் அதிகரித்த கொடும் பாவங்களைச் செய்பவர்கள் யாவரானாலும் வசி
க்க இடங்கொடுத்தப பின்னர்முத்தியுங் கொடுக்கின்ற காரணம் யாதோவென
றுகூறினார் எ-று (௧௧)

மறைநெறியொழுகுகி னெழுதினுமொழுக மறந்துதவிரினுநதவிக[தார்,
நிறைபுகழ்க்காசி தனையடைநதவர்க்கு நெடுமறம்போககிவீடனிககு
யிறைவறுக்காமா காத்தென்றென னுளதோ விருமபுழக்காசியுமறநே
குறையறவுணாமி னென்றயனசொற்றுனகோலவானவருளநதெளிந்தார.

(இ-ள) பெரும் புகழையுடைய காசிதேவியானவள் வேத விதிவழியில்
நடப்பவர்களும் நடவாதவர்களும் தன்னை யடுப்பார்களாயின் பெரும்பாதகங்
களை யொழித்து முத்திகொடுப்பாள் சிவபிரானுக்கு இன்ன பெருஞ்ஞானமென
றும் ஆகாதென்று முளதோ (இலலை) பெரும்புகழையுடைய காசியு மவவாறே
யாகும் உள்ளக்குறை யொழியுமபடி தெரிந்து கொளவீர்களென்று பிரமன்
கூறினான், அழகியதேவர்கள் மன்னத்தெளிந்தார்கள் எ-று (௧௨)

முன்னேநாளியமன் மதுவொடுவநத முளரிவாவவறகில்துரைத்தோ
மன்னதுநீயு மறிந்திருக்கின்ற யாதலாலுலகெங்கும்பாநத
துன்னருங்காசிப பெரும்புகழ்நமக்கு மொழிவறவிருப்பமுண்டாககு
மென்னநாமுரைக்கிறபிராககெவனாகும்பைப்பொலியிளமுலைக்கொடியே.

கௌ - வது காசிதேவி வரம் பெற்ற அததியாயம். ஈஅந

(இ-ள்) பூவகாலத்தில் இயமனோம மதுவோம நமமிடமவநத பிரம தேவனுக்கு இவவுண்மைகளை யுபதேசித்தோம் அதை நீயும் தெரிவிக்கிறார்களென னை ஆதலால் எல்லா உலகங்களும் பரவியதும் நினைத்ததற் கரியதுமாயுள்ள கா சிமகிமை நமக்கு நீங்காத பிரியத்தை உண்டாக்குமானால் பிறாகவெவ்வாறாக முடியும் ஆபரணங்களால் விளங்கி இளமை மாறாத குழைக்கையுடைய பூங் கொடி போன்ற உமாதேவியே என்று. (கௌ)

நீருறுநதிவலை நீரிடைவீழ்ந்தா னீர்தேபாவதுபோலப்
பாருறுமுயிரிகள் காசியையுறறா பரவியபெருமபுச்சுக்காசி
யேருறுசொருப மாமொருகாவத திசைகெழுகாசினாமழைப்ப
வாருறுமுலையோ மாமதெனத்தோன்றிவநதுநமுனவணங்கியதே,

(இ-ள்) சலத்திலுண்டாகிய திவலைகள் அச்சலத்தில் விழுமானால் சலவடி வமாவனபோல, உலகத்திலுள்ள ஆனமங்கள் காசித்தலத்தையலிடநதால் எவ் விடத்தும்பரவிய பெருங்கோத்தியுள்ள அழகிய காசிவடிவ மாவார்கள் முன்னொரு காலத்தில் பெருமையுள்ளகாசியை, நாமழைத்தபோது அச்சலத்திலுள்ளகையு டைய பெணவடிவமாகத்தோன்றி நமதுமுனவநது வணங்கினதது என்று. (கௌ)

ஒருமடமகளை நோக்கியாயிலிங்க ரூபிரீயோனிநுபியுநீ
வெருவருமபாவ முழுவதும்போக்கி வீட்டின்பமயாவர்க்குமளிககுஞ்
சொருபிரீயென்ற முகத்திடைமகிழ்ச்சி தோற்றிலளென்னெனயினவாக்
கருகுபுவிளர்த்ததை யரிபடாநதொளிரக் கடகுயிலுணர்த்திடலுற்றாள்.

(இ-ள்) இளமைதங்கிய ஒப்பற்ற அம்மாதை யாமபாத்தது நாம் இலிங் கவடிவமாகின்றோம் நீ அதைத்தாங்கும் ஆவுடையா வடிவமாவாயாக நீ இவ் விடத்திலுந்து, வருபவர்களியாவருக்கும் அச்சத்தைத்தருகின்ற பாவமுழுவதை யுமொழித்தது முதலியின்பத்தைத்தருகின்றசொருபத்தைப்பெறுவா யென்றோம் அதைக்கேட்டு அம்மாது முகமலாச்சிக்கொள்ளாதவனான நாம் யாதென்று வினவ நடுவே கறுத்துச் சுற்றிலும் வெளுத்தது அழகிய இரோகைகள் படரப்பெ ற்று விளங்குகண்களையுடைய அம்மாது சொல்லத்தொடங்கினன. என்று (கௌ)

எனையடைநதவாக்குப் பாதகம்போக்கி யின்பமாமுத்திவெக்குவதே
நினைவருமவிரத மென்றுயானினைநதே நினைந்ததற்கோரிடையூறு
கனைகடலுலகிற கலியினிலளவாக கடியபாதகம்பலபுரிவா
ரனைவருமடைவாரியானெவன்செய்கோவறைநதையுறுதியாகக்கென்றுள்

(இ-ள்) எனையடுத்தவநதவர்களுடைய பாவங்களை யொழித்தது சுக்மய மான முத்தியைக்கொடுப்பதே நினைத்ததற்கரிய விரதமென்று யான எண்ணியிரு நதேன் அவ்வெண்ணத்திற்கு விரோதமாக ஒலிக்கின்ற கடலாற சூழப்பட்ட உலகத்தில் கலியுகத்திலே அனவுபடாத மகாபாதகங்களைச் செய்பவர்களியாவ

ரும் இவ்விடம் வருகின்றார்கள் யான யாதுசெயவேன இவ்விடம் வந்தவர்களுக்கு முத்தியென்று தேவரீர திருவாயமலராத வாக்கியத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்றனள் எ-று. (கக)

கன்னியேதனை விரும்பினையதையே கடவுளாபலருமுன்னொருநாட்
இன்னிவந்திறைஞ்சிவேட்டனரவாக்குத்தோலவியிலவவாங்கொடுத்தோ
மின்னினியீழிரத்தலாலுலகி லெத்துணைப்பாதகம்புரிந்து
மன்னிறிதசாரி னவையெலாமாற்றி வந்தருவவிழுமுழுதனித்தோம்.

(இ-ள) காசிதேவியே நீயெதைவிரும்பிக் கேட்டனையோ அதையே முன்னொருகாலத்தில் பலதேவரும் நிறைபூதுவந்து வணங்கிக் கேட்டார்கள் அவர்களுக்குப் பழுதினறி யவவாததைக் கொடுத்தனேம் இப்போது நீயும் கேட்டலால் உலகத்தில் எவ்வளவு பாதக்கு செய்துள்ளவர்களானாலும் உன்னையாதடு பபார்களானால் அப்பாவங்களை டொழித்து முத்தியைத்தருகின்ற வல்லமைமுழுவது முன்கேக் கொடுத்தோம் அஃதன்றியும் எ-று (கஎ)

அன்னியதலத்திற் பாதகமாற்றி யடைந்தவாதமககதையறுப்பேன [ன்ற
றுன்னியிங்கமாந்து பாதகம்புரியிற் றுணரிந்துயானசெயவதென்னென
பன்னியகால் வயிரவா தண்டம் பண்ணியபின்புநீகொடுத்த
மன்னியவளவா வினபினையென்றோ மறவளகேட்டுளமகிழ்ந்தாள்

(இ-எ) பிற தலங்களில் பாவஞ்செய்து இவ்விடம் வருவார்களானால் அப்பாவங்களை நீக்குவேன இதலத்திலிருந்து மகாபாதகங்களைத் துணிந்து செய்வார்களானால் யான யாதுசெய்யக்கூடுமென்று கேட்டனையாயின காலவரை வா பாபத்திற்குத் தக்கதண்டனையைச் செய்தபின்னா நிலபெற்றுள்ளதும் அளவுபடாததுமாகிய முத்தியின்பத்தைத் தருவாயென்று கேட்டனையிடோம் அதைக்கேட்டு காசிதேவி மனமகிழ்ந்தாள் எ-று (கஅ)

சிறந்தமாகாசி வாழ்நாட்பாவஞ் செய்கரைத்தெறுகலிவருத்து
மறந்தவாவனைய காசியுட்கலியு மணுகுமோவெனினணுகாதா
லுறந்தசீவர்களாங் கிருந்துசெயமறமே யுறுகலியாயவருத்திடுமாற
பிறந்தவககலியை மாற்றுவானகால் வயிரவப்பெரும்பெயாததோளறல்.

(இ-ஊ) மேலான காசிதலத்தில் வாழ்பவர்களுள் பாவஞ்செய்பவர்களை கலிபுருஷன் வருத்தப்படுத்திவான தருமமீட்காத அதலத்தில் கலிபுருஷன் வருவானோவென்று (உமாதேவியே) கேட்பாயானால் கலிவரமாட்டான் அக காசியில் வசிக்ரும் ஆனமாக்கள செய்யும்பாவமே கலிபுருஷ ரூபத்தைப்பெற்று துன்புறுத்தும் காலவரைவகடவுள் தக்கதண்டனையெய்து கலிவடிவங்கொண்ட பாபத்தை நீக்குவன எ-று (கக)

கஞ்சத்துச்சாம்பா கலந்திடப்படுகிற கவினறெனகையுளபொருளை
நெஞ்சத்துப்படிநின் மேலவாகாதது நேர்ந்திடல்கலந்திடப்படுகிற

கள - வது காசிதேவி வரம் பெற்ற அததியாயம்: ஈஅரு

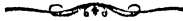
தஞ்சதுககிடைக்கு மதுபலவினுக்குஞ் சாதனமாமதேமுததி
யஞ்சதுககிடையா யுணரெனதெரிததா னருளுருவாகியபெருமான்.

(இ-ள) சரம்பராற சுததிசெயயின வெண்கலம் பரிசுததததையடைவது
பேரல, கையிலுள்ள பொருள்களை மனததிறகளாகமில்லாத சாதுககருகருக
கொடுத்தால் ஆதாவான சிதஞ்சதியைப் பெறுவார்கள அபபுண்ணியமே பல
வாயுள்ள சுகங்கருகருக காரணமாகும் அதுவே முததியினபததைக கொடுக்கும்
அன்னம்போலும் கடைபையுடைய உமையேதெரிவாயாகவென்று திருவருளவடி
வாகிய சிவபெருமான் திருவாயமலாதனா, எ-று. (20)

காசிதேவி வரம்பெற்ற வததியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம், கள-கரு, திருவிருத்தம், டுஅஎ.

திரு ச சிற ம ப ல ம.

பதினெட்டாவது காமகலி வரலா றுரைத்த வத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்

காசிமடத்தை முகமலாநதென செய்தாளவடகெனகட்டுணர்த்தாயப்
பேசியருள வேண்டுமெனப் பிராட்டி கேட்ப வெதிரினற
வாசிபயிலும் காசிமகட் கறைநத்கதையொன றுண்டென்று
வாசிமறையாக கொண்டபிரான வகுத்துக்கூறத் தொடங்கினான்.

(இ-ள்.) தேவரீர் கொடுத்தவரத்தால், காசிதேவி முகமலாசனிகொண்டு
யாதுகாரியஞ் செய்தனள் அவளுக்கு என்னஉறுதி வாக்கியத்தைக் கட்டினையி
டமர் (அடியேனுக்குத்) திருவாய மலர்வேண்டுமென்று பாரவதிதேவியார் கே
டக், அடுத்தோர்களை வாழச்செய்கின்ற காசிதேவிபணிநது என்னெதிரா நின்ற
பேரது அக்காசிதேவிக்கு யாவகூறிய கதை ஒன்றிருக்கின்றது அதை உமை
யேகேளென்று வேதத்தைக் குதிரையாக்கக்கொண்ட சிவபெருமான விரித்துச்
சொல்லத் தொடங்கினான். என்று. (க)

பேரநாத கேதிரமாய்ப் பிறங்குரினபான வசித்திதித்
நீரநாத மருளுடையார் தமக்கேகிடைக்குஞ் செயிமுழுதுஞ்
சாரநாத வகவாரிப்பார் தமாட்டுஞ்ஞான றுந் கிடைப்பாரிது
பாரநாத வுறிமறண்ட பாணிமதர் ணையிறமடுக்கும்.

(இ-ள்) நித்தியநாதத் தலவடிவாகவிளங்கும் உன்னிடத்துவந்து வசித்தல
மது கருணை நீங்காத அடியாராக்கே கிடைக்கும் எல்லாப்பாவங்களையுஞ்
செய்து அகவகார மேற்கொண்டவர்களுக்குச் சதாகாலமும் வசிக்க நேரிடமா
ட்டாது. உலகத்திலுள்ள பாவிகள் அதிகமாக வரத்தொடங்கினால் தண்டபா
ணிக்கடவுள் நமதுகருணையிறுமறடுக்க, வராது தடைப்படுவார்கள். என்று. (உ)

மன்னாகாசி நகாவசித்து மறையினொழுகுக நிறம்பிடுவோ
ருன்னுஞ்செயிரி னுறவருநதி யுனையுமெமையு மறநதிவொ
பன்னுநதவததால் யோகத்தாற் பத்தியானமற் றுணையடைவார்
கொன்னுன்கொடுப்பார் தகமனைத் துங்குமைத்துமுத்தியடைவாரால்.

கஅ-வது காமகலை வாலாறுரைததவததியாயம். ௪௮௭

(இ-ள்.) கிலபெற்ற கசிததலததில வாசஞ்செய்யப்பெற்றஞ் (சிலா) வேதவிதிதவறி நிறைந்தகுற்றங்களிலுமுதி உனையும் எனையும் மறப்பாரகனிலா அததலததில வசித்து வேதங்கனா லெடுத்தரைக்கதக்க தவததிலும் யோ கததிலும் மெப்பபததியிலும் பழகி, அசகததைத் தருகின்ற மகாபாதகங்கனெல லாவற்றையு மொழித்து முத்தியடைவாரகன. எ-று (௯)

முத்தநினது மானமியங்கண் முழுதுங்கேடமெ பாதகமே
நகதலறிவி லாகொடிய நாகததமுநதி யிடாப்பவொ
சகதமுதனின் டிடப்பெற்றோர் தவாதவிருப்பி னினனையும்
நகதமடையா நம்மையும்பூ சித்துமுத்தி யடைவாரால்.

(இ-ள்.) முதன்மையான (காபிப்பதியென்று பெயர் பெற்று விளங்கும்) உன்னுடைய மகிமைகளையாவுக கேட்டறிந்தும் பெருமபாதகத்தைச் செய்யும் அறிவிலாதவர்கள் மகாரகங்களிலிழுந்து (தீர்க்ககாலம்) துயீரமுதுவார்கள். சாகதமுதலியனான சமபத்தை யடைந்தவர்கள், பேதியாத பேர்னபினால் உன னையும் அழிவற்ற நமனமயும் பூஜைசெய்து மோட்சகததைப் பெறுவார்கள்.

என்றுபுகல வெனையடைவா ரியல்புகிறிது தெரித்தியெனக்
கன்றுசெறிகைக காசிககள் கரைந்துவேண்ட மனையாதி
துன்பொருளி லாசையிலா சருதியொழுக்கந தவறுதரா
வென்றுமிளிராம யோருளே விருமபாநின்ற மேனமையா.

(இ-ள்.) இப்படியென்று நாமதெரிவிக தலவடிவாகிய வென்னிடமவநது வசிப்பவர்களுடைய தன்மையைச்செறிது தெரிவிப்பீரென்று வனையலணிகத கைகளையுடைய காசிதேவியிரயகி வேண்டுகக்கொள்ள, வீடுமுதலாக பொருங்கிய பொருள்களில் ஆசையிலாதவரும் வேதவிதிகளில் தவறுதவரும், தீவீனையை வென்று விளங்கத்தக்க நமது பெருங்கருணையையே விருமபுகின்ற மேனமையு டையோரும் எ-று. (10)

அளவாமது தலங்கடொறுஞ் சென்றுபோற்று மாவமுனா
ரளவாமேனமைத தீர்த்தங்க ளனையதுமரடி யமர்தருவா
ரளவாவருள்சா னம்புராணங் களனையது மாய்கதிலொ
ரளவாததவத்தாற பணிபூண்டா ரடிமைசெய்வா ரிவாகண்டாய்.

(இ-ள்) அளவிலாத நமது தலங்கடோறுமபோய் துதிகரும் விருப்பமு டையவரும், அளவிலாத மகிமையுள்ள தீர்த்தங்கனெல்லாவற்றிலுஞ் சென்று ஸநாநஞ்செய்பவர்களும், அளவுபடாத திருவருளவடிவாயுள்ள புராணங்களெல லாவற்றையும் ஆராய்பவரும், அளவிலாத தவததினால் (நமக்கு ஆலயமுதலிய) பணிவிடைசெய்பவர்களும், அகத்தடிமைசெய்பவரும் ஆகிய இவர்களெல்லாம் காசிதேவியாகிய உன்னிடத்துவந்து வாசஞ்செய்வதற்குரிய ராவார்கள். எ-று.)

இன்னும்புகலப் படுகையென நினைமேனட்பப் ததுகேட்டி
முன்னும்விதாப் பாடாளு முதல்வன்வீர சேனனெனப்
பன்னும்பெயரா னெஞ்ஞானமும் பதநிகிரத்தை மிகவளாப்போன்
மன்னுமனையா னமைச்சர்முதன் மறநோர்க்குமத் தகையினரே.

(இ-ள) இனிமேல் நடக்கப்போகிற கதை ஒன்றிருக்கின்றது அதைக்கூ
றுவேன கேட்பாயாக யாவருஞ் சிந்திக்கத்தக்க விதாப்பதேசத்தை அரசாக்கி
செய்யும் வீரசேன மஹாராஜனென்பவன் நமமிடத்து அனபையும் வீசுவாசத்
தையும் அதிகமாகச்செய்பவன் அவ்வரசனுடைய மந்திரி முதலாயினோரும் அது
போலு, கலலொழுக்கமுள்ளவரேயாம். எ-று (எ)

அனையனமுனிவா சிலரடைய வனபிறபோற்றி யடிபணிந்து
புனையவினங்கு நம்பகவன் பொலியுநதலமெத தன்மாரும்
வினைய்மிருநதி ருரைத்தருள வேண்டிமெனவம் முனிவாருங்
கனையும்புகழ்சா தலமனைத்துங் கருதியீது தெரிந்துரைப்பார.

(இ-ள) சில முனிவர்கள் அவவீரசேன மகாராஜனிடத்தவர, அவர்கள்
பாதங்களில் அனபோடு வணங்கித்துதித்து அன்பு செய்பவர்களுக்கு அருள்கி
ன்ற நமது சிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற தலங்களுள் விளக்கமாக இருப்பது யாது
கூடாதபுதியுள்ள பெரியோரோ உரைத்தருளவேண்டுமென்று கேட்க, அம்முனி
வர்கள் பெரும்புகழுள்ள தலம்ஹிமைகளெல்லாவற்றையுஞ் சிந்தித்துத்தெளி
ந்து இதைச்சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று. (அ)

மன்னுவீர சேனனென மறையுமுணரா நம்பகவன்
முன்னுநின் பெருங்கலைக ளன்றதமென்று மொழிந்திவொ
ரன்னாவற்றுட் கலையொன்றோ டமர்வா னகிலதலங்களினு
மெனனமுரைப்போ மறையுமுள கலையோடமாவா னெழிற்காசி.

(இ-ள) வீரசேன மஹாராஜனே கேட்பீராக வேதங்களால் அறியப்பட
டாத நமது சிவபெருமானுடைய மஹிமையுள்ள கலைகள் சிந்திக்கத்தக்க அனே
ககோடியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். எல்லாத் தலங்களினும் அக்க
டவுள் ஒவ்வொருகலையுடன் வீற்றிருப்பார அழகிய காசிப்பதியில் எல்லாக்க
லைகளோடு மெழுகதருளியிருப்பார். ஆதலான அக்காசிப்பதியின் மகிமையை நா
ககள் யாதென்று கூறுவோம். எ-று (ஆ)

ஆயிதமததார காசிக ரொன்றேயதிக மததலத்தே
மேயகிருமி கீடமா தேவனவடிவம் விளங்கியெழும்
பாயபுகழ்த தலமவசிப்போ பாவமனைத்து மொழிந்துயர்வார
தூயவதன்ச ருரைப்பரிதா லெனறுசிலசொற மனாமுனிவர்.

(இ-ள) ஆனபடியால் காசித்தலமே மேனமையுடையதாகும், அததலத்தி
லுண்டாகிய கிருமிகீட முதலிய எல்லாச்செய்துக்களும் மஹாதேவர் வடிவமரக

கஅ-வது காமகலைவரலாறுரைத்த வத்தியாயம். ரஅந

விளங்கும். பரவிய புகழையுடைய அதலத்தில் வாசஞ்செப்பவாகன் பரவமு
தும் நீங்கி உயரவையடைவாரான பரிசுத்தமுள்ள அத்தலமறிமைபைசொலவ
தற்கிரதாமென்று முனிவர்கள் சிலபாகத்திற கூறினார்கள். எ-று. (க0)

அன்னபொழுதே காசிகை ரடையுமவாஞ்சை யுடையானுய்
மன்னனிருந்தா னவனுட்டு வாழ்க்கையுடைய ளொருதாசி
நன்னர்மனத்தாள் காமகலை யென்றுநவிலு நாமத்தாள்
பன்னவரிய காசிகர்ப் பழமான்மியங்கள் சிலகேட்டு.

(இ-ள) அமமுநிவர்கள் கூறியபொழுதே காசித்தலத்திற்குப் பேரகவே
ணடுமென்கிற ஆசையுடையானு அவவீர சேனமகாராஜனிருந்தனன் அவவித
ரப்ப நாட்டில் வாழ்கின்ற ஒருதாசி, காமகலையென்று சொல்லத்தகும் நாமகர
ணமுடையவள் நல்லமனமுள்ளவள் உணாபபதற்கரிய அருதித்தலமாகிய காசிப்
பதியின் மகிமையில் சிலவற்றைக் கேள்வியுற்று எ-று. (கக)

என்றுகாசி நகர்புருவோ மென்றுகாசி நகர்வசிப்போ
மென்றுகாசி நகரூழுவோ மென்றுகங்கை யாடிடுவோ
மென்றுவிசுவே சனாததொழுவோ மென்றுசிவபுண் ணியத்துயாவோ
மென்றுபிறவித் துயரொழிவோ மென்றுகருதி யேககுறுவாள்.

(இ-ள) காசித்தலத்தை என்னைக்குப்போவேன அநநகரில் எப்போதுவ
சிப்பேன அககாசியை என்னைக்குப்பிரதக்ஷணஞ் செயவேன, கடிநாதீரத்த
தில் எப்பொழுது ஸநாநஞ்செயவேன விசுவநாதனா என்னைக்கு வணங்குவேன
சிவபுண்ணியங்களால் எப்போது மேனமையடைவேன பிறவித்துயரத்தை
என்று நீங்கப்பெறுவேன இவ்வாறுகக்கருதி யேக்கத்தையடைவாள எ-று. (கஉ)

அனையகாம கலையொருநா ளகத்தாரொடுஞ்சொல் லாதெழுந்த
துனையவொருநா சியையடையத் துணிந்துமுனிவர் விடைபெற்றுப்
புனையவொளிர்பொன முதற்றானம் பொறபராமறையோர் கொளக்கொ
நனையபொழில்சூழ் திருக்காசி நகரநோக்கி வழிக்கொள்வாள். (முகது)

(இ-ள.) அவவண்ணமுள்ள காமகலை ஒருதினத்தில் வீட்டிலுள்ளவாக
ளோடுஞ் சொல்லாமல் விரைவாக எழுந்து ஒப்பற்ற காசித்தலத்துக்குப்போக
கிச்சயித்து அத்தலத்தின் மகிமையைப்போதித்த முனிவர் அதுமதிபெற்றுக்கொ
ண்டு விளக்கமுற்ற பொனமுதலிய தானப்பொருள்களை சாஸத்திர உணாசசி
யால் அழகுவாயகத் பிராமணா விருமபிக்கொள்ளுமபடி கொடுத்த தேனறுளிக
வனற சோலைகள் சூழ்ந்த காசித்தலத்திற்குப்போகுமபடி வழிக்கொண்டனன்.)

ஆறுநடக்கத் துணிந்தாளா யைநதாறடிவைப் பாளப்போ
தூறுமெடுத்த பலப்பரவ மொன்றுநிலலா தொழிந்தகலு
மேறும்புகழ்மர்ப் பெருங்காசி யெய்தலொடுமுற பலபவத்துச
சேறுங்கொடிய பரவமெலாந தேய்நதுமாயநது சிதைதருமால்.

(இ-ள்.) வழிபடக்கூத்துணிந்து காசியைவிளைத்ததுதான் மடிவைத்தபோது, பிறந்தகாட்டொடுததுச செயதபாவங்கள் நீங்கிவிட்டன. இலக்குமி வசித்தற கிடமாகிய பெருமபுகழூன காசிப்பதியை அடைந்தமாததிரத்தில படைபிறவிய லுஞ்செய்த கொடுமபாவங்கள் யாவும் நாசத்தை யடைந்தன, எ-று. (௧௪)

வள்ளங்கவறறும் பூண்மூலையாள் வயங்குகாசி யெய்துதலு
முள்ளங்குளிர மெய்குளிர வோங்குமணிகள் னிகைமூழ்கிக்
கள்ளமகல மறையோரகருக சையினுனவெ லாங்கொடுத்து
விள்ளமுடியா விரத்தியளாய் விரும்பியாங்கே தலைமழித்தது.

(இ-ள்.) தனக்கிணைந்ததை யவமதித்து ஆபாணங்களையணிந்த குசங்க ளையுடைய அக்காமகலை விளக்கமுறநகாசியையடைந்தபோது மனோதாபம் நீங் கவும் சரீரங்குளிரவும் மேலான மணிகாணிகையில் ஸநாகஞ்செய்து கணங்கத தை பொழிக்கும் பிராமணாக்களுக்கு கையிலுள்ள வெல்லரப்பொருளையுந் தா னஞ்செய்து, சொல்லாடல்களாத விரத்தியுடையவரைய விருப்பமுடன் தலைமொட் டையிடடுக்கொண்டு எ-று (௧௫)

மந்தாகினிவண் புனனமூழ்கி வயங்குநீறு கண்மணியோ
நெதாரினற விருப்பினணிந் துலவாவனபு தலைகொள்ள
முநதாரமது தரிசனமு மூவாவினது தரிசனமூஞ்
சந்தாரவனமென மூலத்தேரகாய் தவிராதாற்றி வருவாளால்.

(இ-ள்) ஞானவளத்தைத்தருகின்ற கங்காதீரத்தத்தில முழுதி ஒளியை யுடைய விழுதி உருத்திராக்கூத்தை அகிகரிகின்ற அனபோடு தரித்து பேதிபாத பத்தியுடன் நமமையும் உன்னையுந் தரிசித்துச்சந்தனக்கோலத்தையணிந்த அழகிய குசங்களையுடையமாதே இந்நியமங்களைத்தவிராதுசெய்துவருவாளாயினாள். எ-று.

தீராவருளி னெனைநகாததி தேவதேவ மாதேவ
பேராதொளிரித் தலத்தமரப் பெருஞ்சிரத்ததை மிகக்கொடுத்தி
யாராவமுதே யெனதுதிப்பா எழுவாள்விமூவா னனைப்பாசொன
றோராதெழுந்து நடம்புரிவா னுருகியுருகிப் பாடுவாள்.

(இ-ள்) நீங்கக்கருணையால் அடிபேண்ப பாதுகாப்பாயாக், தேவர்களுக் குத்தேவராயுள்ள மஹாதேவரோ, ஒளிநீங்காத காசித்தலத்தில நானவரிக்க அதிக சிரத்தையைக் கொடுப்பீராக அளவுபடாத சுகத்தைத்தருகின்ற தேவாமிரதம் போன்றவரோ என்று துதிசெய்வாள், பிரிவுகேரிட்டால் யாதுசெயவேனென்று அழுவாள், சோரது விழுவாள், பிணைநகசெய்வாள், ஒன்றுஞ்சிறியாதெழு ந்து ஆடுவாள், நமமைவினைந்து கனிரதுருகிப்பாடுவாள். எ-று. (௧௬)

சொற்றவீனகுப் பரமானம் சொருபமான விவிங்கததை
முற்றவுணாதே னைநியோ சனையான மொழியால
முற்றவொருயோ சனையாமென றுரைப்பாளிதையா னடைந்தமையாற
பெற்றபேறு சொலம்பாறறோ வென்றுபெரிது பேசுவாள்.

கடி-வது காமகலை வரலாறுணாதத வத்தியாயம். ௪௯௧

(இ-ள) இத்தலத்தில் திரமரண் சொருபமாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தினியலம்பை முழுதமிழிந்தேன, ஐந்தியோசனை, நீளமுடி ஒரு போசனை பகலமுமாக உணந்தென்று கூறுவான். இதை யான சமீபித்தத நரி சித்தமைபால நானடைந்த பிரயோசனத்தைச் சொல்லக்கூடியதோ வென்று யிஷு மெடுத்தரைப்பான். எ-று. (௧௮)

தீயபுரியும் பாதகாகாள் செகமோமோமும் புகழ்காசி
யாயதலத்தை யுடையோ வரியாதிபர்க் குபாசிகக
மேயவிசுவ நாதனடி விருமபித்தொழுதேத தெடுக்கோ
தூயபுரிந்து நிற்பிரேற நுயருண்டாமோ வெனச்சொல்வான்.

(இ-ள.) கொடுமையர் புள்ளவைகளைச் செய்யும் பாதகாகளே சத்தலோ கத்தர்மும் துதிக்கப்பெற்ற காசியென்கிறதலத்தைச்சேரவீரகளாக, விஷ்ணுமுத லாங்கு தேவர்களாலே உபாசனைசெய்ய விருமபி எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவ நாதருடைய பாதங்களிலானபுனைவதுவண்ணங்கித் துதிப்பீரகளாக வரிசுத்தமரையி சதகருமங்களைச்செய்து அத்தலத்திலிருப்பீரகளானால் உங்களுக்குத் தூயரமு ண்டாகுமோவென்று கூறுவான். எ-று. (௧௯)

காமாலையிவ வாறொழுநல் கண்டுநீயோ முனிவாருலத
தாமநறுமாபுல குழுனமாதாய்ச் சூசையெனும்போ தாங்கியிக
லெமமவிழைவாண முனபுகுவா யிணையநீயா பெயரென்னை
நாமமெதுமின நேயத்திற கெனநீவினவ வவணவிலவான்.

(இ-ள) காமகலைஎன்னுந் தாசி இவவாறு நன்னடையிலிருப்பதை நீயறி நது பிராமணாருலத்திற்பிறந்த மலரணிந்து விளக்கமுற்ற மல்ல அளகபாரததை யுடைய கண்ணிகைவடிவெடுத்து சூசையெனனும் பெயர்பூண்டு பேரினபத்தை விருமபுகின்ற அக்காமகலை முன்னே பிரசன்னமாகி இவவாறு தவஞ்செய்கின்ற நீயா உன்பெயரென்னை உனதுதேசம் ஏது என்று நீகேட்க அவனகூறுவான்.

செய்யநெறிசே ரொருவிதர்ப்ப தேயமவாழு மொருதாசி
வெய்யநாம லையென்று விளம்புவாரெற் கொருநாமம் [ழிக
பொய்யவாவிப் புன்னெறிபோய்ப் புரிந்தகொடுமபா தகங்கொ
தூயயவினைய காசிக நுறநேனுள்ள திதுவென்பான்.

(இ-ள.) சன்மராகத்ததை யுடையோ தகையி ஒப்பற்ற விதர்ப்பதேசத் தில வாழுமின்ற தாசியாயி என்னை கொடியகாமகலையென்று சொல்லுவார்கள பொய்யப்போகக்களை விருமபிக கொடுத்தொழிசை செய்ததனால் வந்த மஹா பாதகங்கெல்லாம் விலகி நான்பிழைக்கும் வகையாக இக்காசித்தலத்தை யடைந்தேன இதுவே உண்மையாமென்று கூறினான் எ-று. (௨௦)

எனறொபாழுது பருவமுட னெழிலுமவாயநாய் குலத்ரும
மொனறவியறறாய் தலைமழித்திங்குறுதற ருமோ வென்பாய்நீ

நினறவினையா வைபுநிலையோ நிலையானோன்றே நிலையாக
நனறவாவினேனபழுதோ நங்காய்புகலென நவள்புகலவான்.

(இ-ள) இவ்வாறு சொன்னபோது யவ்வனமும் அழகும் வாயகதிருக்கி
ன்ற நீகுலாசாரநடையை நடவாது தலையை முண்டிதஞ் செய்துகொண்டு
இவ்விடத்திருப்பது நீதியாமோவென்று கூறப்போகின்றனை உள்ளதுபோல் கா
ட்டுகின்ற யவ்வனமுதலியவைகள் நிலையாமோ சூப்பறறப்பொருளாகிய முததி
யொன்றே நிலையாகுமென்றுமதித்துஅந்நன்மையை விரும்பினேன அவ்விருப்பந
திதாகுமேரீ நீ சொல்லியருளவா யென்று அக்காமகலை சொல்லப்போகின்றாள்.

இநதநகரங் கண்டனையே யிறுமபூதெனனை யுடையெனப்
யநதமிதநா யைநதுகுரோ சதந்நளவாயப பரமானம்
சநதமுளதா யொளிரிவினகந தனைககண்டேனென நவளுரைப்பாண்
முா தவதற்கு நினகுகும்வேற நுமையெனமொழிதி யெனபாய்நீ.

(இ-ள) இததலத்தைத் தரிசித்தனையே யாது ஆசசரியத்தைக் கண்டனை
யென்று நீகேட்கப்போகின்றனை, லயமில்லாததாய், பஞ்சககுரோஃ தூரத்தள
வும் வியாபித்ததாய், பரமானம்சொருபமாய், வினங்குகின்ற இலிங்கத்தைத் தரி
சித்தேனென்று அவனசொல்லப் போகின்றாள், காணப்பட்ட அவ்விலிங்கத்துக்
கும் உனக்கும் பேதமயாது சொல்லாயென்று நீகேட்பாய், எ-று. (௨௬)

யானுமெனது மிருப்பனவு மெனகுகுமதற்கும் பேதமே
தேனுங்கனியும் பொருமொழியாய தீயவவைதி ரதிறபேதந்
தானுமுளதோ பரமவேறு தாமவேறென்று கருதுவாராக
கூனுநதொலையா துறவளரு மொழியாதொருகா லமுநதுககம்.

(இ-ள) தேனையும் முககனியையு மொத்த வசனத்தையுடைய அம்மே ஆ
னமாவாகிய எனக்கும், தேகமுதலிய பிறப்பொருளுக்கும் பேதமாகும் பிறப்பொ
ருளை எனதாகப் பற்றுகின்ற கொடுமைநீங்கிலை பேதமிருக்கின்றதோ அபேத
மேயாம் பிரமமவேறு, தானவேறென்று நினைப்பார்க்குப் பிறவி அதிகரிக்கும்
துயரமும் ஒருக்காலும் நீங்காததாகும் எ-று. (௨௭)

அறிவிறசெறிநதோ ரிப்பேத மறையாடைவர் ரபேதமே
செறிவிறகருதிச சிவதான தீர்த்தமபயில்வா ராவொர்
முறிவிறகொடுமபா தகநீங்கி முத்தராவா ரென்றுரைத்துக்
குறிவிறபுருவத் தாய்நீயா ரென்பாளுள்ளந் குவிராதுநீ.

(இ-ள) அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள் இப்பேதவர்க்கியத்தைக்கூறா
கள், அபேதானுபவத்தை யடைவார்கள் எல்லாவற்றையும் பிரமரூபமாக மதி
த்து உத்தமதானங்களைச் செய்வார்கள் சிவாலயத்தைத் தரிசிப்பார்கள் சிவதீர்த
தங்களுக்குப் போவார்கள் ஸநாநஞ்செய்வார்கள் மகாபாதகங்களை நீக்கி முததி
யடைவார்கள் என்று கர்மகலை எனபவன்கூறி விலகினைப்போலும் வளைந்த புரு
வத்தையுடைய அம்மையே நீடாரெனறுகேட்பான், நீமனமகிழுகது, எ-று. (௨௮)

கௌ-வது காமகலை வரலாறுகளைத் துதியாயம. ௧௯௩

சீராய வரதகார இகழப்பதியிற்ற கவையொடு
பாராய்கருண சொருபமாயக காட்சிரொடுபபாய பார்த்தவரு
சீராயவணங்கித் துதிபுரிவா ணினதுவிரதங் கண்டாங்கி
யாராய்தரவந் தேனென்று சொல்லியருளி யகலுவாய.

(இ-ள்) உலகதாரால் ஆராயத்திறப்படுகின்ற கருணையே வடிவமாகிச்
சிறந்த அபயவரதங்களுள்ளகைகளோடு பகிழ்வுவயதுடைய காதலமுள்ள பெ
ணவடிவமாகி காக்கித்தரப்போகின்றன ஆகாமாசிலபார்த்து முறையாகவணங்
கித்தோத்திரஞ்செய்வான் உனது மனவிரதங்களைச்செய்து இரகமுற்று ஆராயந்
தருளவந்தேனென்று சொல்லி மறைந்துவிடப்போகின்றன என்று (௨௬)

பதிமுதிர்ந்த காமகலை பன்னாள் வவா நங்கமாரது
சித்திதருநக தாகினிநீ ராடிநமைஞ் செவிததுப
பொதியிருந்த பந்தமெலாம் போ கிநமமோ டொன்றரு
முத்தியடைவா ளென்றுரைத்தான முத்தப்புநடு முழுமுதல்வன

(இ-ள்) சிறந்த அன்புள்ள காமகலை செவிவாயால் நியமமாகனோடு ஆ
காசிப்பதியிருந்து அடிபடுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற பந்தார்பந்தத்தில் முழுவிந்
மைத்தரிசித்து முடியிருந்த ஆணவாதிபந்தங்களை மொத்தித்து, மமமோடு அபே
தமாகக்கலக்கின்ற முத்தியடையப் போகின்றனென்று பெரியோராலால் புத்த
தகக சாவபரிபூரணராகிய சிவபிரான் திருவாயமலார்தனா என்று (௨௭)

கரைந்தவார்த்தை செவியேற்றுக கைகள்ருவித்துக் காசிகள்
விரைந்துநடந்து தன்னிருக்கை மேவியமார்தான மலைமடநாய்
இரைந்தகடல்குழ் நிலையத தினையகாசித் திருநகரம்
புரைந்தகரு மொன்றுளதோ வென்று நமைடி மகிழ்பூந்நாள.

(இ-ள்) இவ்வாறு கட்டளையிட்ட சிவபிரான் திருவார்த்தையைக் காசி
தேவிகேட்டு இருகரவசையுயர்த்தி விரைவாக நடமாடப்போய் என்ன வரசை
ததானதில் வீருமபிவசுதனள்ள இமாலயராஜமாயிர்பே ஒலிக்கின்ற கடல்குழ
ப்பெற்ற பூமியில் இத்தனமையாகசிறந்த காசித்தலத்திற்குச் சமமானமஹிமை
யுள்ள தலம் ஒன்றிருக்கின்றதோ வென்று திருவாயமலார்தனா உமாதேவியுங்
களிகூறாதனா என்று. (௨௮)

காசிககொன றொருதலமுங் கங்ககாங் கொன றொருபுனலும்
பேசியடங்கா விசுவேச னென்றுபெயர்கொ ளொருதேவும்
வாசியருள்வா னெப்போது மன்னியிருப் வறியாது
சிகரகெ லாமருந்தித் திரிவாரொனமீட் டிஞ்சொற்றன.

(இ-ள்) காசிப்பதியென்று ஒருதலமும், கங்காதிவென்கிற ஒரு நீர்த்த
மும், சொல்லக்கடந்தாத மஹிமையுள்ள விசுவநாதனாகின்ற பெயர்பெற்ற
ஒரு தேயவமும் மோக்ஷலாபத்தை யருளுமபடி எககாலத்திலும் நிலைபெற்ற

ருகக இவ்வுண்மையினைப் பறியாது ஜீவகோடிகள் இழிந்த காகமெல்லர்வற்றிவ
மழுந்தித்திரிகின்றார்களென்று சூதமஹாமுனிவா மேலுரு சொல்லத்தொடங்கி
னா. என்று (௨௯)

என்குது முனிமுனிவி லெல்லாமுனிவ ருங்கேட்ப
நானாவினா ளவருவந்து நன்றாயிருந்த திககாசி
யொனறுமகிமை யினனுந் புரையாககுறையு முரைத்தருடி
கன்றுதலைநீர் தரவென்று கரைநதாரமுனியுங் கடடுகொக்கும்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சூதமுனிவா களிப்புள்ள சமஸ்ததமுனிவருங் கே
டகும்படி செய்வையாசக கட்டளையிட்டனா. அமமுனிவர்கள் விருமபி இக்காசி
யின மகிமை றெடபாகவிருங். றது இன்னும் இதன மகிமையைத் தேவரீர் திரு
வாயமலாந்து எங்கள் மனோவருந்தத்தைத் தணித்தருளுவீரென்று பிரார்த்தித்த
னா. அதைக்கேட்ட சூதமுனிவா சொல்லத்தொடங்கினா. என்று. (௩௦)

காமகலை வரலாறுரைத்த வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் எவ்வுரு திருவிருத்தம், சுகள்.

திருத்திறமபலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தொன்பதாவது வீரசேனன் முத்தி பெற்ற அத்தியாயம்.

—

திருச்சிற்றம்பலம்

காசிமான்மியம் கேட்டுக்கூத்திலவைத்
தாசிலாதுவிதாபப நனநாண, நிர
தேசிஞானவீர சேனனெனுமனான்
மூசுமவாழககை துறங்குமுனறான்.

(இ-ள்.) விதாபபதேசத்தை விதியாக அரசாட்சிசெய்யும் முதலுள்ள வீரசேனமகாராஜன் காசித்தல மகிமையைப் பேர்பேரால் கேட்டு மனத்தில் நீறகாது வைத்திருநதாலால் நாலாவிதக்கடிமமாக வியாபித்திருக்கும் உலகவாழ்க்கையைத் துறக்கும்படி முயற்சித்தனன். எ-று. (க)

மானமிசுருயா மைநதனெனுமபிர
சேனனுக்குத் திருமுடி நம்பு
ஞானதன்மனை யாளொடுமனபொடு
மூனநீக்கவி முத்தமால் நற்றனன்.

(இ-ள்.) பெருமைபிறகிறத பிரசேனனெனுமும் குமாரனாக மட்டாபிஷேகஞ்செய்விதங் நீதிவழுவாது அரசாளுமபடிசொல்லுந் தனெனது யாளொடும புறப்பட்டுப் பிறவியை யொழிக்கின்ற காசிப்பதிக்கு அன்புடனவாதுசேனனன். எ-று. (உ)

வருணைமூழ்கினன் வணபுகழ்ச்சேசவன
நிருமுனசென்று திகழ்தரப்புகிந்துப
பரததீர்த்த முமுகிநடுபபகற
கரிசிலாமணி கன்னிகைமுழுகினான்.

(இ-ள்.) வருணசங்கம தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீமாதஞ்செய்து வியாபித்த புகழையுடைய சேசவன சநிதியிறசென்று அந்நியுயிர்வகப் பூசைசெய்து பின்னர் பரததீர்த்தத்தில் முமுகி உச்சிக்காலத்தில் களங் மற்ற மணிகாண்டியை ஸ்ரீமாதஞ்செய்தனன். எ-று. (ங)

மன்னுசீர்விசு வேசாமலர்ப்பத்
மன்னபூரணி யமமைதிருவடி.

யுன்னியேததியொண மாதவாகேசவா
பொன்னடிததுணை யுமபுகழநதேத்தினன்.

(இ-ள.) நிலைபெற்ற சிறப்புவாய்ந்த விசுவநாதருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையும் அன்னபூரணித்தாயார பாதங்களையும் சிந்தித்துத் துதித்து ஒளியுள்ள ஆதிசேசவருடையவும் பெரியோர்களுடையவும் பொன்னடோன்ற திருவடிகளை வணங்கித்ததித்தனன். எ-று. (௪)

அன்னதான மருங்கல தானநற
சொன்னதானந தொகுபுகழ தானமு
னென்னதானமும வேதியாச டீந்தனன
கன்னதான பாரிளுடை யண்ணலே

(இ-ள.) மதகீர்பெருஞ்ஞெற்ற அன்னதையுடைய யானையை ஈடாததும் வீரசேனவரசன வேதமறிந்த பிராமணர்களுக்கு அன்னதானத்தையும் அரிய பூஷணதானத்தையும் சுவனதானத்தையும், கூட்டமாரை கோதானத்தையும் மறறுமுள்ள எல்லாததானங்களையுந் செய்தனன். எ-று. (௫)

பொறி யடக்கிப் புகலும் புலனொரு
நெறிநடத்தி நிகழ்தரு மன்னவ
னறிவினிரிபு நாமாதரு நானேயிற
முறிகொளகாம கலைவந்து கூடினாள்

(இ-ள.) தத்தம் உரிசனிரசெல்லாது ஓடிநிரியங்கையடக்கி அறிவை விவழியே நடத்தி விளங்குகின்ற வீரனோடும் ஹாராலுன் அறிவாலுயராத சாதுகர்களோடு இவ்வாறு வசிகுமடோடு முதநிலைநியததில் மாறாதகாமகலை யென்பவனவந்து கண்டனன். எ-று. (௬)

வந்தகாம கலைநய மன்னவன
சந்தமாரதவ கோலந தெரிந்துதான
முத்திவயுப சார மொழிந்தன
னிந்தநாளிவ நென்னசெய்கின றாயென்றான.

(இ-ள.) தன்னிடமவந்த காமகலையிடை அழகுநிறைந்த தவக்கோலத்தை வீரசேன மன்னவன பார்த்து மேலான உபசாரவாரத்தைகூறி இதலத்தில் இப்போது யாது செய்கின்றனோ யென்றனன். எ-று. (௭)

பதய்யோடென பதிகுப பணிசெயதுஞ்
சித்திசாலவி முத்தந தெரிசித்தும்
புத்திமேவும் புராணங்கள் கேட்டுமொண
முத்திமேவ முயலுகின்றே நென்றான.

(இ-ள.) அன்போடு எனது நாயகனுக்குத் தொண்டிசெய்தும், மோட்ச சித்தியைத்தருகின்ற காசியைத்தரிசனஞ்செய்தும், விவேகத்தை விளக்குஞ் சிவ புராணங்களைக் கேள்வியுற்றும், அருள்விளங்குகின்ற முத்தியைப்பெறுவதற்கு முயற்சிகுகின்றே நென்றனன். எ-று. (௮)

கக-வது வீரசேனன் முத்திபெற்ற அததியாயம். ரகௌ

எனறபோது விதாபபத் திறையவ
னென்றினபதி யாருறு பேபொவ
னன்றவாவின் னுனவில வாயெனரு
கன்றினறி யககாம கலைசொலவாளா.

(இ-ள்) இவ்வாறு சொன்னபோது விதாபபதேசாதிபதியாகிய வீரசேனவரசன் உனக்குத்தகுந்த நாயகனயார அவர் நாமகரணமயாது அனைக்கேடகவீருமயினேன தெரிவிப்பாயென்று கூற. மனேவருத்தமில்லாத காமகலை கூறுவாளா. என்று (க)

ஆனறவேதமு மாகம முமபயன
ரேனறமேவு புராணமுளு சொற்றவ
னெனறகாதலி னெங்கு மிருப்பவ
னானறவுள்ளத தொதுங்குத விலவவன்.

(இ-ள்) பொருள நிறைந்த வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் சரியை யாழியபயனகள் தோன்றத்தக்க புராணங்களையும் திருவாய்மலராதவா உண்டாகிய பேரன்புடன் எவ்விடத்து நிறைந்திருப்பவா, ஆராயத்தற்கும் உள்ளத்தைப் பிரியாதுவசிப்பவா, என்று (க0)

அளவிலாற்றல னுன்றவா சொற்றறி
மளவிலுமத தன்னபா கெளரியவ
னளவிலிராற்றிய னறபுதன சிறபா
னளவிலாந் குணங்க ளமைந்தவனா.

(இ-ள்.) அளவுபடாத வல்லமையுள்ளவா பெரியோரால் எடுத்த தரைக்கத்தக்க அளந்த நாமங்களையுடையவா அளபுசொகிறவா னுங்கு எளிமையானவா அளவிறந்த புகழுள்ளவா ஆனந்தமேவடிவமாயுள்ளவா ஞானநீலாந் பரப்பிரமமாயுள்ளவா அளவுபடாத உத்தமகுணங்களுள்ளவா என்று. (கக)

பெண்பிள்ளையிற பெட்டவா காண்கிலான
கண்டுநோமொழிக கனலியோரா பரித்தான
விணடுவாறறொழு விசுவ நாதனே
யணடுமென்பது யென்றறை தள்ளரோ.

(இ-ள்) மனைவிமக்களிடத்துப் பிரியமவைப்பவரால் காணப்பட்டாதவா, கறகணடினேப்போலும் மதுரமயாயாத வார்த்தைகளைப்புடைய உமாதேவியாரை வரம்பாகத்தலுடையவா விஷ்ணுதேவரால் வணங்குதற்குரிய விசுவநாயகரோ எனனைப்பிரியாத பத்யென்று கூறினா என்று. (கஉ)

மன்னனுள்ள மகிழ்ச்சி யுடையன
யன்னனைத்தெரி வாரொவ டாழிநாய

நன்னரோதுக வென்றன னன்றெனுக
கன்னனமென்மொழிக காமகலை சொலவாள்.

(இ-ள்) கேட்ட அரசன களிப்படையும் உள்ளத்தினையுடையனாகி, அம் மஹாநுபாவனைத் தெரியத்தக்கவர்கள் யாவா ஆராயநத ஆபரணங்களணிந்த காமகலையே நலமாகக் கூறுவாயாக வென்றனன். கரும்பினது இரதம்போலும் மதுரவாகியறகளையுடைய அக்காமகலை நலந்தென்று சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று. (கங்)

வேதநீதி விடா துடைப பறறினோ
போதவாகமம் புந்நிதெளிந்தவ
ரோதவாயநத புராணங்க ளோரபவா
தாதமாராக முநலிய சாரபவா.

(இ-ள்) 'வேதங்களிலே விதித்தவீதியைத் தவறாது அநுஷ்டிப்பவர்களும் அறிவேவடிவாகிய ஆகமங்களை புத்தியிற் றெளிந்தறிபவர்களும் பாராயணஞ் செயதற்குரிய பதினெண் புராணங்களையும் ஆராயப்பவர்களும் தாசமரக்கமுத லியவற்றையடைப்பவர்களும் எ-று (கசு)

சிவதலங்க டொறுஞ்சென்று போற்றுவாரா
சிவனியற்றிய லீலை தெளிபவா
சிவனையாதரிப பாட்கனபு செய்பவா
சிவன்னனமுஞ் செவியின் மசிப்பவா.

(இ-ள்) சிவபெருமான வீற்றிருக்கின்ற தலங்கடோறுஞ்சென்று வணங் குவோரும் சிவபெருமான செயத்திருப்பினையாடல்களைத் தெளிந்தறிபவர்களும் சிவபெருமான வீருமபும அடியார்களுட்குப் பத்திசெய்பவர்களும் சிவநாம ம்களைக் காதில் நிறைப்பவர்களும் எ-று (கடு)

யந்தபாச முழுமையும் பாற்றினோர்
வந்ததேபெற றுவககு மதியினோ
கந்தமாகுழற காரிகை யாழுலேச
சந்தமாபிற றழுவுத் னீத்தவா.

(இ-ள்) பாசபந்தங்களை முழுவதும் நீக்கினவர்களும் கிடைத்தபொரு ள்ளல திருத்தியடையும் அறிவுடையோர்களும் வாசனைநிறந்த கூந்தலையுடைய மடவார்களுங்களை அழகியமார்பிற றழுவவேண்டுமென்னுமாசையை யொழிந்தவர்களும். எ-று. " (கசு)

சாதுநீமையா தாசுகு மிராகமுற
கோதுநீத்தவர் கோணை வழிச்செலு
மேதுதீநந்தி தினறி யிருப்பவா
காதுபாதிக்க காற்றியமாபவா.

கக்-வது வீரசேனன் முததிபெற்ற அததியாயம். ௩௯௯

(இ-ள.) சாதுததன்மையுடையவாகனும் வாழிகின்ற ஆசைமுதலிய குற
றமொழிந்தவாகனும் பாபவழியிற் செலுத்துகின்ற தீயகனம்மொழிந்து அக
கனமவினீவின்றி யிருப்பவாகனும் கொலலுதற்குரிய தீவினை நீங்கியிருப்பவா
கனும். எ-று. (௧௭)

காசிகாசி யெனச்சொலந் கற்றவா
காசியேபொரு ளென்று கருதுவோர்
காசிமாநதி யிறகலந் தாடுவோர்
காசிசூழும் விரதநகைந் கொண்டவா.

(இ-ள.) காசிகாசியெனவிற திருநாமமாதிரத்ததைச் சொல்லுமபடி கற்று
க்கொண்டவாகனும் காசித்தலமே உண்மைப்பொருளுென்று மதிப்பவாகனும்
காசியிலுள்ள மகத்தான் கங்காநதியையடைந்து முழுக்குப்பவாகனும் காசியில்
யஞ்சுகுரோசப்பிரதக்ஷண விரதத்தை அனுஷ்டாடிப்பவாகனும். எ-று. (௧௮)

இன்னரோமுத வியாருந் தெரிப்பவா
மன்னாமன்னவ வென்றனன் மன்னவ
ன்னவனறனை யானுந் தெரிவனோ
நன்னரோதென வோதுவ ணங்கையே.

(இ-ள.) இப்படிப்பட்டவா முதலாகிய உத்தமாகன யாவாரலுந் தெரியத்த
கவராவார. அரசமகரசராயுள்ளவரே என்றுசொல்லிய காமாலேவாரத்தையை
வீரசேனவரசன் கேளவீழிற்று அத்தபாமையுடையாரை நானறியக்கூடுமோ நல
மாகச் சொல்வாயென்றுகேட்க அமமாது கூறுகின்றனன் எ-று. (௧௯)

விந்தமாலவரை வாழொரு வேட்டுவன்
சூந்தமாதிகைர் கொண்டி திரிபவ
னெந்தநாளு மிருங்கொலை யாற்றுவான்
வந்தபேரை வழிப்பறி செய்பவன்.

(இ-ள.) முன்னடந்த ஒருகதைசொல்வேன கேட்பீராக) பெரியவீரந்
மலையில் வாழுகின்ற ஒருவேடன், கைவேலமுதலிய ஆயுதங்களைக் கையிற்பிடி
ததுத்திரிகின்றவன், எப்பொழுதும் மகத்தான் கொலைசெய்பவன், வழிவந்தவர்
களை யடித்துப்பொருள் பறிக்கின்றவன் எ-று. (௨௦)

ஒருகினத்தி லொருவன் மேவுழிப்
பொருவிவரமறை யோராகிலா போந்தனா
திருவிலானெதிர் சென்று மறித்தனன்
வெருவினாவர் மேலெவன் செய்வரே.

(இ-ள்.) ஒருநாள் ஒரு காட்டிற்போரும்போது சமாமில்லாத சில
பிராமணர் வழியேவந்தார்கள மூடஞயி இவவேடன் எதிரோபோய அவர்
களைப் போகவொட்டாமற்றித்தான அவர்கள் பயந்தார்களேயன்றி வேறே
யாதுசெய்வார்கள். எ-று. (௨௧)

உளளயாவு முனக்குக கொடுக்கின்றேன்
கள்ளமில்லா கலப்புறுங் காசிகு
மௌளயாஞ்செல விட்டிடு வாயெனில
வள்ளலாருளைப் போலென்று வாழத்தினா.

(இ-ள்) கையிலுள்ள பொருளையாவும் உனக்குக்கொடுத்து வீடுகின்றேன், வஞ்சனையிலலாத பெரியவர்களாலே அடைதற்குரிய காசித்தலத்துக்கு நாங்கள் தடையின்றிப்போக விடுவாயானால் உன்னைப்போலுபகாரஞ் செய்பவர்கள் யாவருளென்று ஆசைவதித்தார்கள் என்று. (௨௨)

காசியென்று கரைந்தொற கேட்டலும்
பாசினீத புனலிற பிறற்றினு
வாசியுள்ள தெளிந்தது மாண்புற
மூசிரான முகிழ்த்தது வேடறகே.

(இ-ள்) அவ்வேதியா காசியென்றுசொல்லிய வாக்கியத்தைக் கேட்டவள வில் திருடனாகிய வேடனமனது பாசினீவரிய தண்ணிரைப்போல தெளிந்தது மாண்புமையுள்ள புண்ணியபாவங்களைப் பகுத்தறியும் நல்லுணர்ச்சி தோன்றியது. என்று. (௨௩)

ஐயரேயடி. யேன்கொலை யேழுதல
வெயாபாவம் விடாது புரிந்துளே
னுய்வாறெறி யோது திருப்பணி
செய்யயானொடா வேனென்று செப்பினு.

(இ-ள்) சுவாமிகளே அடியுடனேன கொலைமுத்தலாகிய கொடுமபாதங்களை கிரந்தாஞ் செய்திருக்கின்றேன இனிமேற் பிழைக்கும்வழியைத் திருவாயமலர் வீரர்களாக சாதுக்களாகிய தங்களுக்குப் பலரிவிடைசெய்யும்பொருட்டே யான் பின்னொடாந்து வருகிறேனென்று கூறினன். என்று. (௨௪)

கருடுவேதியா காசித்தெம் மொடுநீ
வருதியோவென்று வாயமலர் தாரொது
புரிதியென்று புகலினும் போற்றுவன
பரிதிபோல வந்தோன்று பன்னினு.

(இ-ள்) அவ்வந்தனா, கிந்தித்துக் காசித்தலத்துக்கு எங்களுடன நீ வரு வாயோவென்று சொன்னார்கள் எந்தப்பணி செய்யும்படி. தாங்கள் கட்டளையிட டாலும் அவ்வாறே செய்வோக என்று அஞ்ஞானவீருளாக கெடுக்கத்தக்க சூரி யனைப்போல எழுந்தருளினீர்களென்று கூறினன். என்று. (௨௫)

அன்னதேலுடன் வாவென் றழைத்தனா
சொன்னபோது தொடர்ந்தனன வேடனு
க்ன்னாநீழலி னடுகைப் போதொடு
பின்னர்மேயவற மாதொடு மேசுவார்.

கக-வறு வீரசேனன் முத்தியடைந்த அததியாயம். உாக

(இ-ள்) அபபடியானால் எங்களுடன் காடுக்கு வருவாயாகவென்று அவ்வாறானதைத் தாங்கள். அவ்வாறானதைக் கேட்டவேடன் அவர்கள் சாயலைப் போல பின்னெதொடர்ந்து கைகளில் மலரெடுத்துக்கொண்டு வருவதை அப்பெரியோர் பார்த்துக்கூறுகின்றனர். எ-று. (15)

நல்லந்தமமொடு சேருத இனினி
நல்லதை லெவ்வாறென்று நாடுத
னல்லசாததிரக கேளவி நசையுற
னல்லமாததலஞ சேறன விறறிடல.

(இ-ள்) நல்லவாசனோடு கூடுதல் இனிமேலடியேன் ஈதருணமுடையது நல்லவாறென்று மந்திக்குதல, மேலான சாததிரகனை போடமுடியாது இசைசாட்டில், மகிமையுள்ள சிவஸ்தலங்கையடைதல், அதன்மனமொழிக் கூறுதல் எ-று. (16)

புனிதமான வுணவு புதிதெடல
புனிதமார் விடயத்தைப் போருதல
புனிதவானவா போற்றும் புராதனன
புனிதமார்ப்ப பதிடு பொருத முதல.

(இ-ள்) புனிதமான ஆகாரங்களை விதிவழியே அருந்தல தனது காலநிறைபு பரிபுத்தமடையிற் சரீர்தல, உயர்ந்ததே வாகா துதிக்கின்ற பழையோருடைய பிவிசானது சுத்தமறிமைந் திருவடிக்கு அன்புசெய்தல் எ-று (17)

இன்னசாத ருத நூறசுதி யெய்மிடு
மன்னதெயத வையுமெய்ஞ் ஞானமு
மன்னமற்ற ந வாய்துதிட வாய்துதிடும்
புன்னமற்றொளிர் பேரினப் புத்தியே

(இ-ள்) சாதகிரங்களையுடைய இயற்றான ஒழு சத்தால் தெருந்தியுண்டாகும் அசுத்தத்தையால் சத்தியுள்ளவடைகருப சத்தியுள்ளவாழ்வு பெறமுடியாததால் அபேதமாக விளங்குகின்ற பேரினமெனறு முத்தியானது கைவசமாகும். எ-று. (18)

எனறுகூறி யிருந்தவ வேதியா
கனறுவேட னெடுவாடி தேகிலா
செனறுகாரியைச் சேர்ந்தனர் பாதகங்
கொன்றுதிர்க்குப் கொழுங்கன்கை யாடினா.

(இ-ள்) இவ்வாறுசெல்லிப் பெருமை வாயாத துறையுள்ள அநாதைகள் முன்செய்தபாவத்தை எண்ணிவருவதுவன்ற வேடனோடு விரைவாகக் காந்தலத்தையடைந்து மகாபாதகங்களைப் பேரகியுறஞ்சு உய்காநீரத்ததில் ஸ்நானஞ்செய்தீர்கள். எ-று. (19)

வேதநாதனை விசுவநாதனைப்
பாததாமரை போற்றிப் பணிந்தனா
சீதமேவவா சோகையுற றுனுமெயப்
போதமேவப் புரிநதன னப்படி.

(இ-ள.) வேதங்களுக்குத் தலைவராயுள்ள விசுவநாதருடைய திருவடித்தா
மரைகளை வணங்கித்ததித்தாராகக் கருணையுள்ள அப்பெரியோர்களை யடைந்த
அவவேடனும ஞானமுண்டாகத்தக்க கலநியமங்களை அவவேதியரைப்போற்
செய்தனன். என்று (106)

இந்தவாறு சினனாள் கிருந்தன
பந்தபாசம் பறித்து ரானந்த
நந்தமுத்தியை நண்ணினன் வேட்டுவன்
சந்தவேதியா தாமிறும் பூதுறறா

(இ-ள) இவ்வண்ணமாகச் சிலகாலம் இத்தலத்திலிருந்து பாசபாதங்களை
யொழித்து அவவேடன் ஆனந்தமதிகரிக்கின்ற முத்தியடைந்தனன் சாந்தனன்
முள்ளவேதியா ஆச்சரியங்கொண்டாசன் என்று (107)

வேட்டுவற்கும் விலகிவெம் பாதக்
நாட்டுமுத்தியருளிய நாயன
வாட்டுமைமொழி மன்ன நின்கரு
ஞாட்டுதனமையி லையமு முண்டரோ.

(இ-ள) வழிப்பறிசெய்யும் வேடனுக்கும் மகாபாதகங்களைவிலக்கி நிலை
பெற்ற முத்தியருளுகின்ற விசுவநாதா பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்கத் தவருசெ
ய்கின்ற அரசருய உமக்குத் திருவருளபால்க்கின்றதன்மையில் சாதேகமுண்டா
ருமோவென்று சாமகலை கூறினன் என்று. (108)

என்கூறி யிருந்து சினனாள்
டுன்றுவிசுவநாதன் றுணையடி
நன்றுபோற்றி நவிலரு மாநந்த
மொன்றுமுத்தி யுறறொளரு மங்கையே.

(இ-ள) இப்படியென்று வீரசேனவரசனுக்கு உறுதிகூறி, சிலகாலங்காசி
யில் வசித்த திருவருளவடிவராயுள்ள விசுவநாதா உபயபாதங்களையும் நலமாக
வணங்கிச் சொல்லுதற்கரிய ஆனந்தத்தைத் தருகின்ற முத்தியை அக்காமசலை
யடைந்தனன். என்று (109)

வீரசேன விவவிம்மித னோக்கியே
சாரமாகத் தவாதுசெய பத்தியா
லாரசிசுவநாத னடிமலா
வாரமிடிக மனையொடுஞ் சோந்தனன்.

கக-வது வீரசேனன் முத்தியடைந்த அததியாயம் உரந்

(இ-ள) விதாபபதேசாதிபதியாகிய வீரசேனமகாராஜன் காமகலை முத்
தியடைந்த ஆசசரியத்தைப்பார்த்து பேதியாமற் சிவபத்திசெயதுவிகவநாதர்
திருவடித்தாமனாயை அனபு மிக்கபத்தினியோடும் அடைந்தன்ன எஹு. (நடு)

வந்தீயாரும் வறிய ராகாவண
நந்தமவிசுவ நாத னருளியே
யெந்தநாளு மிருத்தலீற காசிதான
சந்தமராசிவ லோளு சரதமே.

(இ-ள) தமமிடம் வந்தயாவாகனும் பிறவியடையாவண்ணம் நமது விசு
வநாயகர் திருவருள்பாலித்து எககாலததிலும் வீற்றிருப்பதால் இக்காசித்தலை
தை அழகுவாய்ந்த வெல்லோகமென்று கூறுவது சத்தியமாகும். எ-று. (நடு)

வீரசேனன் முத்தியடைந்த வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம் கக-க்கு திருவிருத்தம் காட்டு.

திரு ச லீ ற ம ப ல ம.

உய : வது புராணிகரியல் புராதத அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திண்ணியவுலகிற கதிபெற்றகேது சிரவணமச்சிர வணத்திற
கண்ணியவேது மறைமுடிப்பிரானசீ ரணைதருபுராண மப்புராண
நண்ணியவிருப்பிற கூறுவோர கேட்போரயததகுமிலகாணமுழு துந
தண்ணியகுணதது முனிவசாற்றென்னச சாற மிடலுற்றன்னஞ்சுதன.

(இ-ள.) வலிமைதங்கிய உலகத்தில் முததியடைதற்கேதுவாயுளது வே
தாநத் விசாரணையாகும் அவவிசாரணைக்குளது சுகிரஜடாத்ராகிய சிவபி
ரானது நெறப்பைக்கூறுவனற் புராணபாராயணமாகும் அப்புராணங்களை ஆ
வலோடு வாடிப்பவர்கள், சேட்பவர்களுடைய இலககணங்கள் முழுமையும்
சாந்தகுணத்தையுடைய சூதமகாமுனிவரோ தேவரீரகட்டளையிடவேணுமென்று
சவுககாதிமுனிவராகேடக, சூதமுனிவா சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (க)

ஆதிநாளவாத ராயணமுனிவ னம்பிகா பதிப்புராணங்க, மடிலா
வுரைப்போ தமைநனிவிருத்தி செய்தன னினனுமப்புராண, மோதி
யாத்ரவிற கூறுவாக்கமல னுவந்தரு ளவுமவரங்கொண்டான, சோதி
யார்கருணை யுயிர்ப்பொருட்டதுபோற் சொல்லுவார்கருணையுமாதோ.

(இ-ள) பூரவகாலத்தில் வேதவியாசமகாமுனிவா பராவதிராயகராகிய
சிவபிரானுடைய புராணங்களை விதிவழியாகத் தெரிவிப்போர்களை விருத்திசெ
யதுவந்தார். அன்றியும் அப்புராணங்களை வாசித்து விருப்போடு போதிப்பவ
ருக்கு மகாதேவா பிரியத்துடனனுகிரகம் செய்யத்தக்க வரங்களையும் பெற்றுக்
கொண்டார் சிவபிரான்கருணை ஜீவகோடிகளுக்கு உபயோகப்படுவதுபோல
புராணரகசியங்களை போதிக்கின்றவருடையகருணையும் அவவாறாகும். எ-று. (உ)
பாதகாபதிதா காமுகர்மூலகரா படிநானோ யானருலோபர்
மேதகுருணமி லினையரும்விருமப விரித்துரைப் போன்புராணிகளுங்
காதல்செய்புராணக கேளவியாலெவரும் கரிசறு முததியினபடைவ
ராதலிற்புராணக கேட்பவாபலாகுமறைபவன்பெருங்குருவாவான்.

(இ-ள.) பாவிகள், ஜாதிசமய ஆசிரமநிலைகடந்தவா, காமிகள், மூடர்கள்,
பெயயவா, வியாதியாளர், உலோபா, இழிகுணத்தையுடைய இவர்களெல்லோ

உய்-வது புராணிகரியல்புணர்த்த அத்தியாயம். உளஞ்

ரும விரும்பிக்கேட்கும்படி விரித்துக்கூறுவோன புராணிகளுக்கும். மேலு மே லும் விருப்பத்தைத்தருகின்ற புராணசொவணத்தால் யாவரும் கனகமறமமோ டசுகத்தைப்பெறுவார்கள, ஆனபடியால் பலருக்கும் பயன்படுவதாகப் புராண ன்களை விரித்துக்கூறிப்பவனே மேலான ஆசிரியனாவான். எ-று. (க)

குலனருடையவங் கொள்கைமாமேனமை கோதிலாக கலைப்பிறெளிவு வலனுயர்சிற்றப்பிற கட்டுரைவனமை வறப்பினும் வளந்தாரோற்றம்ம கலவியவைபங் கழிதரப்புகறல் கலந்தற வருத்தினுநகடியா துவவரும்பயன்கொடுத்திடலெவருமாவதுமேற்கொண்டிருப்பபு

(இ ள்.) குலவாணும், கருணையுள்ளவனும், தெய்வபகதியுள்ளவனும், மே னமையுள்ளவனும், குற்றமற்ற தூல்களிறபழகிய தெளிவுள்ளவனும், போதிககி னற வாக்கியங்களுக்கு போதுமாண் மேற்கோள்காட்டி நிலைநிறுத்தும் வல்லமை யுள்ளோனும், கேட்கின்றவாசெய்யும் உதவிகுறையினும் அவர்களுக்கும் பேசி யாது போதிப்பவனும், சோததியுள்ளவனும், உண்டாகியசாதேகமநீங்கும்படி பல நியாயங்களால் விளக்குபவனும், மனவருத்தஞ்செய்வார்களுக்கும் பேதமின்றி பெரும்பிரயோசனத்தைக் கொடுப்பவனும், யாவரும்பிறந்து மேற்கொள்ளத்த க்கு சிறப்புள்ளவனும் எ-று. (ச)

பெண்டிபிள்ளைகளபா லுறுநசைதவிர்ந்துப் பெருகுநற கருமத் துச்சிரத்தை, கொண்டுநின்றியற்றிப் பின்ப தூழுவுங்குறிபெறக குறி த்துரைத்திடுதன், மண்டுபறபலாரகும் பரசிவதியானம் வயங்குறப போதித்தன்னரை, யுண்டுபண்ணுதன் மறநிவைமுத்தரபலவு முடைய வனபுராணிகளுவான்.

(இ-அ) மனைவிககளிடத்துவைத்த பேராசையொழியும்படி போதித்து பின்பு சறகருமங்களில் சிரத்தைவரும்படிசெய்து அதனமேல நிலையைத்தெரிவித்து அச்சறகருமங்கள் வருவத்தக யோகசமாதியில் அழுத்துமபடி செய்பவனும், நெருங்கியபலருக்கும் பரசிவசிறத்தனை நிலைபெறுவதாகப் போதித்து ஈவாராககந துள நிறுத்துபவனும் இவைமுதலிய உத்தமகுணங்களபலவும் உடையவனாகிய ஒருவனே புராணிகனென்று சொல்பவனாகும். எ-று. (ரு)

பாதகமெவைக்குங் காணுமாக்கப் பாரிச வியங்கவாவிருப்ப மேத்குமயலார மனைவியர்ப்புணர விரும்புதன் முடியுடைத்தாதல் காதரமயக்குங் கடுமபழிமுதலாக கரிசுக ளனைத்தையுங்கடித்து பூதரசசிலையான நிருவடிக்கனபு பூண்டவா புராணங்கேட்டிடுவோர்.

(இ-எ.) எல்லாபாதகங்களுக்கு மூலமாகிய அனனியாபொருளை விரும் புதலையும், அனனியிற் மனைவியைக் கூடவேண்டுமென்றெழுகின்ற விருப்பத்தை யும் சோமபலடைதலையும், அச்சத்தையுண்டாக்கும் பிறரபழிகுதல முதலிய

பாவத்தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழித்து மேருமலையை விலக்கவுடைய மகாதேவாதிருவடிகளில் அனபுஞ்சுண்டவர்களே புராணங்கேட்பதற்கு அதிகாரி யாவார்களா. எ-று (சு)

இருவாதமியல்புஞ் சொற்றனமளவா விரும்புக முக்கியவர்க்கர் ,
மருவியசீட ரிடத்தொருகாசி மானமிய வாஞ்சைமேவியதோ
வொருவியதோவென றுயந்தபதேச முஞ்றுவ ரொன்றுமாயாதுரா
திருவியதததாததிரோயாசாரதாராகுத்திருந்துபதேசஞ்செய்திடுவோ

(இ-ள) புராணம்போதிப்பவா, கேட்பவராகிய இருதிருத்தோரிலக்கணங் களையுங்கூறினோம் அளவுபடாத பெருமபுகழையுடைய யாக்கியவாக்கரா தமது மாணக்கரிடத்து ஒப்பற்ற காசித்தலத்தமகிமையைக் கேட்கவேண்டுமெனனும் ஆசைநிரம்பியதோ நீங்கியதோவென்று ஆராய்ந்தறிந்து ஆசையுள்ள மாணக்கராக் களுக்கே உபதேசஞ்செய்வா ஞானசம்பத்துள்ள தத்தாததிரோயா அடித்தமாணக காகுணங் குற்றம் விசாரியாது காரிககியத்தை உபதேசஞ்செய்து வருவாரா. (எ)

திருந்துபதேசம் பெற்றமாணக்கர் தீமையார் றுவரென்றோடும்
பொருநதுமாரியற்கேபொருள்குறித்தேனுமபுகழ்குறித்தேனுமவே
ஞ்சு, வருந்திறமற்றை யெதுகுறித்தேனு மருவுப தேசஞ்செய்திடுவா
ரிருந்திறனழிக்குமபெருநதுயாடைவரெண்ணிலாபபெருநதவமுனிவீர்.

(இ-ள) திருத்தமான உபதேசத்தை சற்குருவினிடத்தில் பெற்றசீடாகள பாவஞ்செய்வாரானால் அப்பாவம் ஆசாரியனாயடையும் பொருள்குறித்தாவது புகழ்குறித்தாவது வேறுசாராயுள்ள எவைகளைக்குறித்தாவது உபதேசஞ்செய்வா ர்களானால் பெரியதவத்தை யழிகத்தக்க அதிக கிலேசத்தை யடைவார்களா அள வில்லாத தவமகிமையுள்ள சவுனகாதி முனிவர்களே. எ-று. (அ)

மாதவாபுகழு மிதிலைமாநகர்வாழ மன்னவன் சனகனென்றொருவன்
கோதகலகாசி மானமியங்கேட்கு குணங்கெழு விசுவநாயகரை
மேதகவுபாசித் திருந்தனனதனால் விரத்திமேன மேலுமுண்டாயிற்
முதலிறகுரவ நெங்குளானென்றே யாயநதினி திருந்தன்னமா.

(இ-ள.) பெரியோர்கள் புகழ்தற்குரிய மிதிலைமாநகரத்தில் வாழுகின்ற சன கராசனென்று போபெற்ற அரசன களங்கமற்ற காசித்தலமகிமையைப் (பெரி யவர்களால்) கேள்வியுற்று அததலத்தில் வீற்றிருக்கும் விசுவநாயகரை திடமாக உபாசனைசெய்து வந்தனன் அவவுபாசஞ் பலத்தால் மேனமேல் வைராக் கியம் பிறந்தது. அதனால் பரம்பொருளை யுணர்த்தும் ஆசாரியன் எங்கே நேரிடப் போகின்றானென்று விசாரித்திருந்தனன். எ-று. (சு)

ஊனமார்பவஞ்சவாழ்க்கையினகப்பட்டுமுவாபிறம்பிறப்பொழியா
ரீனமாரதனை யொழித்தவரொழியா வினபமா முத்திபெற்றிருப்பார்

உடு-வது புராணிகரியல்புரைத்த அத்தியாயம். ௨௮௪

தேனவாமலங்கள் மணிமுடிஞ்சு செய்கோல் செலுத்திமாஞ்சால்
மானதாதாதிற புரப்பதிற்றுக்க மகலுமோ வென்றருவருப்பான்.

(இ-ள்) தெளிநிலைநாத பிரபஞ்ச வாழ்க்கைக்குட்பட்டு அலைவார்கள்,
ஜனமரணத்தைக் கடக்கமாட்டார்கள். இழிவுள்ள அவவாழ்க்கையை விட்ட
வர்களே நீங்காத இனப்படிவாகிய முதற்பெறுவார்கள். வண்டுகள் விருமபத்தக்க
மாலிகையணிந்த மணிமகுடநதரித்துச் செங்கோல் செலுத்திப் பெரியஉலகத்தை
ஆவலோடு அரசாட்சிசெய்வதால் கிலேசம் நீங்காதென்று அவவரசாளுநர்
அருவருப்படைந்தான். எ-று. (௧0)

தேடியபொருளில் வெறுப்புடையானாய்த் தெண்டினாகொழுத
திடுகங்கை, யாடியமறையோ காசிவாசஞ்செய யருந்தவா முதலி
யோத்தேடி, நாடியபதினா ஸ்ரீமபசுமணிப்பூணக்கபொன னாடை
முறபிறவும், பாடியவிருப்பிற் கொடுத்தன்னத்தையும் பற்றறத்துறப
பதுகுறித்தோன.

(இ-ள்) சம்பாதித்த அகண்டசம்பத்திலும் வெறுப்படைந்து தெளிவுள்ள
அலைகளையுடைய கங்காதீரத்தத்தில் ஸ்ரீமபஞ்செயு வந்தவேதியாகளையும், காசி
தலத்தில் வாசஞ்செயும் பெரியோர் முதலானவர்களையும் ஆராய்ந்து கண்டு
அவர்களுக்குப் பதினாயிரம் பசுக்களையும், இரத்தினபூஷணங்களையும் திரவியங்க
ளையும் வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களையும் பேரணபோடுகொடுத்தான் எல்லா
பற்றுக்களையுந் துறந்துவிடுமபடி உத்தேசித்த அச்சன்கமகாராஜன். எ-று. (௧௧)

அதுதெரிந்தடைந்தா னாகியவாகக் னவனடிதொழுதெழுந்தடிகேண்
முதுபுகழ்மறையினமுடிப்படியேறகுமொழி தரவேண்டிமென்றிரந்தா
கதுமெனவவனும விடையவாதனையிற் கலவுறாதிருகுநிறகனறிப் [ன்.
பதியினமறெவாகுப் புகல்வதென்றுள்ள படியுபதேசித்தானனறே

(இ-ள்) சற்குருகாட்டம் வைத்திருக்கும் சனகராசனிடத்து ஆகியவாககா
வந்தனா வந்தவருடைய திருவடிகளில் வணங்கியெழுந்து சுவாமிகளே பெ
ரும்புகழுள்ள வேதாந்தத்துணமையை அடியேனுக்கு உபதேசித்தருளவேண்டு
மென்று குறையிரந்தான். பிரபஞ்சவாதனையில் பற்றுதிருக்கின்ற உனக்கல
லாது உலகத்தில் வேறேயாவார்களுக்கு உபதேசிக்கத்தக்கதெனுகட்டளையிட்டு
அவ்வாசிரியருமவிரைக உளவாறு உபதேசஞ்செய்தனா. எ-று. (௧௨)

தனியுபதேசம் பெற்றபின்னான சனகனென ஞ்ஞருமெயாபூண்டு
முனிந்ருமவத்தையனைத்தையுங்கடந்துமுடிவிலாவானந்தம்பெற்றுக்
கனிதருகாசி மானமியங்கேட்ட காரணத் தாலிதுபெற்றே
னனியுலகுளளீரியாவருமனதையேநயந்துகேட்டிடுமினென்றுணாப்பான்.

(இ-ள்) மேலான ஞானோபதேசத்தை ஆகியவாக்கரிடத்துப் பெற்றபி
ன்னா ஞானசன்கமகாராஜனென்று ஒப்பற்ற திருநாமத்தைக்கொண்டு வெகுளி

யை விளைவிக்கும் எல்லா அவஸ்தைகளையும் ஒழித்து நித்தியானந்தத்தைப்படை
ந்து மனதையுருகச்செய்யுங் காசித்தலமகிமையைக் கேள்வியுற்றகாரணத்தால் இச
சுத்ததையடைந்தேன் உலகத்திலுள்ள (நண்பர்களே) நீவாயாவரும் அக்காசி
மகிமையை விரும்பிக் கேட்பீர்களென்று அச்சனகவரசன் கூறிக் கொண்டிருப
பான். எ-று. (க௯)

மன்னியசீவன முத்தனாயசசனகன வதிதா விந்தமால்வனா
யோ, முன்னியகுகைவாயருநதவம்புரிந்தமுனிவாகோனெனுநததநா
த்தியோயன, பன்னியபுகழ்சா னருமதாதீரம பறறிவீற்றிருநது நால
வருணத, துன்னியபலாககு மோங்குபரிடதத் துண்மையைத்தெளித்
தினிகிருந்தான்.

(இ-ள்) அச்சனகமகாராசன நிலைபெற்ற ஜீவனமுத்தனாகி மிகிலையில
வசிக்கிருந்தான். பெரிய விந்தமலைக்குகையில் அரியதவனஞ்செய்திருந்த முனிவா
கோமானாகிய தத்தாததிரோயா பெருமபுகழ்மைந்த நருமதா நதிக்கரையில் வசி
த்து பிரம் ஷுத்திரிய வைசிய சூத்திரசென்னும் நான்குவருணத்திலுள்ள பலரு
க்கும் மேலான உபரிடதமுடிவிலுள்ள உண்மைப்பொருளை யுபதேசித்து இன
பத்துடனிருந்தான். எ-று (க௯)

சேகறுபுகழ்சா லாகசியவாககன் றிருந்திய தவத்தத்தாததிரோய
னாகியவிவராற் காசிமானம்மியங்கேட டருமறை முடிபினையுனாந்து
போகியபந்த பாசமுள்ளவராயப பொருவரு மவததையிலலவராய
மோகமிலானம் சொருப்போயாகி முழங்குபே ரின்பமுறமிருந்தான்.

(இ-ள்) குறமற்ற பெருங்கோத்தியுள்ள யாகசியவாககா திருத்தமான தவ
ததையுடைய தத்தாததிரோயா ஆகிய இவர்களால் காசிமானம்மியங்களைக் கே
ள்வியுற்று அரியவேதாந்தத்துட்பொருளை யறிந்து அனாதியே சம்பந்தித்துள்ள
பாசங்களை யொழித்து சமானமற்ற அவஸ்தைகளைக்கடந்து, இச்சையற்ற பிர
மரிஷ்டடாகளாகி அனேகா பேரின்பானுபவத்தை அடைந்திருந்தார்கள். எ-று.

அநெதவாகுணங்க ளாயந்துபதேச மருளினு மாயதரானுண்மை
கொடுக்கினுங்காசி மானம்மியமுணாந்து குலவிய புண்ணியப்பேற்று
விடுக்கெனென நின்றிவிடையவாதனைநீத தியாவ்ருமுத்தராயிருந்தான்
விடுப்பருவகாசி நினைத்தலுமவாபான மேவுவ ளன்னபூரணியே.

(இ-ள்.) அதேதமாணகருடைய குணங்களை ஆராயந்து ஆகசியவாககா
உபதேசித்தாலும் குணகுறமங்களை ஆராயாது அவ்வுண்மைப்பொருளைத் தத்
தாததிரோயா உபதேசித்தாலும் எல்லோரும் காசித்தலமகிமையை நிகுது அத
னாலவந்த புண்ணியபலத்தை முன்னிடே விஷயவாசனையொழித்து அவஸ்தா

உயி-வது புராணிகரியல் புரைத்த அத்தியாயம். ௨௩௯

ததிரய துன்பங்களைக்கடந்து முதலியின்பத்தைப் பெற்றிருந்தார்க்கு விட்டினை குதறகரிய காசித்தலத்தை யாசினதிகுகின்றார்களோ அவர்களிடத்து அன்னபூரணித்தாயார எழுந்தருளி தரிசனம் கொடுப்பா எ-று (௧௬)

அன்னபூரணியே லகிலநாயகனபோ லம்மையு மப்பனுமில்லை பின்னலவராதிரையகங்கைபோற்றித் தமபிறகுமுப்புவனத்துமில்லை யென்னயாமுரைப்போங்காசிபோற்றலமற்றெவவகையண்டத்துமில்லை, முன்னருமனைய காசியைநினைப்போ மூடரா யுழலவதுமில்லை

(இ-ள்.) விசுவநாதரைப்போல பிதாவும் அன்னபூரணியாரைப்போல தாயாரும் எப்புவனத்திலுமில்லை நெருங்கிய அலைகளையுடைய கங்காதீர்த்தம் போல திரிலோகத்திலுமில்லை யாம் யாதெனறுகூறுவோம் காசியைப்போல் மிக மையுள்ள தலம் எந்த அண்டத்திலுமில்லை சிறந்தினைக்கரிதாகிய அக்கரையை நினைப்பவர்கள் மூடர்களாகி பிறவியில் உழலவது ஒருக்காலுமில்லை. எ-று. (௧௭)

ஆனந்தசொருபி யாகியவெங்கு என்னபூரணி யினைத்தழுவி யானந்தகான மெனுமபெயாக்காசி யகிலநாயக நெனுமளவா லானந்தருப னடியராயுள்ளா ரமாதரு மிடந்தொறுமனுதி லானந்தருப மாகவேயருளவா னத்தள வுரைக்கமுற்றுவதோ

(இ-ள்.) ஆனந்தவடிவமுடைய எனது தாயாராகிய அன்னபூரணியாரை வாழ்பாகத்திருத்தி ஆனந்தகானமென்று பெயாபெற்ற காசித்தலத்தில் விசுவநாதர் அளவுபடாத ஆனந்தவடிவராயிருத்தலின் காசியில் வகிகுகின்ற அடியவா உள்ளத்தோடு மெழுந்தருளி அவர்கள் ஆனந்தவடிவமாகுமபடி திருவருளபா லிப்பா, அவவாறு அருளசெயவது அளவுபடாது. எ-று (௧௮)

விருப்பமாகாசி விசுவநாதன் விளங்கரு ளாதலினைய, பருப பதம்களைப் பராமுமுதின்று பரிந்தருள புரியுநறறையேத், திருப்பதா தொழுவாருளருளையொளியாயத்திகழதருமன்னபூரணியைக், கருப பயமிரித்துப்புந்தருளவிசாலகண்ணியைத்துதிசெயலவேண்டும்

(இ-ள்.) கிறைந்தபிரியமுள்ள காசித்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவநாதருடைய கருணையே திருமேனியாக்கக்கொண்டு இமாச்சலாச்சுமாரியாகி எல்லா அண்டங்களையும்பெற்று அவவண்டங்களிலுள்ள உயிர்களிடத்துப் பிரியம் வைத்துத் திருவருளபால்குகின்ற நல்லதாய்போன்றவரும் திருவடிபையவணங்கும் அடியார்கள் உள்ளத்தில் விளங்குகின்ற அன்னபூரணியாரும் பிறவிப்பயத்தையொழித்து அருள செய்கின்ற விசாலாக்கித் தாயாருமாகிய பரதேவதையைத் தோத்திரஞ்செய்யவேண்டும். எ-று (௧௯)

இங்கிரனயனமான முதலியபலர்க்கு மெண்ணரும் போருணைக்க முத்தககெட்டுத் புரக்குநறறையே முவுலகேத்துமோ முதல்வி

பந்தம்ற்றவரோ பரவிடப்படுவாய் பார்ப்பன பிளியநாயகியே
யந்தயிலகாசி னளமபதிசேந்தி யடியனேற புரத்தலுன்கடனே.

(இ-ள) தேவாகரசன, பிரமன, திருமால் முதலாகியுபலருக்கும் அளவிற்
கத கருணையுள்ள கோகத்ததை முன்னேகடாட்சித்துப் பிணை அவர்களைப்பாது
காததுவருமொதாவே, மூவுலகத்தாரும் துதிக்கத்தக்க ஒப்பற்றபரதேவியே, பந்த
மொழிகத பெரியோர்களால் வணங்கப்படுபவனே, மேலாகிய சிவபெருமானுக்கு
இன்பவடிவமுள்ளமாதே லயமில்லாதவளப்பங்களைபுடைய காசித்தலத்தை யடி
யேன அடையுமாறுசெய்து பாதுகாப்பதுனது கடமையாகும் எ-று. (உ0)

அங்குசபாசம வேலொடுகுல மைங்களைமலரொடு கழைவில,
சங்குசக்கரமே மணிவடஞ்சிருக்குத்தரித்தெலா வுயிர்களுமபுரப்பாய
கவருலும்பகலு நினனடிகனபே கசிவிலாக கடையனேறகருளிப்
பொங்குபேராளாற காசியிலவாசம் புரியுமா புரிந்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள.) அங்குசத்தையும், பாசத்தையும், வேலாயுத்தையும், சூலாயுத்த
தையும், பஞ்சபாணங்களையும், கரும்புவில்லையும், சங்கையும, சக்கரத்தையும்,
உருத்திராக்ஷமாலையும், கிருக்கையும், பத்துக்கைபிலுந்தரித்து எல்லாச்சீவாக
ளையும் பாதுகாக்கிற பரதேவியே, இரவும், பகலும், உனது திருவடிகளையுபுசெ
யது மனங்கனியாத இழிஞ்ஞையி எனக்குத்திருவருளசெய்து உனது கடாட்சத்
தால் நான் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்யுமாறு பிரியமவைத்தருள வேண்டும். ()
எனறுதோத்திரஞ்செய்திறந்திடுவாருக கெண்ணிய வெண்ணியங்கெ
யதுவ, கன்றுதலொழியக் கவகைசூழுகிடந்த காசிமாவாசமுமபலிகுரு
மொன்றுதாரகமந திரமிடையுற்றென றுருவகையருளலுமாரு
நன்றுதேர்ந்திடுமி நென்றுரைசெய்தா னலத்தகு சூதமாமுனிவன.

(இ-ள) இவ்வாறு துதிசெய்து அவரவா இருக்குமிடங்களில் மரணத்
தை யடைகின்றவா நினைத்த புவனங்களில் திவ்யசரீரங்கிடைத்து நானாவிதக்கங்
களையும் ஆனுபவித்து மனோதாபத்தை யொழிப்பாரா கங்காதிசூழாத பெருமை
வாய்ந்த காசித்தலவாசமும் கோரிமே அதத்தலத்தில் பிறவித் துன்பமொழியுமாறு
சிவபிரானால் உபதேசிக்கப்படுகின்ற தாரகமநதிரோபதேசமும் சித்திக்கும் செள
நகாதிமுனிவர்களே இவைகளைச் செவ்வையாகத் தெரிந்தறிவீர்களென்று
சூதமொழாணிவா கட்டளையிட்டனா. எ-று. (உஉ)

புராணிகரியல புரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உய்க்கு திருவிருத்தம் அளகு.

திருச்சிறுமபலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தோராஸ்து புண்ணியகீர்த்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாதாராயணன பாதம்போற்றியே

யோதன மேயினர் போதமாதவர்.

(இ-ள) ஞானசம்பனனாகளாகிய சவுநகாதி மகாமுனிவர்ள வேதவியா
சுருடைய திருவடினேச(நிந்தித்துத் துதித்துச்)சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (1)

ஐயகாங்கனை,சூய்யு மாறொரு
பெரயயின மாககதை,மெய்யினோ தென்றார்.

(இ-ள.) சூதமகாமுனிவராகிய ஐயரோ காவகன கடைத்தேறும் வண்ணம்
உண்ணையுள்ள ஒருகதை உபதேசிக்க வேண்டுமென்றனார். எ-று (2)

என்று போற்றலு,நன்று நன்றெனது
அன்று வானகுணக, குன்று கூறுமரல்.

(இ-ள) இவ்வாறு துதித்துச்சொன்னவளவில் நல்லதென்று சமமித்து
பரிசுத்தமுள்ள உத்தமகுணங்களை நிறைந்த மலைபோலும் சலனமில்லாத சூதம்
காமுனிவர சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று (3)

காசி மானிய, மாசிலா மணி
பேசு கேணும், தாசு தீரவே.

(இ-ள.) களங்கமில்லாத இரத்தினம்போற பிரகாசிகும விசுவநாத ரு
முத்தருளிய காசித்தலமிகுமையை உங்களைப்பற்றி இருக்கும் ஆணவாதிருற்றங்
கள் ஒழியுமவிறத்தெரிவிக்கின்றேன எ-று. (4)

சூரவனபத்தியும் விரதமேனமையுஞ்
சாதமேயினு ரூவாகேடகவே.

(இ-ள) ஆசாரியபக்தியும், மேனமையுள்ள விரதமும், சத்தியமும், ஞா
னமும் உடைய சவுநகாதிமுனிவர்கள் கேட்கும்படியாக. எ-று. (5)

முத்தி விரதென்ற, கொத்த மானியஞ்
சித்த நன்குடைச, சத்தர் கேட்பவா.

(இ-ள) முத்திக்கு விதைஎன்று சொல்லத்தக்க காசித்தலமிகுமையை
நினமலசித்ததையுடைய சாதகர்களே கேட்பதற்குரியாரவர்கள். எ-று. (6)

காசி யுள்ளாகா, காசி கேட்குகா
காசி காணுக, காசின முதநோ.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் சிறிதப்பவரும், அத் தலத்தின் பெருமையைக்கேட்பவரும், அத் தலத்தைக் (கண்குளிரப்) பார்ப்பவரும் களங்கமற்ற முத்தியடைவார்கள். எ-று. (எ)

காசி மான்மியம், பேச வேராந்தவர்
விசுமத ிஞ்ஞறி, ஷேசம் வைபவரோ,

(இ-ள்) காசித்தலம் கிமையை விளங்கச்சொல்லுமாறு அறிந்தவர்கள் விலக குதற்குரிய மறஞ்ஞறினிடத்து ஆசைவைப்பாரோ (வைபவர்கள்,) எ-று (அ)

முன்னே நாளையின, மன்னுவர்னவர்
துன்னுதானவா, நன்னர் கூடியே.

(இ-ள்.) பூவகாலத்தில் கிலைபெற்றதேவர்களும் நிறைந்த அசுரர்களும் கலமாகக் கூடிக்கொண்டு. எ-று (ஆ)

விலங்கன மததரா, வலங்கொண்ணமன்
யிலங்கு தூணென, வலநாச் சோத்தியே

(இ-ள்) மததரகிரியை மததரக்கொண்டு இருளை வெற்றிகொள்ளும் பூண சுகிரஞ்சிய தூணிவிடத்து வாசுகியென்னுங் கயிறறினால அழகுபெறச் சோத்து எ-று. (க)

விடலி லாதுதேரம், படல்கொளாதமு
துடல விராவப்பாற, கடல கடைநதனா.

(இ-ள்) மத்தியில் விடாமலும், யாதொருகுற்றமும் சம்பவியாமலும் சுகிர றனுடைய அமிரதசீரம் உராயும்விதமாகத் திருப்பாறகடல கடைநதனாகன. (க)

எனனை யானுடை, யனனை பர்களு
ரினன்னுட டிறந, துன்ன மேவலால்.

(இ-ள்) எனனையடிமையாகவுடைய தாயாராகிய உமாதேவியை இடப் பாகத்திற்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானது திருவருளவல்லபத்தினாலே (கஉ)

மணிதன் மந்திரி, யணிபு மாமகள்
பிணியிலாப பசுத, தணிவில் வான்சுதை.

(இ-ள்.) கவுஸ்துவமணியும், தனமந்திரியென்னுந் தேவபண்டிதரும், விஷ்ணுதேவா திருமாயிலாதரிக்கப்பெறும் பெருமையுள்ள திருமகளும், வியா தியற்ற காமதேனுவுன்னும் சுரபியும், குறைவுபடாதது பெருமையுள்ளதுமா கிய அமிரதமும் எ-று. (கங)

இனையதோனறின, வனையகாலையில்
வினையமாகலாந, துனையமுண்டதே.

(இ-ள்) இவ்வாறுயுள்ளவைகள் அத்திருப்பாறகடலில் உண்டாயின அந்த காலத்தில் விசித்திரமான ஒருகலம் வினையாகவுண்டது. எ-று. (கச)

உகவது புண்ணியகீர்த்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம் உளவிக

**அன்னதோர்நதுமா, னன்னர்மாதென
முன்னா நின்றன, னின்னநீரவே.**

(இ-ள்.) அதையறிகத் விஷ்ணுதேவர் அநிருபமுள்ள மோகினியாகத்திரு வருகென்கண்டு அக்கலகத்தைமரற்றுமபடி பிரசன்னமாஞா எ-று. (௧௫)

**சிதைவின்மோகினி, யிதையமெண்ணுரா.
பதைகொடானவர், கதைமறந்தனர்.**

(இ-ள்.) மேனமேலவளாவென அழகுள்ள மோகினியைப்பார்த்து துடிது டிக்கென அசுரர்கள் மனநிலமுநதச்சிநிதிது அமிரத்ததை மறந்தார்கள். (௧௬)

**பரவுவான்கதை, விரவுவானாகொண்.
டராவென்றுண்பொழு, திராகுவென்பவன.**

(இ-ள்.) துதிக்கத்தக்க உயாவுள்ள அமிரத்ததைக்கூடியிருந்த தேவர்கள் கைக்கொண்டு அரகரவென்று சிவசிகந்தைசெய்து உண்ணுகொல்லத்து இராகு வென்னும் பேருள்ள அசுரன். எ-று. (௧௭)

**பரவுதேவாபோற, சரவினமேவியாக்
கிரவினுண்பொழு, துரவுவார்கதிர.**

(இ-ள்.) துதிக்கத்தக்க தேவர்களைப்போல வடிவமெடுத்த வஞ்சனையாக வந்து இராததிரிகாலத்தில் அமிரதபானம் செய்யும்போது கூர்ந்தமதியுள்ள சூரிய தேவா எ-று. (௧௮)

**காட்டவோநதுமால், வீட்டவாளராக
கூட்டமாகியோ, யோட்டமேயினு**

(இ-ள்.) இராகுவென்னும் அசுரன் தேவர்களைப்போல வடிவமெடுத்தவனாக வந்துண்பதைக்காண்பிக்க, விஷ்ணுதேவா தண்டித்தபோது அவவிராகு சாப்ப ன்களாக வடிவமெகொண்டு ஓடத்தொடங்கினு எ-று. (௧௯)

**பரவுகாசியி, னுரவுமேவுற
விரவுபெற்றியாற, கிரகமாயினு.**

(இ-ள்.) எல்லோருநதுதிக்கப்பெற்ற காசிபத்தியையடைந்தபோது பேர மிஷி விளங்கியகாரணத்தால் நவகிரகத்திலொன்றானு எ-று. (௨௦)

**ஆயினுனபுடைப, பாயினானவா
மேயினாசுரை, தீயதூட்டுவான.**

(இ-ள்.) நவகிரகத்தில் ஒன்றாகிய அந்த இராகுவினிடத்து அசுரர்கள் விருமப்போய அவவிராகுவை மதுபானஞ்செய்யும்படி முயற்சித்து எ-று. (௨௧)

**நல்லதிசுகரை, வல்லதன்மையாம்
புல்லகண்டமபோன, மெல்லமாதெனறார்.**

(இ-ள்.) இக்கள் நன்மையுள்ளது சரீரத்துக்கு உறுதிகெயவது சருககரையப்போல மெல்லவாக உண்பாராகவென்றார்கள். எ-று. (௨௨)

அந்தவார்த்தைதன், புத்திகொண்டவா
நிறைதகூறின னந்திராகுவே.

(இ-ள்.) அகராகன சொன்னவாததையை அந்த இராகுவானவன் மன
நிற கொள்ளாமல் அந்தக் கள்ளிணுககுண்டாகிய குற்றத்தை எடுத்துக்காட்டி
னா. என்று. வேறு (உக)

மானநீக்கிம வருந்திநெடிய
நானமுங் கெடுநன்மைசற்றிலை
பினமென்பன யாவுநல்கிடு
மூனமாமதுவண் டநீமையே.

(இ-ள்.) இழிவுள்ளதும் பாவத்தை வினைவிபபதமாகிய மதுபாணமானது
மானததைப்பொழித்தது விடும் வருத்திச்சம்பாதித்த அநீவைக்கெடுக்கும் நன்மை
களை ஆனிரிசெய்யும் இழிவென்றுகாக்கத்தக்கவைக ளெல்லாவற்றையுங்கொடு
க்கும். என்று. (உச)

நன்றவனையு மிகழ்நதுநீக்கிடுஞ்
சானறமேலவர் தனமைசொல்லதெ
னேனறகள்ளுண வென னுநதீமையர்ன
மானற சும்பிய வாய்ப்பதுணமையால

(இ-ள்.) தனனைப்பெற்ற தாயாரும் நிரித்தது நீக்கிவிடுமபடி செயலிக்கு
மானுல சாதுக்களாயுள்ள பெரியோர்களுடைய தனமையைச் சொல்லவே
ணடுவதாயது கட்டுத்ததலெனநிற கொடுமையால் நிலையாயுள்ள நரகங்கனயா
வும் வந்து சம்பவிப்பது உணமையாகும் என்று (உரு)

என்றிராசுமிக கிகழ்நதுநீக்கிடுக
கனறுதானவா கடுகநகருநீ
யொனறுமற்றிதன குணமுணர்நதிலாய
பொனறுநீரும் போற்றத்தக்கதே

(இ-ள்) இராகு என்பவன் இவ்வாறு கள்ளை நிரித்துநூர்க்க மனவருத்த
முள்ள அகரா உடனே சிரித்து இம்மதுவினுடைய குணத்தை நீ ஒனறுமறிய
வில்லை உயிரிழந்து போகின்றவர்களும் உட்கொள்ளத்தக்கது என்று (உக)

மானமோங்கிடும் வனமைதேவகிடு
மூனமென்பன வொனறுமெயதுறா
தானவூனெடு மருநதுகள்ளுண
ஞானமில்லவா நயினறுவேணடனா.

(இ-ள்) பெருமை உயரும் வலிமை அதிகரிக்கும் இழிவென்று சொல்
லத்தக்கவைகள் ஒன்றும் நேரிடா மதுவையும் மாமிசத்தையும் கணிப்போடு அரு
நதுவாயென்று மூடாகளாகிய அகராகன சொல்லி வேண்டிக்கொண்டனா. ()

அறிவிரூனவ ரவாவிவேண்டது
முறிவிலினகதை முன்னமுண்டவன

உகவது புண்ணியத்திழுத்திபெற்ற அத்தியாயம்.உகவிதி

செறிக்கொடுக்கா கிறிதுமூன்படு

நதியதன்றென நவின் மதன்வினன்.

(இ-ஊ.) அறிவற்ற அசார் விருமயி வேண்டிக்கொண்டபோது, செந்நிலலாத அமிரத்ததை முன்னே புண்டு தெளிவுபெற்ற இராசு கொடுமை நிறைந்த கள்ளினை இலேசமும் குடிப்பாடு நனமையல்லவென்று தோஷங்கள் சொல்லி நீக்கிவிட்டன. எ-று. (உஅ)

மறுத்ததோராதனர் மண்டொனவா

கறுத்தசின்னையுந் கலந்தநாணமும்

பொறுததுநீக்கினார் புகரிலாதகட்

குறுத்தமேனமைசற றுணர்ந்திலானென்றே.

(இ-ஊ.) நிறைந்த அசுரர்கள் அவவிராகு மதுபானஞ்செய்யெனென்பதை யறிந்து மனம்புழுங்கி நாணங்கொண்டு குற்றமில்லாத களாறுக்குள்ளுமகிமைமையசைந்து மறியாமற் போய்விட்டானென்று நீங்கினார்கள். எ-று. (உக)

இராசுமுன்சுதை யென்பதுண்டலால்

விராவுதீயகள் வெறுததுநீக்கினான்

பராவமுற்றிதன் பானமைபோலவே

தாரதலத்திடைச் சாருமயாவரும்.

(இ-ஊ.) இராசு எனபவன் முந்தி அமிரதபானஞ்செய்தமையால் கொடுமை நிறைந்தசுரரானததுக்குத் தோஷஞ்சொல்லி நீக்கிவிட்டான் துக்கத்தக்க இருதகியாயம்போலவே உலகத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் யாவாகளும் எ-று. (க0) வேறு

நிருதகாசியின் மானமியம், பொருததனமையி னோர்ந்தவா

வருதமற்றுள யாவையும், விருதாருஞ்சின் விலக்குவார்.

(இ-ஊ.) திருத்தமான காசித்தலத்தின் மகிமையை முற்பிறவியிற்செய்த புண்ணியபலத்தினாலறிந்தவர்கள் வருத்தத்தைத்தருகின்ற வேறுபுணர் சாதனங்க ளெல்லாவற்றையுங் கொடியவிஷம்போல எண்ணிக்கைவிடுவார்கள். எ-று. (க1)

ஆதலா வருங்காசியை, யோதலாற முணுகொண

காதலாற சென்றுகாணபவர், சாதலாறபயன் றாங்குவார்.

(இ-ஊ.) ஆனபடியால் அரிய காசித்தலத்தின் மகிமையை அவரவர்கள் இருகருமிடத்திற் சொல்லுவார்களானால் தருமமுண்டாகும் அன்புடன் அததலத் திருப்போயத்தரிப்பார்களானால் மரித்தபோதுமுத்தியடைவார்கள். எ-று.

அன்னகாசியி னற்புத, மன்னயேவு மந்தாகினி

யென்னுமாகதி மூங்குவோர், தன்னும்பேறெவர் சொல்லுவார்.

(இ-ஊ.) அதனமையான காசித்தலத்தில் நிலிபெற்று மகிமையோடு வருகின்ற கவரத்தில் ஸகாஞ்செய்பவர்களைக்க உண்டாகும் பலனை பாவகொடு ததாரைந்தீர்ச்சுவர்கள். எ-று. (க2)

அம்மைகையி னவதரித, தெமமையாளுடை யீசனார்
செம்மையாசடைச சேர்ந்துபின, கொம்மைவான்குடிபுகா.

(இ-ள்) சாவபுவனமாதாவாகிய உமாதேவியாரா திருக்கரத்தில் உறபதநி
யாகி என்னை யடிமையாக உடைய சிவபெருமானது சடையிறறங்கியிருந்து
அதன்பின்னா அழகிய சுவாகக்கலோகத்தில் ஆகாய கங்கையென்று போபெற்று
நிலைத்திருந்தது. எ-று (105)

கூண்டவன்பினோர் கொற்றவன, வேண்டவிசசுவ நாயக
குண்டகாசி யடைந்தது, மாண்டதீம்புனற் றகையே

(இ-ள்) மாடசுமைதங்கிய மதுரமுள்ள தீராதவவடிமான கங்கையானது,
நிறைந்த அன்புள்ள பகிரதமகாராசன தவஞ்செய்து வேண்டுகொள்ள விசுவ
நாதொழுந்தருளிய காசித்தலத்துக்குவந்தது எ-று (106)

பெரியசீர பெறுகாசியின, மரியவாவி குளந்தட
முரியகூபமற் றேடைக, டெரியவரயத்ரு கங்கையே.

(இ-ள்) பெருமபுகமுள்ள காசித்தலத்துக்குவந்த கங்கையானது ஏரிகளை
யும், சிறுகுளங்களையும், பெரியதடாகங்களையும், ஆங்காங்குள்ள கிணறுகளையும்,
ஆடைகளையும் நிறைத்து நிற்குபமாக வேறேயிருந்தது எ-று (107)

திவலையொன்று தஞ்செனனிமே, ஸுவலீநங்க வுறுத்தினோர்
கவலையாவுங் கவற்றியே, சவலீமாயககு மககங்கையே.

(இ-ள்) அக்கங்காந்தியானது ஒருதுளி தீராதத்தை யெடுத்தது தங்கள சிர
சினமேல் புரோட்சித்துக்கொள்ளுகின்றவாக்குடைய எல்லாவருத்தங்களுக்கும்
ஒழித்து பிறவிக்கிலேசத்தையும் மாற்றியருளும் எ-று (108)

உகந்த விசசுவநாயகன, புகழ்ந்தசீரன்ன பூரணி
யிகந்திர விவர்ப்பூசைசெய, தகந்தழைப்பவாக கப்பலன

(இ-ள்) சாவஜீவார்களையும் ஆதரிக்க விரும்பும் விசுவநாதனாயும், யாவரார
ஹத்துக்கப்பெற்ற சிறப்புள்ள அன்னபூரணியானாயும் போனபோடு பூஜித்து
மனமகிழ்ச்சி மடைகின்றவர்கள் முத்தியின்பத்தைப்பெறுவார்கள் எ-று (109)

கொடையுளார்க்குக் கொடைப்பல, மடையும் யோகியர்க்கப்பல
மிடையுமயாகம் விளைப்பல, ருடைதரா தடையுமபலம்.

(இ-ள்) சிறபாததீரானது செய்பவர்களுக்குண்டாகிய பலன்களையும்,
யோகாப்பியாசஞ் செய்பவர்களுடையும் பலன்களையும் அனேகமாயுள்ள யாகங்
களைச் செய்கின்றவர்கள் நிறைவேடனுபவிக்கின்ற பலன்களையும். எ-று. (110)

முழுகுவார கொணமுழுப்பலம், பழுது மேவியபாவிச
டொழுது நிறகழுவாய்நல, தழுவுவாரக ருயாமுத்தியே.

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அதநூயாயம். உரவிள

(இ-ள) கங்கா ஸநாநு செயபவாகளடைவாகள குறறத்தை விரும்பி செய்யும் பாவிகள் கங்கையை வணங்குவார்களானால் தரங்காசெயத பாவன் களுககுப் பிராயசசித்தஞ் செயதுகொள்ளத்தக்க மனமுடையராவார்கள, விதிப் படி ஸநாநுசெயது வசிப்பவர்கள் மேலாகிய முத்தியடைவார்கள, எ-று (சு0)

இன்னயாவு மினிதனித, தன்னபூரணியமமையே
பென்னமேவு மந்தாகினி, யுன்னயாவு முறுவிற்கும்.

(இ-ள) இவைபோன்ற நல்ல பிரயோசனங்களை ஸநாநுசெயபவாக ளுக்கு இன்பமாகக்கொடுத்து அன்னபூரணித்தாயாரானேறையாவருஞ் சொல் லுமபடி, வருகின்ற கங்காநதியானது கிந்திக்கத்தக்க எல்லாப்பலன்களையும் கொடுப்பித்தருளும் எ-று (சக)

வீரம்வேண்டினு மெய்க்கலைச், சாரம்வேண்டினுந் தாத்நிரிபு
பாரமவேண்டினும பற்றறும், வாரமவேண்டினும வாழ்க்குமே.

(இ-ள) பிரபலவீரத்தை விரும்பினாலும், சத்தியஞானத்தைக்கொடுக்கும் தத்துவசமஸ்திரங்குகளின் உட்பொருளையறிய விரும்பினாலும், பூவுலகமுழுதும் அரசாளவிரும்பினாலும், உட்பற்று புறப்பற்றுக்களை யொழிக்கத்தக்க மோட்ச விருப்பம் வேண்டினாலும் அக்கங்கை கொடுத்தருளுவன. எ-று (சஉ)

ராசைபாக னருவினன், மாசைநீக்க வந்துறறவர்
தேசைமேவச் செயுங்கங்கை, பூசையாவி-று மிககந்த

(இ-ள) உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடைய இவ்விரான கருணையினால் கங்கைத்தை யொழிக்கவேண்டுமென்று யெண்ணிவந்து முழுகுவோர்கள் ஞா னப்பிரகாசத்தை பெறுமபடி செயவிக்வின்ற அஃகங்காதேவிக்ஞ்ச செய்யும் பூ சையானது எல்லாப்பூசையிலும் மேம்பாடுடையதாகும் எ-று. (சங)

வேறு

நலமலிபந்நடியநாடுபுரப்போன, கிலமகல்புண்ணியநீர்த்தியெ னும்போ
நிலவியமன்னவ னீதியினமிககான், மலாதலைஞாலம்வழுத்திடவாழ்வான.

(இ-ள) (சவுங்காதிமுனிவர்களே கேட்போர்களாக) நன்மைக்கூட்டங்களை யுடைய பாண்டியதேசத்தை அரசாளுகின்ற குற்றமற்றபுண்ணியநீர்த்தியென்று போயினங்கு மரசன், நீதியில் மேம்பட்டவன் பரந்த இடத்தையுடைய உலகத் தாராதிக்குமாறு வாழ்கின்றவன் எ-று (சா)

மறைபலயாவும் வகுத்துணர்கோவித, துறைபலகண்டவா சூழவிருப்பா
னிறையும்மத்தினி யங்குதலில்லான, முறையினடத்து முழுப்புக்கம்பெற
ஞேன்.

(இ-ள) வேதங்களிற் கூறிய பலசமய மார்க்கங்களையும் பிரித்தறியத்தக்க கேள்வியும் பலவாகிய விதிமார்க்கங்களையறியும் அறிவும் உடையபெரியோர் பலாருமுமபடி இருக்கின்றவன் பாபவழியில் அறமுஞ்செல்லாதவன் விதிவ ழியே அரசாண்டி பெரும்புகழ்ஊறவன். எ-று. (சாரு)

சுற்றவர்வந்து கணநீடுதோறு, சுற்றவாசேரு நலம்பெறுகாசிப
பற்றறுமான்மிய மேபகாவினென, தற்றயில்காசியி லாசையமைததான்.

(இ-ள்) வரசிததுணர்நத பெரியோர்கள் தன்னிடத்துவந்து வராததை
சொல்லுங் கால்மெல்லாம பெருநதவா ஒருவருசேரத்தகதும் சோந்தவருடைய
பற்றறுக்களை யொழிக்கத்தகதும் முதலியின்பத்தைத் தரத்தகதமாகிய காசி
தல மகிமையைத் திருவாய மலர்நதருளவீர்களென்று (சொல்லி) அடுத்தவர்க
ளின் சோம்பலையொழிக்குங் கரசிததலத்தில் பேரன்புவதைன. எ-று (சக)

மன்னியகாசியின் மாதவர்களு, முன்னியகங்கை முழுப்புண்டாம்
றுன்னியபுண்ணியஞ் சூழ்தருமென்றே, நன்னியமங்கொ ணயத்தினுண்
ரந்தான்.

(இ-ள்) அப்பாண்டியன் விதிவழியான நல்லியமங்களை அன்போடு செ
யதுவருதலினுலே, நிலபெற்ற காசிததலத்தில் பெரியோர்கள் தினாதோறும்
நெருங்கிசெய்திக்கத்தக கங்காநதியிலே ஸநாநஞ்செய்தால் எல்லாசெய்யுண்
ணிபங்களும வந்து நெருங்குமென்று தெரிந்தன. எ-று. (சஎ)

வரநதியாடி வரும்பெரியோர்க்குஞ், சாநதியென்று சொலிப்புருவோர்
க்கும, பரவுபொருடை முதற்பலநல்கி, யுரவுகொண்மற்றவ ராததொழு
துயப்பான்.

(இ-ள்) வரத்தைத்தரும் கங்காநதியில் முழுவருகின்ற பெரியோர்களு
க்கும் கங்கையில் ஸநாநம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு காசி
தலத்துக்குப் போகின்றவர்களுக்கும் தீர்வியம் வஸதிரம் முதலியவற்றையுங்
கொடுத்த அறிவாறுவநத அப்பெரியோரைவணங்கி அனுப்பிவருவான். (சஅ)

பாடுமேவு பழம்புனற்கங்கை, யாடுமேவுது மென்றடைவாக்கு
நாடுமவாகு நலத்தினரென்றே, நீடுமவாகு நெடுமபொருளீவான்.

(இ-ள்) மிகுபுகழையுடைய வீரப்பமுள்ள கங்காதீரத்தத்தில் ஸநாநஞ்
செய்யவேண்டுமென்று வீரமயிப்போகின்றவர்களை நாமகுறித்து உபசரிக்கத்
தக பநதுக்களென்றெண்ணி அவர்களுக்குப் பெருநதணையாயுள்ள பொருளை
மிகவுங்கொடுப்பான் எ-று. (சக)

ஒண்மலாதூவி யுறுநிசைநோக்கிக் கணமலர்பூப்பொலி சுங்கையைத்
தாழநது, தின்மலர்காம முதற்பலசீததுத் தணமலர்சிகதையின் மேவுச
யத்தான்.

(இ-ள்) தேனையுடைய மலர்கள் நிறைந்தகங்காநதியைத் தியானித்து அந
நதியருகரு நிக்கைநோக்கி ஒளியமலர்களாலருசசித்து வணங்கி வலிமையாகத்
தோன்றுகின்ற காமமுதலிய பலதுர்க்குணங்களையுக்கி சேவகருணையுள்ள மன
தோடு வெற்றிபெற்றிருந்தன. எ-று (இய)

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். உரையு

வேறு.

உரைத்தவிக் குணஞ்சான்மன்ன னுபகாணங்கள் கொண்டு
திரைத்தரீர்க் கங்கைபாளைத் திருத்தகப் பூசைசெய்து
விரைத்ததார் மோலிவேந்த ராகியர் விழைந்துபோற்றக
ருரைத்தரீர்க் கடல்வைப்போதன குடைநிழ லமரவாழ்வார்.

(இ-ள.) மேற்கூறிய உதமகுணமுள்ள புண்ணியகீர்த்தியெனும் பர்
ண்டியன பூசைக்குவேண்டிய பொருள்களைக்கொண்டு அலைகளையுடைய கங்கை
தேவியை செவ்வையாகப்பூசித்து வாசனைதகைய மாலையணிந்த அரசரகன்முத
லானோ விருமயித்ததிகக ஒலிககிறை கடல்குமுநத பூமி தனதுகுடைநிழலில்
குளிரும்படிசெய்து வாழுகாலத்தில், எ-று. (௫௪)

புண்ணிய கீர்த்தியன்பின் பொலிவினை யுள்ளத்தோந்து
தண்ணிய கங்கைமங்கை தன்றிருக்காட்சி நல்கக்
கண்ணிய வரசனோநது கதுமெனவெழுந்து தாழ்நது
பண்ணிய துதியனாகிப் பரவசமடைந்தான் மனனோ.

(இ-ள.) புண்ணியகீர்த்தியினுடைய அன்பினவிளக்கத்தைக்குளிராதகங்கை
தேவியானவள் தனஉள்ளத்தறிந்து அழகுள்ள தனது யதாராதவடிவத்தைக்காட
டியருள சிந்தித்தவரும் அவ்வரசனறிந்து வினாவாக வெழுந்தவணங்கி துதித்து
பரவசமடைந்தனன். எ-று. (௫௨)

பரவச மடைந்தமன்னன் றிருமுகம் பாவையோக்கி
யுரவுசான் மன்னாரோறே யுவந்தெனைப் பூசைபனனாட
கரவற வாரறிவந்தாய் கருதியதெனனை சொற்றி
வாழுகக்கொடுப்பெனென்றான்மனன னுமவணங்கிச்சொல்வான்.

(இ-ள.) அன்பினவசப்பட்ட பாண்டியனமுகத்தைக் கங்கைதேவிபார்த்து
அறிவாறுயாராத அரசமகரசனே நீயலகை ஒரும விருப்போடு களங்கமில்லாமல என
னைப் பூசைசெய்துவந்தனை விருமயியதுயாது சொல்வாயாக வேண்டிய வரத
தை இப்போதேதருகின்றேன் என்றுகூற அரசனவணங்கிச் சொல்லுகின்ற
னன் எ-று. (௫௩)

அடியனேன் கேட்டவாரே யருள்செய லுண்மையாகித்
சொடியனா யுரைப்பெனென்றான் குறித்ததை யுரைத்தியென்று
னெடியமர மோலிவேந்த னினறிநக காட்சிநாரும்
படியிலென தனக்காம்வண்ணம் பரிந்தொரு வரந்தாவென்றான்.

(இ-ள.) அடியேன கேட்டவண்ணம் வரங்கொடுப்பதுண்மையானால்
விதிக்குவிரோதமாகக் கேட்பெனென்றான் அதற்குக்கவகை நீ எண்ணியதைத்

சொல்வாயென்றனன், கிரீடதையணிந்த அரசன் உனது அழகியசேவை இப் பூமியில் தினந்தோறும் எனக்குக்கிடைக்கும்படி பிரியமவைத்து ஒருவரத்தைக் கொடுத்தருள்க வென்றனன் என்று (௫௪)

வரந்தி மங்கைமன்னர் மன்னவ னுரைத்தல்கேட்டு
விரவுமுண் ணகையரும்ப மிக்குள மகிழ்ந்துசொல்வார்
புரவல நாரரோக்குப் பொருநதுபுத தேளிரரோர்
பரவருங் காட்சியேக தேசமே பளிப்பதனறி.

(இ-ள்) அரசராகரசனாகிய புண்ணியகோத்தியெனலும் பாண்டியன் சொன்னவாராதையைக் கங்காதேவிகேட்டு புண்ணகைகொண்டு உள்ளங்களித் துக் கூறுகின்றனள் அரசனே தேவர்கள் அன்புள்ள பூலோகவாசிகளுக்கு எப் போதாவது ஒருக்கால் காக்கிக்கொடுப்பார்களே யன்றி. என்று. (௫௫)

நினைத்தபோ தெல்லாங்காட்சி கொடுத்திட நேருங்கொல்லோ
கனைத்தவண் டிருந்தாராய் கருதியென் கிரகம்வந்தர்
லினைத்தென வளக்கலாகாக் காட்சியெப் போதுமெய்து
மனைத்தலை யடைவேனென்றாண் மாரிலம் புர்க்குஞ்செல்வி.

(இ-ள்) சிந்திக்குங்காலமெல்லாம் காட்சிகொடுக்கக்கூடுமோ கூடாது ஒலித்தலையுடைய வண்டுகள் மூக்காலுழப்பெற்ற மாலையுடையோனே நீ சிந்தி தது எனவீட்டுக்குவந்தால் இவ்வளவென்றளவிடக்கூடாத காட்சி எப்போதுங் கிடைக்கும் ஆதலால் என்கிரகத்துக்குப் போகிறேனென்று உலகத்தை ஆதரி க்கின்ற கங்காதேவி கூறினள். என்று. (௫௬)

விளங்குபல் லண்டமெல்லாம் வியாபியா யமர்நினக்கு
முளங்கொளி லொன்றுண்டென்ற வுரையிறும் பூதேயமம்
களங்கயி லீனையவிடு மெவ்விடங் கரைவாயென்று
னுளங்கனிக் துலகமலக வயக்குவா ஞ்ணாககலுற்றாள்.

(இ-ள்) சராசர உயிர்களால் விளங்குகின்ற எல்லா அண்டங்களிலும் வியாபித்து இருக்கின்ற பிரியதேவதையாகிய உனக்கு மனதுக்கினியவீடு ஒன்றி ருக்கிறதெனலும் வாரத்தை ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கின்றது. குற்றமற்ற அவ வீடு எவ்வீடததுள்ளது கூட்டளையிடவேண்டுமென்று கூறிய அரசனைப்பாரத் து உலகத்தை அபிவிரத்தியெயும் கங்காதேவிமனமகிழ்ந்து சொல்லத்தொடங் கினள். என்று. (௫௭)

அண்டங்க ளனைத்துநாமே வியாபியா யமர்வேமேனும்
பண்டங்க ள் விசுவநாதன் பரவுபே ருளாலொன்பான்
கண்டங்க ள் முதலபோற்றுங் காசியே கிரகமாகக்
கொண்டங்க ளுற்றையாநிற்போங் குவையம் புரக்கும்னது.

உகவது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்றஅத்தியாயம். ௨௮௨௧

(இ-ள.) உலகத்தைப் பாதுகாக்கின்ற பாண்டியராசனே எல்லா அண்டங்களிலும் நமர் வியாபியாக விருப்போமானாலும் பழைய அஸ்திமாயைவிட விக்ரவாதர் பெருவகருணையால் நவகண்டத்திலுள்ளவரும் மறையர்களும்குழந்தையாக கரிப்பதியையே நமக்கு வீடாகக்கொண்டு வாசஞ்செய்வோமென்றறிவாயாக. எ-று. (௫௮)

பாண்டியர் டாளும்பாரம் பயந்தபுத் திரனுக்காகிச்
சேண்டிகழ் மணிப்பொற்கொங்கைச் செல்வகிள நேவியோடும்
வேண்டியக் காசியுறரால் விருமபிய படியாமென்று
தேண்டியர் வருமவநாடத் திருவளிப் பவணமறைந்தாள்.

(இ-ள.) பாண்டியதேசத்தை அரசாளுஞ்சுமையை நீபெற்ற புத்திரன் மீதிருத்தி தூரத்துச்சென்று ஒளிவீசும் இரத்தினபூஷணங்களையணிந்த தனங்குளையுடைய மனையாளோடும் பிரயாணப்பட்டு விருப்போடு அக்காசித்தலத்தைச்சேர்ந்தால் உனதிஷ்டப்படி நமது தரிசனம் றேரிடுமென்று, தேடிவந்து ஸநாநு செய்வவரெல்லோருக்கும் ஞானசம்பத்தைக் கொடுக்குவ கங்காதேவி கட்டளைவிட்டு மறைந்தருளினாள். எ-று. (௫௯)

முன்னின்றான் மறைதலோடு முழுதத்பே ரறஞ்சான்மன்ன
னநின்ற படியேமைநதற கனிமுடி சூ-டிநீத்துச்
சென்னின்ற கபோலத்தானச் செல்வனைப் பூசையாற்றிப்
பின்னின்ற மனைவியோடும் பெயர்ந்துபோய்க் காசியுக்கான.

(இ-ள.) சாக்ரவஸத்தையில் எதிரின்று காட்சிக்கொடுத்த கங்காதேவி மறைந்தவனவில பெரிய தருமமேவடிவமான புண்ணியதேதியென்னும் பாண்டியன் அப்பொழுதே தனது குமாரனுக்கு அழகிய மகுடத்தித்து அரசனமனையைவிட்டு நேரே ஒழுகுகின்ற கபோலமதமுடைய கித்திவிநாயக்கடவுளைப் பூசையெய்து (அதுமதிபெற்று) பின்னேவருகின்ற மனைவியோடும் மதுரையைவிட்டு நீங்கிச்சென்று காசித்தலத்தை யடைந்தனாள். எ-று. (௬௦)

காசியை யடைந்தமன்னன் கங்கைநீ ருச்சிக்கால்
மாசறு விதியின்முழ்கி மறையவ ராதியோரக்கு
நேசமா பொன்பூணடை நிரம்புபற பலவுநல்கித்
தேசமா ரகிலநாதன் சேவடி தொழுதுபோற்றி.

(இ-ள.) காசித்தலத்தைச் சொந்த பாண்டியராஜன் கங்காதீர்த்தத்தில் கங்கமற்ற விதிப்படி உச்சிக்காலத்தில் ஸநாநஞ்செய்து பிராமணர் முதலிய பெரியோர்களுக்கு விருப்பம் நிறைந்த திரவியங்களையும், ஆபரணங்களையும், வஸ்திரங்களையும், நிறைவாகிய மறைப்பொருள்களையும் கொடுத்து ஒளிபுள்ள விக்ரவாதர் பாதங்களைத்தொழுது துதித்து. எ-று. (௬௧)

நீருரு வாய்கங்கை பூசையு நிரம்பச்செயது
 காருரு வாய்செங்கைக காவல னமருகாளி
 னாருரு வாயவன்னு னவ்வினைக்கிரங்கி முன்பேற்
 சீருரு வாய்கங்கைத் திருமக டோன்றினுளால்.

(இ-ள்.) தீர்த்த வடிவமான கங்காதேவியூசையும் சமபூரணமாகச்செய்து
 மேகம்போலும் (பிரதிஉபகாரத்தை விருமபாது கொடுக்கும்) சிவநகைக
 னையுடைய பாண்டியன் அனபேயடிவங்கொண்டு அக்காசிப்பதியில் வாசஞ்செ
 ய்யுங்காலத்தில் அவன புண்ணியத்தாகு மனமிரங்கிச்சிறந்த திருஉருவமுள்ள
 கங்காதேவிமுன்னே மதுரையில் தரிசனங்கொடுத்ததுபோற பிரசன்னமாயி
 னன். எ-று. (௬௨)

தோன்றிய துணர்நதுமன்னன் றொழுதெழுந தாடிப்பாடி
 யுன்றிய பத்தியோங்கத திருமுனின றுனாககதுறமுன
 வானறிக ழிணையவைப்பில் வயங்குநின் கருணையாலே
 தேனறிகழ் கடுகைகமோலிச் சிவபிரான விசுவநாதன்.

(இ-ள்.) தரிசனநத்ததைப் பாண்டியனறிந்து பணிந்தெழுநது நடனஞ்
 செயதுதோத்திரமபுரிந்து பேரனபு மேனமேலதிகரிக்கத திருமுன்னேநின்று
 சொல்லத்தொடங்கினான். பெருமையால் விளங்குகின்ற இக்காசிப்பதியில் விள
 க்கமுறற உனது கிருபையால் தேனறுளிகுகின்ற கொனறைமாலையணிந்த சிவ
 பெருமானாகிய விசுவநாதனாயும். எ-று. (௬௩)

ஆதியா வராயுங்கண்டே னளவிலா விற்பமுற்றேன்
 சோதியாய் விளங்குவகாசி மானமியஞ் சொல்லவேண்டும்
 பேதியா வுயிராகடகெல்லாம் பிரிவரும் பாவம்போக்கி
 நீதியா வருளுமனனா யெனறன னிமலைசொல்வாள்.

(இ-ள்.) மறறுமுள்ள தேவனாயும் தரிசித்து அளவுபடாத இன்பத்தைப்
 பெற்றேன் மனஉறுதியுள்ள எல்லா உயிரகளுக்கும் நீக்குதற்கரிய பாவத்தை
 யொழித்து முறையாக அனுக்கொடுக்கெய்கின்ற பரதேவதையே பிரகாசவடிவ
 மாக விளங்குவகாசித்தல் மகிமையை (அடியேனுக்குக்) கட்டளையிடவேண்டு
 மென்றகேட்ட அப்பாண்டியனுக்குக் கங்காதேவிசுறுவாள். எ-று. (௬௪)

கரைதரு தெய்வஞானக கலையது சொருபமாய்
 துரைதரு பிறப்பிறப்பை யுறறவர்க் கொழிக்குரீர
 திரைதரு கடற்கட்டுருசு மிறைவனா தியர்களுென்றும்
 புறையுடைய பொருளாவாவிப் பேரக்கற வசிப்பதினனும்.

(இ-ள்.) எடுத்தாக்கின்ற தெய்வீகமுள்ள ஞானசாஸ்திர வடிவமாக
 விளங்குகின்றது அடுத்தவர்களுக்கு உறபத்தியுததை நீக்குதன்மையுடையது

உசுவது புண்ணியன் த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம்.உ.அ.உக.

ஒலிக்கின்ற நிருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும் திதிகர்த்தையுள்ள விஷ்ணுதே
வர்முதலானவர்கள் கனக்கமற்ற மோட்சசாம்பிராச்செய்ததை விரும்பி நீங்கள்
மல வசிக்கத்தகரது மேலும். எ-று. (௨௫)

பொறிபுல னடங்கியோரோ புக்கினி தமரத்தக்க
தறிதரு மைங்குரோச சொருபமாய்வதென்று
நெறிதரு மினபமுததி நினைத்தவா நருளவல்ல
தேறிதரு பாதகங்க னனைத்தையு மொழிப்பதி ன் னும்.

(இ-ள.) இந்நிபயங்களையும் அவைகளால் விரும்பத்தக்க விஷயங்களையும்
அடக்கின்பெரியோரோ புருஷ சுகமரக வசிக்கத்தகது. அறிவுடையோரால்
உணரத்தக்க பஞ்சகருரோசவடிவமாய் விரும்பியுள்ளது. கருதியபடி வேதநெறி
யாக்ககிடைக்கின்ற மோட்சசுகத்தைக் கொடுக்கவல்லது. அளவுகடந்த தீவினை
கள் எல்லாவற்றையும் போக்கத்தகது மேலும். எ-று. (௨௬)

ஆயிர வருடஞ்சொற்ற போதினு மடங்காச்சீர
தேய்தரு மெனக்குஞ்சொல்ல வெட்டுறூப புகழ்தென்றும்
பாய்தரு பவித்திரத்திற பவித்திர மாயதம்ம
மாயிரு மறைகளாலே வகுத்திடப் பட்டதின னும்.

(இ-ள.) ஆயிரவருடகாலம் சொன்னபோதிலும் அளவுபடாத சிறப்பினை
புடையது, தெய்வத்தன்மையுள்ள எனக்கும் சொல்லுதற்கெட்டாத புகழை
உடையது, பரவியபுகழுள்ள பரிசுத்தப்பொருள்களுக்குப் பரிசுத்தஞ்சொலுவது
பெருமைதங்கியவேதங்களுலேயிரித்துரைக்கப்பட்டமேனமையுள்ளது மேலும்.

ஒள்ளிய பரமானந்த முறுவது கருதிவானோர்
தெள்ளிய முனிவானோர் சேர்தரப் பட்டதென்று
நள்ளிய வுமையானோடு நம்பிரா னமரத்தக்க
தெள்ளிய குணமினமாவோ டிலுமோ ளுறுவதின னும்.

(இ-ள) தேவர்களும், தெளிவுள்ள முனிவர்களும் மறறையோர்களும்
ஒளியையுடைய சிவானந்தத்தை யடையவிரும்பி வாது தங்குதற்கிடமாயுள்ளது,
நமது பெருமானாகிய விசுவகாதா பிரியமுள்ள அன்னபூரணியாரோடு வீற்றிரு
க்கத்தக்கது உத்தமகுணமுள்ள இலகருமியோடு விளக்கமமைந்த விஷ்ணுதேவர்
அமரத்திருக்கத்தகது மேலும். எ-று. (௨௭)

சாரதநம் குணத்தினோடு தரும்வீற நிருப்பதனடி
நாதவம் வளர்க்கத்தக்க தனிமுதத மெனும்பேர்பெற்ற
தேவதழ குடையதீர்த்த சொருபம் நிருப்பதென்றும்
போத்தச்சீர்த் திரம்வானோதஞ் சொருபமாய்ப்பொலிவதின னும்.

(இ-ங்.) பரமசாரதமுன நற்குணத்துடன் தருமதேவதை நிலத்திருக்கத் தக்கது அன்போடு தவததைவளர்தோங்கப் பண்ணுவது அவ்முத்தமெனலும் நாமகரணமுள்ளது அமுகுதங்கிய தீராதவடிவமானது எனனாரும் சாஸ்திர வடிவமாக விளங்குவது தேவர்கள் வடிவமாகவிளங்கத்தக்கது மேலும். ௭-று.)

முத்தியைப் பிரகாசஞ்செய் திருப்பது மொழியப்புகார
சத்திமற நெனக்குப்போதா தனைநிக ரருமிககாசிப்
பத்தியின வசிப்போரியாரும் பவஞ்சவா சனையொழிந்தோர்
நித்திய விசுவநாத நினைமலன சொருப மானோ.

(இ-ள) மோட்சவினபததை விளக்கிக்கொண்டிருப்பது இனலும் இக் காசியின மகிமையைச் சொல்லப்புகுந்தால் எனக்குவல்லமை போதாது தன கருத்தானே சமமாகிய இக்காசித்தலத்தில் சிவநேசத்தோடு வாசஞ்செய்பவ ரெல்லோரும் உலகவாழ்க்கையை யொழிந்து நித்தியராகவும் மலரநிதராகவும் விளங்குகின்ற விசுவநாதரே யாவராகன. ௭-று.)

தானத்தாற நவததானாரு தவாதயோ கத்தானனான
மோனத்தாற சித்தசுத்தி முளைத்தவா வசிப்போரியாரு
மினத்தா னிறைந்தோரியாரு மிவவிடத திருக்ககில்லா
ரோனத்தாற காணவொண்ணு னினபமே யடைவாரொன்றும்.

(இ-ள) இழிதொழிலால் நிறைவுற்றவர்களுெல்லோரும் இக்காசிப்பதி யில் வாசஞ்செய்யமாட்டார்கள். உத்தமதானத்தாலும், தவஞ்செய்தலினாலும், நாடோறும் தவருத்தயோகசாதனத்தாலும், ஞானயோகத்தாலும், சித்தசுத்திய டைந்தவர்களியாவரும் இத்தலத்தில் வசிப்பார்கள் அன்றியும் பன்றிவடிவங் கொண்ட விஷ்ணுவின் அறியப்படாத சிவபெருமானுடைய இனப்பவடிவ ததை எக்காலும் பெற்றிருப்பார்கள். ௭-று.)

பொலிதரு முத்தியூமி யெனபது புநதிசெய்யா
ரொலிதரு போகபூமி காசியென னுள்ளன்கொண்டு
மலிதரு களவுகோறன மதுக்குடி முதலாமபாவங்
கலிதரு குணத்திறசெய்வார கைக்கொளவார நாகபூமி.

(இ-ள) விளக்கத்தைத் தருகின்ற முத்தியைக்கொடுக்கும் பூமி காசித்தல மென்று மதிக்காமல் போகத்தைத்தருகின்ற பூமியென்று மனதிலெண்ணி, திருடல், கொலைசெய்தல், மதுபானஞ் செய்தல் முதலியபாவங்களை வஞ்சனை யுள்ளகுணத்தினாலே செய்பவர்கள் நாகபூமியைவிடாது கைக்கொளவார்கள். ()

தெளிதரு சித்தத்துள்ளே திப்பிய விசுவநாத
னொளிதரு மயமாயவைகு முலைவறத தெளிந்தநீரிற்
களிதரு பிரதிவிமபங் காணல்போற கலகனீரில்
வெளிதரு மதுதோயாது மலினசித் தத்துமேவான.

உகவது புண்ணியகித்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௨௮௨௫

(இ-ள்.) தெளிவுள்ள நீரில் களிபனபத்தருகின்ற பிரதிபிம்பம் செவ்வையாகக்காணப்படுவதுபோல நிவலியகுணமுள்ள விசுவநாதர், சிராமலசித்தத்தினிடத்துப் பிரகாசவடிவமாக எழுந்தருளி யிருப்பா கலங்கல நீரில் பிரதிபிம்பம் செவ்வையாகக் காணாதவாறுபோல கனங்கமுணமனநில அவ்விசுவநாதா வீற்றிருக்கமாட்டார். என்று (௭௯)

ஆரிய னருளிணற்ற னடியரைப் போற்றுகிறகுஞ்
சீரிய ரிடத்தேநாளுந் திரமுவன விசுவநாத
னரிய னருள்பெற்றாரா யடியரைப் பேணாராய
சீரிய ரல்லார்மாட்டுச் சிவனுறு னனையனென்றும்.

(இ-ள்) ஆசாரியருளைப்பெற்றுத் தனதடியாராகளைத்துதித்து வருகின்ற உத்தமரிடத்தே விசுவநாதா தினதோறும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பா ஆசாரியா அருளைப்பெற்றாலும் தமதடியாராகளை விருமபாதவராயுள்ள, கொடியோரிடத்து அவ்விசுவநாதா வீற்றிருக்கமாட்டார் என்று. (௮௦)

குரவனை வழிபாடாற்றிக் கோத்து வேதமாதிப்
பாவுறு நூல்களெல்லாம் பண்புறப் பயின்றுநெஞ்சக்
கரவறு மொழுக்கம்பூண்டு கதிக்குமென பாஹுமுகி
வரமலி தெய்வக்காசி வதிபவ ரியாருமுததர்.

(இ-ள்) ஆசாரியருக்கு வழிபாடுசெய்து கனங்கமற்ற வேதமாதிக்கலைகளெல்லாவற்றையும் நற்குணத்தோடு பழகி மனத்தின்கண்ணுள்ள வஞ்சனையைப்போக்கும் நல்லொழுக்க வழிநின்று பெருகிவருகின்ற நதிவடிவமாகிய என்னிடத்து முழுக்கி வரத்தை நிறைவாகத்தருகின்ற தெய்வத்தன்னமையுள்ள காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் எல்லோரும் முத்தியடைவார்கள். என்று. (௮௧)

கறபனை கடந்தபெமமான காசிமான மியமென்றோது
மறபுத் மனைத்துஞ்சொல்ல வாருமோ வெமமானமனனு
சிறபா சொருபமாமித நிருநகா வாசஞ்செய்து
தற்பா வினபயினனே சானென்று மறைநதாள்கங்கை.

(இ-ள்) மாயாகறபனைகளைக் கடந்தசிவபிரான வீற்றிருக்கின்ற காசித்தலமெமையிற் கூறிய இனபசரிதவக ளெல்லாவற்றையும் என்னுல சொல்லக்கூடுமோ அரசனே கேட்பாயாக மேலான ஞானவடிவமாயுள்ள சிறந்த இத்தலத்தில் வாசஞ்செய்து சிவநாதரஹுபவத்தை இக்காலத்திலுடையென்று கங்காதேவிகட்டளையிடமுறைந்தனன். என்று. (௮௨)

வரநதி யுரைத்தவாறே மன்னவன வசித்துப்போற்றிப்
பாவுறு மனைவியோடும் பகர்பெரு முத்திபெற்று
ஹான்மிகு மதனாகாசி யொன்றுமே சிறந்ததாரு
மாவணி சடையாற்கனபிரறிமினென மன்னவியாதன.

(இ-ள்.) கங்காதேவி தீசானபிரகாரம் புண்ணியகோத்தியென்னும் புரீ
ண்டியன் காசியில் வசித்து விசுவநாதரைத் துதித்துப் புகழ்பெற்ற மனைவியு
டனே பேரினபத்தை யடைந்தான். பிரபல ஞானத்தைக்கொடுத்தலால் காசிப்
பதி ஒன்றமே மேலானதாகும். சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத்தரித்த சடையு
டைய சிவபிரானுக்கு அன்பாகனே அக்கரசிமகிமையை அறிவீர்களாக இவ்வா
றே எனதாசிரியராகிய வியாதமுனிவா கூறினா எ-று. (எஎ)

எண்ணருங் கோடிகால மெத்தனை பேர்சொன்னாலுங்
கண்ணருங் காசிமேனமை கடையுறப் போவதுண்டோ
பண்ணருந் தவன்கள்செய்து பரம்பரன பாதமபெற்று
நண்ணரு மினபமுற்ற நைமிச வனத்தினொன்றான.

(இ-ள்.) அளவிறந்தகோடிகாலம் அளவில்லாதவர்கள் எடுத்தாரைத்தாலும்
சிறித்பபதற்கரிய காசித்தல மகிமைக்கு அளவு சொல்லக்கூடுமோ கூடாது செய
தற்கரிய தவன்களைச் செய்து மேலாகிய சிவபெருமானதிருவடிகளை யடைந்து
கிடத்தெற்கரிய பேரினபானுபவத்தைப்பெற்றநைமிசவாசமுனிவர்களே யென்று
சூதமகாமுனிவா கூறினா. எ-று. (எஅ)

புண்ணியகோத்திமுத்திபெற்ற வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம். உக-ககு. திருவிருகதம். எடுக.

திருச்சிறத்தம்பலம்.

உ
திருச்சிறம்பலம்.

இருபத்திரண்டாவது பாதகக்கழுவா யுரைத்தவத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்.

புண்ணிய மலிகாசிப பொருவரு மேனமையெலா
முண்ணிய விருசெவிவிட் டொருமன முடையாராய்க்
கண்ணிய முயறருவார் கச்சமில் பலபவததும்
புண்ணிய பாவமெலாம பாறறுபு கதியடைவார்.

(இ-ள.) புண்ணியமரிற்றைநதகாதெதலத்தின ஓபபற்ற மகிமைகளையாவும்
இருசெவியாரிறைதது எகமனதுள்ளவராய அததலத்தைச்சதாசலமுஞ் சிறிப
பாராயின அளவிலலாத புலயிறவியிலுஞ் செயதபாவங்க ளெல்லாவற்றையும்
ஒழித்து முத்தியடைவார்கள். எ-று

(க)

தீரவிய நசைமேவிச் செம்பொரு ணசைநீத்துப
பாவிய பாவமெலாம பண்ணுபு திரிதருவார
விரவிய ரொடுரிய மேவுவர் பாவியமு
முரவிய விருகூறு யுறறிரு பயனறருமே.

(இ-ஏ) பொயப்பொருளாசைகொண்டு உணமைப்பொருளாகிய முத்
கிவிருபததைக்கைவிட்டு விரிந்தபாவங்கள் முழுமையுஞ்செய்து உழுவவர்கள்
கொடுநாகவக ளெல்லாவற்றையுடைவார்கள் அப்பொயப்பொருளும் வலி
மையுற்ற இரண்டுபாகமாகப்பிரிந்து இரண்டு பிரயோசனத்தைக் கொடுக்க
கூடும். எ-று

(உ)

பெண்டுபிள் ளைகட் கெனறே பேணுபு நேடுபொருண்
மண்டுபல் பாதகமும் வருவித்து நாகுயக்கு
மண்டுபல் லறமித்த மார்வதகிற நேடுபொருண்
மிண்டுபல் பநதமெலாம் வீட்டுபு கதியுய்க்கும்.

(இ-ள) மனைவிமக்களுக்கு வேண்டுமெனறே விருமபிச்சமபாதிக்கின்ற
பொருளிறைவாயுள்ள பலபாதகங்களையும் வளர்த்துப் பின்னா நாகத்திறசெ
வததும் நெருங்கிய பலவாயுள்ள தருமரிமித்தம் அனபோடு சமபாதிக்கின்ற
பொருளானது வலியபலபநதங்களையொழித்து முத்தியைச்சேர்ப்பிக்கூடும். எ-று.

கண்ணிய காமியநிட காமியமென் நிரண்டாம்
புண்ணிய மிதினமுன்னாப புகனறது பந்தமெலா
நண்ணிய விளைவிகும் பின்னது நாடுக்கரம்
றண்ணிய பெருமுத்தி சராவிகுந தவத்தோரே.

(இ-ள) தவததையுடைய முனிவர்களே காமியபுண்ணியமென்றும், நிஷ்-
ககாமிய புண்ணியமென்றும், புண்ணியம் இருவகையாகும் இவைகளுள் காமி-
யபுண்ணியம் எல்லாபந்தங்களையும் விருத்தசெய்யும், குறிகுமிடத்து நிஷ்ககா-
மிய புண்ணியம் பரமசாதமுள்ள முத்தியைச்சோப்பிக்கும். எ-று. (ச)

பந்தமென றுரைப்பதுதான பையப்பய நரகமெலாம்
பந்தமுற றிடச்செய்யும் பரசிவ னருள்போற்றிப்
பந்தமற றிருப்பவனோ பரகதி யினபுறுவார
பந்தமற றுயாமேனமை பற்றிய முனிவீர்கள்.

(இ-ள.) பாசங்களையாவும் ஒழிந்து மேலான இனப்பததைத் தழுவுயிருக்கின்ற
சவுனகாதிமுனிவர்களே பந்தமென்றுசொல்லத்தக்கது உபாயமாக எல்லாநரகங்-
களிலும் புகுவதது விடமெல்லாமற் செயலிக்கும் பரமசிவனுடைய திருவருளைத்
துதித்து பாசத்தை யொழித்திருப்பவர்களே மேலாகிய முத்தியின்பததைப்பெ-
றுவார்கள். எ-று. (ரு)

நரகமென றுரைப்பதுதா னுன்னெவ் வளவைத்தென
றுரவுற வராயிற சொறறுமற றெருவனசெ
யிரவுறு பாதகங்க ளெவ்வள வவ்வளவார
திரமுறு பொருளுடிச் சிந்தையிற் செறித்தீரே.

(இ-ள) அசைவற்ற மெய்பொருளைத் தியானையோகத்தாற் குறித்து
மனத்தில வைத்திருக்கும் முனிவர்களே நரகமென்று சொல்லத்தக்கது ஆராய்ந்து
பாரக்குங்கால எவ்வளவு அளவினையுடையதென்றோ சொல்லுகிறோம் ஒருவன்
இராககாலத்திற் செய்கின்ற பாதகம் எவ்வளவோ அவ்வளவென்றே (மதிப்பீர்-
களாக) எ-று. (சு)

வளிதட வினும்பாடு மகதில யாழ்முனிவன
றெளிதா முன்னொருநாட் சேவடி பணிந்தேத்தது
மொளிகெழு பாவேந்த னெருவனாக துணைத்தான
வெளிதா யாயினறு விரித்துரைப பாமதனை.

(இ-ள) காமறு நரம்பினமேற்படினும் இசைபாடுகின்ற நல்லமகதியா
ழையுடைய நாரதமுனிவா முன்னொருகாலத்துத் தம்முடைய பாதங்களில் வண-
ங்கி தெளிவினைப் பெறுமபொருட்டுத்துதித்த புகழுள்ள ஓராசனுக்கு இதைக்
கூறினர். பாம இன்று அனதவெளியாக விரித்துக்கூறுகின்றோம் (கேட்போ-
ளாக.) எ-று. (எ)

உஉ-வது பாதகக்கழுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உஉஉக

பகைவளி யறமாய்க்கும் பாய்ளின்ப பஹோதி
நகைகெழு நகரத்து நடுச்சபை பொன்றுனதாற்
றகைகெழு மறதன்கட் டங்குவா பலசானறோ
திசைகெழு பல்லுயிருஞ் செயதவை தெரிநதுரைப்போ.

(இ-ள.) பகைவருடைய வலமையை முழுதன்கெடுப்பதும் கோபத்
தோடு வேகமாகச் செல்லுவதுமாகிய எருமைக்கடாவாகனமுள்ள இயமனது
விளக்கமான பட்டணாடுவில் ஒருசபையிருக்கின்றது பெருமையுள்ள அச்ச
பையினிடத்துப் பலபெரியோர்கள் வாசஞ்செய்வார்கள் பலதிகிலுமுள்ள
அனேகவோகருஞ் செயதபுண்ணிய பாவங்களையெதெரிநதுரைக்கவல்லவர்கள். (1)

மன்னிய புழுக்காசி மானமிய முதலாகப்
பன்னிய பறபலவும் பருதமினி தாயநடுவோ
மின்னிய ஸல்லொழுக்கே மேவுருக கொண்டீன்பா
துன்னிய பாதகத்தின றோருகழு வாய்விதிப்போ.

(இ-ள.) நிலபெற்ற கோதியுள்ள காசித்தலமகிமை முதலாகச்சொல்லப்
படுகின்ற பலதூலங்களையும் இனிமையாகப்படுத்து ஆராய்ந்தறிபவர்கள் விளக்க
முற்ற சனமாரக்கமே திருவுருக்கொண்டது போன்றுள்ளவா பெருங்கிய பாத
கங்களுக்குத்தக்க பிராயசித்தத்தை விதிப்பவர்கள். எ-று. (2)

காசியை நினையாமற் கங்கையின முழுகாமற்
பேசிய விசுவேசன பிறங்கருள் பேணுமன
மாசியல் பாதகமு மன்னிய புரிவார்க்குப்
பேசிய பெருங்கழுவாய் பிறவகுப் போரவரே.

(இ-ள.) காசிப்பதியைச் செதியாமலும் கங்கையினில் ஸநாநஞ்செய்யாம
லும், வேதங்களுடைய விசுவநாதரது விளக்கமுற்ற திருவருளை விரும்பாமலும்,
களங்கமுள்ளபாதகங்களை நிலையாகச் செய்பவர்களுக்குச் சொல்லப்படுகின்ற பிர
பலமான பிராயசித்தத்தையும் மறையதண்டனைகளையும் விதிப்பவர்கள் அச்
சபைநடுவுள்ள பெரியோர்களே யாவா. எ-று. (30)

கடுகுடி விரைசெல்லுந் கரையினப் பகடுநுந்
கொடுவளி முரணமாபக கொற்றவ ன்னையாசொற்
றிடுவது செவியேற்றே யியற்றுவன றண்டமெனி
னெடுகிய வுணாவனனா நிறையளப் பரிதெவாக்கும்.

(இ-ள.) அதிகவேகமாக நடப்பதும் பெருங்கோபமுள்ளதுமாகிய எருமை
க்கடாவாகனத்தை நடத்துபவனும், அதிகபராக் கிரமமும் வலிமையுமுள்ள மா
யினையுடைய அச்சனுமாகிய இயமன், அச்சபைநடுவுள்ள பெரியோர்கள் சொல்
லும் வராததையைக்கேட்டு பாவிக்குத் தண்டனைசெய்வானானால் பேரறிவு
ள்ள அபபெரியோர்கள் மகிமையையாவரால் அளவிடக்கூடும். எ-று. (31)

நலமலி யனைச்சபை காப்பனோ ரியனைமேற்
கலகல வொலிசெய்யுங் கண்டையம் பகட்டுதி
வலமிகு பெருஞ்சிறப்பின வைகுபு பாத்தாகட்
கலகறு துயாசெய்யுந் தண்டமற மறைசெய்வான.

(இ-ள்) கலகலவென்று ஒலிசெய்கின்ற மணிகடைய எருமைகடாவை
எறிபடாததி வெற்றிமிக்குந் பெருஞ்சிறப்பை யடைந்திருக்கின்ற அவவியமன
உண்மை நிறைந்த சபைமத்தியிலுள்ள ஒரு சிம்மாசனத்தினமீது வீற்றிருந்து,
பாவஞ்செய்தவர்களுக்கு அளவிலாத துயரங்களைக்கொடுக்கொற தண்டனையின்
விபரங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினான் என்று. (கஉ)

இனையரை யிருப்பாலே யிடைக்கொடுத துடைத்திடமி
னினையரை வனசெக்கி னிடமுறத் திரித்துமி
னினையரை முசலங்கொண டிருந்தலே யுடைத்திடமி
னினையரை நாந்தகங்கொண டிடறறசை யீரந்திடமின.

(இ-ள்) தூதர்களை இப்பாவினை இருப்பாலேயிறகொடுத்த உடம்பை
துறுங்கச்செய்வீர்கள் இப்பாவினை வலிய செக்கிறபோடு செவ்வையாகச்சுழ
றறி அனாதது விடுவீர்கள் இந்நப்பாவினை இருப்புலகைக்கொண்டு தலைசிற
உடைத்துவிடுங்கள் இந்நப்பாவினை வாள்கொண்டு தேகத்திலுள்ள மாமிச
ங்களை யரிந்து விடுவீர்கள். என்று. (கங)

இன்னரை யீந்திலையி னிலகிய கருவிகொடு
நன்னாகொள கண்குன்று நகுபல துயாசெயமி
னின்னரை வேம்பிலையி னியலபுறு வாள்கொண்டு
நன்னாகொ டசைமேனீ நளனற வறைசெய்யின்.

(இ-ள்) இப்பாவினைப் பேரிச்சன இலையையொத்து விளங்கும் ஆயுத்
ததைக்கொண்டு உத்தமாவகமாகிய கண்களைத்தோண்டிப் பலவிதமான துயர
த்தைச் செய்யுங்கள் இந்நப்பாவினை வேப்பிலையோன்ற அச்சவடிவாகிய வா
ள்களால் உறுதியுள்ள மாமிசத்தைக்கடந்து, எலும்பிலமுந்நுமபடி அறைவீரக
ளாக. என்று. (கச)

இத்தகுபாவியரைத் தூக்கியமுடக்கிருப்பின்
கொத்துறமிடறமுத்திக கொடுந்தழல் கீழமுட்டிப்
பொத்தியபேரிழுதின புடவையெய்மேறகூழ்ந்து
சுத்தியவத்தழல்வாயத் * துணைநதுணுமாபுரிமின.

(இ-ள்) இந்நப்பாவினை, இருமயிலை வளைவாகச்செய்த கொக்களை
கழுத்திறகுத்தி, மேலேதூக்கிக்கட்டி, அவர்கள்காலினகீழே பிரபலமான நெ
ருப்பைமுட்டி, இவர்கள்தேகத்தில நெய்யினாலனைத்த வஸ்துநிலங்களை நெரு
ங்கச்சுற்றி, கீழுள்ளநெருப்பு அவவஸ்துநிலங்களைப்பற்றி விரைவில் தகிக்கும்
வகைசெய்வீர்கள். என்று. (கரு)

உஉ-வதுபாதக்கங்குழுவாயுரைத்த அத்தியாயம். ௨௦௩௧

கனலெழுகெடுநோங் காய்ச்சியசெப்புருவி
லனகயிலிவர்தமமைத் தழுவிடவாற்றிடுமின்
மனநெகவன்கறையின மற்றிவாதமையிட்டுக்
கனமிருமிருப்புலக்கை கைக்கொடுதுவைத்திடுமின்.

(இ-ள்.) செப்புச்சிலைகளை நெருப்புப்பொறி பறக்கும்படி நெடுநோங் காய்ச்சியெடுத்த அவவடிவங்களில் இரதப்பாலிகளைச் சேர்த்துக்கட்டுவீர்கள் இரதப்பாலிகளை இருப்புரவிதேபோட்டு மனமநெக அநிபாரமுள்ள இருப்புலக்கைகளை கையிற்கொண்டு துவைப்பீர்களாக. ௭-று. (௧௬)

(ப-ம) பரதாரகமனஞ்செய்தபாலிகளைக், காலதூதா யாதனசீரத்திற புருத்தி நரகபூமிகுக் கொண்டுபோய அவர்கள் தழுவியமாதரைப்போல செ மயிற்றசெயது சிவக்கககாய்ச்சிய வடிவங்களிற் சோத்துப் பயந்து விலகிப்போ காதபடி சூலத்தால் முதுகிறகுத்தி அழுத்துவார்களென்பது வேதசமமதமாத வின இவாதமமைத்தழுவிட வாற்றிடுமின், எனறுகூறினார்.

பூரியிவர்தமமைப் பொள்ளெனக்கொடுபோகிக்
கூரியவார்கொண்டு கொழுவிடக்கீருணமுதற
சோரியதறவீர்ந்து துண்ணெனநாயநரி
ளாரியவிடுதிடுமி னல்லல்கள்பலசெயமின்.

(இ-ள்.) மிக இழிவுள்ள இப்பாலிகளை விரைவாகக் கொண்டுபோய் கூர்ந்தவாளினால் செழித்ததசையும் நால் முதலியவைகளும் உதிரமும் கீழவிழு மாறு அறுத்து நாய நரிகள் உண்ணும்படிசெயவீர்களாக அதுவனறியும் இவர் கள் பல்வாயுன துயரங்களையும் அனுபவிக்கச் செய்வீர்களாக ௭-று. (௧௭)

(ப-ம.) பாவஞ்செய்பவர்களுக்குள் உப்பாதகம், அநிபாதகம், மஹாபாத கங்களைச் செய்பவர்கள் மிகவிழிந்தவராதவின பூரியறெறையும், வாள்கொண் டறுகருந்தோறும் துயரப்பட்டு மறறுமுள்ளதுயரங்களை யறுபலிப்பதற்கு அறு த்தகுறைகள் கூடிகொள்ளுந் தரமுடையது யாதனதே மாதவின அல்லல்கள் பலசெயமின் எனறுகூறினார்.

கிருமிகள்பலசெற கிடங்கிடையிவாதமமைப்
பொருமுறவிழ்த்திடுமின் புனமலமயமாய
கருகிருடகுழிவீழக் கடிதிவர்தமைத்தருமி
ஹுமுமெவங்கானமழைசா ருழையிவாதமைவிடுமின்.

(இ-ள்.) இப்பாலிகளைப் பலவகையான புழுக்கள் இறந்துகிடக்கின்ற பள்ளத்தில் துன்பப்படுமபடி தள்ளுவீர்கள், இப்பாலிகளைப் பெருகூராகந்த மயமாகிய மலங்களை சிறைநததும் பேராந்தகாரத்தை யுடையதுமாகிய குழிகளில் விரைவாகத்தள்ளுவீர்கள், இப்பாலிகளைப்பெருகாரதும், பெருமழையும், பே ரிடியும், அதிகரிக்கின்ற இருண்டவிடத்தில் விடுவீர்கள். ௭-று. (௧௮)

துளையிடுகெட்டுசி துண்ணெனக காங்கொண்டு
விளைதயர்னையாக விரைந்திவர் செவிதுளையின்
றளைபபி பிவாதநதந தடிக்கொடுதகாததிடுமின
கிளைபடுதழற்குண்டத் திவாகெழு முறச்செயமின்.

(இ-ள்.) இநதப்பாவிக்களை, துவாரஞ்செய்கின்ற திருக்கூசியைக் கையிற்
கொண்டு பெருந்தயரம் மேனமேலவளர, காதுகளில் விரைவாகத் துளையிடுவ
கள். இநதப்பாவிக்களை தடியைக்கைக்கொண்டு வரிசையாயிருக்கின்ற பற்களை
யுடைத்துவிடுவன இநதப்பாவிக்களை, சுவாலித்தெரிகின்ற அக்கினிக்குண்டத்தில
தள்ளியிடுவீர்கள். எ-று. (கக)

(ப-ம) சிவபிரானையும், மெய்யடியாரையும், நிரதைசெய்யும் அதிபாதகா
வாரததைக்களை இனபமாகக்கேடடிச்செய்கின்றவார்களுடைய காதுகளைக் காலதூ
தர்கள் துளைசெய்வாரென்பது வேதசமமதமாதலின, இவாசெவிதுளையினென்று
கூறினா.

இன்னரைமூக்கரிமி னின்னரைநாககீர்மி
னின்னரைப்பறதகர்மி னின்னரைகண்குனமி
னின்னரையுடல்போழ்மி னின்னரைக்குறியறுமி
னின்னரையிழுதுநிறை யிடையிட்டுவருததிடுமின.

(இ-ள்) இநதப்பாவிக்களை, மூக்கறுப்பீர்கள் இநதப்பாவிக்களை, நாககைப
பிளப்பீர்கள். இநதப்பாவிக்களை பல்லையிடுவருவீர்கள். இநதப்பாவிக்களை, கண்
களைத்தோண்டிவிடுவீர்கள். இநதப்பாவிக்களை, வானினால் உடம்பைப் பிளந்துவி
டுவீர்கள் இநதப்பாவிக்களை, ஆண்குறியை அறுத்துவிடுவீர்கள் இநதப்பாவி
க்களை, (கொடுக்கின்ற) நெய்க்கொப்பரையிற்போட்டு வருததுவீர்கள். எ-று.(உ௦)

(வேறு)

எனறுமாரவததார்க்கு மியலதிபாவத்தார்க்குங்
கன்றுபபாவத்தார்க்குங் கருதுறுதண்டமெல்லா
நன்றுமவையாக்கேற்பத தககவாநவிறிறீலக்
குன்றுழமேனிச்செங்கட் கூறறுவனவலைபுறமுன்.

(இ-ள்) இவவாறாக மகாபாதகஞ் செயதவர்களுக்கும், அதிபாதகஞ் செ
யதவார்களுக்கும், உபபாதகஞ் செயதவார்களுக்கும், சிநதிகத்தகக தண்டனைக
ளெல்லாவறையும், சிபாபசபையிலுள்ள பெரியோர்கள் சமமதிகத்தகக வித
மாகச்சொல்லி நீலமலைபோன்ற பெரியசரீரத்தையும் சிவநதகண்களையுமுடைய
இயமன கவலைகொண்டன. எ-று. (உ௧)

கூற்றுவனகவலைபுறமு குறிப்பவன்முகத்தாறநேர்ந்து
மாறறருநீதிவாய்ந்த மாண்புடையவையாரியாரும்
போறறரும்வருதநதநாமும் பூண்டிற்றவனைநோக்கிச்
சாறறருங்கவலைபுறமு காரணஞ்சாறறுகெனறா.

உஉ-வது பாதக்கக்குவாயுரைத்த அத்தியாயம். உரங்ங

(இ-ள்.) தண்டனைத்தலைவனாகிய அவ்வியமன் உள்ளத்திற்கொண்ட கவலை மூக்குறிய்ப்பினுணராதது பேதியாதியாயமாகத்தலை அசைவற்றுநிற்கும் பெரியோரானயாவரும் சகிக்கப்படாத துயரத்தை தாமுங்கொண்டு அவ்வியமன் (முகத்தைப்) பார்த்து அடங்காக்கிலேசத்தை மனதிற்கொண்ட காரணமயாது அதை எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றார். எ-று. (உஉ)

அவையிடநீதிவாய்ந்த வறிஞர்களீதுகேண்மி

னவையறுசமபுதிவு நலதததாலதனிலுள்ளுஞ்

செவையுடைப்பரதகண்டஞ் சிறந்ததாலககண்டத்துஞ்

சுவையுள்கொழிஞ்ஞமாரி யவருததஞ்சிறந்ததாமால்.

(இ-ள்.) தருமசபையிலுள்ள நீதியமைந்தபெரியோராகளே இதைக்கேட்பீர்களாக (எழுதிவுகளுக்குள்) குறமமற்ற சமபுதிவானது மேலானதாகும். அச்சமபுதிவிலுள்ள ஒன்பதுகண்டத்துள், மேலானபரதகண்டமே சிறந்ததாகும். அப்பரதகண்டத்துள், பராசத்தி யருளபெருகுதறகிடமாகிய ஆரியவாததமே மேனமையுடையதாகும். எ-று. (உஉ)

எழுதிபமாவன நாவல், இறவி, குசை, கிவஞ்சம், புட்கரம், தெருகு, கமுகு இவ்வெழுவகைப் பொருளும் அவ்வதீவின மிக்கனவாகையால், இவற்றறப் பெயர்பெற்றன. கண்டம் ஒன்பதாவன கீழ்விதேகம், மேலவிதேகம், வடவிதேகம், தெனவிதேகம், வடவிரோபதம், தெனவிரோபதம், வடபரதம், தெனபரதம், மத்திமகண்டம் இவையே நவகண்டமாகும்.

அன்னபுண்ணியத்ததாய வாரியவருத்தந்தனனுட்

பன்னருநதலங்கள்பல்ல பரவுதிர்ந்தங்கள்பல்ல

வென்னரும்புகழாநிறகு மிலிங்கழாததிகளும்பல்ல

நன்னர்கொளையபூமி நலததையாரளக்கற்பாலார்.

(இ-ள்.) அத்தனமையான புண்ணியங்களை யுடைய ஆரியவாததமென்னும் பூமியில் சொல்லுதற்கரிய மகிமையுள்ள பலதலங் ளுள்ளன, புகழ்பெற்ற பல தீர்த்தங்களுள்ளன யாவரு துதித்தற்குரிய சிவலிங்கமாததமும் பலவுள்ளன, பல நன்மைகளையுந் தன்னிடத்துடைய அந் ஆரியாவாதத்தின் மகிமையை யாவரளவிட்டுரைக்கத்தக்கவர்கள். எ-று. (உஉ.)

இமயமலைக்கும் விரதமலைக்கும் நடுவேயுள்ள பூமிக்கு ஆரியாவாததமென்று பெயர்

நிகழ்கருமாதிகாரி நிரம்புஞானதிகாரி

புகழ்மிகுமனையபூமி யுடையதாய்ப்பொலிவதோராதது

மகம்மலத்தினரும்நதப் பூமியையவாவலகண்டு

மிகழ்விடப்புவியினமுததிக றோதுவாஞ்சனமமாய்.

(இ-ள்.) பெரும்புகழையுடைய ஆரியவாததமென்னும் அந்நப் பூமியில் விளக்கமுற்ற சமநாமாதிகாரிகளும் பூரணஞானதிகாரிகளும் சிறந்தோங்கிவரு

வதை யறிந்திருந்தும் முத்தான்மாக்களாகிய பெரியோரும் அவ்வாசியவர்த்தத்தை விரும்புதலை நோக்கியும் புகழுள்ள அநதப் பூமியில் முத்தியின்பத்தைப் பெறத்தக்க பிறவியாகிய. எ-று. (உரு)

மானிடவுருவம்பெற்று மாற்றரும்விரத்திமேவி
யானிடத்தைநதுமாடு மானடியாச்சித்தேத்தி
யூனிடாக்கடலினீங்கா ருண்மையென்பதுசற்றோரா
வானிடத்தேனுமவைகும் வகையொருவினையுஞ்செய்யார்.

(இ-ள்.) மானிடத்தேகத்தை யடைந்தும் (விடயபோகதையொழிதது) நீங்குதற்கரிய விரகதியடைந்த பசுவினிடத்தனுடாகிய பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் எனனும் பஞ்சகௌவியங்களையும் அபிஷேகித்தாக கொள்ளுகிற மஹாதேவா திருவடிகளில் பூசசெய்து துதிபுரிந்து தசைப்பொதியை ததாங்கித் துயரத்தில முழுகுகின்ற பிறவிகடலைக் கடக்கமாட்டாராக, இது உண்மை மாரகம்மென்று சற்றேனும் உணராராக, இரத்திரலோகத்திலானாலும் வகைத்தக்க ஒருபுண்ணியதையுஞ் செய்யாராக. எ-று. (உசு)

பாரசதிசேரும்வண்ணம் பவஞ்சததுவெறுப்புமேவும்
வாயிகுபெரியோர்தம்பாற நூடணைவகுத்துச்சொல்வார்
புரவுசெய்யதுசெய்யாத போதினுங்காசிமேவி
விரவுதண்கங்கையாடி விச்சவநாதம்போற்றார்.

(இ-ள்.) மேலாகிய மோக்ஷத்தை அடையுமாறு உத்தேசித்துப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் வெறுப்படைந்து பெருந்தவஞ்செய்யுஞ் சாதுககள்மேல் பலவித தூஷணைகளையும் விரிவாகச்சொல்வாராக, செய்தவாக்கோப் பாதுகாக்கின்ற புண்ணியம்மெதைச் செய்யாதிருந்தாலுமிருக்க காசித்தலத்தையடைந்து (மகிமை) தங்கிய குளிராத கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவநாதரை துதி யாராக. எ-று. (உஎ)

பொருண்முதல்விடைய்ப்பறறே பூண்டுசற்கருமீத்துத
தெருணமிசுவேதநினைதை சிவாதமநினைதமற்றை
யருண்மிசுவேதநினைதை யனைத்தையுமவாவிசெய்தே
யிருண்மிசுவேதநினைதை துயரொலமிட்டிக்கொள்வார்.

(இ-ள்.) திரவியமுதலாயுள்ள விடையசம்பந்தத்தை மேற்கொண்டு புண்ணியத்தொழில்களைக்கே தெளிவுமிகுந்த வேதநினைதையையும் சிவாதமநினைதையையும் பெருங்கருணையுள்ள சிவநினைதமுதலிய தேவநினைதையும் மற்றுள்ள பாவங்களையும் விருப்புடன செய்து மிகுந்த அறியாமையால் துயரங்களைத் தாங்களே சம்பாதித்துக்கொள்வாராக. எ-று. (உஅ)

சிவபுராணங்கள்கேளரா சிவலீமர்தலங்கள்சேரார்
சிவனறுந்தீர்த்தமூழ்கார் சிவலிங்கசேவைசெய்யார்

உஉ-வது பாதக்கீழ்வாயுரைத்த அத்தியாயம். உராகு

சிவனடியாணக்கண்டாற சிவனெனறேசென்றுபோற்றார்
சிவசிவவென்னாதிராத் தீங்கெலாஞ்செரியினாரா.

(இ-ள்.) சிவபுராணபாராயணங்களைக் காதினாக்கேளார்கள். சிவபிரான்வீற்றிருக்கின்ற ஸதலங்களை யடைபார்கள். மேலாகிய சிவதீர்த்தங்களில் ஸ்காந்தசெய்யார்கள். சிவலிங்கதரிசனம் பண்ணார்கள். சிவநேயர்களைப்பார்த்தால் சிவபெருமானென்றே தியானித்துத்தியார்கள். சிவசிவவென்று சொல்லார்கள். பிராயச சித்தங்களாலே ஒழிக்கப்படாத பாவங்களெல்லாவற்றையுஞ்செய்வார்கள், என்று.

வருபவத்துயர்ந்தேர்ந்தோர் மற்றதுமற்றவேண்டி
பெருகுநீட்காமியத்தாற் பேரினபமடையாநிற்பா
திருகின்மற்றதற்குமாறும் காமியஞ்செய்யாநிற்போ
ரொருவரும்பாதமெல்லா முற்றருந்துயரத்தாழ்வரா.

(இ-ள்.) அடுத்தடுத்துவரும் பிறவிகளைத் துன்பமென்றறிந்த பகருவிகள் அப்பிறவியை யொழிக்கவிரும்பி அதிகரித்த கிஷ்காகாமிய தவங்களைச்செய்து பேரினபாறுபவத்தைப் பெறுவார்கள். மாறுபடாத அப்புண்ணியத்திக்கு விசேதமாயுள்ள காமியகாமமங்களைச் செய்பவர்கள் கீங்குதற்கரிய எல்லாப்பாதங்களையும்டைந்து அருந்தியுரமாகிய (கடலில்) மூழ்குவார்கள், என்று. (௧௦)

புண்ணியம்புரிந்தாராகெல்லாம் புகழ்மிகுசாந்தனு
யண்ணியநயமேனமேலு மணைதரப்பொலியாநிற்போ
மெண்ணியபாவமெல்லா மியற்றிநென்கொடியார்க்கென்றுங்
சண்ணியகொடியருபங் காட்டியேயச்செய்வோம்.

(இ-ள்.) (நியாயபையிலுள்ள பெரியோர்களை) நல்லினைசெய்பவர்கள் யாவாக்கும் மிகுபுகழுள்ள சாந்தரூபத்தைப்பெற்று அவர்களுக்கு வேண்டிய சகாயங்கள் மேலமேலு முண்டாகுமாறு இடைவிடாது செய்துவருவேன, எண்ணியவாறு பாவங்களாவையும் செய்துவருந் துஷ்டடாகளுக்கு எக்காலமுஞ் சிந்திக்கத்தக்க குராவடிவத்தைக் காட்டியப்படுத்தவேன, என்று. (௧௧)

எண்ணருந்தருமவாஞ்சை யெய்தினைசாந்தமேவிக்
கண்ணருஞ்சுத்திபெற்றுக் கதிககரசாகிவாழ்வார்
பண்ணரும்பொருளிலவாஞ்சைப் பட்டவரளவாப்பாவ
எண்ணருங்குணமாககொண்டு நாகெலாதனையாநிற்பார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத தருமங்களைச் செய்பவேண்டுமென்கிற இச்சை, யுடையோர்கள், சாந்தசம்பதையடைந்து நினைத்தற்கரிய சித்தசத்தியுடையாய் (பின்னர்க்கானசாதனைஞ்செய்து) மேடாசபூமிக்கு அரசராகி வாழ்வார்கள். தயரங்களை யுணடுபண்ணுகிற பெரியப்பொருளில் இச்சைவைத்தவர்கள் அளவுபடாத பெரும்பாவங்களைச்செய்வதே நன்னடையாக்ககொண்டு பலவாயுள்ள நரகங்களையும் அதுபவிப்பார்கள், என்று. (௧௨)

ஒருமனமவிடயமபறறி லுரைத்தவவ்விடயமேயாய்த்
திருமருகாகமெல்லாஞ் செறிபயனுடைபார்க்காகரு
மருண்மவிபரமான்மாவைப் பற்றினமறறதுவேயாகிக்
கருமருவாதவினபக கதிரிடைக்கெடுக்கவும்.

(இ-ள்.) நெருசம ஒருவிஷயத்தைவிருமபி அமுதினால் சொல்லுகின்ற
அவ்விடயமேவடிவமாகி (அதனாபாவங்களைச் செய்து) சுழலுதற்கிடமாயுள்ள
நாகங்களெல்லாவற்றிலுஞ்சேரது பெருந்துயரத்தை யனுபவிப்பார்கள். திரு
வருளிறைந்த பரபிரமத்தை மனமபறறுமானால் பிரமவடிவாகி பிறப்பில்லாத
இன்பமராகக்கமைய முததியில் விரைவாகப்போய்ச் சேரவார்கள். எ-று. (௩௬)

ஒருபொருள்கையிறகொண்டோ னொளித்திடலவிடுதலென்னு
மிருமைபுளொன்றுசெய்தன் மற்றவறகியலுமாபோற
பருவரும்விடயபோசம் பறறுதல்விடலிரண்டு
ளருமையதுணாநதுநீத்தோன் முததத்யமர்வனன்றே.

(இ-ள்.) ஒருபொருள்கையிறபெற்றவன அபொருளைப் பத்திரப்படு
த்துதல், விடவிடுதல் எனனும் இரண்டு தொழிலில் ஒன்றைச் செய்தற்கு அவ
னதிகாரி யாவதுபோல, துன்பத்தைத் தருகின்ற விடயபோகங்களைப்பறறுதல்,
நீக்குதல் ஆகிய விரண்டனுள் அருமையாயுள்ளதை யறிந்து விடுததவன் முததி
நிலையைப்பெற்று வீற்றிருப்பன். எ-று. (௩௭)

(ப-ம்) விடயபோகங்களைப்பறறுதல், எளிது, அவறறை விடுதல், அரிது,
அரிதாயுள்ளவைகளைப் பூரவடிவண்ணியத்தால் விடுவானாயினும் மனத்தைவிட்டு
நீங்காது, விட்டபோகங்களை மீண்டும் பறறுததக்க இச்சையை விளைவிக்குமாத
லின் அவவருமை நோக்கி அருமையதுணாநது நீத்தோன் என்று கூறினார்.

நான்றேடுபொருள்களெல்லாந் தாரமாநியருக்கென்று
மானறேமண்ணிடைப்புதைத்து மாண்டுபெற்றுயரத்தாழ்வான்
றான்றேடுபொருள்களெல்லாஞ் சங்கரப்பிரிதிசெயயின
மானறேறுதுயரம்பூணன் வானகதிககிறைவனாவான்.

(இ-ள்) தனனால் சமபாதிக்கத்தக்க உலகபதார்த்தங்களையாவும் தார (புத்தி
ராதி)களுக்கு என்று பூமியிற்புதைப்பவன், இறந்தபின்னா பலவாகிய துயரக (கட
லில்) முழுகுவன். தனனால் சமபாதிக்கத்தக்க பொருள்களெல்லாவறறையும் சிவப
பிரீதி செய்பவன் அபிவிததிபாதினற பிறவித்துயரத்தை யனுபவியாது மேலாகிய
மோக்ஷபூமிகுத்தலைவனாவான். எ-று. (௩௮)

ஆதலாறசீவரெல்லா, மருந்துயரடைவாரென்று
காதலாறகவலைபுறமேன் வேறென்றுகலந்தகின்ற
லோதலாறபயனுமில்லை யுண்மையீதுணர்மினென்றான
கோதலாறபுரியாகக்கெல்லாந் கொடியனுவருததுங்கோமான்.

உஉ - வது பாதகங்குவாயுரைத்த அத்தியாயம். உரகள்

(இ-ள.) ஆதவினிலே சீவகோடிகளெல்லாம் (வீஷ்டமயககத்தால்) பெரு நுபரததையடைவார்களென்று அவர்களிடத்துவைத்த அன்பினால் கவலைய டைந்தேன வேறே ஒருகவலையுமில்லை. எடுத்துக்கூறுவதினற் பயனயாது (பெ ரியோரகளே) இது உணமையெனறறிவீர்களாகவென்று, பாவஞ்செய்பவர் கள் பாவருக்கும் கொடியதண்டனைசெய்து வருத்தப்படுத்தினற இயமன கூறினான். எ-று. (நக)

(ப-ம) நடுநிலையுள்ளோர தமக்குண்டாகு துயரத்தில மனஞ்செலுத் தாது, அன்னியாபடு துயரங்களுக்கே இரங்குவாராதலின, கவலையுறமேன எனறுகூறினா.

சானவரதனைக்கேட்டுத் தக்கதேயுரைத்தாய்திமை
யேன்றபாதகாக்கப்பாவ மியாவுநதீரகமுவாயாது
தோன்றியுரைத்தியென்னத் துடிதுடித்திராததுசீற்றங்
கான்றுபாயெருமைப்போததூர் கடவுண்மறிதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள) (சபையிலுள்ள) பெரியோர அதவாரததைக்கேட்டு உள்ள வாறே தெரிவித்தீர் திமைநிறைந்தபாவிகள் அப்பாவமுமுமையும் ஒழிக்கத்தக்க பிராயச்சித்தமயாது எவகளுக்குத் தெரியுமாறு கட்டளையீடுவீரென்றுகேடக, பட படவென்று ஆரவாரித்துப் பெருங்கோபங்கொண்டு (நடக்கின்ற) எருமைக்கடா வை வரகனமாயுள்ள யமதருமன இதைச்சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (நக)

என்னபாதகஞ்செய்தாலு மிருமபுகழ்க்காசிமேவி
நன்னாமாகங்கைமூழ்கி நலநதருவிசுவநாதன்
பென்னடிச்சேவைசெய்து பொலிந்தமர்வாரோற்பாவந்
தன்னமுமிலராயமேலா முததியைச்சாவதுண்மை.

(இ-ள்) எந்த (மகா) பாதகங்களைச்செய்தாலும் பெருமபுகழ்மைந்த காசி ததல்ததையடைநது, நனமையும் பெருமையுந்தவிய கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செ யது முததியின்பத்தைத்தருகின்ற விசுவநாதருடைய அழகிய திருவடித்தாமரைக் ளைப்பணிந்து அறிவுவினக்கத்தைப்பெற்று அததலத்தில வாசஞ்செய்வார்களா னால் பாவஞ்சிறிதுமில்லாதவர்களாகி (சிவபுண்ணியங்களைச்செய்து) மேலான முததியையடைதல் உணமையென்று (பெரியோரகளே தெரிவீர்களாக.) எ-று.

பிராயச்சித்தத்துக் கடங்காத மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் காசியென னுநதிருநாமநதிரத்தை யுச்சரிப்பார்களானால் அப்பாதகங்களொழிந்து முததிய டைவார்களென்று சிவபிரானே திருவாயமலரக் கேட்டுள்ளாராதலின முததியைச் சாவதுண்மை யெனறுகூறினா.

சாதுமபெருமானமுன்ன ரெமக்குபதேசஞ்செய்த
தோதுமந்தணமேயாகு முதறகுமேறாமுவாயில்லைச்
சாதுநீரையேயாய சானறீரென்றுரைத்தலசெய்தான்
சாதுவெம்பாசநதாங்குங் கையுடைச்செங்கோல்வேந்தன்.

(இ-ள்.)^{47.19} இந்தப்பிராய்ச்சித்தம் நமது பெருமானாகிய கைலாசராயகர் பூர்வத்தில் என்னக்கும், பிரமதேவருக்கும், சுவரயம்புமனுவுக்கும், உபதேசஞ்செய்த அதிரகசியமாரும், இதற்குமேற்பட்ட பிராய்ச்சித்தங்கிடையாது. சாதுத்தன்மையுள்ள பெரியோர்களே அறிவீர்களென்று கொலையெய்கின்ற கொடியபாசத்தைக் கையிலுடைய செங்கோலமுன்னாகிய யமதருமன்கூறினான். எ-று()

(ப-ம.) மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் காசியிலவசித்துக் கங்காஸநா நஞ்செய்தால் முத்தியடைவார்களென்று சொல்வது அனேகருக்குச் சந்தேகத்தை விளைகதுமாதலின் உண்மையுணர்த்தப்பொருட்டு நமபெருமான முன்னொமக்குபதேசஞ் செய்ததென்கூறினான்.

கூறமீதுரைத்தலோடுங் குணங்கெழுபையாராய
மாற்றருநலத்தார்கேட்டு மனமிடமகிழ்ந்தாராகி
யேற்றமாவேதசெனனி யிருக்குநதணமீதென்று
தேற்றமாரகாசிமேனமை சிந்தைகொண்டிருந்தாரானே.

(இ-ள்.) எமதருமன இதைச்சொன்னமாதிரிததில் சாந்தகுணலோராகிய அச்சபையிலிருந்த பெரியோர்கள் கேள்வியுற்று மிகுந்த உள்ளக்கிளர்ச்சிகொண்டு உயர்வுக்குள் உயர்வாகிய வேதமுடிவிவள்ள இரகசியாரத்தம் இதனானென்று தெளிந்து தெளிவைக்கொடுக்கின்ற காசித்தலமகிமையேச சிந்தித்திருந்தார்கள். எ-று. (சு0)

(ப-ம.) வேதங்களுக்கு மேற்பட்ட பிரமாணமில்லை யாதலின் ஏற்றமாரவேதமென்றும, மனோகங்கததை யொழித்து சுத்திசெய்வது காசியாதலின் தேற்றமார காசியென்றுஙகூறினான்.

பாதகக்கழுவாயுரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அதியாயம். ௨௨-க்கு திருவீருத்தம். எகந

திருச்சிறம் ப ல ம.

உ
சிவமயம்,

இருபத்து மூன்றாவது தேவர்களுப

தேசம்பெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிறமபலம்.

மன்னுகூற்றுவுன், றுன்னுசான்றவாக

கின்னுமென்சொறு, னுன்னுமாறதை.

(இ-ள) நிலைபெற்ற இயமன, (அச்சபையல்) நெருங்கிய மேலோர்களு
ககு (முன்கொன்னதன்றி) இன்னுமயாதுசொன்னான் சித்திகததக்க அச்சரித
திரததை. எ-று. (க)

ஓதவேண்டிமென், ருதாஞ்செயு

மாதவததாபரம், சூதனோதுவான்.

(இ-ள) திருவாயமலர வேண்டிமென்று அன்புசெய்து (கேட்கின்ற) பெ
ருநதவதையுடைய சவுங்காதி முரிவாசருக்குச் சூதபுராணிகர சொல்லததொ
டங்கினா, எ-று. (உ)

மருவுபரவமும், நெருவுகும்பியு

மொருவுகண்டமுந, துருவுமா தரும.

(இ-ள) செய்கின்ற பாவங்களையும், அநதபபாவததால வரும் பயங்கர
முள்ள நாகங்களையும் அநநரகங்களேவிட்டு நீங்குகாலமும் இவைகளைத்தேடுகி
ன்ற மனிதர்களையும். எ-று (ங)

சாற்றவேண்டிமென், தேற்றமேயவா

மாற்றங்கேட்ட-லுங், கூற்றங்கூறுமே.

(இ-ள) திருவாயமலரவேண்டிமென்று பெருமைவாயந்த அபபெரியோ
ர்கள் சொன்னதைக் கேட்டவனவில டமதருமன சொல்லததொடங்கினான். எ-று.

மனத்தினுல்வருங், கனத்தபாதக

மனத்தஞ்செய்வதை, யுனத்தகாதுகான்.

(இ-ள) (பாவங்களைச் செய்வவேண்டிமென்று) மனதில் எண்ணுவதினால்
உண்டாகின்ற மகரபாதகங்கள் எண்ணினவர்களை யாதனசீரத்திற படுத்தி
ன்ற துயரப்பாடுகளை நாம் சித்திக்கமுடியாது. எ-று. (ஊ)

(ப-ம.) வேதாகமங்களில் சிவபெருமான் விதித்தவீதிகள் யாவும் பெரியபெய்
ன்று எண்ணுதன் முதலிய பெருமபாவங்கட்கு மனங்காரணமாதலின் கணத்த
பாதகமென்று கூறினார்.

வாக்கினால்வரும், பேர்க்கில்பாதகம்
தேககுதீமையுண், டாக்குநாளுமே.

(இ-ள்.) (தீயவாக்கியங்களை) வாக்கினாற்சொல்லுவதால் வரும் நீக்கப்ப
டாத பெருமபாவங்கள் (நரகபூமியில்) நெடுங்காலம் நிறைவாயுள்ள டலதுன்ப
ங்களை உண்டிபண்ணும். எ-று. (சு)

(ப-ம) வேதாகமநினை, சிவநினை, சிவனடியாரநினை, சமநாமநினை
முதலிய செயவதற்கு வாகு, காரணமாதலின், தீமையுண்டாககுமென்று கூறி
னார்.

காயத்தாலவரு, மரியப்பாதகம்
தேயக்குமபியுட், சாயச் சாடுமே.

(இ-ள்) சரீரத்தினால் வருகின்ற வருசனைக்கிடமாயி பாவங்கள், நரகபூ
மியில் (புழைகள் நிறைந்த) தூசுகந்த நீருடசதாமுழுகி யிருக்கும்படி வருத்தஞ்
செயவிக்கும். எ-று. (எ)

இன்னபாதகம், தன்னமாயினு
மன்னமாமலை, பென்னவோங்குமே.

(இ-ள்) மனம், வாகு, காயத்தாலவருகின்ற பாவங்கள் சிறிதாயிருந்தா
லும், நிலைபெற்ற பெருமலைபோலோங்கி வளரும். எ-று. (அ)

(ப-ம) ஒருகால பாவஞ்செய்தவா பலகாலஞ்செய்ய உடனப்பெவாராத
லின் ஓங்குமேயென்று கூறினார்

ஒதினெதுப, பாதகமமகா
பாதகம்மென, வோதல்சானன.

(இ-ள்.) சொல்லுமிடத்து அப்பாவங்கள் உபபாதகமென்றும், மகாபாத
கமென்றும், (அதிபாதகமென்றும்) பெயர்பெற்று வருகின்றன எ-று. (சு)

பயில்செயற்கையா, லுயிர்களுக்கெலாஞ்
செயிசெயபாதக, மயர்வினரோங்குமே.

(இ-ள்) பாவங்கள், ஆனமக்கள் (தினாதோறும்) பழகுகின்ற தீமையி
னால வளர்ந்து (இவர்களுக்குப்பலவித) துன்பத்தை விளைவித்தது சோவினநி
மேலோங்கியிருக்கும். எ-று. (க0)

கருப்பவாசமும், நிருப்பதாதியா
வருப்புக்குமபியு, ளிருப்புமேயின்,

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உராக்

(இ-ள.) (மேற்சொன்னபாவங்கள்) கருகருழியில் வசித்தன் முதலிய துயரங்களைப்போக்கி, (பின்னர் யாதஞ்சீரத்தைக் கொடுத்தது) நரகத்தில் நிலைத்திருக்கச்செய்வனவாம். என்று. (கக)

(ப-ம.) குடிபட்ட முதலிய மகாரோகங்களை யனுபவித்தல், தூக்கந்தழுவியல் வசித்தல், முதலியவைகள் யாவும் பாவப்பலனதவின் ஆதியெனதுகூறினார்.

பருகுவர்க்கும், பொருவின்முத்தியும்
வெருவிப்புண்ணியத, திருவினமேவுமே.

(இ-ள.) மேலும் மேலும் சுகத்தை விளைவிக்கின்ற புண்ணியமாகிய சம்பத்தினால், இவ்வினலோக முதலிய பதவிகளும், ஒப்பிலலாத சொருபமுத்தியும் சித்திகளும். என்று. (கஉ)

செறறகும்பிவீழ்ந், துறறதிருகுறல்
செறறபாவததான, முறறவாவதே.

(இ-ள.) மேற்சொல்லிய பாவங்களாலவந்து சம்பவிப்பது யாதெனின், கோரநரகங்களில் வீழ்ந்து அளவுபடாத துயரங்களை யனுபவிப்பதேயாம். என்று.

துக்கஞ்ஞமாய, மிரயாதனை
தொக்கதென்பாரி, நககபாவாககே.

(இ-ள.) மேலாகிய பாவஞ்செய்தவர்கள் பெருந்தயரமே வடிவமாகவுடைய யாதஞ்சீரத்தை யெடுத்துப் பலவிதகிலேசங்களையும் அறுபலிப்பார்களென்று (பெரியோர்) கூறுவார். என்று. (கச)

விடயவாஞ்சைமிரு, குடயமரந்தாக
ளடையமேலவர், நடைபழிப்பாரே.

(இ-ள.) (அநித்தியமான) விடயவிரூபத்தை அநிகமரவுடைய (பரவிகளாகிய) மனிதர்கள் (இவ்விராஜை) யடுத்திருக்கிற பெரியோர்களுடைய நலனொழுகத்தை நிறுத்தசெய்வார்கள். என்று. (கரு)

சிறியபாதசு, மறியவரற்றிறேர்
நெறியதண்டததாம், செறிவாதூய்மையே.

(இ-ள.) சிறுபாவங்களைப் புத்தியூவமாகச் செய்தவர்கள் விதிப்படி (நான்) செய்கின்ற தண்டனையினால் அப்பாவங்களொழிந்து பின்னர் பரிசுத்தராவார்கள். என்று. (கச)

கொலைஞர்தமமுட, நிலைசெய்மானத்த
ருலையும்றறிவர்க், கிலைமெய்ஞ்ஞானமே.

(இ-ள.) கொலைத்தொழில் செய்பவர்களுக்கும் அவர்களுடன் நண்பு செய்பவர்களுக்கும் ஆகிய இவ்விருந்திறத்தவர்களுக்கும் சத்தியஞானம் உண்டாகமாட்டாது. என்று. (கஎ)

KAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

எனதியானெனு, முனகர்துக்கத்தா
லனகமேவுறார், மனநலத்திற்காள்.

(இ-ள்) சித்தசத்தியுள்ள சபையாரே தறுகரணங்களை யானென்றும் (புல
னபோகங்களை) எனதென்றும் (மதிககினற) மூடாகள துயரமிக்குதியால் பரிசுத
தராகார்கள். என்று. (கஅ)

பற்றுநீக்குறார், முறறுமின்சுகம்
பெற்றுவாழ்வரோ, கறறமேலையீர்.

(இ-ள்) பலநீதி நூல்களையுங்கறற பெரியோராகளே உடபறறு புறப்பற
றுக்களை நீங்காதவாகள பூரணமான சுகததையடைநது வாழ்மாட்டார்கள் என்று.

விடயவின்பெளா, மடையவுன னுவா
ருடைவதோர்கிலார், கடையமாநதரே.

(இ-ள்) (இருதிரியகரணங்களால்) பறறியனுபவிககினற விஷயசுககக
ளெல்லாவறறையும் தாம் அறுபவிககவேனுமென்று எண்ணுபவாகள அவவிஷ
யம் கெடுதியாகிறதனமையை யறியாதவாகளாதலின இழிவுளனமாநதரே யாவா
கள. என்று. (உய)

உரவுறாரினியைக், கரவுதீர்க்கண்
டிரவுசெய்துநாம, விரவுவேரமகிழ்.

(இ-ள்) தவவலிமையுள்ள ஞானவானே நமதுகளங்கநீருமாறு தரிசித்தது
(உத்தமகுணங்களை) அவரிடத்தில யாசித்தது நாம இன்பத்தில மூழ்குவோ
மாக, என்று. (உக)

ஞானமில்லவ, ஞானமேவபி
மானரிட்டையின, மோனமுறறிடார்.

(இ-ள்) சொருபஞான மில்லாதவா தேகாதிபோகங்களை அபிமானித்து
ககொண்டு (அலைவாராகளையன்றி) நிஷ்டைகூடி முதநிலையைப் பெறமாட்
டார்கள். என்று. (உஉ)

இன்னுமெம்பிரான, மனனுமாமலர்
துன்னுசேவடி, யுன்னுமாரிலார.

(இ-ள்) உயாநதமானிட தேகததைப்பெறற பின்னராகிய இன்னமும்
எந்தாண்டவராயுள்ள சிவபெருமானுடைய மலாகள நிறைநதுள்ள திருவடிகளை
சுநதனை செயயாதவாகளாக விருக்கின்றார்கள். என்று. (உங)

ஆனதேகமே, நானெனச்சொலி
யினமேவுவா, ஞானவாழ்க்கையார்.

(இ-ள்) அழிந்தவிடுகின்ற பிரபஞ்சவாழ்க்கையி லுள்ளவாகள மாயாகா
ரியமான தேகததையே நானென்றுசொல்லிக்கொண்டு இழிதொழிலையே
விருமயிசெய்வவாகள, (உச)

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உாசுங்

அகமிவாதவர், தகவினாறமை
மிகவிழிப்பரேற, சுகமளாவுவரா.

(இ-ள) பரபயிலலாதவாகன பெருநதனமையினுலே தங்களைத்தாங்கன்
மிகவுழிவாக்க கூறிககொண டிருடபார்களானுல (அபபெரியோர்களே) பர
மசுத்திற கலநதிருப்பார்கள, எ-று (உரு)

வேறு.

பேசினமற்றிதற்காயதேர், ராசின்மாதகதையொன்றுண்டு
நேசமாதாரபேசுகேன, பாசமில்லேருணருமின.

(இ-ள) பாசவிமோசனத்தை யடைநதபெரியோர்களே, சொல்லுமிடத்
தில, இப்போது கூறினவைகளை விளக்கிக் காட்டத்தக்க குற்றமற்ற மிகமை
யுள்ள கதையொன்றிருக்கின்றது நிறைந்தஅன்போடு சொல்லுகின்றேன தெ
ரிவீர்களாக. எ-று (உசு)

பறறொழிந்தவாபாதகந், தற்றமேனமைச்சனாகரு
முற்றுமுனனமுணாநததீ, தற்றமோவவறிமீனே.

(இ-ள) எல்லாபற்றுககளையும் விட்ட பெரிபோர்களும் பாதசமுற்று
மொழிந்த மேனமையுள்ள சனகமகராஜனும், பூாவததில் இக்கதை முழுவதும்
அறிந்திருக்கின்றார்கள், உங்கள் மனசசோரவு நீங்குமாறு அறிவீர்கள், எ-று.)

மிககசெல்வமிதிலைவாழ், தககச்சலனிருத்துச
னகககாவனவிற்றுநாள், புக்கனனபுகழ்ச்சுகாசியில்.

(இ-ள) பிரபலசம்பததையுடைய மிதிலைப்பட்டணத்தில் வாழுகின்ற சா
நதசீலனாகிய சனகராஜன், சிமமாதனத்திலிருந்து யிதவழி விளங்குகாவாறொரு
ழிலை நடாததுங்காலத்தில் பெருமபுகழுள்ள காசிபபதிக்குப் போனான், எ-று.

காசிமேவியகாவல, னுசில்கங்கையடைந்தன
னேசமார்தரக்கண்டனன், மூசுபறபனமுனிவரை,

(இ-ள) காசித்தலத்தையடைந்த அச்சனகவரசன் குற்றத்தை யொழித்
தருளுகின்ற கங்கையைத்தரிசித்து (ஸநாநஞ்செய்து) அவலிடத்தில் நிறைந்திரு
க்கின்ற பலபெரியோர்களையும் பூரணமான அன்பினால் வ்ணங்கினன், எ-று.)

அன்னமாதவருட்சிலா, பன்னருங்கருமதின்னர்
நன்னாசால்சிலாஞானிய, ரென்னவரயந்தங்கிருந்தனா.

(இ-ள.) அபபெரியோர்களுகளுளே, சிலா கருமகாண்டத்தினவழி நிற
பவாகளும், சிலா நனமைநிறைந்த ஞானகாண்டத்தினவழி நிறபவாகளும்மாக
ஆராயத்திறியத்தக்க உணாவோடு அங்கிருந்தார்கள், எ-று. (ரு0)

அநதமாதவர்தாடொழாச், சநதமன்னமறைப்பொரு
ளெநதவரறிவோமேனா, முநதநின்றுவினாவுவான்.

(இ-ள்.) அவவிடத்தெழுந்தருளி யிருந்த பெரியோர்கள் திருவடிகளை வணங்கிச் சந்தவிற்பிறைந்த வேதரகசியப்பொருளை (இவர்களிடத்து) எவ்வண்ணமாக அறியலாமென்று யோசித்து அவர்கள் திருமுன்னேகின்று வினாவத்தொடங்கினான். எ-று. (௩௧)

ஆனபந்தம்நிபபது, தானமென்றுநதவமென்று
மீனமில்லாமகமென்று, ஞானமென்றுநவிலுவாரா.

(இ-ள்.) (பெரியோர்களே) உண்டாயிருக்கின்ற டாசவிமோசனஞ் செய்வது சிலர்தானமென்று சொல்வார்கள் சிலர்தவமென்பார்கள் சிலாமகமென்பார்கள் சிலர்ஞானமென்பார்கள். எ-று (௩௨)

தீர்த்தமாடுநதிமென்று, மாரத்திமேவவதைருவா
ரோர்த்தகாரணமீதென்று, பூரத்தியாபபுகல்வீரென்றான்.

(இ-ள்) சிலா புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸநாநமபண்ணுந தனமையினால் பாசகிவித்தியென்று கேட்பவர்களுக்கு ஆசை அதிகரிக்கக் கூறுவார்கள் (இப்படி பலகாரணங்களைக் கூறுதலால் மனதுக்கு ஐயமுண்டாகின்றது) பொருத்தமானகாரண மிதுவென்று தேவரீரகட்டளை யிடவேண்டுமெனநன்ன எ-று.

அன்னர்மாயைவிசித்திர, முன்னமறநினைமூழ்கியே
பன்னருமனம்போனவா, நென்னருமியல்வாரொன்றார்.

(இ-ள்) பல்வித விசித்திரமுள்ளதும் சிந்திக்கத்தக்கதுமாகிய மாயையெனனுஞ் சமுத்திரத்தில் யாவாக்கும் மூழ்கி அவரவர்கள் மனம்போனபடி ஒவ்வொருதொழிலில் பிரவேசிக்கின்றார்களென்று அவர்களகூறினார்கள். எ-று. ()

அநதவேனையருமறைச், சந்தமாபொருடோநதவன்
முநதுமோரவதுதனாக, குநதுமாறுவநதானரோ

(இ-ள்.) அநதசமயத்தில் அரியவேதங்களிலுள்ள இரகசியராததங்களை யுணராதவரும், (யாவைக்குமேற்பட்டு) முதனமையாயுள்ள அவதூதநிலையிற்றி பவருமாகிய ஒருபெரியவா திருவருள்கூட்டுதலால் அவவிடத்துக்கு வந்தனா, எ-று. (௩௫)

அன்னஞானியடிதொழாப, பன்னரும்பயபத்தியின்
மன்னன்பூசைவயக்கியே, யுன்னவாயித்தோஅவான்

(இ-ள்) ஞானவானாகிய அப்பெரியவா பாதங்களில் மிதிலையாதிபன வணங்கிச் சொல்வதற்கரிய பயபத்தியுடன் விதிவனங்கப்பூசைசெய்து சிந்திக்கத்தக்க இதைச்சொல்லத் தொடங்கினான் எ-று. (௩௬)

அய்யநீயெவருநத, மெய்யனுகிவிளங்கினை
பொய்யவாமுதற்போக்கினை, செய்யஞானநதிருநகினை,

(இ-ள்) சுவாமிகளே தேவரீர் எவ்வாறாக நித்தியநாநதமே வடிவமாகவிளங்குகின்றீர். அசத்தியமாயுள்ள ஆசைமுதலிய (குற்றங்களை) யொழித்திருக்கின்றீர். மேலாகியஞானசம்பத்தை நிலையாயடைந்திருக்கின்றீர் எ-று (௩௭)

(ப-ம.) சாதனசதுஷ்டாய சம்பத்துள்ள மோக்ஷாதிகாரிகள், சொரூப ஞானிகளை காட்சிமாததிரத்தால் அறிந்துகொள்வாராதலின் ஆநத மெய்யனுகி விளங்கினை என்று கூறினார்.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அததியாயம் உரரசுநி

எங்கிருந்திவனெய்தினே, துங்கவான்மசொருபன்
பங்கமோவததேரிதமை, யிங்கெனக்கருளென்றனன்.

(இ-ள்.) எங்கேயிருந்து இவவிடத்துக்கு எழுந்தருளினீர், அஞ்ஞானம் விலகிப்போமாறு உயரந்த ஆன்மசொருபத்தை தேவரீருணராத வண்ணம் அடிபெணுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன் என்று. (௩௮)

அரசன்வார்த்தையைகஞ்செவி, விரவயோகிவிளம்புவான்
பரவுமனப்பரிந்துகே, ஞாவுசேருமோரயோகிகான்.

(இ-ள்) (பிரார்த்தித்த) ஜனகராஜன் வார்த்தையைக் கேள்வியுற்ற அவதூதராகிய சிவயோகி கட்டளையிடுகின்றா துதித்தமருரிய அன்பனே எனவாகியத்தை நிரூபித்தன கேட்பாயாக மெயஞ்ஞான வலிமையுள்ள சிவயோகியென்று என்னையறியக்கடவாய், என்று. (௩௯)

ஆன்றசத்தியரூபமே, கோனறவானமறெனனினிட
சானறவிப்பிரசித்திதா, னேனறவாறுற்றிருந்ததே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சத்தியவடிவமான என்னிடத்தில் உள்ளதுபோலக்காட்டி ஆரோபிதப்பிரஞ்சம் பொருந்துமாறு காணப்பட்டு வருகின்றது, என்று.

கருவிகாரிய நானவன், பொருவருக கருத்தாவவன்
மருவலாமோர் வினோதத்தாம், பொருவரிச்சகம் பார்க்கின்றேன்.

(இ-ள்) பஞ்சபூதகாரியமாகிய சரீரமும் ஞானேந்திரிய கனமேந்திரிய அரதகருணைகளும் நானன்று இவைகளையிமாநிதிகின்ற காததாவும், நானன்று என்னிடத்துண்டாகிய லாவியாடடினால் உள்ளதுபோலக் காட்டுகின்ற இப்பிரபஞ்சத்தைப்பார்த்திருக்கின்றேன், என்று. (௪௦)

அன்பின்மல நெஞ்சுறிற், றுன்பயில்லையத துன்பந்தா
னின்பமாவந்து மெயதரிவ, வன்பளற்றிடைவைகருமே.

(இ-ள்) அன்புள்ள ஜனகராஜனே மனம் கிணலத்தை யடையுமாறால் துயரங்கள் வந்தனாகா, அத்துன்பங்களையாவும் இன்பம்போல வந்து சத்தியபுத்தியைக்கொடுக்குமாறால் கொடிய நரகத்தினிடத்து அவனை நிலைநாட்டும், என்று.

கூறுமானந்த ரூபமாம், பேறுநல்கும் பிரமபபீன்
மாறுதிர்ந்தற்ற வாஞ்சையோன், வேறுகாமம் கிருமபுமோ.

(இ-ள்.) வேதங்களாலெடுத்தவைகின்ற ஆரந்தவடிவத்தை, விதிவழியே கருகுகின்ற அன்பர்களுக்குக் கொடுத்தருளும் பரப்பிரமத்தினிடத்துப் பேதிபாத இச்சையை (நிரந்தரம்) வைத்திருப்பவன் (அறமமாகிய) வேறு இச்சையைக் கொள்வானோ (கொள்ளான்) என்று. (௪௧)

அவரவிலர் பரமானந்த தவாதரூபச்சிவமலா
லுவாவுளாய் மற்றுமொன்றனை, யெவாறுகொள்ள விசைவரே.

(இ-ள) பட்டத்தியானையுடைய சனகராஜனே ஆசையறமவர்கள் பரமானந்தானுபவத்தைப் பேதியாதுகொண்டிருக்கிற சிவருபமாவார்களேயல் லாமல் அன்னிதான விஷயசுகங்களை எவ்வாறு அனுபவிக்கத்துணிவார்கள்.எ-று.

முறறுமோந்தவனாயினும், பறறுகாமஞ் சிறிதுறிற
சுறறுவாதனை நீங்குமோ, வறறுமாறினறி மல்குமே.

(இ-எ) முழுவதும்நின்று மெய்ஞ்ஞான சமாதியில் நிற்பவனாயினும் உல காபேசைக் கிறிதிருக்குமானால் குழந்தனன் கரணவாதனை யொழியுமோ குறை யாது மேனமேலோங்கி வளரும் எ-று. (சரு)

ஆனதால் விடயத்தைவிட், டினமின்றியமாதியான
மேனமைகூட சிவபூசைசெய, தூனமாதி யொழிப்போ.

(இ-ள) ஆனபடியினால் விடயப்பற்றை விடுத்த உயாவுள்ள இயமாதி அஷ்டாங்க பேகநங்களைச்செயது (மனோலயத்தைப்பெற்று) மேனமைதற்கிய ஞானபூசைசெய்து தேகாதிபிரபஞ்சவாசனையை யொழித்துவிடுவார்கள் எ-று.
அஷ்டாங்கயோகம் இயமம், ரியமம், ஆதனம், பிராஞாயாமம், பிரத்தியா காரம், தாஸனை, தியானம், சமாதி என்பனவாம்

மெய்யரானந்த ரூபியாஞ், செய்யவேணியன்பானமன
மையசெல்லநிறுத்துடி, வையவாஞ்சையை மாட்டிவார்.

(இ-ள) உண்மைஞானத்தில் விருப்பமவைத்த பெரியோர்கள் ஆநந்தரூப ராயும், சிவந்தசுடையையுடையராயுமுள்ள சிவபெருமானிடத்து மனம்முந்தும் படிநிறுத்தி பிரபஞ்சவாசையை நீக்கிவிடுவார்கள். எ-று. (சஎ)

முன்னாநானும் விடயத்தாற, பன்னருநதுன்பம் பட்டன்ன
பின்னாநூலுணர் பெற்றியா, னன்னாமேலவர் சோககையால்.

(இ-ள) நான் பூவத்தில் (பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு இன்பத்தைவிளைவிக்கும்) விஷயப்பற்றினால் சொல்லுதற்கரிய துயரப்பாடுகளை யடைந்தேன். அதன் பின்னர் சாஸத்திரவுணர்ச்சியாலும் சாதுசங்கசேவையாலும். எ-று. (சஅ)

சிவபிரானருள் சோந்தனன், நவறினஞானமுஞ் சாந்தன
னிவறுபொய மெயிரண்டமோ, ரவமிறனமையடைந்தனன்.

(இ-ள) மகாதேவருடைய கருபையைப்பெற்றேன பேதியாத சொரூப ஞானத்தையடைந்தேன் மறதிக்குக் காரணமாகிய பொய்யையும் மெய்யையும் பகுத்தறியத்தக்க தவநிலையைப்பெற்றேன். எ-று (சக)

(ப-ம.) திருவருள் வலிமையுள்ளோர்க்குத் தவமும், நித்தியாநித்தியவஸத்து விவேகமும், ஞானமுதலியவைகளும் எளிதாகக்கிடைக்கும்வாதலின், அருளைமுற கூறினா.

சாதிரானந்தபுத்தலை, யாதியாவு மடைந்தனன்
சோதிபான்மனநதுன்னுவித், தேதிலானந்த மேய்ந்தனன்.

உங்.வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம் உாசள்

(இ-ள்.) சாதிபரசாரங்களைக் கைவிட்டமையால், சஞ்சலமின்றி எல்லாவின்பங்களையும் பெற்றேன். பிரகாசமே வடிவமாகிய சிவபெருமானிடத்தது மனமழுந்தச்செய்து குற்றமற்ற சொரூபானந்தத்தை யடைந்தனன். எ-று. (௫௦)

வேறு

இலைமலிவேலினு ரீனனமொன்றுகேள்
கலைமுழுவதும்புகழ் கயிலைமால்வரை
மலைமகளொடுமிள மைந்தனோடுநக
தலைமகனொருதின மணையிறநங்கினுன்.

(இ-ள்) அசசுவடிபுள்ள வேலேந்திய சனகமகாராஜனே மறறொரு கதையைக்கேட்பாயாக பலநூல்களும் எடுத்துபுகழ்கறகுரிய பெருமைவாய்ந்த திருகனகலாசமலையில் பாரவதிதேவியாரோடும், முருகப்பெருமாடேனும், நமத்திறவராகிய சிவபெருமான ஒரு தினத்தில் இரத்தின சிமமாதனத்தினயீது வீற்றிருந்து காட்சிகொடுத்தருளினா எ-று. (௫௧)

வானவர்வந்தடி வணங்கிமானிட
ரீனமிலொருபவத தெய்துவார்கொலோ
மானயினமுத்ததியை மறறையாருயி
ரானவைரினனடி யடைவதுணடுகொல்.

(இ-ள்) தேவர்கள் வந்து (மகாதேவர்) பாதங்களில் வணங்கி, மனிதர்கள், குற்றமற்றமுத்தியை, பிறந்த ஒரு பிறவியற்றானே மேனமையாகப் பெறுவார்களோ அவர்கள் உடம்பை விட்டுப் பிரிந்த உயிர்கள் தேவரீர் திருவடியிற் கலப்பதுண்டோ. எ-று. (௫௨)

(ப-ம) உயர்ந்த பதவிகளிலிருந்து அனுபவிக்கின்ற சுகத்துக்கும் பதமுததியென்று பெயராதலின் மானயின் முததியென்று கூறினா

இலைகொலெங்களுக கியம்புவாயென
யல்லெவனறிடுகளற தணணல்கூறுவான்
வல்லெவனறிடுமுலை யதிதிமைந்தாகா
டொல்லெவம்பவததுயா துளையுமானிடா.

(இ-ள்) மனிதர்கள் தேவரீர் திருவடியடைவதிலையோ (சுதேசமுள்ள) எங்களுக்குத் திருவாய்மலர் வேண்டுமென்று தேவர்கள் வேண்டுகொள்ள கறுப்பினால் இருளே வெலலத்தக்க கண்டததையுடைய சிவபெருமான கட்டளையிடுகின்றனா.சொக்கட்டானகாயை அவமதிக்கின்றகுலங்களுையுடைய அதிதிமுமாரர்களே (கேட்பீர்களாக) அனதியாயுள்ள கொடியபிறவத்தயரமென்னுஞ் சமுததிரத்தில் முழுகுகின்ற மானிடர்கள். எ-று. (௫௩)

அடைதருமொருபவத் தபேதஞானததாற
* நடைதவாமுத்தியிற் சார்வதுணமையக்

கொடைகெழுஞானமும் குறித்தபல்பவ
மிடைதரும்மத்தினால் விளைவதுணமையே.

(இ-ள்.) (மனிதர்கள்) எடுத்த ஒரு பிறவியற்றானே அபேதமாயுள்ள சிவ ஞானத்தைப்பெற்று தடையிலலாச் சுகத்தையுண்பெண்ணு முத்தியைச்சோவ துண்மையாகும். பகுவானமாககளுக்குப் போதிப்பதற்குரிய அச்சிவஞானமும் பலபிறவியிலும் மதித்து நிறைவாகச்செய்கின்ற சிவதரும்மகளாலே நேரிடுவது ணமையாகும். எ-று. (௫௪)

அன்னஞானத்தினை யடைதராரொலாம்
பன்னருமுழியும் பவத்திலாழ்வா
மொன்னபலலுயிர்களு மிறந்தகாலத்தே
நன்னாகொணமுத்தியை நல்கலவேண்டியே.

(இ-ள்.) அச்சிவஞானத்தைப் பெறுதற்கான யாவரும், சொல்லுதற்கரிய ஊழிகாலாதோறும் பிறவிக் (கடலில்) முழுகுவார்கள இவ்வாற்றித்ததலால் பல ஜீவாகளும் தேகத்தை விடுவகாலத்தில் இன்பவடிவாகிய முத்தியையடையவே ண்டிமென்று நாமாலோசித்து எ-று. (௫௫)

இலங்கொளிஞானவீ டென்னுநாமமிட்
டலங்குமவொருதல மமைத்துளாமது
குலங்கெழுமுனிவார் கொற்றமேவுறுங்
கலங்கலிலகங்கைக்கும் கிடந்தகாசியே.

(இ-ள்.) புகழ் விளங்குகின்ற ஞானவீடென்று பெயர்வைத்துப் பிரகாச மாயுள்ள ஒருதலத்தை யுண்பெண்ணியிருக்கின்றோம். அது கூட்டமாயுள்ள முனி வர்களை யுடையதும் பாவங்களை விருப்போடு வெலத்தக்க தெளிவுள்ள கரு காதீரத்தையுடையதும் ஆகிய காசித்தலமாகும் எ-று. (௫௬)

பிறங்குறும்மத்தலம் பிரமபூமியென
மறங்கிளரொருபெய ரடைந்ததாயிடை
நிறங்கிளாதரப்புகு நேயமிககவர்
வறங்கெடவடைகுவர் மாட்சிஞானமே.

(இ-ள்.) ஞானப்பிரகாசத்தை யுடைய அக்காசித்தலத்திற்குப் பிரமபூமி யென்று ஒருபெயருண்டு, தரும்ம விளங்குகின்ற அத்தலத்திற்குச் சித்தப்பரிபாகத் தோடு சென்று அன்பு செய்வார்களானால் கொடிய குணங்களாகிய வெப்ப மொழிந்து சொருபஞானத்தை யடைவார்கள். எ-று. (௫௭)

(ப-ம்.) கரிசியென்று சொல்பவருக்கும், சொல்லக்கேட்பவருக்கும், கா ட்குப்போக முயல்பவருக்கும், முயன்றவாறு அத்தலத்தை யடைந்தவருக்கும், போவாருக்குத்விசையவருக்கும் அறிவைப் பிரகாசிப்பித்துப் பின்னர் பிரமஞா னத்தைத்தந்தருளுவதன்றிச்சொருபஞானத்தையுடைய வேனமுத்தரனேகரைச் சதாகாலமும் தன்னிடத்துக்கொண்டிருப்பது அக்காசித்தலமாதலின் அப்பதி யைப் பிரமபூமியென்று கூறினா.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம் உராகு

பிறதலத்தெண்ணும் பிறவிவையி
வறமொருபவத்து வலிமுத்தந்தரு
மறவபராதமின மாண்பினோக்கெலா
முறவொளிர்ஞானதை யொல்லைக்குமே.

(இ-ள்.) அன்னியதலங்களில் கணக்கெல்லாத பிறவியெடுத்து வாசஞ் செயதலால் வரும் புண்ணியங்களை, காசித்தலத்தில் ஒரு பிறவியெடுத்து வந்த தால் அடையக்கூடும் பாவங்களுகிய அபராதஞ்செய்யாத மாட்சிமையுள்ள உத்தமர்கள் யாவருக்கும் உள்ளேபிரகாசத்தைத்தருகின்ற மெய்குஞானத்தை அத தலம் விரைவாகக்கொடுத்தருளும். எ-று. (ருஅ)

புரியபராதஞ்சூல புகருயிராக்கெலா
மரியயாதனையின் தருத்தெய்துமா
லுரியபராதமென்றுணாத தென்னெனிற்
மெரிதரால்வாகுந செப்புவாமரோ.

(இ-ள்.) செய்கின்ற சிவாபராதங்களால் அதிகரித்துக்கொடுத்தபுடைத ழீவர்களெல்லாம் (காலவரவருடைய தண்டனையால்) அருகியரத்தை யறுப வித்து முடிவில் முததியடைவார்கள். அபராதமென்றுசொன்னது யாதென றால், பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரெனவும் மாணசு வருணத்தாராகும் விதித்துள்ளவைகளை (தேவர்களே) நீங்கள் நியுமாறுகூறுகின்றோம் எ-று. (ருக)

நிறைதருமயனமனை வசித்தலீதியில்
கறையுடைக்கயவாத கையதேறுண
லறையஞசாரமற நயோக்கியஞ்செயன
மறையவாபுரியபராத வானாகாள்.

(இ-ள்.) பிரமணா செய்கின்ற அபராதமாவன, செலவம் நிறைந்துள்ள அன்னியாவீடுகளிலே குடியிருத்தல், நீதியறிபாதவர்களும், களங்கமுள்ளவர்களு மாகிய மூடர்களிடத்துப் பொருளவாங்கி யுண்ணுதல், வேதங்களாலே இழி வென்று சொல்லத்தக்க அனுகூலங்களைச் செய்தல் அயுகதமானவைகளைச் செய தல் முதலியவைகளென்று தேவர்களே (அறிவோர்களாக) எ-று. (ரு0)

கருநிலாவுயிராத துரோகம்புரிந்திடன
மரியதன்மையிற் கடனவாங்கியிளவுந
தெரிதரக்கொடுத்திடல் செயாமையின்னைவ
யரியமனனவரப ராதமாகுமால்.

(இ-ள்.) உற்பத்தியால் விளங்கியிருக்குஞ் சீவர்களுக்குத் துரோகஞ்செய தல் தமது அதிகாரமபத்தைக் காண்பித்துக் கடனவாங்கி, கொடுத்தவா மனை தெளியுமாறு பின்னர் அக்கடனைக் கொடாதிருத்தல் இவைபோன்ற தெரழிஸ கள் அருமையுள்ள அரசராதசெயடப்படும் அடராதங்களுண்டு தேவர்களே அறியக்கடவீர்கள். எ-று. (ருக)

அலைகடற்புவியிடத் தபத்தங்கூறுத
 நிலைகெடவகஞ்சுருக கிடுதனீடிய
 தலைமையர்தமைப்பணி யாமைரயகாதா
 மலைவறப்புரியப ராதமாகுமே.

(இ-ள்) அலைகளையுடைய கடலாற சூழப்பெற்ற பூமியின்கண் வைசியர்
 செய்யும் அபராதமாவன (இலாபதையுத்தேசித்து) பொய்வராததை கூறுதல்
 உலகியல் கெடுமாறு தானியங்களைக் குறையவிறறல் குணத்தாலுங் கலவியாலுங்
 தவத்தாலுங் தனயயாலுஞ் சாந்தத்தாலும் உயராதவர்களை வணங்காதிருத்தல்
 முதலியவைகளாம். எ-று. (௬௨)

முன்னவாதமைவணங் காமைமொய்ததெழு
 மிளனலசெய்மதுக்குடி யிகழ்புலாலுணவ
 பன்னருமவஞ்சனை யாதிபண்ணுதல்
 பின்னவாதமமப ராதமபேசுங்கால்.

(இ-ள்) சூத்திரர்கள் செய்யும் அபராதமாவன, தமக்குமேற்பட்ட மூன்று
 ஜாதியாரையும் வணங்காதிருத்தல், நின்றநத்துன்பங்களை ஆனமாககளுக
 குண்டுபண்ணுகிற மதுவைப்பானம் பண்ணுதல் அறிவுடையோரால் இகழத்
 தக்க மாமிசங்களை யுண்டல் சொல்லுதற்கரிய வஞ்சனைசெய்தல், முதலியவை
 களாம். எ-று. (௬௩)

இதத்குபாதக மெய்கலினறியே
 யுத்தமக்காசியை யுற்றுமேவுவோக்
 கத்தகுபோழ்தினே யபேதஞானநான
 னைத்தலநெலலியிற கலப்பதுணாமையே.

(இ-ள்) இவ்வாறுகத்தெரிவித்த பாதகங்கள் தம்மை யடையாதவாறு
 (மனதைத் தபோமராககத்திறச்செலுத்தி) உயராத காசித்தலத்தையடைந்து வீரு
 பபோடு வசிப்பவர்களுக்கு உள்ளங்கை நெலலிக்கணிபோல வசிக்கின்ற அக்கா
 லத்திறமுனை பேதமற்ற சொரூப ஞானங் கிடைப்பது சத்தியமாகுமென்று
 (தேவர்களே அறிவீர்கள்) எ-று. (௬௪)

இனையபல்வளம்பொலிந் திலருகாசியை
 நினையவுமருமபய னிரமபிமுறறிடு
 மனையநறகாசியை யடைதராரொலாந்
 துனையவெவவலிகொடு துன்பநீங்குவா.

(இ-ள்) இதன்மையான ஞானவளப்பம் பலவும் நிறைந்து விளங்கப்
 பெற்ற காசித்தலத்தை நினைத்தமாதத்திரத்து பெரும் பிரயோசனங்கள் சூழுவன
 வாகும். நலமுள்ள அக்காசிப்புகியைச் சேராதவர்கள் யாவரும், என்ன புண்
 னியங்களை வினாவாக்கக்கொண்டு துயரமாகிய (கடலை) கடப்பார்கள். எ-று. (65)

பூமிவளம், செலவளம், கலவீவளம், தீரத்தவளம், மூரத்திவளம், தல்
 வளமுதலிய வளப்பங்கள் நிறைந்துள்ளது அத்திருத்தலமாகலின்; பலவளம் பொ
 லிதில்கு காசியையெனதுகூற்றினா.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உருக

அன்னியதலங்களி னுற்றலாவரு
துன்னியபற்பல துரோகமியாவைரு
மின்னியகாசியை விரும்பிககாண்டலே
மன்னியபெருங்கழு வாயெனறோருமின.

(இ-ள்) அன்னிய ஸததலங்களிற் செயத நிறைவாயுள்ள பல பாதகங்க ளும் நீங்குதற்கு நிலையாக மதித்துச் செய்ததக்க பெரிய பிராயச்சித்தம் யா தெனால, விளக்கமுற்ற காசித்தலத்தை வீருப்புடனபோயப் பாரததலொன்றே யாகும் தேவர்களே யறிவீர்களாக ஂ-று. (௬௬)

காசியையடைநதுசெய கடுநதுரோகத்திற
கேசிலாவொருகழு வாயுமிலையாக
காய்சினவன்னையுங் கருப்பதாகக்கமே
விசுவள்காசுமற ததனைபீட்டிமே.

(இ-ள்) காசித்தலத்தை யடைந்தபின்பு செய்கின்ற கொடுமபாவங்களுக் குக் குற்றமற்ற ஒரு பிராயச்சித்தமுங் கிடையாது. பெருங்கருணையுள்ளதாயா ரும் பிரசவவேதனைப்படுமபோது கோபங்கொண்டு புத்திரஸிட்டத்துப்பராமுக ளு செயவன். அக்கருப்பவேதனையொழித்து இன்பத்தைத் தருவது காசித்தலமா ருமென்று (தேவர்களே தெரிவீர்களாக) ஂ-று. (௬௭)

நல்லசாதிரங்குரு சேவைநண்ணினோ
சொல்லருங்காசிகுத துரோகஞ்செய்கலார்
செலவிறானினோகுத துரோகஞ்செயபவா
புல்லருங்ராசிகும புதுக்குவாரதே.

(இ-ள்) மேலான வேதாந்த சாஸ்திரங்களை வாசித்தறிந்து சமகுரு சேவையெய்த சாதுக்கள் மகிமைகூறுதற்கரிய காசித்தலத்துக்கு நிறைத சொல லார்கள. கருணைமாறாத தாயாருக்குத் துரோகம் நினைத்துச்செய்கின்ற (அதி பாதகங்கள்) அடைதற்கரிய காசித்தலத்திற்கும் நிறையுண்டாகுவார்கள், ஂ-று.

நலமலிதருமமே நமதுபமாம்
புலமலிதரவிஃ துணாந்தபுநதியேரா
குலமலியதைவிடா ருருட்டுமுடாக
ணிலமலிதரவது நீததுமாழ்குவாரா.

(இ-ள்) நன்மை நிறைந்த தருமமே நமக்கு வடிவமாகும் அறிவின்கண் அனுபவமாக இந்த ரகசியங்களைத் தெரிந்த புத்திமான்கள், மேனமை நிறைந்த அததருமத்தை விடாது செயவார்கள். ஞானகேதஜிரமில்லாத அஞ்ஞானிகள் உல கத்தில மேனமேல் பிறப்படையதக்கவராதலின் தருமஞ்செய்யாதொழிந்து மயங்குவார்கள். ஂ-று. (௬௮)

பூலோகாதிபதியம், இரூகிரலோகாதிபதியம், பிரமலோகாதிபதியம், விஷ ணுலோகாதிபதியமுதலிய சுகங்களுக்குத் தருமங்காரணமாதலின் நலமலிதரும மென்று கூறினா,

அளவிடற்கரியநம் மடித்தியானததா
 லுளவிடயங்களை பனவொழிநதிநிம்
 களவுறுமவையறக கடியபாவமும
 வளாவதினறையிட மினறிமாயுமே.

(இ-ள்) அளவிடக்கூடாத மகிமையுள்ள நமது திருவடிபைத் தியானஞ் செய்வார்களானால், பிரபஞ்சப் பற்றுக்கள் யாவும் அவர்களை விட்டு விலகிப் போகும் வஞ்சனைக்கிடமாயுள்ள விஷய வாசனை பொழிந்தால் கொடுமபாவங் களவளருவதற்கிடமில்லாமல்நாசத்தையடையும்(தேவாகளையறிவீர்களாக)எ.று.

நமைகினைப்பவரிட நாமகனறிடேர
 மமைதருமறமத னுல்வளாநதிநி
 நமைமறப்பவரிட நரம்புகுநதிடோ
 'மமைதருமறமத னுலவிருத்தியே.

(இ-ள்.) நமது திருவடிபைச் சிந்திக்கின்ற அடியார்களை நாம் விட்டுப் பிரியமாட்டோமாதலால் அவர்கள் செய்யுநதருமம் நாளுநகுநாள வளாநதோங் கும். நமமை மறப்பவரிடத்தது நாம் வீற்றிருக்கமாட்டோமாதலின் அவர்கள் செய்யும் பாவம் நாளுக்குநாள விருத்தியாகும். எ.று. (எக)

(ப-ம்.) சிவனடிக்கு, அன்புசெய்வவா செய்யும் பாவமும் புண்ணியமாகுமா னால், புண்ணியம் ஒன்று கோடியாமென்பது தோன்ற, வளாநதிடுமென்றும், சிவனடிக்கு அன்பில்லாதவர்கள் செய்யும் புண்ணியமும் பாவமாகுமானால் பா வம் மேற்கூறியவாறு வளருமென்பது தோன்ற விருத்தியென்றுங் கூறினா

மற்றுநந்தியானததான் மாயுமபாதசஞ்
 சொறறபேரானநத சொருபமாநமைக
 கறறவாதியானிப்பார கதியைநண்ணுவார்
 மறறவாவிடையவா தனையின்மாயவரே,

(இ-ள்.) தேவாகளை கேட்பீர்களாக, நமமை தியானஞ் செய்வார்களானால் பாவங்களொழிந்தபோமொல்லப்படுகின்ற மேலான ஆநந்தவடிவமாவார்கள். ஆதலால், நமதிலக்கணத்தை வாசித்தறிந்தவர்கள் நம்மைத்தியானிப்பார. பின்னா முத்தியையடைவார்கள். வாசித்தறியாதவா உலகவாதனையிலகப்பட்டு மரணத் தையடைவார்கள். எ.று. (எஉ)

கறையுறுபுண்ணிடைக் கலக்குமீயெனக
 குறைமதியாளாகள பவஞ்சநகூடுவார
 நறைகமழமலாமது நண்ணுமீயென
 நிறைகுநாநமமடி நினைநதுநண்ணுவார.

(இ-ள்.) உதிராதோயந்த செம்புண்ணிடத்துச் சேரும் நயைப்போல அற்புத்தியுள்ளவர்கள் உலகவாழ்க்கையிலகப்பட்டு மடங்குவார்கள். வாசனை

உரு-வது தேவர்களுப்தேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உருரு

பரிமளிக்஑ெற புட்பத்தினிடததுள்ள தேனையடைநத சயைப்போல போறியின யுடையவா ஈமது திருவடிபைச்சிந்திதது முத்தியினபம்பெறுவார்கள். ௭-று. (௭௭)

மன்னுவேதாநதநலவழி யுணர்ந்துமேற்
றுன்னுபலவிடயமுந் தொலைததுநமமடி
யென்னுமோமரநகல மியையபபற்றியே
பன்னுவெம்பவககடல கடப்பாபண்பினோ.

(இ-ள்.) உத்தமகுணமுள்ளோர், நிலைபெற்ற வேதாநதநூலகளை, வாசிதது முத்திமார்க்கத்தையுணர்ந்து அதன்பின்னா நிறைவாயுள்ள பலவிஷயங்களையும் ஒழிதது (அதனவாசனைபையுங்கெடுத்து) நமது திருவடியென்கின்ற ஒப்பற்ற கப்பலைப்பற்றிக்கொண்டு கொடிய ஜனன சமுத்திரத்தைக் கடப்பார்கள். ௭-று.

மருவுநமமடித தியானத்தினவாயத்திடுந்
திருவமாமுத்தியிற சிறநததொனநிலைப
பருவரலொழிதரப படருமியாவரு
மொருவருவகாசியை யுறுதலவேண்டுமால்.

(இ-ள்.) (புண்ணியபலததால்) கிடைக்கின்ற நமது திருவடித்தியானத்தாலு ண்டாகும் ஞானசம்பத்தையுடைய மோட்சசுகத்தாகு மேற்பட்ட சுகங்கிடையாது பிறவிததுன்பம் நீங்கவேண்டுமென்று நனமார்க்கத்தில் நடக்கின்ற எல்லோரும் விட்டுநீங்காம விருக்கப்பெற்ற காசித்தலத்தை அவயெம் சேரவேணும். ௭-று. (௭௮)

என்றுவானுடருக ச்சென்கூறின
னன்றுவானவொலா மாடிப்பாடியே
நன்றுநாமபெற்றன மென்றுநாயகத்
தொன்றுவானகாசியை யுள்ளிவாழநதனா.

(இ-ள்) இப்படி யென்று சுவாக்கலோக வாசிகளாடிய தேவர்களுக்குச் சிவபெருமான திருவாயமலாநதனா, அப்போது தேவர்களையவரும், ஆநதக கூததாடி தோத்திரஞ் செய்து, நாம உணமை யுபதேசத்தைப் பெற்றோமென்று சிந்தன நாயகமாடிய பெருமை வாயநத காசித்தலத்தைச் சிந்தித்துப் பா மசுகம்பெற்று வாழநதார்கள். ௭-று. (௭௯)

கலியிடைமுத்தியை சலக்கவேண்டினே
ரொலிகெழுகாசியை புறறுவைகலே
வலியுடைத்தெனமன மதித்தியாவாகரு
மெலிவறவுரைத்தனா மேலைவானவர்.

(இ-ள்) அவ்வாறு சுகத்தையடைநத மேலோராடிய தேவர்கள், கலியுகத்தில் முத்தியையடைய விரும்பினவர்கள் (யாவராணும்) (வேதங்கள்) ஆரவாரிததுக் கூறுதற்குரிய காசித்தலத்தை யடைநது வாசஞ்செய்தலே உறுதியாயுள்ள சாதனமென்று மனதில் மதித்து எல்லோருக்குஞ் சந்தேகம் நீங்குமபடி போதித்தனர். ௭-று. (௮௦)

சொற்றதோரென்றவ தூதனோதினை
மறவனவாயமொழி கேட்டமன்னவன்
பெற்றனங்கதியெனப் பிறங்குநெஞ்சினான்
கொற்றமாகாசியுட் சூயிததுவைகினான்.

(இ-ள) நான் சொல்லிய இககதையைத் தெளிந்தறிவாயென்று, கங்கைக்கரையில் வந்த அவதூதராகிய பெரியவா சொன்னவார்த்தையை (அன்போடு) கேட்ட மிதிலையாதிபனாகிய சனகராஜன், நான்முத்திபெற்றேனென்று விளக்கமுற்றமனதுடன் பாவங்களை வெல்லுகின்ற வலியுள்ள காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்தனன். எ-று. (எம்)

ஆதலிறகாசியை யடையுமாநுதங்
காதலிற்கொளபவா கலப்புறாநா
கோதலினதுமன முறுதபாவியா
சாதலிறபெருந்துயா தலைக்கொள்வாரொனறும்.

(இ-ள) ஆனபடியால் காசித்தலத்துக்குப்போகவேண்டுமென்கிற சங்கதோஷத்தை அன்போடு மனதிற்கொளபவர்கள் (ஒருக்காலும்) நரகத்தையடையார்கள் அத்தலத்தின் மகிமையை வாயினாற்சொல்லாமலும், மனத்திற் சிந்தியாமலும் இருக்கின்ற பாவிகள் மரணகாலத்திலுண்டாகின்ற துயரத்தைப் பார்த்திலும் அதிக துயரத்தை எக்காலமும் மேற்கொள்ளாநீங்கா. எ-று. (எக்)

என்றுசெங்கோலுடை யிறைவனகூறினான்
என்றுவணசடையிடை யமைந்தசரனறவா
நன்றுளமகிழ்ந்தனா நைமிசத்தாலீ
ரொன்றுமாறிதுவெனச் சூதனோதினான்.

(இ-ள) இப்படியென்று செங்கோற்கடவுளாகிய இயமன் அக்காலத்தில் ஓர் னவளமுள்ள சபையிலிருக்கின்ற பெரியோர்களுக்குக் கூறினான், அப்பெரியோர்கள் கேட்டு (காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சிந்தித்து) களிகூர்ந்தனா நைமிசவனவாசிகளாகிய சவுட்காரதி முனிவர்களே உள்ளவாறாகிய இதை உணருவீர்களென்று சூதமகாமுனிவா திருவாய்மலர்ந்தனா. எ-று. (அம்)

இருபத்துமூன்றாவது தேவாகளுபதேசம்பெற்ற
அத்திபாயமுற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உக-க்கு திருவிருத்தம். (அஎக்)
திருச்சிறம்மபலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருபத்தினாலாவது சனாதனம் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்னலம்பொலிதரு கைமிசத்தவா
முன்னருந்ருதமா முனிவறபோற்றியே
யினனமுங்காசிமாக கதைபீயம்பெனப
பன்னருமமுனி பகாதனமேயினா.

(இ-ள்) மேலான கதாநுபவத்தால் வினாகுகின்ற கைமிசவன வாசிக
நாகிய சவுநகராதிமுனிவர்கள், நினேததற்கரிய மகிமையுள்ள சூதமகாமுனிவரை
வணங்கி பெருமைதங்கிய காசித்தலமகிமையை இன்னமுன கடடலையிடவே
ணமிமென்று பிரார்த்திக்க சொலவதற்கரிய அசூதமுனிவர கூறத்தொடங்கி
னா. ௭-று. (க)

காமமேபிறவியித் தாருநகணணிலா
காமமேசிவனா க கலப்புநீகநிய
காமமேயவததைநிற கலபு செயநடுங்
காமமேநாகெலாங் காணியாகடுமே.

(இ-ள்) பிறவியாகிய விருஷாதழைப்பதற்குக் காமமே, விரையாகும்
தாருநணியமில்லாதகாமமே, விவபெருமான நிருஷடியிறசேவொட்டாமல் வில
குகும். காமமே, எல்லாததுவாகவனிலு முழுமபடிசெயவிகுகும். காமமே, நர
கபூமியைக்காணியாகவியாக ஆனும்படி செயவிகுகு. ௭-று. (உ)

மனைவியாமககளில வாஞ்சையுணமையே
புனைதருநலமெலாம் போகித்தாழத்திடு
மனைவியாமககளில வாஞ்சையினமையே
புனைதருநாகயி பொருநதவ்யகுகுமே.

(இ-ள்) பெண்கு பிள்ளைகளமேல ஆசையுண்டாயிருத்தலே மேலாகிய கூ
நகலையெல்லாம் நீக்கி தாழநத நிலையிறசோகுகும், மனைவியாமககளிலமேல ஆசை
யிலலாதிருத்தலே மிகவுமுயாகநத மோட்ச பூமியிற் சேருமபடி செவததும் ௭-று.

பிறவியித்தாவதும் பெருகுதுனபெலா
பிறவியிலலாதுற வயபகுதியிப்பது

முறவியலொழிபபது முணாச்சிமேவிநெ

துறவியலகெடுபபதுஞ் சொன்னவாளுசையே.

(இ-ள) பிறவித் துன்பத்திற்கு விரையாயிருப்பதும் அதிகரித்த துக்காது பவங்களெல்லாவற்றையும் மறந்துவிடாமல் மேனமேல் அதிகரிக்கும்படி செய்வதும், சிநேகவாளுசையைக்கெடுத்ததுவிவதும் அறிவை விசாலப்படுத்துகின்ற துறவாச்சிரமத்துக்குப் போகவொட்டாமற் செய்வதும் மேற்கூறிய ஆசையாகும். எ-று.

(ச)

(ப-ம) ஆசைக்கடியான்கிலலோகத்தினுக்கு மாசற்ற நல்லடியான என்றும் ஆமுனிச்சையே. மேலுமேலும் பிறப்பளிக்கும் வித்தென்றும். ஆசையெனும் பெருங்காற்றாடென்றும் ஆனரோ கூறியவற்றானுமுணாக

ஆசைசற்றிருந்திடி. னகினிமித்தம்வந

தோசைசாலுவெகுளியுமொருங்குணணிநி

மாசையாரஃதுற மயக்கமுமமுறு

மீசையாரடிககலப் ப்ரிமகுமின்னவே.

(இ-ள) காமஞ்சிறிதிருப்பினும் அக்காமங்காரணமாக அறிவுடையோர் விரிவாக எடுத்துரைத்தற்குரிய கோபமும் வந்து கலந்திடும் களங்கமுள்ள கோபங் காரணமாக மயக்கமும் வந்து சேரும் காமம், வெகுளி, மயக்கம் இம்மூன்றுங் கலந்து பரதேவியின்றிருவடிகளை அணுகவொட்டாமற் பிரித்துவிடும் எ-று.

பெண்ணிடத்தாசையுட சிறிதுபெற்றழிந

மண்ணிடத்தாசையும் வநதுகூடிடு

மெண்ணிடத்தஃதுற விரியத்தக்கதோ

கண்ணிடக்கொடியதாய் கனகவாசையே

(இ-ள) பெண்ணைச் சிறிதிருந்தாலும் அதனிமித்தம் மண்ணையும வந்து சேரும். அம்மண்ணையிருக்கும்மானால் கொதித்தாலுங் கொடுமையைத் தருவதாகிய பொண்ணை ஒருக்காலும் விட்டு நீங்காது. எ-று.

(சு)

(ப-ம) பெண்ணையுடையோர், அந்தப்பெண்ணிருப்பதற்கு ஓரிடமும், காப்பதற்குத் துணையும் தேடவேண்டும் அவ்விடமூ துணையும் பொன்னையன்றி அமையாமையின் கனகவாசை இரியத்தக்கதோவென்று கூற்றோ.

ஆசையிலலாகளே யறவாமேலவ

ராசையிலலாகளே யருந்தவத்தின

ராசையிலலாகளே யருடகலப்பின

ராசையிலலாகளே யரியமுததர்கள.

(இ-ள) ஆசையை நீதவாகளே தருமுடிகள் ஆசையைக்கடிந்தவாகளே அரியதவதையுடையோர்கள ஆசையைவிலக்கினவரோ மேலானவர்கள் ஆசையைப்போககின்றவர்களே திருவருடபிரசாதத்தை யுடையோர்கள் ஆசையைக் கடந்தவர்களே மேலாகிய முததிலையின்றிப்பவர்கள். எ-று.

(ஈ)

உசுவது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம், பாதின

ஆசையுட்பட்ட வரல்கையட்டை
 ராசையுட்பட்டவ ராஜ்ஜிற்றிட்டவ
 ராசையுட்பட்டவ ரயர்விற்பட்டவ
 ராசையுட்பட்டவ ராங்கப்பட்டவா.

(இ-ள்.) ஆசைக்குடன் பட்டவர்களே, எல்லாத்துயரங்கட்கும் உள்ளவரா ஆசையிற கட்டுப்பட்டவர்கள், எல்லா காலங்களையும் மறுபலிப்பர். ஆசையிற சம்பந்தமுடையவர்களே, மறதிக்குகாரணமாகிய அஞ்ஞானத்தில் முழுவினோகளை ஆசையில் மேம்பட்டவர்களே, பிறவியாகிய நாடகச்சாலையில் நடந்துசெய்பவர்கள் என்று (அ)

மூவகையாசையு முருங்கமாற்றியே
 யாவகைசிவனடி யருச்சித்தனபினமா
 தேவகைதொழுபவா செலவவென்றுபல
 பாவகைபாடுவோர பரமமுத்ததோ.

(இ-ள்.) (மண,பெண,பொன)எனனும் மூன்றாகையும் ஒருமிக்கக்கெடுத்துப் பிழைக்குமாக்கத்தை யுத்தேசித்து, சிவபெருமான பாதங்களில் அருச்சினைசெய்து,அன்போடு சிவருபங்களாவணங்குபவரும் சிவஞானச்செலவனே எனது பலபாவினங்களைடாடி (ஆடுபவரும்) மேலாகிய முத்தியடைவார்களா, எ-று. (க)

பரவியநசையெலாம் பாழ்படுத்தாமே
 ஹரவியகாசியை யுற்று நனமையே
 விரவியகங்கைநீர் விருப்பினுமிமா
 தரவியலபெற்றவா சார்வர்புத்தியே.

(இ-ள்) ஞானத்தைத்தருகின்ற காசித்தலத்தையடைந்து நனமைக கூட்டங்களையுடைய கங்காநீரத்தத்தில் விருப்புடன் ஸாராருசெய்யவேண்டுமெனகிற அன்பை மேற்கொண்டவர்கள் முத்தியடைவார்களாதலின் விரிந்த ஆசைகளெல்லாவற்றையும் பாழாக்கி விடுவீர்கள், எ-று. (க0)

அனுகியெம்பரஞ்சுட ரமருங்காசியின்
 மெனதொருபெருமபுலஞ் செறிந்தவேதியன
 சனாதனனெனும்பெயர் தரித்தமேலவ
 னினுதவையாயின விரிகருமெண்ணத்தான்.

(இ-ள்.) அனுகியேயுள்ள எமது சிவபரஞ்சோதியாகிய மகாதேவர் எழுகிற ஞாயிருக்கின்ற காசித்தலத்தில், பேரறிவுள்ளவனும் சனாதனனெனும் பெயர் பெற்றவனும் மேனமையுள்ளவனுமாகிய ஒருபிராமணன் துன்பங்களையுள்ளவைகளைப் போக்கவேண்டுமெனகிற லலகிந்தனையுள்ளவன். எ-று. (கக)

சங்கியநனைசெபந தவநதியானமு
 நநதியபலவுமுண் ணைசையினுறுவான்

முந்தியமாமறை முழுதுமோரதுளா
நிந்தியமவித்தவ நிணக்கம்பெற்றுளான.

(இ-ள்.) சந்திகாலத்திற்செய்யுந தேவவந்தனையும், ஜெபமும், தவமும், தியானமும், இன்னும்பலவாயுள்ள சற்கருமங்களையும் உள்ளன்போடு செய்பவன், முதனமையாயுள்ளதும் பெருமைவாய்ந்ததுமாகிய வேதங்களை முழுவதையும்நிந்தவன் பஞ்சேந்திரிய நிககிரகஞ்செய்த பெரியோர்களுடைய கருணைபெற்றவன். எ-று (கஉ)

கருத்தும்பெருமைசால் காசிமானமியம்
பொருவறக்கேடபநு புரிந்தபுநகியான
வெருவறக்கருகைநீர் விரும்பியாடலே
திருவருநாளெனச் சிந்தைசெய்துளான.

(இ-ள்.) 'சிந்திப்பதற்கரிய பெருமையிற்றிறந்த காசித்தலம்கிளம்களோச சதாகாலமுங்கேடக வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற புத்தியுள்ளவன் பிறவிப்பயமொழிய கங்காநீர்த்தத்தில விரும்போடு ஸநாநஞ்செய்தலே சிவஞானச்செல்வங்கிடைக்குங் காலமென்று சிந்தித்துள்ளவன். எ-று (கங)

அன்னமாமறையவற கமைந்தபுத்திர
ரென்னவந்துதித்தவ ரியம்பினமூவாக
டன்னமுங்குணமிலா சற்றுமேராதரா
தினனலையாவாகு மியற்றதனமையா.

(இ-ள்.) அச்சனானென்னும் பிராமன்னுக்கு, மூன்று புத்திரர்களபிறந்தார்கள அவர்கள் சிறிதும் நற்குணமில்லாதவர்கள். தீராக ஆலோசித்தப (பாவத்திற்கு அச்சங்கொள்ளாமல்) பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்வதே வீரதமாகக் கொண்டவர்கள். எ-று (கச)

கரவுசெய்திடுதலுங் கட்டுடித்தலும்
விரவுகுதாடலும் விலைமடந்தையர்
பரவுமிற்புகுந்தவர் பபோதரத்தானை
யுரவுறக்கலத்தலு மொழுககமாககினா.

(இ-ள்.) (பிராபொருளை வஞ்சித்தது) திருடிதலும், மதுபானஞ் செய்தலும், பாவசம்பந்தமுள்ள குதாடிதலும், விலைமாதர்களைத் துதித்து அவர் மனைகளுள்ளே போய்த் தமது மராயில அவர்களுடைய குஜகம்பங்களுமுதம்படி கூடுதலுமாகிய, இவைபோன்ற தீய ஒழுக்கங்களையே செய்வார்கள். எ-று (கரு)

தந்தையையடித்தலுந் தாயைவைதலு
முந்தைமாமறையுணா முதனமையேராதமை
நிந்தைசெய்திடுதலு நெறியெனக்கொடு
கந்தைவீசுவாவெனக் களித்தியங்குவார.

உசுவது சனாதனன் முததியடைந்த அத்தியாயம். உராகு

(இ-ள) பிதாவைத்தண்டித்தலும், தாயாவைத் தலும், அனாதியாயுள்ள பெருமைவாய்ந்த வேதங்களை யுணர்ந்த பெரியோர்களை நிரூபித்தலும், இவைபோன்ற நடைகளையே நியமமாகக்கொண்டு கடத்ததறியை முறிக்கின்ற (மத) யானை போலச் செருக்கடைந்து நடப்பாரகன், என்று (கௌ)

மூத்தவன்களையென மொழியுநாமததா
னேததருஞ்சொந்த மினிதுதோந்தவன
பாத்தனாந்தரிலையா பாறபுகனறிமும்
வேததவையிடத்தினுஞ் சென்றுவிள்ளுமே.

(இ-ள) மூத்தகுமாரன் களியென்று சொல்லத்தக்காராமகரணமுள்ளவன் துதித்தற்கரிய ஜோதிடசாஸ்திரங்களை நுட்பமாக அறிந்தவன், ஜோதிடம் பார்த்துக்கொள்ளத்தக்க மாதாக்கள் இன்னொன்றறிந்து, அப்பெண்களுக்குச் சோதிடஞ்சொல்பவன் இராஜசபைக்கும் பெரியச் சோதிடஞ்சொல்வான், என்று, (கௌ)

இளமடமாதாகை யிரேகைநோக்கியே
வளமுறப்பலம்புகல வல்லனையவ
ருளமபகருவித முரைத்துபுல்லியே
எளவுகைம்கொடுப்பி கலககவிடுவான்.

(இ-ள) அழகும யவ்வனமும் வாய்ந்த மாதாக்களிடத்திறகுப்போய், அவர்கள் கையிலுள்ள இரேகைகளைப்பார்த்து மேற்புறமுஞ் சவுக்கியமுண்டாருமென்று பலர்களை விரிவாகச் சொல்லுவதில் வல்லவனாகி, அவர்களை மனதை மயக்குமபடி போதித்து அவர்களைப்பண்ணாது அப்பரணங்களை யப்பகரித்துக்கொண்டு பெண்பித்தனை யடைபுமபுற கொடுப்பான் என்று (கௌ)

தோன்றுமநாட்டிறை சுவாடுவெண்பவன
மானறயலார்பொருள வாஞ்சியாதவன்
கான்றசோறெனச்சகங்க ளுறுவநாட்சிய
னேன்றசெங்கோனடா யிருநாருளையில.

(இ-ள) உண்டாவிய அந்நாட்டை அரசாணம் கூப்பாடுவெண்ணு நாமகரணத்தையுடைய அரசன், அயலார் பொருளை உபேட்சியாதவன் வாராதிபண்ண சாதத்தை (வெறுப்பாகப்) பார்ப்பதுபோல பிரபந்தத்தைப் பாரக்கும் சாட்சியுள்ளவன் நிலையான செங்கோலை விதிவழியே நடத்துவகாலத்தில், என்று, (கௌ)

ஒவ்வவனறிருமனை யுள்ளகம்புகாப
பாங்கவனமனைவித னிரேகைபார்த்தனன்
விளகவணமுலைத்துனை மேவவெண்ணிடு
ருவத்துதெரிந்தன னச்சுவாகுவே

(இ-ள) உயரத்தும் சிறப்புவாய்ந்ததுமாகிய அச்சுவாகுவரசன் அரண்மனைக்குச்சென்று, பட்டத்தரசியாகிய மனைவியிருக்கும் மாளிகையைடைந்து,

அவளையிலுள்ள இரோகைகளைப்பார்த்துப் பூரித்த பபோதரங்களைத் தழுவ வேண்டுமெனனு மெண்ணத்தை வெளிப்படுத்திய (குறிப்பை) அச்சுவா குவரசன தெரிந்துகொண்டனன. எ-று. (உ0)

வெட்டியவெழுஞ்சினம் னிரைதுபொங்கிட
வெட்டியகொடுமுர னேவலாளாரற
கட்டிவைத்தடித்தனன கவலையாககின
வெட்டியசுளுதனற குறாததுப்போககினுன.

(இ-ள) கொல்லத்தக கொடுங்கோபம் மேனமேலவளாதுபொங்க மிகு பராககிரமமுள்ள பரிசனங்களைக்கொண்டு, சினியெனனும பிராமணன் கவலையடையுமாறு கட்டிவைத்தடித்தவனுடி இச்சங்கதியை பிதாவாகியசளுதன னுககுச சொல்லியனுப்பினுன எ-று. (உக)

அனையனுமடைந்தரு காசிகூறின
னினைவருஞ்சினககன னிவந்தெழுந்திடத
துனையமற்றவனமுக நோககிச்சொல்லுவான
கனையொலிகருங்கழற காறசவாகுவே

(இ-ள) (அதைக்கேள்வியற்ற) அச்சளுதனன அங்காட்டிமவந்து ஆசோவ தித்தனன ஒலிக்கிற பெருநைவாயந்த சீரகணடையலித்த பாதங்களையு டைய சுவாகுவரசன நினைத்தற்க 'யசோபாககினிமேலொங்கவளர விறையோடு அச்சளுதனன முகத்தைப்பார்த்துக் கூறுகின்றனன எ-று. (௨௨)

துட்டனைப்பயந்தனை துறந்திடாயெனின
மட்டறவருநதுவ னுனையுமைந்தறற
கெட்டனைநீயெனா கெட்டவெதிய
னிட்டமிகுறுமொழி யியம்பிப்போயினுன

(இ-ள) துஷ்டப்பிள்ளைடைபட்டற நீ அவனை ஓட்டிவிடாதிருந்தால், உமமையும் பெருந்தண்டின் செயவேன அ ினைச்சோத்தலால் உமசுருங்கெடு திசம்பலித்ததென்று சொல்லுகேட்ட சளுதனன அவ்வரசன மனங்கங்கித்த ககவாகியங்களைச் சொல்லிவந்து விட்டனன எ-று. (௨௩)

தன்னகங்கவலையிற சளுதனனபுகுந
தினனபொல்லாங்குவந தெய்திறேறையெனப
பன்னருங்கவலையிற படிந்திருந்தன
னன்னமென்னடைமனை யருகுவநன்னா.

(இ-ள) அச்சளுதனன கவலையோடு தனவீட்டுக்குளவந்து இவவாறான கொடுமைவந்து சம்பலித்ததேயெனறு எண்ணி, சொல்லுதற்கரிய ஆயரக (கட லில) மூழ்கியிருந்தானாக (அந்தசமயத்தில்) அன்னமபோன்ற மிருதுவான நடை யுள்ள மனைவி சமீபமாக வந்தனள எ-று. (௨௪)

உசு வது சனாதனன முததியடைந்த அததியாயும் உராகு

கவலைபென்னுற்றனை கரைதியென்றலு
மவலமிககொருமக னரசனாலயஞ்
சவலையிறபு குருதுளங் குறித்ததனமைசொற
றுவலைசெய்மனததன யுளைநதுவாடினன

(இ-ள) (அருகுவந்தமனைவி காய்கனைப்பாரதது) நீரயாது கவலையுறநிறு
ககின்றிர் சொல்லிொன்று கேட்டபோது குணக்கேடுள மூதத்தமாரன இரா
ஜகிரகத்திற்குப்போய அநியானமால் அரசமாதை விருப்பப் பட்டபாடுக
ளைச்சொல்லி சதாவருமதுகின்றமனத்தோடு மயக்கங்கொண்டுயித்தனை. ௭-௮
மறந்துகேட்டவம மனைவியாயவ
நுறந்துகொகுகுறு துரிபமைநதற்கே
பறந்துவைத்துளம பரிந்துமாழிநுள
சொறந்துபழுதெனத துணைவன சொந்ததன்ன.

(இ-ள) காய்கன சொல்லியவாரத்தைக்கொட கேட்டமனைவியானவள், தா
ருமாரன செயதபாவத்தைபொண்ணாமலும், தனது காய்கனுக்கு வாத அகமரணத
தை நோக்காமலும் புத்திரவாஞ்சையால் மூடங்குறுப்பமுற்பள்ள இவருக்கு
இத்தவாரத்தையைச் சொன்னது நமது குற்றமென்று சகுதனை வட்டங்கொ
ண்டனன ௭-௮

(௨௬)

உளவாவனமைநதரி ஷுறமதனிநியும
விளங்கிழைமனைவி றும வெறுப்புவைதகன்ன
றுளங்குதலொழிவடை நுழைநுழைநன்ன
களவமினமன ஷுடைக டாமர்வெறுபு

(இ-ள) மனதைக கவலைப்படுத்திசுற்ற புத்திரமமீது வெறுப்புடைத்
தனறி ஒளிசெய்கின்ற ஆபரணயானோடு நிகழ மீளவாழிடத்தும் வெறுப்புகை
தது, களவகமில்லாத் தலெண்ணெமுள்ள அழகுவாயாத சந்தை மெய்யுமயிரா
மணல இவர்களைடு சொந்தப்பிறுபுரத்தை பிழைச்சொன்னுமாறு ஆலோசித்
தனை ௭-௮

(௨௭)

பொனமனைமுதலிய பொருளியாறையுந
தனமனையொடுமாரா தாமகளேகொளப
பனபனையிரந்துணும பண்புமையினுன
செனமனைமிகையமா காசிகேருவான.

(இ-ள) வீடு பொருளமுதலிய எல்லாவற்றையும் தனமனைவியும் புத்திர
ராகனும் கைக்கொள்ளுமபடிவிட்டு மேகங்கள் தவழப்பெற்ற மாவிகைக்கோயு
டைய கரசிப்பதியிற்சொது பலவீடுகளிலும் பிச்சையெடுத்தனுடி காலங்கழி
கலாமென்கிற உத்தமசிந்தனையை யடைந்தனன. ௭-௮

(௨௮)

சானறிடுபெருங்குணச சாதுபோய்யன
சானறிடுசொறென யாவுகண்டனன

மான்றிதெகையற வழிக்கொண்டுறநன
னுன்றிடுகொடிமுதி னுருவிறகாசியே.

(இ-ள்) சாவசாட்சியாயுள்ள பரமாத்மாவைச் சிந்திக்கின்ற சாதுதன்மை வாய்ந்த சனாதனசென்னை பிராமணன் எல்லாப்பொருளையும் வாழியாசனம் பொற்குணம் (வீட்டைவிட்டு) மாளிகைமேற் கடடியுகொடுக்கா மேகங்களை யோவியிருக்கப்பெற்ற காசித்தலத்திற்குத் தடையின்றிவழிக்கொண்டு ஈட்டாதடை ந்தனன் என்று. (உக)

கண்ணியமறையவன் காசிபலலைவந்
தண்ணியபொழுதுவந் தாடிப்பாடின
னெண்ணியவெண்ணியாந் கெய்திறமுலிதென்
புண்ணியமாமென்ப பொலிந் துதுள்ளுவான்.

(இ-ள்) சிந்தித்துவந்த சனாதனன் காசிபலலையைச் சேர்த்தபொழுது பெரு மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆநந்தக்கூத்தாடிக் காசிமகிமையைப் பாடி நான் நினைத்தவ ண்ணங் கைகூட்டியது பூர்வத்திற் செய்தபுண்ணியமொன்று அறியுவிளங்கிய குறித்தனன் என்று. (உ௦)

நன்றபுத்திராகளா லின்பமபெற்றுளே
னாநவந்தூணவியா லல்லோவியினே
னென்றவியாசியி னெல்லேசோந்தனேன்
னேன்றவெறகிணையெவா சொல்லுவகாலெனாரான்

(இ-ள்) பெற்றறினனாகளால் இச்சுகத்தை யடைந்தேன். மாட்சினையுள்ள மனைவியால் குடும்பக்கவலை நீங்கினேன். பெருந்தன்மையுள்ள இச்சாசித்தலத்தி னெல்லையாடாதேன் சொல்லுமிடத்து எனக்கு யாவும் சமமானமாவதாக ளென்று சொல்லிக்கொண்டனன் என்று. (௩௪)

மனைவிரமமருகுந் வந்தகாலையு
மனையமைந்தரினளா யமைந்தகாலையும்
புனைகலமணிபல பொலிந்தகாலையு
மனையவின்பறிந்தலே னென்றுபேசுவான்.

(இ-ள்) மனையான் (பூர்வத்தில்) என்டக்கத்திருந்து, உபசரித்த காலத்தி லும், பண்புத்திராகளுடன் குதிகலமாகக் கூடிக்கொண்டிருந்தகாலத்திலும், பல இரத்திரொபாணங்களை நான் தரித்திருந்தகாலத்திலும், இவ்வண்ணமான சுகத் தை அறிந்திருக்கமாட்டேனென்று தன்னுள்ளே சொல்லிக்கொள்வதாயி னென், என்று. (௩௨)

திருநதியின்னன் செப்பிவேதியன்
பொருந்தியகாசியுட் புகருவெவவினே

உச-வது சனாதனன்முத்தியடைந்த அததியாயம். உசகூ.

யருநியங்கைகீ ராடிவெம்பவம்

வருநியவசித்தனன் மனங்குளிப்பவே

(இ-ள) திருத்தமுற்ற இவ்வாறான வாக்கியங்களைச் சனாதனனையும் பிராமணன் சொல்லிப்புண்ணியப்பொருத்தமுள்ள காரித்தலத்தினுள்ளே போய் பெரும்பாவங்களை யுண்டியிடுகிற கங்காதித்தத்தில் ஸநாகஞ்செய்து கொடுமயிறவி வருந்தி ஒழித்துபோமாறு அத்தலத்தில் மன மகிழ்ச்சியுடன் வசித்தனன் எ-று. (கூ)

அன்னமென்னடையுடை யன்னபூரணி

தன்னமாசேவையுஞ் சுவராயக

ன்னலசசேவையு நயத்துசெய்குவன்

பின்னருமபனபுறை துதித்துப்பேணுவன்.

(இ-ள) அன்னப்பறவைபோன்ற மிருதுவான ஈட்டியுடைய அன்னபூரணித்தாராருடைய விருப்பத்தைத்தரும் தரிசனமும் சாவலோக உபாபாடிய விக்வகாருடைய பேரின்பத்தைத்தரும் தரிசனமுஞ்செய்து அதன் பின்மர களிப்போடு பலதோத்திரங்களுஞ் செயவானுயினன் எ-று. (கூ)

இன்னையசசிலபக லிருகுவாயிடை

யன்னபூரணியொடு மரனமமிழ்தன

ன்னன்னருமபுத்தர வெண்ணுமின்பமார்

பன்னருமுத்தியிடு பதித்துவாழ்ந்தனன்.

(இ-ள) இவ்வாறான ஈடலொழுகாதோடு அசகாத்தரத்தில லொளவசிக கும்போறு அன்னபூரணித்தாராரும் வீச வகாதருநிருவுள்ள மகிழ்ச்சியுள்ள உவரும் வந்து சேர்வேனுமென்கிற எண்ணத்தைக் கொடுப்பதும் நிறைந்த இன்ப வடிவமானதும் சொல்வதற் கரியுமாகிய முத்கிரிலையைப்பெற்று வாழ்ந்திருந்தனன் எ-று. (கூ)

இனியுறாதகிடலெவ னிப்பமேவுகோ

கனிமனத்தாசையை பழறிநிறநலெ

நனியுடைச்சிறப்பெனச் சூதநற்றவன்

பனியுடைத்தவாககெலாம பகாநதிடடானரோ

(இ-ள) இன்னவ காரித்தலத்தின் மரமையை மொழிவதிலாது முத்கிரிலையைப்பெற வேண்டினோர், மனத்தைச் சரியச்செய்கின்ற மண், பொன், பொன்னென்னு மூன்றாகையு மொழித்து நிற்பதே மேலாகக் கொடுத்தாதனமாகுமென்று பெருந்தவராகிய சூதமுனிவா குளிரந்தமனமுள்ள சவுனசாரதி முனிவர்களுக்கு உபதேசித்தருளினான் எ-று. (கூ)

சனாதனன் முத்தியடைந்த அததியாய முறறியது.

ஆக அததியாயம். உச-கூ திருவிருத்தம். கூகூ

திருச்சிறமபலம்

இருபத்தைந்தாவது இரணியகருப்பர் முதலோர் முத்திபெற்றவத்தியாயம்.

திருச்சிறத்தம்பலம்.

மறைமுழுதுணர்குதன மனனியநெய்ச்சுது
நிறைசவுகராதி நிகழ்முனிவராப்பாராக்
கறைமிடறநிறைமேய காசியினபுகழின னு
மறைகுவுதுண்டென வாாவததினறைகிறபார்.

(இ-ள்) வேதங்கொல்லாவறறையும், அறிந்த சூதமகாமுநிவா ஸைமிசார
னியநெயில் நிலைபெற்று நிறைந்த சவுனகாமுதலிய விளக்கமுற்ற முனிகணங்க
னோப்பாரத்து சான்றணடத்தைபுடைய வெயிரான வீற்றிருக்கின்ற காசித்தலத்
தின் மகிமை உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியவை இன்னுமுள்ளனவென்று அன
பினால் சொல்லத்தொடங்கினா ௭-று

(க)

உலகத்தினவாழ்வார்கள் காசியினொருங்குறறு
மலரற்றபாவஞ்செய தமைவதையுணராரா
லிலகுற்றநாமபுரியுங் கருமத்திற்கிடையுறே
நிலவுற்றதெனக்கூறி நெஞ்சநெக்குருகுவரால்.

(இ-ள்) பூமியில் வாழ்வனவர்களுக்கும் (கிலா) காசித்தலத்தை விலகாத
டைபுருத்தும் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யாது அளவிறந்த பாவங்களைச் செய
துவருகிறோமென்று தெளியாதவர்களாகி, நாம் விளக்கமாகச்செய்யுஞ் சற்காரி
யங்களுக்கு விகினைங்கள் அடிக்கடி வந்துசம்பவிக்கிறதேயென்று மனைநளாவா
கள் ௭-று

(௨)

பாதகாகாசியிடைப படாநதுசெய்பாதகமே
மேத்குநலவினை நகு விகினைமாயவநது
நோதகவுறுவிகு நுவலபராதமிலர்க்
கேதமென்றுரைசெயவ திலையிலையெஞ்ஞானமும்.

(இ-ள்) பாவிகள் காசித்தலத்திற்குப் போய் (புண்ணியமென்று எண்ணி
க்கொண்டு) தாங்கள் செய்யும்பாவங்கள், மேலானசற்காரியங்கட்கு விகினைமா
கிவநது துன்பத்தை யுண்டாக்கும், அதத்தலத்தில் அபராதஞ்செய்யாதவர்களுக்குத்
துன்பமென்று சொல்லத்தக்கவைகள் எக்காலமும் அடையாவாம், ௭-று. (ங)

உரு-வது இரணியகருப்பனமுதலோர்முத்திபெற்றவததியாயம். உகடு

மறைமுழுதுணர்வாத ராயண்மாமுனிவ
 'னறையுழப்பெருங்காசி யகன்றுகங்கையததாண்டிப்
 பொறைமலிவடதிகுறி போம்பொழுதிககாசி
 யுறைபவாநிதியாசை யுறினவாககிடைபுறும்.

(இ-ள்) வேதங்களை ஓதாதுணர்ந்த வேதவியாசமகாமுனிவா, சாடிகளா
 லெடுத்தனாககபுடும் பெருமபுகழுள்ள காசித்தலத்தை யாகன்று நங்காநதியைக்
 கடந்தபோய்,மலிகளை அதிகமாகவுடைய வடதிகையை நோக்கிப்போகுவகாலத்
 தில் இக்காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் பொருளாசை கொள்ளுவார்களானால்
 அவர்களுக்கு இடையூறுண்டாகக் கடவதென்றனா ௧-௩ (சு)

அரியணைமேலவைகி யரசசெயபவனெனி ழும்
 பரிதருபொருளாசை பறறிடி மபவமொழியாள்
 மெறிதருபொருணமிகஞ்ச சிவணினாளுமேலோக
 குரியனயெனப்போககி வறிஞரினுறை வாராழ்

(இ-ள்) சிமமாசனத்தில் மே லிருந்து உலகத்தையாளுகின்ற அரசனாகவி
 ருத்தாலும் மனக்களிப்பை உண்டாக்குகின்ற பொருளினமீது ஆசைகொள்ளு
 வாளுலை பிறவியைக்கடக்கமாட்டான் உடையோரைப்பிரசித்தப் படுத்திகின்ற
 சம்பத்தை அதிகமாகவுடைய உத்தமாகளும் அப்பொருள் பெரியோர்களு
 க்கு உரியதென்று தானஞ்செயதுவிட்டுத் தரித்திரர்களை யொத்ததுக்காசித்தல
 த்தில் வாசஞ்செய்வார்கள், ௪-௩ (இ)

நிகழ்தருமொருமுந், ந்த திருமகள் பொலிதேந்தி
 னிகழ்தருவிடையசக மெவ்வனமபெறமுற்று
 மகழ்தருபுன்றகங்கைக் கழுத்தளவறனிந் தும்
 புகழ்தருநீரவேட்டுப் புரண்டிரந்ததுபோலும்

(இ-ள்) எவ்விடத்தும் விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற மோட்சமெனஹ் திரும
 கள் பூரணகருபையுடன் வசிக்கப்பெற்ற காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள், (அறி
 வுடையோர்) நிந்திப்பதற்குரிய விஷயங்கங்களை எவ்வாறப்பெறமுடியும் அவா
 கள் விஷயத்தை யனுபவிக்கமுடிந்தபொருளானால் ஆழமாயுள்ள கங்கையில்
 கழுத்தளவுதீரத்தத்தில் லிந்துகொண்டு புகழப்பெறும் அததீரத்த பானத்தை
 விரும்பிப் புரண்டியாசித்தவரை யொப்பவா ௪-௪ (சு)

வாளமலியவிமுத்த மானகரிடையுற்று
 ருளமலிமலினீத்ததாற பாதகமுஞறறிடுகோ
 களமலியாதீனையே கைக்கொடுகவலுறுவா
 தளமலிமனததுற்ற சஞ்சலமொழியாராவ,

(இ-ள்) முத்தியளப்பம் சிறைந்த பெருமைபொருந்திய அவ்முத்தமென
 னுங் காசிப்பூதியில் வசிக்கப்பெற்றும் களங்கமசிறைந்த மனத்தால் தீவினைகளைச்

செயபவாகள நிறைந்தவிஷமபோற றுனபஞ்செய்யும வேதனைக்கதிகாரிகளாகி
துயரப்படுவதமன்றி மனத்திணைகளை உண்டாகியசஞ்சலமும் வீட்டுநீங்கமாட
டாராகள். எ-று. (௭)

மாயையின்வல்லபமே வல்லபம்விடமேனுந்
துயரல்லமுதாகத் தோற்றுவித்திடுதலிற்றை
பாயமற்றதூநீங்கும் பண்பினரெஞ்ஞானறு
மாயசற்றகுருவருளா லாநந்தமடைகிறபார்.

(இ-ள்) விஷத்தை யொப்பதானாலும் பரிசுத்தமும் நன்மையுமுள்ளதே
பாமிரதமபோற றேற்றறுவிகளுக்கு காரணத்தினால் மாயையின் சாமாததியமே
(அளவுபடாத)சாமாததியமாகும் பரவிய அம்மாயாவல்லபத்தைக் கட்டக்குருளா
றடையவர்கள், பரமாதாரியருடைய கருணையினால் எக்கரலமும் ஆகத்ததைப்
பெறுவார்கள். எ-று. (௮)

காசியின்வசிப்பவாகள் கருதறமபுரிபாளேன
மர்சுறுநானமில் வைராககியமுமில்
மூசியசிவபத்திமுனைப்பது மவாககிலலை
விசியவிவைபாலோர் விசேடமுமில்லாமால்

(இ-ள்) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பெரியோரால் சிவதிகத்த
கு த தருமங்களைச் செய்பாதிருப்பார்களே யானால் களங்கமற்ற மெய்ஞ்ஞானம்
உண்டாகாது வைராககியமும் லேரிடாது நிறைந்தசிவபத்தியும் அவாகஞ்சுக்கிலலை
தாது வாசஸ்தானத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டதனால் ஒரு விசேடமும் கிடையாது
யாது. எ-று. (௯)

முத்தியெனறுனாசெய்யு மொழியுமற்றில்லையென்ற
புத்தியுண்டாமவண்ணம் புகுத்திடுமபாநனையா
லொத்தியலபாதகம்போ யந்தத்திலுறுகிறபா
சத்தியோபாகத்தான றுனருளுபதேசம்.

(இ-ள்) காசித்தலத்தில் போகங்களை யனுபவித்தகொண்டு முததியை
பெறவேண்டுமென்னும் வராததையுந் சொல்லாமல் மனதிலுரு கிடையாமல்
காலங்கழிப்பார்களானால், முடிவில் காலவையறவருடைய தண்டனைக்குடன்பட்டு
வேதனைகளையனுபவித்துவிண்ணா பராசத்தியை வாமபாகத்திலுடைய சிவபிரான்
செய்தருளு முபதேசத்தைப்பெறுவார்கள். எ-று. (10)

ஆக்ஷிற்சமுசாரத் தழுநதுதலற்றிருப்பா
காதலிற்பெறுகிறபா கரிசனமுத்தியினை
வீதலிற்கொடிதாய யாதனைமிககேற்றுப்
போதலிற்பினபுறுவா பாவருட்பெருமுத்தி

(இ-ள்) ஆனபடியினால் காசித்தலத்தில் சமுசாரபாதத் தழுநதாதிருப்பவா,
குற்றமற்ற மோட்சவினபத்தை அனுபவிப்பெறுவார்கள். (அச்சமுசாரபாதத்தை

உரு-வது இரணியகருப்பன முதலேர்முத்திபெற்றவகதியாயம, உசுள
யுறடயோரகன) மரணுஸ்தையைப்பாக்கிஹுங் கொடிதாயி, துரபங்களை கா
வெப்பரவா தண்டனையால் முன்னேயனுபவித்து அதனயின்பு ஆதித்தமகரிய
மோட்சகதத்தைப் பெறுவாக்கா, ௭-று (கக)

வேறு

முந்ரியகிளோததன்னின மொழிபெருமபுரமோர்சைவ
னநதியதவத ஸமிககா ளாசிவபதவிவாநதா
னநதிவானிறதனமேசன சநதியடைபுறபோற்றிப
புநதிபுட்சலனநீத்துப் பொலிபெருமுத்தகுணன.

(இ-ள) முதலாவதாயி கிளோதபுகத்தில் பாவராபு மெதித்து ளாக்கும
பெருமபுகமுறாயும் அசிய தவமுள்ளவனும் மேலானபிவகதியுள்ளனாமாய
லாசைவா, காசித்தலத்தில் அசியவாசமபோலும் திருமேனி பாவாத தலைமேசா
சநதியடைந்து வணங்கி மனக்கடுகத்தை மொழித்து விளக்குவான் முதலிலே
யைப்பெற்றனன ௭-று. (கஉ)

அன்னாளையிடுர்வேத னவிரபுழக்காசிமேவிப்
பன்னருமகங்கரத்திற பயினறுபிநிநநதோரபேயாய்த்
தன்னமும்பிருமபாக்கால தண்டமுயபெற்றானெனரு
லென்னசெய்தாலுப பநத மினையேசிறப்படிமேயும்

(இ-ள) அகநாலத்திலோ பிளமணன விளகுதவ்வான் புகழ்நைந்த
சாசிபதிநயச்சோலுந் மட்டுகட்டா நர அகவாரத்தருடன் புகழ்ப பினமண
மடைந்து பிளனா பேபவடிவமாங்கு ளாலவியரவருண்-ய தண்டனையையாபெற
றன்ன ஆதலால் எய்வனகயிலும் புகழிலல்லாமையே கிறப்பரும ௭-று (கக)

வேறு.

சாற்றுபெருமபுகழ்மேய தருமேச்சநநிதியி
றேறறுவநதாாமருவுஞ் சிவயோகமடமொனது
போற்றுமிரணியகருப்ப னெனப்பவொனபுநதியினிம்
காற்றுதரு உடையானு யமாநதன்னமடதிறைபாய.

(இ-ள) (காசித்தலத்தில்) ிளாலத்தரும் பெருமபுகழமுடைய தருமே
சா சாதிக்குச்சமீபத்தில் அரட்டை ராஜோ, தெனியிக்கும லல்லோகா தவ
கப்பெற்ற சிவயோகமடமொனது அமடத்தில் ஆதிபெற்ற இரணியகருப
பன்னெனும் பெராபெற்றவனும் புதலில் அடங்காத அகங்காரமுடையவனு
மாய ஒருவன் மடாதிபதியாயிருந்தனா, ௭-று (கச)

அன்னவனபாற்றருமிதி யெனும்பெயரோனரபததன்
பன்னருநருணமிககோன நருக்கொழிநதபடிமததான்
பின்னமறப்புகுதனாயப பெருகட்புககொணடிருநதா
ன்னனரோருகனத்தவனை நோக்கிபிறுவினுவான்.

(இ-ள) அங்விண்ணியகருப்பனிடத்து சிவபத்தியுள்ளவனும செலவதற்குரிய நற்குணமுள்ளவனும் அகங்காரமொழிந்தவனும தவவேடமுள்ளவனும தருமரிதி எனனும் பெயருள்ளவனுடாகிய ஒருவன் மடாலயத்திற பிரவேசித்து மடாதிபதியுடன் சிநேகித்து ஒருநாளவினப்பார்த்து இதைச்சொல்லத்தொடங்கினன் என்று (கரு)

ஆனநவிரணியகருப்ப வண்ணலேபாசுபதஞ்
சான்றபெருவிரதமுடைத தலைவனேயிம்மடத்துத்
தோனவெதுபுரிந்தமாவாய சொல்லுமற்றதுதோந்து
கான்றபதமென்பவஞ்சுவ களிப்பயான ஸுட்டப்பேன.

(இ-ள) நிலபெற்ற இரணியகருப்பனெனனும் பெயருள்ள பெரியோரே மாட்சிமையுள்ள பாசுபத சமயவிரதத்தை யஸுடிகுரு தலைவரே இம்மடாலயத்தில் எந்தச்சாத்தனத்தைப் பயின்று வரிக்விடாறீர் சொல்லீராக அதையுணர்ந்து உலகத்தை லாந்தியாசன மபோற்ற பார்த்து உணம்கிழந்து யான அந்நிலயிற பழகுகின்றேன் என்று (கரு)

எனறுபுகுநறிட்டதுகேட டிலங்குதமணியகருப்ப
எனறுமொழிகுவனற்றும் நிதியேவேதாந்தத்தாற
றுனறுபெருந்தவஞ்செபத்தாற றுதியோகப்பழக்கத்தா
எனறுபரிபூரணனுட நானிருந்தேனெனறுநாததான

(இ-ள) தருமரிதி இவ்வாறு செல்லியதைக்கேட்டு இரணியகருப்பன் கூறுகின்றன வேதாந்த விசாரணையாலும் நிறைந்த பெருந்தவத்தினாலும் செபஞ்செய்தலினாலும் யோகாபயிாசத்தினாலும் நன்மையுள்ள பரிபூரண சொருபத்தை நான் பெற்றேனென்று கூறினன் என்று (கரு)

ஒங்குதமணியகருப்பா வுறுவாதராயன்னமுற
றுங்குதவமுனிவாகளு மடையாதருக்குற்றாய
நீங்குந்ருட்டையாரே நிறையுடையருஞானமும்
பாங்குமுமோநீயுநாத படியெனமற்றி னன்புகுளுன

(இ-ள) உயாவுள்ள இரணியகருப்பனெனனும் பெயருடையாரே பெருந்தவமுள்ள வேதவியாசா முதலாகிய மகாமுனிவாக்குமடையாத செருக்கை அடைந்திருக்கின்றீர் அகங்கார நீங்கினவரே பெரியோராவாக நீர்சொல்லியது என்காலத்திலும் மேனமை யாகுகோவென்று தருமரிதி கூறினான் என்று (கரு)

தருமரிதிமொழிகேட்டுத் தருக்குமிரணியகருப்பன்
பொருளிலப்பிரமமயான புவனகாரணமுமயா
னிருநிலம்பல்லுயிர்த்தழைய வெதசொழிலும்புரிபவனியான
வெருவிவிஃதுணமையென மிகத்தருக்கியுநாததனனால்.

உரு-வது இரணியகருப்பனமுதலோர்முத்திபெற்றவததியாயம். உசு

(இ-ள) தருமநிதி சொல்லிய வாரதையை அகங்காரமுள்ள இரணிய கருப்பன கேட்டு ஒப்பற்ற பரப்பிரமமும் காணே, எல்லாவுலகங்களுக்கும் கா ரணகாததனு காணே, பூமியிலுள்ள பலஜீவாகளும் தழைத் தோங்கும்படி பஞ்ச நூததியம் செய்பவனும யானே. களிப்பைத் தருகின்ற இவ்வாரததை சத்திய மென்று மிகச் செருக்கடைந்து கூறினன். எ-று. (கக)

தருக்குமொழியுட்கொண்டு தருமநிதியுரைசெய்வான்
பெருகுபலவிடயத்தும் பெயராதசெலுநீயோ
முருக்கும்வினைப்பரமிநங் ன மொழிநதாலுநருறுமே
திருக்குவிடயநுதுவோன சிவவணஞ்செய்துமவீனே.

(இ-ள) (இரணியகருப்பன) அகங்கரித்துச் சொன்னவாரததையை தரும நிதிக்கேட்டுக் கூறுவான் விநித பலவிடய சுகத்திலும் நீங்காமற்போகின்ற நீா தானே தீவினைகளைக் கெடுக்கின்ற பரப்பிரமம் இயவாறு ஸேடிகையாகக் கூறினாலும் நரசம் சம்பலீசுமே காண்கின்ற விடயத்திற் செலவுகின்றதரமு டையவன் வேதாந்தசிரவணஞ் செய்தபலனையும் இவ்வாரததை வீணாகுமே ()

அடைவரியபெருங்காசித் தலநத்தையுந்தவம்பெற்று
முடையபெருந்தருக்கினு லொன்றுமிலாதவனுய
மிடைபலசீவருநினைப்பாந திவவாறுவிளம்புவரே
தடையிலபராநந நீயிலையெனச் சாற்றுவனென்றான்

(இ-ள) கிடந்ததநிய மகிமையுள்ள காததததையுடையதருகரிய தவத தைநீசெய்திருக்கும் உமமை அடிமையாகவுடைய அங்கசாரத்தினால் ஒருபல னும் அடையாதபராநீர் செருங்கியபலரும் உமமைப்பார்த்து இவ்வாறு வரவீ னுறசொல்லி சமசாரியரு செய்வாதுகெட்டுவிடுவாரகன் தடையற்றபிரமமாரந்த தை நீர் அனுபவிக்க வில்லையென்று யாண்கூறுவேன் எ-று. (கக)

என்றலுயவெஞ்சினமுள் விரணியகாப்பன்புகவ்வா
னொன்றுமபேதங்குறியா அமுன்நிறிபேந்தகாலே
கனறலுறசீவாபல ரிவவாரேகரைநதுமலவர்
மனறவுபாபர றான மருவாரொககாலத்தும்

(இ-ள) இப்படியென்று தருமநிதி சொன்னபோது இரணியகருப்பன் பெருங்கோபங்கொண்டு கூறுகின்றனன் உண்டாங்கு அபேதத்தைக் குறிக்கா து உழலத்தக்க பேதநோக்கத்தால் வருங்கின்ற பலஜீவாகளும் இவ்வாரதேபே தஞ்சொல்லி அலைவாரகன் நிலபெற்றுமேலாகிய பாஞ்ஞாததைக்கொகலுமடை யாரகன். எ-று. (கக)

சந்திரனயானபரிதியானற மலவனியானமருததுவனு
னிந்திரனியானபிரமனியா னினர்த்ததுமாய்கெடுமாலியான
மந்திரசொருபனெனு மாதேவதேவனுமியான
முந்திரப்போகளுக்கு வரமுகிழக்குமவலியானுமியான.

(இ-ன) சந்திரனுமயானே, சூரியனுமயானே, அக்ஷியுமயானே, காற்
றுமயானே, இந்திரனுமயானே, பிரமனுமயானே, கொததகக்ளையுடைய துன்ப
மாலைணிகத் திஷ்டணுமயானே மந்திரசொருபொன்று சொல்லும் மாதேவ
னுமயானே சாவவல்லமையுள்ள கடவுளுமயானே, முற்பட்டியாசிபடவார்களுக்கு
வரங்கெடுக்கின்ற வல்லவனும யானே என்று (௨௬)

பன்னாளுமயோகியற்றிப் பரம்பிரமநானேன
சொன்னுனியுணாவாயோ சுவாககமிலைநகமிலை
பின்னாளுஞ்சிறுமையிலே பெருமையிலேபின்னுமிலை
முன்னாகும் துஷுமிலை மொழியுமெனக்கென்றுணாதி

(இ-ன) பலகாலமும் ஈரானேபிரமமென்று யோகாப்பிராசஞ்செய்து பர
ப்பிரமமிலையை யடைந்தேன அதைவாயிற்ற சொன்னால் நீயறியக்கூடுமோ
எனக்கு சுவாககமிலிலே நகமுமிலிலே, பிறகாலத்தவருக்கு சிறுமையுமிலிலே பெ
ருமையுமிலிலே பின்னுமிலிலே முன்னுமிலிலே என்றுதருமகீதியே அறிபக்கூட
வாய என்று. (௨௭)

கண்டிடுவதெலாமாயா கற்பிதமேயிதுநிரம்பக
கொண்டிடுவதாலெனக்கோர் குறையுண்டோகூறுதியால்
விண்டிடுவதுணராயநீ விழியெதிரநில்லாதநி
யண்டிடுபேதங்குறித்தே யலைகூறுநிர்போவென்றான.

(இ-ன) காணத்தக்கவைகள் யாவும் மாயாகாரியமாகிய பொய்ப்போகங்
களாகும் இப்போகங்களை நிரம்ப அனுபவித்தவினால் சச்சிதானந்த வடிவாபிய
எனக்கு ஓர் குறையுண்டாகுமோ நீ சொல்வாயாக நான் கூறுவதை நீயறியா
திருக்கின்றனா என கண்ணெதிர நில்லாது அப்பாற பொய்வீடு பேதபாவனை
செய்து அலைந்து திரியுமாறு செல என்னன்ன. என்று (௨௮)

சொற்றவிரணியாருப்பன மொழிமோடெததுணுகமுற்று
சொற்றமகலபெருமகுணத்ததுத தருமநிதியெனுஞ்சீவன
மற்றவனையடையானாய மாதேவறகனபியற்றி
யுற்றபரஞானத்தா லுயாபெருமுதலையுற்றான

(இ-ன) இவ்வாறு துணிந்து கூறிய இரணிய கருப்பன வார்த்தையைக்
கேட்டு மெடுங்கு கேட்பம்கன்ற சாமதகுணமுள்ள தருமநிதியெனுந தவசீவன
அவ்விரணிய கருப்பனைப்பாராது விவிரானாக சனபுசெய்து பரஞானத்தை
யடைந்து உயாவும் பெருமையுமுள்ள முத்திசைப் பெற்றான் என்று (௨௯)

அன்னவிரணியகருப்பன கவாராமேனமேலுந்
துன்னவவணினறெழுநது தொலகாசிமறுகுதொறு
மென்னருமவந்திதொழப்போ யிவ்வாதேயுபதேசித
துன்னருமப்பொருளீட்டி போவாதசெருககுறுவான

உரு வது இரணியகருப்பன் முதலோர்முத்திபெற்றவதாய் யாயம். உளக

(இ-ள.) அதனமையான இரணியகருப்பன் அகங்கார மேனமேலும வளர் அமடத்தினின்றொழுகுவது பழமையான காசிப்பதியின் வீதிக டோறுஞ் சென்று யாவரும் வந்தடி வணங்க இவ்வாறே யுபதேசஞ்செய்து நிறைந்த பொருள்களைச் சம்பாதித்து மாறாத செருக்கடைந்தனன். ௭-௭ (16)

ஒரிடத்துச்சிவவேட முறப்புனைந்துசென்றிடுவா
 னேரிடத்துநெமொலுக் குரியனெனச்செவறிடுவா
 னேரிடத்துக்கணபதியை யுபாசிப்போனென்பபுகுவா
 னேரிடத்துசூரியனை யுபாசிப்போனென்பபுகுவா

(இ-ள.) திரவியஞ் சம்பாதிக்கும் பொருட்குச் சிவவேடத்தரித்ததுகொண் டோரிடத்துக்குப் போவான் திருமாலுக்குரிய பாகத்தாகளைப்போல வேடம் பூண்டோரிடத்துக்குப் போவான் கணபதியுபாசனை செய்வனப்போலோரிடத் துக்குச் செல்வான் சூரியோபாசனை செய்வனப்போலோரிடத்துக்குப் போ வான் ௭-௭ (உஅ)

ஒரிடத்துவாயியென வுறறதற்குநதாச்செய்வா
 னேரிடத்துகதாநதிரிய னென்றுணருமபடியடைவா
 னேரிடத்துச்சாதகாரங்க ளுள்ளனவெலாம்புல்வா
 னேரிடத்துவயிரவம்பூண் மிறடைநதோரமனநதிரிப்பான்.

(இ-ள.) வாமதாநதிரியைப்போல ஒரிடத்துக்குச்சென்று அதற்குத் தகுந தொழில்களைச்செய்வான். விரியாவல்லவென்னுமதிகுமபடி யோரிடத்துக் குப்போவான். சாஸ்திரங்களை பலவற்றிலும் வல்லமைகாட்டி யோரிடத்துக் குப் போயப்பேசுவான். வயிரவசமயகோலம் பூண்டு ஒரிடத்துக்குப்போய் அவி டத்துள்ளோர் மனதைப் பேடிப்பான் ௭-௭ (உஆ)

இவ்வாறுவஞ்சனையி னெவ்விடத்துமபோயுழிதந்
 தொவ்வாதபொற்கருப்ப னுறறபலபொருளீட்டிசு
 செவ்வாயமையிலலானாய்ச் செறியுமுலோபம்பூண்டு
 துவவாதுநிலமாதிதொடர்ச் சோததுக்கனிப்புகுறான்

(இ-ள.) இவ்விதமாகக் கபடவேடங்கொண்டு எவ்விடத்து மபோயுழிதந் விதிவழி நடவாத இரணிய கருப்பன் பலபொருளைச் சம்பாதித்துச் சதநிய கெட்டவனுக்கி உலோபகுணத்தை மேற்கொண்டு தக்க ஆகாரத்திலுஞ் செலவு செய்வது பூமிமுதலியவைகளை நிறைவாகச் சோததுப் பெயட்பொருளிற களி திருத்தனன் ௭-௭ (உஆ)

ஆயவனமற்றொருதினத்தே யாவித்தா னுயிரமாயத்தான்
 மேயவவனறனைப்பறறி வெங்காலவயிரவனு
 ரேயவொருமுன்னுபத்தோ டிட்டவாயிரவாண்டு
 மோயவுறுபெருந்தண்ட மொழியா துமிகப்புகிந்தே

(இ-ள) அவவிரணிய கருப்பன ஓர் நாளிறந்தொழிந்தன அக்கொடியனைப் பிடித்து வயிரவக் கடவுள் முப்பதினாயிரக் செய்வவருட காலத்தனவுஞ் சோரத்துவிடத்தக்க பெருந்தண்டனைகளை நீங்காதுசெய்து எ-று (௩௧)

ஆறறுபிழைமுழுதொழிந்த வந்தத்துவயிரவனா
சாற்றமவிமுததேசா நிருபுனனாசசாராவித்து
மாற்றரியதண்டமெலாம் வகுத்தனனயானபன்னாளுந்
தோற்றமிகுபிவனபாவத் தொடக்கினீங்கினனென்றா

(இ-ள) இரணிய கருப்பன செய்த பாவமுழுவது மொழிந்த பின்பு வயிரவக் கடவுள் சேவதங்கனெடுத்துனாகும் அவிமுததேசா சநிதியிறகொடுவருது விட்டு பேதிகப்படாத தண்டங்கள் யாவுஞ் செய்தேன் பலகாலமும் வஞ்சனைத் தோற்ற மிகுந்த இவன் செய்த பாவத் தொடாச்சியினினு நீங்கினனென்றா எ-று (௩௨)

என்றுரைத்தமொழிச்செவிபேற நெம்பெருமான விகவேச
நான்றமணிகனனிகையி லவனமுழ்க்புரிவித்து
நனமுபுரியாதுபல நவினறதினாடைந்ததுய
ரினறுதெரிந்தனைகொல்லோ வென்றருளியிதுகூறும்.

(இ-ள) என்று வயிரவக் கடவுள் கூறிய வாக்கிழத்தை எம்பெருமானாகிய விசுவநாதா திருச்செவியிலேற்று அப்பொழுதே அவவிரணிய கருப்பனை மணிகாணிகாதீர்த்தத்தில் ஸநாநஞ்செய்யுமபடி செய்வித்து அவனைப் பார்த்து நல்ல காரியங்களைச் செய்யாது பலபாவங்களைச் செய்ததினால் நீ உடைந்ததுய ரப்பாட்டை இப்போது அனுபவமாகத் தெரிந்தனையோ என்று திருவாய் மலர்ந்து இதைச் சொல்லத் தொடங்கினா எ-று. (௩௩)

மன்னுபெருங்காசிரகா வசிப்பவர்கள் பொருளாசை
முன்னுருடிகெடுப்பதென மொழிந்தாறியகங்கார
மென்னுதுவுங்கடியா விரகிரியமொழித்தமரிற்
பன்னுநமதினபமுறப் பாலிப்போமப் பாழுதே.

(இ-ள) நிலப்பெற்ற மகிமைதங்கிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவா, பொருளாசைகொண்டால் நமதுகுடி கெட்டுவிடுமென்று சொல்லியவாறுசையை யொழித்து அகங்காரத்தைக் களைந்து இரதிரியவழிச்செலாது நின்று நமக்கண்பு செய்வார்களாயின் அப்பொழுதே பரமசுத்தையவர்களுக்குப் பாலிப்போ மென்றறிவாயாக எ-று (௩௪)

மின்னலெனத்தோன்றிமறை வெறுவாழ்க்கையுட்பட்டுப்
பன்னலமுழிந்தாராயப் பதினெறபாசியர்க
ளுன்னல்ரொடித்தெனத்திய தண்டமுனபோலுறப்பெற்றுப்
பின்னனமுடிநமருளாற பின்புகூலப்பாழுத்தி.

உரு-வது இரணியகருப்பன்முதலேசாமுத்திபெற்றவத்தியாயம். உள்சு.

(இ-ள) மின்னிலப்போற காணப்பட்டு மறைகின்ற பொய் வாழ்க்கைக குடனபட்டு பலவிதசுகங்களையுமிழுதவாநனாகி பரபத்தில் முழுகின்றவர்கள், கெதிப்பதற்கரிய கொடிய தண்டனை நீயடைந்ததுபோலடைந்து பின்னிமுடிக குஞ் சடையையுடைய நமது கருணையினாலே பின்பு முத்தியடைவார்களா-று.

ஆதலினீபல துன்புமடைந்து புனிதம்படைத்தாய
காதலினென்னுபதேசம் கருத்துறக்கொள்ளெனப்புகன்று
பாதாமிறருமகிதி பதிந்தமறும்பெருந்ததி
யாதரத்திறபுகச்செய்தா னருளுறினமற்றித்திரிதேர்.

(இ-ள) ஆதலினால் நீ பல துன்பங்களையுமடைந்து பின் பரிசுத்தத்தை யடைந்தனை இப்போது நான் செய்யப்போகின்ற உபதேசத்தை யன்போடு மனதிற கெதித்துக்கொள்வாயென்று உபதேசித்துப் புண்ணியவாளுகிய தருமகிதி விரும்பியடைந்த முத்திநிலையில் இரணிய கருப்பனும் அன்போடு சேரும்படி செய்தருளினா திருவருளேபெற்றா லிம்முத்திநிலையுடைப்பதருமையன்று. எ-று.

இல்லறத்தினிருநகாலுந் துறவறத்தினிருநகாலுஞ்
சொல்லறத்தினவழிநின்று தொட்கமறைமுடிபுணர்ந்து
நல்லறத்தராவொளி னுடுபெரும்பந்தமெனு
மல்லறச்செம்பரிசியினமே லறவிளங்கிக்கதியடைவாரா.

(இ-ள) இல்லற நிலையினினாலும், துறவறநிலையினினாலும் அதனதனு க்கு விதித்த தருமவழியில் நின்று வேதாந்த மகாவாககியாரத்தத்தை குருமுக மாகவறிந்து, உத்தமோத்தம தருமமாகிய சேவகாருணியம் பாசவயிராககியமுதலி யவற்றை அறுஷ்டாடிப்பாராயின தம்மைப்பற்றிய பந்தமாகிய இருளொழியாத தக்க ஞானமாகிய சூரியோதயத்தாற் பிரகாசித்து முத்தியடைவார்கள் எ-று.()

முன்னுமுயன்றிர்தாக மொய்ததபலபொருளீட்டிக
கொன்னுமவறிதேபுதைத்துக் கொடாதிருத்தோடத்தாற்
பின்னுமருநருமுப்பா பெருமபொருளாலடையனருன
மன்னுமெத்தென்னுணர் மாடகளுக்கென்னுணர்ப்பதுவே

(இ-ள) கெதித்தும் முயற்சித்தும் அரிதாகக் கிடைக்கும்பொருளை மிகவுஞ் சம்பாதித்து அச்சத்தோடு வீணாகப் புதைத்துச் சம்பாதித்திற கொடாமற் போய்விட்ட பாவத்தினாலே கொடிய நரகத்தில் முழுகுவார்கள் பெருமபொ ருளாலடைந்த பிரயோசனம் நிலைத்த நரகமென்று அறியாத மனிதர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதென்னையுள்ளது. எ-று.

(நாஅ)

மருமலாரீவளக்காசி மாநகர்வாழ்வோரென்று
மருமறையாதிகளுணர்ந்த வந்தணரரீதியர்தம்பாற்
பெருமையுறக்கொடுப்பதுவே பெருந்தருமமவற்றுள்ளு
மிருமையுறமதியையார விழுங்குநாளினிதளித்தல்.

(இ-ள்) வாசனை தவசிய மலர்களை யுடைய கங்காதீர்த்த வளப்பமுள்ள தும் மகிமைபுள்ளதுமாயி ய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவருக்கும், அரியவேத மாநிலைகளை யுணர்ந்த பிராமணர் முதலியோர்க்கும் பெருமையடையுமாறு கையிலுள்ள பொருளைக் கொடுப்பதுவே அரிய தருமமாகும் அவ்வாறு செய யுந் தருமத்துள்ளும் பெருமை வாய்ந்த சந்திரனை இராகு தீண்டிற் கிரகண புண்ணியகாலத்திலும் என்று (நக)

அரவுபரிதியைத்திண்பி மன்னதினங்கொடுத்திடலால்
விரவுபலனுமடங்க கதிகமாயிரகுயருங்
கரவுதவிராமரணமுறு காலத்திற்கொடுத்திடலாற
பரவுபலன்னந்தமடங்க கென்றுகைக்கும்பனமறையும்

(இ-ள்.) கேதுக்கோள் சூரியதேவனாத தீண்டிற் சூரியகிரகண புண்ணி யகாலத்திலே தானஞ்செய்தால் தூறுமடங்கு அதிகபலனுண்டாகும். வருசனை யை ஒழிக்கின்ற மரணகாலத்தில் சமபாததிரதானஞ்செய்தால் ஒன்றாககு அன ந்த மடங்கு அதிகபலனென்று வேதங்கூறும் என்று (சய)

மறையவராயிருந்தாலு மறநோராயிருந்தாலு
நிறையவுளத்தைந்தெழுத்து நிகழ்திருவெண்ணிறணிநது
பொறைமலியுங்கணமணியும் பூண்டமைவாராபாறகொடுப்பி
னறைதாமுறநிமிக்கொல்லோ வவரளவேபயனளவும்

(இ-ள்) காசித்தலத்தில் தானம் வாங்குபவர பிராமணரானாலும், மறறை வருணத்தாராயினும் மனதைத் திருவருளால் நிறைவிக்கும் பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரித்து அறிவை விளக்குந் திருவெண்ணிறத்தைத்தரித்து பொறுமையை நிறைவிக்கும் உருத்திராக்ஷமாலையுண்கி இருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்தால், உண் டாகும் பலன் எடுத்துகைக்க முடியுமோ அப்பெரியோர்களின் மகிமையைப் போற்பயனும் அளவுபடாததாகும் என்று. (சக)

கன்றுதலிலவளம்பொலியுங் காசிகாவாழ்வாரு
ணன்றுதெரிநதிகிரிய நாசஞ்செய்தமாவாராபா
லொன்றுகொடுப்போமெனமுன னுரைத்துப்பினகொடாராயிற
ுன்றுகொடுநரகமெலாந துனைநிவாசத்தியமே

(இ-ள்.) கிலேசத்தை மாற்றுகின்ற வளப்பங்கள் நிறைந்த காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்களுக்கு உணமையுணர்ந்து இத்திரிய சீக்கிரஞ்செய்த பெரி யோர்களுக்கு ஒருபொருளைக் கொடுப்பதாக வாக்குத்தத்தஞ்செய்த பின்பு கொடாமற்போவாரானால் நிறைந்த மகாரகங்களெல்லாவற்றிலு முழுதித்துயர முறுவரகன இவ்வாரத்தை சத்தியமாகும் என்று. (சஉ)

தீராதபாதகங்கள் செய்தாலுங்கலிகாலத்
தோராதபெருங்கழுவாய கொடையன்றியுன்கொலோ
வாராதவின்பமெலாம் வருவிக்குங்காசியினமற
ுராதபெருமபலன மறபதானமுமபெரிதாய்.

உரு-வது இரணியகருப்பனமுதலோர்முதலிபெற்றவததிரயம், உளடு

(இ-ள.) பிராயசுதிதத்தாலொழிகப்பபடாத பெருமபாவகளைச் செய தாலும், இக்கலியுகத்தில் ஆராயத்திறமகரிய பிராயசுதிதமாவது கொடுத்தலல் லாமல் வேறே யுண்டோ, (இலலை) கிடைத்தற்கரிய சுகங்கெல்லாவதறையுன கொடுக்குவ காலத்தலத்தில் சிறியதானமும் பெரிதாக வளாகது நிறைந்த முதலி யின்பததைத் தரும் எ-று (சுங்)

எண்ணிறந்தபெருமபொருளை யிடையாணிவழிபுதைத்துக் கண்ணிறந்ததுயரமெலாவ காலவியற்றிடப்படுவா மண்ணிறந்தபுகழ்ப்பாபி வானமுழுதுவகைக்கொள்ளார பண்ணிறந்தமொழியரக்கே பதைத்துருகிச்சேரருவார்.

(இ-ள) கண்கெல்லாத அதிக இரவியகளைச் சம்பாதித்துப் பூமியிற் புதைத்துவைத்துச் சிறுதிப்பதற்கரிய துயரங்களெல்லாவதறையும் இயமன செய்ய உடன்படுவார்கள் (தரும் கொச்சையது) உலகமுழுவதும் பரவி அப்பாறப்படத் தக்க புகழை விரித்துத் தேவபுவனங்கள் பரவுவகைக்கொண்டு சுகமனுபவிக் கமாட்டார்கள். கானத்தை அப்பாறப்படுத்தும் மொழிகளையுடைய மடவார்களு க்கே மனம் பதைத்துருகி வாடுவார்கள் எ-று (சச)

அராவணிசெஞ்சடைப்பெருமா னடிமலாபோற்றார்ப்கலு பிராவுமுயன்றிரிதாக விருமபொருணைடிப்புதைப்பார தாரதலத்திற்பெருமபுகழ்ந் தழைகருவானதற்குப்பும் பிராவவறம்புரிதரா ரவறகுரைத்தலவிண்படுமே

(இ-ள.) சாப்பாபரணரும் சிவந்த சடையையுடையவருமாவிய சிவபெரு மானுடைய திருவடித் தாமரைவைத் துதிக்கமாட்டார்கள் இரவும் பகலுமுயற் சித்துப் பெருமபொருளை அரிதாகத் தேடிப் புதைப்பார்கள் உலகத்தில் பெருங் கோத்தியும் போகவகை நிறைந்த சுவர்க்காதிபுவனங்களில் வசித்தலையுஞ் செய விகும் தருமங்களைச் செய்யமாட்டார்கள் இவர்களுக்குத் தருமரகசியங்களைப் போதித்தல், வீணாகும். எ-று (சரு)

மின்னுகருமுகில்சாராது மேற்றவழும்பொழிலுடுத்து மனனுபெருமபுகழ்க்காசி மாகாவாழொருமறையோன பனனும்ருமறையாதிப் பறபலநூல்களுமுணானதோன றுனனும்ருந்தவததுயானதோன றாயகுணத்தலைநின்றோன

(இ-ள) மின்னலைச்செய்யுங் கரிபமேகங்களை நெருங்கி மேலே தவழி பெற்ற சோலைகளைச் சூழக்கொண்டு நிலைபெற்றிருக்கும் பெருமபுகழ்மைந்த மகத்தாகிய காலத்தலத்தில் வாழ்கின்ற ஒரு பிராமணன், விரிவாக்ககூறும் அரி பவேதமாதி பலவாயுள்ள நூல்களைப் பற்றிந்தவன், பறபலவாகிய அரிபதவகை ளாழ்வாரதவன், பரிசுத்தம்மைந்த குணமே வடிவாக நிற்பவன், எ-று. (சசு)

அந்தநெடும்புகழ்மறையோற காகியபுத்திரரிருவர்
சநதமிருகலியாண விராமனொருதனையனபேர்
முநதவெழுதனப்பிரியன் மொழிதருமறமையனம்
மிந்தமகராதமக்கெல்லா மிருகூறுசெயதளித்து.

(இ-ள) பெருமபுகழுள்ள அநதப் பிராமணனுக்கு இரண்டு புத்திரர்கள்
பிறந்தார்கள் அழகு மிகுந்த ஒரு புதல்வனுக்குக் கலியாணராமனென்றுபெயர்
மற்றொருவனுக்குத் தனப்பிரியனென்றுபெயர் இநதப் புத்திரர்களிருவருக்குந்
தனது ஆஸ்தியை இரண்டு பங்குசெய்து கொடுத்தது. எ-று. (சஎ)

தந்தைதுறவறஞ்சாரது தடககநகைப்புனலாடி
நிநதையறுநடைபயின்று நிரமபுறவைநதெழுததேணனி
யநதையறுததுயாளுநத தமைநதகிலநாயநனன்
முநதையருடலைக்கொண்டு முததியடைநதினபுறமுன.

(இ-ள) பிதா துறவறததையடைந்து பெருமைபொருநதய கங்காதீர்த்த
நில ஸநாநஞ்செய்து குறமறற நல்லொழுக்கத்திறம்பழி பஞ்சாட்சரத்தைச
சதாநாலமும் உச்சரித்து அகங்காரத்தைக் கெடுத்து மேலாகிய ஞானத்தைப்
பெற்று விசுவநாதருடைய முதனமையான திருவருளை மேற்கொண்டு முத்தி
யினபத்தைப்பெற்றனன் எ-று (சஅ)

ஒருமைநதநறநதையென வோநகியநன்னெறிநினமே
யருமநததவநதான மாசாரமநுட்டித்துத்
தருமநதனவசமாநத தம்பிரானருளபெற்றுத்
திருமநதியாதனிகுந தெய்வமாககியிடைநதான.

(இ-ள.) ஒரு குமாரன் பிதாவைப்போலப் புகழ்பெற்ற நல்லொழுக்கத்தி
லிருந்து, அரிய தேவாமிரதம்போன்ற சவங்களையும் உத்தமதானங்களையும் நீதி
யாசாரங்களையும் விடாதுசெய்து சிவதருமங்களைத் தன் வசப்படுத்தி விசுவநாத
ருடைய திருவருளைப்பெற்றுச் சிவநாத வாழ்வைத் தடையின்றிக் கொடுக்கூந்
தெய்வத்தனமையுள்ள முத்திபெற்றனன். எ-று. (சக)

மற்றொருவனனுத்துணையும் வயங்குமறஞ்செய்யானாயப்
பெற்றமுயர்த்தவனடிகள் பேணுனயப்பொருளைத்தும்
பற்றமையநிலத்திருவிப் பாவியெனப்பட்டிநநது
செற்றமகல்நதியுறமுன செப்பியதனறுணவனபோல்.

(இ-ள) மற்றொரு குமாரன் விளக்கமுநதருமம் அணுவளவுஞ் செ
ய்யாமலும் இடபக்கொடியையுடைய சிவபிதானதிருவடிகளை விரும்பாமலும் எல்
லாப்பொருளையும் பூமியில்முநதப்புதைத்துப் பாவியென்று சொல்லுமாறு
மரணத்தையடைந்து களங்கமற்றமுத்தியைத் தன்னுச்சோதரனடைந்தது போ
ன்றடைந்தனன். எ-று. (ரு)

உரு-வது இரணியகருப்பனமுதலோர்முதலிபெற்றவத்தியாயம். உள

காசிகாதன்னிடத்துக் கலந்தவுயிர்தமக்களுளும்
வாசிதனையாரேயோ வகுத்துரைக்கும்வனமையினா
பேசியினியாவதெவன் பிறங்குறம்பபதிராரர்
சீசியெனப்பலிகழுஞ் செய்கையாருவரென்றான.

(இ-ள்) காசிகாதலமானது தன்னிடத்தில் வந்த ஆனமகோடிகளுக்கு அது
கவிரகஞ் செய்புந் தனமையை அனவிட்டுரைக்கவல்லவாகன யாவா இனிமேற்கூ
றுவதெனின விளக்கமுற்ற அததலத்தையடையாதவாகன இழிவுகோகடுபபலரும்
இகழ்பபடுஞ் செய்கையுடையவாகனென்று சூதமுனிவா கூறினா ள்-று (ருக)
இரணியகருப்பன முதலோர் முததியடைந்த வத்தியாய
முற்றியது.

ஆக அததியாயம் உரு-க்கு திருவீரத்தம் (கூகடி)
திருச்சிறற்றம்பலம்.

இருபத்தாறாவது விட்டுணுசருமனுப தேசம்பேற்ற வத்தியாயம்.

திருச்சிறுமப்பலம்.

புண்ணியம்புரிநதானபோலும் பாதகம்புரிநதுளானு
கண்ணினனமுததியென்று நவினறனையெடுதெவவாறாந
தண்ணியகுணத்தாயிரதச சங்கைதீரத்தருடியென்று
கண்ணியமுனிவர்கேட்பக கழறுதலுறமுனகுதன.

(இ-ள்) புண்ணியரு செயதவனைப்போல பாதகஞ்செய்தவனும் முததி
யடைநதானென்று கட்டளையிடமா அதுஎவ்வாறுககூடும் சாந்த குணமுள்ள
மகாமுனிவரோ இநதசசந்தேகத்தை ஒழித்தருளவீனென்று பெருநனமையுள்ள
சுவாகராதிமுனிவரோ கேட்கச குதமுனிவரோ சொல்லத் தொடக்கினா என்று (க)

பாதகம்புரிநதானகால வயிரவாபரிவிற்றறு
நோதகவனைத்துமேறறு நுலவரும்புனிதனுகி
மேதகவுடையமுாததி விசுவநாதனசெய்யும்
போதகவுபதேசத்தாற புகுநதன்னமுதநீமாதோ.

(இ-ள்) தீவினையைசெய்த பிராமணகுமாரன காலவயிரவக கடவுள்
அனபிறை செய்த தண்டனைகளெல்லா வறறைபு மனுபவித்துச சொல்லுதற
கரிய பரிசுத்தத்தை யுடையனுகி மேனமையுள்ள விசுவநாதா செய்யுஞ்ஞோப
தேசத்தைப்பெற்று முததியடைநதன்ன என்று (உ)

பளசருங்காசிவைகிப பாதகம்புரிநதாரெல்லாம
வளரருட்செல்வக்கால வயிரவர்தண்டஞ்செய்யத
தளவாபினபுனிகராகித தாரகமனுவுங்கேட்டுக
கிளரொளிமுதநீவிடு கெழுமிவீற்றிருப்பானறே

(இ-ள்) குறமற்றற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்து தீவினையைச செய
தவாகனியாவரும் வளாகித அருட்செல்வத்தையுடைய காலவயிரவா செய்யுந
தண்டனையால் தளாசசியுற்றுப் பின்னா பரிசுத்தராகி விசுவநாதருபதேசித்தரு
ஞந தாரகமநதிரத்தைப் பெற்று பேரொளியால் விளங்கும் முதநீவிட்டில்
கிலைபெற்றிருப்பானகன, என்று. (ஈ)

உக-வதுவிட்டுணுசுருமனுபதேசம்பெற்றவத்தியாயம்-உஎக

மன்னியபுகழ்சாக்கா வயிரவாதண்டஞ்செய்யா
தன்னியமில்லாமுத்தி யடைவதெவ்வாறெனபிரேற
பன்னியஞர்வனபாத பங்கயமபணிநதுபோற்றி
நன்னியமத்துகின்ற நானமறைமுடிவுதேநது.

(இள) நிலைபெற்ற புகழமைந்த கால்வயிரவா தண்டனை செய்யப்பெ
றுது அன்னையமாகிய மோட்சத்தைப் பெறுவது எவ்வாறென்று முகிவா
ளே கேட்பார்களானால் உபதேசித்த ஆசாரியன பாததாமரைகளை வணங்கித்த
தித்து நான்குவேதங்களின் முடிவையும் அறிந்து நல்லொழுக்கங்களிறறவருது
நின்ற எ-று (ச)

பச்சிளமுலையாள்பாகப பரமபரனுவெங்கள்
விச்சுவநாதனபாத மேதகத்தியானஞ்செய்து
கச்சமிலறத்துட்டமமா லியனறனகடைபிடித்து
நிச்சலுமொழுஞுவாரே லடைஞுவாரேமுதறி

(இள) பசுமையும் இளமையுமுள்ள குழங்களை யுடைய பராவதியேவியா
ரை வரம்பாகத்திற கொண்டிருக்கும் எமது பரம்பொருளாகிய விசுவநாதா
திருவடிகளைச் சதாகாலமுநதியாதித்து அளவிலலாத சிவதருயங்களுள் தமமாறக
டுமானவற்றை உறுதியாகப்பிடித்துத் திணைதோறும் தவறாததுஷ்டிப்பாராயின
(அக்காலவயிரவா தண்டனையின்றி) நேரேமுத்தியடைவார்கள எ-று (இ)

பரம்பொருளபகரித்தல் பரதாரகமனஞ்செய்தல்
வரமி துபரமனிகதைவயக்குதல் கடுஞ்சொற்குடறல்
விரவுபொனனாகிவாங்கி மீட்டுதவாமைபின்ன
தரமுளோர்வகிகப்படுத்தே டண்டிககப்படுவாமாதோ.

(இள) அன்னியா பொருளையபகரித்தல் பிறாமனைவியகாக்குதல் மே
னமைமிகுந்த பரமசிவநிகதை செய்தல், கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுதல், பொ
னமுதலியவைகளை வாங்கி மீட்டுமவருக்குக், கொடாதிருத்தல் இவவாறுபுள்ள
பாதகங்களைச் செய்பவர்கள் வயிரவககடவுளாற நண்டிக்கப்படுவார்கள் எ-று()

வெஞ்சினம்பொருளாக்கொள்வோ விடுபடப்பொருமையாளவோ
வஞ்சகரட்டோபாலும் வயசஞ்சுவோபிறருநஞ்சு
நெஞ்சநெக்குருகாரெனக் ணின்மலபபெருமானுள்ளே
தஞ்சமென்றடையாறினனோ தண்டிக்கப்படுவாமாதோ.

(இள) கொடுங்கோபத்தையே பொருளாகக் கொண்டவர்களும், விட
டுகீழ்காப பொருமையுடையோர்களும், நம்பினவரிடத்து வஞ்சகத்தைச் செய்ப
வர்களும் அன்னியாபகரி துயரத்தைக்கண்டு மனமிரங்காதவர்களும், நினமலரா
கிய எமதுசிவபெருமான திருவடியே அடைக்கலமென்று பற்றாதவர்களும், ஆதி
யஇவர்களைல்லாம வயிரவககடவுளாற நண்டிக்கப்படுவார்கள். எ-று, (எ)

உயாததவாச்சிரமம்பெற்று முநியதாமோடூக்கம்பேணு
தயாதமுன்விட்டயாவு மதுசரித்தவாவிக்கொண்டும்
பெயர்நதமவேறெண்ணாசிப பிறிழித்திவினாசெலவார்
நயநதபவடுகப்படுத்தே டண்டிக்கப்படுவாராளும.

(இ-ள.) மேலாகிய ஆசிரமநிலையடைந்தும் அவவாச்சிரமத்துக்குரிய நல
லொழுககங்களை விரும்பாது மறநதவராசி முன்னேவிட்ட போகங்களியாவை
யும் அனுசரித்துப் பறநிக்கொண்டு மறநதும் பாவமெனறெண்ணாதவராசி
அன்னியா நிகழ்குமாறு நடப்பவர்கள். துயரமுறுமவண்ணம் வயிரவக்கடவுளா
றறணடிக்கப் படுவார்கள். எ-று.

மட்டலாக்கிழவனபோல்வா னெக்கியசநுமனமைந்தன
விட்டுணுசநுமனென்பான மேககுநகதைபாலே
பட்டபன்மறையுமோர்நதான பளகறுகுணத்ததுமிக்கா
னட்டனகியறறுமபெமமா ன்றுமலாபபதமுட்கொளவான்.

(இ-ள) வாசனைவீசுகின்ற தாமரைமலருக்குரியவனாகிய பிரமதேவனை
யொத்த எககியசநுமனகுமாரன விஷ்ணுசநுமனென்னும் பெயருடையோன
மேலானதநதையினிடத்துப் பதவிகளைத்தரும் பலவேதங்களையும் அறிந்தவன
குறமறறகுணத்தில மேம்பட்டவன நடனத்தை உயிர்கள் நன்மையடையுமாறு
புரியும் சபாநாயகரது நறறாமலைமலாபோன்ற திருவடிகளை மனதிலசிறப்பிப்ப
வன. எ-று

இன்னமுநகறகவேண்டு மியலபினத்தெதுகாணென்று
பன்னருமவிண்ணசனமன நநதைபாறபரிநதுகேட்க
வன்னவனவிததையொன்றுண டதுதெரிநதவனமறறெல்லா
நன்னயத்தொடுதெளிநதா னெனமனாநன னூலலலலார்

(இ-ள.) மேலுமவாசித்தறியவேண்டிய தன்மையுள்ளது எநநூலென்று,
சொல்வதற்கரிய விஷ்ணுசநுமன தநதைபாகிய எககியசநுமனைக்கேட்க, அவன
விததை பெரன்றிருக்கின்றது அதைத்தெரிநதவன எல்லாநூல்களிலுள்ள நூட
பங்களையும் தெளிநதவனாவனென நல்லநூல்களில் வல்லவர்கள் கூறுவாராக
ளென்று கூறினான். எ-று

அநத்திததையினெஞ்ஞானது மகனறிடாதமர்வனீசன
சநதமறறவனைநிகதை சாறறுவோநாகிலவிழவார
முநதமறறுடமபைநிகதை மொழிநக்டிவாரானமாவை
யெநதமூடருநிநித்த வியறறிடமாட்டாரெனனில்.

(இ-ள) அநத விததைகிடைத்தால் மகாதேவா அவனைவிட்டு எககால
மும் விலகாது விரும்பியிருப்பா. சாநதசம்பத்துள்ள அமமஹாதுபாவனை நிகதி
பபோர நரநததில முழுகுவார்கள் சுதகக்கத்திறகு முன்னிறகுநதேகத்தை அறி
ஞா நிரப்பார்கள். ஆனமாவை எநதமூட்டும நிகதைசெய்யமாட்டார்கள்.எ-று.

உக - வது விட்டுணுசரும் இப்பதேசம்பெற்றவதெய்யாயம். உஅசு

தேகியானவருகாளுந் தேகத்துமானமுண்டாந்
தேகியே துக்கமெல்லாநு செங்குவனிந்தைகூறி
லாகியஞானியர்க்குந் துக்கமுண்டாமேனமுட
ராகியபலாக்குஞ்சொல்ல வேண்டுமோவறிதிமைந்த.

(இ-ள) தேகத்தை யபிமானித்திருக்குஞ் சீவானமாவுக்குத் தினந்தோறும் அதேதேகத்தி லபிமானமுண்டாகும் அசசிவனே பலவாகிய துயரங்களாலும் கெடுக்கப்படுவன ஒருவனிடத்தினால் மேலோராகியஞானவான்களுக்குத் துயரா சம்பவிகுமாறால் முடராகிய பலருக்குங்கிலேசமுண்டாகுமென்று நான் கூற வேண்டுமோ அவசியமுண்டாகுமென்று விஷ்ணுசரும்முடிய குமாரனே அறி வாயாக என்று (கஉ)

ஆதவினிந்தை யாகவ கொடுப்பதற்கையமில்லை
நோதகநிந்தையேதோ னுவனறதம்பித்திராகளோடும்
வீத்தருநாகிலவீழுவன முதலயுகமயிலே நதநிந்தை
புதநங்குறுகவல்லே புத்தநிநதநகமெல்லாம்.

(இ-ள) ஆனபடியால் நின்றதையானது சந்தேகமில்லாது துயரத்தைக்கொ ட்கும் அன்னியமானம் வருந்தும்படி நிபந்தப்பவன் தன்னுடைய பிதாக்களோ டும் கொடிய நாகத்திடைமுழுகுவன் பிரேதாயுகத்திறசெய்த நின்றை, மலையுஞ் சிறி தென்றசொல்லுமாறு எல்லாததுயரங்களையும் விரைவில் உண்டாக்கும். என்று.

அறையிரண்டுகத்தநிந்தை காமொருபகநதுநக
முறைதுவாபரத்தநிந்தை முகிழ்க்குமோமகியிறறுநகந்
கறைகெழுகவியினிந்தை ாணுமெப்பேர்தநதுநக
பிறைநருகிந்தையாரு மொழிந்திடவமேனமையாமால்

(இ-ள.) சொல்லத்தக்க பிரேதாயுகத்தில் நின்றதையானது ஒருபட்சமாகிய பதினேதூரானவையும் துயரத்தையுண்டாக்கும். மூன்றாவது துவாபரயுகத்தில் நின்றதையானது ஓரமாதத்தினாவும் துயரத்தை யுண்டாக்கும் குற்றம்பொருதிய கலியுகத்தில் நின்றதையானது சதாகாலத்திலும் துயரத்தையுண்டாக்கும் (ஆதலால்) அசத்ததைத்தருகின்ற நின்றையை எல்லோரும் நீக்கிவிடுதலே மேலமையா கும். என்று. (கச)

சுகமில்லைதந்ருமமில்லை துன்னியதானமில்லைத
திகழத்தருவிரதமில்லை திரததயாததினாயுமில்லை
யகநெடுமொழுக்கமில்லை யருந்தவவாசமில்லை
யிகழவினாலுணர்ச்சியில்லை நிந்தனையிறறுவாக்கே.

(இ-ள.) நின்றனையெய்யுந் தொழிலிற்பழகினவர்களுக்குச் சுகமெனையாது தருமமும் அவ்வாறேயாம டலவாகிய தானு களில்லை விரைக்கமுற்ற விரத

மும் அதண்மையேயாம் தீர்தயாதனிகா நேரிடாது மனம் உருகுனெந் நல
லொழுக்கமும் அவவண்ணமேயாம். அரியதலவாசன இடைக்கமரட்டாது நல
லசாஸதிரவீசாரணையும் நேரிடாது. எ-று. (கடு)

இம்பரினகுடனென்பா ணிடடியோநூறுசெய்யா
வும்பருளிறைவனாதி யுறுசுகதுகரும்போதி
லம்பாமாமுனிவாநிநதை யறைதலீனமலைப்பாம்பாகி
விம்பலரிகழமீட்டு மணமிசைவிழநதானமனனே

(இ-எ) இவவுலகத்தில ருகுஷனெனனும் அரசன நூறு அகவமேதயாக
ஞ்செயது தேவேநதிரபதவிக்குப்போய நானுவதகககையு மனுபல்குறுவகா
லதது அவ்விடத்திலே மஹாமுநிவனா நிரதித்தபடியால் மலைப்பாம்பாகி எக
காவும் புதிதாகவிளங்கும் பழிமொழிடைப் பிறாசொல்லுமாறு பூமியினமீது
வீழ்ந்தனன் எ-று. (கசு)

மறையினைநிந்தித்தாலு மறைமுதறபொருளாயுள்ள
கதைபிடறநிறைவனறனைக கருதமுறநிநதித்தாலு
மிறையவனடி யாராதமமை நிரதித்தலகூடாதெனறு
மறைதருகுமுலாயிந்த நிந்தனைக்ககிலத்தினறே.

(இ-எ) (துதிப்பதற்குரிய) வேதங்களை நிரதித்தாலும் வேதத்துக்கு முத்ற
பொருளாகிய கானகண்டததையுடைய சிவபெருமானைப் புத்திபூவாக நிரதி
த்தாலும் சிவனடியாரகளை ஒருக்காலும் நிரதைசெய்யக்கூடாது. இந்நிந்தனை
ககுலகத்திற் பிராயச்சித்தங்கனெடயாது எ-று. (கசு)

பதசாரம் வேதநிந்தைக்குஞ் சிவநிந்தைக்கும் பிராட்சித்தமுள்ளதாகலின
நிரதித்தாலு மென்றும் சிவனடியார நிரதைக்கோநூலிலும் பிராட்சித்தம் விதி
க்கயிலையாகலின கமுவா யகிலத்தின நென்றுங் கூற்றினா

பரசிவனடியாரநிநதை பண்ணுமாபாவித்தனைக
காவறக்கோறலவேண்டுங் கரைநதமற்றதுமுறமுதேல
விரவுபொனவீசியேனுங் கோறலேவீதியாமனன
தரமுமுறமுதேலனனா னிருநதவூதணநதுசெலக.

(இ-எ.) பரமசிவன ற்ருவடிகளைச் சிந்திக்கும் அடியாரகளை நிரதைசெ
யயுகொடியபாவினையிரிந்தித்த பாவமப்போதேபோகும்படியுகொலையெயவேண
டும சொல்லிய அநதப்பிராயச்சித்தஞ்செய்ய முடியாதெனில், பிறருக்குப்பெ
ருமபொருள் கொடுத்தாவது கொலையெவித்தலே வேதவீதியாகும் அவவாறு
ஞ்செய்வதற்குக் கூடாதாயின அடபாதகனிருநதவூணாக் கூடாதப்பாறசெலலக
கடவன், எ-று. (கசி)

வெள்ளியரீறுபூசி விளங்குகண்மணிகளபூண்டு
தள்ளியவீனையாந்தமமைச சரித்திடுமடியாராதமமை
யெள்ளியபாவிவாராததை யேற்றிடுசெவியினூடு
கொள்ளியவருக் குறுங்குங் கூற்றுவனகவிழ்த்துமொத்தும்.

உசு - வது விட்டுணுசும னுபதேசம்பெற்றவதற்குரியாடம். உஅஅந

(இ-ள) வெண்பையுள்ள விழுதியைத்தரித்து அருளாவிகளும் உருத்திரா
டசமாலையணிந்து கிரியைகளை முழுதுமொழித்த ஞானிகளையும் அகவிரியை
களைத்தழுவிக்கொண்டு உலகோபகாரமாகச் சஞ்சரிகளுக்கு சிவனடியார்களை
யும் நிறைசெய்கின்ற கொடுமையுடைய வராததையைக்கேட்ட செவி
களுக்களுளே இயமன கொடிய குடுளையததை யுருக்கிக்கவிழ்த்துப் பின்னர்
தண்டிப்பன என்று. (உக)

விரிததுவாசெயவதெனனை விதக்களையராஜே
ருரித்தற்ககாலதேச விரோதத்தாலொழுகநீத்து
சரிப்பினுச்சரிப்பானனா தஞ்செயனேயுயிரா துரு
சிரித்தலுங்குடாதெனன்றி செப்புவதினமேலுண்டோ.

(இ-ள) விரித்தக கூறவேண்டிய தென்னையுள்ள சிவனடியவராஜோகா
தங்களுக்குரிய தொழிலுவிடிக காலதேசவிரோதங்களை லொழுகநீத்து
சஞ்சரித்தாலுஞ் சஞ்சரிப்பாரகன அவர்களுண்மையறியாது செபைகையப்பாரத
துச சற்றும் நனக்கக்கூடாதென்று பெரியோர்கள் கூறுவாரகளானால் இதற்கு
மேற் சொல்லத்தக்கதொன்றுண்டோ. என்று. (உ௦)

இன்னுமொன்றுரைப்பதுண்டா பெரும்புகழாகாசிமுதூரா
மனனுலவாழ்கையோரை மறையினிந்தித்தாலுய
கொன்னுமெவ்வரகமெல்லாங் குளித்திடவழுந்தாநிற்ப
ருன்னுமற்றதன்றிய தொன்றுமுன்னுணர்திமைநத.

(இ-ள) இன்னமும் அருமையாகச் சொல்லத்தக்கதொன்றுள்ளது பெரு
மபுகழுள்ள அராதியாகிய காசித்தலத்தில நீலப்பெற்று வாசஞ்செய்வார்களை
மறதியினால் நிறைசெய்வார்கள, அச்சத்தைத்தருங் கொடியாரங்களுள்ளாவாறு
நின்று மூழ்கிக் கிடப்பார்கள சித்திக்கத்தக்க இக்கொடுமையைப்பாரக்கிவங் கொடி
தாயுள்ளது வேறொன்றுமில்லையென்று விஷ்ணுசுமருங்கிய குமாரனே அறியக்
கடவாய். என்று. (உ௧)

மறைமுதலாக கண்மேய பாததலந்தாறுமேவு
நிறைபுகழுடையாராதமமை நீடுநித்தனைசெய்தாலுங்
கறைத்புகாசிவாழ்வார தமைநிறைக்காயலாகா
தறைபடவினாநாரு மளறியிடையமுததுமாற்றால்.

(இ-ள்) வேதங்கடகு மூலகாரணராகிய சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் மகிமை
யுள்ள தலங்கடோறும் விருமயி வசிக்ம பெருமபுகழுள்ள அடியார்களை நிறை
தாலு நிறைக்கக்கடவா. குற்றமற்ற காசிப்பதியில் வசிடப்பார்களை நிறைத்தால்
எக்காலத்திலுங் கொடிய நரத்திடை மூழ்கிக் கிடப்பாதலால் ஒருக்காலு நீந்தை
செய்யலாகாது. என்று. (உ௨)

கனகைஞ்சுக்காசிமேவிக கணபபொழுதிருநதாரேனு
மங்கவர்தமமையெங்க ளகிலநாயகனேயென்று
மங்கமிவ்வுழிபாடாறறிப் பத்தியுமபயமுமேவிச
சிங்கவிலகுறிப்பினிறபார் சிவகதிககணியராரா.

(இ-ள்) கனகநதி சூழப்பெற்ற காசித்தலத்தையடைந்து, கணகாலம் வசிப்
பாரானாலும் அவர்களை நமது விசுவநாதனென்றே பாவனைசெய்து அவர்களுக்
குக் குற்றமற்ற வழிபாடு புரிந்து பயபக்திவைத்து அவர்கள் திருவுள்ளக் குறி
ப்பினின்று பணிபுரிபவர்களே மேலாடிய முத்திக்கதிகாரிகளாவார்கள் என்று ()

தொலைவருங்காசிமேவுஞ் சுகரங்கமுதைஞ்ஞாளி
யலைதருகிருமிசீட மாதியபலவுகண்டா
னிலைதருசிவபிரானசெய நிகரநடகுரியவென்றே
மலைவிறவா னுளோரும வணங்கினமற நுரைப்பதெனனே.

(இ-ள்.) அடங்காமகிமையுள்ள காசித்தலத்தில் வாழும் பன்றி, வேசரி,
சுணங்கன, சஞ்சரிகுமபுழு, கோற்புழுமுதலிய பலவற்றையும் பாததால் நித
தியராகிய விசுவநாத பாலிக்கும ஒப்பற்ற தாரகமநிரோபதேசத்திற்கு அதிகார
முள்ள ஆனமாககளை நறு மதித்துச் சந்தேகமின்றிச் சுவாக்கலோகவாசிகளும்
வணங்குவார்களானால் நாம் கூறுவதிறாது. என்று (உச)

காசியைநினைக்கமுத்தி காசியென்றுரைக்கமுத்தி
காசியைசுராணமுத்தி காசியைச்சூரமுத்தி
காசியிலவசிக்கமுத்தி காசியைக்கேட்கமுத்தி
காசியின்வசிப்போதமமைக் கண்டுதாழ்ந்திடுதன்முத்தி

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் சிந்தித்தவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் காசித்
தலமென்று சொன்னவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் காசித்தலத்தைத் தரிசித்த
வர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் காசித்தலத்தைப் பிரதட்சணஞ்செய்தவர்களுக்கு
முத்தியுண்டாகும். காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் காசித்
தலமென்று கேட்டவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். காசித்தலத்தில் வசிப்பவா
களைத் தரிசித்து வணங்கினவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் என்று. (உரு)

ஒளிகெழுகாசிவாழ்வா ருருத்திரசொருபொன்றே
யுளிகெழுமனத்துட்கொள்ளா வனபுசெய்துதெலவேண்டுங்
களிகெழுமனையவனபாற கதித்தெழுபவர்பாரேனும்
வெளிகெழுமினபமுத்தி மேவுவாமெய்யிதாமால்.

(இ-ள்) விளக்கம்பொருந்திய காசித்தலத்தில் வாழ்பவர்களை உருத்திர
சாரூபியமுடையோர்களென்பதாகவே அன்புபொருந்திய மனதில் மதித்து
அவர்களுக்குப் பணிபுரிதலவேண்டும். விருமபுத்தற்குரிய அவவாறான அன்பினால்
அதிகரிக்கின்றவர்கள் தீவினையுடையோராயினும் பரமாத்மா சிலையிலுதிக்கும்
ஆநந்தமயமாகிய முத்தியைப்பெறுவார்கள் இஃதுண்மையாகும், என்று. (உச)

உசு - வது விட்டுணுகும துபதேசம்பெற்றவததிராயம், உஅஅடு

வனமலிகாசிமேய வாழ்க்கையம்னைசேயாதி
புளமலிபல்லோர்மாட்டு முறுமபிமாநீத்தே
களமலியாப்பொன்கொண்டு பாதுகாததிதெலவேண்டுங்
குளமலிதிரானமுற்றே ராவரகுணமிக்கோரே.

(இ-ள்) ஞானவனப்பம் கிறைந்த காசித்தலத்தில் வீருமபி வாசஞ்செய்
பவர்கள், மனைவி புத்திரா (சுற்றத்தார நண்பினா) முதலாயினோரிடத்து அபிமா
னிப்பதைவிட்டு அப்போதப்போது கிடைக்கும் திரவியங்களைச் சாதுக்களுக்
குக் கொடுத்துத் தருமத்தைக் காதலவேண்டும் அவ்வாறு காக்குங் குணமுடை
யோர் புருவமத்தியில் திரவியக்கத்தக பரமரகாச நிலையடைந்த பெரியோர்
களுக் கொப்பாவார்கள். எ-று (உஎ)

சங்கவெண்குழையானெல்லா ஷபிகளுந்தழவியுயவான
றுங்கமிக்கருளிச்செய்த சுருதியரகமபுராண
மங்கவையனைத்துமோந்து மபிரமாணமென்பார்
சிங்கலினரகமெல்லாரு சென்றுசென்றனேதிறேற்றம்.

(இ-ள்) வெள்ளிய சங்கக்குண்டலங்களை யணிந்த சிவபிரான் எல்லாச்
சீவர்களும் விதியைத்தழவி மேனமைபடையும்பொருட்டு மிக்க பரிசுத்தத்தோடு
திருவாய்மலாந்த வேதாகமபுராணங்களெல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கும் அவை
களை அபிரமாணமென்று கொள்பவர்கள், குறைவற்ற பெருநரகங்கா முழு
வதுஞ் சென்று சென்று முழுஞ் சத்தியமாகும் எ-று. (உஅ)

மறைமுழுதுணாந்தாரேனு மகம்பலபுரிந்தாரேனுங்
குறைவறுதானமெல்லாந் கொடுத்தநகநாந்தாரேனு
நிறைபெருந்தோதநமெல்லா நிரமபுறத்துநோந்தாரேனுங்
கறையுறுமொருபொய்கூற்ற கடுகரகமுந் தவாரே.

(இ-ள்) வேதங்கள் முழுவது முணாந்தவராயினும், அனேகயாகங்கள் செய்
தவராயினும், மஹாதானங்களைல்லாவற்றையுங் கொடுத்துப் பெரிய தருமங்க
ளால் உயரந்தவராயினும், மகிமைநிறைந்த எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் விதி நிரமப
ஸநாளு செய்பவராயினும், பெருவகுறத்ததைத்தரும் ஒரு பொய்கூறுவார்களா
யின மேற்கூறிய புண்ணியங்களிழந்து கொடிய நரகத்திலமுந்துவார்கள். எ-று ()

பொருளுலோபத்தினும புரிதருவினோத்ததானு
மருடபவியினாயேரீம்பி வாழுதற்பொருடடினு
மிருளுறுமொருபொய்கூறி நெடுதிக்கிடுபவங்கடோறுங்
தெருடபவநதுபற்றிச் செயிமிக்கவியாரிற்கும்.

(இ-ள்) பொருள் செலவாகுமெனனும் உலோபத்தினாலவது வீருமபத்
தரும் விளையாட்டினாலவது மயக்கத்தையொழித்து உயிர்களைப் பாதுகாத்து

வாழ்வித்தத்தினாலவது மயக்கத்தைத் தருகின்ற ஒரு பொய்கூறுவானாயின் அடுத்தடுத்துவரும் பிறவிகடோறும் ஞானத்துக்கு விசேதவகைகளாகச் சூழ்ந்து பல துன்பங்களையும் விளைவித்து நிற்கும். எ-று. (௩௦)

பொய்மையே பாவமெல்லாம் விளைதருபு மியாகும்
பொய்மையே பிறவியெல்லாம் புகப்படுமித துமாகும்
பொய்மையே வறுமையெல்லாம் போதரப்படுமித தாகும்
பொய்மையே நரகமெல்லாம் புகுதரப்புகுததா நிற்கும்.

(இ-ள்) பொய்கூறுதலே பாவங்களெல்லாவற்றையும் விளைவிக்கின்றது மியாகும் பொய்கூறுதலே பிறவி யெல்லாவற்றிலும் புகச்செய்கின்ற வினாயாகும் பொய்கூறுதலே தரித்திரங்களெல்லாவற்றையும் பொருந்தச் செய்வதாகும் பொய்கூறுதலே எல்லாநரகங்களிலும் புகுமாறுபொருத்துவிப்பதாகும். எ-று ()

ஏனை நல்லொழுக்கமுற்ற விருப்பினுமினமைசெய்யு
மூன்மினனாணமாட்டு மருவருப்பொருங்குசெய்யு
மானமிகவராஞ்சான்றோ மருங்குநானபுகலவதென்னோ
மினமாபொய்மையுற லெற்றைக்கும்பொல்லாதாகும்

(இ-ள்) பொய்கூறுதல், மற்றைய நல்லொழுக்கங்கள் பூரணமாகவிருப்பினும் அவைகளை யில்லாதனவாகச் செய்யும் அன்றியும் குற்றமுற்ற தாயாரும் அருவருக்குமாறு செயலிக்கும். மிக்க பெருமையுள்ளோராகிய சாதுக்களிடத்துச் கூறுதலால் வருத்துபரத்தை யான கூறவேண்டியதாயிற்று? இந்நிஷிதைநத அப்பொய்கூறுதல் எவ்விதத்தூஉ துன்பமேயுண்டாகும் எ-று (௩௧)

பொய்யுள்ள மறந்தோமெய்யை புகலினும்பொய்மையாகு
முய்யுமாறெனதுமில்லை யுறுதியெனபதுஞ்சாராது
கொய்யுமாமலாபபூஞ்சோலை சூழ்குவலயத்துநாளு
கையுமாறெதுசெய்தாலும் பொய்நவிலாமைவேண்டும்.

(இ-ள்) பொய்சொல்லுபவன், தன்னை மறந்து ஓர் மெய்கூறுவானாயின் அதுவும் பொய்யாகமுடியும் அவன் பிழைக்குமவழி எக்காலுமில்லை. உத்தம நடை எப்போதுவகிட்டாது பறித்தற்குரிய பெருமைதருவிய மலர்களையுடையதும் பொலிவுள்ளதுமாகிய சோலைகள் சூழப் பெற்ற பூமியில் வருத்தத்தக்க பாதகங்களை நிரந்தரம் எதுசெய்தாலுஞ்செய்ச், பொய்யொன்றுமே சொல்லாதிருத்தல் வேண்டும். எ-று. (௩௩)

திருவளையோதகியாளுந் திறலரிசசநதிரன்ருன
மருவளாகாரித்தும் வளநகாரீத்துமறறை
புருவளாமனைசேயாகிச் செல்வங்களொருங்குநீத்துங்
கருவளாபொய்மையுற கஞ்சபுகழித்தானசனமம்.

உசு - வது விட்டுணுசரும் னுபதேசம்பெற்றவத்தியரயம். உரஅள

(இ-ள) திருமாத வளர்ப்பெற்ற அயே ததியாபுரியை அரசாளும் வல்
லமையுள்ள அரிசனதிரமகாராஜன வரசனை வளர்கின்ற உயரானவகையுடைய
நாட்டைத் துறந்தும் வளமுள்ள நகரத்தைத் துறந்தும் அழகுவாய்ந்த மனைவி
யையும், புத்திரனையும், மற்றுமுள்ள செல்வங்களையும் ஒருமிக்கத்திறந்தும் பிற
வியை வளர்கின்ற பெரடகூறலொன்றிறகுப் பயந்து தனது சனமங்கழித்து
விட்டனா. எ-று. (௩௪)

ஓரிடத்தினுங்கூடாத பொயமையையும்பர்வேந்தன்
சேரிடத்திடைச்சொற்றாலும் திசைமுகனசெங்கண்மாயோ
னரிடத்திடைச் சொற்றாலும் முழியுமழிதராது
பாரிடைப்பொலியுங்காசிப் பதிவயிறசொல்லொணாதே.

(இ-ள) ஓரிடத்தினுஞ்சொல்லகூடாத பொயயை தேவாக்கரசனாகிய இந்
திரனிடத்துச் சொன்னாலுஞ்சொல்லகடவன் பிரமனிடத்தாளுவந்திருமாலிடத்
தாளுவன இன்னும் யாரிடத்தாயினுஞ் சொன்னாலுஞ் சொல்லகடவன் உளழி
காலத்தும் அழியாது பூமியின்கண் விளங்குவ சாசிப்பதியினிடத்துச் சொல்லா
திருக்கக்கடவன் எ-று. (௩௫)

பொயமையெவையிடைச் சொற்றாலும் போககிடுங்கமுவாயுண்டு
மெயமையேபொலியுங்காசிப் பதியிடைவிளம்புவாரோ
லமமையோடப்பனாகி யகிலமுடபடைத்துக்காக்குங்
கெம்மையெவையிடையானாலும் கூடுமோகமுவாயாற்ற

(இ-ள) பொயயை யெவவிடத்துச்சொன்னாலு மப்பாவத்தை நீக்கத்தரும்
பிராயசசித்தமுண்டு. சத்தியமே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காசித்தலத்திற
சொல்லுவார்களானால் எல்லாவுயிர்களுக்கும் தாயத்தையாகவிருந்து சகலபு
னங்களையும் படைத்துக் காப்பவரும் வலிமையும் வெண்மையுமுடைய ரிஷப்
த்தை வாகனமாகக்கொண்டவருமாயே சிவபிரானாலும் பிராயசசித்தஞ் செய்யக்
கூடாது. எ-று. (௩௬)

கூறுவனறண்டமிலலை கோளசெயுநிவகுமிலலை
மாற்றருமசனிதிய வளிமழைபராகுகள்செய்யுஞ்
சாற்றருமவருத்தமிலலைத் தரித்திரஞ்சாறுமிலலை
யேற்றமாமெய்யேகூறிப் பொயயினையிரித்துளாககே.

(இ-ள) மேனமேலுயாந்தீ சத்தியத்தைமொழிந்து பொயயைப்பறந்தோ
டுமபடி செய்பவர்களுக்கு இயமனாசெய்யுந் தண்டனையிலலை. நவகங்குரத்தோஷ
மிலலை பேதிப்பதற்கரிய இடியினால் வருத்தமிலலை பெருவகாற்றாறுனுப
மிலலை பெருமழையுலுபாதியில்லை. சாப்பவகளுமதுயரமிலலை. சற்றுநதரித்திர
மிலலை. எ-று. (௩௭)

எடுத்தசனமத்துமேன்மை யெவ்வளவிற்குநதபோதுங்
கடுத்தவைமாற்றலன்றிக் கழிந்தசன்மத்துஞ்செய்ய
வடுத்தபுண்ணியங்களுெல்லா மழித்திடுமபொயமையெனனிற்
ஞெடுத்தமேற்பிறப்பினூற்றுந தொழிவினையுரைப்பதெனனே.

(இ-ள்.) இப்போதெடுத்த பிறவிக்கு எவ்வளவு பெருமையிருந்தபோதி
ஹம் கோபித்தப் பெருமைகளைக் கெடுப்பதும்னறி முன்போன அந்த பிறவி
யிவஞ்செய்த பெரும்புண்ணியங்களுெல்லாவற்றையும் அழித்தவிடுவது பொய்
யென்றுசொன்னால் மேலேவரும் பிறவியிற்செய்யும் புண்ணியங்களை இப்
பொய் கெடுக்குமென்பதை நான் கூறவேண்டியதில்லை, எ-று. (நஅ)

(ப-ம்) நிகழ்காலத்திலே கூறும்பொய் இறந்தகால புண்ணியத்தையும்
நிகழ்காலபுண்ணியத்தையும் எதிர்காலபுண்ணியத்தையும் கெடுத்து நரகத்திலிரு
ந்துமென்பார உரைப்பதெனனே என்று கூறினார்.

வாதராயணனென்றோது மாமுனியாதினூழிற்
போதமாநாதரவிரோனபான புராணங்களருளிச்செய்தா
ருதரத்தனையமேலோ னநுஞாபெற்றுலகமுய்யக
காதலினுபபுராணங் கண்டனர்த்ததம்பேரால்.

(இ-ள்) வேதவியாசொன்று பெரியோராலெடுத்துக்காக்கப்படும் மகாபு
னிவா கேட்பவர்களுக்கு ஞானமுண்டாகப், பதினெண்புராணங்களையும் ஆதி
காலத்திற் றிருவாயமலாந்தனா மேலோராகிய அவ்வியாசமுநிவரதும்பிபெற்
றுகக்கொண்டு உலகத்தார கடைத்தேறும் வண்ணந் தங்கன தங்கன பெயரால்
விரிப்புடன் உபபுராணங்களைச் செய்தனா எ-று. (நக)

பதினெண்புராணங்களாவன மச்சம், கூரமம், வராகம், வாமனம், பிர
மம், வைணவம், பாகவதம், சைவம், இலிங்கம், பௌஷிகம், நாரதீயம், காரு
டம், பிரமகைவாதம், காந்தம், மாரக்கண்டேயம், ஆக்கிநேயம், பிரமாண்டம்,
பதுமம் என்பனவாம். இவற்றுள் சைவம், காந்தம், இலிங்கம், கூரமம், வாம
னம், வராகம், பௌஷிகம், மச்சம், மாரக்கண்டேயம், பிரமாண்டம் இவை
பத்துஞ் சிவபுராணமேயாம் நாரதீயம், பாகவதம், காருடம், வைணவம்
இவை நான்கும் விஷ்ணுபுராணமேயாம் பிரமம், பதுமம் இவைபிரண்டும்
பிரமபுராணமே யாம் பிரமகைவாதம் சூரியபுராணமாம். ஆக்கிநேயம் அக்
ஷிபுராணமாம் அன்றியும் காந்தம், ஆக்கிநேயம், சைவம், கூரமம், மச்சம்,
இலிங்கம் இவை தாமதபுராணமாம் பிரமாண்டம், பிரமகைவாதம், மார
க்கண்டேயம், வாமனம், பிரமம், பௌஷிகம் இவைவரசதபுராணமாம். பாக
வதம், பதுமம், வராகம், வைணவம், காருடம், நாரதீயம் இவைகளை சாததுவிக
புராணமாம். உபபுராணம் பதினெட்டாவன. உசனம், கபிலம், காளி, சகற்கு
மாரீயம், சாமபவம், சிவதனம், செனரம், தைவாசம் நந்தி, நரசிங்கம்,
நாரதீயம், பாரசரீயம், பார்சுலம், ஆங்கிரம், மாரீசம், மானவம், வாசிடடம்,
வாருணம் இவை அவ்வவா பெயரால்விளங்கும்.

உசு-வது விட்டுணுசரும் ஐபதேசம்பெற்றவததிபாயம். ஊஅக

புகழ்தருபுபுராணத் தொகையும் ரொனபான்செபிற்
புகழ்தருமிபுராணம் புகனறதுமெறறுகுகெனனி
லிகழ்தருதனமைநீங்கி யாவருமியறறுதீமை
யகழ்தருவிதிவிலக்காயந தருங்கதியடைதற்கனரோ.

(இ-ள்) விளக்கமுற்ற உபுராணத்தொகையும் கூறுமிடத்துப்பதினெட்
டேயாரும் புகழ்பெற்ற விபுராணங்களைக்கூறியது யாது சிமித்தமெனின் அறி
யாமையைக் கெடுத்தது யாவார்களும் செய்கின்ற தீமையைப்போக்கத்தக்க விதி
யையாராய்ந்து விலக்கையொழித்து அரியமுத்தியை யடைதற்பொருட்டே
யாம் எ-று. (சு0)

இருவகைநாலொன்பானென றிசைத்திபுராணந்தம்மு
ளொருவகையீரொன்பான்றுள யாதானுமொனறையோவார
கருவகையினைத்துநீத்துக் காலனாபாசநதப்பித்
திருவகையெல்லாமேவிசு செழுங்கதிக்கிறைவராவார்.

(இ-ள்) இருவகையாகக்கூறிய புராணம் முப்பத்தாறனுள் ஒரு வகை
யிலுள்ள பதினெண்புராணத்துள் யாதானுமொபுராணத்தை அன்போடறிய
தக்கவாகன எல்லாப்பிறவிகளையு மொழித்து இயமஸ்ஸவீசப்படுமபாசத்தை
நீக்கிச் சிவஞானசெல்வத்தை யடைதற்கேதுவாகிய சாலோகாதிபத முததிகளை
யடைந்து மேலாகிய மோட்சபூமிக் கரசராவார்கள். எ-று (சு1)

நிருததகுசிவபுராண சிரவணவிசேடத்தாலே
யுருததகுபாவநீங்கும் புண்ணியமொருங்குமேவு
மருததகுபத்திவாயக்கு மாதேவனருளுண்டாகும்
கருததகுதீமையெல்லாங் கழன்றுமேறக் கயுண்டாமால்.

(இ-ள்) சிறப்புற்ற சிவபுராணத்தைக் கேட்டலாகிய விசேடசாதனை
தாலே கோயித்து வருத்தத்தக்க பாவங்கள் விலகிப்போம் எல்லாபுண்ணியங்
களுயகைக்கடும். அரிய உண்மைப்பத்தி கிடைக்கும் சிவபெருமானறிருவருள்
யினாகும் பிறவியைத்தரத்தக்க தீமைகளையாவும் விலகி மேலானமுத்தி சித்திக்
கும். எ-று (சு2)

மறைாளாகமமோர்ந்தாலும் வண்புராணங்களோரா
துறைவனேலவறறூலாகும் பயனவறகுதவாதாகு
நிறைதருபுராணமோநது நிகழுமற்றவையோராத
குறையுள்ளெனினுமேலாந தனமையிற்கூட்செய்யும்.

(இ-ள்) வேதாகமங்களையறிந்திருந்தாலும் ஞானவளத்தைத்தருமபுராண
ங்களையறியாதிருப்பானாயின் அவவேதாகமங்களை யறிந்ததனால்டையும் பிரயோ
சனம் அவனுக்கு நேரிடாதாகும் இன்பநிறைவைத்தருகின்ற புராணங்களையறி
ந்து விளக்கமுற்ற அவவேதாகமங்களை யறியாத குறைவையுடையவனாயினும்
இபுராண உணர்ச்சியானது மேலாகிய முத்தியிற்கூடுமபடி செயலிக்கும். எ-று.

புராணங்களோராதாராகுப் புகலசிவபத்தியிலலை
 விராடுபலவிதவிலககு மேதகத்தெரிதலிலலை
 யராவணிசடையெமமண்ண லாரருடகலப்புயிலலைத்
 தராதலமபுகழுங்காசித் தலத்தினுமவாழ்ககையிலலை.

(இ-ள) புராணங்களை யறியாதவர்களுக்குச் சாதுகளாலேத்ததனைக்
 கும சிவபத்தியுண்டாகமாட்டாது பல உபாயங்களாகக் கூறியவிதிகளும் விலக
 குகளும் செவ்வையாகத் தெரியமாட்டாது. சாப்பாபரணத்தை யணிந்த சடா
 பாரத்தை யுடைய எழுது சிவபெருமான நிருக்கருணைக்கிடக்கமாட்டாது உலாத
 தாமதம் முகிக்கப்பெற்ற காசித்தலத்திலும் வாசஞ்செய்யநேரிடாது எ-று ()

புண்ணியக்காசிவாழ்ககை பொருந்தியவறவோடெல்லா
 தண்ணியசிவபுராணத் தகவுணர்ந்தவரோவெனனி
 லென, ணியவிசசனமத்தே புணர்தாரானினுமுன்ன
 மண்ணியபிறப்பினுயநதா னென்பதறையயினறே

(இ-ள) புண்ணியவடிவமாகிய காசித்தலவாழ்ககையைப்பெற்ற தரும்
 வான்களெல்லோரும் மனதைக்குவிரவிக்கும் சிவபுராணங்களை முறையாக
 உணராதவர்களோ வென்று கேட்பீர்களானால் செதிப்பதற்குரிய இப்பிறவியில்
 தெரிபாதவர்களாயிருந்தாலும் முன்னுள்ள பிறவிகளில் ஆராயங்குற்பபார்களென
 பகரஞ் யாதொரு சந்தேகமுமில்லை எ-று (சுரு)

புராணவானுணர்ந்தோராகல்லாற புண்ணியக்காசிவாழ்வும
 பராவுந்தகங்கையாடும் பழமறையெடுத்தகூடும்
 விராமலாகுரூபாக விசகவநாதப்பெமமா
 னராவொளிராசிலம்பிறபாத சேவையுமமையாவனறே.

(இ-ள.) புராணங்களை விதியாக ஆராயாதவர்களுக்கல்லாமல் மறறை
 யார்களுக்குப் பண்ணியவடிவான காசித்தலவாசமும துதிபெற்ற கங்காதீராத
 தத்தில ஸநாநமும் அநாதியாயுள்ள வேதங்களாலேத்ததனைக்கப் பெற்றவரும்
 மலர்கள் நெருங்கிய அளகபாரததையுடைய அன்ன பூரணியாரை வாமபாகத்
 திலுடையருமாகிய விசுவநாதபெருமான சாப்பங்க ளுழித்து ஒளிரப்பெற்ற
 இலம்பணித்த பாதசேவையும நேரிடாவாம். எ-று (சுசு)

மந்த்ணமானவெல்லாம் வகுத்துனக்குரைத்தேனென்று
 தநதைதானருளிச்செய்ய விட்டுணர்ச்சுருமனரூபா
 வெந்தைதினனருளாவினான்மற நெய்தருமபேறுபெற்றேன
 முந்தைவலவினையுந்தேன முத்தியுமுறநேனெனறான.

(இ-ள.) இரகசியமான எல்லாப்பொருள்களையும் உனக்குவிசித்துக்கூறி
 னேனென்று பிதாவாகிய எககிசருமன கட்டாயிட (குமாரனாபு) விஷ்ணு

உக-வது விட்டுணுகும் இப்பதேசம்பெற்றவத்தியாயம். உராகக

சுருமன வணங்கி எனறதையே தேவரீர்களுணையாற கடைத்தறகரியஇரகசியப
பேறறையானடைதேன முறபிறவியறசெயத கொடுவினைகளைக் கடந்தேன.
முத்திநிலையும் பெறறேனெனறனன். எ-று. (சஎ)

தகாபுகழ்பெருமைவாயந்த சவுணமுனிவனுதி
வனாவ்வபனமுனிவீரகாசி மானமியமனநதமின்னுத்
தினாதவழிகிலந்தாங்குஞ் சேடனெனபவனுநதோநதென
னுனாயளவாமோவென்பானென்னிலயாருபாப்பானொன்றன்.

(இ-ள) உலகத்தாராற புகழ்ப்பெற்ற பெருமைதவயி சவுணகராதியான
அளவிலலாத முனிவர்களே காசித்தலம்கிமை யிப்போது கூறியதனறி யின
னுமநாத முன்ன அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பெற்ற உலகத்தைச்சுமக்கும்
ஆதிசேடனெனபவனுமாராயநது எவ்ருனுனாக அளவுபடுமோவென்று சொ
லலுவாருனல் யாவொடுத்தககூற வல்லவாகென்று சூதமுரிவர் கூறினா ()

சூதமாமுனிவலினன சொறறலுநதொழுதுபூற்றறிப

போதமாமுனிவரெல்லாம புநதியுணம்கிழ்ச்சிபூதது

வேதமாமுதலவனென்கள விசசுவநாதனமேய

காதலகூதாசிமேன்மை கரிசறநினனுசேட்டு.

(இ-ள) சூதமகாமுரிவர் இவவாருகக கூறியவளவில ஞானமுள்ள சவுக
ராதிமுரிவர்களெல்லோரும் வணங்கித்ததிதது மனதிற களிகூர்ந்து வேதமக
ளாற்பிரதிபாதிக்கப்படும் முதற்கடவுளாகிய எமது விசுவநாதராக விரும்பியெழுந
தருளி யிருக்கப்பெற்ற காசித்தலம்கிமையைத் தேவரீராற குற்றமறக்கேளவி
யுறறு எ-று. (சக)

புண்ணியமபடைத்தோமேலாம போதமுமுற்றேழுததி

புணவியவழியுங்கண்டோ நாடுமாநதமுற்றே

மெண்ணியவெண்ணியாங்கே யெயறினங்குறைவொன்றிலலோந

தணவியகுணத்தாயென்று தாழாதனாதுதிததுவாழநதா.

(இ-ள) நாங்கள் எல்லாபுண்ணியங்களுையும் பெற்றோம் மேலாகிய ஞா
னத்தையும்டைந்தோம் முதத்சாதனத்திலுள்ள மாககங்களுையு கண்டோம்.
குறிக்கத்தக்க ஆநந்தாநுவதத்தை யடைந்தோம் நினைத்தவைகளை நினைத்தவா
றே தேவராறபெற்றுக்கொண்டோம் எங்களுக்கு யாதொருகுறையுமில்லை சா
நதருணவியெயென்று சூதமகாமுரிவனாத துதித்துவணங்கினவாக்கள கிச சவுக
ராதிமுரிவர்கள் காசித்தலத்தில் வாழுகிறுந்தாகள. எ-று (ரு)

வாழ்த்து.

காபூத்தப்பொழிலுதித காசிகாவாழகநெடுங்கங்கைவாழக
ஏபூத்ததுண்டி தண்டபாணிவயர்வர்கொற்றியினஞ்சோவாழக
நார்பூத்தவனனபூரணியகிலே சனுமவாழகநயநதுமன்று
ணீர்பூத்தமுடியினையா னடநவிலகுஞ்சிதபாதநீடுவாழக.

(இங்) மேகங்கள் தவமுஞ் சோலை சூழந் ஸ்ரீகாசிக்ரமானது வாழுக
கடவது நீண்ட கங்கைகதி வாழுககடவது. அழகு பொருந்திய துண்டிவிராயக
ரும், தண்ட பாணியாகிய குமாரகூடவுளும், வைரவழாத்தியும், தூக்காதே
வியும், இவர்போன்ற வேளைய தேவர்க்களும் வாழுககடவா. அன்புருவமாகிய
வன்னபூரணித்தாயும், ஸ்ரீவிசுவேசுவரமூரத்தியும் வாழுககடவா. ஜலவடிவம்
பொருந்திய கங்கை தவமுஞ் சடைமுடியையுடைய வந்த விகவநாதரது ஆராத
கடம்பயிலங்கு சூசிதபாதமும் நிலைபெற்று வாழுககடவது. எ-று. (ருக)

ஈண்டு காசியை வாழுகவென்றது அழியாவாழுக்கையை விரும்பினோருக்கு
அதுவே நாரகமாய் நிறைவு கருதியெனக் காசியிலிருந்தால் முததியென்று வே
தஞ்சொல்லுகையால், தில்லையைக்காணலாலும், திருவாரூரிற பிறத்தலாலும்,
அருளையை நினைத்தலாலு முண்டாகு முததியை நோக்கக் காசியிலிருக்க நேரு
முத்தி யுகிதமனமெனின, அஃதொன்றே யுகிதமுத்தியாதலமையும் தில்லையைக்
கண்டபோ உடனே தேகமவிடக்கண்டதில்லை. ஒருதரமேயன்றிப் பலதரமொ
ருவனவன் வானாணமுடிவுக்கு எத்தில்லையைக்காணக்கூடும். ஒருதரங்கண்ட
போதே யவன்முத்தனவனெனின, பின்னாப்பாவஸம்பவங்களுக்கிடமுண்டாத
விழக்காம அங்ஙனமின்றி, எல்லாவிதப்பாவங்களுந்நடங்கி வாழ்விடஞ்செய்திரு
ப்போரை யாண்டெண்ணிமுடியாதே! அப்பாவங்களுக்குப் பயனிலவரடை
யா காலலோ? அடைவாரெனின, முன்றடைவகன்ற நிலையைக்கண்ட
பயனயாதசெய்ய? பின்னருண்டாகு மெல்லாப்பாவங்களை யு முன்னசெய்த தரிச
னபல னென்றே தேயத்தவிடுமெனின, அப்போது பலதரமதரிசிப்பதற்குப் பல
னெய்தக்கிடையாளமையும், ஒருதரம் தரிசித்ததேபோதுமாக்கையாற் பின்னரிசைத்
வழியெல்லாம் பாவங்களை விட்டலாமென்கையும், அப்பாவங்களுெல்லாம் புண
ணிமாமென்கையுமேயன்றே போதரும்? இதை மேலோர்கொள்ளாரானக்
யாற நிலையை வானாணமுடிவிற காணப்பெறுவாரே முததாரதலமையும்
இப்படியேயன்றே பிறக்க முத்தியாகியவாருளாயும், நினைக்கமுத்தியாகியவருணை
யையுங் கொள்ளாநிற்பா பெரியோ? இன்னவளம்பவன்களிற்கக் முத்தியாகிய
காசியிலெண்ணவிடஞ்செய்யாமையா விஃதொன்றே ஸௌகரிய முத்தியாதல
தெளிந்ததிக தில்லைத்தரிசனமுதலிய கிடைத்த பின்னரோப்பாவமு மொருவ
னெய்தாதவழியவற்றுலவனடையு முத்தியுகிதமெனின, காலாதித்ததில்வை பய
க்கு முத்தியை நோக்க வப்போதே பயக்குங் காசி முததியே யேற்றம் பெறும்
பிருகஜ்ஜாபரலோபகீடம் முதலியன காசிப்பதியொன்றினையே யெல்லா பரி
மாணமுதலியவற்றுலேதேதக் கூறுகையானுமேவண்ணை நிலையுதல்பெறும்.
பிறபதிகளுக்கேற்றம் பகரவேண்டினோ காசியையும், பிறதிாததவங்களுக்கேற்
றம் பகரவேண்டினோ கங்கையையு முவமைகூறுதலானு மவவுண்ணை வெளிப
படும இனிக்கங்கை, துண்டி, தண்டபாணி, வயிரவா, கொற்றி, அன்ன
பூரணி, அமேசைன முதலினோரை வாழுகவென்றது இன்னோரக் காசிப்பதியி
விடம்பெற்றவராதலினெனக். இவருள், கங்கை யக்காசியையடைந்த மாநயியம்
வாமனபுராணம், இராமாயணம், பாரதம், பரகவதமுதலிய நூல்களாறகண்டதிக.

ஶக்-வது விட்டுணுசுரும னுபதேசம்பற்றவத்திபாயம். 208

பாகவதத்திற் சிவன்சுடையினின்றுமிழிந்து காசியிற் பெருகிய கலகைபவிஷ்ணு பதிபெனறு கூறியதுண்டேயெனின், விஷ்ணுபதம் என்று ஆகாததுகோபெ யராகைபால்வ்வராகபத்தினின்றது சிவனாச் சுண்டயிலது இறங்கினகாரணகரு தியபோது தோஷமாகாதென்க, விஷ்ணுவிலுடைய பாதத்திலிருந்தே கலகையு ண்டானபோது சிவனறிததாரென்று கூறும் வசனங்களுண்டேயெனின், திரி தியஸகந்த முதலிய சிலவிடங்களில்வியபீதப பொருளை மூடராயுளபோ கொ ளவரேயன்றிப் பஞ்சமஸ்கந்தத்தில் கங்கோற்பத்தி, தத்தாரணமுதலியவற்றை பபாஹு-ஸயமாயகூறு முணமையைகண்டறிந்த விவேகிகள் மயங்கிகூ-றா ளென்க. விஷ்ணுபாதத்திலிருந்து கலகைபெருகியதுண்டேயெனின், அவவிஷ் ணுபாதகலகையைப் பாஞ்சராதிரிகள மூன்றுவிதமாக மூரணிகூறுவா. திரி விக்கிரமனபாதத்தைப் பிரமனரந்து கமண்டலஜலததாலலம்பியபோது அதை சசிவனறிததாரெனவும், திரிவிக்கிரமன பாதத்திலிருந்தே கலகைபிறந்து பிரவ ளித்தபோது அதைச்சிவனறிததாரெனவும், திரிவிக்கிரமன ரந்துபாதத்தைமே லே நீட்டியபோது, அவனதுகட்டைவிரலூராததவாண்-கடாகத்தையுடைத்து பபேதித்தலாலநவழியாய்க் கலகை யந்தலோகத்தினின்றும் பிரஸரித்தபோது அதைச்சிவனறிததாரெனவும் பிதறுவதேயாம். இவற்றுள்ளேத வித்ததாலாவ து விஷ்ணுபாதத்தில் கலகாஸமபந்த முண்டாயிருத்தலாலிதையே சிவனறித தாரொனபாரொனின், விஷ்ணுபாதகலகைக்குட பூபதனமவாமன்கலபத்திலும், பகீரதனால் பிரமஹலோகத்தினின்றும் கொண்டு வரப்பட்டேச சிவனால் திரிகப பட்ட பாசீரதிக்குப் பூபதனம் வராககலபத்திலுமென்று வாமன முதலிய புரா ணவகளிற படிக்கப்பட்டிருத்தலால் விரோதமுண்டாதலறிக இவற்றின் விரி வைசு தெதாரந்தர நாகரம் (சிவபாரமயப்பிரதரிசிவிற) பரக்ககண்ணி தெனிக.

மேல, துண்டி, தண்டபாணி முதலினோ காசியை யடைந்தமாமையங் காசிமாஹாதமியத்தாலினிதுவனகரும இங்ஙனகிறக, காசியையும், காசிவாசமு ராதிகளையும் வாழத்ததொடங்கி யமமட்டே நிறுத்தாமல் ஆநந்தகேடசனது குரு சிதபாதத்தையுந் திலில ரூபகூதோனற வாழத்தியதெனையெனின், ஆககியோ ரதுபாசனமூரத்தியெனபது தோனறவறிக அல்லதூஉம், முதலியதானமாங் யகாசியை வாழத்திமுடிக்குங்காலிக்காசியுதவு முதலியையே தமமைத் தரிசித்த னமுதலியவற்றுவதுவுந் திலிலமுதலியவற்றையு மோரோ வழியெடுத்ததுகாட்ட வேண்டுமெனபதுசுதமபெற்றமையாலு மறிக. இத்தலுந் தியாகராஜபெருமானை யும், அருணகிரிப்பெருமானையும் வாழத்தினொனபதுஞ் சொல்லாமையமையும், முதலுங்கடையுஞ்சொன்னமையா விடையிற்போதனவுஞ் சொல்லப்பட்டன வெனபதே வித்தமாயகையால் இன்னும் விரிக்கிறபெருகும்.

வாணுறைதியாகராசனாயிங்குகொடுவநவளனலபோலு, தே னுறைநாககபிலையமாபோதமிங்குக கொடுவநதசெல்லனபோலு, மூ னுறைகாசியினின்றமமநதனஞ்செந் தமிழ்த்தேயமவரகுகோணாநத் மனுறைநீர்த்துறைசையிறுசுப் பிரமணியமுனிவாபிந்நானமெயசசாவா

(இ-ள) நூவத்திறப்புத்திரப்பேறு வேண்டியடிநுவினும் பூசிததுததே வேநநிணிததில வைக்கப்பட்ட நியாகராஜப்பெருமான் முதலிய சத்தவிடன கரையுந தேவலோகத்திலிருந்திப்பயிற் கொணர்ந்து திருவாரூர்முதலிய வுத்த மசேந்திராவளிற் பிரதிபடித்தவன்னகையு முகருத்த சக்கிரவர்த்தியைப்போல வும், தேனபொருத்திய மலச்சீனையுடைய செல்லுத்த மூர்கையததில்(ளௌ ரவாகமத்தீல், பாசவிமோசனபடவத்தீல், துவாநகரத்திரமாய் அதுவுடுப் புச்சந்தகாக) நிலபெற்று வினங்கியசுவஞானப்பேந்தமெனனும் ஸித்ததாந்த சாத திரத்தை யிப்பரதகண்டத்திற்கொண்டுவருது ஸாத்தித்தராகிய மெய்கண்டதே வருக்குபதேசித்தருளிய சுவஞானசெல்வராகிய பாஞ்சோதி மூனிவண்பபோ லவும், சத்திரிபாதத்துத்தமராகிய ஸானுகன்வசிக்கும் பெருமையைபுடையகாசி யினின்றும்நதக் (காசிவினது மகிமைகளையுணர்ந்துங்) காசிரஹஸ்யமெனனு மபிரபந்தத்தை யித்ததமிழ்நாட்டிற்கொண்டுவந்தருளிய மீன்கள் பொருங்கிய கீவனப்பதையுடைய திருவாவடுதறையென்னுந திப்பசேந்திரத்தினில பெற்றுவசிககுய முகிகா பெருமானாகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்தியி னது அழியாத வெல்லாசசிறப்புகளும் வாழ்ககடவன. எ-று.

௨௬-வது விட்டுணுசரும னுபதேசம்பெற்ற
வத்தியாயமுற்றியது.

ஆக, அத்தியாயம் ௨௬-க்கு கூடிய திருவிருத்தம் தயை.

காசிரகசிய முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமேசசிவாய சற்குருசுவாமிகள திருவடிவாழக.

பககம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்
கஅ	நச	றுட்	றுட்
கக	கஅ	.வர்சக	வாசக
உ0	நரு	ட	ட
ரு0	கச	பி	மீ
ருக	கரு	கேட்ட	கேட்ட
ருச	கரு	மம்	ம
கூஎ	உந	க	த
க0க	நக	ய	ய
ககஉ	நக	ன	ள்
ககரு	உச	லெ	ளெ
ககச	உச	செய்யு	செயு
ககக	உ0	லோ	ல
ககக	உந	த	தி
கஉ0	கரு	க	கி
கஉச	நஉ	ட்	ட
கஉஎ	உஅ	ஒரு	புனறு
கருக	கச	ெ	இ
ககச	ந0	யக	ய
ககஎ	உஎ	ரு	ரு
ககஅ	ந	மு	மு
உ00	உ0	ப	ம
உ0க	க	ன	ன
உ0ச	உரு	ன	ள
உ0ச	உரு	பா	பா
உ0க	அ	த	ற
உகஉ	உக	ளா	ள
உகச	க0	வவடிவ	வடிவ
உகஎ	உஉ	தைபெ	தைபெறு
உஉஉ	நந	ரு	று
உஉச	ச	னன	நநா
உசாந	க0	று	ரு
உஎச	உரு	த	தி

